
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN DOLJ
CASA CORPULUI DIDACTIC DOLJ
ASOCIAȚIA „ALTERNATIVE EDUCAȚIONALE”

LICEUL TEORETIC „TUDOR ARGHEZI” CRAIOVA

“Sharing Experience to Build Effective School-Family-Community Relationships”

Culegere de exemple de bune practici în ceea ce privește strategiile de consolidare a cooperării școală-familie-comunitate, cu participare internațională, adresată cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, elevilor din învățământul liceal și părinților elevilor

Coordonatori :

Prof. BĂRBULESCU ANCA

Prof. ROTARU CRISTINA

ISBN 978-606-671-913-1

Editura Sfântul Ierarh Nicolae
2014

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

CUVÂNT ÎNAINTE

Trăim într-o societate în care ritmul rapid de desfășurare a evenimentelor determină o schimbare permanentă a realității. Iată de ce, fiind parte integrantă a acestui mecanism în continuă mișcare, de multe ori simțim nevoia să găsim o bază solidă la care să ne raportăm, pe care să ne regăsim liniștea și pe care să ne putem bucura de un moment de răgaz. În educație, această bază poate fi reprezentată de stabilirea unor relații solide între toți factorii implicați în educație: școala, familia și comunitatea.

În volumul de față sunt prezentate lucrările și sintezele unor lucrări metodico-științifice ale cadrelor didactice din mediul preuniversitar și altor reprezentanți ai comunității educaționale europene, legate de strategiile de consolidare a cooperării școală – familie-comunitate, cu accent pe schimbul de experiență și pe prezentarea exemplelor de bune practici implementate cu succes în diferite țări și/sau instituții de învățământ din țară și din alte state europene precum: Danemarca, Austria, Germania, și non europene Turcia.

În cadrul lucrărilor conferinței internaționale au fost prezentate exemple de bune practici și în ceea ce privește implementarea cu succes a unor proiecte educaționale realizate la nivel județean, național și internațional ceea ce reprezintă un benefic schimb de experiență.

Conferința internațională "Sharing Experience to Build Effective School-Family-Community Relationships" face parte din planul de activități al parteneriatului de învățare Grundtvig intitulat "Building Strong School-Family-Community Relationships", cu ID-ul național GRU-13-C-LP-327-DJ-RO și numărul LLP 2013-1-RO1-GRU06-29567 1. Considerăm că acest eveniment poate constitui un reper ce oferă noi perspective în realizarea unui proces educațional de calitate.

Coordonatorii

FOREWORD

We live in a society where the fast pace at which the events unfold causes a permanent change of reality. Therefore, being part of this mechanism in constant motion, we often feel the need to find a solid foundation where we can find peace and enjoy a moment of rest. We believe that in education, this solid foundation can be represented by the establishment of strong relationships between all the stakeholders involved: school, family and community.

This volume contains articles regarding the methodological or scientific research conducted by teachers and other representatives of the European educational community on finding methods to strengthen the school-family- community relationship, with special focus on sharing experience and providing examples of best practice in successfully implemented projects from Romania and other countries such as Denmark, Austria, Germany, and Turkey.

Within the international conference, examples of successful implementation of educational projects carried out at county, national and international levels were presented and this is, in our opinion, a beneficial exchange of experience.

The International Conference "Sharing Experience to Build Effective School-Family-Community Relationships" is part of the plan of activities of the Grundtvig Learning Partnership entitled "Building Strong School-Family-Community Relationships", having the National ID GRU-13-C-LP-327-DJ-RO and the LLP project number 2013-1-RO1-GRU06-29567 1. We strongly believe that this event, together with the outcomes of it may offer new perspectives in order to achieve an educational process of high quality.

The coordinators

Partea I

Schimb de experiență și de bune practici în
ceea ce privește consolidarea cooperării
școală-familie-comunitate

Part I

Exchange of Experience and Good Practice
Examples Regarding the Consolidation of the
Cooperation between School, Family and
Community

DEFINING OF GUIDANCE COUNSELOR'S OPINIONS ON ANKARA KEÇİÖREN RAM FAMILY COUNSELING SERVICES

Mrs. EBRU GÜVEN¹, Mr. ÇETİN TORAMAN², Mr. ALI ORHAN³, Mrs. FILİZ ÖZ⁴
^{1,2,3,4}Keçiören Counseling and Research Center, Ankara, Turkey

Introduction

Family is a social unit formed of mother, father and the children. Family is the building block of the society. A family which is healthy and functional, and those who are raised in and live in such families adapt easily to the society and their surroundings. No matter the age, a child is forever a part of his or her family. It is inevitable that the children are affected by the disputes between parents, and inevitably the physical, psychological, or educational problems children may have will affect the inter-family dynamics. Providing family members with psychological counseling, strengthening inter-family communication, ensuring that the family members are sensitive to each other through the solution of problems that a family have form the purpose of family counselors. Family counseling is based on gathering those who make up a family together and together, trying to work on solutions to the problems that they face. The psychological counseling which takes place in this context is family counseling.

Family Therapy Association describes family therapy as “a therapic approach intended for individuals and their social support network, aiming to enhance a family’s strength and its integrity in order to help an individual or the whole family overcoming their problems. (AFT, 2013)

Family therapy started to develeop after World War II (Samancı and Ekici 1998). While Freud was the first to study family dynamics, it was Alfred Adler who first made a detailed observation (Dinkmeyer and Sperry, 2000; akt Gladding 2012). Another development in historical process was made by Bowen in 1950s. Bowen did various researches on schizophreniacs and their families. Although no ties between schizophrenia and family dynamics were found, these studies called attraction to family counseling as a sufficient treatment model (Bowel, 1984.) In between 1960-1969 there was a rapid development in family counseling field, resulting in many theories and concepts. Especially Jay Haley, Salvador Mimichin, Virginia Satir, Cari Whitaker, Murray Bowen and Nathan Ackerman were infuluencial on this field. Between 1970–1979, two major associations (The American Association for Marriage and Family Therapy and American Family Therapy Association) were found (Nazlı, 2001).

The operation and assignment definitions of Counseling and Research Centers emphasizes the necessity of family’s attendance. Ministry of National Education Psychological Counseling and Guidance Regulations say “Preventions are taken in order to insure parent’s and guardian’s attendance and support in services so that students’ development is promoted, acknowledged, established, and evaluated as a whole, that parents fulfill their necessary roles with awareness in the decision process with regard to the children’s education.” Accordingly, in 2011-2012 school year, in order to support the counseling service’s work in schools and to contribute to the solution of parents problems regarding family issues, Keçiören Counseling and Research Center opened a “Family Counseling Service” In Keçiören Counseling and Research Center’s workfield there are 156 public and private schools, 145.775 students, 6.469 administrators and teachers, 33 special education and rehabilitation centers. Family Counseling Service can provide services for families who apply for help in all public and private schools’ counseling departments. 210 counselor are actively working in Keçiören county (Keçiören Counseling and Research Center strategical plan). In Family Counseling service department, in the year 2011 10, in 2012-1013 15, on average 6-8 séances were made with a total of 25 families. The counseling process were carried out by guidance counselors/ psychological counselors with family counseling training who work in Keçiören area.

The Aim of the Research

In this research, the aim is to determine the opinions of parents and students who get services from the Research Center, and the opinon’s of the counselors themselves who work in Keçiören Research Center regarding the family counseling services provided by Keçiören Research Center. In

this direction, answers to questions, “What are the opinions of guidance counselor’s on family counseling?”, “What are the opinions of guidance counselor and those who get services on Keçiören Counseling and Research Center’ family counseling services?” were searched.

Method

This research is a descriptive research in scanning type. Scanning models are research approaches that aims to describe a situation as it was in the past, or as it is in the present (Karasan, 1998, Kaptan 1998).

Data Collection Tool

In order for the data suitable for the purpose of the research to be collected, researchers developed a data collection tool (survey). The survey prepared was submitted to one family counselling expert and two assessment and evaluation experts with a total of three experts. With regard to the experts opinions on the survey, necessary adjustments were made prior to exercising the survey.

Population–Research Staff

The universe of the research is made up of 210 guidance counselors who work in Ankara province, County of Keçiören, and 25 families who get family counseling service. 10 out of 210 guidance counselors are registered through Keçiören Counseling and Research Center’s mailing list. It is planned that all guidance counselors are to be provided with the surveys in electronic media and do their research on the universe of the research. 25 families who get family counseling service were reached on telephone and were invited to the Keçiören Counseling and Research center to be surveyed. However, 58 guidance counselors and 8 families took part in the survey. As a result the research group of the research were 58 guidance counselors and 8 families. The results of the research are thus limited to the opinions of those 58 counselors and 8 families.

Findings

Of the guidance counselors who took part in the survey,

- 19,2% (10 persons) had 1-10 years’ experience, 71,2% (37 persons) had 11-20 years’ experience, and 9,2% had more than 20 years’ experience.
- 5 counselors (9,6%) were Psychology, 34 (65,4%) counselors were Psychological Counseling and Guidance, 8 (15,4%) persons were Education Programs and Teaching, 1 person (1,9%) were Public education, 1 person (1,9%) were Sociology, 1 person (1,9%) were Philosophy graduate.
- 16 of them, (30,8%) were male, 36 of them (69,2%) were female.
- 37 persons (71,2%) follows news regarding developments in family counseling field in our country, while 15 persons (28,8%) does not.
- 50% (26 persons) have no training in family counseling field. 23% (12 persons) attended a short term local seminar or a conference, 26% had training in the field.
- 94,2% (49 persons) think family counseling as a beneficial and necessary service.
- 21 persons (40,4%) think that family counseling services should be given by “those who got family counseling training”, 6 persons (11,5%) think that family counseling services should be given by “those who got family counseling training or those who are Psychological Counseling and Guidance graduates” 5 persons (9,6%) think that family counseling services should be given by “all guidance counselors”
- 44 person (86,6%) responded to the question “Who should get family counseling service?” as “All spouses who wishes to get the service” Which means the majority did not give answers such as “spouses who have communication problems” or “ parents of the students who exhibit behavioral problems at school” and does not see family counseling as a problem focused approach. This data shows as that guidance counselors think family counseling as a preventative approach.
- 45 persons (86,5%) think of Keçiören Counseling and Research Center’s family counseling services as beneficial.
- 39 persons (75%) think that Keçiören Counseling and Research Center introduces family counseling to guidance counselors. 25 are however, think negatively or tentative.
- 32 persons (61,5%) had made no inducement to Counseling and Research Center’s family counseling service. Only 20 persons (38,4%) did such an inducement. While majority of

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

counselors think that “All spouses who wishes to get the service” should get counseling, it is plausible that only 38% made such inducements.

- Of the 20 persons (38,4%) who made inducements, 5 of them (9,6%) said they “ did not determine a positive or negative effect on the child”, 90% said both the family and the child benefitted positively from the counseling.
- 19 persons (36,5%) think that Keçiören Counseling and Research Center can respond to family counseling demands, 9 persons (17,3%) think the center is insufficient in this regard, 24 persons (46,2%) have no opinions in this matter.

Of the families who get family counseling services from Keçiören Counseling and Research Center, 8 of them attended the survey. Of those 8 parents;

- 5 of them (62,5%) were between 31-40 years of age, 3 of them (37,5%) were above the age of 41.
- 5 of them (62,5%) were housewives, 2 of them (25%) were workers in the private sector, 1 of them (12,5%) was construction technician.
- 4 of them (50%) had been married for 11-15 years, 2 of them (25%) were married for more than 16 years, 1 of them (12,5%) was married for 1-5 years, and 1 of them (12,5%) was single.
- 3 of them (37,5%) hold bachelor’s degree, 3 of them (37,5%) were high school graduates, 2 of them (25%) were primary school graduates.
- 4 of them (50%) had family counseling before, 4 of them (50%) did not.
- 6 of them (75%) think that “All spouses who wishes to get the service” should have family counseling, 2 of them (25%) think that “spouses who have communication problems” should get family counseling.
- %100 think that it is beneficial that Keçiören Counseling and Research Center provides this service.
- 6 of them (75%) states that as a result of the counseling service “their child had less problems” 1 of them (12,5%) says they “had no positive outcome from the service and that is because of her spouse’s identity problems.”
- %100 are content with personnel who had their counseling sessions with and think of them as successful professionals.
- 7 of them (87,5%) think that Keçiören Counseling and Research Center should put more family counselors on duty and therefore promote this service, 1 of them (12,5 %) thinks otherwise.

Result

It is determined that families and guidance counselors who work in the area are content with Keçiören Counseling and Research Center’s family counseling services. Keçiören Counseling and Research Center needs to promote this service more thoroughly and increase this service through guidance counselors who have training in family counseling field.

References

1. Bowen, M. (1985). *Family Teraphy in Clinical Practice*. Rowman & Littlefield Publishers, inc. USA
2. Gladding, S. T. (2011). *Family Teraphy: History, theory and practice*. Pearson Education, Inc. New Jersey
3. Kaptan, S. (1998). *Bilimsel Araştırma ve İstatistik Teknikleri*. Ankara: Tekışık Web Ofset
4. Karasar, N. (1998). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım
5. Keçiören Rehberlik Araştırma Merkezi 2012/2014 Stratejik Planı
6. Nazlı S. (2001). *Aile Danışmanlığı*. Nobel Yayınları, Ankara.
7. Samancı, A. Y. ve Ekici, G. (1998). *Aile Terapisi* Düşünen Adam; 1998,11 (3)

WEB Sources

1. <http://notoku.com/01-aile-tanimi-onemi-ozellikleri-tarihsel-gelisimi-ve-aile-tipleri/#ixzz2UR52sstX> adresinden 26.05.2013 tarihinde alınmıştır.
2. <http://alleydog.com/topics/family-therapy.php#.UaJ6HUBsz3k> adresinden 26.05.2013 tarihinde alınmıştır.
3. <http://www.afta.org/> adresinden 26.05.2013 tarihinde alınmıştır.
4. <http://mevzuat.meb.gov.tr/html/68.html> adresinden 26.05.2013 tarihinde alınmıştır.

ȘCOALA DE LIMBĂ ȘI CULTURĂ ROMÂNĂ DIN MÜNCHEN
– Un Proiect al Societății Culturale Româno-Germane „APOZIȚIA” –

D-na DESPINA LEONHARD

– coordonatoare și fondatoare a Școlii de Limbă și Cultură Română din München, Germania

Proiectul „Școala de limbă și cultură română” din München se desfășoară cu succes din martie 2006 sub îndrumarea coordonatoarei de proiect Despina Leonhard și sub egida Asociației "Apoziția e.V." și constă în:

- întâlniri regulate, săptămânale (vinerea 16:30 – 19:30) în cadrul cărora au loc cursuri permanente de limbă, istorie și geografie română și cursuri de muzică și arte plastice în limba română
- cursuri de vacanță pentru copiii de vârstă școlară
- evenimente speciale (concerte, drumeții, serbări etc).

Contactul coordonatoarei de proiect d-na Despina Leonhard cu participanții este permanent atât prin întâlnirile săptămânale cât și în afara acestora prin email și telefon, în cazul organizării anumitor evenimente speciale ca de exemplu: Concert festiv de Anul Nou în ianuarie, Serbare de Moș Nicolae în decembrie, serbare de 1 și 8 Martie, drumeții, explorarea naturii, expoziții și vernisaje cu lucrările copiilor, realizarea unei cărți și prezentarea acesteia pe piață împreună cu copiii.

Imagini de la activitățile Școlii de Limbă și Cultură Română din München

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

Proiectul se bucură la ora actuală de un succes deosebit la familiile de români și familiile mixte din München care au copii de vârstă școlară și preșcolară. Numărul participanților până în momentul de față este de 45 de copii cu vârste între 2 și 13 ani și 80 de adulți cu media de vârstă de 35 de ani.

Cu ajutorul finanțării primite în anii 2010 - 2014 de la Guvernul României, Direcția Românilor de Pretutindeni am reușit să stopăm tendința familiilor cu copii de vârstă școlară de a se retrage din proiect. Acest rezultat a fost posibil prin oferta diversificată de cursuri și activități deosebite, ofertă posibilă la un nivel calitativ bun doar prin finanțarea primită de la Guvernul României.

Un motiv deosebit de mândrie comunitară – pentru copii și părinți – îl reprezintă publicarea cărții bilingve româno-germane „Legenda Mărțișorului – Obiceiul Mărțișorului”, carte realizată în cadrul proiectului și trimisă la tipar în decembrie 2013. Prezentarea cărții publicului din Germania se desfășoară ca eveniment conceput și realizat împreună cu elevii participanți la proiect.

Școala de Limbă și Cultură Română din München se bucură de o mare popularitate și primim constant feedback pozitiv atât de la persoane române cât și de la persoane de alte naționalități.

Consulatul General al României la München estimează la peste 20.000 numărul de români din orașul și regiunea München. Din acest motiv și datorită succesului proiectului până la această dată, estimăm o creștere continuă a numărului de participanți, în directă dependență cu evoluția ofertei educaționale din cadrul proiectului.

ABSTRACT

The article makes a short presentation of The School for Romanian Culture and Language located in Munich, Germany, which is a project of The Romanian-German Cultural Society named „Apozitia” / ”The Apposition”.

The project was started in March 2006 under the coordination of Mrs. Despina Leonhard and it involves weekly meetings where the attendees are taught aspects regarding the Romanian language, history, geography, music and arts. The project also means taking part in special events (concerts, celebrations, trips) and holiday courses for children. 45 children and 80 adults are currently involved in the activities of this project, which is also financially supported by the Romanian Government through „Directia Romanilor de Pretutindeni”.

Thanks to this initiative, the Romanian families from Munich enjoy a permanent contact with the Romanian culture and civilization.

BUILDING STRONG RELATIONSHIPS BETWEEN SCHOOL AND FAMILIES - BEST PRACTICE PROMOTING -

Mr. GABRIEL VÎRTOPEANU
European Training Centre Copenhagen, Copenhagen, Danemarca

Getting parents involved in schools is important. Research shows that parent involvement can improve students' behavior, attendance and achievement.

But how can schools foster high-quality, successful parent involvement?

Effective communication is essential for building school-family partnerships. It constitutes the foundation for all other forms of family involvement in education.

Objectives:

The stakeholder groups in the school meet and formulate a *common strategy* on how to build a strong relationship between the school and its families (students and parents – but also others).

The method to be used is called *the future workshop*.

The *basic steps* of a future workshop:

- Identify the common problems or issues with a particular product, process, or system.
- Generate visions about how a future might be realized. This is called the fantasy phase.
- Discuss and analyze the feasibility of the ideas and solutions that emerged during the fantasy phase.
- Develop a future strategy based on various future visions, barriers and constraints.

There are four *phases* in a future workshop:

1. Preparatory Phase
2. Critique Phase
3. Fantasy Phase
4. Implementation Phase

Here are the general procedures for each step. In a future workshop, facilitators will apply a wide variety of ideation and evaluation methods depending on the makeup of the group, the emotion that is associated with the problem, and the complexity of the problem.

Preparatory Phase – Planning, ground rules and schedule

1. Define the *goal* of the workshop and a clear statement of the problem or issue.
2. Develop a list of *stakeholders* who will be affected by the topic of the future workshop.
3. Develop the ground *rules* and *schedule* for the future workshop and invite the stakeholders.
4. Require some *preparation* on the part of the participants. An important requirement is that your participants must engage in some preparation to develop a common understanding of the topic and ideas for the workshop. For example, if you were asked to create a future vision for architectural design software, you might ask people to read journal articles, look at some vision videos from innovative companies, or sketch out “science fiction” ideas before the meeting.

Start-up:

There shall be min. one facilitator who is responsible for the process management.

The participants should be from all stakeholder groups – meeting to find the best ways to build a strong relationship between the school and its families. You may start with an introduction like:

Parent involvement continues to challenge practitioners engaged in school reform despite being a required component of many school improvement initiatives. The benefits of parent involvement are clear: A growing body of research shows that successful parent involvement improves not only student behavior and attendance but also positively affects student achievement. Yet many schools continue to struggle with defining and measuring meaningful parental involvement, and many do not feel that their efforts are successful. That is our task today to point at the best ways to build a strong

relationship between the school and its families: How we can secure the best possible parent involvement.

And you may start with a short icebreaker (according to how many you are).

Critique Phase – Critique of the current system

1. State the goal of the workshop and the ground rules and schedule for the day.
2. Introduce all the stakeholders and consider some short warm-up exercises to develop rapport.
3. Critique the stated problem using brainstorming techniques. You could, for example, ask your participants to write problems on Post-It notes and then stick them on the wall (good if you have quiet people who may not feel comfortable shouting out problems).
4. Organize the items from the critique into groups or piles based on similarity.
5. Create small groups of 3-5 people and ask them to take sets of problems and reformulate them into concise critiques of the current system.

Fantasy Phase – Unconstrained visions of the future

1. Conduct a fantasy session where each small group of participants verbalizes their desires, dreams, and fantasies to generate ideas about the future. You can have many approaches here. For example you could take the negative statements from the Critique Phase and turn those into positive statements (see my blog on reverse brainstorming). You could also ask groups to write “science fiction” scenarios, use metaphor brainstorming, or draw pictures to envision unconstrained futures.
2. Have the small groups present outlines of the future systems to the entire group.

Implementation Phase

1. Conduct an analysis of the ideas from the fantasy session to determine their feasibility and to suggest ways to overcome any barriers that might hinder implementation of those ideas.
2. Outline a strategy about how you can overcome barriers and constraints.
3. Create an implementation plan that includes the tasks, people, and schedules you need to get to your vision of the future.

Follow-up :

It is important that you follow-up the implementation plan – in smaller task groups and in the whole group who had participated in the future workshop.

Also, it can be important to have some kind of communication system set up, i.e. web page, blog, Facebook, intranet or a similar one where it will be possible for all to follow and interact with the progressing implementation of building a strong relationship between the school and its families (students and parents – but also others).

INTERCULTURAL DIALOGUE FOR CULTURAL DIVERSITY BEST PRACTICE - INTERCULTURAL LEARNING

Mrs. DORIS KAPELLER

PERIPHERIE - Institut für praxisorientierte Genderforschung, Graz, Austria

Cultural diversity is a factum in all European societies. Several expansions in the European Union, the higher mobility at the domestic market, past and current migration flows and the comprehensive exchange with non-European countries lead to more interactions between the culture, religion, ethnic groups and language inside and outside Europe. If these versatile contacts should lead to approximation and mutual understanding than there has to be an aware dialogue between culture and the desire for mutual learning.

The educational principle of intercultural learning

In Austria intercultural learning is anchored through a separate educational principal. This principal is not limited on getting to know the other cultures. The point is to get to know the collaborative learning, understandings, experiences and help shape cultural values. It is also important to get interest in cultural differences in order to get valuable experiences in cultural diversity. In this context the diversity in the own country should get more attention: through the conflict with the cultural product of the ethnic groups who are living in Austria and because of the positive access bilingualism and multilingualism.

A practical handbook

Peripherie has constructed a handbook for intercultural learning inside the Grundtvig Partnership "Building Strong School-Family-Community Relationships". It contains practical, easy to implement examples of school projects and lessons on the topic of Intercultural Learning - thematically diverse and for various target groups.

Practical experiences

In the following we want to represent the flow of a workshop with students, which has been shown as a good practice example.

Workshop: Stop! And now let's try it in another way

Topic: Intercultural conflicts, discrimination

Summary: A method, which are taken up the problems from the life-world of the students. The viewers play the role of actors, change the scene and develop new solutions for the problem.

Targets:

Try out alternatives for the behavior in conflict situations or discrimination

Encouragement, motivation, in situations of injustice to make a change

New strategies, try out procedures

Course:

1. Information: the goals and course of the unit
2. Tell of the own experiences: Students share their own experiences of discrimination or tell of intercultural conflicts, which they have seen. Important is the principle of voluntariness - that invites you to tell, no obligation! First, decide whether it should go to experience discrimination or conflict.
3. Scene development: The class is divided into small groups of 4-6 students. The group chooses a situation of discrimination or conflict to be acted out. The scene should be played as it has happened in reality, and should last a maximum of 2-3 minutes. Then it is played to the whole class.
4. Audition scenes: The scene is now played in front of the class from the beginning to the end. After that, the scene is played again. This time there is for everyone of the public the opportunity to call anywhere "stop". The scene is "frozen" and the viewers can take the role of an actor. As soon as the scene continues, they give a new twist for instance with new text, new behavior. So the conflict may have been different and the victim of discrimination can try to fight back. Then the scene is played again with the new end and so someone from the audience can call, "stop", go into the scene and continue playing until the game supervisor ends the scene. In this way, different behaviors can be tested and further developed.

The game supervisor decides how often the scene is repeated (if the existing time is up, when the attention subsides and all, who wanted have already introduced have).

5. Debrief:

After playing the scene was clearly finished, it will be discussed.

The following questions are useful:

- If there are any changes in the course of scene after the interventions of the viewers? If so, what? What were the reasons for the new result of the scene?
- Was there a specific behavior that has led to changes? Which one?
- How was the behavior of the various characters: the discriminator and discriminated people (victim); the individual parties to the conflict?
- What conclusions can we draw from the theater experience: About how communication works? About the perspectives of victims and perpetrators?
- What ideas and thoughts we may need for our daily lives?

The presentations of the other groups can connect, but keep in mind the time required! The other groups can also take place at a later date, possibly also in the context of an event (Parent-Teacher Meeting...).

Suggestions for everyday situations

With little time it has also proved to be good to pretend everyday situations. Examples would be:

- A woman with a headscarf takes the bus. An obviously drunken person enters the bus and insults the woman. Finally, he wants to drag her from the seat and calls her to leave the bus. The woman is scared and the other passengers look away ...
- Saturday, early evening: A group of youths where two of them have a black skin color is on the way to a cool pub. At the entrance they will be rejected because the pub is “unfortunately totally full” and also “today only for regular guests”...
- In the courtyard of a residential building there is a small playground and a ball meadow. In the late afternoon some children play frolicsomenly in the yard. A tenant scolds the children and threatens them to call the police if they do not immediately stop the noise and disappear from the yard. The kids make fun of the elderly man.
- For the implementation of this workshop it is important to consider enough time for the follow-up.

For further information please contact:

PERIPHERIE - Institut für praxisorientierte Genderforschung

Friedrichgasse 3/II, A- 8010 Graz

Tel: +43 316/817342, Fax: +43 316/817342-15

office@peripherie.ac.at, www.peripherie.ac.at

ROLUL COMUNITĂȚII ÎN DEZVOLTAREA ȘCOLII "DIMITRIE GUSTI"

Prof. înv. primar IOANA MIHAELA LUNGEANU

Școala "Dimitrie Gusti", comuna Fundu Moldovei, județul Suceava

Școala, alături de alte instituții care funcționează în comunitate este direct influențată de nivelul de dezvoltare comunitară. Așadar, dezvoltarea comunității vizează evoluția acesteia, un proces de intervenție complexă, planificată, care are ca scop creșterea capacității comunității de a-și pune în practică propria viziune de dezvoltare.

Dezvoltarea comunitară este o evoluție planificată în care aspectele economice, sociale, culturale, de mediu, administrative contribuie la realizarea unui “bine comun”, la bunăstarea comunității și a oamenilor care fac parte din ea. Membrii comunității acționează colectiv pentru a soluționa problemele comunității, inițiativele variind ca intensitate și întindere de la inițiative luate de grupuri mici până la inițiative majore care implică întreaga comunitate.

Dezvoltarea școlii noastre trebuie privită din perspectiva implicării comunității în ansamblu pentru dezvoltarea infrastructurii școlare, precum și eforturile depuse de către școală în scopul adaptării la cerințele comunității: management participativ, colaborare cu autoritățile, părinții, implicare a cadrelor didactice și pregătirea adecvată a acestora etc.

Școala "Dimitrie Gusti" reprezintă din multe puncte de vedere un exemplu de bune practici în ceea ce privește parteneriatul și formele de manifestare ale acestuia.

Cercetarea noastră asupra dezvoltării școlii "Dimitrie Gusti" din comuna Fundu Moldovei relevă câteva concluzii cu privire la nivelul de dezvoltare școlară și direcții de acțiune viitoare din perspectiva parteneriatului. Școala s-a dezvoltat și a evoluat o dată cu evoluția comunității locale. Viața sa a fost și este influențată de ceea ce se întâmplă la nivelul comunei. Formele de parteneriat identificate sunt dezvoltate cu preponderență pe acele componente care au ca principal beneficiar elevul.

Școala este bine dezvoltată, recunoscută pe plan local, zonal și chiar județean ca o instituție însemnată. Aceasta confirmă ipoteza conform căreia, accesul la resurse diverse ale comunității, a condus la existența unei școli bine dezvoltate și recunoscute la nivel comunitar.

Buna colaborare cu autoritățile locale a făcut posibil ca școala, cel puțin din punct de vedere material, să aibă o dezvoltare bună.

Reprezentanții primăriei și ai consiliului local au conștientizat faptul că, investiția în infrastructura locală și servicii este unul din motoarele dezvoltării, că locuitorii unei comune sunt cu atât mai motivați să rămână să locuiască, să muncească, să investească în plan local cu cât au acces mai mare la servicii și utilități publice. Astfel, comuna beneficiază de o infrastructură tehnico-edilitară aflată în stare corespunzătoare.

Comunitatea se află în continuă dezvoltare, agenții comunitari percep rolul pe care îl au în parteneriat cu școala, conștientizează efectele benefice ale parteneriatului asupra comunității și a reprezentanților acesteia.

Școala este bine dotată sub aspectul infrastructurii tehnico-edilitare (a fost recent renovată, iar la finele anului 2015 va fi dat în folosință un teren de sport multifuncțional), al dotării cu materiale didactice moderne, aparatură electronică, precum și existența unei biblioteci moderne, unui cabinet de consiliere psihopedagogică, bucătărie ș.a. Un alt punct benefic este oferta educațională a școlii. Școala are o ofertă bogată de discipline opționale, cadrele didactice pregătite, dotarea bună a școlii fac posibile aceste lucruri.

Școala organizează multe activități extrașcolare, se implică în activități de parteneriat, proiecte. Acest lucru presupune un efort suplimentar din partea cadrelor didactice, care, de cele mai multe ori sunt dispuse, chiar în lipsa unei motivații corespunzătoare, să se implice.

Activitățile extrașcolare și extracurriculare sunt diverse și apreciate de copii, dar și de către părinți, multe dintre acestea fiind sprijinite efectiv de către Primărie și comunitatea locală.

Un alt punct forte ar fi diversitatea parteneriatelor încheiate, participarea la programe și proiecte educaționale, activități extrașcolare (excursii, proiecte, spectacole, activități sportive) acțiuni la care participă majoritatea cadrelor didactice și elevilor.

Ca și manifestări de cultură organizațională, școala menține permanent tradițiile culturale prin desfășurarea de activități extrașcolare și extracurriculare prin existența unui ansamblu de dansuri populare care participă la multe spectacole și concursuri, ansamblu folcloric mult apreciat în comunitatea locală.

În ce privește relația cu familia, școala colaborează real cu părinții pentru armonizarea opțiunii acestora cu oferta educațională a școlii precum și pentru diversificarea surselor de finanțare, cuprinderea în Consiliul de Administrație al școlii a doi reprezentanți ai părinților. Marea majoritate a părinților se declară deschiși colaborării.

Din analiza altor date obținute putem trage concluzia că școala este în continuare un spațiu de manifestare al cadrelor didactice și copiilor, familia fiind cea care colaborează mai degrabă tradițional cu aceasta (ședințe, discuții cu profesorii școlii). Copii văd școala ca pe un loc în care socializează și învață.

Reprezentanții Consiliului local, deși au o bună relație de colaborare cu școala, aceasta ține tot de manifestarea unor roluri ale instituțiilor pe care le reprezintă. Este de apreciat însă, că întâlnim la nivelul comunității prezentate, multe practici de colaborare și parteneriat, un climat adecvat și deschis. Din analiza discuțiilor avute cu unii dintre consilierii locali rezultă că aceștia au mai degrabă puține idei cu privire la rolurile pe care le au de îndeplinit în raport cu școala, spunând că trebuie doar să finanțeze școala.

Primăria sprijină foarte mult școala prin alocări de fonduri, investiții în infrastructură și dotări tehnice. Mai asigură plata abonamentelor cadrelor didactice navetiste și finanțează transportul copiilor din satele comunei la și de la școală.

Școala are relații de parteneriat cu diverși actori comunitari locali: familiile elevilor, autorități, poliție, unități sanitare, unități de asistență socială, biserică, agenți economici, organizații neguvernamentale. Parteneriatul și colaborarea sunt diferențiate. Cele mai strânse relații se desfășoară cu cei care sunt cei mai interesați de binele copiilor, cu familiile acestora. Colaborarea cu ceilalți agenți comunitari: poliție, biserică, autorități locale, unități sanitare țin pe de o parte de exercitarea obligațiilor instituționale ale acestor organizații și pe de altă parte de calitatea resurselor umane, de motivația celor implicați, de conștientizarea rolului comunitar pe care îl au.

Colaborările cu autoritățile, instituțiile, organizațiile locale de orice tip țin de cele mai multe ori de manifestarea atribuțiilor legale ale acestora, de rolurile tradiționale percepute de către cei din comunitate. Manifestarea parteneriatului este dependentă de resursele umane implicate, de voința și disponibilitatea acestora de a se implica, de a găsi resurse care să răspundă nevoilor comunității.

Motivațiile care stau la baza inițierii parteneriatului sunt: rezolvarea unor probleme instituționale, administrative; rezolvarea unor probleme specifice beneficiarilor (elevi, părinți, cadre didactice), promovarea rolului educațional al școlii, satisfacția celor implicați, „binele comun” etc.

Parteneriatul școală – comunitate locală se desfășoară mai ales pe acele componente care vizează copiii: educație, sănătate, siguranță, instruire, petrecere a timpului liber, administrarea spațiului școlar etc.

În concluzie, considerăm că, deși parteneriatul școlii cu agenții comunitari în plan local este destul de bine dezvoltat, eforturile pentru îmbunătățirea acestuia trebuie să fie continue.

Bibliografie:

1. Băran, Pescaru, Adina – *Parteneriat în educație Familie – școală – comunitate*, Ed. Aramis Print, București, 2004.
2. Iosifescu, S., (coord.), *Management educațional pentru instituțiile de învățământ*, București, ISE - MEC, 2001.
3. Neacșu, I., (coord.) – *Școala românească în pragul mileniului trei*, Ed. Paideia, București, 1998.
4. Rădulescu Eleonora, Tîrcă Anca, *Școală și comunitate Ghid pentru profesori*, Colecția educația 2000+, Ed. Humanitas Educațional, București, 2002.

ABSTRACT

Developing our school is supported by the local community towards the development of school infrastructure and the efforts of the school in order to adapt to the needs of the community: participatory management, cooperation with authorities, parents, involvement of teachers and their proper preparation etc.

School "Dimitrie Gusti" is in many respects an example of good practice in terms of partnership and its manifestations.

Our research on the development of the school "Dimitrie Gusti" in Fundu Moldovei reveals some conclusions about the level of school development and directions for future action in terms of partnership. The school has grown and evolved along with the evolution of the local community. His life was and is influenced by what happens at the commune level. Partnership forms identified are developed mainly on those components whose main beneficiary student.

Collaborations with authorities, institutions, local organizations of any kind related to often the manifestation of their legal duties, the traditional roles perceived by the community. Partnership event is dependent on human resources involved, the willingness and availability to be involved, to find resources to meet community needs.

School partnership - local community is mostly conducted on those components aimed at children: education, health, safety, training, leisure, school space management etc.

STUDY EVALUATION ABOUT THE SCHOOL – FAMILY COMMUNICATION

Mr. ANDREI BĂRBULESCU¹, Mr. FLORIAN ROTARU²
^{1,2}Asociația Alternativă Educațională, Craiova, Romania

This study was made in the Grundtvig learning partnership named *Building Strong School-Family- Community Relationships*, national ID GRU-13-C-LP-327-DJ-RO. The project is financed with E.U funds through the Lifelong Learning Programme. The questionnaires were applied in September 2014 to a total sample of 162 parents from five schools in Craiova and the county of Dolj, as follows: 16 parents from "George Titeica" Secondary School, 25 parents from the "George Bibescu" Technological High School, 16 parents from "Charles Laugier," High School, 25 parents from "Henri Coanda" High School and 80 parents from "Tudor Arghezi" High School.

Parents participating in the survey predominantly originated from urban areas: 94 respondents (58%), compared to 68 respondents from rural areas (42%), of which 104 are women and 58 are men.

Level of studies: 22 parents were higher education graduates (13.6%) si 140 parents were graduates from secondary education or even lower (86.4%). 101 of the parents are working on permanent basis (62.3%) while 50 parents have no job (30.9%), 7 of them are farmers (4.3%) and 4 of them are pensioners (2.5%) .

Age between 30 and 40	Age between 41 and 50	Age over 50
67 parents	89 parents	6 parents

Below is a table that summarizes the data obtained from the teacher survey.

Table 1
Parents Survey Results

Questions	Reply given the Option (s)	(Frequency) (f)	(Percent) (%)
Q1. What is the method of communication that you would like to use most often in communication with the school? <i>Multiple choice</i>	Directly, face to face	131	80,9
	Through the Internet	12	7,4
	By telephone	97	59,9
	By using the web page of the school	9	5,5
	Other	-	-
Q2. Which are the most common restraints/barriers in the communication between school and family?	Linguistic barriers (too academic language, ambiguities, misconceptions, stereotypes, etc.)	35	21,6
	Concept barriers (suppositions, guesses, hasty conclusions)	90	55,6
	Barriers due to the positions of the interlocutors (mistaken perception upon the subject or the communicative situation)	31	19,1
	Other	6	3,7
Q3. When you want to get informed about the events/activities organized by the school, how do you get this	Directly from my child	133	82
	From online resources provided by the school (its website, the facebook page, etc.)	20	12,3

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

information? <i>Multiple choice</i>	From my child's classmates	14	8,6
	From the school secretariat	11	6,8
	From the form teacher	108	66,6
	From the school principals	5	3,1
Q4. In the last school year: (Once/twice a year or if is necessary)	You were called by the form teacher/teachers of your child	108	66,6
	You called the form teacher	132	81,5
	You were involved in organizing school activities	73	45
	You were invited to meetings with the teachers	72	44,4
Q5. In your opinion: (to a great and to a very great extent)	You feel that you are welcome in the school	114	70,3
	You are glad to talk with the teachers of your child	137	84,6
	You feel that your teachers care about your child	118	72,8
	You think that teachers are interested to know you	75	46,3
Q6. Are you interested in attending a training course (for free) on this issue: Strategies to consolidate the school-family-community relationship?	Yes	48	29,6
	No	51	31,5
	I don't know	63	38,9
Q7. Do you think that such a course addressed to parents is?:	Useless	2	1,2
	Somehow useful	50	30,9
	Useful enough	64	39,5
	Very useful	26	16,1
	I don't know	20	12,3

Comments:

1. 80.9% of the parents say that it is very important for them to communicate with the teachers and other school representatives directly, face to face; 59.9% of the surveyed parents say that the telephone is the main means of communication in the teacher-parent relationship and only 12.9 % prefer online communication via the Internet. By comparing the age of the parents with the answers given, we could draw the conclusion that online communication is a method which can be used as a real tool of communication only with the parents of the younger students. For the parents of the high school students, the best method is face to face/by phone.
2. The main barriers that parents face in communication with school and teachers are concept barriers (suppositions, guesses, hasty conclusions). 55.6% of the total number of surveyed parents think that misconceptions and falsely applied labels are the main barriers in establishing and maintaining a healthy relationship. The results are in accordance with the teachers' remarks who also identify the same barriers. This is a key factor in improving the school-family relationship, because the problem being identified, it will be easier for all the actors involved to find a solution to it. Getting together in common sessions, discussing and putting parents in the teachers' shoes and vice-versa will probably be a very good solution to improve the relationship. Understanding, acceptance and tolerance are important elements in finding solutions. One good idea is to invite teachers who are also parents to talk to the others openly and share their experience.
3. Parents generally do not get voluntarily involved into the school life; parents admit that generally communicate with the school only when it is absolutely necessary, although 70.3% of them believe they are welcome to school and feel the teachers really care about their children (72.8%); One of the reasons why parents hesitate to come to school is the fact that they are generally extremely busy with their work and daily household chores. In the little time left, of course parents prefer to do something else. One solution to the problem, which will probably be intend to propose, is to involve grandparents into the school life. The grandparents are more than happy to be involved, are free and they represent a very important link in family life. This is beneficial for the grandparents as well, since they often feel neglected and confront themselves with the feeling of uselessness.

4. Although they are glad to speak to the teachers (84,6% of the total number of parents) and 54,3% of the parents admit that they are monthly invited to the meetings with the form teacher and the teachers of their children, 49,3% of these admit that they have never been involved in the activities organized within the school. We can thus draw the conclusion that, if parents are made aware of the benefits of their involvement into the school life, it will be one step further in building a better and stronger school-family relationship. Intergenerational clubs are one good solution. We think that if we put together members of the family of different ages and different levels of education, teachers and community representatives and involve them in activities dedicated to the education of the youngsters and the entertainment of the whole community, only positive outcomes can result. For example, one solution is to organize charity sessions, sessions dedicated to arts, to crafts, sessions on historical themes, drama clubs, general knowledge sessions and contests, etc
5. Only 29.6% of parents are interested in attending a free training course entitled : “Strategies to consolidate the school-family-community relationship”, while 70.4% are either undecided or won’t participate. This answer was probably given because parents have very little free time and also because adults, just like the children, do not want to attend classes. We believe that if we organize demonstrations of activities so as to show parents that these courses mean not sitting behind a desk, writing and answering questions, but exchange of ideas, simulations, role plays that build skills an confidence , then the news will spread by the word of mouth and there will be more parents interested in attending the courses with positive outcomes for their children annd for their life.
6. 55.6 % of the parents surveyed think that such a training course is useful and very useful, while 30.9 % consider it somewhat useful; 12.3% of them say they don’t know if the course is of any use. As we mentioned above, we believe the problem can be overcome if we organize demonstrations, short training sessions to show parents what we really want to achieve.

Proiectul este realizat cu sprijinul financiar primit în cadrul Programului Sectorial Grundtvig al Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții. Toate informațiile furnizate reprezintă responsabilitatea exclusivă a echipei de proiect, A.N. și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care este folosit conținutul acestor informații.

MOMENTE DE INTERACȚIUNE ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE

Prof. ADRIANA CIUBOTARU

Școala “Miron Costin”, Galați, jud. Galați

Relația școala-familie-societate impune personalului didactic, înca de la educatori și până la profesori universitari, o adaptare permanentă la modul în care societatea se schimbă, se transformă, de la zi la zi, impunându-ne să mergem din nou la școală pentru a oferi elevilor, părinților, angajatorilor ceea ce le este necesar.

Astfel, acesta relație este menită să ne provoace în a găsi resursele potrivite în vederea unei comunicări fructuoase pentru ca rezultatele să fie cele așteptate, cele dorite și profitabile. Un moment care cred eu ca s-a dovedit extrem de profitabil în valorificarea relației școala-familie-societate este **Ziua ștafetei**.

Acesta este un eveniment despre care am aflat întâmplător, accesând diferite site-uri, din link in link, un eveniment care mi-a stârnit interesul și care a entuziasmat pe elevi, la sugestia că ar putea lua locul părinților lor pentru câteva ore. **Ziua ștafetei** presupune ca, pentru câteva ore, copii să ia locul

părinților la locul de muncă, intrând în pielea lor ca vânzător, confecționar, brutar, șofer, asistent medical, etc.

În urma schimbului de locuri și de experiențe, atât elevii, cât și părinții, ulterior și angajatorii, vor completa câteva chestionare în care își vor exprima opiniile despre această experiență. Inițial, elevii vor completa : **Ce vreau să aflu, Ce am aflat, Ce aș vrea să mai aflu.** Ulterior angajatorii vor completa unul din formularele de mai jos: LA SFÂRȘITUL ZILEI, CE IMPRESII AI?

Este foarte important pentru cei care iau parte la organizarea acestui eveniment să adune de la toți cei implicați impresii, opinii asupra organizării și desfășurării zilei precum și sugestii care să ajute la planificarea unor evenimente viitoare.

Nume și prenume:..

Relația față de copil (părinte /rudă/ asistent social / educator/ etc.): Localitate:

1. Ce crezi despre experiența numită Ziua Ștafetei?
2. Care moment/activitate ți-a plăcut cel mai mult? De ce?.
3. Ce lucru ți s-a părut a fi cel mai dificil? De ce?
4. Ce crezi că au învățat copiii pe parcursul acestei zile?

Dar adulții?

5. Ce sugestii ai avea pentru Ziua Ștafetei de anul viitor?

Părinții au aflat ca **a fi mentor înseamnă :**

- A fi bucuros și mândru de profesia exercitată
- A avea disponibilitatea de a transmite și împărtăși din experiență și cunoștințe copiilor
- A asculta și stimula curiozitatea și dorința de învățare
- A -l ghida pe copil în descoperirea universului profesional la care visează
- A oferi un spațiu de explorare și de exprimare personală copilului
- A oferi valoare și a stimula dezvoltarea potențialului copilului

În cadrul unei ședințe cu părinții am prezentat evenimentul și am remarcat deschidere din partea acestora, găsind în acest eveniment ocazia de a arăta copiilor lor cât de greu se câștigă banii, în ce condiții lucrează și câtă responsabilitate implică a lucra, a avea un serviciu.

Împreună cu părinții am ales câteva meserii care să incite, dar mai ales să testeze mintea, sufletul și forța. Elevii nu au fost întrebați tocmai pentru a nu-și alege ceea ce era mai ușor. Împreună cu părinții am întocmit câteva documente:

- protecția muncii, -fișe de pontaj, -fluturași de salarii,
- contract de muncă, fișa postului, etc.

Inițial, elevilor li s-a părut o joacă, însă în fața documentelor pe care le-au citit, apoi le-au semnat au avut tendința să dea puțin înapoi, părându-li-se destul de greu ceea ce îi aștepta. Elevii au fost împărțiți în patru grupe egale, trăgând la sorți ceea ce aveau de făcut, nepermițându-le să aleagă. Aceasta a fost prima restricție la care au fost supuși, o restricție care nu le-a convenit, însă nu mai puteau da înapoi.

Meseriile alese au fost: asistent medical, vânzător, tinichigiu auto și cofetar.

După acest moment organizatoric, între școala și familie, a venit rândul comunității să ajute, să ne îndrume și să ne formeze. Împreună cu părinții am mers și am discutat cu persoanele din conducerea firmelor la care elevii urmau să meargă, găsind multă înțelegere, deschidere și interes. Ceea ce a caracterizat reacția comunității a fost dorința de rigoare și de punctualitate, stabilindu-se un orar fix, cu sarcini de lucru bine trasate. La fiecare loc de muncă unde elevii au mers-ca angajați-au trebuit să se supună normelor din fiecare instituție: începând cu vestimentația (uniforme obligatorii, mănuși, măști, părul prins în cazul fetelor, etc), apoi utilizarea fișelor de pontaj, instruirea de protecția muncii și, bineînțeles, munca propriu-zisă. Primele reacții au fost extreme de pozitive -căci prima oră elevii au asistat și și-au însușit ceea ce urmau să facă, ba chiar au executat câteva sarcini ușoare, apoi în ora a doua elevii au muncit singuri:

a)ca și asistenți medicali-au luat temperatura pacienților, au ascultat cu stetoscopul, au dus tratamente, au dus bolnavii cu căruciorul la radiografii, au verificat perfuzii, etc.

Elevii implicați ca asistenți au lucrat cu măști și halate, contra timp și supravegheați de asistenta șefă care s-a comportat foarte frumos, sever și riguros. Câțiva dintre elevii au solicitat pauza, căci volumul de muncă a fost la un punct foarte mare.

b)-ca vânzători, pe lângă servirea clienților, noii angajați au trebuit să descarce marfa, să așeze marfa, să selecteze marfa care expiră, să lucreze cu banii- deci să nu greșească la restul dat clienților. Angajatorul a supravegheat și ajutat de câteva ori pe cei care s-au fâstăcit în fața clienților, observând că elevii preferau munca fizică- așezatul și căratul mărfii, decât lucrul direct cu oamenii care veneau în magazine.

c)ca tinichigii auto, elevii au prestat muncă fizică- cu ciocan și alte instrumente specifice, însă reacția a fost extrem de pozitivă, plăcându-le să se murdarească, să execute sarcinile trasate de supraveghetor (ei au lucrat pe mașini care erau doar pentru probarea unor vopseluri, sau încercarea unor utilaje, pentru a nu deteriora).

d)ca și cofetari, elevii s-au delectat cu activitatea de preparare a aluaturilor, a cremelor, cu degustarea lor, cu urmărirea cuptoarelor de coacere, amestecarea ingredientelor și ornarea prajiturilor. Echipați cu halate și mănuși, trecând printr-un filtru de igienizare- spălatul mâinilor și schimbarea încălțămintei- copiii au găsit această meserie foarte frumoasă, dar extrem de solicitantă din cauza timpului de lucru fix pentru fiecare produs, din cauza preciziei cu care trebuiau ornate torturile, remarcând că este necesar talent pentru a fi un bun cofetar.

Impactul evenimentului Ziua Ștafetei a fost puternic întărind relația școală-familie-comunitate, căci fiecare element din acest trio a avut câte ceva de învățat.

-**Școala** a înțeles că elevii trebuie implicați în lucruri cât mai practice pentru a fi pregătiți pentru viitor, permițându-le schimbul de experiență pentru modelarea personalității și alegerea viitoarei meserii.

-**Familia** a înțeles că, fără o responsabilizare serioasă, fără o implicare directă în activitățile zilnice, în treburile casnice, copii nu vor înțelege că trebuie să învețe mai mult pentru a depăși condiția părinților, pentru a avea un viitor bun. Familia a înțeles cu acest prilej că poate cere ajutorul școlii în formarea personalității elevilor pe structura societății și pe cerințele evoluției societății contemporane.

-**Comunitatea** a înțeles că, pentru a avea un personal pregătit bine, care să intre în câmpul muncii cu plăcere și cu cunoștințele necesare, trebuie să se implice mai mult în viața școlii și a familiei, interacționând, relaționând prin activități precum cele din Ziua Ștafetei, prin întâlniri în cadrul ședințelor cu părinții, în cadrul consiliilor profesionale pentru a oferi oportunități de diversificare a studiului individual și colectiv.

ABSTRACT

The topic you propose has a great meaning for me and for my class, since we discovered a new, attractive method to communicate, to create a link between school-family-community.

The special event that permitted children and parents to talk with each other, to plan an activity, to think about something they can do together, to interfere with the world around them is Ziua Ștafetei. This event permits children to work for few hours at their parents' job and in order to do that we had to talk with their employer.

Everyone appreciated that this event is a perfect chance to make our generation understand how hard is the real life, how hard is to earn money these days, how hard is to have responsibilities and to matter in this society.

Face to face with the real work children changed their minds and felt that it is easy to say, but hard to do and they understand that a better preparation for the future is very important. They experienced few jobs that I choose: confectioner, medical assistant, seller and tinman.

Each member of this trio has enjoyed the moments experienced.

ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR

Prof. dr. NASTASIA SAVIN

L.T. Cogeaalac, Școala Gimnazială Nr. 1 Râmnicu de Jos, jud. Constanța

Învățarea prin descoperire, din propria experiență este una trainică, iar locul ideal pentru acest tip de învățare este reprezentat de spațiul deschis și nelimitat pe care îl oferă natura. În fapt, educația în aer liber se definește ca fiind o combinație de activități în aer liber, de educație de mediu și de dezvoltare socială și personală.

Acest tip de educație permite participanților să experimenteze învățarea de tip activ într-un cadru natural, într-un spațiu aflat în afara clasei, mai mult, este chiar un instrument pedagogic pentru îmbunătățirea rezultatelor învățării. Obiectivul educației de tip outdoor îl reprezintă plasarea în cadrul vieții cotidiene a elementelor pe care copiii le învață la școală, dezvoltarea spiritului practic și a adaptării la situațiile concrete de viață, modalități de înțelegere a elementelor educaționale predate la clasă.

Este o formă de educație care o completează pe cea formală prin metode moderne de formare, precum: jocurile de echipă, discuțiile libere, jocurile de rol, brainstorming-ul, activitățile practice, studiile de caz, învățarea prin acțiune, excursii, vizite, organizare de evenimente.

Cadrele didactice trebuie să poată să creeze situații educaționale care să întărească încrederea în sine, ținând cât mai multe activități/ ore în aer liber, fără a apela la manuale. Participanții la aceste programe se relaxează și se destind psihic, lăsând deoparte, pentru câteva minute, ore, zile, problemele stresante ale vieții de zi cu zi, părăsind clasa și disconfortul ei.

În continuare, vom exemplifica câteva astfel de acțiuni desfășurate cu elevii:

* „*Hai și tu să te transformi pentru o zi într-un ... Moș Crăciun!*” s-a materializat într-o acțiune de voluntariat desfășurată în parteneriat cu CȘE. Elevii au donat pachete conștând în obiecte de îmbrăcăminte, dulciuri, jucării și rechizite copiilor defavorizați de la Centrul de Plasament Traian. Astfel, ei și-au găsit prieteni noi, au înțeles mai bine ce înseamnă munca și jocul în echipă, ce înseamnă solidaritatea umană, au devenit mai receptivi în a sprijini copii aflați în situații limită.

* „*Carnaval*” – costumele au fost confecționate din materiale refoolosibile și prezentate de Ziua Mondială a Mediului. Elevii au aflat că orice lucru, oricât de neînsemnat, poate folosi la confecționarea altui obiect, că putem economisi resursele pământului și, de asemenea, putem convinge și pe alții să facă același lucru.

* *Excursiile și drumețiile* organizate în diferite anotimpuri au constituit un bun prilej de a admira natura în ipostaze diferite, de a înțelege mai bine transformările suferite, dar au constituit și o ocazie de a cunoaște locuri pline de o mare încărcătură spirituală. Prin participarea la activități în aer liber, copiii învață să-i responsabilizeze pe cei mai puțin prietenoși cu natura, să învețe să devină cetățeni responsabili în ceea ce privește problemele de mediu.

* „*Colinde, colinde...*” – activitate derulată în pragul sărbătorilor de iarnă în cadrul căreia s-a prezentat un colaj de colinde în limbile engleză, franceză și română pe scena Căminului Cultural. În spiritul Sărbătorilor, aceștia au primit daruri.

În loc de concluzie, precizăm faptul că prin activitățile de tip outdoor se urmărește dezvoltarea psiho-socio-emoțională a copiilor, dar, în același timp, și educarea în spiritul unui stil de viață sănătos. Pe lângă cultivarea respectului pentru mediul înconjurător, copiii sunt puși în situația de a-și cunoaște și chiar de a-și depăși propriile limite. Activitățile de acest tip îi pregătesc pe copii să facă față provocărilor vieții: le trezesc interesul de a participa la sarcini noi și complexe, îi încurajează să nu se sperie de situații imprevizibile și să găsească cea mai bună soluție, le dezvoltă abilități de comunicare, fiind orientați către cooperare și colaborare, fără de care nu poate fi atins obiectivul comun al echipei.

Bibliografie:

1. Liliana Bucică, Dana Lorena Bran, *Manual de educație outdoor*, f.l., 2010-2012.

ABSTRACT

Learning by doing, based on our own experience, is a lasting and ideal experience for this type of learning, and the ideal place for this kind of learning is the open and unlimited space that is offered by our nature. In fact, outdoor education is defined as a combination of outdoor activities, environmental education and personal and social development.

It is a form of education that complements formal training with modern methods, such as team sports, open discussion, role play, brainstorming, practical activities, case studies, action learning, trips, visits, organizing events.

INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. înv. primar ALINA-MARIA BARBU
Colegiul Tehnic „Dumitru Mangeron” Bacău, jud. Bacău

Din ce în ce mai mulți copii cu dificultăți de învățare, recunoscuți sau nu în mod oficial ca având nevoi speciale de educație, învață în școlile din sistemul național de educație. Aceștia – fie că vorbim de copii cu dificultăți ușoare de învățare, cu sindrom Down sau cu deficiențe locomotorii – au posibilitatea de a fi integrați. Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație (copii cu deficiențe senzoriale, fizice, de limbaj sau intelectuale, defavorizați socio-economic, cu tulburări psihoafective și comportamentale etc.) și vizează implementarea unor programe cu caracter corectiv-recuperator, crearea climatului afectiv în vederea formării motivației pentru învățare, asigurarea unui progres în achiziția comunicării, formarea unor abilități de socializare și relaționare cu cei din jur. Învățământul incluziv presupune ca elevii cu dizabilități și cei fără probleme să învețe împreună în instituțiile de învățământ, având sprijinul corespunzător. Așadar, într-un mediu școlar optim integrării sociale a elevilor cu dizabilități, se realizează adaptarea școlii la diversitatea copiilor dintr-o comunitate. Învățământul integrat este, în esență, un învățământ centrat pe elev și răspunde dezideratului: „o societate pentru toți”.

Din perspective acceptării diferenței și promovării drepturilor egale, integrarea a devenit o politică educațională explicit și justificată: societatea – privește integrarea ca modalitate de recunoaștere a drepturilor fiecărui individ; părinții – speră că integrarea aduce acceptarea și respectarea drepturilor la o educație de calitate pentru copiii lor; copiii – percep integrarea ca asigurarea unui spațiu sigur pentru a fi egali cu ceilalți; școala – abordează această soluție ca mod de deschidere către comunitate și de dezvoltare a respectului pentru diversitate.

Relația dintre părinți, cadre didactice și copii cu dizabilități trebuie privită pozitiv. Acest lucru ajută la reducerea stresului pe care îl resimt familiile și micșorează riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Trebuie redusă izolarea părinților punându-i în legătură cu alți părinți aflați în situații similare, promovând o abordare pozitivă.

Pentru a construi un curriculum în condițiile educației integrate trebuie stabilite finalitățile demersului educativ în raport cu nevoile specifice copiilor cu deficiențe. O calitate esențială a acestuia trebuie să fie flexibilitatea care să permită fiecărui elev să progreseze în ritmul propriu și tratat în

funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru ca procesul de integrare să fie viabil, trebuie elaborat un curriculum individualizat, urmărindu-se:

- selectarea din curriculum național a acelor conținuturi care pot fi însușite de elevii cu dificultăți și renunțarea la cele ce prezintă grade ridicate de complexitate;
- accesibilizarea conținuturilor pentru a fi înțelese și însușite;
- diversificarea componentelor curriculumului prin introducerea de activități individuale, recuperatorii;

La toate tipurile de curriculum scopul recuperării constă, pe de o parte, în valorificarea la maximum a posibilităților individului cu handicap, iar pe de altă parte, funcțiile psihice nealterate trebuie să fie antrenate încât să poată prelua activitatea funcțiilor afectate în vederea formării unor abilități și comportamente care să permită o integrare optimă în viața socială. Recuperarea prin învățare se realizează cu metode și procedee diferite, adoptate în funcție de forma învățării. Astfel, ea va fi predominant afectivă și motivațională; aceste forme de învățare vor fi însoțite, întotdeauna, de alte două forme: învățarea morală și învățarea motrică. Însușirea normelor morale și formarea unor abilități motorii se realizează prin învățare afectivă, psiho-morală, psiho-motrică și psiho-comportamentală. Toate aceste forme vor însoți procesele care se derulează în școală și determină formarea de sentimente, convingeri, atitudini, aspirații precum și modele de acțiune, de comportare în viață. O altă modalitate ce poate fi adoptată este și aceea a învățării sociale, prin intermediul căreia subiectul este orientat către anumite modele comportamentale concrete, stimulându-se capacitatea sa de imitare spontană. Empatia devine o modalitate sui-generis pentru stabilirea relațiilor interpersonale și formarea climatului afectiv în colectivitate. Pentru a ajunge la aceste scopuri, se formează subiectului o atitudine activă folosindu-se întăriri: recompensa, lauda, îndemnul, stimularea sentimentului datoriei etc. Astfel, învățarea se încarcă de sens, îndeplinind scopurile propuse și anume acelea de a forma și dezvolta comportamente adaptative în care coechilibrarea personalității cu mediul înconjurător se realizează optim.

Există în jurul nostru oameni pentru care normalitatea e un trofeu pentru care luptă întreaga viață. Un singur cromozom în plus strecurat în bagajul lor genetic i-a aruncat în această bătălie pe care o poartă, însă cu zâmbetul pe față, pentru că ei sunt "copii până la moarte", curați la inimă și plini de iubire. Dragostea este lecția pe care copiii cu sindromul Down o predau lumii. Cine primește iubirea lor învață cât de prețios este darul normalității. Învață ce este viața! Sindromul Down nu este o boală, ci o schimbare genetică definitivă. Ceea ce nu le-a putut fura copiilor acest sindrom este capacitatea de a se dezvolta prin iubire. Capacitatea lor de a învăța este uimitoare, dacă li se acordă șansa de a se dezvolta și dacă li se creează oportunități de a se desfășura. Încurajarea lor cu multă afecțiune și includerea lor în activitățile familiei și clasei de elevi constituie baza dezvoltării lor.

Am cunoscut-o pe C.A., în urmă cu doi ani, într-o familie de oameni și destine frumoase. Un copil fericit și iubit de cei din jur, dar afectată de sindromul Down. Un copil capabil de înțelegere și afecțiune nemăsurată. În ansamblu, preferințele ei merg spre arte și științele umaniste. Alături de ea am învățat că nu alegem ceea ce suntem, iar gradul de maturitate și experiență este cea mai matură formă de exprimare a afecțiunii. Ce poate fi mai frumos pentru un dascăl decât împlinirea eforturilor? Dincolo de multe teoretizări, se află nenumărate ore de colaborare, muncă și determinare la sfârșitul cărora, o îmbrățișare din partea unui copil

cu cerințe educaționale speciale are o valoare inestimabilă.

Bibliografie:

1. Gherguț A. „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale”, Editura Polirom, Iasi, 2001;
2. Lungu Nicolae S., „Program de recuperare complexă a copilului handicapat mintal”, Institutul Național pentru Recuperare și Educația Specială a Copilului, 1992;
3. Weis, Thomas J. „Să-i ajutăm iubindu-i”, Editura Humanitas, București, 1992;

ABSTRACT

School represents a space where an activate exchange of values taken place. This means that school must be organized on the model of diversity. „The School for Diversity” or „The School of Everyone” focuses on the interrelaton among the educational factors mentioned above and the programme carried aut in school consists of different activities which evaluate pupils real needs, individualize trening and implement useful supplies. This way, the school is closely connected to the local community and answers its problems. The children are integrated and socialized in an adequate way.

The school of everyone is centered on the pupil who is „taught to learn” from other children, not in a competitive way but in a respectful and tolerant one. The children will perceive the differences between persons in a natural manner and gradually, they will achieve positive attitudes towards their fellows, their team-mates and any other person they meet. It is school must offer strategies based on cooperation in heterogeneous classes where social interaction takes place.

The school of everyone sees every pupil as a special person, unique human being, a part of a diverse society. Therefore, the task of integrating the disabled children is not an easy one. The tacher who performs the educational act must know exactly what „disability” means when teaching such persons and assumes the consequences of his intervention, which is always different, being related to the needs of a pupil. In fact, answering the needs of these pupils means the key of a correct strategy.

Also, the relationship between school and family is very important in raising, educating children with special educational needs and developing a special curriculum. Teacher must adapt content to facilitate learning and to individualize educational needs. Along with family must find the most appropriate ways to improve and enhance school success for students with special educational needs. The adapted curriculum facilitated an efficient intervention for the girl rehabilitation. The application of the adapted curriculum has been made in distinct stages. The results of practical experiments in integrative educational are strong arguments for the integration of pupils with special needs. One of the cases of inclusive education in my class was C.A., a girl of the first form (with Down Sindrome). She entered the programme in 2012 after she had been evaluated by The Board of Complex Expertise for Special Education, Bacău.

“ȘCOALA PĂRINȚILOR” SAU COLABORAREA STRÂNSĂ ÎNTRE FAMILIE, ȘCOALĂ ȘI COMUNITATE

Prof. înv. primar VIOLETA PRISECARU
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Tortoman, jud. Constanța

Tendința actuală a sistemului de învățământ pune accentul pe stabilirea unor parteneriate puternice între școală și comunitatea locală. Prin acestea se urmărește optimizarea și creșterea calității procesului educativ.

Una dintre premisele ce trebuie îndeplinite pentru atingerea obiectivului primordial al școlii, de proces formativ centrat pe elev, capabil să valorizeze tipuri diverse de elevi și abilități, să răspundă nevoilor comunității și să infuzeze societatea cu persoane competente pentru viața privată, profesională și publică, este stabilirea de legături puternice între profesori și părinți, ca părți active în cadrul procesului de formare a viitorilor adulți.

Din punctul de vedere al consilierului școlar, implementarea unui program de tipul “Școala părinților” este una dintre modalitățile de a contribui la îndeplinirea obiectivului major al școlii.

Trainingul Părinților Eficace a fost implementat în SUA în urmă cu 46 de ani și a fost adoptat de zeci de țări din lume. Un astfel de program își propune să înzestreze părinții cu acele cunoștințe, abilități și deprinderi de care au nevoie pentru a-și ajuta copilul să se dezvolte într-o manieră sănătoasă fizic, psihic și social. Rolul de părinte nu este unul simplu; fiecare copil este unic și părintele trebuie să știe cum să-și adapteze metodele de disciplinare la nevoile individuale ale acestuia, astfel încât să-l sprijine în a-și dezvolta potențialul.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

“Școala părinților” cuprinde sesiuni de informare sau sesiuni practice de formare de abilități și deprinderi care vor susține o dezvoltare optimă a copilului. La aceste întâlniri sunt de regulă invitați specialiști în problematica vizată: medici, psihologi, psihiatri, asistenți sociali, logopezi, juriști.

Care este câștigul școlii și al comunității în urma unui astfel de program? Beneficiile sunt complexe: directe și indirecte, vizează atât rezultate observabile în prezent sau viitorul apropiat cât și evitarea unor probleme în viitorul mai îndepărtat. De exemplu, participarea mamei elevului la o sesiune de informare pe tema alimentației sănatoase susținută de un nutriționist, poate duce la schimbarea atitudinii acesteia față de modul în care gătește, pregătește pachetul copilului pentru a doua zi la școală etc. Acesta este un factor de schimbare a comportamentului alimentar al copilului. Adoptarea unei alimentații sănatoase încă de la o vârstă fragedă scade riscul instalării mai târziu a unor boli, inclusiv a unor tulburări ca anorexia sau bulimia, care își pot pune puternic și negativ amprenta asupra dezvoltării întregii personalități a individului.

Beneficiile pentru părinți sunt directe: vor avea mai multe cunoștințe despre cum să optimizeze dezvoltarea cognitivă, socială sau emoțională a copilului, vor învăța cum să gestioneze anumite comportamente neadecvate ale copiilor, vor putea comunica cu învățătoarea/profesorii într-un alt fel de cadru: relaxat, informal. Avantajul acestor întâlniri este comunicarea eficientă între părinți și cadrele didactice.

Atât în străinătate, cât și la noi în țară, unii părinți au privit și privesc la început cu scepticism un astfel de program. Neavând experiența acestui tip de întâlniri, s-ar putea să nu știe cum i-ar putea ajuta; alți părinți se pot simți jenați sau rușinați să vorbească despre dificultățile lor, gândindu-se că un părinte trebuie să știe singur, întotdeauna ce să facă; alții pot avea convingeri de tipul: “eu știu cel mai bine cum să îmi cresc copilul!”, “nu am nevoie de sfaturi!”. Multe dintre blocajele părinților sunt de obicei înlăturate după prima întâlnire, momentul în care ei percep că beneficiul este mai mare decât “pierderea”.

Pentru copii, beneficiile sunt indirecte, pe termen scurt și lung: reducerea comportamentelor problematice, învățarea unor comportamente adaptative. Acestea duc la îmbunătățirea relațiilor cu părinții, cu colegii de clasă și cadrele didactice, facilitând, în fapt, întreg procesul instructiv-educativ.

Pentru cadrele didactice, beneficiile sunt de asemenea indirecte și se referă la optimizarea comunicării cu familia elevului, la susținerea în procesul de instruire a copilului, la atingerea unui nivel mai înalt de management al clasei.

Activitățile desfășurate la “școala părinților” pot varia de la școală la școală, de la comunitate la comunitate, în funcție de necesitățile specifice. Iată câteva exemple de activități ce au fost propuse pentru acest program la Școala Gimnazială „Ion Ghica” Tortoman, jud. Constanța:

Activități informative - având drept scop transmiterea unor informații legate de:

- Drepturile și responsabilitățile pe care le implică statutul de elev
- Disciplinarea pozitivă
- Organizarea eficientă a timpului liber
- Orientarea școlară și profesională
- Stilul de viață sănătos

Activități formative - consilierea psiho-pedagogică ce urmărește dezvoltarea de atitudini, abilități și deprinderi eficiente în practicile parentale. Activitățile vizează :

- Tehnici de comunicare și relaționare eficientă
- Modalități de soluționare creativă a conflictelor
- Adaptarea școlară a copiilor
- Luarea deciziilor și acțiunea în momente cheie ale formării și dezvoltării copiilor
- Metode și tehnici de cunoaștere a copilului
- Modalități de intervenție educativă în cazul copiilor aflați în situații de risc (abandon școlar, delincvență, consum de substanțe, etc.)

Pentru întreaga comunitate, câștigurile sunt multiple. În primul rând, cresc șansele ca școala să “furnizeze” persoane mai pregătite pentru a se adapta la nevoile societății. În al doilea rând, este facilitat accesul părinților la specialiști care le pot oferi consultanță în probleme specifice, și prin aceștia, la instituțiile sau organizațiile pe care le reprezintă (Direcția Generală de Asistență Socială și

Protecția Copilului, Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică, alte organizații guvernamentale și nonguvernamentale). Nu în ultimul rând, sesiunile de tip “școala părinților” permit experiențierea unui alt tip de comunicare între părinți, cadre didactice și specialiști, unde se adresează întrebări deschise și se primesc răspunsuri sincere, venite din experiență sau din expertiză, unde se conlucrează pentru interesul copilului.

Bibliografie și webografie:

1. Băban, A. (coord.) - *Consiliere educațională*, Imprimeria Ardealul, Cluj Napoca, 2001.
2. Lemeni, G., Miclea, M. (2004) - *Consiliere și Orientare (ghid de educație pentru carieră)*, Ed.ASCR, Cluj-Napoca, 2004
3. Organizația “Salvați Copiii” (București) - *Vârsta școlară: ghid pentru părinți*, 2008
4. www.capp.ise.ro
5. www.euroguidance.ise.ro
6. www.counseling.org

ABSTRACT

The school has had a leading role in working with parents to ensure the education of their children. Education is an action that contribute to school, family, local community and society at cooperation between them is necessary.

As it is known, involves collaboration besides a unity of views and coordination of actions in order to achieve unity - factor is the teacher coordinator of collaboration. This follows from the logic of things, the school with the role of coordinating the collaboration of all stakeholders instructors because of all, only she is uniquely qualified for such action.

School should be understood as an institution which is communicated by all means, learn and communicating, for any level and any social context or theme. The goal of communication in school is not just about academic success, but seeks human success in all conditions and at all times of life.

EXCURSIA – CADRU FAVORABIL AL CONTINUITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL

Prof. dr. MIRELA SAVIN

Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Mihail Kogălniceanu, jud. Constanța

“Educația este admirabilă dar să nu uităm că cele mai valoroase lucruri nu pot fi însușite numai în activitatea de predare. Multe lucruri prețioase se învață în afara școlii” (Oscar Wilde)

Lecția reprezintă principala formă de organizare a procesului didactic, dar nu reprezintă singura modalitate de desfășurare a acestei activități. Complexitatea procesului de învățământ, multitudinea obiectivelor pe care le vizează, marea diversitate a capacităților de învățare, a aptitudinilor și intereselor elevilor fac necesară utilizarea unei game variate de activități în vederea realizării finalității educației.

Cum se cunoaște, în funcție de legătura lor cu procesul didactic desfășurat în clasă, activitățile în afara clasei și cele extrașcolare pot fi organizate în trei momente sau etape ale procesului de învățământ: a) la începutul unei teme sau capitol din programa școlară (activități menite să asigure o familiarizare inițială a elevilor cu sarcina de învățare, trezirea interesului pentru tema studiată, acumularea unui material factic pentru dezbateri în cadrul lecțiilor ce vor urma; b) în prelungirea/continuarea lecției, prin folosirea altor forme instructiv-educative; c) în activități extrașcolare și în afara clasei, finale sau de încheiere, pentru îmbogățirea și valorificarea cunoștințelor însușite în lecție.

Excursia didactică reprezintă o formă de organizare a procesului de învățământ care oferă posibilitatea de a lua contact direct cu realitatea, observarea directă și studierea obiectelor și fenomenelor în condiții naturale sau la locurile unde se păstrează anumite colecții (muzee, expoziții,

case memoriale). În momentul realizării excursiei se combină o serie de activități: documentare, observare, investigare, prelucrare, evaluare, generalizare, valorificare.

Trebuie subliniat faptul că în cazul unei excursii didactice funcția de bază este cea cognitivă. Eficiența instructiv-educativă a excursiei didactice depinde de respectarea unor cerințe psihopedagogice în organizarea și desfășurarea acesteia, între care amintim: pregătirea temeinică a cadrului didactic și a elevilor pentru excursie; stabilirea conținutului în raport cu obiectivul urmărit și nivelul de cunoștințe al elevilor; crearea unui climat psihologic favorabil activităților pe care le implică deplasarea (obiective, conținut, durată, etape); sprijinirea și îndrumarea elevilor în actul de observare pentru descoperirea elementelor esențiale de structură, funcționare, devenire; respectarea cerințelor activității concrete în timpul desfășurării excursiei; valorificarea rezultatelor obținute din cadrul lor cu ocazia primei lecții ce are loc imediat după excursie.

Aceasta, excursia, contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, a interesului pentru studiu, a capacității de înțelegere a lumii înconjurătoare, stimulează dorința de cunoaștere și curiozitatea de a înțelege temeinic fenomenele din jur, sădind și sentimentul de dragoste față de natură.

Excursia școlară are menirea de a stimula activitatea de învățare, fiind o formă de organizare mai elastică și cu un pronunțat caracter recreativ, oferind câmp deschis manifestării tuturor laturilor personalității elevilor, învățătorul având posibilitatea să cunoască mai bine și să contribuie mai mult la formarea și dezvoltarea competențelor, atitudinilor și aptitudinilor copiilor.

Temeinic organizată și pregătită, excursia, asigură o atmosferă deosebit de favorabilă instrucției, educației, formării complete a personalității elevului. De asemenea, conținutul didactic al excursiilor este mult mai flexibil și mai variat decât al lecțiilor din clasă, elevii participând cu multă bucurie și optimism la aceste acțiuni, lărgindu-și în acest fel orizontul de cunoștințe, prin contactul direct cu realitatea.

Valoarea instructiv-educativă a excursiilor este unanim recunoscută, ele contribuind la dezvoltarea capacității de a înțelege realitatea apropiată și constituie o formă de realizare a legăturii dintre teorie și practică, stimulează dorința de cunoaștere și curiozitatea de a înțelege mai bine fenomenele din mediul înconjurător.

Bibliografie:

1. Cristea, Sorin, *Teorii ale învățării*, E.D.P., București, 2005.
2. Macavei, Elena, *Tratat de pedagogie propedeutică*, Editura Aramis, 2007.
3. Văideanu, G., *Educația la frontiera dintre milenii*, Editura Politică, București, 1998.

ABSTRACT

A lesson is the main form of organization of the teaching process, but not the only way to conduct this activity. The complexity of the educational process, the multitude objectives that aim, the great diversity of learning skills, abilities and interests of students require the use of a variety of activities to achieve the purpose of education.

For example, the excursion teaching is a form of organization of the educational process that enables direct contact with reality, direct observation and study of objects and phenomena in the natural environment or the places where to store certain collections (museums, exhibitions, memorial houses).

At the time of the trip combines a series of activities: documentation, observation, investigation, processing, evaluation, generalization and recovery.

Familia are un rol decisiv în maturizarea psihosocială a copilului, în conturarea concepției lui despre lume și despre sine. Influența părinților asupra copilului este benefică, dacă aceștia cunosc ce presupune educația, dacă îi stimulează creativitatea și responsabilitatea. La rândul său, instituția de învățământ continuă și aprofundează educația elevului printr-un proces instructiv-educativ organizat. Calitatea acțiunilor și a influențelor familiei și ale școlii poate fi obținută numai printr-o comunicare permanentă și eficientă între acești factori. Larisa Cuznețov, specialistă în domeniul educației, susține că numai o constantă colaborare a familiei cu școala și comunitatea poate avea un impact benefic asupra dezvoltării personalității copilului.

Crearea ființei sociale este rezultatul influenței manifestată de populația adultă asupra celei tinere. „Părinții sunt principalii arhitecți ai ființei sociale a copilului” (E. Stănciulescu, 1996, p.25). Pe de altă parte, școala este singura instituție capabilă să educe spiritul de disciplină, apartenența la colectivitate, în concordanță cu morala solicitată de societatea modernă. De aceea, copilul trebuie „să învețe egalitatea modului în care este tratat de adult, să învețe să coopereze, să dobândească o relativă armonie și să se raporteze la altul” (U. Șchiopu, 1997, p.92). La rândul său, Paul Osterrieth consideră educația familială drept instrument esențial de reglare a interacțiunilor dintre copil și mediul său social și fizic. (P. Osterrieth, 1973).

Cea mai mare parte a timpului disponibil elevul nu și-o petrece la școală, ci acasă. Relațiile dintre profesori și elevi sunt limitate în timp, în comparație cu cele de familie. Astfel, familia se conturează ca un mediu educativ specific: „în familie se structurează modurile de raportare la lume, la semenii, la sine. În acest mediu prind contur idealurile și aspirațiile, se dezvoltă înclinațiile și se condiționează interesele, se profilează și se proiectează modul de viață profesională ” (E. Macavei, 2001, p. 313).

Ca manager școlar, profesorul are nevoie nu numai de informații strict didactice privind modul cum elevul răspunde la stimuli educativi, ci și de informații de natură psihologică prin care răzbat elemente din mediul familial. Alături de *fișa de caracterizare psihopedagogică* ar fi necesară o *fișă de analiză socială și profesională a familiei* din care provine elevul. O asemenea fișă ar trebui să cuprindă date privind statutul profesional, ocupația părinților, veniturile acestora, nivelul de pregătire școlară, tentativele de mobilitate profesională sau geografică (mulți dintre părinții copiilor sunt plecați la muncă în străinătate) deoarece în spațiul familial, copilul trăiește o varietate de relații interindividuale, copiindu-le în propria conduită. În ceea ce privește *colaborarea* dintre școală și familie, dirigințele trebuie să *organizeze colectivul de părinți*, stabilind un program de activități cu aceștia, să propună teme pentru discuții, să proiecteze întâlniri individuale și colective, consultații, ateliere, să mențină permanent relația cu părinții prin convorbiri telefonice, vizite la domiciliu, întâlniri programate, invitarea părinților și a altor factori educativi la acțiuni extracurriculare.

În zilele noastre educația trece printr-o criză fără precedent. Elevii nu mai au plăcerea de a merge la școală, iar părinții și profesorii au o misiune dificilă în acest sens. Cauzele acestei realități sunt multiple și complexe, iar parteneriatului educațional școală-familie-comunitate devine o prioritate.

Programul *Părinți responsabili, elevi minunați*, implementat în Colegiului Tehnic „V.D.Cotea” Focșani, constă în organizarea unor activități desfășurate periodic cu scopul dezvoltării unei atitudini parentale pozitive față de problematica educării tinerilor. Activitățile cu părinții sunt interactive, necesitând implicare din partea acestora. Astfel, aceștia au prilejul să-și identifice stilul parental, să exerseze strategii de rezolvare eficientă a conflictelor dintre generații, să abordeze metode de disciplinare pozitivă a copiilor lor, să-și dezvolte competențele de autocunoaștere, afective, sociale, comportamentale. Activitățile în parteneriat se desfășoară permanent și împreună cu actul educațional propriu-zis. Printre acțiunile derulate în parteneriat cu părinții menționăm:

- *Ateliere de lucru cu părinții*, în cadrul cărora aceștia sunt familiarizați cu activitățile școlii.

- *Ședințele cu părinții* în cadrul cărora se pun în discuție diverse teme educative. Dirigintele constată că nu vin la ședințe tocmai cei care au mai multă nevoie. De aceea, este important de precizat că părinții vor veni cu interes și vor participa la discuții doar în cazul în care nu vor fi ofenșați și umiliți.
- *Informarea părinților și a agenților comunitari privind activitățile școlare.*
- *Consiliere psihopedagogică* care constă în rezolvarea unor situații-problemă.
- *Mese rotunde*, la care părinții și cadrele didactice fac schimb de experiență educațională.
- *Întâlniri semestriale cu toți părinții din clasă*, în cadrul cărora sunt discutate aspectele generale referitoare la politicile educaționale ale școlii, curriculum, evaluare, organizarea unor evenimente.
- *Avizierele* sunt un alt mijloc de transmitere a informației către familie, într-o manieră informală și includ anunțuri ale unor întâlniri cu părinții, foi volante cu subiecte relevante, anunțuri despre activitățile ce urmează a fi desfășurate, apariții în presă, la radio și TV, revista școlii.
- *Ziua porților deschise*, în cadrul căreia părinții asistă la orele de curs, participă și la alte activități, completează chestionare de evaluare. De asemenea, au loc discuții cu administrația școlii, personalul didactic și de întreținere.
- *Acordul de colaborare școală-familie*, în care sunt stipulate responsabilitățile școlii și ale părinților în procesul educațional.
- Un rol deosebit, atât pentru colaborarea școală-familie și participarea la gestiunea școlii, cât și pentru educația părinților îl au *asociațiile de părinți*, a căror finalitate este *protecția copilului prin educație*. Consiliul de părinți include acei părinți disponibili de a participa la viața școlii, având responsabilități în conformitate cu posibilitățile acestora;

Toate aceste activități facilitează realizarea unui parteneriat durabil între școală, familie și comunitate.

De ce ar trebui părinții implicați?

Creșterea implicării parentale în activitatea școlii este benefică pentru toți factorii (părinți, profesori, elevi), dar și pentru comunitate. Nicio școală nu poate funcționa în deplină izolare. Educația copiilor este obiectivul comun al familiei și al școlii, obiectiv ce va putea fi atins prin înțelegerea responsabilităților, prin investirea comună a resurselor de timp, prin soluționarea problemelor ivite.

Cunoașterea datelor despre mediul familial din care provine elevul oferă explicații pentru activitatea școlară și comportamentul acestuia în clasă, ajutând deopotrivă la îmbunătățirea lor. Pe de altă parte, părinții își pot construi așteptări realiste în ce privește copilul și pot clarifica variate probleme cu dirigintele. O înțelegere mai clară și transparentă a activităților zilnice la clasă ajută părinții să sprijine la modul concret parcursul educațional al copilului.

Elevii pot fi de asemenea avantajați de buna colaborare a părinților cu profesorii deoarece se simt în siguranță atâta timp cât se află într-un mediu care le oferă sprijin în activitatea educațională. De altfel, studiile efectuate în ultimii ani au ilustrat faptul că elevii care își văd părinții și profesorii comunicând pentru interesele lor obțin rezultate mai bune la școală.

Care sunt provocările colaborării cu părinții în vremurile noastre?

Relația părinte – profesor poate fi percepută ca o reală provocare. Părinții nu găsesc întotdeauna timp și energie pentru a colabora cu școala la care învață copiii lor, receptând mersul la școală ca o experiență mai puțin plăcută. (E. Ciohodaru, 2004). Din păcate ne confruntăm permanent cu aceste cazuri în care părinții nu sunt interesați de experiența școlară a copiilor lor, nu cunosc cadrele didactice, orarul copilului sau activitățile de la școală. Este o situație foarte dificilă, pe care, din păcate, o întâlnim frecvent în aceste vremuri, iar cadrele didactice luptă să creeze un mediu educațional optim pentru elevul respectiv. În asemenea momente, opțiunile profesorului sunt limitate. Poate doar continua să ofere sprijin sperând că, la un moment dat, părintele va accepta să colaboreze.

Am constatat, în urma derulării întâlnirilor cu părinții, o creștere evidentă a cazurilor când aceștia consideră că este dificil să ofere sprijin cognitiv copiilor chiar dacă și-ar dori acest lucru. Aspectul devine și mai evident în cazul familiilor monoparentale, când părintele este nevoit să muncească și mai mult pentru a câștiga banii necesari întreținerii zilnice. Timpul dedicat copilului aproape că nu mai există.

Din pricina nivelului scăzut de trai, mulți dintre părinții români au plecat la muncă în diverse țări ale Europei Occidentale. Asemenea familii sunt o reală provocare pentru cadrele didactice care

întâmpină dificultăți în a afla care le sunt așteptările și problemele. Profesorii sunt obligați să manifeste o grijă specială, mai ales în plan emoțional, față de elevii aflați într-o asemenea situație. La rândul său, psihologul școlar poate oferi consiliere acestor copii, cât și celor care manifestă probleme de integrare și învățare și chiar părinților, contribuind astfel la consolidarea relației dintre școală și familie. Iată câteva exemple de activități abordate în cazul acestor copii: *Cum să te simți în siguranță* – training; *Pe urmele părinților* – călătorie imaginară în țara în care lucrează părinții (prezentarea zonei, oamenilor, a culturii, a sistemului educațional etc.); *Mesaje fără frontiere* - concurs de mesaje ale copiilor pentru părinții plecați în străinătate.

În cadrul *atelierelor de consiliere parentală*, părinții sunt încurajați să dezvolte o relație de încredere cu propriii copii, astfel încât să recunoască semnele unui abuz sau să preîntâmpine eventuale probleme emoționale ale acestora. Asemenea programe au drept scop îmbunătățirea calității vieții în rândul copiilor aflați în situații de risc și a familiilor lor, dezvoltând servicii de *parenting*. Influența pozitivă sau negativă exercitată de familie are un impact evident asupra rezultatelor școlare. O situație întâlnită frecvent în instituția la care lucrăm este și nivelul scăzut de școlarizare al părinților, fapt care influențează rezultatele copilului și colaborarea cu școala.

Workshop-urile organizate în cadrul proiectului implică acțiuni de consiliere individuală cu părinții, consiliere individuală cu elevii, dezbateri vizând probleme de actualitate precum ADHD, depresie, anxietate, agresivitate, nutriție, comunicare, forme de recreere în familie, *voluntariat* prin implicarea părinților în activitățile extrașcolare la care participă copiii lor.

Întâlnirile vizează oferirea unor sugestii despre modul în care se aplică un program educațional special în cazul unui elev cu CES; discuții cu părinții despre tehnicile de învățare la școală și acasă; furnizarea unor materiale cu sugestii privind condițiile optime care pot sprijini învățatul acasă; sesiuni care ar ajuta părinții să-i asiste pe copii la teme.

Am avut la clasă o elevă diagnosticată de specialiști cu autism. Ne-am străduit să găsim diferite procedee pentru a o ajuta să progreseze, realizând un plan de intervenție personalizată. A fost un efort uriaș, dar la final, am simțit că incluziunea este mai mult decât esențială. Am avut suficient de învățat din această experiență. Din echipa de caz au făcut parte dirigintele, psihologul școlii, profesorii clasei, directorul și părinții. Însă, dacă n-ar fi existat o permanentă colaborare cu părinții elevei, rezultatele efortului nu ar fi fost vizibile.

După asemenea ateliere, părinților li se cere să exprime câteva idei. Iată ce a declarat unul dintre participanții la asemenea întâlniri: „Am găsit confidențialitate, încredere și multă înțelegere pentru problemele pe care le aveam. Am participat la întâlniri pentru că nu există o școală pentru așa ceva. Facem tot felul de studii, dar nu se face o școală care să te învețe cum să îți crești copilul”.

Concluzii: Mobilizarea părinților și agenților educativi este elementul-cheie în organizarea și desfășurarea unui parteneriat eficient. Pentru a da rezultatele scontate, școala are nevoie de sprijinul conștient și de colaborarea familiei; la rândul său, familia așteaptă școală completarea educației de acasă, după norme și metode psiho-pedagogice riguros concepute și aplicate. Comunitatea deține, la rândul său, un rol decisiv. Responsabilitățile primăriei vizează stimularea elevilor și a familiilor în direcția înțelegerii rolului social al școlii; implicarea *actorilor sociali* din zonă în susținerea materială a școlii; perfecționarea resurselor de instruire nonformală, valorificate mai ales în domeniul petrecerii timpului liber. Mijloacele de informare în masă au o deosebită forță de modelare a personalității prin varietatea informațiilor. *Instituțiile culturale* formează un parteneriat pedagogic cu școala, iar *unitățile economice* pot avea un rol decisiv în ridicarea standardului pedagogic și social al comunității educative prin sponsorizarea diverselor programe educative, a unor familii sau a unor instituții de învățământ.

Bibliografie:

1. Băran-Pescaru, Adrian, *Parteneriat în educație: familie – școală - comunitate*, Editura Aramis, București, 2004;
2. Ciohodaru, Elena, *Succesul relației dintre părinți și copii, acasă și la școală*, Editura Humanitas, București, 2004;
3. Cuznețov Larisa, *Curriculum Educația pentru familie*, Chișinău, 2004.

4. Cuznețov Larisa, *Tratat de educație pentru familie. Pedagogia familiei*, Chișinău, 2008.
5. Dumitrana, Magdalena, *Copilul, Familia și Grădinița*, Editura Compania, Craiova, 2000;
6. Ionescu, Ion, *Sociologia școlii*, Editura Polirom, Iași, 1996;
7. Iluț, Petru, *Sociologia familiei*, Editura Universității Babeș-Bolyai, Cluj, 1994;
8. *Învățământul Preșcolar în Mileniul III*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
9. Macavei, Elena, *Pedagogie. Teoria educației*, Editura Aramis, București, 2001;
10. Osterrieth, P., *Copilul și familia*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973.
11. Osterrieth, P., *Introducere în psihologia copilului*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1976;
12. *Pedagogie preșcolară - Didactica*, Editura Didactica și Pedagogica, București, 1996;
13. Stănculescu, Elisabeta, *Teorii sociologice ale educației*, Editura Polirom, Iași, 1996;
14. Vrasmaș E, *Intervenția socio - educațională ca sprijin pentru părinți*, Aramis Print S.R.L., București, 2008;

ABSTRACT

The family has an important role in a child psychosocial development and in shaping his conception of the world and his/her own self. The influence of parents on children is beneficial if they are proficient on education, if it stimulates creativity and responsibility. In turn, the educational institution continues and deepens the child's education through an organised educational process. Quality actions and influences of family and school may be obtained only through a permanent and effective communication between these factors.

A teacher needs not only strictly didactic information on how the student responds to educational stimuli, but also psychological information that are breaking items from the family. Together with a *pedagogical characterization sheet* would require a form of social and professional analysis of the pupil's family. Such a statement should include data on employment status, parental occupation, their income, level of school education, geographical or professional mobility attempts (many of the children's parents are working abroad) because the family space, the child is living a variety interindividual relations, copying them in their conduct.

The project *Responsible parents, wonderful students*, implemented in our educational institution, Technical College "V.D.Cotea" Focsani, is to organize regular activities in order to develop a positive parental attitude toward educating youth issues. Activities with parents are interactive, requiring involvement from them. Thus, they have the opportunity to identify their parenting style, to practice effective strategies for solving conflicts between generations, positive discipline methods to address their children to develop the skills of self-awareness, emotional, social and behavioral ones.

Because of the low level of living, many of Romanian parents went to work in various countries of Western Europe. Such families are a real challenge for teachers struggling to find their expectations and issues. Teachers are required to exercise special care to pupils in such a situation. In turn, the school psychologist can provide counseling to these children and those who manifest problems of integration and learning, and even parents, thereby helping to strengthen the relationship between school and family. Examples of activities one organises in our school to help these children : *How do you feel safe - training*; *Parents footsteps* - imaginary journey in the country where their parents work (presentation area, people, culture, education system); *Messages without borders* - contest posts for parents of children abroad.

On the other hand, the workshops organized within the project involves individual counseling activities with parents, individual counseling with students, current debates on issues such as ADHD, depression, anxiety, aggression, nutrition, communication, volunteering by involving parents in their children's school activities. Meetings aimed at offering suggestions about how to apply a special education program for a student with SEN; discussions with parents about learning techniques in school and at home; providing materials with suggestions on the optimal conditions that can support learning at home; sessions that would help parents to assist their children with homework; creating a panel with suggestions and comments from family.

After such workshops, parents are asked to express some ideas. Here's what one of the participants in such meetings claimed: "I found privacy, trust and greater understanding for the problems we had. I took part at these meetings because there is no school for that. We do all kinds of studies, but there is no school to teach you how to raise your child."

Mobilizing parents and staff education is the key element in organizing and conducting an effective partnership. After *"the seven years of home"*, school is the factor that facilitates educational duties of parents. To give the expected results, the educational institution needs the support and cooperation of the student's family. On the other hand, the community has also a decisive role.

UNITATE ÎN ACȚIUNE - ȘCOALA, FAMILIA, COMUNITATEA

Prof. LIANA-CARMINA PETRESCU

Colegiul Tehnic „Alexe Marin”, Slatina, jud. Olt

Viziunea Colegiului Tehnic „Alexe Marin” este axată pe asigurarea calității învățământului, fiind o organizație educațională modernă care oferă oportunități de instruire și educație la standarde europene, iar misiunea acesteia se înscrie pe aceleași coordonate educaționale: promovarea unui învățământ deschis și flexibil, capabil care să asigure șanse egale tinerilor din zona de est a județului Olt și accesul la toate nivelurile și formele de învățământ, din perspectiva formării abilităților și competențelor pentru realizarea succesului profesional, în contextul social actual, să dezvolte interesul pentru educație și emancipare permanentă printr-un învățământ axat nu numai pe nevoile limitate ale unei profesii, ci și pe disponibilitatea de adaptare continuă. Calitatea în educație presupune o legătură strânsă între școală, comunitate și familie elevilor, beneficiarii direcți ai eforturilor făcute de școală.

Acest învățământ modern care încearcă să formeze abilități și competențe la elevi, ne permite să implicăm școala în nevoile comunității, în proiectele pe care le derulează. Vremurile se schimbă sub ochii noștri, apar noi provocări și noi trebuie să ne adaptăm și felul în care noi reușim, face diferența.

De mai mulți ani s-a adoptat un management participativ care a luat forma unor servicii și programe de învățare și formare continuă, dezvoltate de către școală și de care familiile elevilor să beneficieze. Era necesar să facem ceva, pentru că școlile tehnice au intrat pe o pantă abruptă către mediocritate, cu toate că în școli se realizează o educație de calitate și momentul era potrivit. Capacitatea noastră de dascăli cu experiență ne-a permis să fundamentăm această strategie de management, pe fondul necesarului dat de circumstanțele în care se cunoaște existența unui obiectiv important, final.

Îmbunătățirea cooperării școală – familie are efecte benefice asupra actului instructiv-educativ, proces realizat prin forme variate de colaborare în școala noastră, ca: lectorate cu părinții, adunări comune părinți – elevi – profesori, chestionare aplicate părinților și elevilor, corespondență.

În primul rând, școala a oferit programe de pregătire și/sau aprofundare, după orele de școală, pentru elevii care se pregătesc pentru concursuri și examene de bacalaureat, sau au un risc de eșec școlar riscând corigențe și chiar repetenții. Eșecurile și regresele elevilor apar mai frecvent decât ne-am dori. În fiecare an ne confruntăm cu lacunele și lipsa de interes pentru școală a elevilor, nemotivați de familie și de societate pentru a obține succesul școlar.

Programele de pregătire suplimentară au fost stabilite de comun acord în cadrul catedrelor de către profesorii interesați și în urma discuțiilor cu elevii la clasă, în așa fel încât să nu se suprapună cu alte activități ale lor.

Părinții au fost și ei înștiințați de programul de pregătire suplimentară în ședințe cu părinții, pentru a ne uni forțele în încercarea de a surmonta această problemă. Ei s-au dovedit a fi mai mult decât receptivi în cooperarea cu profesorii, conștientizând rolul legal pe care îl au în educarea copiilor. Părinții au ajuns să privească școala ca pe o oportunitate și nu ca pe un ultim refugiu în educarea și învățarea copiilor lor. Colaborarea dintre școală și părinți a ameliorat randamentul școlar și conduita elevilor la clasă.

Școala și familia au încercat în acest fel să ajute elevii cu probleme să se împlinească armonios și creator, promovând reușitele școlare și îmbunătățind nivelul cunoștințelor. A fost uimitor să descoperim cum unii dintre elevi au reșit să depășească lacunele și să se ridice peste media celor din clasa lor, demonstrând că demersurile noastre au avut influențe pozitive. De altfel, cercetările arată că *în programele în care părinții sunt implicați elevii au performanțe mai mari la școală decât aceleași programe, dar în care părinții nu sunt implicați* (Henderson și Nancy, 1995).

De asemenea, școală s-a implicat hotărât în inițiativa autorităților locale de a identifica interesele comune și de a se sprijini reciproc. Parteneriatele, bazate pe o relație de complementaritate, au devenit astfel o componentă deloc neglijabilă în organizarea școlii. Școlile sunt organizații puternic ancorate în comunitate, care prin statutul lor, prin competențele resurselor umane implicate în sistemul educațional pot deveni promotorul parteneriatului comunitar.

Astfel am răspuns la acțiunea de promovarea educației pentru protecția mediului înconjurător *Tu reciclezi, noi îți dăm un copăcel* inițiată de Primăria Slatina, Inspectoratul Școlar Județean Olt, Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Salubris S.A. Slatina. Campania a urmărit colectarea și reciclarea hârtiei și a PET-urilor, pentru 1 kg. PET-uri și 5 kg. hârtie fiecare participant a primit un copăcel. Pomii au fost plantați în spațiul verde din curtea școlii și din apropierea școlii de către elevii participanți. Activitatea a avut un real succes, de aceea, a fost reluată și în anul școlar 2014 - 2015.

În urma unui alt parteneriat cu comunitatea locală, la care participăm în fiecare an, s-a organizat manifestarea educativ-sportivă numită *Olimpiada Liceelor*, care a ajuns deja la a ediția a IX-a. Constând în diverse probe sportive, teoretice, voluntariat, talent și abilități practice, manifestarea reprezintă o competiție la care participă numai elevii de liceu din municipiul Slatina. Deși nu ne-am clasat niciodată pe podiumul câștigătorilor, nu am fost nici codași datorită eforturilor depuse de elevi și profesori.

În concluzie, doar legătura permanentă dintre școală și familie poate susține ferm procesul de educare a elevilor pentru a fi de folos comunității din care fac parte.

Bibliografie și webografie:

1. Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreț Dobridor Ioan, „Prelegeri pedagogice”, Editura Polirom, Iași, 2001
2. Pescaru, Băran, Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004
3. www.didactic.ro;
4. www.asociatia-profesorilor.ro

RÉSUMÉ

La vision de lycée professionnel „Alexe Marin” est axée sur une éducation de qualité. Cet lycée professionnel favorise un apprentissage ouvert et flexible, capable d'assurer l'égalité des chances pour les jeunes de l'Est du comté d'Olt et l'accès des étudiants à tous les niveaux et formes d'éducation, afin de façonner les aptitudes et les compétences à atteindre la réussite professionnelle dans le contexte social actuel.

Une éducation de qualité nécessite une connexion étroite entre l'école, la communauté et les familles des étudiants, les véritables bénéficiaires des efforts déployés par l'école.

Cette éducation moderne qui vise à renforcer les compétences chez les élèves, nous permet d'associer, d'impliquer l'école dans les besoins de la communauté. Les temps changent sous nos yeux, il y a de nouveaux défis et nous devons nous adapter. La façon dont nous y gérons, faire la différence.

Tout d'abord, l'école offre des programmes de formation supplémentaires et l'approfondissement pour les étudiants qui se préparent pour les compétitions et les examens du baccalauréat. Les Préparations supplémentaires sont faites aussi pour les étudiants qui sont à risque d'échec scolaire.

Les échecs et les reculs les étudiants apparaissent plus fréquemment que nous le souhaiterions.

Chaque année, nous sommes confrontés à des lacunes des élèves et leur manque d'intérêt pour l'école parce qu'ils ne sont pas intéressés à la réussite scolaire.

Des programmes de formation supplémentaires ont été mis en place et ont mené en suivant un calendrier. Je trouve que certains élèves ont surmonté les lacunes.

La coopération entre l'école et la famille a également été réalisée par des conférences avec les parents, des réunions qui réunissent les parents - élèves – enseignants, des questionnaires aux parents et aux élèves. La collaboration entre l'école et les parents a permis d'améliorer les résultats scolaires.

L'école a participé aussi à l'initiative des autorités locales à identifier des intérêts communs et se soutenir mutuellement. Les étudiants et les enseignants ont participé à des activités de protection de l'environnement et des activités éducatives et sportives qui ont été initiées par la communauté locale.

En conclusion, les relations permanents entre l'école et la famille peuvent soutenir fermement le processus de formation des étudiants à être au service de la communauté à laquelle ils appartiennent.

ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA-FACTORI FUNDAMENTALI AI EDUCAȚIEI

Prof. CARMINA ADRIANA GĂLBĂZĂ¹, Înv. VALENTINA COȘA²

¹Colegiul Tehnic „Dumitru Mangeron”, ²Școala „Ion Luca”, Bacău, jud. Bacău

Lumea contemporană se confruntă din ce în ce mai mult cu o diversitate de schimbări mari, mai bine zis radicale în toate domeniile, în toate aspectele ale vieții. Toate aceste schimbări au determinat o problemă nouă în domeniul educației.

Problematica lumii contemporane, vizează factorul major al evoluției-Înțelegerea și Acțiunea astfel spus RESURSA UMANĂ. Apar diferite reforme în cadrul educației și a vieții: integrare, incluziune, diversitate, participare, cooperare, centrare pe elev, etc.

Asfel ajungem la un alt tip de educație care apare datorită acestor schimbări : Educația pentru Diversitate, reprezentând o educație democratică și inclusivă.

Una dintre cele mai importante condiții ale creșterii eficienței activității educative desfășurate cu elevii o constituie asigurarea unei depline unități de acțiune a tuturor factorilor educativi: școală, familie, comunitate. Dacă este adevărat că școala este factorul de care depinde în mod covârșitor devenirea personalității umane, tot atât de adevărat este că educația coerentă nu poate face abstracție de rosturile familiei în această comuniune. Școala și familia sunt două instituții care au nevoie una de alta.

Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului; drepturile de care dispune pentru educația copilului; importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului; metodele de colaborare cu școala. În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți; profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții iar competența lor în această materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională; părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii; școlile trebuie să asigure (asociațiilor) părinților asistența necesară.

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natură relațiilor publice.

Evoluțiile rapide din viața socială generează o cerere de continuare a proceselor de reînnoire a cunoștințelor, deprinderilor și valorilor pe durata vieții. Din perspectiva unei analize sistemice, educația părinților apare ca o dimensiune a educației permanente și Școala este un mediu social organizatoric în care universul copilului se extinde depășind constrângerea dependenței materne. Educația este cea care desăvârșește ființa umană, educație pe care copilul o primește în familie, în școală și de la comunitate.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune.

Pentru consolidarea unui set de valori stabil și coerent care sprijină școala în formarea la copii a conduitei favorabile, a unui stil de viață sănătos mintal, emoțional, fizic și socio-moral am urmărit implicarea familiei și a comunității printr-un parteneriat. Familia reprezintă elementul cheie în socializarea copilului cu ceilalți copii din clasă fiind consultată cu privire la activitățile educative (extracurriculare) și cu privire la activitățile opționale pe care doresc să le desfășoare copiii (literatură pentru copii).

Fiecare copil se deosebește de ceilalți, în primul rând prin caracterul său. I. În ziua de azi educația este un fenomen social de transmitere a experienței de viață a generațiilor adulte și a culturii, către generațiile de copii și tineri, în scopul pregătirii lor pentru integrarea în societate. Factorii instituționali ai educației sunt școala, familia, biserica s.a.m.d., totul educă: oamenii, lucrurile, fenomenele, dar în primul rând și în cea mai mare măsură – oamenii. Între acestia primul loc îl ocupă părinții și educatorii. Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv care contribuie pentru formarea unui om apt capabil să participe la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viața, să fie pregătit pentru muncă. Menirea școlii este nu numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea de om.

Ajungem și la un alt factor care contribuie la educarea copilului, care este familia. Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. Primele noțiuni educative pe care copilul le primește sunt cele din familie. În familie se conturează caractere. Atât părinții cât și educatorii în timpul procesului de învățământ trebuie să intervină în numeroase situații pentru a corecta comportamentul copilului. Odată copilul ajuns la vârsta preșcolară familia împarte într-o bună măsură sarcina educării lui cu dascălii și pedagogii din școală; cei din urmă vor fi chemați să șlefuiască ceea ce a realizat familia, să completeze golurile din procesul instructiv-educativ care au scăpat până la această vârstă și să-l ajute pe copil, în înțelegerea și lămurirea unor probleme așa-zis „delicate”, cum sunt cele legate de sentimentul de dragoste, de viața sexuală, etc. Îmbinarea eforturilor educative din familie și din școală este nu numai recomandabilă ci și obligatorie, pentru că de multe ori pe măsură ce copiii evoluează, părinții au de înfruntat alte și alte probleme care se ivesc la o altă categorie de vârstă și care se repetă la generațiile următoare.

Bibliografie:

1. Robu, Maria, *Empatia în educație*, Didactica Publishing House, București, 2008
2. Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreț Dobridor Ioan, *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iași, 2001
3. Pescaru, Băran, Adina, *Parteneriat în educație*, Editura Aramis Print, București, 2004
4. Nicola, Ioan, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000
5. Elena, Hussar și Gabriel, Stan, *Pedagogia diversității și dificultăți de Învățare*, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău, 2011

ABSTRACT

If we speak about Romanian School Education, we should take into consideration the most important and fundamental factors involved in the process of such an important aspect of life: School, Family and Community relationship. Nowadays we can't speak about Education without thinking or implying the resources given by Family and Community over the student entire life.

Most important of all is the fact that what we create or produce during the school classes, should be extended by the family help and the community's support. Because everything is important for our students' education and later on for their lives, schools should establish a sort of partnership between family and schools in order to offer the best comfort and security concerning our students' intellectual, professional and personal development and education.

An important relation between family and school marks not only just an information given to the student's family, but also it points out all the problems that involve school environment. Each

child is totally different from another one, first of all starting from his\her character; than family's education given until he\she starts school, the community's education and some other factors that creates us so different from each others.

The most important persons involved in a student's education is the family and the teachers. School is the institution where the education is very-well organised based on a set of rules. It is the most determined factor which takes an important part in the process of a human being's professional development. Starting school the educational factor of family should be completed and why not extended by school's education ;thus no matter what ,where and who; this relation between school, family and community should be seen as one enormous flower having in the middle the most important exponent of our future -*The Student*.

ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA –VERIGI CHEIE ALE PROCESULUI EDUCAȚIONAL

Prof. MĂDĂLINA LUIZA PĂLOIU
Liceul Tehnologic Auto, Craiova, jud. Dolj

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații.Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viața fiecărui individ ca acesta să fie pregătit pentru muncă.Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului.Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale.

Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral, estetic.Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectele casnice), familia este cea care ar trebui sa dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor.Copilul obține rezultatele școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare.Părinții trebuie să asigure copilului cele necesare studiului, trebuie să-și ajute copilul la învățătură.

Una dintre cele mai importante preocupări ale familiei și un punct comun pe care îl are aceasta cu școala este orientarea școlară și profesională.Cei mai mulți părinți sunt bine intenționați în alegerea unei școli sau unei profesii pentru copilul lor .Dar, de multe ori, buna intenție și buna credință reprezintă sursele erorilor lor deoarece acestea nu țin loc de competență și de pricepere.

Componentă, ca și educația, a procesului de învățământ, instrucția este apanajul școlii, ca instituție investită cu atribuții speciale în acest domeniu.Ea se bazează pe predare, adică transmitere de cunoștințe, și învățare, adică receptarea acestora și punerea lor în practică. Predarea implică numeroase cunoștințe de didactică, știința organizării și desfășurării procesului de învățământ, deci și a instrucției în școală.

Ca primă verigă a sistemului educativ familia are responsabilități clare și diverse. Întrebarea care se pune este ,dacă familia de astăzi are timp pentru îndeplinirea responsabilităților educative, dacă este pregătită să activeze constant ca un factor educativ. Realitatea ne-a dovedit că nu toate familiile sunt dispuse să-și îndeplinească consecvent responsabilitățile educative față de copii, acuzând lipsa de timp, grijile vieții cotidiene minimalizând rolul de factor educativ. Alte familii, deși doresc să asigure educația corespunzătoare copiilor le lipsesc pregătirea psihopedagogică, experiența.

Factorii care influențează azi mediul educativ sunt:noua concepție care se cristalizează asupra educației ca serviciul social și extinderea mass-media(T.V). Părinții trebuie să-și întărească fundamentarea relațiilor pe baza dragostei lor față de copii și pe dorința lor ca aceștia să aibă performanțe în viață.. Educația copilului este factorul principal care dezvoltă personalitatea lui.Familia determină într-o mare măsură calitatea educației, familia este mediul primar în care se află copilul, iar părinții influențează acțiunile pe care le exercită în scopul formării acestuia. Examinând familia din această perspectivă, constatăm că educația realizată în cadrul acesteia, colaborarea și comunicarea ei cu școala și cu agenții comunitari necesită redefinirea, optimizarea și fundamentarea pedagogică din mai multe considerații:

- situația socio -economică din țară provoacă unele fenomene cum ar fi lipsa unuia sau a ambilor părinți și implicarea bunicilor, a altor membri ai familiei sau a rudelor în educația copiilor;
- goana după un minimum de existență a părinților generează dificultăți în relația cu școala și cu comunitatea privind educația copilului;

Atât părinții, cât și educatorii, dar și societatea trebuie să aibă un interes deosebit față de reușita și conduita elevilor, deoarece aceștia sunt viitorii cetățeni. Cercetătorii tratează corelația școală-familie-comunitate diferit, însă majoritatea s-au axat pe studiul respectării drepturilor, rolurilor și responsabilităților participanților în educație. trebuie să precizăm noțiunea de comunitate, care reprezintă un grup de oameni cu interese, credințe, obiceiuri, norme de viață comune; totalitatea locuitorilor unei localități, ai unei țări; grup uman constituit pe diverse criterii ca, de exemplu, etnice, lingvistice, religioase etc.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune. Familia reprezintă elementul cheie în socializarea copilului cu ceilalți copii din clasă fiind consultată cu privire la activitățile educative(extracurriculare) și cu privire la activitățile opționale pe care doresc să le desfășoare copiii (literatură pentru copii).

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. Primele noțiuni educative pe care copilul le primește sunt cele din familie. În familie se conturează caractere. Odată copilul ajuns la vârsta preșcolară familia împarte într-o bună măsură sarcina educării lui cu dascălii și pedagogii din școală; cei din urmă vor fi chemați să șlefuiască ceea ce a realizat familia, să completeze golurile din procesul instructiv-educativ care au scăpat până la această vârstă și să-l ajute pe copil, în înțelegerea și lămurirea unor probleme așa-zis „delicate”, cum sunt cele legate de sentimentul de dragoste, de viața sexuală, etc.

În relația școală-familie pot apărea dificultăți de ordin comportamental, întâlnite atât la părinți, cât și la profesori și la conducerea școlii, sau de ordin material; relația respectivă cere un surplus de efort din punct de vedere material și de timp. Aceste dificultăți pot apărea din păreri divergente privind responsabilitatea statului și a familiei cu referire la educația copiilor, libertatea de alegere a școlii, de către părinți, impactul familial asupra rezultatelor școlare ale copilului, randamentul pedagogic și datoria parentală, participarea la gestionarea și procesul decizional din școală.

Necesar este de menționat faptul că o comunicare parentală deficitară va împiedica evoluția sănătoasă a copilului. Impactul unei educații are repercursiuni grave, fenomen demonstrat în rata criminalității crescută la o vârstă tânără, refugiul copiilor într-un mediu nociv și totodată îndepărtarea multor tineri de societatea în care trăiesc.

Societatea formează, modelează individual și personalitatea acestuia conform sistemului de norme și valori acceptate într-un moment istoric dat, iar personalitatea prin activitatea sa creatoare, optimizează societatea, perfecționează mecanismele sistemului social, iar când se impune, proiectează, creează noi structuri sociale, adecvate sensului devenirii istorice. Relația școală - comunitate reprezintă perspectiva din care reiese faptul că educația școlară poate contribui la diminuarea devianței școlare numai dacă se deschide către problemele comunității și ale elevilor.

Conexiunea școală - comunitate este remarcată în probleme „delicate” precum abandonul școlar, devianță juvenilă și integrarea copiilor cu cerințe educative special. Din punct de vedere cultural și asistențial, această relație se poate concretiza prin inițierea unor manifestări în care elevii să poată dovedi ce pot face pentru comunitate: expoziții, ateliere de creație, implicare în acțiuni comunitare (de exemplu, acțiuni de ecologizare a unor parcuri), implicare în campanii umanitare, activități de voluntariat etc.

Bibliografie :

1. Baban, Adriana, *Consiliere educatională*, Ed. Universitară Clujeană, Cluj-Napoca 2001
2. Berge, Andrei, *Defectele copilului*, E.D.P., București 1969
3. Neacșu Ioan, *Motivație și învățare*, E.D.P., București, 1978

RÉSUMÉ

Comme le premier lien dans le système éducatif, la famille a des responsabilités claires et diverses. La question qui se pose est, si la famille d'aujourd'hui a le temps de remplir les responsabilités d'enseignement et de se préparer à agir de manière cohérente comme un facteur éducatif. La réalité a prouvé que toutes les familles ne sont prêts à remplir systématiquement responsabilités éducatives envers les enfants, accusant le manque de temps, la vie de tous les jours en minimisant le rôle du facteur éducatif. D'autres familles, si elles veulent assurer la bonne éducation des enfants manquent d'expérience de formation pédagogique.

De nombreux parents sont bien intentionnés dans le choix d'une école pour leur enfant ou une profession mais, souvent, la bonne intention et la bonne foi peuvent être les sources de leurs erreurs car ils ne prennent pas la place des compétences et aptitudes de l'enfant.

Les parents et les éducateurs et la société doivent avoir un fort intérêt à l'égard du succès et de la conduite des élèves, car ceux-ci sont les futurs citoyens. La famille a une profonde influence sur les enfants. Les premiers concepts d'éducation que l'enfant reçoit sont de la famille. Le caractère est formé toujours en famille. Les parents et les éducateurs au cours du processus d'enseignement doivent intervenir dans de nombreuses situations à corriger le comportement de l'enfant. La connexion école - communauté se voit dans les problèmes «délicat» comme le décrochage scolaire, la déviance juvénile et l'intégration des enfants ayant des besoins éducatifs spéciaux.

ASPECTE SPECIFICE COOPERĂRII ȘCOALĂ-FAMILIE ÎN COMUNITĂȚILE DE RROMI

Profesor itinerant LORENȚA- DANIELA BUCIU
Școala Gimnazială Specială Balș, jud.Olt

Școala și familia sunt cei doi poli de rezistență ai educației copiilor. Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral – spiritual al acestuia. Familia, primul mediu de viață al copilului, exercită o influență considerabilă asupra dezvoltării acestuia.

„Pecetea pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual – moral al personalității propriilor copii se menține toată viața”. (M. Golu)

Factorul decisiv în succesul școlar îl reprezintă raportarea corectă a realității în existența activității comune familie – școală. Sunt necesare sisteme complexe de dezvoltare a responsabilităților individuale și colective, în concordanță deplină cu preocupările, interesele, deprinderile și aptitudinile fiecărui elev. Reglementarea științifică a unor norme educative impune colaborarea sistematică și permanentă a celor doi factori de instruire, familie – școală, și presupune unitatea influențelor educative și continuitatea muncii de formare a copilului.

Școala și familia urmăresc același scop educativ formarea copiilor spre a deveni oameni multilateral dezvoltați. Pentru realizarea acestui scop unic este necesară unitatea de acțiune, concordanța dintre mijloacele specifice de influențare folosite de aceste două instituții sociale.

Școala este interesată să colaboreze cu familia, să-și facă din ea un aliat, pentru ca acțiunea sa educativă să fie mai profundă și de durată. Colaborarea școlii cu familia este necesară și în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la comportarea lui.

Dezvoltarea personalității copilului este rezultatul unui ansamblu de factori : familiali, școlari, comunitari. Factorii familiali sunt ca proximitate și importantă cei mai importanți în dezvoltarea unei personalități armonioase, în securitatea fizică, afectivă și materială a copilului. Indiferent de modul de organizare, mediul familial întemeiat pe un sistem de interacțiuni afective intense este apt de a reacționa la trebuințele copilului, de a participa și favoriza elaborarea personalității, a imaginii sale de sine și despre lume.

Problematica relației „ familie- comunitate - școală” îmbracă un aspect particular atunci când se referă la minoritatea rromilor. Cercetări realizate în ultimii ani bazate pe interviuri și discuții de grup cu cadre didactice, au scos în evidență faptul că printre cele mai importante probleme asociate prezenței elevilor rromi în școală se situează și relația cu părinții.

Cadrele didactice au deseori tendința de a acuza părinții rromi de dificultățile școlare ale copiilor lor. Desigur, în numeroase cazuri, atât condițiile materiale cât și sprijinul în procesul de învățare sunt net inferioare celor pe care le pot oferi copiilor părinții ne-romi. Dar formularea (explicită sau neexprimată deschis) a unor asemenea acuzații, chiar dacă acestea pot fi susținute cu argumente într-un caz sau altul, nu conduce la găsirea unei soluții și la îmbunătățirea situației. Cercetările au arătat că, deși cadrele didactice doresc să colaboreze cu părinții rromi pentru îmbunătățirea situației școlare a copiilor, un număr mare dintre ele consideră că tot ce pot face este să aștepte ca părinții rromi „să-și schimbe atitudinea și comportamentul” pentru a se conforma cerințelor impuse. Este evident însă că în majoritatea cazurilor o asemenea așteptare este nerealistă. Soluția ar putea fi găsită împreună, prin stabilirea unei comunicări reale, pornind de la înțelegerea reciprocă a punctelor de vedere. Este firesc ca acest proces să fie inițiat de cadrele didactice dar, desigur, acolo unde este posibil el poate fi mult facilitat prin intervenția unui mediator școlar. Pe de altă parte, anumite diferențe în comportament pe care le manifestă copiii rromi sunt interpretate de unele cadre didactice ca o carență cauzată de „lipsa de educație” a părinților și/sau de „deficiențele” sau incompatibilitatea cu civilizația modernă a culturii rrome. Mai grav este însă atunci când copiii rromi care vin la școală fără a cunoaște anumite coduri de comportament social sunt etichetați ca și cum ar avea un handicap insurmontabil („așa sunt ei și nimic nu-i poate schimba”). Un formator francez remarcă însă faptul că “nu-i va trece nimănui prin minte să califice drept handicapat psihomotor pe cel care se comportă inadecvat la masă fiindcă acesta nu cunoaște atitudinea cerută de situație”.

Unul dintre factorii - cheie în asigurarea succesului școlar al copiilor rromi este existența unor relații bune între școală și părinți. Fără cooperarea părinților, multe dintre inițiativele școlii sunt sortite eșecului. Legătura cu părinții înseamnă mai întâi contactele obișnuite, individuale, legate de copil, de munca sa, de jocurile sale, de progresele sale și dificultățile pe care le întâmpină.

Rromii au propriile rațiuni, pe care rațiunea instituției școlare le ignoră deseori. Pentru a se încerca ameliorarea acestor relații s-au organizat întâlniri informale: s-a făcut o invitație la o cafea, pentru a facilita comunicarea deschisă. Dar părinții rromi n-au manifestat interes față de această „invitație la cafea”. Într-o țară europeană, cu ocazia unei serate la care se programase o proiecție de diapozitive reflectând viața rromilor, s-au creat tensiuni, iar diapozitivele n-au mai fost găsite niciodată de către organizatori. Pe lângă faptul că apropierea dintre învățători și rromi nu se produce, există și un refuz al acestora din urmă în ceea ce privește prezentarea unor informații referitoare la rromi. Iar cazul este departe de a fi unul singular. Nu trebuie însă să concluzionăm rapid, ca urmare a acestor tentative de apropiere care eșuează, că “din nefericire este evident că părinții copiilor rromi nu se prea implică în educația copiilor lor”: evidențele sunt înșelătoare iar educația copiilor, față de care părinții rromi sunt foarte atenți, pentru ei nu se reduce doar la educația școlară.

Atunci când se construiește un proiect al școlii, al clasei, absența cooperării “în amonte”, încă din faza de definire a proiectului, între diverșii parteneri face imposibilă asumarea acestuia ca un proiect comun, iar ulterior cei care servesc drept intermediari, cadrele didactice sau mediatorii, se regăsesc pe o poziție greșită și nerealistă.

Faptul că disensiunile între comunități depășesc pragul școlii este evident și se poate înțelege de ce, momentan, părinții nu sunt prea tentați să-i sprijine pe învățători. În majoritatea cazurilor, atitudinea lor oscilează între indiferență și opoziție față de structura școlară, chiar dacă se produc contacte cu cadrele didactice și chiar dacă acestea nu sunt rele. Învățătorii pot fi respectați ca persoane, ceea ce nu împiedică să fie criticați în calitate de reprezentanți ai unei instituții amenințătoare și adesea coercitivă în însăși principiile sale de funcționare. Dacă un copil nu se simte bine la școală, dacă el face obiectul unor remarci - justificate sau nu - din partea învățătorului, dacă este obiectul unei respingeri din partea celorlalți copii, părinții și familia sa, precum și întregul grup din care face parte vor fi întotdeauna alături de el pentru a-l suține și a-l proteja. Se poate întâmpla, de altfel, atunci când un copil nu vrea să meargă la școală, ca acesta

să profite de situație și să prezinte dinadins în culori sumbre viața sa la școală. Alegerea sa va fi respectată de către părinți. Cum poate fi schimbat acest fapt?

Cu siguranță nu începând cu instruirea copilului, ci prin acceptarea părinților. Legătura, contactul, pentru a putea da naștere unei colaborări, presupun o voință și un demers în vederea armonizării relației dintre parteneri. Mult prea des, până în prezent, ori nu se făcea nici un astfel de demers și fiecare rămânea departe de celălalt, neînțeles și imposibil de înțeles în același timp, ori efortul necesar unui astfel de demers era așteptat să vină doar din partea romilor. De puțin timp încoace însă, ici și colo, în diferite țări, s-au făcut eforturi reciproce care permit, în mod punctual, să se depășească conflictele, aprehensiunile, neînțelegerile. Se poate constata astfel un progres al adaptabilității reciproce. Contactele se intensifică, învățătorul obține o marjă de libertate pentru a le stabili și a le menține, sau este delegat un mediator special în acest sens, persoană care se află în același timp în slujba cadrelor didactice cât și a părinților.

Uneori câteva detalii tehnice pot schimba radical viața clasei și relația cu părinții: posibilitatea accesului liber al părinților la ore, posibilitatea contactelor telefonice. S-a demonstrat de asemenea că absența părinților romi de la reuniunile formale nu este sinonimă cu dezinteresul, ci mai degrabă cu o non-adeziune la un anumit tip de discuție; aceste discuții informale cu frecvență scăzută sunt, de altfel, așa cum o arată mai multe studii, puțin interesante: se pare că, în cadrul lor, părinții adoptă fie o atitudine întotdeauna pozitivă, de aprobare reiterată, fie una sistematic critică, de barare. Încercările de colaborare nu sunt scutite de dificultăți.

Doar 30% dintre părinți urmăresc activitatea școlară a copiilor lor și, în ciuda dorinței lor de a avea o întâlnire constructivă cu cadrele didactice, raportul se reduce adesea la un dialog scurt și superficial. Între părinți și cadrele didactice se instaurează în general o adevărată incomunicabilitate, care își are originea în substratul de analfabetism al părinților, care nu au o astfel de posibilitate. 70% dintre ei refuză să se supună diverselor reguli ale birocrăției școlare, invocând banala și învechita justificare: <<La ce bun, din moment ce noi suntem romi și așa vom rămâne; pentru noi nimic nu se va schimba niciodată>>. În spatele acestei fraze se ascunde o resemnare tristă, o lipsă de entuziasm și de aspirație pentru schimbare și progres.

Având în vedere importanța dar și dificultățile de comunicare ce pot apărea în relația cadre didactice – părinți romi, respectiv în relația școlii cu comunitatea romilor, este oportună deseori utilizarea unui mediator școlar.

Familia nu va obține rezultate pozitive decât în condițiile în care acționează împreună cu școala.

Procesul de colaborare se impune – amândoi factorii acționează asupra acelorași persoane, urmăresc realizarea aceluiasi obiectiv (evident cu mijloace specifice) și deci, orice neconcordanță, orice divergență, pot determina deficiențe în procesul dezvoltării tinerei generații.

Lipsa de colaborare duce spre un eșec și, din nefericire, cel învins este copilul, pentru care dorim tot, pentru care visăm tot ce este mai bun.

Bibliografie:

1. Șincai Eugenia, Alexandru Gheorghe -, „Școala și Familia” - Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 1993;
2. Popescu, M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația 2000+, Corint, București, 2000.

ABSTRACT

School and family are the two poles of resistance in children's education. The family is the first school of the child. It is responsible both for the basic needs of the child and its protection, exerting such a deep impact, that its traces remain, sometimes for life ingrained in its moral –spiritual profile. Family, the first child's living environment, exerts a considerable influence on its development. The decisive factor in school success is the accurate reporting of reality in the existence of the common activity family-school.

The doubtful relationship “ family- community - school ”takes a particular aspect when referring to the Gypsies’ minority. Researches in recent years, based on interviews and group discussions with teachers, revealed that among the most important problems associated with the presence of Gypsies in school, is located the relationship with parents, too. Teachers often have a tendency to accuse Gypsies’ parents of their children's educational difficulties. Without their parents’ cooperation, many school initiatives are doomed to failure. Keeping in touch with parents, means at first the ordinary individual contacts, related to the child, his work, his games, his progress and difficulties encountered.

Gypsies have their own rationalities, which are often overlooked by the educational establishment. In order to try to improve these relationships, there were held informal meetings. The fact that dissensions between communities overcome the school limit, is obvious and it can be understood why, at this time, parents are not too inclined to support the teachers. In most cases, their attitude oscillates between indifference and opposition to school structure, even if contacts with teachers happen, and they are not bad. Teachers can be respected as individuals, which does not prevent them from being criticized as representatives of a threatening institution and often coercive in its operating principles. It was also proved that the absence of the Gypsy parents in formal meetings is not synonymous with lack of interest, but rather with a non-adherence to a particular type of discussion. These informal discussions with low frequency are, in fact, as shown by several studies, less interesting: it seems that parents adopt either an attitude which is always positive, one of approval, or a systematic criticism of barrier. The collaboration attempts are not free of difficulties. Only 30% of parents pay attention to their children's school work and, despite their desire to have a constructive meeting with the teachers, the report is often reduced to a short and superficial dialogue. Between parents and teachers, a real lack of communication is generally established, which originates in their parents’ illiteracy, who do not have such a possibility. 70% of them refused to obey different rules for the school bureaucracy, citing the boring and old justification: << What good, since we are Gypsies and so we shall remain; for us, nothing will ever change >>. Being given the importance but also the communication difficulties that may arise in the teachers- Gypsy parents relationship or in the school relationship with the Gypsy community, it is often desirable to use a school mediator.

The family will achieve positive results only if they work together with the school. The lack of collaboration leads to a failure, and unfortunately, the defeated one is the child, for whom we want everything, for whom we dream all the best.

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL - CONDIȚIE A EFICIENȚEI SOCIO-EDUCATIVE BAZATE PE ȘCOALĂ ȘI COMUNITATE

Prof. psiholog ALINA GABRIELA BĂIAȘU
Liceul Tehnologic “Ion Bănescu”, Mangalia, jud. Constanța

În cadrul unei societăți care se schimbă permanent, școala românească trebuie să-și asume o nouă perspectivă asupra modului în care își exercită rolul social și asupra strategiilor prin care își poate asigura dezvoltarea. Potrivit acestei perspective, **parteneriatul educațional dintre școală și comunitate, trebuie să devină o direcție principală în strategia fiecărei unități de învățământ.**

Parteneriatul educațional este *forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului de învățământ*. El presupune o *unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative* între factorii educaționali. El se referă la cerința ca proiectarea, decizia, acțiunea și evaluarea în educație să fie realizate în cooperarea și colaborarea dintre instituții, influențe și agenți educaționali.

Teoria și practica în domeniul parteneriatului educațional demonstrează că școala ar trebui să dezvolte relații constante de colaborare cu categorii sociale și instituții care fie sunt implicate în programe educative, fie sunt interesate în mod semnificativ în realizarea unei educații de bună calitate:

- resursele umane din învățământ;

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- elevi cuprinși în școli;
- părinții elevilor;
- instituții guvernamentale centrale sau locale;
- organizații neguvernamentale;
- reprezentanți ai cultelor;
- reprezentanții sectorului economic și financiar;
- reprezentanții sindicatelor;
- autoritățile centrale și locale.

Experiența demonstrează că toți cei care sunt implicați sau interesați în dezvoltarea educației admit ca valori fundamentale: *egalitatea șanselor în educație, spiritul civic și atașamentul față de comunitate, comunicarea și respectul reciproc, inovația, inițiativa, implicarea și participarea, cooperarea și colaborarea, disciplina și responsabilitatea, echilibrul între exigențele generale și cerințele specifice.*

Funcționând ca un sistem deschis, care se află în relație directă cu comunitatea în cadrul căreia își desfășoară activitatea, unitatea de învățământ poate transforma trăsăturile sale specifice în puncte tari care să îi permită inițierea parteneriatului educațional și dezvoltarea sa continuă.

Direcțiile de acțiune care ar contribui la transformarea școlii în *promotor, catalizator, facilitator* în domeniul parteneriatului educațional sunt: extinderea caracterului democratic al managementului școlar, atragerea reală a familiei, în calitate de partener principal al școlii, realizarea colaborării cu toate categoriile comunitare care pot deveni sensibile față de problemele educației, sensibilizarea tuturor factorilor care pot contribui la rezolvarea problemelor școlii.

Implicarea efectivă a elevilor în viața școlii influențează direct relațiile dintre școală și comunitate și conduce la ridicarea prestigiului școlii și la sensibilizarea și atragerea unor categorii din comunitate.

Atragerea părinților în parteneriatul educațional presupune cunoașterea unor aspecte care caracterizează fiecare familie: probleme specifice, statutul elevului în mediul familial, setul valorilor și normelor familiale, caracteristicile relațiilor dintre membri, atitudini în raport cu educația și școala.

Implicarea părinților în rezolvarea problemelor școlare și în sprijinirea procesului instructiv-educativ are o serie de motivații, dintre care enumerăm:

- părinții își cunosc copiii mai bine decât oricine altcineva;
- părinții au nevoie de informații referitoare la îndeplinirea rolului de elev de către copilul lor;
- părinții merită să fie respectați pentru ideile și cunoașterea copilului lor;
- rata învățării crește și învățarea se menține mai mult timp dacă părinții se implică în sprijinirea acestuia acasă, prin diferite activități;
- activitatea de implicare a părinților în programul de învățare al copilului lor și în activitatea școlii poate crea acestora sentimentul de stimă de sine, care îi ajută pe ei și pe întreaga familie;
- activitatea cu părinții îl ajută pe copil să vadă rolul acestora în creșterea și dezvoltarea sa și să-i înțeleagă ca factori importanți ai educației sale;
- ajutându-i pe părinți să se implice mai mult în problemele de viață școlară ale copilului lor, putem întări interacțiunile și relațiile dintre părinți și copiii lor.

Transformarea familiei într-un partener al școlii presupune: extinderea inițiativei școlii în sensibilizarea și atragerea școlii, elaborarea și implementarea unor proiecte orientate către parteneriatul cu familia, activizarea Asociațiilor de părinți - ca interfață în relația dintre școală și părinți, îmbunătățirea modalităților de informare adresate părinților, diseminarea unor informații clare către familiile elevilor, organizarea în colaborare a unor activități.

Date fiind nevoile școlii și ale comunității, parteneriatul dintre școală și autoritățile locale trebuie să se sprijine pe identificarea intereselor comune și pe acordarea sprijinului reciproc. Pentru reducerea disfuncțiilor în relația școală – autoritate locală, este necesar ca fiecare școală să facă eforturi orientate către: ameliorarea mecanismelor de informare care se adresează autorităților locale, atragerea reprezentanților autorităților locale la întâlniri cu cadrele didactice și părinții, stimularea inițiativei Asociației Părinților, organizarea unor activități în regim de parteneriat, organizarea unor acțiuni de interes comunitar în colaborare cu autoritățile locale.

Orientat către stabilirea unui echilibru între cererea de educație și oferta educațională, parteneriatul dintre școală și agenții economici poate avea un impact extrem de puternic asupra dezvoltării personale a elevilor și asupra inserției lor socio-profesionale la absolvirea școlii.

Transpunerea în fapt a strategiilor referitoare la identificarea agenților economici care pot deveni parteneri ai școlii, cerințelor specifice formulate de agenții economici, obiectivelor comune care pot sta la baza parteneriatului, priorităților pe care școala le vizează, condițiilor concrete care trebuie îndeplinite pentru realizarea parteneriatului, modalităților de informare, sensibilizare, atragere a agenților economici, activităților / proiectelor care pot fi derulate în regim de parteneriat, presupune pregătirea prealabilă a resurselor umane ale școlii pentru dialog și colaborare cu reprezentanții lumii economico-financiare.

Părinții elevilor și – în mod special – comitetele de părinți pot juca un rol important în creșterea interesului agenților economici locali față de problemele școlii și de realizarea unui învățământ de calitate.

În cadrul societății actuale există diverse organizații nonguvernamentale care derulează proiecte sau activități cu caracter explicit: consiliere și orientare pentru elevi și părinți, formarea formatorilor în diverse domenii, sensibilizarea opiniei publice în raport cu educația și școala, facilitarea obținerii unor resurse pentru școli, facilitarea încheierii unor parteneriate între școli și parteneri interni sau externi. Prin derularea acestor proiecte, organizațiile nonguvernamentale au acumulat informații și experiențe care pot fi valorificate în cadrul parteneriatelor educaționale.

Proiectele în parteneriat reprezintă o cale extrem de eficientă pentru rezolvarea unor probleme ale școlii și comunității în care aceasta își desfășoară activitatea.

Parteneri principali ai școlii, părinții elevilor pot veni în sprijinul colaborării cu organizațiile nonguvernamentale fie găsind și atrăgând organizații dispuse să colaboreze cu școala, fie implicându-se direct în acțiunile pe care le desfășoară asemenea organizații în cadrul școlii sau al comunității.

Transformarea școlii în catalizator al parteneriatului educațional presupune elaborarea și implementarea unor strategii flexibile și formarea resurselor umane în domeniul parteneriatului. Punctul cheie în cadrul acestor strategii ca și în cadrul programelor de formare adresate resurselor umane ale școlii este “*centrarea asupra elevului*” ca rațiune de a fi a demersului educativ și a parteneriatului educațional.

Parteneriatul educațional, având ca axă colaborarea dintre școală și comunitate, contribuie la transformarea fiecărui elev într-o persoană capabilă să se dezvolte continuu și să se integreze ca cetățean responsabil în comunitatea din care face parte.

Bibliografie:

1. Rădulescu, E., Tîrcă, A., *Școală și comunitate. Ghid pentru profesori*, Colecția Educația 2000+, Editura Humanitas, București, 2002;
2. Chiru, M., *Cu părinții la școală. Ghid pentru profesori*, Colecția Educația 2000+, Editura Humanitas, București, 2003;
3. Coord. Jigău, Mihaela, *Program pilot de intervenție prin sistemul Zone Prioritare de Educație*, Tipografia Alpha MDN S.A., Buzău, 2006.

ABSTRACT

In a society that is constantly changing, the Romanian school must assume a new perspective on the way it fulfills its social role and the strategies which help it to develop itself. According to this view, the educational partnership between school and community, must be on a main position for each school strategies. Working in close relationship with the community where its activity takes place, the school is required to initiate and encourage partnership with families, economic agents, local authorities, non-governmental organizations in order to achieve educational goals.

The directions which could contribute to turn school into a promoter, catalyst, facilitator in the area of educational partnership are: to enlarge the democratic nature of school management, the real attraction of the family as a partner of the school, achieving collaboration with all community

categories that may become sensitive to the problems of education and to persuade all the available factors to come together and solve the school problems.

Turning the school into a catalyst of educational partnership involves developing and implementing of some flexible strategies and training human resources inside the partnership. The key point in these strategies as in training programmes which are specific to school human resources is "focused on the student" as the goal of the educational partnership.

The educational partnership, having the main point the collaboration between school and community, comes as a contribution at each student development as an individual, being able to develop and fit in the best professional and responsible citizen in the community whom he or she belongs to.

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL – MODALITATE DE COMUNICARE CU COMUNITATEA

prof. OANA-LOREDANA ZAHARIA
Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

Motto: „Ca și bulgărele de zăpadă, copilul poartă cu sine și din pulberea drumului pe care îl străbate. De aceea, este necesar să veghem asupra influențelor ce se exercită asupra lui, dar și să-l învățăm curajul și responsabilitatea de a zbura într-o zi. Pentru aceasta este nevoie de știință, răbdare și optimism. Dar, mai presus de toate, este nevoie de iubire, de foarte multă iubire. Căci, indiferent de calitățile și defectele sale, un copil este întotdeauna un cer, adică o perspectivă pe care nu avem voie să o ratăm” Munteanu Anca – *Psihologia copilului și a adolescentului*

INTRODUCERE Lumea actuală este în continuă transformare. Frământările vieții de azi, precum și continua dezvoltare la care participăm zi de zi, obligă la căutarea de noi forme de educație a copilului. Progresul tehnic realizează un inedit progres social, de care copiii trebuie să beneficieze din plin. Educația copilului este strict dependentă de maturitatea noastră, privind capacitatea noastră de înțelegere a micului univers, pe care copilul și-l formează încă de la primul contact cu lumea exterioară.

Școala de astăzi are mai mult ca oricând nevoie să răspundă, printr-o largă deschidere spre mediul comunitar, nevoii de schimbare, prin crearea și dezvoltarea legăturilor intra și intercomunitare, prin apelarea la dialogul social bazat pe principiul coresponsabilității.

Complexitatea procesului educativ implică o cunoaștere sistematică, aprofundată a elementelor sale. De aceea, pentru a înțelege unele fapte, pentru a desluși trăsăturile personalității elevilor, pentru a putea explica motivele acțiunii lor, pentru a le vedea interesele, aptitudinile sau orice manifestare, cât de simplă ar părea ea, trebuie să cunoaștem conduita elevului și modul său de a gândi și simți. Acest lucru se poate face cu succes doar când îi privim pe copii ca pe un membru component al unei familii, ca pe un reprezentant al unui mediu social.

Educația nu este numai pregătire școlară, ci este înțeleasă tot mai mult ca un flux continuu de influențe modelatoare și transformatoare exercitate pe tot parcursul vieții individului. Atunci când aceste influențe sunt organizate adecvat și răspund nevoilor interne personale, ele construiesc, modelează și transformă personalitatea.

Randamentul educației depinde nu numai de parteneriatul școală - familie, dar și de modul în care se realizează colaborarea între acestea și comunitatea locală, care este considerată principalul garant al prevenirii unor neplăcute surprize sociale.

CONCEPTUL DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Modelul parteneriatului pătrunde în sfera educației la începutul anilor '80, stimulând dezvoltarea conceptului de „școală deschisă”.

„Parteneriatul pedagogic reprezintă o noțiune recent introdusă în domeniul educației care reflectă mutațiile înregistrate la nivelul relațiilor existente între instituțiile implicate, direct și/sau indirect, în proiectarea și realizarea sistemului de învățământ: școala, familia, comunitatea locală, agenții

sociale(economici, culturali, politici, religioși), asociațiile (profesionale,umanitare, sportive),factorii de asistență socială” (Sorin Cristea-*Dicționar de pedagogie*)

Conținutul specific pedagogic al conceptului de parteneriat poate fi evidențiat în funcție de următoarele repere metodologice:

- ✓ reperul **formelor de educație/instruire** care angajează complementaritatea relațiilor dintre școală și instituțiile specializate în mod direct sau prin diferite relații contractuale în realizarea unor programe de educație/instruire nonformală;
- ✓ reperul **concepției manageriale** care presupune intervenția unor strategii de descentralizare bazate pe valorificarea deplină a resurselor existente la nivelul comunităților educative teritorialeși locale;
- ✓ reperul **modalităților de funcționare** care evidențiază diferența existentă între parteneriat și sponsorizare.

În literatura de specialitate, definirea noțiunii de parteneriat pedagogic este propusă la nivelul unui concept operațional și din această perspectivă constituie:

- un angajament într-o acțiune comună negociată;
- o prestare de serviciu realizat printr-un factor de intervenție exterior;
- un raport de resurse,de schimburi,,de contacte,de rețele asociate în termeni constructivi;
- o negociere între părți având puterea de a contracta cu un interlocutor recunoscut;
- un acord de colaborare mutuală între parteneri egali care lucrează împreună pentru realizarea propriilor interese ,rezolvând probleme comune;
- un cadru instituțional de rezolvare a unor probleme comune,printr-o acțiune coerentă, plecând de la definirea obiectivelor într-un timp determinat,cu repartiția clară a responsabilităților și a procedeeleor de evaluare.

Știm că deciziile, acțiunile și rezultatele educației nu mai pot fi realizate decât în comunitatea de opțiune dintre mediile responsabile-familie, școală și comunitate;de aceea este nevoie de un nou concept care să întărească această relație, acest concept fiind **parteneriatul educațional**.

Parteneriatul educațional este unul din cuvintele cheie ale pedagogiei contemporane, un concept și o atitudine în câmpul educației și tinde să devină un concept central pentru abordarea de tip curricular flexibilă și deschisă a problemelor educative-nevoia cunoașterii,respectării și valorizării diversității.

Ca atitudine parteneriatul presupune:

- acceptarea diferențelor și toleranța opțiunilor diferite;
- egalizarea șanselor de participare la o acțiune educativă comună;
- interacțiuni acceptate de toți partenerii;
- comunicare eficientă între participanți;
- colaborarea (acțiune comună în care fiecare are rolul său diferit);
- cooperare (acțiune în care se petrec interrelații și roluri comune).

Parteneriatul educațional se realizează între:

- instituțiile educației:școală ,familie,comunitate;
- agenți educaționali:copil,părinți,profesori,specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale (psihologi, consilieri psiho-pedagogi, terapeuți etc.);
- membrii ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului (medici, reprezentanții bisericii, ai poliției, etc.);

COMUNICAREA CU COMUNITATEA LOCALĂ PRIN PARTENERIATELE EDUCAȚIONALE

Școlile sunt parte a comunității locale și de aceea, profesorii,elevii și părinții sunt influențați de mediul respectiv:valorile,norme, structurile politice și economice și economia acestuia.

Ca centre de educație,școlile influențează comunitățile locale.Această reciprocitate este mai mult sau mai puțin recunoscută de ambele părți;cercetările indică faptul că formând diversele tipuri de parteneriate,școala își dezvoltă curriculum-ul,iar comunitatea înțelege, acceptă mai ușor și beneficiază de tehnologia și schimbărilor din școală.

Până nu de mult, școala ajungea destul de greu la comunitatea locală, deoarece nu exista o deschidere pentru „acel ceva nou, mai bun”, pentru elevii și în aceeași măsură pentru comunitate, dar folosindu-se diferite modalități de sensibilizare s-a reușit realizarea unor activități deosebite, beneficiile fiind în egală măsură pentru toți.

Ne-am folosit, pentru realizarea acestui scop, de anumite căi de interacțiune dintre școală și comunitate, desfășurând activități în care copiii școlii noastre au demonstrat că pot face lucruri deosebite pentru comunitate, iar membrilor comunității le-am oferit posibilitatea de a se implica în activitățile elevilor, implicit ale școlii.

Majoritatea activităților sunt parte integrantă a planurilor de acțiuni din cadrul parteneriatelor educaționale:

- ✓ Proiectul de dezvoltare comunitară;
- ✓ Împreună-acțiuni comunitare;
- ✓ Angajament pentru integrarea persoanelor dezavantajate;
- ✓ Și noi suntem ca voi;
- ✓ Sufletul copilului-sufletul pădurii;
- ✓ De la străbuni aminte.

Bibliografie:

1. Băran-Pescaru, Adina-*Parteneriat în educație: familie-școală-comunitate*, Ed. Aramis Print, București, 2004;
2. Cristea, Sorin-*Dicționar de pedagogie*, Ed. Litera-Litera Internațional, București, 2002;
3. Șincan, Alexandru-*Școala și familia*, Ed. Gh.-C. Alexandru, Craiova, 1993;
4. Vrăsmas, Ecaterina, Adina-*Consilierea și educația părinților*, Ed. Aramis Print, București, 2002;

ABSTRACT

The importance of such celebrations is special because they broaden their spiritual horizon and lead to the accumulation of new knowledge, skills and abilities, and remount rich emotional life, develops a sense of responsibility by the desire to succeed, fosters focus during their activities contribute to education aesthetics, developing student's personality, educates and deepens the student's moral traits, stimulate independence in action.

These activities, well trained, are attractive because they carry the new conditions that stir the interest of the child, which I produce joys and emotions and gives them the opportunity to acquire new environment cunoștințe. Datorită acțiunilor sunt diferite tehnici de antrenament și dezvoltă spiritul de observație, îmbunătățește memoria vizuală și auditivă, ajută la dezvoltarea gândirii. Participarea la activități și activitatea totală angajează elevii și îi temperă impulsivitatea și de asemenea deoarece elevii participă voluntar, ei sunt supuși regulilor, responsabilităților și astfel se autodisciplinează.

Activities in educational partnerships, in which is involved our school, we have shown that there may be a very good communication with both the family and especially the local community.

CÂTEVA ASPECTE PRIVIND INTEGRAREA MINORITĂȚILOR ȘI IMIGRANȚILOR ÎN SISTEMUL EDUCATIONAL EUROPEAN

Prof. VIORICA CIUREA

Școala Gimnazială "Anton Pann", Craiova, jud. Dolj

Astăzi educația tinde spre dorința integrării în marea familie a culturii europene, indiferent de poziționarea geografică. Tendințele *europenizante*, de *occidentalizare* se văd tot mai pregnante în

învățământul românesc, în general, și în special, la cel privind integrarea minorităților naționale ale României¹.

Normele Consiliului Europei și *Declarația universală a drepturilor omului* și *Declarația universală a drepturilor copilului*, adoptate de Adunarea Organizației Națiunilor Unite în 1948 susțin dreptul la educație al tuturor oamenilor, indiferent de religie, rasă, sex, condiție socială sau origine etnică. Astăzi una din componentele politicii educaționale europene este modernizarea acestui proces, prin apelul făcut la interculturalitate.

Deoarece s-a observat o creștere a numărului de elevi care vorbesc în familie o altă limbă decât cea oficială, au fost întocmite programe educaționale speciale, care răspund cel mai bine nevoii de acordare a condițiilor familiale cu cele școlare, o modalitate concretă fiind învățarea limbii materne, pentru o mai bună integrare a acestora în sistemul educațional al fiecărui stat, prin racordarea la normele Uniunii Europene.

România tinde spre o integrare politică, culturală, instituțională și educațională în Uniunea Europeană și de aceea și-a racordat programele curriculare la normele europene, care sunt susținătoarele interculturalității.

Școala Gimnazială "Anton Pann" Craiova (fostă Școala nr. 13 Craiova) a fost parteneră în perioada anilor școlari 2001-2002 și 2002-2003 cu **L'école "Les gens du voyage" din Franța și Școala "Las Matillas" din Spania**, în cadrul programului *Comenius 1 Proiectul Relația Școală-Familie la Minoritățile Etnice* RȘFME care au o bogată experiență în integrarea minorităților în spațiul european în spiritul interculturalității.

Anual în țările europene sunt investite în dezvoltarea acestor programe resurse financiare, curriculare și umanitare care au drept scop educarea și integrarea minorităților.

O serie de țări vest europene au accentuat importanța intrinsecă a cunoașterii limbii și culturii minorităților etnice din punct de vedere cultural, legal și economic. Din perspectivă culturală, educația pentru grupurile minoritare poate contribui la constituirea unei societăți pluraliste. În acest sens conlucrează și România care este interesată de educația minorității rrom, pentru o mai ușoară integrare a acesteia în spațiul românesc și apoi cel european, unde Directiva Consiliului Europei susține drepturile fiecărei minorități în parte.

De la 1 februarie 1995, România este țară asociată la Uniunea Europeană iar din 1 ianuarie 2007 a devenit membru cu drepturi depline, considerând că aceasta este o condiție *sine qua non* a dezvoltării economice și sociale pe drumul democrației în care fiecare diferențiindu-se de celălalt semen trebuie să se bucure de aceleași drepturi privind accesul liber la educație și la integrarea în marea familie europeană.

Deoarece în decembrie 1999, România a fost invitată să înceapă negocierile de aderare la Uniunea Europeană, iar în anul 2002, țara noastră a primit propunerea de aderare la structurile europene în ianuarie 2007, la nivel educațional după revoluția română din 1989 s-a trecut la realizarea unor legături între școlile și universitățile românești cu unități similare din spațiul european pentru o mai bună armonizare a ariei curriculare privind drepturile minorităților.

De aceste drepturi beneficiază și minoritatea rromă de la noi din școală, care beneficiază de introducerea limbii rromani ca disciplină opțională și are locuri speciale la școli profesionale și licee. La nivel educațional național rromii beneficiază de locuri speciale și la Universitățile din București, Craiova, Iași, etc.

Din perspectivă legală, educația destinată membrilor comunității minoritare, în speță la noi, este cazul celei rrom, nu face decât să ducă la îndeplinire prevederile internaționale cu privire la dreptul de dezvoltare individuală liberă, ceea ce presupune cunoașterea acelei limbi și civilizații care contribuie cu valori-cheie la construirea identității culturale a fiecărei persoane².

¹Liviu Antonesei, *Modernitatea globalizării și dialogul culturilor privite din perspectiva educației interculturale* în vol. *O nouă provocare pentru educație:interculturalitatea*, Iași, Editura Polirom, 2001, p. 28

²Nicoleta Laura Popa, *Educația pentru minoritățile etnice: politici vest-europene* în vol. *O nouă provocare pentru educație:interculturalitatea*, Iași, Editura Polirom, 2001, p. 160

Din perspectivă economică, o politică de încurajare a educației pentru minorități poate întări cooperarea la nivel educațional internațional³. Modalitatea de abordare ale învățământului pentru minorități în Uniunea Europeană a constituit un model la care țara noastră, în general, și la școala noastră, în special, pentru minoritatea rromă, s-a raportat în intenția de a contura un demers intercultural specific.

Dacă în Franța și Spania trăiesc mai multe minorități: turci, marocani, tunisieni, algerieni, iugoslavi, rromi, care studiază 2-3 ore săptămânal limba maternă pentru o mai bună integrare a acestora în cultura și civilizația europeană, la școala noastră, minoritatea rromă, care reprezintă peste 99% din populația școlii se bucură de dreptul de a studia limba rromani 1 ore pe săptămână opțional și în anul școlar 2003-2004 studiază limba rromani și istoria și tradiile rromilor câte 3-4 ore săptămânal, la disciplină opțională.

Integrarea minorităților constituie o preocupare majoră a Consiliului Europei, directivă la care s-a racordat și România prin stabilirea unor legături între școlile românești care au minorități naționale: maghiară, rromă etc. și Franța, Spania, Olanda, Marea Britanie, Italia, Germania⁴, etc. care se confruntă cu fenomenul imigraționist (turci, marocani, algerieni, tunisieni, polonezi, iugoslavi, rromi). România, Ungaria, etc. se confruntă mai puțin cu fenomenul imigraționist (kurzi, chinezi, ruși, ucrainieni, etc.) constituind o țară de tranzit spre vestul european.

În Germania există acele programe educaționale educaționale pentru imigranți numite *Allgemeinbildend und berufliche Schulen*, în Franța sunt cunoscute sub numele de *Enseignement des Langues et Culture d'Origine* (programe educaționale pentru minorități privind învățământul primar) și *Enseignement des Langues Vivantes* (programe educaționale pentru minorități privind învățământul gimnazial)⁵.

Integrarea europeană a grupurilor defavorizate (rromii) ca *deziderat* al lumii moderne impune existența unor condiții *sine qua non*: existența la nivelul Uniunii Europene a unei voințe de integrare a rromilor dar și elaborarea unei legislații corespunzătoare care să creeze cadrul juridic necesar și să structureze o strategie pe termen lung; existența unei voințe politice la nivelul fiecărui stat european pentru integrarea acestora din punct de vedere rasial, cultural și social și încadrarea în strategia generală la nivel European, elaborarea unei legislații la nivel național care să permită rezolvarea acestei probleme; corelarea la nivel național a eforturilor tuturor instituțiilor angajate în rezolvarea acestei chestiuni; corelarea acțiunilor și a exăperienței din țară cu cele la nivel European⁶.

Orientarea educației spre normele interculturalității este o cerință a învățământului modern românesc spre o mai ușoară integrare în spațiul educațional european, unde cunoașterea identității fiecăruia este o cerință *sine qua non*.

Bibliografie:

1. Antonesei Liviu, *Modernitatea globalizării și dialogul culturilor privite din perspectiva educației interculturale* în vol. *O nouă provocare pentru educație:interculturalitatea*, Iași, Ed. Polirom, 2001.
2. Vezi Husen T., Tujman A. Halls W., *Scholling in Modern European Society*, Pergamon Press, Oxford, 1997.
3. Popa Nicoleta Laura, *Educația pentru minoritățile etnice: politici vest-europene* în vol. *O nouă provocare pentru educație:interculturalitatea*, Iași, Editura Polirom, 2001.

³ *Ibidem*

⁴ Vezi Husen T., Tujman A. Halls W., *Scholling in Modern European Society*, Pergamon Press, Oxford, 1997, p. 186-220

⁵ Nicoleta Laura Popa, *Educația pentru minoritățile etnice: politici vest-europene* în vol. *O nouă provocare pentru educație:interculturalitatea*, p. 156

⁶ Lucian Cherata, *Integrarea europeană și problema rromilor (discuție cu un prieten)*, Craiova, Editura Arves, 2005, p. 138.

ABSTRACT

Today one of the components of European education policy is to modernize this process, the appeal made to interculturalism. Since there was an increase in the number of students who speak a different language family than the official, were drawn special educational programs that best meet the need of granting family conditions of the school is a concrete way learning mother tongue, for better integration into the educational system of each country by connecting to EU norms. Romania tends towards political integration, cultural, and educational institution in the European Union and therefore has connected curricula to European standards, which are the supporters of interculturalism. Middle School "Anton Pann" Craiova (formerly School no. 13 Craiova) was partner during school years 2001-2002 and 2002-2003 L'école "Les gens du voyage" in France and the School "Las Matillas" in Spain, Comenius 1 project school-family relationship RȘFME ethnic minorities who have a rich experience in integrating minorities in the European intercultural spirit. Annual European countries are invested in developing these programs financial, curricular and humanitarian aimed at educating and integrating minorities. Since December 1999, Romania was invited to start accession negotiations with the European Union, and in 2002, our country has received a proposal for accession to the EU in January 2007, the education level Romanian Revolution of 1989 was passed to achieve links between schools and universities Romanian with similar units from Europe to better harmonize the curricular area of minority rights.

From a legal perspective, education for members of minority community, in this case to us, is the case of the Roma, not only to fulfill the international provisions on the right to free personal development, which requires knowledge of the language and civilization that contributes with values the key to building the cultural identity of each person. From an economic perspective, a policy of encouraging minority education can strengthen cooperation at international education. The approach of education for minorities in the European Union was a model to which our country in general, and our school in particular for the Roma minority, reported the intention to outline a specific intercultural approach. If France and Spain are more minorities: Turks, Moroccans, Tunisians, Algerians, Yugoslavs, Gypsies, 2-3 hours per week studying language for better integration into European culture and civilization.

Integration of minorities is a major concern of the European Council Directive on and connected to Romania by establishing links between schools that Romanian national minorities: Hungarian, Gypsies etc, and France, Spain, Netherlands, UK, Italy, Germany, etc. facing the immigrants (Turks, Moroccans, Algerians, Tunisians, Poles, Yugoslavs, Roma). Romania, Hungary, etc. faced less with the immigrants (Kurds, Chinese, Russians, Ukrainians, etc.) being a transit country to Western Europe. In Germany there are those educational educational programs for immigrants called Allgemeinbildende und Berufliche Schulen in France are known as Enseignement des Langues et Cultures d'Origine (educational programs for minorities on primary education) and Enseignement des Langues Vivantes (educational programs for minorities on secondary education).

ȘCOALA ȘI FAMILIA - FACTORI DE EDUCAȚIE PERMANENTĂ

Prof . FLORENTINA IAGĂRU¹, prof. AUGUSTINA NICA²
^{1,2}Liceul Teoretic "Tudor Arghezi", Craiova, jud. Dolj

Legătura dintre familie și școală are un rol important în educația și educabilitatea copilului. "Familia este prima instituție socială care se ocupă de educarea copiilor și a tinerilor, iar de calitatea acestei educații depinde deseori întreaga evoluție interioară a tânărului". (*Dicționar de pedagogie, E.D.P. București 1979*).

Funcția educativă a familiei constă în formarea primelor deprinderi de viață, în transmiterea primelor cunoștințe, sentimente sociale, a primelor virtuți. Alături de școală familia exercită cea mai mare influență asupra copilului. Educația, sub toate formele ei, e chemată să găsească soluții prin care

copilul să se adapteze rapid și eficient la societatea în care trăiește. Oricât s-ar strădui, școala nu poate înlocui restul instituțiilor care au misiunea de a forma cetățeni cu o conduită civilizată.

Educația școlarilor în școală nu este posibilă fără o colaborare strânsă cu alți factori activi implicați în procesul instructiv-educativ. Dintre aceștia, familia are un rol foarte important în ajutorul pe care trebuie să îl dea școlii. Formarea ca cetățean se află sub influența societății și în special a familiei. Cu părere de rău trebuie să spun că se constată în ultima vreme o depărtare a familiei de școală, o scădere a interesului părinților pentru rezultatele școlare.

Părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor dar, în același timp nu mai au răbdare să le acorde atenție. Acest lucru se constituie într-un semnal de alarmă care m-a determinat să aflu care sunt adevăratele cauze ale acestui fenomen încât să pot remedia macar o parte dintre ele. Se impune o reconsiderare a relației familie-școală. Aceasta nu trebuie să fie semidirecțională, redusă la simpla informare a părinților asupra rezultatelor la învățătură.

Școala trebuie să convingă familia ca ea să devină un participant activ în procesul de instruire-educare. Influențele pe care familia le exercită asupra copilului sunt directe sau indirecte, determinând în mare măsură dezvoltarea personalității acestuia.

Influențele educative exercitate asupra copilului sunt de tip formal, nonformal și informal .

Educația formală se desfășoară în mod organizat și planificat, având la dispoziție planurile de învățământ, programele și manualele școlare necesare realizării obiectivelor educaționale .

Educația nonformală este o acțiune organizată, în afara școlii, fie în mediul socio – profesional sub formă de perfecționare și formare profesională, fie în mediul socio – cultural prin teatre, muzee, biblioteci publice, manifestări culturale – artistice, excursii, cluburi sportive, concursuri discotecii publice și cu ajutorul mass-media (cinematografe, televiziune, radio, presă).

Educația informală acționează organizat în cadrul mediului socio – cultural sub influențele exercitate de familie, civilizație urbană sau rurală, grupuri sociale, activității culturale, experiențe de viață trăite.

Copilul devine om social numai prin educație, cu ajutorul căreia își însușește limbajul social, cultura generală și comportamentul moral – cetățenesc, își formează concepția despre lume, își dezvoltă potențialul creator și se pregătește pentru integrarea socio – profesională. Reforma învățământului redefineste raporturile familiei cu școala - unitatea de învățământ, privită tot mai mult ca un serviciu public. Aceasta impune:

- obligația școlii de a desfășura o activitate transparentă, de a fi evaluată pentru a permite familiei să opteze pentru una sau alta dintre școli;
- creșterea importanței contactului familiei cu școala pentru reușita copiilor.

Formele importante de colaborare între părinți și școală sunt:

1. Comitetul de părinți pe școală și comitetul de părinți pe clasă;
2. Adunările cu părinții;
3. Vizitele la domiciliu;
4. Convorbirea individuală;
5. Corespondența cu părinții copiilor.

Atribuțiile comitetelor de părinți în cadrul școlii sunt:

- să asigure unitatea de influențe educative;
- să sprijine informarea și pregătirea unor probleme ale clasei (vizitarea unor elevi cu frecvență slabă, sponsorizării, sprijinirea activității de consiliere și orientare socio – profesională sau de integrare socială a absolvenților, organizarea activităților extracurriculare, atragerea unor persoane fizice sau juridice care prin contribuții financiare sau materiale susțin programe de modernizare a bazei materiale din școală).

Adunările cu părinți asigură schimbul de experiență, confruntarea opiniilor și căutarea unor soluții pentru activitățile educative. Vizează analiza activității instructiv – educative a evoluției fiecărui copil în parte și instruirea părinților pe teme ca:

- „Particularitățile dezvoltării personalității copilului pe toate planurile la o anumită vârstă”;
- „Probleme specifice unei vârste (adolescența în special);
- „Școala și familia – concurență și complementaritate”;

- „Valențe și limite ale influenței educative exercitate de massmedia”;
- „Pregătirea în familie a tinerilor pentru viața de familie”;
- „Temperamentul și rolul său în activitatea educativă”;
- „Părinții- model pozitiv pentru copii”;
- „Influența familiei în orientarea carierei”.

Vizitele la domiciliu permit cunoașterea condițiilor de muncă și de viață ale elevului, modul de organizare și petrecere a timpului liber și de odihnă, unele date importante din viața copilului, capacitatea și concepția părinților despre educație, și ce fel de influență educativă se exercită asupra copilului.

Convorbirea individuală se stabilește între părinți și cadrele didactice cu scopul de a purta o conversație pe o temă cu caracter limitat (de exemplu situația la învățătură, atitudinea față de colegi , școală sau profesori). Acest tip de convorbire trebuie să aibă caracterul unei analize a situației, a unei consultări asupra cauzelor și asupra măsurilor ce vor fi luate.

Este bine ca părinții să știe că în cazul apariției unei crize în familie, pot apela la diriginte, învățător sau educator, pentru a primi un sprijin calificat. În acest caz, cadrul didactic trebuie nu doar să exprime păreri și să facă sugestii, ci să convingă, cu argumente, să folosească un ton adecvat care să mențină o atmosferă de calm și siguranță.

În cazuri deosebite, dirigințele va coopera cu consilierul școlar pentru a preveni dezvoltarea crizei. Un impact pozitiv asupra părinților se poate obține și prin:

- organizarea de către diriginți / învățători, a unor activități speciale pentru părinți ca de exemplu: ”Seara părinților”, ”Clubul părinților”, care să faciliteze o cunoaștere și o apropiere între părinții clasei și în final o armonizare a cerințelor și influențelor educative;
- colaborarea cu consiliul reprezentativ al părinților pe clasă.

În concluzie ereditatea oferă sau nu potențialul de dezvoltare psiho – fiziologică, mediul oferă sau nu anumite condiții, iar educația dirijează prin procesul învățării formarea armonioasă și integrală a personalității, fiind factorul determinant al acesteia.

Scopul educației este „de a înălța pe culmi mai nobile de viață omul, comunitatea etnică și umanitatea, prin cultivarea valorilor spiritului” (Gentile G . – The Reform of Education).

Bibliografie:

1. Daniela Călugăru și colab. (2004): *Ghid metodologic – Dirigenția și consilierea*, Editura “Gh. Alexandru”, Craiova.
2. Nicola I. (1994): *Pedagogie școlară*, EDP, București.
3. Schiopu U., Verza E.(1981): *Psihologia varstelor*, EDP, București.

ABSTRACT

The relationship between family and school plays an important role in education and child educability. "The family is the first social institution in charge of education of children and young people and the quality of such education often depends on the entire inner development of the young". (Dictionary of pedagogy, E.D.P. București 1979).

Educational function of the family is the formation of the first life skills, the knowledge first submission, social feelings, the first virtues. Along with family school exercises the greatest influence on the child.

Education, in all its forms, is called to find solutions that child to adapt quickly and effectively to the society in which he lives. No matter how hard they try, the school can not replace other institutions that are tasked to form citizens civilized conduct. School education in school is not possible without close collaboration with other active factors involved in the educational process. Of these, the family has a very important role in the help that we need to give the school.

Training as a citizen is under the influence of society and especially the family. Unfortunately I must say that there is lately a family away from school, a decline in interest parents for school

performance. Parents are worried about the future of their children but at the same time not have the patience to pay attention. This is a warning which prompted me to find out what the real causes of this phenomenon that I can fix at least some of them. It requires a reconsideration of the family-school relationship. This should not be semidirecțională reduced to mere information to parents on educational outcomes. The school has to convince her family to become an active participant in training-education. Influences that they exert on the child's family are direct or indirect, resulting largely develop its personality.

Educational influences are exerted on children in formal, non-formal and informal.

Formal education is conducted in an organized and planned, with available curricula, programs and textbooks necessary to achieve educational objectives.

Non-formal education is an organized, outside school or in the socio - professional form processing and training, either in the socio - cultural in theaters, museums, public libraries, cultural events - art, trips, clubs, competitions public discos and using media (cinema, television, radio, press).

Informal education acts organized in socio - cultural influences in family, urban or rural civilization, social groups, cultural activities, life experiences lived.

PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE, UN MOD DE COMUNICARE PLANIFICATĂ

Prof. SIMONA MIRELA DEACONU¹, prof. GABRIELA ARANGHEL²

¹Școala Gimnazială "Traian", ²Școala Gimnazială "N. Romanescu", Craiova, jud. Dolj

Creșterea și educarea copiilor începe de la cele mai fragede vârste și cere sprijin nu numai din partea familiei și a școlii ci și din partea comunității. Astfel, un grup larg de factori, părinți, cadre didactice, oameni de afaceri, instituții publice își adună forțele într-un singur scop și anume îmbunătățirea sistemului de educație. Fiecare dintre ei își are contribuția proprie. Familia, părinții trebuie să se implice în îmbunătățirea învățării copiilor acasă deoarece succesul elevilor poate fi atins mai bine dacă munca educatorilor și învățătorilor este continuată și susținută de părinți acasă.

Condițiile actuale, permanenta schimbare și ritmul alert pe care îl impune societatea, limitează timpul părinților pe care pot să-l petreacă cu copiii lor. Dacă la acest fapt se adaugă și lipsa de comunicare dintre familie și școală este evident că reușita elevilor este limitată.

Școala joacă un rol extrem de important în întărirea relației cu familia. În situația în care cadrele didactice și conducerea unităților de învățământ știu să atragă și să îndrume familia către procesul educației se va observa clar un progres al elevilor.

Părinții își trimit copiii la școală și au încredere că aici ei vor dobândi informațiile și instrumentele necesare reușitei în viață.

Pe de altă parte școala așteaptă ca elevii, odată întorși în sânul familiei, să primească sprijinul de care au nevoie pentru a continua procesul educativ început de cadrele didactice. Lanțul acesta nesfârșit al interferențelor dintre familie și școală este considerat nucleul dezvoltării, creșterii, educării și obținerii de informații pentru elevi.

Majoritatea instituțiilor de învățământ au grupuri de legătură între familie și școală și anume Consiliul cadrelor didactice, Comitetul de părinți, „Camera părinților” în ale țări, dar toate au ca unic scop crearea unor punți de contact între cei doi factori mai sus amintiți.

Deasemenea unitățile de învățământ vor iniția și desfășura parteneriate educaționale care includ activități practice și informative din care vor avea de câștigat elevii. Indiferent de postul pe care este încadrat un cadru didactic, educator, învățător, profesor diriginte, parteneriatul familie-școală trebuie să nu lipsească din cadrul activităților educative deoarece facilitează și întărește comunicarea celor două părți. Iată un exemplu de parteneriat între școală și părinți , desfășurat pe tot parcursul anului școlar, ale cărui rezultate le-am însemnat la sfârșit:

PARTENERIAT ȘCOALĂ-FAMILIE ÎNVĂȚĂTORI ȘI PĂRINȚI –PARTENERI ÎN EDUCAREA COPIILOR

Durata: se va derula permanent, anul 2013/2014

Redactare și monitorizare :

- 1. Locul desfășurării** – săli de clasă, alte locații
- 2. Obiectivul general al proiectului:** Îmbunătățirea rezultatelor școlare (capacități, atitudini) prin participarea părinților în proporție de 85%
- 3. Grupul țintă** – părinții
- 4. Beneficiari direcți și indirecti:** părinți, copii, școală, comunitate
- 5. Obiective specifice:**
 - implicare în cunoașterea politicilor promovate de școală (alegerea opțiunilor, managementul clasei, programe școlare, standarde de performanță)
 - cunoașterea tehnicilor de abordare a unor discipline și modul de intervenție în pregătirea temelor, în dobândirea deprinderilor intelectuale
 - conștientizarea progresului sau eșecului copilului, a schimbărilor survenite în evoluția lui, nevoile , încrederea în forțele proprii
 - utilizarea părinților ca sursă de învățare, în realizarea de materiale didactice
 - identificarea unor probleme de natură școlară, fizică, morală, socială, religioasă, psihică (legate de adaptarea sau inadaptarea școlară)
 - organizarea activității extrașcolare, a timpului liber
 - sponsorizarea materialelor didactice necesare copiilor în desfășurarea orelor de curs
- 6. Rezultate așteptate**
 - abilități, deprinderi de natură intelectuală
 - îmbunătățirea situației școlare
 - asigurarea unui mediu propice învățării și educării
 - interesul părinților pentru școală
 - bune practici pentru părinți
- 7. Modalități de monitorizare și evaluare a rezultatelor parteneriatului**
 - rapoarte semestriale
 - grilă de monitorizare
 - fișă de evaluare a activității
- 8. Impactul parteneriatului asupra grupului tinta**
 - părinți mai receptivi la cerințele școlii
 - părinții vor acorda sprijin susținut copiilor
 - părinții se vor instrui și se vor educa alături de copiii lor
 - copiii se vor mobiliza pentru a obține rezultate mai bune la învățătură
 - copiii se vor bucura de interesul părinților pentru a le diversifica activitățile de timp liber
 - copiii vor descoperi în părinți adevărați prieteni
 - interesele școlii promovate de părinți ca pe propriile lor interese
 - școala va avea în părinți sprijin în instruire și educare
 - cadrele didactice vor fi cel puțin mulțumite de interesul părinților
 - partenerii implicați vor avea o viziune reală asupra eforturilor școlii în instruirea și educarea elevilor, a părinților
- 9. Modalități de continuitate după încheierea parteneriatului**
 - solicitări din partea părinților pentru anumite teme de interes, propuneri
- 10. Activități în timpul și după derularea parteneriatului**
 - întâlniri periodice
 - dezbateri, mese rotunde
 - activități practice
 - vizionarea unor casete
 - excursii, vizite

- seri distractive, sărbătorirea unor evenimente
- acțiuni de colectare de fonduri, obiecte pentru ajutorarea copiilor

11. Teme propuse spre dezbateri:

1. Să lucrăm împreună!
2. Ne interesează ce fac copiii noștri în timpul liber.
3. Educăm pentru și prin comunitate - educația moral religioasă.
4. Identificăm și ameliorăm, rezolvăm problemele școlare.
5. Să creștem copii sănătoși!
6. Ne pasă de ceilalți - acțiuni de intrajutorare.
7. Cum formăm și dezvoltăm personalitatea copilului?
8. Școala noastră - școală pentru toți (sprijinim copiii cu dizabilități).
9. Ne relaxăm împreună, ne cunoaștem mai bine.
10. Mulțumiți de rezultate, de noi înșine? (evaluare, încheiere)

Iată **concluzia** la care am ajuns:

La sfârșitul anului școlar, în urma derulării pe tot întregul an școlar a „Parteneriatului școală-familie. Profesori și părinți – parteneri în educarea copiilor” s-a constatat :

- mai bună receptivitate din partea părinților;
- sensibilizarea acestora la problemele școlare;
- o îmbunătățire semnificativă a rezultatelor școlare ale elevilor;
- o mai bună și organizată instruire a părinților în educarea copiilor în familie;
- implicarea familiei în organizarea activităților școlare și extrașcolare - participarea la excursiile școlare, serbări cu ocazia diverselor sărbători naționale sau internaționale;
- sponsorizarea materialelor didactice necesare copiilor în desfășurarea orelor de curs.

Parteneriatul va continua și în următorul an cu speranța că școala va avea în părinți un sprijin în instrucție și educație, copiii vor descoperii în părinți adevărați prieteni, copiii se vor mobiliza și vor obține rezultate mai bune la învățătură, de asemenea, ei se vor bucura de interesul părinților pentru a le diversifica activitatea de timp liber.

Bibliografie:

1. Bunescu, Gheorghe, “Educația părinților. Strategii și programe”, E.D.P., București, 1997.
2. Lightfoot, S., “ Worlds Apart : Relationships Between Families and School”, New York, Basic Books, 1978.
3. Swick, K., “Teacher - Parent Partnerships To Enhance School Success in Early Childhood Education”, Washington, DC, National Education Association, 1991.

ABSTRACT

While family involvement typically decreases with each school year and drops off dramatically during the middle school years, the need for families to actively support their child's education does not decrease.

Recent research has suggested that family involvement for teenagers is just as important, if not more important, than it is for elementary school children. Therefore, it is crucial to ensure that schools make every effort to encourage and maintain active involvement with families of students in secondary school as well as in the lower grades. The form of involvement can vary across the years. While young elementary students may need family members to assist them with completing their homework, older students may need encouragement to take challenging classes and support for forming study groups with classmates. In either case, it is important for families to convey high expectations and good attitudes toward school as well as to assist their children in career planning and goal setting

The key to building a collaborative relationship between families and schools, like any relationship, is regular, positive communication. This requires a focus on both the quantity and quality of interactions with which educators communicate with families. In order to build a strong

relationship with family members, educators will need to engage in sustained contact with the families throughout the entire school year. Although the actual number of interactions will depend upon the needs of the child, educators should plan to: Set the tone at the start of the school year. Prior to and early in the school year, the interactions among families and school staff are mainly limited to the completion of required paperwork and the exchange of information about school regulations and practices. Instead, schools can use this opportunity to set a welcoming tone by ensuring a personal contact with every family.

Establish a relationship before concerns arise. Waiting to contact families only after an academic or behavioral concern has arisen can lead to an adversarial relationship. The family may feel put off by what they perceive as a negative message about their child. It is crucial to prevent this situation from developing. Early positive contacts show families that the school cares for and wants the best possible outcomes for their child as they themselves do.

CONSOLIDAREA COOPERĂRII ȘCOALĂ- FAMILIE- COMUNITATE

Prof. înv. primar SIMONA DINU

Liceul Tehnologic “Constantin Ianculescu”, Cârcea, jud. Dolj

Tema relaționării cu părinții este de mare actualitate, și încă nedezvoltată în România, iar cadrele didactice au nevoie să știe despre copil și despre așteptările familiei sale, implicarea familiei în procesul de învățare, comunicarea cu părinții, pentru a răspunde intereselor și nevoilor acestora, modalitatea de a oferi sprijin pentru părinți pentru ca aceștia să ajute copilul la teme, implicarea părinților în activitățile din clasă și din școală, luarea deciziilor împreună cu părinții, respectarea diferențelor de valori.

Uneori, ca și cadru didactic în mediul rural m-am confruntat cu neimplicarea părinților în educația copiilor, din diferite motive: nu înțeleg sarcinile mele, care li se par prea complicate, informațiile îi depășesc, nu știu cum să colaboreze cu profesorii clasei, nu au timpul necesar, sunt presați de propriile griji despre „ziua de mâine”, șomaj etc., au propria percepție față de școală („reușești și fără școală”), au avut experiențe negative ca elevi (critici, judecăți, umilințe), le lipsește motivația.

De-a lungul carierei am observat că implicarea familiei în experiențele școlare ale copiilor are efecte pozitive asupra atitudinii copiilor față de școală, indiferent de situația financiară a părinților sau de nivelul educațional al acestora. Cel mai mult contează atitudinea părinților față de învățare și față de școală. Sunt părinți care nu au mult timp pentru implicarea în activitățile școlii, dar ei pot arăta cât de importantă este educația pentru copil și cât de mult îi interesează progresele copilului.

Ce este de făcut? Consider că profesorul este persoana potrivită să inițieze discuții cu părinții copilului pentru a-i clarifica diferite aspecte, apreciindu-le interesul dar și activități în echipă cu părinții, privindu-i ca parteneri în educația copiilor.

Rolul meu constă, deci, în primul rând să mă asigur că părinții știu cum să-și ajute copilul acasă. Discut cu ei despre cum stabilesc regulile, le ofer informații despre dezvoltarea psihică a vârstei copilului, despre spațiul de învățare etc. Dar cel mai important este să facem pe părinți să conștientizeze că nu este suficient să participe numai la întâlnirile lunare/semestriale organizate în școală pentru a fi considerat implicat în educația copilului său. Pentru a sprijini real procesul de învățare al copilului este nevoie ca părintele să-i ofere oportunități de învățare atât acasă, prin acordarea sprijinului la teme, asigurarea unui spațiu optim, cât și pe stradă sau la magazin, prin ajutorul oferit în luarea deciziilor și aplicarea în practică a lucrurilor învățate. Noi trebuie să comunicăm părinților misiunea, valorile, politicile școlii. Pentru a încuraja implicarea părinților, școlile au nevoie să comunice frecvent și clar cu părinții și să le ceară părerile în deciziile care-i privesc pe copiii lor (de exemplu, disciplinele opționale sau regulamentul școlii). Dacă toți copiii au șanse egale pentru succes, atunci școlile trebuie să aibă așteptări înalte pentru toți elevii. Acest mesaj va fi explicat părinților și elevilor de către învățători, directori și profesori.

Un parteneriat real între părinți și școală nu se rezumă doar la relația între părinți și învățător. Părinții au nevoie să cunoască toate persoanele care sprijină educația copilului lor: echipa de profesori ai clasei, directorii școlii, consiliul administrativ al școlii și autoritățile publice. Părinții pot influența aceste persoane prin participarea la întâlniri, voturi, dezbateri pe teme legate de educație și drepturile copiilor, exprimându-și opiniile, adresând întrebări, făcând recomandări și împărtășind informații.

Ca exemple de bună practică, voi prezenta trei activități derulate împreună cu familiile elevilor. În săptămâna Școala altfel, am derulat programele *Cheia succesului – și Job shadow day* activități interactive din programele internaționale Junior Achievement *tip learning by doing*. Sunt programe care oferă elevilor oportunitatea de a înțelege în ce mod oamenii, familia, comunitățile, instituțiile private și cele publice iau decizii care afectează viața cotidiană și bunăstarea economică. Aceste cunoștințe, împreună cu activitățile și experiențele prezentate, le-au oferit elevilor o imagine reală a atitudinilor și competențelor necesare pentru a reuși la școală, dar și în afara școlii. Programul oferă școlilor un punct de pornire pentru educație economică aplicată și antreprenorială și le dă posibilitatea interacțiunii cu comunitatea. Totodată, aduce părinții mai aproape de școală și școala mai aproape de comunitate.

Pentru prima activitate, am invitat ca voluntar un părinte al clasei (W.N) ce lucrează ca factor poștal la oficiul poștal din localitatea Cârcea. Cu o zi înainte, am oferit părintelui informații suplimentare despre rolul său (realizarea unei prezentări/discuții libere cu elevii de aproximativ 15 minute despre rolul instituției în care lucrează pentru comunitatea locală și urmărirea prezentărilor soluțiilor propuse de elevi pentru rezolvarea *provocării zilei adică să realizeze prin colaj harta localității și să stabilească unde trebuie să se ducă membrii familiilor lor pentru îndeplinirea nevoilor și dorințelor* și acordarea de feedback și sugestii la finalul întâlnirii – elevii trebuie să-și dea seama că oamenii nu pot face totul de unii singuri) dar și sugestii legate de tema zilei (de ex., împărtășirea experienței proprii, o istorie din domeniul în care lucrează, o poveste motivantă pentru elevi etc.) precum și răspunsuri pentru posibile întrebări ale elevilor. În timpul activității, elevii au confecționat harta locală, au stabilit locațiile unde părinții lor merg pentru îndeplinirea nevoilor dar și a dorințelor familiilor. Au înțeles rolul important al unui oficiu poștal pentru comunitatea noastră, au pus întrebări părintelui-voluntar și au primit sugestii de la acesta pentru „îmbunătățirea hărții” cu acele instituții ce lipsesc din localitatea Cârcea.

Job Shadow Day a continuat activitatea Cheia Succesului și a oferit elevilor o imagine reală asupra comunității de afaceri și a viitorului lor loc de muncă, prezentându-le lumea reală a economiei de piață. Pentru o zi, elevii au mers în *job shadowing* în compania/instituția la care lucrează unul din părinții lor și anume am ales o firmă de lucrări agricole unde am devenit umbra părintelui-voluntar (ing. D.D) în luarea deciziilor și coordonarea unor activități specific agricole de primăvară. Elevii au aflat ce înseamnă un job, care sunt responsabilitățile de la locul de muncă al părintelui, au interacționat cu angajații, au înțeles că într-o comunitate localnicii nu pot face totul de unii singuri și au apreciat oamenii, întreprinderile și administrația publică locală. De asemenea au înțeles cum circulă banii, pornind de la salariile angajaților, la magazinele locale și la băncile din apropierea localității.

O altă activitate în parteneriat cu părinții a fost „Vacanța de vară, la țară” - la începutul acestui an școlar, ce a urmărit formarea și dezvoltarea talentului artistic al elevului, cunoașterea valorilor, a obiceiurilor și tradițiilor specifice vieții satului dar și atragerea părinților către sarcinile școlii, înțelegerea cerințelor învățământului modern, înțelegerea nevoilor și așteptărilor propriilor copii. Sarcina activității a fost ca echipele copil-părinte să realizeze lucrări plastice pe hârtie sau pe calculator ori prezentări power-point care să descrie activități, obiceiuri, tradiții, îndeletniciri specifice vieții satului sau obiecte realizate în cadrul unor activități desfășurate în perioada vacanței de vară. Atât elevii cât și părinții au participat cu mare plăcere, realizând picturi, desene și chiar prezentări power-point ale vacanței în gospodăriile locale.

Beneficiile pentru elevi au fost vizibile în calitatea produselor lor, rezultatele mai bune la școală (note, calificative, aprecieri), creșterea motivația învățării, a scăzut frecvența problemelor de comportament (agresivitate, violență), au participat activ la activitățile propuse de școală (prezența la orele de curs, decorarea claselor și a școlii, atragerea de fonduri, implicarea în activități extrașcolare, evenimente educaționale, tutoriat, voluntariat etc.), s-a îmbunătățit comunicarea copiilor cu părinții (cu

tații în special, mai puțin implicați în educația copiilor în mediul rural) și profesorii lor, vin cu plăcere la școală și manifestă o atitudine pozitivă față de învățare și școală, se angajează cu fermitate în elaborarea calitativă a temelor de acasă și se dezvoltă încrederea în sine și în ceilalți.

Și părinții au avut de câștigat: comunicarea eficientă cu proprii copii și cu profesorii lor, responsabilitatea crescută a cooperării dintre școală și părinți, o mai bună imagine de sine și bucuria pentru reușitele copiilor lor, și-au format șeptări înalte și încredere în succesele copiilor, asigurarea continuă a suportului pentru învățare, indiferent de nivelul socio-economic, identificarea soluțiilor educaționale adecvate nevoilor copiilor lor, timp mai mult petrecut cu copiii, atât acasă, cât și la școală, mai multe cunoștințe și abilități despre activitățile copiilor și despre cum funcționează școala și sarcinile acesteia.

Bibliografie:

1. Allport, G. W, 1991, *Structura și dezvoltarea personalității*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Marcela Claudia Călineci, Otilia Ștefania Păcurari , *Cunoașterea elevului /* Ed. a 2-a, rev. București, Educația 2000+, 2009
3. Marcela Claudia Călineci, Otilia Ștefania Păcurari, Daniela Stoicescu , *Valori comportamentale și reducerea violenței în școală* , București, Educația 2000+, 2009
4. Ligia Sarivan, Roxana Maria Gavrilă, Daniela Stoicescu , *Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev* , Ed. a 2-a, rev. , București , Educația 2000+, 2009
5. www.jaromania.org

ABSTRACT

The topic of relating to parents is very actual, and not enough explored in our country, and teachers need to know about the child and their family expectations, the family involvement in the learning process, communication with parents in order to answer to their needs and interests. As a teacher in a rural area, I sometimes had to deal with the lack of parents' involvement in their children's education, for various reasons. A real partnership between school and parents is not confined to the relationship teacher – parent during meetings at school, but involves activities designed to bring the parents closer to school and the school closer to the community.

During the so called “a different school” week, we took part in programmes such as “Key to success” and “Job shadow day”, interactive activities within international programmes Junior Achievement, learning by doing. These are programmes which offer our students the opportunity to understand in what way people, the family, the community, public and private institutions take decisions which affect our daily life and our economic welfare. Another activity which had the parents as partners was “My summer holiday in the countryside”, at the beginning of this school year and focused on developing the students' artistic talent, values, customs and traditions of the village, but also involving parents in the school demands, understanding the demands of modern teaching process, understanding their children's own needs and expectations.

The benefits for the students have been shown by the quality of the outcome, better results in the student's schoolwork, increasing their motivation, fewer behaviour problems (aggressive, violent behaviour). Parents also benefited from it: better and more efficient communication with their children and the teachers, self esteem and sharing the children's success.

COLABORAREA FAMILIE – ȘCOALĂ

Prof. ALINA DANIELA LEHACI¹, Prof. DANIELA ELENA OTELARU²

^{1,2}Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă „Rudolf Steiner”, Hunedoara, jud. Hunedoara

Motto: “ Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!” (*Child’s Appeal*).

Familia este grupul cel mai important dintre toate grupurile sociale, deoarece ea influențează și modelează persoana umană. Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral – spiritual al acestuia.

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă. Fără sprijinul activ al părinților, școala nu poate realiza obiectivele educaționale stabilite, oricât de competenți ar fi educatorii.

Părinții trebuie să cunoască, să devină conștienți de influența pe care o exercită prezența lor în viața copilului, să fie convinși că educația dată copilului, pentru societatea actuală este diferită de cele precedente, că societatea actuală va fi diferită de cea actuală, iar copilul trebuie pregătit corespunzător.

Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral estetic, ș.a.. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectelor casnice), familia este cea care ar trebuie să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor. Copilul obține rezultatele școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare. Părinții trebuie să asigure copilului cele necesare studiului, trebuie să-și ajute copilul la învățătură. Cei mai mulți părinți sunt bine intenționați în alegerea unei școli sau unei profesii pentru fiul sau fiica lor. Dar, de multe ori, buna intenție și buna credință sunt tocmai sursele greșelilor lor deoarece acestea nu țin loc de competență și de pricepere. Greșelile părinților decurg uneori și din prea marea dragoste pe care o poartă copiilor. Părinții au dreptul, dar și obligația de a colabora cu instituția de învățământ în scopul realizării obiectivelor educaționale. În acest sens, ei trebuie să discute de cel puțin o dată pe lună, cu învățătorul/ dirigintele despre situația școlară a copilului

De aceea între familie și școală trebuie să existe o permanentă colaborare care se poate realiza prin vizite reciproce, ședințe și lectorate cu părinții.

Un parteneriat familie-școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru.

Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute.

Până la cuprinderea într-o unitate de învățământ, rolul primordial în educație îl are familia. Odată cu înscrierea într-o unitate de învățământ ponderea se schimbă, rolul mai mare îl are școala, dar nici acțiunea educativă a familiei nu este de neglijat. Între acțiunile educative ale celor doi factori există mai degrabă un raport de complementaritate decât de rivalitate, acțiunea fiecăruia venind să o completeze pe a celuilalt

Școala este instituția socială în care se realizează educația. Parteneriatele dintre școală și familie pot:

- a. ajuta profesorii în munca lor;
- b. perfecționa abilitățile școlare ale elevilor;
- c. îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar;
- d. îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților;
- e. dezvolta abilitățile de lideri ale părinților;
- f. conecta familiile cu membrii școlii;

În ceea ce privește relația școală-familie se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc.

Colaborarea cu familia trebuie să se concretizeze într-un program comun de activități ale școlii cu aceasta (lecturate cu părinții, ședințe, consultații, vizite la domiciliul elevului, serbări școlare). Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișăm. Așadar e o sarcină a școlii să identifice situațiile problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școală-familie este determinantă în educarea copiilor. Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață.

În concluzie, am putea spune că cei doi factori educativi, familia și școala, trebuie să aibă același scop și anume formarea personalității umane armonioase.

Bibliografie:

1. Cerghit, I.; Radu, I.T.; Popescu, E.; Vlăsceanu, L., *Didactica*, manual pentru clasa a X-a, școli normale, E.D.P., R.A., 1997;
2. Nica, I, Țopa, L., *Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974;
3. Revista Învățământului preșcolar, 3-4/ 2005

ABSTRACT

Family is the most important group of all social groups, because it influences and shapes the human person. The school is the social institution in which the organized education of the young generation. It is critical for the formation of a man apt to contribute to society, to take an active part in life, be prepared to work. Family is very important role in child development in physical, intellectual, moral, aesthetic, educational, etc .. As the first factor, the family gives the child 90% of common knowledge (about plants, animals, occupations, people, household objects) family is the one who should develop the spirit of observation, memory and thinking children. Child get school results depending on how the parents are involved in learning. Parents must provide the child the necessary study should help their child in school Most parents are well-meaning in choosing a school or a profession for their son or daughter. But, often, good will and good faith are the very sources of their errors because they do not take the place of competence and skill. Mistakes parents sometimes resulting in too great love that bears children.

A family-school partnership is the most profitable relationship for all who participate in this endeavor. The partnership will be effective if each party shall retain the same subject is our child and our schoolboy. Teachers as each child is, how to get faster success, he is interested and it pasionează and parents will know what time to support the school, how to motivate and to help. The school is the social institution in which the education. Partnerships between schools and families can:

- a. help teachers in their work;
- b. hone students' school;
- c. improve curricula and school climate;
- d. improve educational skills of parents;
- e. develop leadership skills of parents;
- f. Connect families with school members;

Regarding school-family relationship required openings offered parents on school issues, pedagogical, in addition to medical, legal, etc. Collaborate with family should materialize in a joint program with the school's activities (lectures with parents, meetings, consultations, visits to the student, school celebrations). Parents must see in us a friend, a collaborator, a real man who can help unbiased attitude you need to display.

STRATEGII DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A RELAȚIEI ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE

Prof. învă. primar CRISTINA MANUELA STAMIN
Școala Gimnazială Ghercești, comuna Ghercești, jud. Dolj

Idealul educațional constă în formarea și dezvoltarea integrală a personalității din perspectiva exigențelor culturale, axiologice, social-economice, științifice și politice ale societății democratice pentru asumarea unui ansamblu de valori necesare propriei dezvoltări, realizării personale și integrării sociale și profesionale într-o societate a cunoașterii, în contextul valorilor europene și general-umane.

Realizarea acestui ideal nu poate fi concepută fără o legătură strânsă între cei trei piloni, care stau la baza educației permanente, de calitate. Acești piloni sunt: școala, familia, comunitatea - trei surse principale pentru dezvoltarea și educarea personalității umane.

De modul în care școala interrelaționează cu familia și comunitatea depinde formarea personalității și instruirea copilului. Relațiile bune dintre *școală, familie și comunitate* sunt în avantajul dezvoltării copilului la diferite vârste.

Familia are un rol decisiv în maturizarea psihosocială a copilului, în conturarea concepției lui despre lume și despre sine. Influența exercitată de către părinți asupra copilului este benefică, dacă aceștia sunt competenți privind educația, dacă îl îndrumă cu tact și cu înțelepciune, dacă îl respectă și-i stimulează creativitatea, responsabilitatea și libertatea.

Școala continuă, diversifică și aprofundează educația copilului, organizează procesul educațional, centrat pe formarea integrală a personalității acestuia. Calitatea acțiunilor și a influențelor familiei și ale școlii poate fi obținută numai printr-o comunicare și colaborare eficientă între actorii implicați în educația copilului. Relațiile bazate pe înțelegere, susținere, respect, dragoste creează temeiul comunicării și colaborării eficiente a familiei cu școala și cu comunitatea.

Este cunoscut faptul că din ce în ce mai mulți părinți plasează problemele legate de buna educație a copiilor printre cele mai importante preocupări ale lor. Printre ei sunt părinți care țin o strânsă și permanentă legătură cu școala. Ei se străduiesc, îndrumați de cadrele didactice, să creeze în mediul familial o ambianță prielnică unei dezvoltări sănătoase a copilului. În felul acesta, influența favorabilă exercitată de școală asupra elevului continuă și acasă. Școala oferă acestor părinți prin intermediul diriginților, psihologului, administrației, sfaturi prețioase privitor la modul în care trebuie să rezolve probleme educative specifice vârstei.

Cu părere de rău, există și alt tip de părinți, care consideră că nu în toate cazurile este necesară menținerea unei legături permanente cu școala. Ajutorul calificat al cadrelor didactice este de neînlocuit, fiindcă ei sunt acei a căror profesie este tocmai de educator. De aceea menirea școlii este de a găsi cât mai multe și eficiente forme de colaborare, de atragere a părinților într-un dialog eficace spre formarea unui cetățean activ.

Nu mai puțin importantă este și colaborarea cu comunitatea și anume:

- Alte instituții care oferă servicii educaționale;
- ONG-uri;
- Administrația Publică Locală;
- Organele de drept;
- Agenți economici;
- Mass media; etc.

În acest context comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare a elevului. Pentru o relație optimă a diriginților cu părinții este nevoie de a îmbina variate forme și metode de colaborare a școlii cu familia și comunitatea. Unele dintre acestea sunt:

- *portofoliul* pentru fiecare colectiv de părinți, care include teme speciale destinate educației copilului și prevenirii eșecului școlar;
- *caietul cu notițe* pentru fiecare elev privind organizarea orelor de lectură în familie;
- *ședințele tradiționale cu părinții*, dar și practicarea altor forme de lucru cu aceștia: ateliere, mese rotunde, lectorate pentru părinți;
- *implicarea părinților în activități cognitive și educative* în cadrul demersurilor didactice, la

amenajarea sălilor de clasă, confecționarea materialului didactic, organizarea și desfășurarea activităților extracurriculare, realizarea discuțiilor cu un caracter pedagogic, luarea deciziilor referitor la organizarea procesului educațional în instituție, procurarea literaturii pentru copii etc.

Aceste activități de colaborare au nenumărate avantaje:

- Clarifică diverse probleme educative;
- Oferă un nou cadru de dezvoltare a personalității elevului;
- Sporesc conștientizarea din partea tuturor actorilor implicați în educație.

Există o serie de strategii pedagogice de îmbunătățire a relației școală-familie-comunitate și de valorificare a calității educației în formarea personalității integrale a elevului, și anume:

- strategia familiarizării părinților /familiei cu finalitățile /standardele de eficiență a învățării și curriculumul școlar;
- strategia implicării părinților în activitățile școlare ce urmăresc scopul formării competențelor de autoeducație la elevi;
- strategia axată pe educația părinților în scopul formării și dezvoltării competențelor educative parentale și a centrării pe autoeducație;
- strategia implicării actorilor comunitari în participarea sistematică la acțiunile educative în scopul integrării optime a educatului în societate.

Cu toate acestea se întâlnesc o serie de reproșuri care li se fac părinților privind colaborarea cu școala:

- Apatia (nu vin la reuniuni anunțate);
- Lipsa de responsabilitate (așteaptă inițiativa profesorilor);
- Timiditate (lipsa de încredere în sine);
- Participare cu ingerințe (critică cu impertinență școlară);
- Preocupări excesive (exclusive) pentru randamentul școlar (notele copilului);
- Rolul parental rău definit (nu înțeleg corect funcțiile și rolurile în educația copilului);
- Contacte limitate cu școala (numai în situații excepționale, de criză în comportamentul copilului);
- Conservatorism (reacții negative la idei noi);

Nu lipsesc nici reproșurile care li se fac profesorilor privind colaborarea cu familiile elevilor. Acestea sunt similare cu cele pentru părinți dar nu identice:

- Dificultăți de a stabili relația cu adulții (tratează părinții ca pe copii și nu ca pe parteneri în educația copilului, decizând autoritar la reuniunile cu părinții);
- Definirea imprecisă a rolului de profesor;
- Lipsa pregătirii privind relația școală-familie.

În concluzie, numai printr-o colaborare strânsă, susținută, familia, școala și comunitatea pot pune în aplicare procesul de educare a copilului. Pentru a construi un mediu prietenos copilului și pentru a fi calitativă, interesantă, școala are nevoie de sprijinul conștient și partenerial al părinților și actorilor comunitari. Pe tot parcursul perioadei școlare este necesar să existe un acord conform căruia părinții să colaboreze cu instituția de învățământ frecventată de copiii lor și cu instituțiile educative din întreaga comunitate.

Bibliografie:

1. Băran- Pescaru, A., *Parteneriat în educație*, Editura Aramis Print, București, 2004.
2. Dolean, I., Dacian, D.- *Meseria de părinte*, Editura Aramis, București, 2002.
3. Popescu, M., *Implicarea comunității în procesul de educație*, Corint, București, 2000.
4. Vasile Gh. Cojocaru, *Calitatea în educație*, Chișinău, 2007
5. Vrășmaș, E. - *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2001
6. Vrășmaș, E., A., *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2002.

RÉSUMÉ

La réalisation de l'idéal éducatif ne peut se concevoir sans un lien étroit entre les trois piliers qui sous-tendent l'éducation permanente. Ces piliers sont: l'école, la famille, la communauté - trois principales sources pour le développement et l'éducation de la personnalité humaine.

La formation du personnalité et la formation de l'enfant dépend de l'école en corrélation avec la famille et la communauté. Les bonnes relations entre l'école, la famille et la communauté sont le développement des allocations familiales à des âges différents.

Pour la relation optimale avec les parents, les enseignants doivent combiner différentes formes et méthodes de collaboration de l'école avec la famille et la communauté. Certains d'entre eux sont:

- Portefeuille pour chaque groupe de parents, qui comprend des sujets d'éducation spéciale pour les enfants et de prévenir l'échec scolaire;
- Réunions avec les parents, et pratiquer d'autres formes de travail avec eux: des ateliers, des tables rondes, des conférences pour les parents;
- La participation des parents dans les activités cognitives et éducatives dans les méthodes d'enseignement, etc.

Ces activités de collaboration ont de nombreux avantages:

- Précisent diverses questions d'éducation;
- Fournissent un nouveau cadre pour le développement de la personnalité de l'élève, etc.

Il y a un certain nombre de stratégies pédagogiques pour améliorer la relation école-famille-communauté, à savoir:

- La stratégie de familiariser les parents / la famille dans le but de l'apprentissage;
- La stratégie de participation des parents aux activités scolaires qui visent la formation des compétences des élèves et l'auto-éducation;
- Stratégie axée sur les parents de l'éducation de la formation scolaire et développement des parents et de centrage sur l'auto-éducation des compétences;
- Stratégie d'implication des acteurs communautaires aux actions éducatives pour intégration optimale de l'éducatif dans la société.

En conclusion, seulement par une étroite collaboration, soutenue, la famille, l'école et la communauté peuvent mettre en œuvre le processus d'éducation de l'enfant.

PARTENERIATUL FAMILIE-ȘCOALĂ-COMUNITATE, MIJLOC DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A CULTURII ȘCOLII

prof. VIOLETA VRABIE

Liceul Tehnologic Transporturi Cai Ferate, Craiova, jud. Dolj

Rolul școlii și al comunității este acela de a îmbunătăți instrucția, evaluarea, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, abilitatea de a conduce a directorilor, implicarea părinților și a oamenilor de afaceri, astfel încât fiecare aspect al educației funcționează ca parte a unui sistem, care sprijină toți elevii pentru a-și atinge obiectivele.

R.K. Merton scria în 1949 că "familia reprezintă cea mai importantă curea de transmisie a normelor culturale din generație în generație", idee preluată și în zilele noastre de către unii cercetători în aceeași măsură cu aceea conform căreia familia a fost depozitată de prilejul de a educa în profitul unor instanțe exterioare. Familia nu este un simplu refugiu dar nici "gogoșa protectoare" visată de mulți. Ea îi învață să trăiască în durabil și nu în efemer pe membrii săi datorită permanenței sale arătându-le modul în care fiecare poate contribui la o lucrare comună.

Educația familială este percepută astăzi fie ca atât de "naturală" încât este de neînlocuit, fie ca accidentală deoarece nu toate familiile sunt gata să joace toate rolurile dificile enunțate anterior. Instituțiile care sunt la dispoziția copilului și a familiei trebuie să lucreze împreună pentru a schimba fundamental modul în care aceștia gândesc, se comportă și își folosesc resursele. Un astfel de sistem va fi în beneficiul întregii comunități în care locuiesc copiii și familiile lor. Crearea unui astfel de

sistem va însemna eforturi comune ale mai multor parteneri, lideri cheie din diverse domenii, care vin împreună pentru a găsi soluții.

La nivelul școlii, în toate aceste cazuri, dirigintele are un rol foarte important. El poate și trebuie să intervină prin terapie educativă, aplicată în colaborare cu profesorii clasei și cu părinții și printr-o strânsă cooperare cu consilierul educativ din școală. Principiile activității educative a dirigintelui precum și componentele și obiectivele acestei activități sunt menite să atingă scopul final al educației și anume *dobândirea abilităților necesare pentru a obține un anumit loc de muncă*. Se poate spune că școala, familia și comunitatea împart responsabilitățile ce vizează copiii, prin suprapunerea sferelor de influență. În acest context, imaginea parteneriatului este încadrată într-un model de piață, al cărui scop este să genereze capital. Grupurile investesc în școlarizarea copiilor, furnizându-le elevilor resursele dar și cadrele motivaționale pentru alegerea strategiilor de succes.

Astfel, există anumite acțiuni concrete în care familiile ar trebui să se implice : elaborarea unui program zilnic pentru teme; să citească împreună cu copiii; să permită folosirea televizorului cu înțelepciune; să păstreze legătura cu școala; să aprecieze efortul copiilor laudându-i atunci când este cazul; să comunice cu adolescenții, etc. Schimbarea reală din școli pornește de fapt din atitudinea părinților, ei trebuind să fie direct implicați în educarea copiilor. Pe de altă parte, școala trebuie: să încurajeze familiile și profesorii în stabilirea unor acorduri de învățare; să instruiască managerii și ceilalți membri din conducerea școlii; să ofere teme care să-I atragă pe părinți; să acorde părinților dreptul de a lua decizii; să creeze un centru de resurse pentru părinți, etc. Comunitatea poate fi puntea între aceste două “maluri” – părinți și școală – prin derularea unor acțiuni de genul : educarea generațiilor viitoare prin voluntariat; să sprijine dezvoltarea copiilor și a familiilor lor; să susțină existența unor programe flexibile ale părinților la locul de muncă și a unor programe speciale pentru ca aceștia să participe la activitățile școlare ale copiilor lor; etc.

Școlile trebuie să privească parteneriatele cu familiile ca pe o primă resursă, și nu ca pe un ultim refugiu, în promovarea învățării și a dezvoltării. De fapt, colaborarea școală-familie ar trebui stabilită la nivel național, ca un tip de standard al politicilor și practicilor educative. Chiar termenul de “parteneriat” este bazat pe premisa că partenerii au un fundament comun de acțiune și un spirit de reciprocitate care le permit să se unească. Împreună, părinți și profesori, pot sprijini parteneriatul prin comportamente de colaborare, planificare și evaluare. Centrarea pe familie trebuie să devină o parte a structurii comunității. Conexiunea școală-comunitate este remarcată în probleme “delicate” precum abandonul școlar, devianța juvenilă și integrarea copiilor cu cerințe educative speciale.

Este foarte important ca profesorul să mențină contactul cu familia elevului, aceasta fiind o modalitate eficientă de prevenire a devianței școlare. Există în numeroase țări programe prin care părinții sunt aduși la școală pentru a lucra cu psihologul, asistentul social și consilierul pentru a învăța cum să interacționeze cu copiii. Aceștia sunt învățați să conștientizeze rolul mass-media, în sensul că trebuie să supravegheze mesajele care influențează copilul dar și modul în care pot interveni pentru a limita efectele nedorite. Anturajul copiilor va fi supravegheat de către părinți care se vor preocupa să încurajeze integrarea lor în grupuri de copii preocupați de activități convenționale, nondeviante. Educația morală va constitui o preocupare continuă a profesorului care are elevi cu risc major de abandon școlar, adevăratele valori morale fiind aduse constant în discuțiile cu elevii. Dintre metodele folosite amintim: povestirea, dezbaterea etică, studiul de caz, convorbirea, etc.

Există două abordări diferite ale autorităților școlare în ceea ce privește combaterea absenteismului și fugii de la școală: intensificarea sancțiunilor și creșterea motivației pentru frecvența școlară. Experiența a confirmat faptul că promovarea unei politici antiabsenteiste bazate pe sancțiunea formală (scăderea notei la purtare sau exmatricularea) nu este eficientă . Se impun și alte practici, începând cu cele de ordin economic (plata unei sume pentru fiecare absență nemotivată), până la aborbarile de tip comunitar care presupun realizarea de programe ce au în vedere susținerea și penalizarea elevilor absenteiști și a familiilor lor. Aceste programe vor fi centrate pe creșterea atașamentului elevilor față de școală, dar și a familiilor lor, un exemplu de astfel de program existând în S.U.A. unde criteriile de eligibilitate pentru includerea familiilor în diverse programe de asistență socială se referă și la situația școlară a copiilor. Alte programe din S.U.A. s-au centrat pe cooperarea dintre școală, liderii Bisericii și cei ai comunității de afaceri, serviciile de asistență socială și

judecătoriale specializate în problemele minorilor. Există cazuri în care elevilor absenteiști nu li se acordă permisul de conducere auto, poliția având în același timp dreptul să rețină tinerii găsiți în diverse locuri publice în timpul programului școlar. Existența sistemului telefonic automat prin care li se raportează părinților absențele este un alt mod de cooperare a școlii cu familia în vederea combaterii devianței școlare.

În Anglia există o strategie globală, "Educational Priority Areas", menită să combată cauzele abandonului școlar și bazată pe oferirea de cursuri preparatorii, crearea de clase de adaptare, dublarea numărului de ore la anumite materii, crearea consiliilor elevilor, instituționalizarea contactelor școlii cu familia, etc. Concluzia desprinsă în urma derulării acestor programe este că diminuarea abandonului școlar se datorează în mare parte parteneriatului școală-familie.

Bibliografie:

1. Neamțu, C., Gherguț, A., *Psihopedagogie specială*, Editura Polirom, Iași, 2000;
2. Verza, E., *Metodologii contemporane în domeniul defectologiei și logopediei*, Editura Universității București, 1987;
3. Bocancea, C., Neamțu, G., *Elemente de asistență socială*, Editura Polirom, 1999;
4. Șchiopu, U., Verza, E., *Psihologia vârstelor – ciclurile vieții*, Editura Didactică și Pedagogică, 1995.
5. Neamțu, C., *Devianța Școlară – ghid de intervenție în cazul problemelor de comportament ale elevilor*, Editura Polirom, 2003;
6. Albu, E., *Manifestări tipice ale devierilor de comportament la elevii preadolescenți*, Editura Aramis;
7. Cucoș, C., *Educația – dimensiuni culturale și interculturale*, Editura Polirom, 2000;
8. Băran-Pescaru, A., *Parteneriat în educație*, Editura Aramis, București, 2004.

ABSTRACT

The institutions, that are available to children and families, must work together to fundamentally change the way they think, behave and use their resources. Such a system will be useful for the entire community in which children and their families live. Creating such a system will mean joint efforts of several partners, key leaders from various fields, who come together to find solutions.

Schools must look partnerships with families as a first resource, and not as a last refuge, to promote learning and development. In fact, school-family collaboration should be established at a national level, as a kind of educational policies and practices standard. Even the term "partnership" is based on the premise that the partners share a common foundation and a spirit of reciprocity that allow them to be united. Together, parents and teachers can support the partnership through collaborative behaviors, planning and evaluation. Focusing on family has to become a part of the community structure.

School-community connection is noted in "delicate" themes such as school dropout, juvenile deviance and the integration of children with special educational needs.

ȘCOALA, LIANT ÎNTRE FAMILIE ȘI COMUNITATE

Prof. înv. primar ELENA CARMEN BADEA
Școala Gimnazială "Rareș Vodă", Ploiești, jud. Prahova

În decursul anilor s-au schimbat planurile de învățământ, programele școlare, manualele și totuși – constat adesea că elevii nu înțeleg și învață cu dificultate conceptele matematice, sau nu manifestă interes pentru conținuturile acestei discipline situată mai mult în sfera abstractă. Am observat că, prin *abordarea tradițională*, procesul de învățare a conceptelor matematice și a noțiunii de literă, se reduce la un efort de memorare mecanică.

M-am oprit la o alternativă care mi-a captat atenția și curiozitatea, alternativa Montessori. Psihologii și pedagogii din trecut au încercat să transmită informații prin concentrarea în elemente simple, după un program stabilit de lecții scurte care să nu obosească prea mult mintea copilului, dar metodele să fie plăcute și atrăgătoare.

Montessori a observat manifestările copiilor și a încercat să caute o cale cât mai naturală de a asimila informații căutând material cât mai adecvat satisfacerii nevoilor copiilor de a cunoaște și a învăța.

Noile sale abordări în ceea ce privește educația au relevat faptul că micuții din întreaga lume aveau calități și abilități neașteptate până în acel moment, care păreau că așteaptă să iasă la suprafață. Printre aceste abilități se numără un nivel de concentrare ridicat, înainte se consideră că micuții sufereau de un deficit de atenție, însă Dr. Montessori era uimită să vadă cât de mult timp acordau copiii foarte mici sarcinilor care îi interesa;

Copiii preferă lucrul în locul jocului: adulții au tendința de a crede că micuții vor numai să se joace și nu să lucreze, totuși Dr. Montessori a descoperit că joacă este un substitut pentru ceea ce își doreau copiii să facă cu adevărat, dar nu puteau să facă. Nu sunt necesare răsplata sau pedeapsa: copiii sunt motivați instinctiv să lucreze, nu au nevoie de motivări externe sau pedepse, lucrul de care au nevoie fiind ajutorul. Copiii sunt iubitori de liniște: în ciuda faptului că, de regulă, adulții cred despre copii că sunt gălăgioși, Montessori a descoperit că celor mici le place liniștea.

De aceea, voi propune la clasa I o abordare integrată care presupune tratarea în conexiune a conținuturilor aparținând unor discipline mai puțin înrudite, și anume: Matematică și explorarea mediului, Abilități practice, Comunicare în română, încercând să validez următoarea ipoteză: „Manipularea obiectelor descrise în metoda Montessori facilitează învățarea intuitivă a conceptelor matematice și a noțiunii de literă la clasa I”.

EVIDENȚIEREA DEPRINDERILOR PRACTICE

Organizarea clasei: 6 grupe a câte 4 elevi.

Activitate individuală la Comunicare în limba română:

Elevii decupează bucăți de hârtie după contur dat, utilizând foarfeca;

Elevii obțin forme din hârtie, rupând hârtia după contur;

Elevii îndoie/pliază, pictează forme din hârtie asemănătoare literelor;

Elevii urmăresc conturul literelor decupate;

Activitate de grup la Arte vizuale și abilități practice:

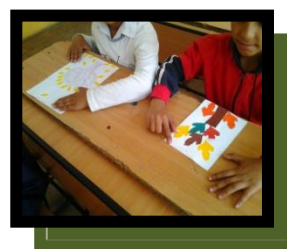
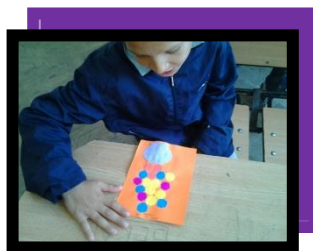
Elevii asamblează prin lipire formele obținute din hârtie, realizând un colaj cu tema „Toamna”, utilizând un suport de carton. (tehnici de prelucrare a hârtiei – îndoire/pliere, rupere și decupare, mototolire).

Decupează hârtia după contur

Pliază hârtia

Mototolesc hârtia

Rupe hârtia după contur

Activitate de grup:

Activitate individuală:

Elevii prelucrează și modelează tuburile de plastilină pe o planșetă, obținând bile și alte elemente simple de diferite mărimi

Activitate individuală la matematica:

Sortează obiectele după mărime; numerația în concentrul 0-10;
Punerea în corespondență a elementelor a două mulțimi de obiecte;
Estimarea mulțimii cu cel mai mare număr de elemente.
Elevii sortează obiecte după criterii impuse: marime.

Elevii numără crescător/descrescător, din 1 în 1, în concentrul 0-10

Ce spuneau copiii:

- „Să facem grămezi cu dreptunghiurile mai mici și pachetele cu cele mai mari”;
- „Nu ne ajung pentru că sunt mai puține decât cele mici”;
- „Nu putem lipi doar dreptunghiuri mari, că nu ne ajung”;
- „Să punem pomul mai înalt mai în față, că așa ne-a zis doamna!”;

Ce făceau copiii:

- așezau cercurile unul peste altul să vadă care este mai mare;
- măsurau fâșiile de hârtie înainte de a le tăia, punându-le una lângă alta;
- își grupau materialele pentru decor, estimând cantitățile;
- își împrumutau materialele fără a se certa;

- nu îi interesa competiția;
- erau preocupați să lucreze cât mai bine, respectând indicațiile;
- erau foarte atenți la respectarea conturului în decupaje;
- se sfătuiau și se ajutau reciproc;

Pe parcursul cercetării, am surprins diverse comentarii/ constatări făcute de către copii, dar și o serie de atitudini vis-à-vis de problematica cercetată:

-se amuzau când unele personaje aveau unele imperfecțiuni (un picior mai lung/mai scurt, un ochi mai mare/mai mic, o limbă mai lungă/mai scurtă etc.);

Rezultatele cercetării prezentate evidențiază faptul că modul de gândire specific domeniului tehnologic poate susține achizițiile în înțelegerea profundă a altor teme din diverse domenii. Ca atare, această concluzie îmi permite formularea unor direcții de acțiune pe viitor.

.....FINAL SAU...UN NOU INCEPUT!

Bibliografie:

1. Gheorghe Felea, *Alternativele educaționale din România*, Ed. Triade, Cluj-Napoca, 2002;
2. Ioan Cerghit, *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Ed. Polirom, 2008;
3. Ioana Herseni, *Educatorul: misiune și împlinire în viziunea Mariei Montessori*, Ed Paideia;
4. Maria Montessori, *Descoperirea copilului*, E. D. P. București, 1977;
5. Maria Montessori, *Mintea absorbantă*, Lucrare publicată în Lb română de Ed. APA, 2006;
6. Marolen Mullinax, Marieta Dinu *Manual de instruire Montessori*, Ed Casa Speranța, Constanța, 1998;
7. Maria Norel, *Metodica predării Limbii și literaturii române în învățământul primar*, note de curs, Brașov 2010;
8. Tinca Crețu, *Psihologia vârstelor*, noțite de curs, 2005
9. Tinca Crețu, *Psihologia copilului*, notițe de curs, 2005

ABSTRACT

Research project to be submitted for presentation, has the theme: Learning intuitive mathematical concepts in class and the concept of letter, after the completion of the research hypothesis determination of whether,, handling objects described in the Montessori method facilitează intuitive learning mathematical concepts and noțiunii the letter first class' will be confirmed or rather invalidated.

Observational research was conducted in the first semester of the current school year (2013-2014), a period of 10 weeks, range: 15 October to 20 December 2013, targeting the students of class I (25 students / medium, of which 12 girls, 13 boys) from School Gymnasium. 13, Ploiesti.

Micro research proposes an integrated approach that involves treating the connection of three school subjects content less related, namely: Mathematics, practical skills, Romanian Language and Literature, taking place in the two units proposed discipline learning practical skills within two blocks of the proposed learning discipline Romanian language and literature and in two units proposed learning mathematics discipline. During the second unit, students were involved in group projects completed development of common products.

Over the years have changed curricula, syllabi, textbooks, and yet - there is often that students understand and learn difficult mathematical concepts, or an interest in the contents of this discipline placed more abstract sphere. I noticed that the traditional approach to learning mathematical concepts and the concept of point, reduce mechanical stress on memory.

Therefore, I propose to grade an integrated approach that involves treating the connection of content belonging to less related subjects, namely Mathematics, practical skills, Romanian language and literature, trying to validate the following hypothesis:,, handling objects described in Montessori learning method facilitates intuitive mathematical concepts and the notion of class I point '.

Thus, proposing me to realize concrete actions, rooted in everyday life, using techniques specific work hours of practical skills (working paper by cutting, bending / folding, tearing and

plasticine modeling) and using letters while learning context, consider that it can facilitate access to children in mathematics, an abstract and difficult area breached. For student, math should not be just a subject, it's part of the world of everyday life. An effective learning of mathematics in the early years of school involves establishing a connection with previous mathematical experiences of the child, a correlation study with other disciplines and the real world that the child explores the world as groups, sizes, quantities and relationships.

VERIGI CHEIE ALE PROCESULUI EDUCAȚIONAL: ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA

Prof. MARIANA STOICA

Școala Gimnazială nr.14, Brașov, jud. Brașov

Școala (grec. scholê = trebuie, studiu) este o instituție publică proprietate de stat sau privată unde se învață disciplinele prevăzute într-un plan de învățământ.

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT DIN ROMÂNIA

Sistemul de învățământ, în sens larg, cuprinde "ansamblul instituțiilor care participă la organizarea arhitecturii școlare, adică la derularea generală a studiilor pe cicluri, orientări, filiere." În sens restrâns sistemul de învățământ cuprinde instituțiile școlare (școală primară, gimnaziul, liceul, învățământul profesional și superior), organizate pe trepte, cicluri și ani de studii.

STRUCTURA

Specificul diverselor niveluri de organizare ale învățământului este următorul:

- nivelul învățământului primar este axat pe dobândirea culturii generale de factură instrumentală (dobândirea deprinderilor de scriere, citire, de calcul, inițierea în limbaje specifice);
- nivelul învățământului secundar inferior / gimnazial urmărește dobândirea culturii generale de bază (cunoștințe fundamentale din principalele domenii ale cunoașterii);
- nivelul învățământului secundar superior / liceal vizează orientarea culturii generale spre anumite domenii de cunoaștere (știință, socio-uman, tehnologie, economie), cu deschidere spre cultură opțională de specialitate;
- nivelul învățământului profesional înglobează orientarea înspre dobândirea culturii de specialitate necesare practicării unei anumite profesii;
- nivelul învățământului superior / universitar este axat pe aprofundarea teoretico-practică specializată a unui anumit domeniu de cunoaștere.

EDUCAȚIA

Școala conduce copilul spre viață, prin viață și pentru viață. Una din dimensiunile esențiale pentru întreaga dezvoltare și afirmare a personalității copiilor români și italieni o reprezintă creativitatea. Creativitatea este un proces complex, o activitate psihică complexă ce se finalizează printr-un anumit produs, este acea capacitate psihică a individului uman de a realiza noul sub diferite forme. Creația are o valoare imensă pentru modelarea personalității, pentru devenirea umană, ea trebuie să fie în centrul preocupărilor educatorilor și mai ales trebuie să fie stimulată.

Alături de factorii intelectuali și caracteriali, un rol important îl au factorii sociali. Societatea cu cerințele ei, caracterul stimulat al mediului în care trăiește și se dezvoltă omul și calitatea procesului educativ la care este supus acesta își au importanța lor deosebită în dezvoltarea potențialului creativ. Astfel, se impune ca activitatea educativă să fie condusă în mod conștient în direcția stimulării activităților cu caracter de creație în scopul formării, dezvoltării potențialului creativ. Chiar din școală trebuie să-l facem pe copil să participe la ocupațiile și preocupările societății în care va trăi. Școala are menirea de a realiza, atât prin ceea ce execută, cât și prin calitățile și capacitățile pe care le dezvoltă, o inițiere în viața reală.

Oferta educațională a școlii trebuie să fie determinată, pe de o parte, de viziunea grupurilor de interes în legătură cu țintele strategice ale dezvoltării, și, pe de altă parte, de nevoile educaționale ale omenirii și de resursele pe care acesta le pune în joc pentru satisfacerea acestor nevoi.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

Educația nu este numai pregătire școlară, ci este înțeleasă tot mai mult ca un flux continuu de influențe modelatoare și transformatoare exercitate pe tot parcursul vieții individului. Educația este eficientă atunci când situează copilul în centrul ei, ca parte activă și motivată la propria devenire. Școala este extrem de importantă, dar ea nu este totul, ci numai o componentă a educației. Ea are nevoie de familie, de comunitate, de întreaga societate, pentru a sprijini și îndruma adecvat copilul.

APTITUDINILE

Definirea aptitudinilor se poate face:

- prin opoziție cu capacitățile;
- prin raportarea la finalitatea funcționării lor;
- prin sesizarea conținutului lor specific.

Aptitudinile reprezintă un complex de procese și însușiri psihice individuale, structurale într-un mod original, care permite efectuarea cu succes a anumitor activități.

Nu orice însușire psihică este o aptitudine, ci numai cea care diferențiază pe oameni în privința posibilității de a atinge performanțe superioare în diverse activități. Unele însușiri, cum ar fi cea de a merge, de a mânca nu pot fi considerate că fiind aptitudini pentru că nu-i diferențiază pe oameni în ceea ce privește obținerea succesului în anumite activități, dimpotrivă ele sunt comune asemănătoare. În parteneriatul Școală, familie și comunitate - verigi cheie ale procesului educational, fiecare are un rol foarte important pentru consolidarea relațiilor dintre părți, sprijinirea societății și atingerea idealului educațional.

Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii (Cf. Art .1 (3) din Legea nr1 /2011).

Din experiența pe care o am, ca fost director, pot spune că un parteneriat școală-familie-comunitate, bine realizat poate să asigure un bun mers al lucrurilor, un climat plăcut de lucru și rezultate foarte bune pentru toate părțile implicate în parteneriat.

Școala se obligă:

- a) să asigure toate resursele umane și materiale pentru instrucția și educația elevilor;
- b) să asigure condiții nediscriminatorii de acces la educație prin activitățile școlare și /sau extrașcolare și extra-curriculare;
- c) să asigure ordinea și disciplina în derularea programului zilnic, promovarea valorilor umane bazate pe libertatea individului, creativitate și respect al opiniei;
- d) să asigure protecția elevilor, a spațiilor, a unităților din școală și curtea școlii;
- e) să prelucereze cu partenerii (elevii și părinții) prevederile Regulamentului general și ale Regulamentului intern;
- f) să distribuie gratuit manuale școlare pentru elevii claselor I-VIII;
- g) să informeze periodic familia despre rezultatele elevilor, prin învățătoare/diriginți, iar la sfârșitul anului școlar prin secretariatul școlii (corigențe, situații neîncheiate, sancțiuni disciplinare, repetenție);
- h) să informeze elevii și părinții din clasele terminale privind metodologia de desfășurare a evaluărilor naționale;
- i) să monitorizeze frecvența elevilor și să informeze părinții în legătură cu adoptarea măsurilor adecvate, a sancțiunilor pentru prevenirea abandonului școlar;
- j) să asigure condiții optime prin curățenie, căldură, mobilier adecvat, instalații sanitare.

Beneficiarul indirect - părintele, reprezentantul legal al elevului se obligă:

- a) să participe la adunările, lectoratele și consultațiile organizate de școală;
- b) să ia legătura lunar cu dirigintele pentru a cunoaște situația la învățătură, disciplină;
- c) să asigure prezența elevului la toate activitățile școlare/extrășcolare;
- d) să asigure frecvența regulată la toate orele de curs și limitarea numărului de absențe motivate, conform Regulamentului școlar;
- e) să asigure condiții optime de viață, hrană, sănătate, ținută școlară, climat familial favorabil dezvoltării fizice, psihice, morale și intelectuale ale elevilor;

- g) să asigure plata integrală, în aceeași lună, a bunurilor din dotarea școlii deteriorate de propriul copil sau de clasă în cazul în care nu s-a depistat vinovatul;
- h) să prezinte personal certificatele medicale și cererile de motivare a absențelor în maxim 7 zile de la revenirea copilului la cursuri;
- i) să susțină promovarea unui comportament civilizat, tolerant, politicos.

Beneficiarul direct - elevul, se obligă:

- a) să prezinte zilnic carnetul de elev pentru consemnarea notelor și pentru a se legitima, dacă i se cere;
- b) să păstreze și să restituie în bune condiții manualele școlare și cărțile de la biblioteca școlii;
- c) să respecte normele de protecție și securitate, de prevenire a incendiilor, de lucru în sălile și laboratoarele școlii;
- d) să aibă o ținută decentă;
- e) să aibă un comportament adecvat la toate activitățile școlare și extrașcolare, în pauză, și în drumul de la și spre școală, în curtea școlii;
- f) să respecte personalul didactic și nedidactic, colegii de clasă și din școală;
- g) să fie punctuali la ore, să manifeste seriozitate în întocmirea temelor, vocabular și comportament.

Bibliografie:

1. Legea 1/2011 a educației naționale actualizată, publicată în Monitorul Oficial nr. 18 din 10.01.2011
2. Ioan Cerghit, *Metode de învățământ*, POLIROM, 2006
3. Andre de Peretti, Jean-Andre Legrand, Jean Boniface, *Tehnici de comunicare*, POLIROM, 2001

ABSTRACT

This paper presents an educational system, its structure and a description of the educational ideal. Romanian school's educational ideal is the free, full and harmonious development of human individuality, personality formation and autonomous in taking a system of values that are necessary for personal fulfillment and development, entrepreneurship development for active citizen participation in society, social inclusion and employability (cf. .1 (3) of the NR1 / 2011). In partnership school, family and community - key links educational process, each has an important role in strengthening relations between the parties, supporting society and achieving education idealulul through compliance obligations under the partnership.

ÎMPREUNĂ PENTRU COPIII NOȘTRI

Prof. inv. primar MARIANA NICOLAE
Școala Gimnazială nr.1, Balș, jud. Olt

Colaborarea dintre familie și școală este un factor esențial în procesul de educație a școlarilor. Numai împreună putem reuși să dăm societății un cetățean pregătit, gata să înfrunte problemele inerente care apar, capabil să relaționeze, să se integreze în colectivitate, să facă față cerințelor acesteia.

Indiferent de mediul economic, etnic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri în educația copiilor lor, rezultatele determină performanțele elevilor, o mai bună frecvență a școlii, scăderea fenomenului delincvenței. Școala trebuie să-i încurajeze pe părinți să le devină parteneri, să poată lua împreună decizii cu privire la educația copiilor.

Pornind de la acest lucru, în anul școlar 2010-2011 am aplicat și am obținut finanțare pentru derularea proiectului *Împreună pentru copiii noștri* din partea fundației Centrul Educația 2000+, proiect ce s-a derulat în perioada 1 martie 2011-1 noiembrie 2011.

Obiectivele proiectului au urmat:

- implicarea părinților în activitățile extra-școlare organizate, cu impact în evoluția comportamentului copilului;

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- familiarizarea părinților cu metodele și procedeele educative specifice învățământului primar;
- motivarea părinților pentru implicarea cât mai activă în activitatea desfășurată de copii în cadrul școlii;
- stabilirea unor relații de colaborare între părinți pentru crearea unei „comunități a părinților”;
- abilitarea părinților pentru identificarea propriilor comportamente greșite și conștientizarea efectelor negative ale acestora asupra dezvoltării psihologice a copilului;
- valorificarea unor experiențe personale;
- îmbunătățirea abilităților educaționale ale părinților;
- conștientizarea progresului sau eșecului copilului, a schimbărilor survenite în evoluția lui, nevoile, încrederea în forțele proprii;
- utilizarea părinților ca sursă de învățare, în realizarea de materiale didactice.

În viziunea acestui proiect, școala este un loc de întâlnire nu numai al profesorilor cu elevii, al ideilor cu metoda și creativitatea, ci și al părinților cu un context educativ nou. Prezența acestora din urmă în activitățile școlii este de natură să prezinte copilului imaginea consistentă a colaborării între adulții semnificativi din viața sa, precum și să dea substanță cadrului nonformal de educație permanentă.

Activitățile s-au desfășurat lunar în perioada 01 martie-31 octombrie 2011. Au avut loc în școală, în sediul Primăriei orașului Balș, la biblioteca orășenească, în parcul orașului, în parcul și curtea școlii, pe terenul de sport, în cabinetul medical.

La sfârșitul fiecărei activități se prezenta tematica viitoare pentru a oferi părinților și copiilor posibilitatea de a-și pune la dispoziție experiența personală, de a apela la creativitate și imaginație. S-a pus accent pe o activitate interactivă, s-au oferit chestionare, fișe pentru părinți și copii. S-au pus la dispoziție publicații de specialitate, cărți, filme, albume și fotografii.

Unul din obiectivele principale a fost acela de a motiva părinții, de a-i atrage în participarea la aceste activități extra-școlare. De aceea le-am cerut în permanență parerea, i-am implicat activ în scopul de a nu fi „simpli spectatori” și de a-i avea mereu, în număr mare alături de noi.

La sfârșitul fiecărei activități am întocmit o fișă de evaluare pentru a evidenția punctele tari și punctele slabe. Am întocmit un portofoliu al proiectului care va cuprinde, pe lângă aceste fișe, pliantele, chestionarele folosite, albumul foto realizat, unele materiale didactice, înregistrări video.

Pe parcursul întregului proiect am oferit copiilor și părinților posibilitatea să se dezvăluie, să-și valorifice în mod creativ cunoștințele, deprinderile și priceperile, oferind tuturor posibilitatea de reflecție asupra demersurilor viitoare.

Implicarea părinților în activitățile extra-școlare pe care ne-am propus să le desfășurăm va avea impact în comportamentul copilului: o mai bună frecvență a școlii, scăderea fenomenului de delincvență, diminuarea dificultăților de integrare, de comunicare și comportament social. Părinții se vor familiariza cu metodele și procedeele educative și vor fi motivați să se implice în toate activitățile desfășurate de copii în cadrul școlii. Se vor stabili relații de colaborare între părinți pentru crearea unei „comunități” a părinților. Sperăm să-și identifice propriile comportamente greșite și să conștientizeze că ele au efecte negative asupra copilului.

Părinții vor observa că își pot valorifica experiența personală și își pot îmbunătăți abilitățile educaționale. Dorim conștientizarea, atât de către părinți cât și de către copii a progresului sau eșecului copilului, a schimbărilor survenite în evoluția lui, nevoile, încrederea în forțele proprii.

Proiectul a fost prezentat întregii școli, popularizând experiența pozitivă. Rezultatele finale au fost prezentate și altor unități școlare din oraș. În școală a fost amplasat un panou cu imagini și informații despre acest proiect și despre activitățile desfășurate.

În cadrul cercurilor pedagogice, a discuțiilor care au loc la aceste activități, am informat colegii noștri din oraș, dar și din localitățile din zonă despre desfășurarea proiectului. Am distribuit pliante cu titlul proiectului, scopul și activitățile lui. S-au evidențiat rezultatele obținute, faptul că implicarea părinților în activitățile extra-școlare organizate au impact în evoluția comportamentului copilului.

Vom sublinia faptul că indiferent de mediul etnic, economic sau cultural al familiei, dacă părinții ne sunt parteneri în educația copiilor lor, rezultatele elevilor vor fi mai bune, vom avea o mai bună frecvență la școală și un comportament civilizat. Am realizat înregistrări video și un album foto

cu toate activitățile desfășurate pe care le vom include în portofoliul proiectului. Acesta va cuprinde și toate pliantele, chestionarele, unele materiale folosite. După încheierea proiectului am organizat în continuare activități extra-curriculare în care să implicăm familia și comunitatea. Avem în vedere activități de curățire și înfrumusețare a parcului orașului și a luncii râului Olteț, activități desfășurate împreună cu Poliția Balș, activități sportive împreună cu elevii și părinții de la o școală vecină, sărbătorirea unor evenimente.

Continuarea activităților propuse în proiect îi va face pe părinți să vadă în noi un prieten și un colaborator în educarea copiilor.

ABSTRACT

Collaboration between family and school is a key factor in the education process. Only together can we manage to give society a citizen prepared to face the inherent problems that arise, able to relate, to integrate into the community.

Regardless of the economic, ethnic or cultural family, when parents are partners in their children's education, we have better school attendance, decreased delinquency phenomenon. Schools should encourage parents to become partners in children's education.

Based on this, our school applied and got funding for the project Together for Our Children financed by Education 2000+ Center Foundation.

The objectives of the project were:

- parental involvement in extra-curricular activities organized by school;
- familiarizing parents with educational methods and procedures specific to primary education;
- motivating parents for an active involvement in the work done by children in school;
- establishing collaborative relationships between parents to create a "community of parents";
- empowering parents to identify their wrong behavior and to become aware of their negative effects on the psychological development of the child;
- valuing of personal experience;
- improving the educational skills of parents;
- use of parents as a source of learning, the development of teaching materials.

Through this project we managed to strengthen school-family-community relationship and to reduce absenteeism and school dropout.

RELATIA DINTRE ȘCOALĂ ȘI FAMILIE ÎN ROMÂNIA CONTEMPORANĂ

Prof. CRISTINA RADU

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, iar între aceștia și mediul școlar sau extrafamiliar pendulează copilul, obiect și subiect al educației.

Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral – spiritual al acestuia. Familia ocupă un loc aparte în sistemul instituțional al educației. Acțiunea ei pe întreaga perioadă a dezvoltării include și toate laturile formării personalității. Ea reprezintă unul dintre mediile de socializare și educare din cele mai complete, datorită posibilităților pe care le are, de a-l introduce pe tânăr în cele mai variabile situații și de a acționa asupra lui prin cele mai complexe și firești mijloace.

Familia oferă primele informații despre lumea care-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socio - afectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale.

Funcția fundamentală a educației este aceea de a pregăti omul pentru integrarea socială. Educația nu vizează formarea unui om abstract, ci a omului necesar societății respective, potrivit cerințelor acesteia. Funcția axiologică reprezintă educația pentru și prin valori.

Elevul trebuie să înțeleagă că societatea în care trăiește se conduce după anumite reguli și norme, pe care și el trebuie să le cunoască, să le aplice și să le respecte printr-un comportament corespunzător specific vârstei, prin valori sociale și atitudini morale care să ducă la armonia comunității și la progresul acesteia. Aceasta s-ar putea realiza prin readucerea emoției și a trăirii active a narațiunii în care este implicat elevul în spațiul școlar.

Rolul școlii este acela de formare a persoanelor capabile să utilizeze o bază de informații tot mai largă, să se adapteze flexibil la noile medii și condiții, să lucreze în mod efectiv în echipă, să aibă o atitudine empatică autentică față de alte grupuri și culturi și să rezoneze moral în mod responsabil la noile provocări și influențe distructive.

S-au cam pierdut formele de comunicare între cei doi factori decisivi pentru formarea tinerilor. Au supraviețuit ședințele cu părinții organizate sistematic. În principiu, părinții elevilor cu rezultate școlare bune și foarte bune sunt prezenți. Dar unde sunt ceilalți? Problemele sociale nu motivează absența lor, pentru că școala are același rol educativ. Odată cu intrarea în școală, problemele muncii de educație devin mai complexe și odată cu ele și rolul familiei, școala constituind pentru tânăr un mediu căruia trebuie să i se adapteze și care va influența enorm dezvoltarea sa. O serie de sarcini educaționale sunt preluate în mod special de școală (cele privind instrucția), dar familia rămâne implicată chiar și în realizarea acestora. Fără participarea părinților, efortul educativ organizat prin instituțiile școlare poate fi frânt, deviat sau deformat. Așa cum arată și H. H. Stern “orice sistem de educație, oricât ar fi de perfect, rămâne neputincios dacă se lovește de opoziția sau indiferența din partea părinților”.

Poziția unor părinți care consideră că odată cu intrarea copiilor în școală rolul lor s-a încheiat, sau poziția unor cadre didactice conform căreia școală poate totul fără a apela la sprijinul părinților sunt greșite. Numai o colaborare perfectă între cei doi factori este de natură să determine o eficiență maximă a muncii educative. Desigur, în acest proces de colaborare, rolul conducător îl are școală. Ea poate să orienteze, să ajute familia în sarcinile ce-i revin, să asigure o unitate de vedere și de acțiune.

Familia, oricâte merite și preocupări valoroase ar avea în legătura cu educația tinerilor, nu va obține rezultate pozitive decât în condițiile în care acționează împreună cu școala.

Procesul de colaborare se impune – amândoi factorii acționează asupra acelorași persoane, urmăresc realizarea aceluiași obiectiv (evident cu mijloace specifice) și deci, orice neconcordanță, orice divergență, pot determina deficiențe în procesul dezvoltării tinerei generații.

Parteneriatele școală – familie - comunitate au la bază ideea că profesorii, elevii, părinții ceilalți membri ai comunității sunt parteneri în educație. Dacă în trecut aceste parteneriate erau activități cu caracter opțional și țineau mai mult de domeniul relațiilor publice, în prezent ele au un rol esențial în procesul de educație a elevilor, deoarece îi ajută să-și dezvolte competențe și abilități sociale încă din primii ani ai copilăriei, pregătindu-i să aibă succes la școală și mai târziu, în viață și în carieră.

În ceea ce privește relația școală - familie se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc. Se cunosc următoarele forme mai importante de organizare (instituționalizată) a educației părinților și a colaborării școală - familie: asociații ale părinților (și profesorilor) care au o largă libertate de inițiativă (au apărut pentru prima oară în Statele Unite ale Americii în secolul trecut); școli ale părinților (inițiate în Franța în perioada interbelică) și școli ale mamelor (inițiate în Germania); consilii de administrație școlară formate (exclusiv sau în majoritate) din părinți, cu rol informațional, consultativ și decizional (ființează în Belgia, Danemarca, Olanda și în alte țări occidentale); comitete de părinți pe clase și școli, fără rol decizional, care sprijină școala în rezolvarea unor probleme (în țările est-europene).

Problemele relației școală-familie pot fi de ordin comportamental (întâlnite, atât între părinți, cât și la profesori și administratori școlari) sau de ordin material (relația școală-familie cere un surplus de efort material și de timp). Dificultățile pot rezulta din ideile divergente privind: responsabilitatea statului și a familiei privind educația copiilor; libertatea de alegere a școlii de către părinți sau unicitatea învățământului; impactul mediului familial asupra rezultatelor școlare ale copilului; randamentul pedagogic și datoria parentală; participarea părinților la gestionarea și procesul decizional din instituția școlară. Se consideră, în general, că problema este de atitudine; este dificil de pretins, atât

la părinți, cât și la profesori, că relația de colaborare școală-familie (nu)este doar un "drept de opțiune".

Punctele negative referitoare la părinți față de colaborarea cu școala sunt: apatia (nu vin la reuniuni anunțate); lipsa de responsabilitate (așteaptă inițiativa profesorilor); timiditate (lipsa de încredere în sine); participare cu ingerințe (critica cu impertinență școala); preocupări excesive (exclusive) pentru randamentul școlar (notele copilului); rolul parental rău definit (nu înțeleg corect funcțiile și rolurile în educația copilului); contacte limitate cu școala (numai în situații excepționale, de criza în comportarea copilului); conservatorism (reacții negative la idei noi), activitatea cu părinții are un caracter neorganizat, sporadic și la întâmplare sau este ignorată în multe școli.

În ceea ce privește profesorii privind colaborarea cu familiile elevilor reproșurile sunt similare, inclusiv privind: dificultăți de a stabili relația cu adulții (tratează părinții ca pe copii și nu ca parteneri în educația copilului, decizând autoritar la reuniunile cu părinții); definirea imprecisă a rolului de profesor (oscilează între autonomia tradițională și perspectivele noi ale parteneriatului); lipsa pregătirii privind relația școală-familie.

Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului; drepturile de care dispune pentru educația copilului; importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului; metodele de colaborare cu școala. În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți; profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții iar competența lor în aceasta materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională; părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii; școlile trebuie să asigure (asociațiilor) părinților asistența necesară.

Cooperarea profesor-părinte în beneficiul elevului individual nu se poate substitui participării părinților la gestiunea școlii, din mai multe motive: părinții sunt responsabili legali a educației copiilor lor, deci trebuie să aibă posibilitatea de a influența natura acestei educații; modelele participative pot ajuta la coordonarea eforturilor educative și la orientarea adaptării școlii la schimbările din societate; este necesară o influențare pe plan local asupra rezolvării problemelor locale și luarea deciziilor la nivelul cel mai de jos cu putință; este necesară contrabalansarea "îndepărtării" (indiferenței) guvernamentale; cei care sunt afectați de o decizie trebuie să poată avea o influență asupra ei; dezechilibrele balanței grupurilor de interes trebuie să fie corijate autorizând persoanele interesate să fie reprezentate după importanța implicării lor în instituția școlară; participarea trebuie să facă apel la competențele locale; participarea poate stimula inițiativele și inovațiile.

Bibliografie:

1. Balan, D.Petrovai, S.Tinca, E. Raduly, *Ghid pentru părinți*, Editura CCD, Cluj, 2000
2. Bunesco Gheorghe, *Școala și valorile morale*, EDP, R.A, București, 1998
3. Canfield Jack, *Supă de pui pentru suflet de copil*, Editura Amaltea, București, 2000
4. Faber Adele, Mazlish Elaine, *Comunicarea eficientă cu copiii – acasă și la școală*, Editura Curtea veche, București, 2002
4. Sincan E., Alexandru Gheorghe *Școala și familia*, editura Gh-Cartu Alexandru, Craiova, 1993
6. ***- *Educație pentru democrație prin joc*, micro-proiect în cadrul programului PHARE PENTRU DEMOCRAȚIE, 1996-1997

ABSTRACT

Family is the first school of the child. It is responsible for the basic needs of the child and its protection, exerting such a deep influence that sometimes its traces remain engraved for the entire life in the moral and spiritual profile of the child. Family occupies a special place within the education institutional system. Its action throughout the period of development includes as well all the sides of the personality formation. It represents one of the most complex social and education media due to its high possibilities of putting the young person in the most varied situations and acting upon it through the most complex and natural means.

Family provides the first knowledge about the world that surrounds it, the first norms and rules of conduct, but also the social and emotional environment appropriate for its needs and desires.

The role of the school is training the persons able to use a more extensive knowledge basis, to flexibly adapt to the new environments and conditions, to effectively work in a team, to have a genuine empathic attitude towards other groups and cultures and morally resonate in a responsible way to the new challenges and destructive influences.

Family, no matter how many merits and valuable preoccupations would have regarding the education of young people, will only achieve positive results when jointly acting with school.

The collaboration process is required - both factors act upon the same people, pursue the achievement of the same objective (obviously with different means) and therefore, any inconsistency, any divergence can cause deficiencies in the young generation development process.

In the school-family relationship openings provided to parents are required with regard to school, psychological and pedagogical issues, in addition to medical, legal matters etc. There are known the following major forms of organization (institutionalized) of parents education and school-family collaboration: parents associations (and teachers) with a large freedom of initiative (they first appeared in the United States of America in the last century); parents schools (initiated in France during the interwar period) and mothers schools (initiated in Germany); school boards composed of (exclusively or mainly) parents having an informational, advisory and decision-making role (they exist in Belgium, Denmark, the Netherlands and other western countries); parents committees at the class and school level, with no decision-making role, which support the school in solving certain problems (in the eastern European countries).

Teacher-parent cooperation for the benefit of the individual pupil cannot substitute the parents participation to school management, for several reasons: parents are legally responsible for their children's education, therefore they should have the possibility to influence the nature of this education; participative models can help coordinating educational efforts and guiding the school adapting process to the changes occurred in the society; a local influence on solving local problems and making decisions at the lowest level possible is required; it is necessary to counterbalance the government "distance" (indifference); the persons affected by a decision must be able to have an influence over this decision; the imbalances of the interest groups balance must be corrected by authorizing the interested persons in being represented following the importance of their involvement in the educational institution; participation must have recourse to local expertise; participation can stimulate initiatives and innovations.

CU PĂRINȚII LA ȘCOALĂ

Prof. înv. primar MIHAELA STANESCU
Școala Gimnazială nr.1, Balș, jud. Olt

Educația nu este un sistem în sine, ci un serviciu în folosul societății. Totul educă: oamenii, lucrurile, fenomenele, dar, în primul rând și în cea mai mare măsură – oamenii. Între aceștia, primul loc îl ocupă educatorii și părinții. Se știe că nu de puține ori se înregistrează o lipsă de comunicare între școală și familie. Când părinții sunt atrași către școală atunci rezultatele copiilor se îmbunătățesc.

De aici a pornit ideea inițierii unui proiect cu finanțare europeană care să ne permită să-i aducem împreună la școală pe părinți și copii. Astfel în anul 2011 am aplicat și am primit finanțare de la Fundația Centrul Educatia 2000+ pentru implementarea proiectului *Împreună pentru copiii noștri*, proiect ce s-a desfășurat pe parcursul a opt luni, din martie 2011 până în noiembrie 2011. Ideea care a stat la baza inițierii acestui proiect a fost aceea a integrării copiilor rromi în activitatea școlară și implicit în societate. Pentru a-și fixa informațiile și cunoștințele dobândite în procesul didactic, elevul trebuie scos din cadrul strâns al clasei și pus în diferite situații de viață concrete. Prin intermediul activităților extra-școlare copiii pot trăi o multitudine de experiențe de învățare, au posibilitatea de a investiga, compara, analiza, experimenta, generaliza. Astfel, putem fructifica pornirea lor nestăpînită

de a face în permanență ceva, le ușurăm integrarea în învățământul de masă, oferindu-le ceea ce este necesar pentru a evolua spre o nouă calitate.

De cele mai multe ori elevul rrom provine dintr-o familie care se confruntă cu probleme sociale și financiare, nu a frecventat o altă instituție socială, având dificultăți legate de integrarea în colectiv, de comunicare și comportament social. De asemenea, lipsa unor deprinderi igienico-sanitare, a deprinderilor specifice de mănuiere a instrumentelor de scris și a deprinderilor practice, precum și faptul că provin din comunități compacte, închise, în care se vorbește doar limba maternă rromani, fac integrarea acestora în colectiv mai greoaie și necesită o atenție sporită din partea profesorului.

Colaborarea dintre familie și școală este un factor esențial în procesul de educație a școlarilor. Numai împreună putem reuși să dăm societății un cetățean pregătit, gata să înfrunte problemele inerente care apar, capabil să relaționeze, să se integreze în colectivitate, să facă față cerințelor acesteia.

Indiferent de mediul economic, etnic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri în educația copiilor lor, rezultatele determină performanțele elevilor, o mai bună frecventare a școlii, scăderea fenomenului delincvenței. Școala trebuie să-i încurajeze pe părinți să le devină parteneri, să poată lua împreună decizii cu privire la educația copiilor.

Inițierea și derularea unor astfel de proiecte cu sprijin logistic și recomandări ar putea duce la înlăturarea acestor bariere în adaptarea și integrarea copiilor rromi în școală. Activitățile pe care le putem desfășura vor implica părinții și vor avea impact în evoluția comportamentului copilului. Dorim familiarizarea părinților cu procedeele și metodele educative specifice învățământului primar, stabilirea unor relații de colaborare între părinți, abilitarea părinților pentru identificarea propriilor comportamente greșite și conștientizarea efectelor negative ale acestora asupra dezvoltării psihologice a copilului, valorificarea unor experiențe personale, îmbunătățirea abilităților educaționale ale părinților, conștientizarea progresului sau eșecului copilului, a schimbărilor survenite în evoluția lui, nevoile, încrederea în forțele proprii, utilizarea părinților ca sursă de învățare, în realizarea de materiale didactice.

Considerăm că cele mai eficiente demersuri didactice menite să-i integreze pe toți copiii în activitatea școlară sunt cele prin care le oferim cât mai multe ocazii să acționeze împreună, să trăiască laolaltă.

În viziunea acestui proiect, școala este un loc de întâlnire nu numai al profesorilor cu elevii, al ideilor cu metoda și creativitatea, ci și al părinților cu un context educativ nou. Prezența acestora din urmă în activitățile școlii este de natură să prezinte copilului imaginea consistentă a colaborării între adulții semnificativi din viața sa, precum și să dea substanță cadrului nonformal de educație permanentă.

Proiectul s-a adresat în primul rând unui grup de 39 de elevi, majoritatea de etnie rromă, cu vârste cuprinse între 7-10 ani.

În localitatea Balș, în partea veche a orașului, acolo unde este situată școala noastră, trăiesc, alături de români, cetățeni de etnie rromă. Am constatat în primul rând condițiile grele în care trăiesc, cei mai mulți fiind lipsiți de posibilități materiale, aceasta fiind principala cauză pentru care mulți copii rromi absentează frecvent de la școală. Pentru reducerea absenteismului și pentru obținerea unor rezultate mai bune în educarea acestor copii, am desfășurat mai multe activități: am derulat proiecte, parteneriate, cluburi de dezbateri, campanii de strângere de fonduri.

Colaborarea dintre familie și școală este un factor esențial în procesul de educație a școlarilor. Numai împreună putem reuși să dăm societății un cetățean pregătit, gata să înfrunte problemele inerente care apar, capabil să relaționeze, să se integreze în colectivitate, să facă față cerințelor acesteia. Indiferent de mediul economic, etnic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri în educația copiilor lor, rezultatele determină performanțele elevilor, o mai bună frecventare a școlii, scăderea fenomenului delincvenței. Școala trebuie să-i încurajeze pe părinți să le devină parteneri, să poată lua împreună decizii cu privire la educația copiilor.

În activitatea didactică pe care am desfășurat-o pe parcursul a peste 20 de ani în această școală cu elevi în majoritate de etnie rromă, inițierea și derularea unor proiecte, parteneriate, cluburile de dezbateri, campaniile de strângere de fonduri ș.a. ne-au fost de un real ajutor.

Ne-am dorit ca prin derularea acestui proiect care implică părinții și comunitatea în activitățile extra-școlare să înlăturăm din greutățile întâmpinate în adaptarea și integrarea copiilor rromi în societate. Sperăm să motivăm părinții pentru implicarea cât mai activă în toate activitățile, dar și stabilirea unor relații de colaborare între părinți pentru crearea unei „comunități” a părinților.

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor, deci părinții trebuie să identifice propriile comportamente greșite și să conștientizeze efectele negative ale acestora asupra dezvoltării copilului.

Pe parcursul derulării proiectului putem valorifica experiențele lor personale și îi putem implica în realizarea unor materiale didactice.

Sperăm ca elevii să-și îmbunătățească deprinderile igienico-sanitare, dar și să continue împreună cu părinții, prin aceste activități, la amenajarea și înfrumusețarea spațiului clasei, școlii, grădinii, curții pentru înțelegerea importanței mediului curat și sănătos în care trebuie să trăim.

Prin vizitele la Primărie, la bibliotecă, la cabinetul medical, în parc, dorim ca unele dintre dificultățile de integrare ale copiilor în colectiv, de comunicare și comportament social să fie diminuate. Ei își vor însuși norme de comportament civic, vor avea o atitudine pozitivă față de ceilalți.

În interiorul copiilor există o lume plină de surprize și de miracole, și mai tot timpul noi, adulții, considerăm că dacă aplicăm tehnici corespunzătoare, vom avea acces în această lume mirifică. Adevărul este că uneori inima și dragostea merg împreună spre copilul cu probleme, căutând și așteptând cu respect o invitație la miracol.

Există pentru fiecare dintre noi o misiune bine definită și conturată, iar timpul și lumina inimii fac ca aceasta să fie descoperită și asumată. Însotită de pasiune și conștiinciozitate, de libertate și fantezie, ea poate da rezultate uimitoare.

Ne-am dorit ca încercarea noastră să dea roade și să aibă succes, reprezentând un proces de optimizare, de suport și de recuperare a potențialului atât de divers al copiilor, indiferent de mediile din care provin, de situația lor socială sau materială.

ABSTRACT

Education is not a system in itself but a service for the benefit of the society. Almost everything around us can educate: people, things, phenomena, but, among these, people take the first place.

It is known that there is a lack of communication between school and parents. When parents are attracted to school children's results are improving. Collaboration between family and school is an essential factor in the education of pupils. Only together we manage to give society a prepared citizen, ready to face the inherent problems that arise, able to relate, to integrate into the community, to cope with its demands.

Regardless of the economic, ethnic or cultural background, when parents are partners in their children's education, the results are getting better. School should encourage parents to become partners, to decide together about children's education.

The initiation and implementation of school projects which involve parents and community may lead to removing adaptation and integration barriers of Roma children in school. Parents may become familiar with methods and procedures specific to primary education, collaborative relationships can be established between parents and they can be used as a source of learning. School becomes a meeting place not only for students with teachers but for parents with a new educational context.

DANSUL – VERIGA CARE UNEȘTE ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA UNUI ELEV CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Prof. OANA BIANCA BUDEANCĂ – BABOLEA¹, Prof. Univ. Dr. DORINA ORȚĂNESCU²

¹Școala Gimnazială Specială „Sf. Vasile” Craiova, jud. Dolj

²Facultatea de Educație Fizică și Sport Craiova, jud. Dolj

Puține experiențe angrenează atât de bine persoana, în totalitatea ei, precum o face dansul: corpul, emoțiile și intelectul. Dansul este acea euforie pe care nu oricine o simte, ci doar acela care investește pasiune în bucuria de a se mișca în ritmurile muzicii.

Cei care nu aud aceste ritmuri, pur și simplu le trăiesc, le simt vibrând în trupul lor, în mintea lor, încercând să dezvolte prin mișcări talentul artistic. Acest talent îi ajută să-și evidențieze frumusețea sufletului, chiar prin dans. Împărtășesc lumii întregi nevoia de încurajare a propriului EU, de a fi apreciați, de a fi admirați, de cultivarea unor aptitudini ce par pentru unii incredibile, chiar imposibile.

Mișcarea împreună cu alții, în același ritm, de obicei, ajută la formarea relațiilor. Datorită comunicării prin mișcare, copilul devine mai conștient de propria persoană și mult mai capabil de a interacționa cu ceilalți. Prin tehnicile folosite, terapeutul lucrează pe dezvoltarea încrederii și a relațiilor.

Leventhal (1981) susține că terapia prin mișcare și dans pentru un copil cu C.E.S. începe cu dezvoltarea senzorio-motorie și perceptuală, și integrarea acestor informații, și abia apoi se continuă cu formarea schemei corporale și dezvoltarea conceptului de sine.

Schema corporala este unul din conceptele fundamentale în dezvoltarea umană. Schilder (1950) definește schema corporală ca fiind o imagine tridimensională a propriului nostru corp pe care ne-o formăm în minte, felul în care ne percepem corpul. Fără schema corporala, structurile psihice necesare reprezentării simbolice a altor lucruri nu se pot forma, atâta timp cât ele depind de achizițiile anterioare.

Schilder (1950) subliniază corelația dintre mișcare și schema corporală, susținând că mișcarea conduce la o mai bună orientare în raport cu propriul nostru corp. Nu știm prea multe despre corpul nostru dacă nu îl mișcăm, iar mișcarea este un factor unificator între diferitele părți ale corpului.

O importanță majoră o are conștientizarea eu-lui corporal pentru organizarea impulsurilor și internalizarea controlului. Copiii trebuie să-și înțeleagă propriile corpuri și capacitatea lor de mișcare înainte de a putea face față cerințelor exterioare ale mediului.

Folosirea oglinzii este o metodă de reflectare (însă nu și de imitare a mișcărilor celorlalți) ce furnizează un mod de înțelegere a experiențelor unui copil, la nivel corporal. Această metoda nu oferă doar informații importante despre copil, altfel nedescoperite, ci, de asemenea, transmite copilului mesajul că este văzut și acceptat așa cum este.

Această acceptare, de cele mai multe ori, mută atenția copilului de la stimuli interni la cei din mediu, care mai apoi va duce la creșterea interacțiunilor. Terapeutul nu trebuie să fie pus în fața oglinzii atunci când nu deține controlul comportamentului său, sau când acțiunea nu oferă posibilitatea pentru o schimbare pozitivă. Pe măsură ce adultul cunoaște copiii, acesta va fi capabil să detecteze începutul stării de agitație și poate structura orele în așa fel încât să evite pierderea controlului.

Odată cu reflectarea în oglindă vor avea loc și contactul vizual, atingerea, vocalizarea, acțiuni ritmice, muzica, diferite modalități de sprijin și o varietate de activități senzorio-motorii. Toate acestea contribuie la construirea unei relaționări și, de asemenea, la schema corporală.

Mișcarea este o modalitate universală de comunicare. Toți copiii se mișcă într-un fel sau altul, iar cei cu dizabilități nu fac excepție. Unii dintre ei nu au un limbaj verbal adecvat dezvoltat, poate chiar deloc, dar dețin un adevărat limbaj al mișcărilor, astfel încât comunicarea non-verbală devine un mod eficient de contact.

Terapia prin dans și mișcare la copiii cu nevoi speciale, implică conștientizarea senzorială, conștientizarea părților corpului, dinamica mișcării, și, eventual mișcări mai expresive.

Promovarea și susținerea copiilor cu deficiențe de auz este o experiență unică, o luptă împotriva refuzului și a respingerii. Acești copii în ciuda deficiențelor pe care le au, au demonstrat că își pot asigura o traiectorie reușită în viață.

La nivelul unității de învățământ am reușit să formez o trupă de dans modern, în care elevii claselor V-VIII s-au implicat activ, fiind deosebit de încântați.

Am participat împreună alături de ei la mai multe concursuri de dans, unde au obținut rezultate remarcabile, respectiv locul I la faza județeană, regională și națională a concursului de dans „Împreună pentru viitor” din cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară, și o participare de excepție la Campionatul Județean de Dans „Just for Fun”. Aceste rezultate au fost obținute în anul școlar 2013-2014, dar nu sunt singurele, elevii participând cu succes și în anii anteriori.

Muzica și dansul pot îmbunătăți calitatea vieții pentru copii cu nevoi fizice, emoționale și psihologice într-o varietate de moduri.

Când vorbim de efectele terapeutice ale dansului trebuie să înțelegem că nu ne referim la dansterapie sau cum adesea se face confuzie între aceste noțiuni, ci la potentarea beneficiilor medicale și psihologice ale dansului. Implementarea unor mișcări cu rol benefic asupra corpului, îmbinate cu elemente kinetoterapeutice, de gimnastică medicală și exerciții de izometrie, precum și dobândirea unor cunoștințe de dans și stăpânirea unor coregrafii, reprezintă elementele de bază atunci când dorim să obținem efecte “medicale” prin dans. Elevul învață să danseze ceea ce îi este propus și totodată se bucură de toate beneficiile terapeutice aduse de dans.

Dansul este o artă, iar această artă nu se adresează doar persoanelor diagnosticate cu suferințe fizice și/sau psihice, ci și oamenilor sănătoși pentru care prevenția este deosebit de importantă. Dansul favorizează conștientizarea corpului – dar și a mediului, dezvoltă modalități de comunicare – dar și de eliberare, prezentând multiple beneficii pentru sănătatea omului.

Mai mult decât atât, omul însuși a căutat de-a lungul existenței sale să exprime gânduri, sentimente, dar și fenomene prin dans. Iată deci că dansul face parte din viața omului de atâta vreme – iar specialiști, cercetători și medici au învățat să folosească această artă în folosul nostru.

Dansul este cea mai expresivă metodă de manifestare corporală, implicând atât capacitățile motrice ale fiecăruia cât și exprimarea unor mesaje, emoții, stări.

Dansul înseamnă emoție, dansul înseamnă și cucerirea spațiului, curajul de a depăși mobilitatea. El este o totalitate de mișcări plastice, de gesturi și de pași, care se execută succesiv în ritmul unei anumite muzici, exteriorizându-i conținutul emoțional. Astfel, dansul oferă multiple satisfacții și ne învață să fim armonioși în întregul limbaj al gesturilor.

Dansul, fiind arta mișcării, iar viața neputând fi în nici un fel imaginată fără mișcare, este poate arta care reprezintă cel mai bine viața însăși. Arta dansului este fără doar și poate cel mai strâns legată de meseria de a trăi. Iar arta vieții, la rândul ei, de meșteșugul dansului.

Bibliografie:

1. Benary N., (1995) *Inner Rhythm: Dance Training for the Deaf*, Harwood Academic Publishers GmbH;
2. Copeland R., Cohen M. (1983) *What is dance?*, Oxford University Press, U.S.A;
Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

3. Ellfeldt Lois E. (1976) *Dance : From Magic to Art* McGraw-Hill Higher Education;
4. Farrell M. (2008) *Educating Special Children – An introduction to provision for pupils with disabilities and disorders*, Routledge Oxon;
5. Harris K.R., Graham S. (2010) *Working with Families of Young Children with Special Needs*, The Guilford Press, New York
6. Haas, B.K., 1999, *A multidisciplinary concept analysis of quality of life*, Western Journal of Nursing Research, vol.21, nr.6, pp.728-732
7. Horga, I., Jigău, M. (coord.), *Situația copiilor cu cerințe educative speciale incluși în învățământul de masă*, București, Editura Vanemonde, 2009.

ABSTRACT

Few experiences mesh so well person, as a whole, as well as the dance: body, emotions and his intellect. Dance is the euphoria that not anyone can feels, but only the one that invests passion and joy to move freely in beats.

Those who can't hear these rhythms, simply live them feel them vibrating in their flesh, in their mind, trying to develop by moving artistic skills. This talent helps to emphasize the beauty of his soul, even through dance. Share whole world need to encourage your own, to be valued, to be admired, cultivating skills that seem to some incredible, even impossible.

Movement together with others, at the same rate, usually, help in the formation of relations. Because of such communication in motion, the child becomes more aware of his own person and much more able to interact with others. Through the techniques used, therapist returns working on trust and relationships.

Therapy through dance and movement to children with special needs, involving sensory awareness, becoming aware of parts of the body, dynamic motion, and, possibly more expressive movements.

Promotion and support of children who are hearing impaired is a unique experience, a fight against a refusal and rejection. These children despite any shortcomings they may have, they have demonstrated that they can provide an electronic stability program success in life.

At the level of the unit of education we've been able to train a band of modern dance, in which the children from classes V-VIII were actively involved, being particularly delighted.

SCHOOL-FAMILY RELATIONSHIP IN OUR DAYS

Prof. EMILIA-ALINA DRAGOMIR¹, prof. NICOLAE DRAGOMIR²

¹Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, ²Colegiul Național „Carol I”, Craiova, jud. Dolj

Current educational reform efforts in our country are focused on closing the achievement gap and ensuring that all of the children learn to high standards. To this end, our country has implemented a variety of reform strategies designed to enhance school improvement and ensure that all children are learning. In all of these reform efforts the family involvement is not a primary goal. Family involvement is almost absent from the national conversation. An immense knowledge base suggests that to enhance learning outcomes, home-school collaborations are essential worldwide. While most teachers agree with the value of family involvement, putting such relationships into action can be challenging.

True facts in this matter are the next ones:

1. Families are interested in and concerned about their children's learning. They want to be involved, but typically report not knowing what they might do at home to help their child be more successful at school.
2. Families from diverse cultural, ethnic, and socioeconomic backgrounds—are involved in supporting their children's education.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

3. Families in general often wait for guidance from educators before interacting with the school.
4. Educators generally value family involvement but report needing information on how to form collaborative partnerships with families

In the context of educational reform, families have much to contribute to their children's education. But to optimize their contributions, educators first **must develop productive family-school partnerships**. In family-school partnerships, the input of both home and school is valued and the focus is on what both parents and educators can do to promote student learning. This includes providing families with **sufficient information about changes** (e.g., instructional changes resulting from educational standards for what children should know and be able to do in the core subjects) and how those changes may have an impact upon children's learning and progress, so that they can make good decisions. But, it also includes involving families in more substantial ways, such as making decisions about their child's educational program, suggesting and implementing interventions, and providing input on program improvement matters. A family-school partnership is a way of thinking about forming connections between families and schools. Forming connections means developing an intentional and ongoing relationship between school and family that is designed to enhance children's learning and to address any obstacles that may impede it.

We have identified some types of Family-School Involvement:

1. Parenting

Families establish home environments to support learning. Schools may assist families with parenting skills, help parents understand child and adolescent development, and work with families to provide home conditions that support learning. Sample practices for educators to consider include: Offer information on how parents can help their children succeed in school through a variety of methods (e.g., workshops, videos, books, tip sheets, computerized messages, bulletin boards). Develop family support programs, parent education offerings responsive to family preferences, and parent centers in the school. Provide home visits at critical transition points (e.g., elementary to middle school) to establish a personal contact, provide information, and address parents' questions.

2. Communicating

Develop effective two-way, frequent, systematic communication between home and school about school programs and children's progress. Sample practices for educators to consider include: Establish an easy-to-use contact system between home and school. Hold an individual interview and joint assessment of the child when first attending the school. Create parent-teacher-student partnership agreements to specify roles and responsibilities.

3. Volunteering

School have in place recruitment, training, and organizational processes for families that enable them to support children and school programs. Parents help and support school activities and functions. Sample practices for educators to consider include: Survey parents to assess their skills, talents, interests, and needs, and use the results to establish a volunteer program. Expect parents to volunteer and offer many options. Include all family members in field trips, special programs, and school activities.

4. Learning at Home

Parents support and enhance learning at home. Schools ensure parents have the information needed to create family learning environments. Sample practices for educators to consider include: Provide interactive homework activities to increase parent-child communication about schoolwork. Use home-school assignment books to facilitate communication about ways to encourage learning for children and youth.

Resources:

1. *Collaborative Family-School Relationships for Children's Learning – Beliefs and practices* – Virginia Department of Education, Office of Student Services, Office of Special Education – 2002.

Partea a II-a

Școala, familia și comunitatea-verigi cheie
ale procesului educațional

Part II

The School, the Family and the Community-
Essential Elements in the Process of
Education

RELAȚIA COMUNITATE-PROFESORI ÎN EDUCAȚIA ELEVILOR CU NEVOI SPECIALE

Prof. ANDREEA MINEA¹, prof. ANDREEA SĂNDOI²
^{1,2}Liceul Teoretic "Tudor Arghezi", Craiova, jud. Dolj

Educația specială are în vedere un anumit tip de educație adaptată și destinată copiilor care nu reușesc să atingă în cadrul învățământului obișnuit nivele educative și sociale corespunzătoare vârstei.

Cerințe/nevoi educative speciale - CES - este o sintagmă, care se referă la cerințele în plan educativ ale unor categorii de persoane, cerințe consecutive unor disfuncții sau deficiențe de natură intelectuală, senzorială, psihomotrice, fiziologică sau ca urmare a unor condiții psihoafective, socioeconomice sau de altă natură; aceste cerințe plasează persoana/elevul într-o stare de dificultate în raport cu ceilalți din jur, stare care nu-i permite o existență sau o valorificare în condiții normale a potențialului intelectual și aptitudinal de care acesta dispune și induce un sentiment de inferioritate ce accentuează condiția sa de persoană cu cerințe speciale. În consecință, activitățile educative școlare și/sau extrașcolare reclamă noi modalități de proiectare și desfășurare a lor în relație directă cu posibilitățile reale ale elevilor, astfel încât să poată veni în întâmpinarea cerințelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educațional (acest proces presupune, pe lângă continuitate, sistematizare, coerență, rigoare și accesibilizare a conținuturilor, un anumit grad de înțelegere, conștientizare, participare, interiorizare și evoluție în planul cunoașterii din partea elevilor).

Altfel spus, cerințele educative speciale solicită abordarea actului educațional de pe poziția capacității elevului deficient sau aflat în dificultate de a înțelege și valorifica conținutul învățării, și nu de pe poziția profesorului sau educatorului care desfășoară activitatea instructiv-educativă în condițiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi.

Evident ca aceasta sintagma poate avea un înțeles anume pentru fiecare elev în parte, în sensul că fiecare elev este o individualitate și, la un moment dat, într-un domeniu sau altul al învățării, reclamă anumite cerințe educaționale specifice pentru a putea înțelege și valorifica la maximum potențialul sau în domeniul respectiv (spre exemplu, un elev poate întâmpina dificultăți de învățare la matematică sau fizică, unde sunt necesare, în special, anumite categorii de operații ale gândirii la care elevul respectiv este deficitar; în schimb, la disciplinele din celelalte arii curriculare obține rezultate bune, chiar peste media clasei).

Totusi, sintagma cerințe educaționale speciale este utilizată mai ales în domeniul psihopedagogiei speciale, unde semnifică necesitatea unor abordări diferențiate și specializate ale educației copiilor cu dizabilități/deficiente mintale, intelectuale, ale celor cu afecțiuni neuropsihice, neurofiziologice, senzoriale, fizice, somatice.

Educația integrată presupune ca relațiile dintre indivizi să se bazeze pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor și drepturilor comune pe care le posedă.

Educația integrată este tot o formă de educație specială care se desfășoară în alte condiții decât cele existente în școlile speciale. În schimb, educațiile integrate încearcă să înlăture percepția asupra școlilor speciale ca unități școlare segregacioniste.

Integrarea înseamnă că relațiile dintre indivizi sunt bazate pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor și drepturilor comune pe care le posedă. Când lipsește recunoașterea acestor valori, se instaurează alienarea și segregarea între grupurile sociale. Altfel spus, integrarea se referă la relația stabilită între individ și societate și se poate analiza având în vedere mai multe niveluri, de la simplu la complex.

Nivelurile integrării se află în relație de interacțiune, se influențează și se îmbogățesc reciproc creând astfel ansamblul de condiții necesar pentru schimbarea societății și transformarea într-o societate capabilă să asigure integrarea persoanelor cu handicap mintal în interiorul ei. Accesul la integrare este valabil pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele cu un handicap, indiferent de handicapul și gravitatea acestuia. În acest sens nu ar trebui să existe nici o restricție. Persoanele cu un anumit handicap și mai ales cu un handicap mintal sunt oameni cât se poate de obișnuiți, oameni cu vise, speranțe, aspirații, dar cu mai multe dureri și mai multe obstacole cu care se confruntă.

Conform principiilor promovate în materie de educație de către organismele Internaționale, se menționează că persoanele/elevii cu diferite tipuri de deficiențe au aceleași drepturi fundamentale ca și ceilalți cetățeni de aceeași vârstă, fără discriminare pe motive de sex, limba vorbită, religie, stare financiară sau orice altă caracteristică a persoanei în cauză sau a familiei sale.

În ceea ce privește forme ale integrării copiilor cu CES, existente în școala românească, aceasta se bazează pe mai multe modele.

Modelul cooperării școlii obișnuite cu școala specială în cazul în care, școala obișnuită coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă. Acest model are avantajul că permite valorificarea resurselor și experiențelor deja existente în cele două tipuri de școli, fără a necesita cheltuieli suplimentare. De asemenea, profesorii din școala specială beneficiază de posibilități de predare mult mai largi, iar profesorii din școala obișnuită se pot informa asupra multiplelor aspecte legate de nevoile și posibilitățile reale ale unui elev cu cerințe educative speciale. La prima vedere, acest model ar putea fi considerat ca fiind irealizabil, mai ales în condițiile țării noastre, unde, în reprezentarea opiniei publice, profesorii din învățământul special sunt considerați, cel puțin din punctul de vedere al statutului, ca fiind inferiori celor din învățământul de masă, iar unii profesori din școlile obișnuite adepți ai modelului școlii elitiste, nu au puterea, curajul sau buna-credință de a recunoaște că și o parte dintre copiii cu deficiențe pot fi la fel de buni ca semenii lor, considerați normali, având, totodată, dreptul la șanse egale în educație și în pregătirea profesională. Pentru rezolvarea acestei probleme, există alternativa înființării unor centre de zi sau centre de recuperare pentru copiii deficienți (prin reorganizarea școlilor speciale actuale) care să includă un număr mic de copii și în care programul de activitate să fie destinat activităților recuperatorii, compensatorii și de consolidare a cunoștințelor primite la școală, iar regimul de viață să fie unul cât mai aproape de normalitate.

Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită integrarea copiilor deficienți în școli de masă unde să intre în relație cu elevii normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii. Modelul este criticat de unii specialiști care nu consideră o integrare reală constituirea unei clase speciale într-o școală obișnuită, practica demonstrând dificultatea aplicării unui program de integrare după acest model; discrepanța dintre clasele obișnuite și clasa specială se accentuează, timpul efectiv în care elevii normali și cei cu cerințe speciale relaționează direct este destul de redus (în cele mai multe cazuri acest timp se reduce la durata pauzelor dintre activitățile școlare), iar în condițiile unui colectiv școlar de acest tip se constituie cu ușurință grupuri de elevi între care apar conflicte sau atitudini ce pot accentua discriminarea față de elevii deficienți din clasa specială (adica efectul opus integrării).

Modelul bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă - în acest caz, profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este și profesorul de sprijin care desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile solicită/permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.

Modelul itinerant favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, domiciliați la mica distanță de școală (se evita astfel dezavantajul deplasărilor pe distanțe mari ale copilului) și sprijiniți de un profesor itinerant (specializat în munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitățile școlii respective.

Modelul comun este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

O școală integrativă este :

- școala în permanentă schimbare și adaptare la nevoile copiilor
- cel mai eficient mediu de combatere a atitudinilor de discriminare
- comunitate interculturală primitoare și deschisă
- școala care-i valorizează în mod egal pe toți copiii, profesorii și părinții

Integrarea se bazează pe convingerea că adulții lucrează în comunități incluzive, alcătuite din persoane de diferite rase, religii, aspirații, cu sau fara dizabilități. Tot așa, indiferent de vârstă, copiii au nevoie să crească și să învețe în medii asemănătoare celor în care vor lucra ca adulți, iar școala este principala instituție care trebuie să răspundă acestei nevoi. Profesorul din școala integrativă va avea o serie de obiective de perfecționare și autoperfecționare profesională, cum ar fi :

- Să fie capabil să remarce punctele forte și interesele fiecărui copil și să le utilizeze pentru motivarea interioară în procesul de educație.
- Să stie să stabilească obiective ambițioase dar diferențiate, adecvate elevului respectiv, ceea ce impune evaluare diferențiată.
- Să formuleze așteptări adecvate pentru elev, oricare ar fi capacitățile acestuia. Această abilitate a cadrului didactic permite tuturor elevilor să devină membri ai clasei și ai școlii.
- Să stie să utilizeze un stil de predare bazat mai mult pe activități decât pe intervenția de la catedră.
- Să stie să ofere zilnic condiții pentru ca fiecare elev să aibă un succes

Competențele utile profesorului din școala integrativă sunt:

- Să realizeze că răspunde de fiecare copil din clasă.
- Să cunoască diferite strategii de instruire și să știe să le folosească eficient.
- Să lucreze în echipă cu părinții și cu alți profesioniști care se ocupă de copil
- Să perceapă lucrul cu fiecare membru al clasei ca pe o oportunitate de perfecționare profesională și nu ca problemă pe care el sau alții o au de rezolvat.
- Să fie flexibil și să demonstreze un grad ridicat de toleranță.

Procesul de integrare a copiilor în dificultate presupune din partea profesioniștilor antrenați nu doar interes, cunoștințe și competențe – ci și o capacitate reală de a lucra în echipă. O echipă constituită atât în cadrul școlii, dar și o echipă la nivel interinstituțional, care să-i includă pe toți profesioniștii care răspund de copil: educator sau asistent maternal, asistent social, profesor diriginte, director de școală și alții. Pentru fiecare copil aflat în sistemul de protecție este necesară elaborarea și aplicarea unui proiect personalizat de îngrijire, educare, recuperare, (re)integrare familială și socială. O parte importantă a proiectului personalizat este cea referitoare la proiectul de integrare în școală și comunitate. Pentru orice copil în dificultate care urmează o formă de învățământ preșcolar sau școlar acest proiect se realizează în parteneriat cu școala din comunitate. Managerul de caz va antrena în elaborarea și aplicarea acestui document scris pe directorul școlii și pe profesorul diriginte care răspunde de educația copilului respectiv. *Proiectul personalizat de integrare în școală și comunitate* este un dosar care include date despre copil, evaluarea inițială a situației acestuia, planul de intervenție și rapoarte care reflectă evoluția situației pe parcursul implementării planului.

Bibliografie:

1. DOGARU, Valentin, DRĂGHICESCU Luminița, *Educație și dezvoltare profesională*, Ed. Scrisul Românesc, 2011
2. MARA, D., *Strategii didactice în educația incluzivă*, EDP, RA, București 2009;
3. DUȚU, I., *Psihopedagogia deficiențelor mintale*, Universitatea Babeș Bolyai, Cluj Napoca, 1995;
4. GHERGUȚ, A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educative speciale*, Editura Polirom, Iași. 2006.
5. STOICA, Marin, *Psihologia personalității*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996.

ABSTRACT

Special education concerns a certain type of education adapted for children who fail to achieve, in a normal educational system, the appropriate educational and social levels, due to their age.

Special educational needs (CES-in Romanian) is a syntagm that reflects the idea of different educational requirements, appropriate for certain categories of persons. These requirements are due to intellectual, sensory, psychomotor or psychological dysfunctions.

These dysfunctions are known to cause to that particular person/student many difficulties in establishing relations with people next to them. Thus, CES supposes different approaches and specialized education for persons placed in this situation.

Taking into discussion the Romanian educational system, we may speak of the following models aiming at the integration of these students: the cooperation between the regular schools and the schools specialized in dealing with students with different requirements; the integration of the students with special needs among the other students; organizing a different class (with the required resources) for these students; the itinerant model (integrating in a regular school a few students with special needs, who are helped by a specialized teacher, called itinerant teacher).

An optimized educational system should aim at: a permanent adjustment to these special requirements and needs, eliminating discrimination, an intercultural, open-minded community.

EDUCAȚIA -REZULTATUL MACROSISTEMULUI SOCIAL

prof. DANIELA DUMITRA BALOSACHE
Școala Gimnazială „Decebal”, Craiova, jud. Dolj

Motto: Educația este arta de a face omul etic. -Hegel

Procesul educațional se concretizează prin una dintre cele mai complexe activități umane, care presupune un lanț de acțiuni planificate și organizate în scopul formării și dezvoltării personalității educabililor. În opinia mea, eficiența procesului de învățământ depinde nu numai de ireproșabila pregătire profesională a cadrelor didactice, ci și de suportul tehnic (calitatea materialelor didactice) și gradul de motivație și angajare a elevilor în procesul de învățare. Desigur că variabilele înscrise în acest proces sunt numeroase, dar în esență, trebuie să avem în vedere relația desfășurată de cei trei factori majori : școala, familia și comunitatea. Astfel, în sens larg, educația devine produsul societății ca macrosistem.

Eficiența procesului de învățare-predare-evaluare este condiționată de strânsa colaborare a factorilor mai sus menționați. De foarte multe ori, noi, dascălii, constatăm faptul că elevii care nu sunt îndrumați de familie către studiu ajung să negligeze școala și să înregistreze un număr mare de absențe. Slaba motivație pentru studiu și absenteismul sunt efecte care țin nu numai de activitatea profesorului, dar și de lipsa unei îndrumări corespunzătoare din partea familiei. Pe de altă parte, s-a constatat că, indiferent de mediul economic și cultural al familiei, când părinții devin parteneri ai școlii în educația copiilor lor, se observă o îmbunătățire a performanțelor elevilor.

Atitudinea pe care elevul o are față de mediul școlar este în mare parte formată de către membrii familiei din care acesta provine. De aceea, o eficientă comunicare a profesorilor cu părinții elevilor poate fi fructificată prin găsirea unor strategii de motivare și cointerese a elevilor. Astfel părinții contribuie în mod substanțial în orientarea școlară a elevilor prin: evidențierea importanței educației pentru viață, în discuțiile cu copiii, susținerea scopurilor, regulilor și politicii școlii, educarea copiilor în scopul auto-disciplinei și al respectului față de cei din jur, susținerea psihologică, materială pentru realizarea progresului, acceptându-și rolul de formator, atragerea unor persoane fizice sau juridice care să susțină procesul de modernizare a bazei materiale din clasă.

În acest sens, președinții Comitetului de părinți din clase se întrunesc în cadrul fiecărei instituții de învățământ în Consiliul reprezentativ al părinților pentru a susține instituția în orientarea socio-profesională a elevilor și identificarea surselor de finanțare extrabugetară.

Comunitatea în care se găsește școala joacă un rol important în atitudinea elevilor față de instituția de învățământ. Comunitatea poate colabora cu școala în sensul desfășurării unor activități școlare complementare sau extrașcolare, poate contribui cu finanțarea bibliotecilor sau a bazei sportive a școlii prin găsirea unor parteneri educaționali, sau dezvoltarea unor centre pentru diverse workshopuri, festivaluri și concursuri școlare.

Colaborarea instituțiilor de învățământ cu întreaga comunitate socio-culturală din orașul Craiova a adus numeroase beneficii în sensul sprijinirii și eficientizării procesului instructiv-educativ desfășurat în școli.

Astfel, în calitate de profesor de limba engleză, adesea am colaborat cu Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman”, îndeosebi cu reprezentanții American Corner. Secția audio-video American Corner, prin colaborarea cu doamna bibliotecar Carmen Tică, a devenit un spațiu pentru numeroase activități extrașcolare și competiții pentru elevii din școala mea :

- Fictional Journeys – sau ora de lectură – în care am lecturat, repovestit și dramatizat cu elevii diverse texte din literatura anglo-americană
- Halloween Party- organizarea unei sărbători anuale în care elevii costumați, devin personaje de basm
- An English Christmas-Concursul anual de Crăciun – desfășurat pe trei secțiuni- creație literară, desen și colinde
- British and American Cultural Landmarks - workshopuri pe teme privind cultura și tradițiile anglo-americane etc.

Casa de Cultură „Traian Demetrescu” ne-a oferit posibilitatea desfășurării unei game variate de activități cu scopuri educative. Cercurile literare la care au participat elevii au contribuit la sensibilizarea tinerilor în direcția lecturii, apropierea de text făcându-se prin joacă, mimesis și improvizare.

Calitatea de spectatori la Teatrul National „Marin Sorescu” le-a dezvăluit elevilor frumusețea textelor dramatice care prind viață prin sunet, culoare și emoții direct transmise. Piese de teatru precum „Hamlet”, „Mult zgomot pentru nimic”, „Macbeth” i-au apropiat pe elevi de universul textelor shakespeareene.

Colaborarea școlii cu diverse instituții importante din oraș, precum biblioteca, teatrul sau muzeele locale s-a concretizat într-o gamă largă de rezultate pozitive precum : creșterea motivației elevilor pentru studiu, interesul elevilor pentru fenomenele culturale, aprecierea artei (pictura, literatura, sculptura) și dorința de a crea produse artistice proprii, sensibilizarea elevilor în direcția petrecerii timpului liber prin activități de educație nonformală, creșterea respectului pentru om, valorile culturale și valorificarea comunicării în scopuri creative.

În concluzie, pentru a putea asigura educarea copiilor în scopul integrării lor active în societate și pe piața muncii, este necesar ca toți factorii implicați în procesul instructiv-educativ să formeze o echipă bazată pe o comunicare eficientă, respect și colaborare.

Bibliografie:

1. Băran-Pescaru, Adina, *Familia azi. O perspectivă sociopedagogică*, Editura Aramis, București, 2004.
2. Cucoș, Constantin (coord.), *Psihopedagogie*, Polirom, Iași, 1998.
3. Dumitriu, Gheorghe, *Comunicare și învățare*, Editura didactică și pedagogică, București, 1998.
4. Mureșan, Pavel, *Învățarea socială*, Editura Albatros, București, 1980.

ABSTRACT

The educational process consists of a large gamut of complex activities which aim at a successful labour market integration of learners. Schools are the most important agents in offering

educational services. But such institutions should not remain the unique teaching resource. They must be highly supported by other cultural institutions, by the whole community altogether with the students' families.

As a teacher of English, I have always attracted the cultural institutions in our town in the process of teaching the new generations. Thus over the years, I have collaborated with prestigious cultural institutions such as the "Marin Sorescu" National Theatre, "Alexandru and Aristia" Aman County Library, "Traian Demetrescu" Cultural House and many local museums. The extracurricular activities organised in these institutions had many beneficial effects: my students became aware of the importance of art and its implication in the real world, spending free time in a creative and educational manner began a life style practice, linguistic competency in the English language was increased, interpersonal and management skills were developed through various group- work tasks etc.

Education is a lifelong process and it expands far beyond the walls of the school, and it emerges as informal and non-formal education. The more all these three types of education are supported by students' families and community, the better general knowledge and life skills are acquired.

CREȘTEREA MOTIVAȚIEI PENTRU ÎNVĂȚARE PRIN PARTENERIATUL CU FAMILIA

prof. CRISTINA STAN

Școala Gimnazială „Grigore Moisil”, Ploiești, jud. Prahova

Cu cât mediul social devine mai complex, iar schimbările mai bruște, mai profunde, așa cum este cazul societății românești acum, cu atât necesitatea schimburilor cu mediul și nevoia de informații referitoare la ceea ce se întâmplă în afara organizației devin mai presante.

Factorii care influențează azi mediul educativ sunt : noua concepție care se cristalizează asupra educației ca serviciu social; extinderea mass-media (în special TV) și concurența pe care o face școlii; presiunile organizațiilor economice (cu accent pe rapiditate și pe lucrul în echipă în rezolvarea unor probleme complexe).

Întrucât părinții pot fi considerați principali reprezentanți ai comunității , directorul poate dezvolta în relația cu aceștia strategii de tipul :

- Abordarea unei atitudini de tipul „da, se poate face”;
- Construirea relațiilor pornind de la punctele „tari”, adică de la ce pot face copiii lor;
- Construirea unui mediu și a unei atitudini prietenoase față de părinți pe baza aserțiunii „acesta este școala cea mai potrivită pentru copilul meu”;
- Întărirea așteptărilor părinților și fundamentarea relațiilor la baza dragostei lor față de propriii copii și pe dorința lor ca aceștia să aibă performanțe și succes în viață.

Parteneriatul dintre școală și familie poate îmbrăca mai multe forme : schimbul de informații; rezolvarea de probleme în comun; vizite acasă; contacte informale; ședințe cu părinții; activitatea comună pentru luarea deciziilor asupra strategiei educative.

Înțelegând prin comunicare legătura dintre oameni, comunicarea devine metodă de lucru în eficientizarea unui parteneriat. Prin comunicare urmărim:

- **Să informăm părinții** : asupra nivelului de cunoștințe pe care le are elevul și despre eventualele probleme pe care le întâmpină la anumite discipline; să le prezentăm oferta educațională a școlii (mai ales curriculum-ul la decizia școlii);
- **Să atenționăm**: asupra obligației de a fi preocupați continuu de dezvoltarea în plan intelectual a copiilor lor; asupra importanței de a respecta regimul zilnic al elevului și asupra statutului cadrelor didactice vis-a-vis de persoana elevului;
- **Să le explicăm** : necesitatea aplicării testelor și, implicit, a comunicării rezultatelor acestora;
- **Să-i convingem** de necesitatea implicării în luarea deciziilor și a participării lor la viața clasei.

Rezultatele colaborării prezintă numeroase avantaje atât pentru părinți, cât și pentru învățători/profesori diriginți, dar mai ales pentru elevi. Formând un front educativ unitar școală-familie

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

vom reuși să realizăm o bună pregătire a elevilor noștri, evitându-se apariția conflictelor de la cadrul didactic la părinți și de la părinți la elev.

Pentru a-i atrage pe părinți mai aproape de obiectivele pe care ni le-am propus, pentru a-i responsabiliza în mai mare măsură privind reușitele și nereușitele copiilor lor, am acționat în direcția sporirii ajutorului acestora în activitatea pe care elevii o desfășoară acasă. Deoarece, de multe ori, la încercările unora de a-și ajuta proprii copii primeau invariabila replică „așa ne-a arătat doamna”, am socotit că trebuie să-i convingem pe părinți să gândească și să acționeze la fel ca „doamna”. Așa am reușit să-i atragem pe părinți la o colaborare deschisă, sinceră și eficientă. La ciclul primar, am inițiat activitatea de parteneriat școală-familie „*Casa ta - școală pentru o zi*”, în care învățătorii mergeau într-o zi a fiecărei săptămâni acasă la un elev, iar acolo se strâneau colegii lui de clasă, împreună aceștia își revoluau temele, sub atenta îndrumare a învățătorului. Familia gazdă era totdeauna preocupată să asigure confortul școlarilor (cameră încălzită, dulciuri, fructe, suc). Elevii au devenit mai apropiați unii de alții, mai uniți, mai toleranți.

În cadrul **lectoratelor cu părinții**, aceștia au fost instruiți cum trebuie să urmărească efectuarea temelor pentru acasă, prezentându-li-se cele mai importante principii și tehnici de lucru cu școlarul;

- Să urmărească dacă citește sau recită cursiv/expresiv și conștient un text literar;
- Să asculte cum povestește conținutul unei lecții ;
- Să urmărească cum caracterizează un personaj literar;
- Să controleze dacă a scris caligrafic, ordonat, corect, respectând regulile și semnele de punctuație;
- Să verifice dacă a aplicat corespunzător regulile de așezare în pagină a textului ;
- Să provoace comentarii asupra textului citit;
- Să verifice rezultatele și modul de calcul de la exerciții și probleme.

Numai îndrumat și sprijinit mereu, cu pricepere și competență, atât la școală cât și acasă, elevul își formează priceperile și deprinderile de bază pentru o muncă intelectuală eficientă.

Pentru a asigura continuitatea în cunoașterea și aplicarea adecvată a strategiilor de lucru cu proprii copii, am solicitat părinților să participe la **ședințele** săptămânale (pentru clasa I) sau bilunare (în clasele primare) și lunare (pentru ciclul gimnazial), în funcție de progresul școlar înregistrat, dar și de opțiunile lor sau ale învățătorului/dirigintei. La începutul ciclului primar este bine să se împartă sarcini părinților, astfel încât unul dintre ei să urmărească și să sprijine efectuarea temelor la matematică, de exemplu, iar celălalt, având anumite abilități de exprimare, la limba română și la alte discipline. Procedând în acest mod, cu tact și consecvență, se pot obține progrese semnificative ale elevilor mai slabi, care astfel ajutați, pe parcursul mai multor ani pot deveni elevi buni și chiar foarte buni.

Gama acțiunilor întreprinse cu părinții poate fi completată an de an prin participarea acestora la **lecții deschise**, în cadrul cărora își pot clarifica anumite tehnici de lucru și moduri de rezolvare a problemelor, prin implicarea lor în realizarea unor activități cultural-educative, oferindu-le posibilitatea de a-și pune în valoare talentul și priceperile de care dispun. Astfel părinții devin cointeresați și responsabili de soarta copiilor lor. Deosebit de importantă este participarea și implicarea părinților în realizarea **serbărilor școlare**.

Importanța unor asemenea festivități este deosebită pentru că largesc orizontul spiritual al elevilor și contribuie la acumularea de noi cunoștințe, îmbogățesc și remontează viața afectivă, stimulând nebănuite interese sau dezvoltând pe cele abia conturate anterior, contribuie la dezvoltarea simțului de răspundere prin dorința de reușită, favorizează concentrarea atenției pe parcursul desfășurării programului, prezența spectatorilor (colegi, părinți, bunici) trezește în copil energia de a învinge timiditatea, stimulează independența în acțiune.

De asemenea, serbarea școlară reprezintă o modalitate eficientă de cultivare a capacităților de vorbire și a înclinațiilor artistice ale elevilor. Stimularea și educarea atenției și exersarea memoriei constituie obiective importante care se realizează prin serbare. Intervenția, la momentul oportun, cu rolul, pe care îl are de îndeplinit fiecare elev, și susținută de suportul afectiv-motivațional, contribuie la mărirea stabilității atenției, iar cu timpul sporește capacitatea de rezistență la efort. Este un succes extraordinar, o trăire minunată, când copilului reușește să trezească o emoție în sufletul spectatorilor. Reacția promptă a acestora îi stimulează pe copii să dea tot ce sunt în stare.

Pentru „arta comunicării” dintre cadrul didactic și părinți sau dintre părinți și copii nu se pot da rețete. Aceasta depinde în cea mai mare măsură de harul și dăruirea cadrului didactic, de pasiunea și truda sa de zi cu zi, de sinceritatea și buna credință pe care le dovedește în fiecare acțiune organizată, în fiecare sfat dat, în orice împrejurare, ceea ce am căutat și noi să facem în activitatea desfășurată până acum.

RÉSUMÉ

Les facteurs qui influencent l'environnement éducatif d'aujourd'hui sont: le nouveau concept qui a cristallisé l'éducation comme service social; l'expansion des médias (en particulier la télévision) et la concurrence qui fait à l'école; les pressions des organisations économiques (avec un accent sur la vitesse et le travail d'équipe en vue de résoudre des problèmes complexes).

Le partenariat entre l'école et la famille peut prendre plusieurs formes: l'échange d'informations; la résolution de problèmes en commun; les visites à domicile; les rencontres avec les parents; l'activité commune pour les décisions concernant la stratégie éducative.

Les resultants de la collaboration présente de nombreux avantages à la fois pour les parents et pour les enseignants / professeurs, maîtres, en particulier pour les étudiants. La formation d'un front de l'éducation école-famille unitaire, nous aide à obtenir une bonne formation de nos étudiants, en évitant l'apparition des conflits des parents et l'enseignant aux parents d'élèves.

Pour «l'art de la communication» entre l'enseignant et les parents ou entre les parents et les enfants ne peuvent pas donner des recettes. Cela dépend en grande partie de la grâce et du dévouement des enseignants, de la passion et de labeur quotidien, la sincérité et la bonne foi qui ont prévu à l'occasion de chaque événement organisé, de chaque conseil, en tout cas, toutes ces choses nous avons cherchées à faire dans le travail fait jusqu'à présent.

ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA – PARTENERI ÎN EDUCAȚIE

Prof. învă. primar VERONICA CONSTANTIN MALANCĂ
Liceul Tehnologic „Dimitrie Filipescu”, Buzău, jud. Buzău

Funcția centrală a educației este aceea de formare și dezvoltare permanentă a personalității individului cu scopul integrării optime. Omul este în permanentă interacțiune cu factorii sociali ai existenței sale. În această interacțiune, el asimilează normele și valorile societății, modelele sociale de comportament, mijloacele sociale de comunicare umană.

Prin aceasta, el este pregătit pentru viața socială, pentru asumarea unor roluri și responsabilități. Acest proces se realizează de-a lungul diferitelor etape de viață, în cadrul unor forme specifice de activitate socială și în cadrul specific al unor instituții sociale: familia, școala, instituțiile culturale, dar și împreună cu întregul sistem al mijloacelor moderne de informare și influențare. Creșterea și educarea copiilor începe de la cele mai fragede vârste.

Familia, părinții trebuie să se implice la îmbunătățirea învățării copiilor acasă deoarece succesul elevilor poate fi atins mai bine dacă munca dascălilor este continuată și susținută de părinți acasă. Condițiile actuale, permanenta schimbare și ritmul alert pe care îl impune societatea, limitează timpul părinților pe care pot să-l petreacă cu copiii lor. Dacă la acest fapt se adaugă și lipsa de comunicare dintre familie și școală este evident că reușita elevilor este limitată. Numai o colaborare perfectă între cei doi factori care acționează în aceeași perioadă de timp, urmărind același obiectiv – formarea omului societății de maine – este de natură să determine eficiența maximă a muncii educative.

Școala joacă un rol extrem de important în întărirea relației cu familia. În situația în care cadrele didactice și conducerea unităților de învățământ știu să atragă și să îndrume familia către procesul educației se va observa clar un progres al elevilor. Părinții își trimit copiii la școală și au încredere că aici ei vor dobândi informațiile și instrumentele necesare reușitei în viață. Pe de altă parte

școala așteaptă ca elevii, odată întorși în sanul familiei, să primească sprijinul de care au nevoie pentru a continua procesul educativ început de cadrele didactice. Lanțul acesta nesfârșit al interferențelor dintre familie și școală este considerat nucleul dezvoltării, creșterii, educării și obținerii de informații pentru elevi. Unitățile de învățământ vor iniția și desfășura parteneriate educaționale care includ activități practice și informative din care vor avea de câștigat elevii. Parteneriatul dintre școală și familie nu trebuie interpretat ca un îndepărtat orizont de așteptări reciproce, ci ca o premisă de colaborare și acțiuni comune, în care școala are dreptul de inițiativă și coordonare ca instituție specializată, investită să asigure instrucția și managementul tuturor resurselor implicate în acest proces de durată și de anvergură. Câteva căi care duc la mobilizarea familiei în parteneriatul cu școala sunt :

1. Întalniri cu părinții : ședințe , vizite , serbări , ocazii festive , excursii , etc.
2. Activități comune (activități extrașcolare)
3. Activități speciale cu copii ce întâmpină anumite dificultăți .

Educația copilului este o acțiune care presupune schimb de experiențe, de competențe și valori între toți adulții care îl susțin în dezvoltarea și cu care acesta intră în contact. Acest lucru presupune ca parteneriatul educațional dintre familie și școală să se extindă și către comunitatea care le include. Parteneriatul educațional se realizează între: agenții educaționali (copii, părinți, cadre didactice, specialiști în probleme de educație : psihologi logopezi, terapeuți, etc); instituții ale educației (familie, grădiniță, școală, centre comunitare, cluburi sportive, cluburi ale copiilor, etc); membrii ai comunității cu influență asupra dezvoltării copilului (medici, reprezentanții primăriilor, ai poliției, ai bisericii, ai Direcțiilor regionale de protecție a copilului, etc.).

În orice parteneriat educațional este important să fie implicați copiii, se pot realiza parteneriate cu :

- instituții sanitare , în susținerea unor activități care au ca scop creșterea și dezvoltarea tuturor membrilor comunității ;
- asociațiile nonguvernamentale, pentru rezolvarea unor probleme de ordin social ;
- parteneri privați care pot sprijini școala cu fonduri materiale sau prin activități de voluntariat;
- mass-media, pentru promovarea imaginii școlii, pentru promovarea ideilor noi, valorilor ;

Prin crearea parteneriatului școală-familie-comunitate copiii câștigă un mediu de dezvoltare mai bogat, între participanți se creează relații pozitive și fiecare își va dezvolta sentimentul coeziunii sociale. Colaborarea școlii cu familia este menită să realizeze cel puțin două obiective de importanță majoră, indisolubil legate între ele:

I – să asigure unitatea de influențe educative ;

II- să sprijine pregătirea pedagogică și psihologică a părinților , în vederea participării lor calificate la munca de educație .

În ultimele două decenii s-a putut constata o implicare mai consistentă a unor părinți în activitatea școlară a copiilor și multiplicarea interacțiunilor între reprezentanții școlii și membrii familiei. Pot fi identificate două dimensiuni principale ale acestei implicări :

1. Dimensiunea relației părinte –copil care vizează controlul frecvenței, al rezultatelor școlare, al temelor, ajutorul acordat de părinți în rezolvarea temelor și în general în îndeplinirea sarcinilor și susținerea morală și materială a activității școlare a copilului .
2. Dimensiunea relației familie-școală care se referă în principal la alegerea filierei și unității școlare și la contactele directe ale părinților cu reprezentanții instituției școlare, cadrele didactice și administratori .

În aceste condiții rolul dascălului se amplifică la noi dimensiuni, de la un simplu transmițător de cunoștințe la acela, mai dificil, de mentor spiritual, un al doilea părinte, un părinte care trebuie să cunoască și să interpreteze primele semne de neliniște din ochii copilului, de însingurare, de scădere a randamentului școlar, de neparticipare la viața școlară, de nelipsă a încrederii în sine. Numai astfel copilul dintr-o instituție de ocrotire poate să capteze încredere și să intre în contact cu lumea exterioară. Comunicarea didactică permanentă între acești parteneri educaționali , învățător-elev stă la baza creșterii eficienței relației lor.

Oricât de eficiente ar fi metodele și procedeele folosite la școală, oricât de puternică ar fi acțiunea formativă a acesteia, fără concursul nemijlocit și permanent al familiei, educația copilului

rămâne lacunară. De aceea toți factorii de răspundere în domeniul educației copilului acordă multă importanță legăturii strânse a familiei cu școala și invers. Din colaborarea școală –familie, se pot desprinde anumite consecințe :

1. sprijin din partea familiei, acordat școlii pe plan operativ, practice dar și educative ;
2. avantaje din partea familiei care ajutată de școală, în măsura în care va fi nevoie, poate beneficia de influența și experiența acesteia, spre a-și schimba modul de viață , atitudinea față de marile probleme ale educației, stilul, limbajul, ținuta morală .

De dorit ar fi ca mediul familial al fiecărui elev să fie ideal permițându-i acestuia să se dezvolte ca un copil îngrjit și protejat de toată morala.

Bibliografie :

1. Baci D., Radulescu SM., *Adolescenții și familia* Editura Științifică și Enciclopedică , București, 1987
2. Stanciulescu E ., *Sociologia educației familiale*, Editura Polirom , Iași , 1998

ABSTRACT

The central function of education is the formation and permanent development of the individual's personality with the view of the optimal integration. Man is in a permanent interaction with the social factors of his existence. In this interaction, he assimilates the norms and values of the society, the behavioural social models, the social means of human communication.

Through this he is prepared for the social life, to take some roles and responsibilities. This process is carried out along various stages of life, within some specific forms of social activity and within the specific framework of some social institutions: family, school, cultural institutions, but also together with the entire system of modern means of information and influencing. Children's nurture and education start with infancy.

The family, the parents must get involved in the improvement of the children's home study because the students' success can be reached better if the teachers' work is continued and supported by parents at home. The actual conditions, the permanent change and the fast rhythm that society imposes, limit the amount of time that parents can spend with their children. If you add the lack of communication between family and school it is obvious that the students' success is limited. Only a perfect cooperation between these two factors which act at the same time, with the same objective – shaping the man of tomorrow's society – is capable to determine the maximum efficiency of the educational work.

School plays an extremely important part in strengthening the relationship with the family. In the situation in which the teachers and the school principals know how to attract and guide the family towards the process of education, the students' progress will be clearly observed. Parents send their children to school and are confident that this is where they will acquire the information and the tools necessary for their success in life. On the other hand, school expects that the students, the moments they have returned to their families, to receive the support they need to continue the educational process started by the teachers. This endless chain of interferences between family and school is considered the nucleus of development, growth, education and getting of information for students. The schools will initiate and carry on educational partnerships which include practical and informing activities that the students will benefit from. The school – family partnership must not be interpreted as a remote horizon of mutual expectations, but as a starting point for cooperation and mutual actions, in which the school has the right of initiative and coordination as specialised institution, vested to ensure the instruction and the management of all the resources involved in this long term and far-reaching process. A few ways which lead to the mobilisation of family in the partnership with the school are:

- 1.meetings with the parents: Parent-teacher meetings, visits, celebrations, festive occasions, trips etc
- 2.common activities: (extra-school activities)
- 3.special activities with children who experience certain difficulties

ȘCOALA ȘI FAMILIA – CEI DOI POLI DE REZISTENȚĂ AI EDUCAȚIEI TINERILOR

Prof.înv.primar: LUMINIȚA VLAD

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Alexandria, jud. Teleorman

Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral – spiritual al acestuia. Familia ocupa un loc aparte în sistemul instituțional al educației. Acțiunea ei pe întreaga perioadă a dezvoltării include și toate laturile formării personalității. Ea reprezintă unul dintre mediile de socializare și educare din cele mai complete, datorită posibilităților pe care le are, de a-l introduce pe tânăr în cele mai variabile situații și de a acționa asupra lui prin cele mai complexe și firești mijloace. Familia oferă primele informații despre lumea care-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socioafectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale.

“Pecetea pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual – moral al personalității propriilor copii se menține toată viața”. (M. Golu)

Influențele educative pe care familia le exercită asupra tinerilor se pot manifesta fie direct – prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate, fie indirect – prin modele de conduită oferite de către membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în familie. Modelele de conduită oferite de părinți – pe care tinerii le preiau prin imitație și învățare – precum și climatul socioafectiv în care se exercită influențele educaționale constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viața, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale tinerilor, comportamentul lor sociomoral.

Factorul decisiv în succesul școlar îl reprezintă raportarea corectă a realității în existența activității comune familie – școală. Sunt necesare sisteme complexe de dezvoltare a responsabilităților individuale și colective, în concordanță deplină cu preocupările, interesele, deprinderile și aptitudinile fiecărui adolescent.

Reglementarea științifică a unor norme educative impune colaborarea sistematică și permanentă a celor doi factori de instruire, familie – școală, și presupune unitatea influențelor educative și continuitatea muncii de formare a tânărului. Procesul de colaborare cu părinții asigură atingerea scopului educațional. Pornind de la necesitatea cunoașterii sociopsihopedagogică a adolescentului, școală impune colaborarea cu familia sub diferite aspecte. Urmărind aspectele comune, speciale și diferențiate pe care viața de elev o prezintă, părinții pot completa, sprijini și dezvolta personalitatea viitorului adult cu o singură condiție – colaborarea cu școală.

S-au cam pierdut formele de comunicare între cei doi factori decisivi pentru formarea tinerilor. Au supraviețuit ședințele cu părinții organizate sistematic. În principiu, părinții elevilor cu rezultate școlare bune și foarte bune sunt prezenți. Dar unde sunt ceilalți? Problemele sociale nu motivează absența lor, pentru că școală are același rol educativ. Odată cu intrarea în școală problemele muncii de educație devin mai complexe și odată cu ele și rolul familiei, școala constituind pentru tânăr un mediu căruia trebuie să i se adapteze și care va influența enorm dezvoltarea sa. O serie de sarcini educaționale sunt preluate în mod special de școală (cele privind instrucția), dar familia rămâne implicată chiar și în realizarea acestora. Fără participarea părinților efortul educativ organizat prin instituțiile școlare poate fi frânt, deviat sau deformat. Așa cum arată și H. H. Stern “orice sistem de educație, oricât ar fi de perfect, rămâne neputincios dacă se lovește de opoziția sau indiferența din partea părinților”.

Poziția unor părinți care consideră ca odată cu intrarea copiilor în școală rolul lor s-a încheiat, sau poziția unor cadre didactice conform căreia școală poate totul fără a apela la sprijinul părinților sunt greșite. Numai o colaborare perfectă între cei doi factori este de natură să determine o eficiență maximă a muncii educative. Desigur, în acest proces de colaborare, rolul conducător îl are școală. Ea poate să orienteze, să ajute familia în sarcinile ce-i revin, să asigure o unitate de vedere și de acțiune.

Familia, oricâte merite și preocupări valoroase ar avea în legătura cu educația tinerilor, nu va obține rezultate pozitive decât în condițiile în care acționează împreună cu școala.

Procesul de colaborare se impune – amândoi factorii acționează asupra acelorași persoane, urmăresc realizarea aceluiași obiectiv (evident cu mijloace specifice) și deci, orice neconcordanță, orice divergență, pot determina deficiențe în procesul dezvoltării tinerei generații.

Colaborarea școlii cu familia se realizează în diferite forme:

- comitetele cetățenești de părinți – sunt forme organizate de colaborare între școală și familie ducând la perfecționarea procesului de instruire și educare a elevilor;
- vizitele la domiciliul elevilor;
- consultații individuale;
- corespondența cu familia.

Vizitele la domiciliul elevului oferă posibilitatea de cunoaștere concretă a condițiilor specifice din fiecare familie și pe această bază se pot lua, de comun acord, măsurile ce se impun ca fiind cele mai adecvate în vederea asigurării unui progres continuu în dezvoltarea copilului. Vizitele sunt din timp planificate și planificarea se referă la toți elevii clasei nu doar la cei ce prezintă vreo problemă. (S-au cam abandonat aceste vizite și de ce să nu recunoaștem, se fac la elevii care solicită bursa socială).

Formele colective de colaborare – adunări cu părinții, consultații colective, lectorate pentru părinți – pot îmbrăca structuri diferite și pot avea conținut variat. Astfel, adunările cu părinții (organizate periodic) pot fi destinate fie unui bilanț al activității elevilor (subliniindu-se contribuția familiei, eventualele deficiențe – cu tact – și măsurile ce se impun a fi adoptate), fie dezbaterii unor teme psiho – pedagogice în vederea informării părinților cu aspectele teoretice necesare activității lor practice (de pildă probleme ca: organizarea regimului de viață al elevilor în familie, orientarea școlară și profesională, alegerea și dezvoltarea lecturii etc., toate în funcție de specificul vârstei).

Lectoratele cu părinții includ cicluri de expuneri cu caracter pedagogic sau psihologic, sistematic organizate (pe școală), asigurând comunicarea unui sistem de informații, metodologii de lucru, forme de activitate, posibil de folosit în familie.

Lipsa de colaborare duce spre un eșec și, din nefericire, cel învins este copilul, pentru care dorim tot, pentru care visăm tot ce este mai bun.

Implicarea familiei în activitatea școlară a copiilor se desfășoară pe două coordonate:

a) relație părinte – copil: controlul frecvenței, al rezultatelor școlare, al temelor, ajutor în îndeplinirea sarcinilor, suport moral și material;

b) relația familie – școală, contactul direct cu profesorul sub forma:

- reuniune de informare a părinților cu privire la documentele privind reforma curriculară;
- consultarea părinților la stabilirea disciplinei (lor) opționale, alcătuirea schemelor orare ale clasei și programului școlar al elevilor;
- activarea asociativă a părinților prin Comitetul de părinți pentru sprijinirea școlii în activitatea de cuprindere la cursuri a tuturor elevilor, la îmbunătățirea frecvenței acestora, în organizarea și desfășurarea activităților extracurriculare; lecții deschise pentru părinți, ateliere de lucru practice, vizite, excursii, serbări aniversare; reuniuni comune cu elevii și părinții.

Bibliografie:

1. Balan, D. Petrovai, S. Tinca, E. Raduly, „Ghid pentru părinți”, Editura CCD, Cluj, 2000
2. Canfield Jack, „Supă de pui pentru suflet de copil” - Ed. Amaltea, București, 2000
3. Faber Adele, Mazlish Elaine, „Comunicarea eficientă cu copiii – acasă și la școală”, Ed. Curtea veche, București, 2002
4. ***- „Educație pentru democrație prin joc”, micro-proiect în cadrul programului PHARE pentru democrație, 1996-1997

ABSTRACT

The family is the first school of the child. It is responsible for the basic needs of the child and its protection, exerting an impact so deep, that its traces remain, sometimes for life ingrained in its moral and spiritual profile.

The family has a special place in the institutional system of education. Her actions throughout the period of development includes all sides of personality formation. It is one of the the most complete way of socialization and education , because of the possibilities it has, you put the young man in the most varied situations and act upon the most complex and natural means.

The family provides basic information about the world that surrounds him, the first rules of conduct, and necessary social-affective climate of his needs and desires.

"The seal that parents give to the structure and profile of the spiritual - moral personality is maintained throughout the life of their children." (M. Golu)

Educational influences that families exert on young people can manifest either directly - through actions more or less directed or indirectly - by patterns of conduct provided by family members, as well as through the psychosocial climate existing in the family. Patterns of conduct provided by parents - that young people take through imitation and learning - as well as the socio-affective climate in which it is exercised the educational influences is the first social model with a decisive influence on the formation of children about their conception of life, of the behavior and relationship in relation to different social norms and values. It is recognized that educational strategies that are activated in the family, more or less acknowledged, largely determines personality development and academic achievement of young people, their sociomoral behaviour.

The decisive factor in school success is the accurate reporting of reality in the existence of joint family-school activity . Complex systems are needed for developing individual and collective responsibilities in full compliance with the concerns, interests, skills and abilities of each teenager.

PARTENERIATELE ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE

Prof.inv.primar: MIRELA MĂLDAEANU

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Alexandria, jud. Teleorman

Educația nu vizează formarea unui om abstract, ci a omului necesar societății respective, potrivit cerințelor acesteia. Funcția axiologică reprezintă educația pentru și prin valori.

Elevul trebuie să înțeleagă că societatea în care trăiește se conduce după anumite reguli și norme, pe care și el trebuie să le cunoască, să le aplice și să le respecte printr-un comportament corespunzător specific vârstei, prin valori sociale și atitudini morale care să ducă la armonia comunității și la progresul acesteia. Aceasta s-ar putea realiza prin readucerea emoției și a trăirii active a narațiunii în care este implicat elevul în spațiul școlar.

Rolul scolii este acela de formare a persoanelor capabile să utilizeze o bază de informații tot mai largă, să se adapteze flexibil la noile medii și condiții, să lucreze în mod efectiv în echipă, să aibă o atitudine empatică autentică față de alte grupuri și culturi și să rezoneze moral în mod responsabil la noile provocări și influențe distructive.

Oricât de bine ar fi pregătit un elev, nu se va integra în viața socială dacă nu practică un comportament civic (activ, liber, responsabil, deschis, tolerant, comunicativ, reflexiv, autoevaluativ), unele atitudini și valori morale (cinstea, corectitudinea, sinceritatea, respectul față de prieteni, părinți, oameni în general, față de școală, muncă).

Parteneriatele școală – familie - comunitate au la bază ideea că profesorii, elevii, părinții ceilalți membri ai comunității sunt parteneri în educație. Dacă în trecut aceste parteneriate erau activități cu caracter opțional și țineau mai mult de domeniul relațiilor publice, în prezent ele au un rol esențial în

procesul de educație a elevilor, deoarece îi ajută să-și dezvolte competențe și abilități sociale încă din primii ani ai copilăriei, pregătindu-i să aibă succes la școală și mai târziu, în viață și în carieră.

În jurul elevilor se creează o comunitate de suport care începe să funcționeze în contextul în care părinții, elevii și ceilalți membrii ai comunității se consideră unii pe alții parteneri. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Acestea nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. În fiecare țară din Uniunea Europeană există structuri formale organizate de participare a părinților în sistemul educațional. Legislațiile și proiectele de reformă educațională ale anilor '90 au definit în majoritatea țărilor noi legi referitoare la participarea parentală în sistemele educaționale. Autonomia școlilor și participarea părinților la gestiunea lor se afla în centrul dezbaterilor și legislațiilor actuale.

În ceea ce privește relația școală-familie se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc. Se cunosc următoarele forme mai importante de organizare (instituționalizată) a educației părinților și a colaborării școală-familie: asociații ale părinților (și profesorilor) care au o largă libertate de inițiativă (au apărut pentru prima oară în Statele Unite ale Americii în secolul trecut); școli ale părinților (inițiate în Franța în perioada interbelică) și școli ale mamelor (inițiate în Germania); consilii de administrație școlară formate (exclusiv sau în majoritate) din părinți, cu rol informațional, consultativ și decizional (ființează în Belgia, Danemarca, Olanda și în alte țări occidentale); comitete de părinți pe clase și școli, fără rol decizional, care sprijină școala în rezolvarea unor probleme (în țările est-europene).

Se recomandă, în general, o restrângere a programului de educație a părinților pe problemele ce satisfac nevoile specifice (de regulă, exprimate de părinți), îmbinându-se aspectele îngrijirii fizice, medicale, cu aspectele psihosociale și psihopedagogice. Programul trebuie să țină seama de rețeaua instituțiilor ce pot corela oferta cu cererea de educație exprimată - ceea ce impune întemeierea lui pe cercetări sistematice.

Problemele relației școală-familie pot fi de ordin comportamental (întâlnite, atât între părinți, cât și la profesori și administratori școlari) sau de ordin material (relația școală-familie cere un surplus de efort material și de timp). Dificultățile pot rezulta din ideile divergente privind: responsabilitatea statului și a familiei privind educația copiilor; libertatea de alegere a școlii de către părinți sau unicitatea învățământului; impactul mediului familial asupra rezultatelor școlare ale copilului; randamentul pedagogic și datoria parentală; participarea părinților la gestionarea și procesul decizional din instituția școlară. Se consideră, în general, că problema este de atitudine; este dificil de pretins, atât la părinți, cât și la profesori, că relația de colaborare școală-familie (nu)este doar un "drept de opțiune".

Punctele negative referitoare la părinți față de colaborarea cu școala sunt: apatia (nu vin la reuniuni anunțate); lipsa de responsabilitate (așteaptă inițiativa profesorilor); timiditate (lipsa de încredere în sine); participare cu ingerințe (critica cu impertinență școala); preocupări excesive (exclusive) pentru randamentul școlar (notele copilului); rolul parental rău definit (nu înțeleg corect funcțiile și rolurile în educația copilului); contacte limitate cu școala (numai în situații excepționale, de criza în comportarea copilului); conservatorism (reacții negative la idei noi), activitatea cu părinții are un caracter neorganizat, sporadic și la întâmplare sau este ignorată în multe școli.

În ceea ce privește profesorii privind colaborarea cu familiile elevilor reproșurile sunt similare, inclusiv privind: dificultăți de a stabili relația cu adulții (tratează părinții ca pe copii și nu ca parteneri în educația copilului, decizând autoritar la reuniunile cu părinții); definirea imprecisă a rolului de profesor (oscilează între autonomia tradițională și perspectivele noi ale parteneriatului); lipsa pregătirii privind relația școală-familie.

1. Ședințe lunare cu aceștia, consultații bilunare, ori când se ivesc diferite probleme.
2. Vizite la domiciliul lor.
3. Corespondența cu părinții.
4. Lectorate pedagogice organizate pe cicluri de învățământ sau pe seriile aceleași clase, în cazul claselor paralele.

5. La gimnaziu și liceu se mai pot adăuga și alte forme noi de realizare a legăturii cu părinții, ca de pildă: adunări comune cu elevii și părinții, reuniuni, excursii, manifestări cultural-distractive etc.

Bibliografie :

1. Bunescu Gheorghe “ Școala și valorile morale “, EDP , R.A, București , 1998
2. Sincan E., Alexandru Gheorghe “ Școala și familia “, editura Gh-Cartu Alexandru, Craiova , 1993

ABSTRACT

Education does not aim at forming an abstract man, but a human need that company, according to its requirements. Axiological function is education and values.

The student must understand that society in which he lives is governed by certain rules and regulations that he needs to know, to apply and respect through age-specific appropriate behavior by social values and moral attitudes that lead community harmony and progress. This could be achieved by bringing emotion and active living narrative involving the student in the school space.

The role of the school is training of persons able to use a more extensive knowledge base to adapt flexibly to new environments and conditions, to work effectively in a team, to have a genuine empathic attitude towards other groups and cultures and resonate moral responsibly to new challenges and destructive influences.

CONLUCRAREA STABILĂ: ȘCOALĂ, FAMILIE ȘI COMUNITATE

Prof. GEORGETA DRAGOMIR¹, Prof. AURELIA MIHAI²
¹C.N.E. “Gh. Chițu”, ²C. T. Energetic, Craiova, jud. Dolj

Motto: „Conduita morală, nu înseamnă pur și simplu exigența de a renunța anume la plăcerile vieții, ci mai degrabă interesul plin de solitudine pe care-l depune cineva ca să făurească o soartă mai bună pentru toți oamenii.” (ALBERT EINSTEIN)

Școala, ca ax central al dimensiunii umane a dezvoltării sociale, realizează mobilizarea și afirmarea energiilor umane ale societății contemporane. Parcurgând o schimbare politică, socială, economică profundă și complexă, societatea românească, prin toate componentele sale își caută identitatea și sensul devenirii. Școala, familia și comunitatea pot să faciliteze, prin conlucrarea lor stabilă, realizarea unui echilibru între schimbare și continuitate, între specific și global, între împlinirea individuală și exigențele e ordin social. În contextul reformei educaționale, cadrul didactic are nevoie să știe ce se așteaptă de la el și trebuie să aibă capacitatea de a acționa responsabil. Studiul realității ne arată că, acolo unde este privit ca element activ, în permanentă interacțiune cu mediul și comunitatea din care fac parte. Copilul este unic, este cel care materializează aspirațiile adulților, iar scopul unei comunități este de a forma urmași puternici, informați, activi, responsabili, sensibili la nevoile acestora. Centrarea pe familie trebuie să devină o parte a structurii comunității. În acest sens vizitele la domiciliu, conferințele, centrele pentru părinți, sistemele de telecomunicații, implicarea în clasă, participarea în luarea de decizii, programele de educație a părinților și a adulților, rețeaua familie, școală și comunitate constituie multiple strategii de angajare prin parteneriate care depășesc limitele tradiționale. Ritmul vieții moderne este în schimbare. Un stil pozitiv de comunicare oferă un ton constructiv în relațiile familiei cu școala și ușurează acțiunile comune ale părinților și profesorilor, care lucrează în beneficiul copilului. Planificare sistematică a ședințelor cu părinții oferă de asemenea oportunități pentru toți cei implicați, de a împărtăși informații specifice despre copil. Este evident că părinții și profesorii împărtășesc o responsabilitate uriașă. Împreună oferă copiilor dorința de a învăța și a muncii. Comunicarea între cele două categorii nu trebuie să fie limitată. Astfel pot fi angajați în discuții buni, frații, surorile și prietenii apropiați ai familiei. Important este ca fiecare copil să aibă un adult interesat de progresul său. Familiile și copiii trebuie să se situeze în inima fiecărei

comunități. Din acest punct de vedere locuitării comunității se află la intersecția a trei *cercuri* de sprijin.

Cel mai apropiat familiei este cel al relațiilor de îngrijire-familia extinsă, prietenii, vecinii și colegii de slujbă ai părinților, toți aceștia reprezentând prima lor sursă. Al doilea cerc e constituit din grupul de susținere al instituțiilor. Acesta conține școli, biserici, organizații ale comunității, biblioteci, centre de recreere, spitale, agenții de voluntari, e.t.c. Împreună îi ajută pe tineri și familiile acestora să-și dezvolte talentele și interesele, capacitatea de a învăța și de a aplica cunoștințele. Un al treilea cerc, mai îngust, conține servicii specializate de intervenție și tratament în situații de criză. Sistemul actual se centrează, de obicei pe slăbiciunile familiei și problemele sale și nu pe punctele sale tari. Dintr-o altă perspectivă profesorii sunt frustrați de faptul că eforturile lor nu sunt suficiente pentru a ajuta copiii săraci, care vin nemâncați, împovărați de responsabilitatea față de alți membrii ai familiei sau doar pentru a evada dintr-un mediu haotic, periculos și abuziv, ceea ce determină micșorarea capacității lor de a învăța.

În loc să predea, profesorii sunt preocupați să depășească situații precum: procurarea de hrană, asigurarea de asistență medicală, servicii de consiliere a copiilor. În vreme ce școala oferă un anumit grad de siguranță, personalul acesteia este conștient de faptul că nu este suficient echipat pentru a rezolva problemele tuturor elevilor din școală. De cele mai multe ori școala se confruntă cu o problemă gravă, aceea a abandonului școlar. Pentru a ajuta cât mai mulți elevi să rămână în școală, și să atingă standardele impuse, comunitatea trebuie să ofere o gamă extinsă de experiențe de învățare, din care copiii să aleagă pe cele care au sens, din punctul lor de vedere. Este bine ca acești elevi să încerce să revină în școală, în medii de învățare diferite de cele pe care le-au părăsit. E mult mai posibil ca grupurile comunității să investească pentru a construi infrastructura locală de informații și pentru a sprijini restructurarea școlii, atunci când conștientizează faptul că au avantaje de tip educativ din aceeași infrastructură. Școlile sunt parte a comunității locale și de aceea, profesorii, administratorii, elevii și părinții sunt influențați de mediul respectiv: valorile, normele, structurile politice și economia acestuia. În schimb, ca centre de învățare, școlile influențează comunitățile locale. Această reciprocitate este mai mult sau mai puțin recunoscută. Cercetările indică faptul că formând diversele parteneriate, școala își dezvoltă curriculum-ul, iar comunitatea înțelege, acceptă mai ușor și beneficiază de tehnologia și schimbările din școală. Societatea se confruntă cu o varietate de tendințe în ceea ce privește stilurile de educare a copiilor în familie. Mulți părinți susțin cu fermitate practicile autoritariste de creștere a copiilor, preluate de părinții lor. Ei par să mențină un nivel ridicat al zgomotului psihologic, atunci când trebuie să exploreze sfaturi alternative de ducere a copiilor lor. Alții, care sunt nemulțumiți de experiențele avute în copilărie încearcă să reducă zgomotul psihologic și rămân deschiși unor idei noi.

Școala trebuie să fie deschisă la nevoile comunității, să identifice acele domenii în care poate dezvolta parteneriate comunitare: alternative de petrecere a timpului liber pentru copii și tineri, activități de educație rutieră, educație pentru sănătate, ajutorarea vârstnicilor, a familiilor sărace etc. O școală dezvoltată este aceea care răspunde unei game cât mai largi de nevoi ale beneficiarilor săi, este deschisă la parteneriate, cu oameni pregătiți și motivați. Iată câteva principii ale colaborării familie - școală: Copiii să se implice ca participanți activi în interacțiunile familie școală, centrată pe învățare;

- Să ofere tuturor părinților oportunități de a participa activ la experiențele educaționale ale copiilor lor, chiar dacă vin sau nu la școală,
- Colaborarea familie școală să fie folosită pentru rezolvarea problemelor dificile și, drept cadru de sărbătorire a realizărilor, a performanțelor deosebite,
- Relația dintre cele două instituții atât de importante să constituie fundamentul restructurării educaționale și al reînnoirii comunității;
- Eficiența profesională a cadrelor didactice, a administratorilor și a întregului personal al școlii să fie maximizată prin dezvoltarea unor abilități concrete, esențiale, conexiuni cu părinții și comunitatea.

Scopurile aferente acestor principii ar fi:

- Să ajutăm școlile să privească parteneriatele cu familia ca pe o primă resursă și nu ca pe un ultim refugiu, în promovarea învățării și dezvoltării.

- Să stabilim colaborarea școală – familie la nivel național, ca pe un standard al politicilor și practicilor educaționale.

Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității devin și se consideră parteneri în educație, în jurul elevilor se formează o comuniune de suport, care poate funcționa ca un angrenaj bine pus la punct. Parteneriatele reprezintă o componentă esențială în organizarea și desfășurarea activității în școală și în clasele de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate opțională sau o problemă de natura relațiilor publice.

În relația școală-familie pot apărea dificultăți de ordin comportamental, întâlnite atât la părinți, cât și la profesori și la conducerea școlii, sau de ordin material; relația respectivă cere un surplus de efort din punct de vedere material și de timp. Aceste dificultăți pot apărea din părerile divergente privind responsabilitatea statului și a familiei cu referire la educația copiilor, libertatea de alegere a școlii, de către părinți, impactul familial asupra rezultatelor școlare ale copilului, randamentul pedagogic și datoria parentală, participarea la gestionarea și procesul decizional din școală.

În relația școală-familie, problema profesionalismului cadrului didactic reprezintă un element esențial în cadrul serviciului făcut altora, fără a se gândi la avantaje personale, cu alte cuvinte competența, servirea clienților, un cod de etică profesională.

Din această perspectivă, se pune întrebarea: ce câștigă profesorul într-o cooperare cu familia? Se apreciază ca acest câștig poate fi un statut revalorizator în ochii societății; cooperarea cu familia poate fi un test profesional și poate fi considerat ca făcând parte din datoria profesională a profesorului deoarece:

- Părinții sunt clienți ai școlii; eficacitatea învățământului evaluată la școală și profesori poate fi ameliorată prin cooperare între școală și familie;
- Părinții sunt responsabili legali de educația copiilor lor și pot evalua cu exigență rezultatele activității școlare.

În acest context, se pune întrebarea: de relațiile cu familiile trebuie să se ocupe profesori specializați sau tot profesori? Soluția cea mai potrivită ar fi ca toți profesorii să aibă relații obișnuite de colaborare cu familiile, ei sunt cei care cunosc sușurile sau căderile elevilor, iar consilierii specializați - pentru cazuri dificile.

Se prevede că în țările europene să se treacă la o nouă etapă a colaborării școlii cu familia, în care accentul să se pună pe un angajament mutual, clar stabilit între părinți și profesori, pe un „contract parental” privind copilul individual, contractul între familie și școală să nu se considere doar un „drept opțional” ci un sistem de obligații reciproce în cooperarea părinților cu profesorii.

Educația răspunde atât cererii sociale cât și nevoilor și aspirațiilor individuale. Presupune eliberare de energiilor lăuntrice, prin împlinirea armonioasă și creatoare, a insecurității, inferiorității și dependenței pe care le poate simți ființa umană într-o societate aflată într-o schimbare rapidă. Esența omului și întreaga lui demnitate constă în aceea că este ființă cugetătoare. Gândirea caracterizează sufletul, nu trupul.

Bibliografie:

1. Neagu Costică, „Creativitate în învățământ”, Editura Terra, Focșani, 2004
2. Pescaru Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004
3. Nicola Ioan, „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000
4. Verza Emil, „Psihologia vârștelor”, Editura Hyperion, 1993

ABSTRACT

Motto: „Moral conduct, it simply means namely the requirement to renounce the pleasures of life, but rather solicitous interest that I submit someone to forge a better fate for all men.” (ALBERT EINSTEIN)

Sharing experience to build effective school-family-community relationships is the most important message for a better society.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

Knowledge is always on the border of unknown and desire to discover the UNIVERSE.

Be creative and the future is here! Everybody must do everything to build a better future for their kids, so the society has to develop the links for progress and security all over the world. As it knows, school, family and community are together to define and build so many ways for e-learning all the time, to share their discoveries in heart field and life lessons as well as for students and adults.

Education is the most important way in life the teachers should develop a stable co-operation between them, community and students' families. Many times we aren't able to solve the main problems that it happened with many students because of dire-poverty from their families, so they must abandon the school. We have to grow up others ways for recalling the kids who abandon the school, to discover themselves and their hopes for a better life in our society.

PARTENERIATUL "FAMILIE-ȘCOALĂ" ȘI ROLUL SĂU ÎN REUȘITA EDUCAȚIEI INCLUSIVE

Prof. RAMONA CATALINA DRAGUȚESCU
Școala Gimnazială Cotmeana, jud. Argeș

Educația integrată se referă în esență la integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație (copii cu deficiențe senzoriale ,fizice , intelectuale sau de limbaj , defavorizați socio-economic și cultural copii din centrele de asistență și ocrotire , copii cu ușoare tulburări psihoafective și comportamentale , copii infectați cu virusul HIV etc.) pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.

În modelul tradițional , relațiile familiei cu școala sunt aproape inexistente sau au un caracter informal, ocazional. În condițiile școlii incluzive , părinții participă direct la viața școlii și pot influența anumite decizii care privesc procesul educațional. Absența sau indiferența părinților în ceea ce privește problemele educaționale ale copilului vine în opoziție cu ideea de integrare sau incluziune. În acest sens apar o serie de dificultăți cauzate de atitudinea de reținere sau neîncredere a părinților care rezultă din reprezentări/mentalități eronate cu privire la viața și evoluția școlară a unui copil cu cerințe educative speciale. Având în vedere perspectiva învățământului de tip incluziv , părinții au dreptul să-și exprime propria viziune asupra modului de funcționare a școlii și să participe concret la influențarea actului managerial din școală. De asemenea , familiile copiilor cu cerințe educative speciale au obligația să se implice în activitățile extrașcolare ale copiilor și să dea dovadă de răbdare și înțelegere față de schimbările mai lente sau mai rapide din viața copiilor lor.

Incluziunea reprezintă esența unui sistem educațional ce se caracterizează prin promovarea egalității în drepturi și responsabilității, flexibilitatea programelor școlare, implicarea activă a comunității în programele școlii, parteneriat cu familia. În reușita educației incluzive un rol important revine familiei. Relația familie-școală se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. La începutul parteneriatului cu părinții, profesorii trebuie să se gândească ce pot învăța de la părinți despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă profesorii trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele se poate stabili o relație deschisă cu sprijin reciproc. A ști să asculți înseamnă a fi capabil să creezi premisele colaborării. Ascultarea activă înseamnă a fi cu adevărat activ .

Pentru o mai eficientă susținere a școlii incluzive din partea familiilor , membrii acestora trebuie să satisfacă un minimum de cerințe:

- să participe activ la toate activitățile școlii și să se implice în promovarea practicilor de integrare școlară a copiilor cu cerințe speciale la toate nivelurile vieții sociale.
- să fie modele de acțiune și comportament în acceptarea și susținerea integrării persoanelor cu cerințe speciale din comunitățile lor.
- să sprijine profesorii în alegerea unor strategii realiste cu privire la evoluția și formarea copiilor în școală și în afara ei .

-să fie parteneri sinceri de dialog și să accepte fără rezerve colaborarea cu echipa de specialiști care se ocupă de educarea și recuperarea copiilor lor, urmărind împreună progresul înregistrat de copil în diverse situații de viață.

-să colaboreze cu alți părinți în grupurile de suport ale părinților și să împărtășească și altora experiențele personale cu propriii copii la activitățile desfășurate în mijlocul familiei.

-să fie convinși de avantajele oferite de școala incluzivă copiilor cu cerințe speciale și să accepte fără resentimente eventualele limite impuse de gradul și complexitatea deficiențelor acestora .

Se evidențiază în mod tipic caracteristici legate de condițiile de acasă și din familie ale elevilor ca fiind unele din barierele principale în învățare. Ca și exemple se pot menționa:

-resursele financiare ale familiei.

-atitudinile părinților față de școală și educație.

-starea de sănătate și nutrițională a copilului.

-stresul cauzat de separarea părinților sau de familii disfuncționale.

-proveniența dintr-o familie ce călătorește mult.

-începerea școlii cu slabe abilități de vorbire , vocabular deficitar și insuficienta pregătire pentru citit-scris.

Școlile tind să perceapă elevii care se confruntă cu aceste bariere ca fiind slab motivați , supuși presiunii negative a părinților și grupului, ca având o frecvență redusă la școală și manifestând probleme comportamentale și manifestând probleme comportamentale și de control. Din aceste răspunsuri este clar că școlile întâlnesc cele mai mari dificultăți atunci când se confruntă cu bariere pe care le consideră externe și cu mult în afara controlului școlii –condițiile de acasă și din familia elevului care afectează abilitatea acestuia de a fi complet receptiv la oportunitățile educaționale pe care le oferă școala. Este necesar să se realizeze aici un echilibru. Cu siguranță că școlile și profesorii nu pot să rezolve toate problemele sociale pe care le întâlnesc. Dar, cadrele didactice trebuie să combine o concentrare pe responsabilitățile lor profesionale distincte cu dezvoltarea continuă a unui climat tolerant și cald care ține seama de nevoile, problemele și istoria de viață a tuturor elevilor.

Prin comunicarea bilaterală părinții creează un parteneriat strâns în sprijinul copiilor, se formează comunitatea și cultura școlii, cadru în care aceștia se simt ca “ membrii ai unei familii”. Părinții răspund la această cultură prin participarea la educația copiilor în moduri în care ei înșiși niciodată nu le-au cunoscut.

Factorii care influențează părinții în implicarea lor în educația copiilor, includ:

1. nivelul educațional al părinților;
2. grupurile din care ei fac parte;
3. atitudinea conducerii școlii;
4. influențele culturale;
5. problemele familiei în îngrijirea copilului;

Comunicarea cu familiile despre programele școlii și progresul elevului folosind comunicări de la școala la familie și de la familie la școală. Prin comunicare eficientă cu familia, aceasta ajunge să conștientizeze rolul în educație, rolul în integrarea cu succes a copilului său. Familia trebuie să exercite o influență pozitivă asupra copilului, rolul său fiind foarte important în dezvoltarea acestuia din punct de vedere fizic, intelectual, moral.

Familia este mediul normal în care personalitatea unui copil, cu sau fără deficiențe, se dezvoltă armonios sub toate aspectele.

Succesul educației inclusive este asigurat de comunicarea dintre familie și școală.

Copiii au rezultate bune la școală, se integrează dacă familiile se interesează îndeaproape de educația lor. Părinții sunt cei care cunosc cel mai bine copilul și reprezintă o importantă sursă de sfaturi pentru profesori.

Școala incluzivă și toate cadrele didactice trebuie să creeze un mediu primitor pentru implicarea familiei în recuperarea , adaptarea și integrarea propriului copil cu cerințe speciale, prin:

-solicitarea tuturor familiilor cu copii care prezintă cerințe educaționale speciale să participe la aplicarea programului educațional și terapeutic propus;

- recunoașterea cerințelor și drepturilor familiilor de a alege dacă, în ce măsură, cum și când pot participa la cât mai multe activități terapeutice , pentru continuarea lor acasă;
- inclusiunea familiilor , în mod obișnuit și consecvent, în schimbul de informații despre copil;
- identificarea resurselor din cadrul programului educațional și recuperator-terapeutic al elevilor cu cerințe speciale prin care se pot sprijini activitățile părinților;
- anunțarea familiei în legătură cu activitățile propuse în programul recuperator-terapeutic și completarea lui la solicitările părinților;
- informarea familiilor despre schimbările survenite în cadrul programului;
- acceptarea feed-backului primit de la familie ca informații utile în ameliorarea programelor destinate educării și recuperării elevilor cu CES.

Parteneriatele școală – familie vin în sprijinul îmbunătățirii comunicării dintre părinți și profesori. Ele se evidențiază în activități comune, participarea părinților la diferite cursuri în care se explică acestora ce înseamnă o regulă în familie, ce înseamnă o pedeapsă când nu au fost respectate regulile și ce înseamnă o laudă.

În cadrul parteneriatelor se clădesc relații între indivizi, acestea fiind caracterizate de responsabilități și cooperări reciproce. Nu-și mai au locul idei, din partea profesorilor, de genul: “dacă familia ne sprijină și noi ne vom putea face datoria” sau din partea familiilor: “noi am crescut acest copil, este treaba voastră să-l educați”.

Realizarea parteneriatelor funcționale presupune un sistem de activități cuprinse într-un plan pe termen scurt și mediu , cu obiective și responsabilități clare.

Ca și obiective operaționale pentru un parteneriat școală-familie pot fi enumerate:

- implicarea conștientă a elevilor, părinților și membrilor comunității în activitățile propuse potrivit capacităților psiho-fiziologice și aptitudinilor lor;
- identificarea și înlăturarea barierelor de comunicare;
- combaterea eșecului școlar, a abandonului școlar;
- îmbunătățirea bazei materiale a școlii;
- consilierea elevilor și a părinților să devină frecventă și eficientă;
- îmbunătățirea relațiilor între școală și părinți, profesori și elevi, părinți-părinți;
- conștientizarea necesității ascultării active,
- înlăturarea prejudecăților și a discriminărilor elevilor în funcție de mediul din care provin sau de statutul părinților;
- identificarea caracteristicilor individuale ale elevilor;
- exprimarea liberă a opiniilor;
- dezvoltarea încrederii în sine și în reușita acțiunii.

Un parteneriat între cadrele didactice(profesiuniști) și familie este posibil numai dacă fiecare dintre cei implicați înțelege rolul pe care îl joacă în viața copilului. Părinții au nevoie de educație pentru a ști cum să-și crească copiii. Prezența părinților și profesorilor împreună în activități de dezvoltare și participare comunitară, influențează pozitiv rolul lor în educația incluzivă.

Dacă părinții și cadrele didactice lucrează împreună, se poate sprijini dezvoltarea copilului, iar cerințele sale pot fi îndeplinite într-o măsură mai mare.

Un parteneriat între familie și școală nu se poate construi foarte repede, ci sunt necesare etape bine planificate. Această planificare duce la stabilirea unei relații de încredere și cooperare activă cu cadrele didactice și alți profesioniști, familia fiind unul dintre factorii a căror contribuție este foarte importantă în procesul de integrare școlară a copiilor.

Bibliografie:

- 1.Robu, Maria, „*Empatia în educație*”, Didactica Publishing House, București, 2000.
- 2.Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreț Dobridor Ioan, „*Prelegeri pedagogice*”, Editura Polirom, Iași, 2003
- 3.Ghergut,A(2006)”Psihopedagogia persoanelor cu cerinte speciale”Ed.Polirom
4. Pescaru, Băran, Adina, „*Parteneriat în educație*”,Editura Aramis Print, București, 2004
- 5.Popescu,M(2000)”Implicarea comunitatii in procesul de educatie”Ed.Corint
6. Nicola, Ioan, „*Tratat de pedagogie școlară*”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000

ABSTRACT

Inclusive education focuses on integrating the kids with special needs in schools in order to offer them a better climate for developing their personality and skills as balanced as it should be.

Inclusive education is the essence of an educational system that it's characterized by promoting equality and responsibility, by the flexibility of the school programs, the active implication of the community in those programs in partnership with the family. A great role in the success of the inclusive education is played by the family.

Through an efficient communication with the family, inclusive education gets to display its role in education and in integrating the child in the school group with success. The family must have a positive influence on the child, its role being very important in his moral, physical and intellectual development. The family is the ordinary environment in which the personality of a child with or without impairments develops harmoniously by all aspects.

Kids have good results in school and integrate easily in the community if the families show close interest in their education. The parents are the ones that know their child best and they represent a source of advice for the teachers.

The partnerships school – family come to aid the communication between parents and teachers. They ask the parents to take part in various classes where they are taught what a rule in a family means, what a punishment should look like when the rules are broken and how the child should be rewarded.

A partnership between teachers and family is possible only if both parties understand the role they play in a child's life. The parents need education on how to raise their children. Both the parents' and teachers' participation in community activities have a positive role in inclusive education. This kind of partnership cannot be created in a hurry because there is a need for carefully planned steps. This planning helps to create a reliable relationship and an active collaboration with teachers and other professionals, the family being one of the defining factors

ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA- VERIGI CHEIE ALE PROCESULUI EDUCAȚIONAL

Prof. GABRIELA BOJĂ

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Alexandria, jud. Teleorman

Dintotdeauna, școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, iar între aceștia și comunitate, mediul extrașcolar și extrafamilial, activează elevul, obiect și subiect al educației. Dacă aceste medii educaționale se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a elevului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială. Școala trebuie să aibă contacte cu toate instituțiile sociale interesate direct sau tangențial de domeniul educației copilului de vârstă școlară și să stabilească relații de cooperare și colaborare. Ea contribuie la transmiterea moștenirii culturale și facilitează învățarea individuală și colectivă. Totodată școala face posibilă participarea grupurilor și colectivităților la viața publică, elaborarea și luarea deciziilor.

Schimbul de informații favorizează interacțiunea socială și permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluționarea problemelor care îi privesc. Valoarea educației crește într-o lume în care schimbările s-au accelerat simțitor, într-o societate a opțiunilor individuale și sociale multiple, marcată de o multitudine de tranziții, de naturi diferite. Educația este solicitată să răspundă provocărilor unei lumi a societăților și indivizilor în derută, o lume în care s-au pierdut și se pierd repere, sisteme de referință, iar sistemele etice se află în criză. Școala este chemată să contribuie la redefinirea unor noi sisteme de valori, la reconstrucția spirituală a omului. În țara noastră, cunoaște o redefinire a rolului social al educației, în contextul unui ” *parteneriat pentru educație* ”, care se dorește a fi un dialog deschis, lucid, responsabil, între toți factorii educaționali familie, biserică, școală, comunitate locală). Școala se deschide spre mediul comunitar și se fac propuneri de realizare a

osmozei școală- comunitate (școala în comunitate și comunitatea în școală), în perspectiva înțelegerii școlii ca un centru cultural și civic, centru complex de învățare la îndemâna tuturor, tineri și mai puțin tineri. Comunitatea este cea care oferă mediul prielnic pentru desfășurarea acestor activități comune. Prin programe și acțiuni specifice se crează și se dezvoltă legături multifuncționale între școală și societatea civilă.

Comunitatea are un rol important alături de școală și familie în educația elevului. Școala trebuie să devină nucleul parteneriatului educațional. Încercarea unităților școlare de a atrage în diferite tipuri de parteneriat, diferite categorii și instituții, se va bucura de succes doar în măsura în care școala va veni în întâmpinarea cerințelor sociale și comunitare:

- extinderea caracterului democratic a managementului școlar;
- atragerea familiei în calitate de partener principal al școlii;
- realizarea colaborării cu toate categoriile comunitare interesate;
- atragerea tuturor factorilor care pot contribui la rezolvarea problemelor școlii;
- realizarea unui echilibru între cererea și oferta de educație;
- satisfacerea unor nevoi comunitare specifice în domeniul educației;
- pregătirea elevilor pe linia dezvoltării personale și a integrării active în comunitate;
- asumarea unui rol activ în identificarea și rezolvarea unor probleme ale comunității;

Pentru a răspunde acestor deziderate, școala printr-un management performant al calității învățământului, trebuie să orienteze întregul său efort spre elevi, care reprezintă centrul de interes al oricărui parteneriat educațional.

Transformarea familiei într-un partener al școlii presupune:

- extinderea inițiativei școlii în sensibilizarea și atragerea familiei;
- elaborarea și realizarea unor proiecte orientate către parteneriatul cu familia;
- activizarea consiliilor de părinți;
- îmbunătățirea modalităților de informare adresate părinților;
- organizarea unor activități în regim de parteneriat.

Parteneriatul dintre școală și familie poate fi încurajat printr-un management performant al calității și prin asigurarea unor servicii educaționale destinate părinților.

Autoritățile locale parteneri foarte importanți în realizarea unei educații de calitate

Instituțiile de învățământ nu se pot dezvolta și de asemenea nu pot oferi servicii educaționale de calitate fără susținerea și implicarea hotărâtă a autorităților locale în rezolvarea problemelor cu care se confruntă școala.

Conform actualelor prevederi legale ca și în virtutea unor relații tradiționale, stabilite de-a lungul timpului, autoritățile locale trebuie să ofere școlii un sprijin care se exprimă prin:

- resurse materiale și financiare;
- donații pentru dotarea materială;
- facilități pentru obținerea unor resurse suplimentare;
- organizarea unor activități;
- spații și terenuri la dispoziția școlii.

Parteneriatul dintre școală și autoritățile locale trebuie să se sprijine pe identificarea intereselor comune și pe acordarea de sprijin reciproc. Felul în care școala și autoritățile locale colaborează are o influență importantă asupra calității serviciilor educaționale oferite de către unitatea de învățământ.

Bibliografie:

1. Vasile Gh. Cojocaru, "Calitatea în educație", Chișinău 2007
2. Băran- Pescaru, A., „Parteneriat în educație”, București, Editura Aramis Print, 2004.
3. Vrășmaș, E., A., „Consilierea și educația părinților”, București, Editura Aramis 2002.
4. Popescu, M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația 2000+, Corint, București, 2000.

ABSTRACT

School and family are the two pillars of education , and between them and the community , the environment and extrafamilial extracurricular activates student , object and subject of education. If these educational backgrounds complement and support, they provide a smooth integration largely student at school and in social life more generally. Exchange of information fosters social interaction and allows a large number of people to take an active part in solving the problems that concern them .

Educational institutions can not develop and also can not provide quality educational services without the support and involvement of local authorities decided in solving problems facing the school .

The partnership between the school and local authorities must rely on identifying common interests and mutual support . The way in which schools and local authorities working together has a significant influence on the quality of educational services provided by the education unit.

MODALITĂȚI DE COLABORARE ÎN PARTENERIATUL ȘCOALĂ - FAMILIE

prof. CĂTĂLIN LUNGEANU

Școala Gimnazială Sadova, jud. Suceava

În ultimii ani se pune accent și pe un angajament mutual clar stabilit între părinți și școală, în baza unui contract educațional individual privind educația copilului. Scopul contractului este asigurarea condițiilor optime de derulare a procesului de învățământ prin implicarea și responsabilizarea părților în educația beneficiarilor direcți ai educației elevilor.

În activitatea noastră didactică am conștientizat faptul că pentru o relație optimă de colaborare a școlii cu părinții pot fi utilizate o multitudine de forme și metode de colaborare. Pentru găsirea unor soluții la problemele educative ale familiei, părintele trebuie văzut ca un colaborator, ca un partener care se implică activ în aceste forme de intervenție socio-educatională.

Mult timp, concepția potrivit căreia școlii îi revine sarcina instrucției, iar familiei, cea a educației, a persistat, separând astfel rolurile celor doi agenți educativi. Școala și familia trebuie să colaboreze real, bazându-se pe încredere și respect reciproc, pe grija față de elev, făcând loc unei relații deschise.

Școala, ca instituție de educație, formare și orientare, are rolul de a crea premise favorabile pentru elevi pentru a le facilita integrarea socială, spirituală și economică. Școala trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ prin stimularea elevilor în ce privește aptitudinile, atitudinile și a trăsăturile lor de personalitate

Este știut faptul că metodele educative din cadrul familiei, mai mult sau mai puțin planificate și coordonate benefic, determină în bună măsură dezvoltarea personalității, precum și randamentul la școală ale tinerilor, precum și manifestările lor socio-morale. Factorul hotărâtor pentru succesul școlar este colaborarea directă și activă în cadrul ecuației școală - familie.

Ca parteneri, atât școala cât și familia au anumite cerințe una față de cealaltă. Prin urmare, profesorii doresc din partea părinților: să ofere copiilor lor condiții optime ca aceștia să se dezvolte; să le ofere un mediu sigur, liniștit și prielnic pentru a învăța; să sugereze copiilor importanța educației pentru viața de adult; să-i îndrume pe copii să realizeze un echilibru între activitățile școlare și cele casnice; să comunice des și deschis cu profesorii; să-i învețe pe copii auto-disciplina și respectul față de alții, să-și accepte responsabilitatea de părinte fiind un bun exemplu, să susțină acțiunile școlii.

De asemenea, părinții au și ei expectanțe privitoare la activitatea cadrelor didactice cum ar fi: să fie receptivi la nevoile, interesele și abilitățile copiilor, să comunice des și deschis cu părinții, să stabilească cerințe școlare nepărtinitoare pentru toți elevii, să manifeste dăruire în educarea copiilor, să trateze pe toți elevii corect, să intensifice disciplina pozitivă a copiilor, să ofere indicații cu privire la modul în care părinții îi pot ajuta pe copii să învețe.

Mai mult, reprezentanții părinților au acces în *Consiliul de administrație al școlii*, se constituie în asociații de părinți, dându-le un statut legal suplimentar de autoritate.

În ultimii ani se pune accent și pe un angajament mutual clar stabilit între părinți și școală, în baza unui *contract educațional* individual privind educația copilului. Scopul contractului are ca principiu asigurarea condițiilor optime de derulare a procesului de învățământ prin implicarea și responsabilizarea părților în educația beneficiarilor direcți ai educației elevilor. Astfel: *școala* are responsabilitatea cea mai importantă în procesul instructiv-educativ, *părintele* este o persoană responsabilă pentru educarea și comportamentul copilului și pentru colaborarea cu școala spre beneficiul copilului. *elevul* este și el responsabil pentru propria educație.

Analizând activitatea noastră în acești ani cu familia (mai ales în calitate de diriginte), am concluzionat că pentru o relație optimă cu părinții este nevoie de a îmbina variate forme și metode de colaborare a școlii cu familia și comunitatea. Unele dintre acestea sunt:

- ***ședințele cu părinții*** - oferă acestora ocazia de a se cunoaște între ei, de a acționa ca o echipă, de a se cunoaște reciproc cu cadrele didactice, de a discuta aspecte ale programului școlar, de a afla despre progresele/regresele copiilor, schimbările intervenite în evoluția lor ș.a;
- ***lectoratele cu părinții*** - cu teme diverse, prin care părinții sunt informați privitor la importanța cunoașterii personalității propriului copil, aprecierea corectă a comportamentelor copiilor, măsuri și soluții pentru ignorarea sau limitarea comportamentelor negative, tehnici și metode prin care-și pot ajuta copilul la lecții;
- ***consultațiile individuale (convorbirile)*** - oferă prilejul abordării individualizate a problemelor cu care se confruntă copilul sau părintele, se pot oferi sfaturi, părinții pot furniza informații mai intime pe care nu doresc să le facă publice, dar sunt relevante pentru educația și instrucția copilului;
- ***convorbiri telefonice*** - care au luat amploare datorită telefoniei mobile, dar și timpului limitat al părinților și cadrelor didactice;
- ***chestionarul*** - permite obținerea unor informații privind organizarea colectivelor de elevi, subiecte abordate pe viitor la ședințe, doleanțe ale părinților ș.a.;
- ***participarea părinților la activități organizate în școală*** - lecții deschise pentru părinți, astfel părinții au posibilitatea să cunoască nivelul de pregătire al copilului, deprinderile însușite, prietenii acestuia, să se familiarizeze cu metodele și procedeele folosite în predare;
- ***consiliere psihopedagogică*** - constă în rezolvarea unor situații - problemă cu copiii lor, prestează servicii de consiliere și distribuie materiale informative;
- ***vizitele ale cadrelor didactice la părinții copiilor*** - specificul acesteia constă în aflarea directă a condițiilor concrete de viață și educație ale copilului în familie;
- ***vizite la locul de muncă al părinților*** - contribuie la cunoașterea specificului unor profesii și competențele necesare practicării acestora; părintele poate fi ghidul acestor acțiuni;
- ***excursii, drumeții*** - părinții pot contribui la organizarea și sponsorizarea acestor acțiuni, asigură supravegherea copiilor, trăiesc emoții pozitive alături de copilul lor, le oferă modele de comportare;
- ***expoziții cu lucrări ale copiilor*** - prilej de a-i familiariza cu date importante despre evoluția copiilor, atât pe plan artistic, cât și al bagajului de cunoștințe;
- ***sărbătorirea zilei de naștere a copiilor în clasă*** - copiii învață comportamentul civilizat și se creează legături afective cu membrii familiilor, deoarece invitații sărbătoritului pot fi;
- ***serbările școlare*** - prin care părinții pot descoperi aptitudini speciale ale copiilor, nivelul dezvoltării acestora, pot să le evalueze performanțele, să se implice în organizarea acestor activități;
- ***implicarea părinților în proiecte și parteneriate școlare***;
- ***ziua ușilor deschise*** - în cadrul căreia părinții asistă la orele de curs și la alte activități;
- ***jurnalul clasei*** - cuprinzând fotografii, impresii ale copiilor, altor persoane implicate în activitățile clasei, descrieri de acțiuni, diplome obținute, desene create de copii etc;
- ***scrisorile și însemnările*** - necesare ca mijloc operativ, comod, în condițiile când cadrele didactice nu au posibilitatea unor întâlniri directe cu părinții elevilor;
- ***lecții deschise*** - părinții pot participa la lecții și cunoaște modalități, metode, mijloace didactice, pe care le pot folosi acasă pentru completarea educației copiilor;

- **avizierul școlii** - conține informații de interes comun pentru elevi și părinți privind activități ce se desfășoară în școală, rezultate de la concursuri, anunțuri importante, programe în derulare etc;
- **atelier de lucru cu părinții** - în cadrul cărora aceștia sunt familiarizați cu standardele de eficiență a învățării/finalitățile educației, conținuturile, strategiile aplicate, programul de activitate a școlii;
- **mese rotunde** - la care părinții și profesorii fac schimb de experiență educațională;
- **conferințe științifice** - în cadrul cărora cadrele didactice, dar și părinții țin comunicări cu privire la educația copiilor în școală și în familie;
- **revista și sait-ul web al școlii** - ce conține informații despre activitățile instituției; prezentarea unor evenimente; anunțuri; articole diverse la care pot să-și aducă aportul și unii părinți;
- **acordul de colaborare școală-familie** - sunt trecute responsabilitățile școlii și ale părinților educației;
- **școala părinților** - se organizează cursuri psihopedagogice pentru părinți;
- **"biblioteca vie"** (vorbitor, invitat, vizitator) - aceasta este o tehnică prin intermediul căreia un părinte prezintă copiilor, profesorilor, altor părinți informații importante privind profesia sa;
- **activități pentru copii organizate în comun de către învățători și părinți.**

Dezavantajul cel mai evident constă în faptul că acțiunile parteneriatului educațional nu se planifică în baza unor analize profunde, nu se consideră obligatorii și nu se monitorizează continuu pentru a lichida la timp lacunele și greșelile comise.

Bibliografie:

1. Agabrian, M., Milea V., *Parteneriate școală-familie-comunitate*, Ed. Institutul European, Iași, 2005
2. Batrânu, E., *Educația în familie*, Ed. Politică, București, 2005
3. Cosma, T., *Ședințele cu părinții în gimnaziu*, Ed. Polirom, Iași, 2001
4. Cristea S., *Fundamentele pedagogiei*, Ed. Polirom, Iași, 2010
5. Jigău M., coord., *Curriculum clasele V-VIII Consiliere și orientare*, Institutul de Științe ale Educației, Consiliul Național pentru Curriculum, București, 2005
6. Jinga, I., Negreț, I., *Învățarea eficientă*, Ed. Aldin, București, 1999
7. Vințanu, N., *Educația adulților. Idei pedagogice contemporane*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1998
8. Vrasmaș, Ecaterina, *Intervenția socio-educatională ca sprijin pentru părinți*, Ed. Aramis, București, 2008

ABSTRACT

An essential criterion for the efficiency of educational activity carried out with students lies in the coordination of the two factors: school and family educative. The process of collaboration with the parents ensure achievement of the aim, i.e. the educational achievement of educational objectives successfully and forming of skills of the students. The school should develop and implement ways to involve parents in children's education, focusing on the needs of parents and the development of technologies that contribute to the provision of information, training and participation. An efficient partnership between family and school can really contribute to social development and is a vector of continuous education of pupils, parents and teachers.

Starting from the need sociopsychopedagogical knowledge of the child, the school is forced to collaborate with the family in various forms, whether effectively by developing educational partnership. Pursuing the common characteristics, special and differentiated life of the student, parents can fill out, support and develop future adult personality with a condition-working with the school.

In recent years the focus on a mutual commitment and clearly established between parents and school, under a contract to individual education child education. Purpose of the contract is to ensure optimal conditions of the educational process by engaging and empowering the parties to the direct beneficiaries of education education students.

In our work I realized that teaching for an optimal relationship of cooperation of school with parents can be used in a multitude of forms and methods of cooperation. For finding solutions to the

problems of the family, parent education should be viewed as a collaborator, as a partner who is actively involved in these forms of socio-educational intervention.

Building and maintaining a partnership between the school and the family depends on the assumption of responsibilities by all educational actors.

DRUMUL MĂTĂSII: FAMILIE → ȘCOALĂ → COMUNITATE

prof. DOINA MIRABELA ISTRATE

Colegiul Tehnic de Alimentație și Turism "Dumitru Moțoc", Galați, jud. Galați

Dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, formarea personalității autonome și creative este idealul educațional al școlii românești. Pentru îndeplinirea acestui ideal este necesară conlucrarea între cei trei factori decisivi în educația tinerilor: familia, școala și comunitatea, ca întreg.

Formarea unor tineri capabili să se integreze social, fără dificultăți, să-și asume responsabilitățile, să ia cele mai corecte decizii în ceea ce privește propria persoană, dar și a celor din jur, să respecte instituțiile, dar și legile statului, să-și dezvolte competența de acțiune în spirit democratic, să contribuie la dezvoltarea armonioasă a comunității în care trăiesc, trebuie să reprezinte principalele obiective ale familiei, școlii și comunității. Realizarea acestor obiective majore este posibilă numai prin plasarea elevului în centrul preocupărilor profesorilor, a tuturor factorilor educaționali și prin realizarea unei relații eficiente între familie, școală și comunitate.

Familia este principalul factor care participă la educarea individului încă din primii ani de viață. O mare parte dintre cunoștințele despre natură, societate, deprinderi igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie. A educa înseamnă a semăna înțelepciune și a culege cu răbdare. A educa înseamnă a fi un căutător care caută comorile inimilor. În era informaticii și a tehnologiei care caracterizează societatea postmodernă, părinții uită să comunice cu proprii copii. Părinții și copiii trăiesc izolați, rareori plâng împreună și trăiesc încorsetați în propria lor lume. Mulți părinți spun copiilor lucruri minunate, dar au reacții dintre cele mai rele în fața lor: sunt agresivi, intoleranți, ascunși, pătinoși, și cu timpul se creează o prăpastie emoțională între părinți și proprii copii. Există puțină afecțiune, dar multe fricțiuni și critici.

Pentru a fi colaboratori eficienți în procesul de educație al propriilor copii, părinții au nevoie de ajutor, de îndrumare pentru a lua decizii corecte care să asigure buna dezvoltare personală, dar și profesională a tinerilor. În primul rând, părinții trebuie să învețe că mai de preț pentru copiii lor nu sunt cadourile, ci afecțiunea necondiționată de care copiii au atâtă nevoie într-o lume în care nesiguranța, minciuna și violența sunt atât de prezente. În al doilea rând, dacă părinții doresc să aibă copii sănătoși fizic și mental, ei trebuie să le alimenteze personalitatea, și nu corpul; ei trebuie să-și pregătească copiii pentru "a fi", căci lumea îi va pregăti pentru "a avea".

Pentru a avea copii echilibrați, care vor reuși să se afirme în societate și să evolueze pe toate planurile, părinții trebuie să învețe copiii cum să gândească, cum să analizeze ceea ce îi înconjoară, să îi pregătească și pentru eșecuri, nu numai pentru aplauze. Părinții pot contribui la dezvoltarea creativității, a spiritului inventiv, a perspicacității propriului copil povestindu-i istorioare moralizatoare, și nu oferindu-i informații gata elaborate.

Este *drumul mătăsii*, un drum anevoios în care familia necesită îndrumare și suport, din partea școlii și a comunității, în educarea propriilor copii, ce vor deveni adulți ai societății actuale. Este un drum greu, dar odată ajunși la capăt, mulțumirea va încununa eforturile asumate și constante ale acestora.

Amfiteatrul minții umane este un labirint ce se impune a fi parcurs cu ajutorul atât al familiei, cât și al școlii și comunității. Pentru a pătrunde în amfiteatrul minții și sufletului elevilor, profesorul trebuie să aibă o sensibilitate aparte, și nu neapărat să stăpânească metode și strategii.

Școala este una dintre instituțiile esențiale ale societății ale cărei rezultate influențează atât evoluția beneficiarilor ei direcți, cât și indirecti. Școala trebuie să contribuie la dezvoltarea

sentimentului de siguranță, a toleranței și a perseverenței prin educarea emoțiilor, și nu prin educarea inteligenței logice. De ce? Întrucât elevii cu o inteligență emoțională crescută sunt gata să accepte și să depășească situațiile conflictuale, situațiile limită, eșecurile și se pot mobiliza mai ușor după trăirea unor situații neplăcute.

Pentru a avea rezultate pe termen lung în activitatea cu elevii și pentru a oferi societății tineri pregătiți, profesorii trebuie să educe pentru viață, și nu pentru profesie, pentru că astfel ei vor contribui la dezvoltarea spiritului întreprinzător, la dezvoltarea capacității de a alege, de a pune întrebări etc. În școală sunt comunicate elevilor cunoștințe, uzanțe sociale și morale, în scopul formării lor armonioase, ajutându-i să se pregătească nu numai pentru exercitarea unei profesii, ci și pentru viața în cadrul comunității. Reușita acțiunilor educative, desfășurate de profesori, condiționează reușita socială și profesională a indivizilor. Pe fondul schimbărilor pe care le traversează societatea românească, în încercarea de căutare și cristalizare a identității, școala are un rol primordial în refacerea identității sociale și valorizarea potențialului uman, prin susținerea parteneriatelor cu toți factorii sociali interesați de dezvoltarea educației, dar și prin stabilirea setului de valori care să orienteze evoluția societății și a educației sale.

În contextul societății postmoderne, în care tinerii sunt expuși la nenumărate alegeri, pline de capcane, se impune o regândire și revigorare a relației dintre familie, școală și comunitate. Această nouă abordare trebuie să se realizeze din interiorul sufletului elevului către exterior și are în vedere asigurarea echilibrului interior al acestuia, care să-i asigure echilibrul în exterior, în relațiile sociale pe care le desfășoară. Realizându-se acest lucru, comunitatea ca întreg va beneficia de tineri echilibrați, siguri pe ei, independenți în gândire și acțiune, activi și implicați în procesul social actual.

Este primordial ca unitățile școlare să comunice cu comunitatea locală pentru a implica factori decisivi (biserica, poliția, agenți economici, ONG-uri, asociații, instituții publice și/sau private etc.) din societate în educarea elevilor. Prin abordarea unei palete largi de teme educative, școala poate realiza parteneriate solide cu instituții și ONG-uri din comunitatea locală și nu numai, care să sprijine acțiunile demarate de unitățile școlare. Pentru a oferi societății tineri pregătiți pentru provocările cu care se vor confrunta în viață ca viitori adulți, școala trebuie să păstreze permanent legătura cu comunitatea pentru a afla care sunt cerințele, expectanțele, nevoile acesteia. În acest fel, nu va exista o discrepanță între educația livrată elevilor în școală și cerințele dinamice ale societății actuale.

Prin comunicarea multilaterală dintre familie, școală și comunitate, se poate asigura un învățământ durabil, sănătos și mereu pregătit pentru provocările pe care ni le lansează lumea aflată într-o continuă schimbare.

Bibliografie:

1. Albulescu, Ion, Albulescu, Mirela, *Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane*, Editura Polirom, Iași, 2000;
2. Cury, Augusto Jorje, *Părinți străluciți, profesori fascinanți*, Editura For You, București, 2007;
3. Ionescu, Miron, *Instrucție și educație.Paradigme educaționale moderne*, Editura EIKON, Cluj-Napoca, 2011.

ABSTRACT

The free, full and harmonious development of human individuality, the development of autonomous and creative personality is an educational target of the Romanian school. To achieve this target, collaboration is necessary between the three key factors in the education of young people: family, school and community as a whole.

Training of young can integrate socially without difficulty, to assume responsibilities, take the right decisions regarding themselves, to respect the institutions and laws of the State, to develop competences democratic action, to contribute to the harmonious development of communities where they live should be the main goals of family, school and community.

Family is the main factor involved in the education in the first years of life. Much of the knowledge about nature, society, hygienic habits, habits of behavior, students owe the education

received in the family. To be balanced children who will be able to state in society and evolve on all levels, parents should teach children how to think, how to analyze what surrounds them, to prepare them for failures, not only for applause.

The school is one of the key institutions of society which the results influence developments both its direct and in direct beneficiaries. The school must help to develop a sense of safety, tolerance and perseverance through educational emotions, and not logical intelligence education. Why? Since students with high emotional intelligence are ready to accept and overcome conflict situations, failures and they may find it easier after experimenting some unpleasant situations.

In the context of post modern society in which young people are exposed to innumerable choices, full of traps, think and revitalize the relationship between family, school and community. This new approach must be done within the soul outward student and aims to ensure its inner balance that would ensure external balance in social relations they carry. Realizing this, the community will benefit from balanced young, confident, independent in thought and action, active and involved in social process.

To provide young pupils to be prepared for the challenges they will face in their future adult life, the school must keep in touch with the community to learn about the requirements, expectations, needs. In this way, there will not be a discrepancy between the education delivered to pupils in school and the dynamic requirements of contemporary society.

OPTIMIZAREA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL TEHNIC

Prof. GABRIELA ALINA URSACHE

Colegiul Tehnic de Transporturi și Construcții, Iași, jud. Iași

Articolul reflectă o analiză a celor mai importante activități, care se pot derula în școală în parteneriat cu părinții și agenții comunitari. Succesul elevilor - la școală și în societate - depinde de un parteneriat școală - familie - comunitate eficient. Acest parteneriat are ca scop principal crearea și susținerea unui mediu cultural favorabil, care ar sprijini familia și școala în formarea elevului și i-ar permite acestuia integrarea în viața privată și cea publică.

În urma studiului efectuat în câteva licee cu profil tehnologic din municipiul Iași, am constatat că o implicare a familiei și agenților comunitari realizată sistematic în activitatea școlii ar contribui esențial la eficientizarea educației elevilor. Au fost delimitate câteva aspecte principale privind implicarea reciprocă a școlii și familiei în activitatea școlară a elevului: *relația părinte-copil*, axată pe controlul frecvenței, al activităților școlare, al temelor, acordarea ajutorului la îndeplinirea sarcinilor, suport moral și material oferit de familie; *relația familie - școală* ce presupune contactul direct cu dirigintele clasei sub formă de reuniuni de informare a părinților; consultarea părinților la stabilirea disciplinelor opționale; alcătuirea schemelor orare ale clasei și programul școlar al elevilor; lecții publice pentru părinți, ateliere de lucru, vizite, excursii, serbări, reuniuni comune cu elevii și părinții, *relația școală-agenți comunitari necesară pentru* a-i ajuta pe elevi în tranziția de la școală către maturitate și un loc de muncă. Această relație implică oportunități de a învăța despre muncă, pe baza experienței incluzând educația și îndrumarea privind cariera, experiența muncii, aspecte aplicate ale curriculum-ului și activități curriculare suplimentare de învățare prin decizie și inițiativă proprie, încurajarea dezvoltării unor serii de abilități și calități personale de care tinerii vor avea nevoie pentru a poseda competențele și adaptabilitatea necesare pentru a răspunde nevoilor pieței forței de muncă.

A-i face pe părinți să devină coparticipanți la întregul proces educațional reprezintă o sarcină primordială a școlii. O colaborare eficientă a școlii cu actorii sociali depinde de instituția de învățământ, de poziția civică a acestora, de competența lor de a iniția și desfășura acțiuni partenariale în scopul susținerii eforturilor de a instrui tânăra generație pentru a se integra în societate. Noile realități și condiții de mobilitate excesivă ale oamenilor, dezintegrarea familiilor datorată muncii peste hotarele țării, situația economică precară, restructurarea și optimizarea școlii, necesită răspunsuri

concrete cu privire la delimitarea funcțiilor parteneriatului, precizarea conținutului educațional și mecanismului de funcționare optimă a acestuia.

Pornind de la ipoteza că școala nu poate decide singură cu privire la șansa absolvenților de a pătrunde cu succes în lumea muncii, este necesar ca școala să se deschidă spre comunitate, să aibă în vedere nevoile reale ale comunității, să colaboreze pentru satisfacerea acestora. Toate acestea se pot realiza doar prin lucru în parteneriat. Cunoașterea agenților economici parteneri permite proiectarea unui plan de școlarizare echilibrat în concordanță cu solicitările de pe piața muncii, creșterea șanselor de integrare în muncă a absolvenților învățământului tehnic de nivel mediu: liceu tehnologic, asigurarea condițiilor pentru desfășurarea instruirii practice la acești agenți economici în concordanță cu cerințele programei școlare.

Elevii de la Colegiul Tehnic de Transporturi și Construcții se pregătesc în domeniile specifice ariei de transporturi, telecomunicații, proiectare CAD, instalații fixe electrice, mecanică auto, TIC, construcții și lucrări publice. Agenții economici cu care școala noastră colaborează prin convenții-cadru pentru profesionalizarea elevilor sunt: S.C. Conest S.A., S.C. Electrificare S.A., Regionala de Transport Feroviar Călători Iași, S.C. Apavital S.A., S.C. Forpres SRL Iași, S.C. Incom S.A. Iași.

Parteneriatul încheiat cu firma S.C. Conest S.A. are ca obiectiv dezvoltarea competențelor profesionale, necesare pentru utilizarea noilor materiale și tehnologii în construcții, la elevii claselor terminale din domeniul construcțiilor, cât și cadrelor didactice ingineri și maiștri instructori ce coordonează activitatea elevilor lor și vizează :

- stimularea dorinței de a deveni buni profesioniști
- îmbogățirea nivelului de cunoștințe al elevilor (teorie și practică)
- oferire de oportunități pentru a fi la curent, cu materialele și tehnicile moderne de aplicare, astfel încât să poată răspunde cât mai bine cererilor viitorilor clienți
- facilitarea tranziției/insertiei absolvenților cu calificare profesională de nivel II și III, în domeniul construcțiilor, pe piața forței de muncă.

Cu prilejul orelor de instruire practică elevii înțeleg mai bine importanța profesiei lor, necesitatea unei instruirii de calitate, în acord cu cerințele economiei de piață. În timpul orelor de instruire practică (laborator, atelier, șantier, punct de lucru al agentului economic, etc.) elevii, sub directă îndrumare a inginerului și maistrului-instructor, își formează și dezvoltă priceperi și deprinderi practice de lucru, își dezvoltă spiritul științific, își formează o gândire tehnică deschisă pentru a îmbina utilul cu esteticul, teoria cu practica; elevii sunt ajutați să adopte un comportament ecologic și economic, să anticipeze efecte, să evalueze servicii/ produse. Ideea de parteneriat între școală și comunitate trebuie să se bazeze pe principiul complementarității serviciilor sociale oferite de către diversele organizații care activează în comunitate. Succesul parteneriatului școală – comunitate locală este bazat pe legătura permanentă, constantă între agenții comunitari și reprezentanții școlii.

Aceste forme de colaborare se completează cu școala părinților, consilierea psihopedagogică și orientarea familiei de către specialiști din diferite domenii.

Cadrelor didactice și-au modificat și ele opțiunile, considerând corelația școală-familie-comunitate ca fiind foarte importantă pentru reușita procesului educativ și inițiază întâlniri cu părinții sau dau curs inițiativelor părinților.

În acord cu misiunea asumată și analiza diagnostică realizată de Colegiul Tehnic de Transporturi și Construcții Iași, dezvoltarea și fructificarea relației cu agenții economici reprezintă una dintre prioritățile colegiului. Ca obiective specifice derivate din această țintă am identificat:

- dezvoltarea și adaptarea standardelor de pregătire profesională și a curriculum-ului școlar în acord cu necesitățile pieței muncii
- realizarea unei tranziții reale de la școală la locul de muncă prin posibilitatea efectuării pregătirii practice la agenții economici
- dezvoltarea de proiecte finanțate din fondul social european, pentru promovarea specializărilor unice la nivel de țară, școlarizate de către Colegiul Tehnic de Transporturi și Construcții și finanțarea pregătirii practice.

- implicarea agenților economici în viața școlii prin: asigurarea pregătirii practice, prezentarea unor exemple de bună practică privind sisteme proprii de educație, sponsorizarea unității cu materiale și echipamente pentru pregătirea practică a elevilor.

Pentru îndeplinirea misiunii școlii trebuie ca fiecare absolvent să devină un cetățean autonom responsabil, în măsură să decidă asupra carierei, să aibă capacitatea de adaptare și orientare într-o societate aflată în proces rapid și continuu de schimbare.

Strategiile de formare a competențelor parteneriale la părinți și agenți economici, a metodelor și resurselor materiale utilizate în procesul de formare și educare a elevilor sunt elemente cheie pentru eficientizarea procesului educațional.

Bibliografie:

1. Antonesei L. Paideia- *Fundamentele culturale ale educației*, Editura Polirom, Iași, 1996;
2. Ionel V. -*Pedagogia situațiilor educative. Științele educației*, Editura Polirom, Iași 2002;
3. Sandu, Dumitru - *Dezvoltare comunitară Cercetare Practică Ideologie*, Editura Polirom, Iasi, 2005;
4. Stănciulescu E. -*Sociologia școlii*, Editura Polirom, Iași 1997.

ABSTRACT

These relationships can result in additional support for improvement efforts, and with the ever-increasing demands on schools to continually improve, schools need to maximize every possible resource. Fostering a culture of social trust is important to building family and community involvement with schools. Just as the education of children is a complex process, strategies to create purposeful interactions among staff and families are multilayered and ongoing.

Well-organized partnership programs can create goal-oriented activities that help students reach high levels of achievement. These activities do not promote involvement for involvement's sake but are designed to meet specific, measurable goals.

The first step in developing a partnership program is to organize an Action Team for Partnerships. This team consists of educators, parents/guardians, and community partners devoted to working together to improve education and involvement activities at a particular school. The team takes responsibility for examining present school practices and improving them to increase communication and family and community involvement.

Goals should be determined at the outset by doing an assessment of the particular community's needs and desires as well as the needs of the school and its educators. Working together to develop this assessment is a good way to draw parents, family members, people in the community, and educators into the process.

Family and community involvement is an essential component of a successful school program-along with curriculum, instruction, assessment, and other aspects of regular school life. Good communication and relationships among schools, families, and communities help to maximize students' chances of success.

PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE ÎN CONTEXTUL SOCIETĂȚII CONTEMPORANE

Prof. GABRIELA STOICA

Școala Gimnazială „Ion Luca”, Colegiul Tehnic „Dumitru Mangeron”, Bacău, jud. Bacău

Reforma învățământului modern pune accentul pe caracterul prospectiv al educației și pe plasarea copilului în centrul tuturor schimbărilor, ei devenind subiect al procesului educațional. Numai educați în acest mod vor deveni cetățeni care vor edifica temelia unei societăți cu adevărat democratice. Parteneriatul educațional reprezintă o condiție a eficienței intervențiilor socio-educative bazate pe școală și comunitate. Școlile sunt organizații puternic ancorate în comunitate, care prin

statutul lor, prin competențele resurselor umane implicate în sistemul educațional pot deveni promotorul parteneriatului comunitar, parteneriatul școală -comunitate se desfășoară într-un cadru legislativ și devine o modalitate prin care se realizează o mai bună gestionare a resurselor locale, de atragere a resurselor către școală și de valorificare a resurselor școlii în beneficiul comunității.

Familia reprezintă principalul factor al parteneriatului școală-comunitate locală. Familia și școala își împart acțiunea asupra capacităților copiilor, coroborarea lor se consideră a fi centrul dezvoltării, al dezbaterilor și al obținerii informațiilor de orice natură. Modul cum interrelaționează părinții și profesorii își pune amprenta pe formarea și instruirea copilului. O relație bună între cele două instituții ale educației- școala și familia- este în avantajul dezvoltării copilului la toate vârstele. Un parteneriat eficient diriginte-elev-familie trebuie să fie construit pe o bună comunicare :dirigințele să acumuleze cât mai multe informații despre copii (preocupări) și mediul familial, deciziile să fie argumentate ,adaptate la situațiile reale, obiective,să adopte o atitudine deschisă și să respecte principiile participării active și conștiente a elevilor și părinților la activitatea clasei.

Așadar parteneriatul educațional presupune educația orientată către motivația și creativitatea elevilor, centrată pe elevi, ca subiect al propriei formări, acceptarea diferențelor și tolerarea opțiunilor diferite, egalizarea șanselor de participare la o acțiune educativă comună, comunicarea eficientă, colaborare, cooperare între participanți. Finalitatea educației se exprimă în formarea capacităților elevilor de a se adapta mereu la situațiile reale sociale, ca participanți activi. Pe parcursul activității de peste 27 de ani la catedră am observat că implicarea familiei în viața școlii este condiționată de gradul de interes al familiei față de școală. Cu cât școala reprezintă o valoare a familiei, cu atât gradul de implicare al familiei este mai mare. Am constatat că acei elevi care sunt sprijiniți de părinți, care au în familie atitudini pro-școală adecvate, obțin performanțe școlare ridicate și au un grad de aspirație ridicat față de nivelul de școlarizare la care doresc să ajungă. Părinții, copiii și comunitatea se influențează puternic unii pe alții, mediul în care trăiesc părinții poate sprijini sau devia viețile lor, poate determina multe dintre valorile lor, poate să se compare cu o sursă de forță și siguranță. Părinții care au primit o educație pot deveni modele de urmat pentru copiii lor. Am observat că perioada gimnazială (care coincide cu vârsta pubertății) în care copilul se află în etapa preadolescenței, cu multiple transformări anatomo-fiziologice și psihice ,este critică pentru elevi care sunt mult mai sensibili, adeseori irascibili, tind spre acte care uneori le depășesc puterea și experiența de viață și care pot avea urmări mai puțin plăcute. Actele de bravură întâlnite la unii preadolescenți, de a ieși de sub tutela părintească și cea școlară, dorința de a cunoaște mai mult decât ceea ce le oferă cadrul obișnuit al vieții de zi cu zi, intenția de afirmare mai ales față de sexul opus și alte astfel de manifestări, dacă nu sunt cunoscute, înțelese și dirijate corect de familie și de școală, pot determina abateri care să frâneze bunul mers al dezvoltării personalității.

O apropiere mai atentă de proprii copii, o observare minuțioasă a manifestărilor lor și un sprijin acordat la timp netezesc drumul depășirii dificultăților inerente vârstei. Atunci când cele două medii educaționale (școala și familia) se completează și se susțin ele pot asigura într-o mare măsură o bună integrare a copilului în activitatea școlară, dar și în viața socială.

Părinții au un rol bine determinat și foarte important în viața școlii. Ei trebuie să participe la toate evenimentele importante ale școlii (serbări, festivități, concursuri, spectacole) , au un reprezentant în Consiliul de administrație din școală cu putere de decizie în toate hotărârile luate la nivel de conducere, sunt consultați cu privire la curriculumul la decizia școlii (prin opțiunile pentru anumite cursuri), programe desfășurate în săptămâna de activități extracurriculare „Să știi mai multe , să fii mai bun” , pot să inițieze și să deruleze în colaborare cu profesorii școlii activități ce vin să educe copiii în spiritul democrației, toleranței, a activismului civic. Nu trebuie uitat că familia poate să-i facă copilului mult bine dar poate să și greșască, mai ales din cauza lipsei de viziune în legătură cu perspectivele asupra viitorului copilului. Școala trebuie să răspundă nevoilor părinților și să le ofere acestora sprijinul necesar pentru ca ei să se poată implica în procesul de învățare al copiilor. Formele de educare și consiliere a părinților sunt diverse și urmăresc :dezvoltarea atitudinilor și practicilor parentale, responsabilitatea parentală, comunicarea eficientă, negocierea soluțiilor, luarea deciziilor , rezolvarea creativă a conflictelor.

În condițiile actuale, școala eficientă realizează un parteneriat cu familia prin valorizarea și respectarea identității sale, prin recunoașterea importanței acesteia și atragerea ei în procesul educațional. Familia este apreciată ca mediu primordial și afectiv necesar formării individuale. Dacă familia este mediul de dezvoltare a primelor vârste ale copilului, vârste fundamentale dezvoltării personalității, devine clar că aceasta trebuie sprijinită și nu înlocuită, în educarea tinerei generații și pe parcursul vârstelor școlare familia rămâne mediul afectiv cel mai viabil de securitate și stimulare.

Se recunoaște tot mai mult influența altor instituții din comunitate asupra informării și formării copilului. Grupurile spontane, asociațiile formale și informale, societatea civilă în sine, mass media cu diversitatea de influențe prin ziare, radio, televiziune, internet, etc. Multitudinea acestor surse informaționale care stau la dispoziția copilului uneori au o influență într-o direcție negativă, educând nonvalori la tineri. Anume familia este chemată să orienteze interesul de cunoaștere într-o direcție pozitivă, fără a leza opțiunile acestuia. Școala trebuie să cunoască toate instituțiile sociale cu caracter educativ și să stabilească relații de colaborare elaborând o schemă generală a rețelei educative, prezentată părinților, pentru ca aceștia să cunoască particularitățile și posibilitățile fiecărei instituții sociale privind asistența educativă. Atragerea comunității prin aceste instituții în procesul de formare a tinerilor se realizează prin colaborări cu Poliția, Departamentul ISU, Biserică, biblioteci, muzee, teatre și alte instituții culturale artistice, centre de creație, cluburi sportive, ONG-uri cu sprijinul cărora se realizează activități de educație sanitară (antidrog), rutieră, pentru protecție și securitate personală, voluntariat, etc. Comunitatea este prezentă activă și în orientarea școlară și profesională a viitorilor absolvenți, factorul economic local poate oferi informații despre nevoia de forță de muncă prognozată, domeniile de activitate, astfel încât, profilurile și specializările studiate în școală să asigure o bună absorbție a absolvenților și integrarea acestora în societate.

Un concept nou apărut în ultimul timp este acela de școală comunitară. Dezvoltarea școlii către o școală comunitară trebuie privită din cel puțin două perspective:

- aceea a eforturilor depuse de către comunitate în ansamblu în scopul dezvoltării (nivel crescut de investiții, venituri bune pe cap de locuitor, investiții în infrastructură în general și în infrastructura școlii, etc)

- eforturilor depuse de școală în scopul adaptării la cerințele comunității.

Relația școală-comunitate locală este influențată de o mulțime de factori:

- mediul social al comunității (urban, rural, așezare geografică)

- gradul de cultură, nivelul studiilor populației din comunitate care influențează și viața școlii

- profesiile dominante din societate, care pot deveni modele pentru copii și pot influența orientarea școlară și profesională

- dezvoltarea economică și tehnologică a comunității

- percepția școlii în comunitate.

O școală dezvoltată într-o comunitate este motorul dezvoltării comunitare. Școala trebuie să fie deschisă la nevoile comunității, să identifice acele domenii în care poate dezvolta parteneriate comunitare: alternative de petrecere a timpului liber pentru copii și tineri, activități de educație rutieră, educație pentru sănătate, ajutorarea vârstnicilor și a persoanelor sărace, etc. O școală dezvoltată este aceea care răspunde unei game cât mai largi de nevoi ale beneficiarilor săi, este deschisă la parteneriate, cu oameni pregătiți și motivați. În concluzie, pentru a putea asigura educarea copiilor în cele mai bune condiții și, implicit, succesul în viață, e nevoie ca toți factorii implicați în procesul educațional să formeze o echipă în care fiecare știe ce are de făcut și îi acordă partenerului respectul și încrederea cuvenită.

Bibliografie:

1. Baran-Pescariu, Adina, "Parteneriat în educație: familie-școală-comunitate", Ed. Aramis Print, București, 2004

2. Cristea Sorin, "Parteneriat profesori-elevi-părinți", Prodidactica, nr. 2-3, 2006

ABSTRACT

Modern education reform emphasizes the prospective nature of education and the placement of the child in the center of all change, they become subject to the educational process. Educational partnership is a condition of effectiveness of interventions based on socio-educational school and community. Schools are deeply rooted in community organizations, which by their status, the skills of human resources involved in education can become the promoter of community partnership.

The family is the main factor of the local school-community partnership. The way parents and teachers interrelate its mark on the formation and training of the child. A good relationship between the two education institutions - school and family- child development is beneficial to all ages. The purpose of education is expressed in the formation of students' ability to adapt to real situations always social, as active participants .

Parents have a well established and important role in school life. They must attend school all important events (festivals, celebrations, competitions, performances) have a representative on the Board of Directors of school decision makers in all decisions taken at management level, are consulted on the curriculum school (through options for some courses) programs conducted in the week of extracurricular activities "Know more, to be better", can initiate and perform activities in collaboration with school teachers to come to educate children in the spirit of democracy, tolerance , civic activism. Forms of education and counseling of parents are diverse and aim: developing attitudes and parenting practices, parental responsibility, effective communication, negotiating solutions, decision making, creative resolution of conflicts.

It recognizes more than other institutions in the community influence on informing and training the child. Spontaneous groups, formal and informal associations, civil society itself, media diversity influences the newspapers, radio, television, internet, etc.

A school developed in a community is the engine of community development. The school should be open to community needs, identify those areas that can develop community partnerships: alternative leisure for children and young people, traffic education activities, health education, helping the elderly and the poor. In conclusion, in order to ensure the education of children in the best conditions and, therefore, success in life, it is necessary that all stakeholders in the educational process to form a team in which everyone knows what to do and give him the respect and trust partner due.

RELAȚIA DINTRE ȘCOALĂ, FAMILIE ȘI SOCIETATE

Prof. ANCA MARIA ȘUȘCU

C. T. Energetic “Dragomir Hurmuzescu”, Deva, jud. Hunedoara

Familia ca grup social de bază, unit prin legături de rudenie sau căsătorie este prezentă în toate societățile. În mod ideal, familia le oferă membrilor săi protecție, companie, siguranță și permite socializarea acestora. Structura familiei și nevoile acesteia variază de la o societate la alta. Arnlaug Leira își face explicit punctul de vedere asupra familiei: „De obicei, termenul de familie se referă la cel puțin două persoane-fie adulți care împart același pat și aceeași masă-fie unul sau mai mulți adulți care își asumă responsabilitatea parentală pentru unul sau mai mulți copii.”(Muscove Frank, 2004, p.90)

Copilul ocupă un rol central, altădată mai puțin înregistrat, fapt ce conduce la rândul său la stabilirea de noi relații între părinți, pe de o parte (de exemplu, redistribuirea responsabilităților în educație și îngrijirea copiilor), iar pe de altă parte, la noi raporturi între părinți și copii. Familia devine din ce în ce mai mult un loc de refugiu afectiv ca reacție la condițiile stresante ale mediului exterior. Deci, familia și-a pierdut mult din caracterul ei de instituție socială. Cuplul, familia fiind mai mult interesat de satisfacerea propriilor interese și mai puțin de realizarea sarcinilor pe care societatea le atribuie instituției familiale. Numeroase modalități de abordare a familie conduc la ideea că esența structurii și funcționalitatea familiei este psihosocială. Contează nu personalitățile

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

luate în sine, ci relația, interacțiunea dintre ele, profilele asemănătoare de personalitate incluse în relațiile conjugale diferite putând să ducă la evoluții și climate diferite. Familia este tocmai sistemul unor personalități aflate în interacțiune și interdependență mutuală, sistem în interiorul căruia se petrec schimbări comunicaționale și emoționale, percepții, evaluări și valorizări interpersonale, se derulează procese de rol marital, parental și filial.

În centrul familiei, fie ea tradițională, fie ea modernă se află copilul. „Copilul este copia părinților săi, atâta timp cât se poate menține în umbra acestora.” (Borelli, M, Perron R, 1967, p.2)

Dezvoltarea personalității copilului are loc în prezența și sub influența a trei mari grupe de factori determinanți, care se află într-o relație de interdependență și care, în proporții diferite, pun în valoare anumite aspecte ale personalității. Cele trei grupe mari de factori sunt: ereditatea, mediul, educația. Copilul moștenește particularități fizico-psihice și fiziologice de mare importanță; anterior conceperii sale, părinții prezintă o serie de particularități care își vor pune amprenta asupra trăsăturilor copilului, de aceea, se poate spune că zestrea genetică se pregătește anterior vieții intrauterine. Grijă pentru ceea ce se întâmplă cu mama, mai ales, înainte de conceperea copilului și pe timpul sarcinii trebuie să preocupe în mod deosebit pe cei care se hotărăsc să dea viață unui copil. Stresul, emoțiile, alimentația, starea de sănătate, mediul de viață și de desfășurare a activităților sociale, relațiile socio-umane sunt elemente de maximă importanță pentru produsul de concepție, pentru “bagajul” cu care copilul va porni în viață. Sănătatea fizică și psihică a părinților are o mare însemnătate pentru copiii lor, constituind baza zestre biologice care se transmite.

Educația copilului suferă în mică măsură influențele ereditare, dar are antene funcționale în comportamentul părinților (Borelli și Perron, 1967, p 2)

Odată cu nașterea, copilul intră în contact cu prima formă socială și anume familia, care are un reprezentant în mama pe care o va avea alături multă vreme și care poate fi considerată omul de contact prin intermediul căruia copilul va cunoaște lumea în primele luni și în primii ani de viață. Mama este reprezentant al socialului, dar și al familiei care este primul mediu cu care copilul ia contact și din care se va desprinde cu greu în drumul său către socializare. Familia contribuie la satisfacerea trebuințelor copilului încă din primii ani de viață, oferindu-i modele de comportament, de comunicare, contribuind pregnant la socializarea copilului, contribuind la dezvoltarea conștiinței și a conduitelor morale. Relațiile copilului cu familia sunt de durată, consistente, fundamentate pe legături afective care au la bază căldura căminului și înțelegerea.

Dar există și familiile dezorganizate care au o influență haotică, fluctuantă. Familia are datoria de a facilita socializarea copilului și adaptarea acestuia la condițiile impuse de societate, fiind prima colectivitate umană caracteristică omului și absolut necesară devenirii umane

Ca mediu social, familia reprezintă locul în care are loc atât îngrijirea cât, mai ales, educarea copilului, educația în familie precedând-o pe cea instituțională. Copilul, în primii ani de viață este dependent de părinți, iar acestia nu trebuie să fie preocupați doar de latura fizică a îngrijirii lui, ci, să aibă în vedere educația psiho-socială, corelând posibilitățile fizice cu cele psihice. Educația în familie pune bazele dezvoltării psihice a copilului, iar educația sa la nivel psihic trebuie să urmărească pas cu pas evoluția fizică, scotând în evidență concomitent educația intelectuală, morală, în scopul formării caracterului. Deși există tentații, mai ales în primii ani de viață, educarea copilului în familie trebuie să fie preocuparea cea mai importantă a părinților sau a celor care se ocupă de copil. Cel mai important rol în evoluția psihică a copilului îl au exemplele pozitive din familie, deoarece, la aceasta vârstă, rolul exemplului este foarte important; de familie depinde dirijarea judicioasă a maturizării psihice a copilului.

Actualul curriculum plasează familia, părintele, în rol de partener activ în educația copilului. S-a crezut multă vreme că instituțiile de învățământ poartă întreaga responsabilitate a educării copilului, familia fiind doar beneficiarul acestei acțiuni. Familia nu poate fi parte separată în acest context, rolul părinților nu încetează odată cu intrarea copilului în instituția de învățământ, se schimbă doar modalitatea de abordare a copilului, în raport cu noul său statut și în deplină concordanță cu ceea ce se întâmplă în mediul educational.

Divergențele apar în momentul în care fiecare dintre părți susține propriul stil educativ, combatându-l și blamându-l pe celalalt.

Părinții sunt priviți ca parteneri în educație, agenți ai reformei, implicate constructive, active, în actul educațional, care, devine parteneriat educațional. Colaborarea și cooperarea dintre cei doi factori devin eficienți și benefici pentru copil, dacă îndeplinește condițiile unei comunicări corespunzătoare și dacă ține seama de dimensiunea umană a relației și a implicațiilor sale.

Ambii factori implicați urmăresc aceleași scopuri, dar, au alte repere în ceea ce privește educația copilului. Există diferențe de pregătire în ceea ce privește educația. De asemenea, sunt diferite uneori, nivelul de cultură, vârstă, informațiile și sursele acestora, motivațiile, stilul de comunicare, trăsături de caracter și capacitatea de a evita comportamentele negative. Părinții au tendința de a fi subiectivi, de aceea ei trebuie implicați permanent în acțiunile școlii pentru a reuși să depășească barierele subiectivismului. Profesorul are obligația și interesul de a cunoaște din ce medii provin copiii, care sunt categoriile socio-profesionale din care provin părinții, structura familiei și problemele deosebite ale fiecăreia, probleme care ar putea afecta într-un fel sau altul evoluția copilului în cadrul grupului și nu numai. Implicarea părinților nu înseamnă numai sprijin material sau discuții despre problemele copilului fiecăruia. În acest scop, constituirea unor relații pozitive între familie și școală conduce la unificarea sistemului de valori și cerințe legate de copil.

Dimensiunea umană, egal acceptată, oferă celor doi factori implicați ocazia de a se asculta reciproc și de a găsi căile de comunicare oportune unei relații profund umane. Rolul profesorului este de a asculta cu răbdare și înțelegere probleme care de multe ori depășesc spațiul clasei, dar, pe care părinții, buncii, simt nevoia de a le împărtăși. De multe ori, profesorul este pus în situația de a da sfaturi în probleme care nu privesc neapărat copilul, dar, care au loc în spațiul familial. Astfel de probleme necesită capacitatea de a discerne, de a oferi sfaturi, încurajări sau de a evita implicarea atunci când nu este oportună. Prin natura profesiei, profesorul vine în contact cu numeroase probleme de familie pe care nu le poate rezolva, dar, în măsura în care se poate interveni cu delicatețe și discreție, acestea nu sunt de evitat. O astfel de relație, în care adultul cere sprijinul profesorului se bazează pe convingerea acestuia că profesorul, deține acele calități deosebite de a se putea apleca nu numai asupra problemelor copiilor, ci, și asupra altor probleme care țin de relații interumane, de sănătate, de împliniri sau eșecuri.

Bibliografie:

1. Borelli, M, Perron R(1967)- *Le systheme des valeurs et la representation de soi* în Psychologie francaise, Paris, p. 2
2. Campbell, J(1995)- *Families and Violence , Abuse and Neglect*, National Council on Family Relation, Minneapolis, p.72-78
3. Chelcea S., Mărginean I., Cauc I. (1998), *Cercetarea sociologică – Metode și tehnici*, Ed. Destin, Deva, p. 183
4. Dorina, Sălăvăstru (2004)- *Psihologia educației*, Editura Polirom, Iași, p 240-250
5. Elena, Truță și Sorina Mardar (2006)- *Relația profesor-elevi:blocaje și deblocaje*, Editura Aramis, București, p 112-128
6. Marie-Claude Beliveau (2005)- *J'ai mal à l'école:Troubles affectifs et difficultes scolaires*, Editura Hause of Guides, Pitești
7. Musgrove, Frank(1966)-*The family, education and society*, Editura Alden Press, Oxford, p. 90-108
8. Petrou , A. (1980) - *Le soutien familial dans la societe urbaine*, în Revue francaise de la sociologie, XVIII, p. 229-252

RÉSUMÉ

La famille est un groupe social de base qui offre à ses membres la protection, la camaraderie et la sécurité. La structure familiale et les besoins varient d'une société à l'autre.

L'enfant est au centre de la famille. Famille est de plus en plus un lieu de refuge de réponse affective aux conditions environnementales stressantes extérieur. Le couple est plus intéressé à satisfaire leurs propres intérêts plutôt que les tâches que la société assigne à l'institution de la famille.

Le développement de la personnalité de l'enfant se fait en présence et sous l'influence de trois grands groupes de conducteurs qui sont dans une relation d'interdépendance qui, dans des proportions différentes, mettent en évidence certains aspects de la personnalité. Les trois principaux groupes de facteurs sont : l'hérédité, l'environnement, l'éducation.

Avec la naissance de l'enfant entre en contact avec la première forme sociale qui est la famille qui a un représentant des parents sera avec vous pendant une longue période et peut être considéré comme la personne de contact à travers lequel l'enfant va voir le monde dans les premiers mois et premières années. La famille doit satisfaire l'enfant dans les premières années de vie, donnant des modèles de comportement, de communication, contribuant fortement à la socialisation des enfants, contribuer au développement de la conscience et des comportements moraux..

L'éducation familiale pose les bases pour le développement psychologique de l'enfant, tout en insistant sur l'éducation intellectuelle. Dans les premières années, les enfants de la famille devrait être la préoccupation la plus importante des parents ou ceux qui s'occupent des enfants. Le rôle de la famille est le plus important dans le développement mental des enfants qui ont des exemples positifs de la famille.

Les parents sont considérés comme des partenaires dans l'éducation des agents de réforme impliqués actif et constructif dans le processus éducatif, qui est le partenariat éducatif. La collaboration et la coopération entre les deux facteurs deviennent efficace et bénéfique pour l'enfant, si elle répond à la communication appropriée et qui tiennent compte de la dimension humaine de la relation et de ses implications.

Les deux acteurs poursuivent les mêmes objectifs, mais ont d'autres points de repère dans l'éducation de l'enfant. Il existe des différences en termes de formation de l'éducation. En outre, différents moments, la culture, l'âge, et les sources d'information, la motivation, le style de communication, trait et sa capacité à éviter les comportements négatifs. Les parents ont tendance à être subjective, et ils doivent être constamment impliqués dans des activités scolaires pour être en mesure de surmonter la polarisation. L'enseignant est tenu de connaître l'intérêt des enfants viennent de milieux qui sont les catégories socio-professionnelles dont les parents, la structure familiale et les problèmes particuliers de chacun, les problèmes qui pourraient affecter de quelque manière le développement de l'enfant dans le groupe et non seulement. L'établissement de relations positives entre la famille et l'école conduit à l'unification du système de valeurs et les exigences liées à l'enfant.

ASIGURAREA SUCCESULUI ȘCOLAR PRIN COLABORAREA FAMILIE – INSTITUȚIE ȘCOLARĂ – CONSILIER

Prof. GABRIELA BURDUJOC

Liceul Tehnologic Special “Sf. Stelian”, Botoșani, jud. Botoșani

A lucra pentru copil, a duce până la capăt munca obositoare de a-l salva, înseamnă a cuceri taina umanității. Fiecare cadru didactic pus în ipostaza de a avea în colectivitatea sa un copil cu dizabilități acționează în urma unei reflecții îndelungate. Un punct important al intervenției cadrelor didactice îl reprezintă colaborarea cu părinții și consilierea acestora, implicarea lor directă în lucrul efectiv cu copiii, nu doar în calitate de observatori ci și de participanți activi. Părinții sunt fundamentul familiei și avem nevoie de informații despre rolul de părinte pentru a fii părinți buni.

Deseori părinții în devenire precum și cei ce sunt deja părinți au păreri greșite despre cum va fi rolul de părinte. Ideile lor pot să fie naive, romantice sau greșite datorită lipsei de informații. Concepțiile greșite pot include noțiuni ca oboseala, izolarea, lipsa timpului liber, schimbarea prietenilor, sentimentele contradictorii, relațiile tensionate în cadrul cuplului, sentimentul neîmplinirii, sau lipsa de organizare. Cadrele didactice ar trebui să îi ajute pe părinții copiilor cu dizabilități să se îngrijească de ei înșiși pentru a se îngriji mai bine de copiii lor. Când sunt relaxați, echilibrați și se simt bine le este mult mai ușor să își vadă copiii ca fiind oameni. Abilitățile lor de rezolvarea

problemelor sunt mai ascuțite și sunt mai puțin tentați să considere comportamentul copiilor lor ca pe un afront personal sau ca o reflecție a faptului că sunt părinți „buni”, sau „răi”. Cadrele didactice trebuie să-i facă pe părinți să înțeleagă că au multe idei și/sau soluții pentru a relaționa cu copiii lor în mod pozitiv și că pot să îi aprecieze mai mult. Ei sunt modele pentru copiii lor și prin ei învață să trăiască în armonie cu lumea.

Rolul de părinte al unui copil cu dizabilități este deseori stresant. Deși își iubesc copiii pot reacționa la stres tipând la ei sau tratându-i în moduri în care nu ar trata niciodată pe alții. Când reacționează în acest fel ei le reduc prețuirea față de ei înșiși. Când își controlează stresul ei modelează abilități pentru copii lor și îi ajută să-și mențină prețuirea de sine.

Țelul unui cadru didactic este să-i ajute pe părinții copiilor cu dizabilități să înțeleagă importanța comunicării începând cu toate metodele prin care comunicăm fără să spunem vreun cuvânt și cât de mult putem comunica fără a folosi cuvintele. Este nevoie de practică pentru a învăța să comunicăm pozitiv și eficient. Ca și rolul de părinte, acesta nu este o abilitate înnăscută, dar poate fi învățată. În general copii nu ne spun cum se simt ei, ei se poartă cum simt ei. Plâng sau au un comportament inadecvat. În orice zi un părinte sau un cadru didactic poate observa un evantai de emoții la un copil. Sarcina părinților și a cadrelor didactice este să-i ajute pe copii să învețe despre sentimentele lor și să le arate relația dintre sentimentele și comportamentul lor. Copiii doresc ca oamenii importanți din viața lor să-i înțeleagă și să știe ce simt ei. Când sentimentele unui copil sunt înțelese și confirmate de către un părinte sau un cadru didactic se întâmplă deseori un lucru minunat în comportamentul sau starea lui de sănătate se îmbunătățește.

Relația dintre părinți, cadre didactice și copii cu dizabilități trebuie privită pozitiv iar pentru acest lucru e nevoie de respectarea câtorva reguli. Părinții și copii trebuie să fie realiști în așteptări. Trebuie luate în considerare vârsta copilului precum și alte circumstanțe. Trebuie recunoscute atât sentimentele copiilor cât și ale părinților sau ale cadrelor didactice. Copilul trebuie implicat în luarea deciziilor și trebuie alese situațiile la care poate să participe.

Preșcolaritatea sau cea de-a doua copilărie se caracterizează printr-o deosebită receptivitate la influențele mediului și prin ritmuri accelerate de dezvoltare psihică. Parafrazându-l pe Jean Jack Rousseau, încercăm să înțelegem și să găsim modalități eficiente de exprimare a sentimentelor față de copii, totodată înțelegându-i "... căutați să vă înțelegeți mai bine copiii, deoarece cu siguranță nu-i cunoașteți. E bine să se acționeze cu calm și prudență atunci când copilul are o problemă, iar atunci când apar conflictele, trebuie depus un efort în plus pentru a stăpâni situația, cerând să fie respectați, dar în același timp acordând copilului respectul pe care el îl solicită și la care el are tot dreptul". Oare ne simțim aproape de sufletul lui deseori atât de zbuciumat din diverse cauze? Aproximarea de copil presupune existența unor relații noi între copil-educatoare și educatoare-copil, bazate pe încredere, prețuire, siguranță, care să-i dea copilului certitudinea că educatoarea este ființa căreia îi poate încredința „tainele sufletului”, spre păstrare.

Pentru ca acest lucru să fie posibil, este necesar să-i dai copilului posibilitatea să-ți deschidă calea spre lumea lui interioară sau să-i dai puterea de a înțelege că tu ești busola (în marea lume a lui) de multe ori neînțeleasă de noi, ca adulți. El simte când este privit cu încredere, cu afecțiune și când nu – reacția copilului față de tine este diferită; se închide într-o carapace, greu „de spart”.

Familia are în societate funcții bine definite:

1. funcția biologică (de naștere a copiilor);
2. funcția socială (asigură creșterea copiilor);
3. funcția economică (produce bunuri materiale);
4. funcția educativă (asigură educația);
5. funcția culturală (asigură instruirea).

Familia este unul din factorii care prin legea nescrisă a naturii, dar și prin legea scrisă a drepturilor omului, are obligația de a oferi un climat fundamental atât afectiv, cât și ocrotitor. Fiindcă cea mai mică tulburare care apare în echilibrul afectiv al părinților provoacă tulburări în psihicul copiilor, trebuie să acordăm o deosebită importanță unor situații de acest gen, cum ar fi: - iubirea tiranică a părinților pentru copii - determină dependență exagerată și astfel imaturitate

- ambivalența afectivă manifestată fie prin: acordare neechilibrată a afecțiunii din partea celor doi părinți (când unul îl ceartă, celălalt îl apără)
- neconcordanța dintre mesaje - double bind - (părintele îi spune copilului că-l iubește, dar nu o și demonstrează)
- indiferența afectivă manifestată prin:
- deprivare maternă / paternă prin divorț
- absența afectivă a părintelui (deși prezent fizic, părintele nu reprezintă un sprijin afectiv pentru copil)

Experimentele realizate de cercetătorul psiholog E.B.Hurlock au demonstrat că cea mai bună metodă de susținere afectivă și stimulare motivațională este lauda, încurajarea, în timp ce cearta, bătaia, critica dacă sunt continuate se soldează cu destrucțiuni ale personalității, chiar cu nesupunere în fața autorității, iar cea mai dureroasă formă de raportare la succesul și eșecul elevilor este nepăsarea, ignorarea, pentru că aceasta nu determină trăiri psihice afective pozitive sau negative și se soldează cu sentimentul izolării și nepăsării. Caracterul protector al familiei se caracterizează prin sentimentul securității, al susținerii, al echilibrului, sentimentul de a trăi în liniște. În acest sens câteva situații cu efecte negative sunt:

- certuri, violențe, agresivitate verbală și fizică în cadrul familiei. Statisticile arată că peste 70% dintre copiii delincvenți și 65% dintre cei cu tulburări neuropsihice provin din aceste medii. Astfel de comportamente pot determina și fuga de acasă, mai ales în adolescență.
- divorțul sau separarea părinților - în urma lor copilul fiind supus unor motivații, tendințe și norme contradictorii care împiedică dezvoltarea psihică corespunzătoare

Cercetările de specialitate arată că temperamentul este înăscut, în timp ce caracterul se formează prin educație, având o mare influență asupra personalității, sistem care se dezvoltă până spre 20 de ani. Datorită faptului că din 24 de ore /zi copilul își petrece în cadrul familiei cele mai multe ore, punând în calcul și zilele de weekend, familiei îi revine o importanță majoră în educație. Deci, este deosebit de important modul cum se achită părinții de sarcinile și de responsabilitățile lor în educarea și formarea copilului, și cum interacționează cu cadrul didactic (consilierul școlar) îmbinând acțiunea educativă a familiei cu cea a școlii.

Astfel de sarcini și responsabilități sunt:

- asigurarea subzistenței și educației
- educarea și dirijarea comportamentului în concordanță cu standardele socio-culturale
- realizarea unei relații de comunicare și aceasta nu doar la nivel faptic
- corectarea erorilor de comportament
- comunicare verbală despre noțiunile de “bine” și de “rău”
- prin oferirea de modele proprii - exemple personale ale părinților (nu le putem cere copiilor să facă ceea ce părinții înșiși nu fac)
- prin a nu cere copiilor să mintă în diverse situații pentru a absolvi pe părinți de anumite responsabilități
- susținerea afectiv - morală - recunoașterea și aprecierea rezultatelor copilului, ceea ce nu înseamnă blamarea sa în caz de eșec, ci stabilirea unei relații de iubire, respect și încredere reciprocă, încurajarea în a persevera.
- acordarea dreptului de membru al familiei, de participant activ la schimbările din cadrul ei - pentru că cei care participă la depășirea cu succes a unei crize de familie au ulterior o mai mică vulnerabilitate la stres
- informarea în legătură cu particularitățile vârstei pe care o are copilul (de la specialiști, profesori, mass-media etc.)

Consilierul alături de familie are rolul de a educa și forma tinerii astfel încât aceștia să poată să se integreze în comunitate, să se adapteze cerințelor societății care cresc în complexitate și volum pe măsură ce înaintează în vârstă. Atâta vreme cât copilul, indiferent de vârstă, îndeplinește standardele școlare și sociale putem trage concluzia că acesta nu se confruntă cu probleme de adaptare școlară și că familia sa îl susține material și emoțional. În aceste cazuri fericite păstrarea legăturii cu familia este suficientă, dar rămâne și aici necesară.

Există cazuri în care simpla comunicare dintre familie și școală nu sunt suficiente și nu asigură premisele unei colaborări încununate cu succes. De multe ori cadrul didactic se găsește în situația de a “consilia” unul sau ambii părinți ai copilului, care-și manifestă disponibilitatea spre o discuție liberă, constructivă asupra situației sale la învățătură sau asupra comportamentului său nefiresc.

“Consilierea” de către educator sau profesorul diriginte este primul pas în stabilirea și corectarea disfuncționalităților ce acționează asupra elevului. Aceasta însă nu trebuie confundată cu discuția din timpul ședinței cu părinții. Ea este un act voluntar manifestat de ambii parteneri: dascăl-elev sau dascăl- părinte, un act care necesită o bună documentare și pregătire anterioară a celui care consiliază. Din punct de vedere științific, consilierea este un proces în care un profesionist stabilește o relație bazată pe încredere cu o persoană care are nevoie de sprijin. Această relație asigură exprimarea ideilor și sentimentelor în legătură cu o problemă și oferă sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, în identificarea unor pattern-uri valorice pe baza cărora se pot formula soluții. Prin procesul de consiliere se poate ajunge la o înțelegere mai profundă a gândurilor, a trăirilor emoționale care asigură șansele unui nivel optim de dezvoltare a resurselor personale.

Consilierea asigură asistența individului în explorarea și înțelegerea propriei identități, îl sprijină în dezvoltarea unor strategii de rezolvare a problemelor și luare a deciziei. În consiliere s-au conturat patru direcții de abordare a problemelor cu care se poate confrunta individul pe parcursul evoluției sale: intervenția în situații de criză, intervenția ameliorativă, prevenția, intervenția formativă și de dezvoltare. Consilierea individuală este o interacțiune personală între consilier și client, în cadrul căreia consilierul asistă clientul în rezolvarea problemelor mentale, emoționale sau sociale. Se desfășoară în ședințe care oferă clientului maximă confidențialitate ceea ce permite explorarea ideilor, sentimentelor sau atitudinilor problematice. Consilierul și persoana consiliată formează împreună o echipă.

Aria de consiliere educațională se desfășoară pe trei compartimente: Consilierea elevilor în probleme legate de: autocunoaștere, imaginea de sine, adaptare și integrare socială, reușita școlară, crize de dezvoltare, situații de criză, rezolvarea și depășirea unui conflict, însușirea de tehnici de învățare eficiente, orientare a carierei.

Consultații cu profesorii în probleme legate de: cunoașterea elevilor, înțelegerea problemelor elevilor, sprijin în dezvoltarea lor, asigurarea echilibrului între cerințele școlare și posibilitățile elevilor, în identificarea cauzelor inadaptării școlare, optimizarea relației școală-elev.

Consultații cu părinții în probleme legate de : cunoaștere a copiilor lor, înțelegerea nevoilor și a comportamentului lor, identificarea factorilor de risc în integrarea familială, școlară, socială, ameliorarea relației cu propriii copii, sprijinirea școlii în educația copilului. Consilierea educațională este recomandat să fie realizată de către specialiști formați în domeniul psihologiei, psihopedagogiei, pedagogiei sau sociologiei care își desfășoară activitatea la Centrele Județene de Asistență Psihopedagogică și în Cabinetele școlare de asistență psihopedagogică.

Efortul depus de consilier, profesor de specialitate, învățător sau diriginte este răsplătit de schimbarea atitudinii față de învățătură, față de colegii de clasă și față de familie, dar și de schimbarea atitudinii celorlalți față de un elev care a întâmpinat greutăți în procesul de educație și instrucție. Rezultatele bune obținute prin consiliere trebuie conservate și promovate printr-o politică educațională atent condusă care să nu distrugă încrederea pe care atât elevii cât și părinții o acordă unei noi modalități de sprijinire în efortul comun de formare a tânărului.

Bibliografie

1. Albu A., Albu C.- *Asistența psihopedagogică și medicală a copilului cu deficiențe fizice* Polirom, Iași
2. Gherguț Alois - *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale* Polirom, Iași, 2000
3. Revista *Familia mea*.- *Piramida părinților* Nr. 2 , 1997

ABSTRACT

Each teacher put in a position to include a child with disabilities into a group acts after a long period of reflection. An important point of the teacher's intervention relies on the collaboration with

parents, their direct involvement in working effectively with children, not just as observers but active participants. Parents are the foundation of the family and we need information about the role of a parent to be good parents. Often soon-to-be-parents and those who are already parents have misconceptions about what their role as a parent will be. Their ideas may be naive, romantic or wrong due to lack of information. Misconceptions may include concepts such as fatigue, isolation, lack of free time, changing friends, contradictory feelings, strained relations within the couple, feeling unfulfilled, or the lack of organization.

Teachers should help the parents of children with disabilities to take care of themselves to better care for their children. When they are relaxed, balanced and feel good it is much easier to see their children as being people. Their problem solving skills are sharper and they are less inclined to consider their children's behavior as a personal affront or a reflection of the fact that they are "good" or "bad" parents. Teachers have to make parents understand that they have many ways of relating to their children in a positive way and they can appreciate them more. They are role models for their children and through them they learn how to live in harmony with the world.

The role of the parent of a child with disabilities is often stressful. Although they love their children, in stressful situations, they may react by screaming at them or treating them in ways that they would never treat others. When they react in this way they reduce their children's appreciation for themselves. When they control their stress they are building skills for their children and help them maintain their self-esteem.

The goal of a teacher is to help parents of children with disabilities to understand the importance of communication starting with all the ways we communicate without saying a word and how much we can communicate without using words. It takes practice to learn to communicate positively and effectively. Like parenthood, this is not an innate ability, but it can be learned.

Generally children do not tell us how they feel, they behave as they feel. They can complain or cry or behave inappropriately. Any day a parent or teacher can see a fan of emotions in a child. The parents and teachers have to help children learn about their feelings and to show them the relationship between feelings and behavior. The effort of a counselor, a specialized teacher, a teacher or a tutor is rewarded by changing the attitude towards learning, towards classmates and towards the family, but also by the change in attitude of others towards a student who has encountered difficulties in education and training.

The good results obtained by counseling should be preserved and promoted through an educational policy carefully managed which should not destroy the trust that both students and parents offer towards this way of supporting the joint effort of training the young.

ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA- PARTENERI PENTRU O EDUCAȚIE DE SUCCES

Prof. ZENaida-ADELINA DICĂ
Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași, jud. Iași

Se știe că familia este primul factor educativ în viața copilului și, având în vedere influența socioeducțională puternică a familiei, școlii, în special, îi revine dificila sarcină de a îndruma și a consilia familia elevului pentru ca aceasta să contribuie la o formare armonioasă și eficientă a copilului. Elevul petrece cea mai mare parte din timpul dezvoltării sale intelectuale, morale și profesionale, într-un cadru instituționalizat, școala.

Promovând parteneriatul educațional centrat pe educația elevului, școala trebuie să respecte acest principiu fundamental pentru orice educație de tip democratic. Scopul general al parteneriatului dintre educatori și părinți este asigurarea caracterului pozitiv și a coerenței influențelor educative ale tuturor factorilor implicați. În acest context, pentru a transforma familia într-un partener real al școlii, fiecare unitate de învățământ trebuie să elaboreze strategii orientate către îmbunătățirea relațiilor dintre școală și familie.

Parteneriatul dintre cadrele didactice și părinții copiilor se integrează ca un segment bine delimitat, dependent de mai mulți factori precum: nivelul de responsabilitate, disponibilitate și competență cu care educatorii se angajează în această colaborare, consistența activităților propuse, unitatea, eficiența dar și funcționalitatea.

Implicarea părinților în educația copiilor aduce beneficii tuturor factorilor implicați: părinți, elevi, școală, comunitate. Modelarea unui comportament acasă, crearea unui mediu de încredere, respect și suport reprezintă primul pas în construirea unui climat propice care sprijină învățarea- atât în clasă, cât și în afara clasei. Una dintre verigile importante ale procesului acțional întreprins în vederea desăvârșirii ca om a elevului o reprezintă colaborarea strânsă cu familia elevului. Familia trebuie privită ca un partener activ, fiind apreciată pentru informațiile furnizate dar și pentru asumarea responsabilităților. Conștientizarea și considerarea părinților ca parteneri egali în procesul educativ constituie direcția în care trebuie prietărită și derulată orice tip de acțiune educativă.

Școala are misiunea de a oferi cât mai multe forme de colaborare, de atragere a părinților într-un dialog real care are ca obiectiv formarea elevului atât din punct de vedere profesional, cât și comportamental.

Un partener activ în viața elevului, pe lângă școală trebuie să fie comunitatea. Acțiunea comună în domeniul educației a tuturor factorilor comunitari(autorități, biserică, organizații nonguvernamentale, agenți economici etc) se impune pentru că este nevoie de coerență în viața elevilor, racordare la realitatea curentă, cooperare cu ceilalți parteneri.

Reciprocitatea dată de relația de influență dintre școală și comunitate este mai mult sau mai puțin recunoscută de ambele părți; însă cercetările indică faptul că structurând și dezvoltând diverse tipuri de parteneriate, școala își dezvoltă curriculumul, iar comunitatea receptează mai ușor modificările, conștientizează, acceptă și beneficiază de tehnologia și schimbările școlii. Școlile și comunitățile locale sunt încurajate să identifice împreună problemele cu care se confruntă, să formuleze și să implementeze propriile soluții pentru implementarea acestora.

Raportându-ne la relația dintre instituția de învățământ și agenții economici, trebuie să amintim rolul managerului școlar în dezvoltarea acestui tip de relație. Acesta va urmări dezvoltarea unor relații de intercunoaștere și colaborare cu partenerii sociali ai școlii, informarea, sensibilizarea și atragerea agenților economici, identificarea la nivelul partenerilor potențiali a problemelor comune și a cererii de educație, delimitarea unor priorități ce se doresc a fi acoperite prin parteneriat, conceperea și valorificarea activităților.

În cazul parteneriatelor cu organizațiile nonguvernamentale, școala poate beneficia de experiența, logistica și expertiza acestora, programe privind profesionalizarea pe direcții specifice, formarea formatorilor pe domenii specifice, promovarea intereselor și a drepturilor copiilor, promovarea imaginii instituționale, promovarea obiectivelor și a ofertei educaționale la nivelul diferitelor instituții și categorii populaționale, atragerea și alocarea de resurse materiale și financiare, identificarea și atragerea de noi parteneri sociali, construirea și implementarea parteneriatelor locale, naționale, europene și construirea unor rețele specializate de diverse arii.

În contextul în care resursele acordate educației nu sunt suficiente, parteneriatul școală-comunitate poate fi o modalitate prin care se realizează o mai bună gestionare a resurselor locale, de atragere a resurselor către școală și de valorificare a resurselor școlii în beneficiul comunității.

Școlile sunt organizații puternic ancorate în comunitate, care prin statutul lor, prin competențele resurselor umane implicate în sistemul educațional pot deveni promotorul parteneriatului comunitar.

Parteneriatul școală-familie poate lua forma unor servicii dezvoltate de către școală și de care familiile elevilor să beneficieze. Acestea pot fi organizate exclusiv de către școală sau în parteneriat cu alte organizații/instituții. Aceste servicii pot fi: centre de consiliere, centre de sănătate, de practicare a diverselor sporturi, centre pentru supravegherea copiilor la teme dacă după orele de curs (after-school) care pot avea și alte servicii incluse: predarea limbilor străine, sport, mini-excursii, teatru, spectacole, vizite în diverse locuri, centre de voluntariat, cluburi, cantine, semiinternate etc.

Școala trebuie să fie deschisă la nevoile comunității, să identifice acele domenii în care poate dezvolta parteneriate comunitare: alternative de petrecere a timpului liber pentru copii și tineri, activități de educație rutieră, educație pentru sănătate, ajutorarea vârstnicilor, a familiilor sărace etc.

O școală dezvoltată este aceea care răspunde unei game cât mai largi de nevoi ale beneficiarilor săi, este deschisă la parteneriate, cu oameni pregătiți și motivați.

Bibliografie:

1. Cucoș Constantin, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Editura Polirom, Iași, 2009.

ABSTRACT

It is a well-known fact that the family is the first educational agent in the life of the child. Considering the strong socio-educational influence of the family, the school has the difficult task of guiding and conciliating the pupil's family so that it would contribute to a balanced and efficient development of the child. The pupil spends most of the time dedicated to his / her intellectual, moral and professional development in an institutionalized frame, the school.

The general purpose of the partnership between the educators and the parents is ensuring the positive character and the coherence of the educational influences of all the involved factors. In this context, in order to transform the family in a real school partner, every educational institution has to elaborate strategies whose goal is to improve the school - family relationships.

The involvement of the parents in the education of the children brings assets to all the involved factors: parents, students, school and community. Shaping certain behaviours at home, creating an environment of trust, respect and support represent the first step in building a favourable atmosphere which encourages the process of learning - both in class and outside the class. The family must be seen as an active partner, being appreciated not only for the given information but also for assuming responsibilities. Creating awareness and considering parents as equal partners in the educational process constitutes the direction all types of educational activities should take.

The community has to be another active partner in the life of the pupil. The collaboration of all the other factors in the educational field (the authorities, the church, the non-governmental organizations, the economic agents, etc.) is self-imposed because there is a necessity for coherence, connection to the current reality, cooperation with the other partners.

The reciprocity created by the relation of influence between school and community is more or less acknowledged by both sides; however research has shown that by structuring and developing different types of partnerships, the school improves its curriculum while the community intercepts the changes more easily, becomes aware and benefits from the technology and the school changes. The schools and the local communities are encouraged to identify together the problems they are facing, to formulate and to implement their own solutions.

A fully developed school is one which responds to a larger palette of needs for its beneficiaries, which is open to partnerships, with motivated and prepared people.

ROLUL EDUCATIV AL FAMILIEI ALĂTURI DE ȘCOALĂ

Prof. ANCA-NICOLETA PÂRVAN
Școala Gimnazială Sascut, Județul Bacău

Motto: *Prezența părinților poate transforma cultura școlii.* (S. L. Lightfoot)

În Declarația Universală a Drepturilor Omului se precizează că **familia** constituie elementul fundamental al societății, familia ocrotește copilul și are dreptul la ocrotire din partea societății.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

Familia este grupul cel mai important, dintre toate grupurile din care va face parte un individ, aceasta modelând personalitatea. P. Daring definea educația familială astfel: "acțiunea de a crește și educa unul sau mai mulți copii, desfășurată cel mai adesea în grupuri familiale de către adulți, părinții copiilor respectivi."

Copilul stabilește primele sale relații și experiențe sociale cu părinții și frații săi, deci în familie. Integrarea lui socială va fi mai ușoară dacă va înțelege încă de mic că alături de drepturi, îi revin atât în familie, cât și în societate și anumite responsabilități.

Obiectivul principal al acțiunii educative este formarea personalității copilului, care este urmărit atât în familie, cât și în școală, astfel încât sarcinile școlii și ale familiei în materie de educație și instrucție se împletesc și se sprijină reciproc - este foarte bine atunci când interesele familiei coincid cu interesele școlii, aceste două entități lucrând în același sens. În cadrul abordărilor contemporane ale fenomenului educațional se impune tot mai mult implicarea cadrelor didactice în relații de cooperare cu părinții copiilor și cu alți factori sociali interesați de educație. Rolul cadrelor didactice nu se rezumă doar la educația la catedră sau în clasă, aceasta presupune o activitate de acest gen în fiecare relație cu elevii și familiile acestora, desfășurând o muncă de dezvoltare, de conducere și de îndrumare. O relație eficientă cadru didactic - părinte presupune, o ascultare activă, implicarea familiei în acțiunile extrașcolare ale copilului, cultivarea și practicarea toleranței față de un punct de vedere diferit.

Societatea românească resimte absența culturii civice, a educației sentimentului colectivității, a respectului față de lege, toate promovate de o disciplină comună recunoscută ca necesară.

Termenul de „parteneriat școală-familie” este folosit pentru a sublinia faptul că școlile, familiile și comunitățile împart responsabilitățile care vizează copiii, prin suprapunerea sferelor de influență. Ele pot fi separate, în cazul în care instituțiile respective își alocă foarte puțin în ceea ce privește resursele, scopurile sau responsabilitățile sau se pot suprapune creând un spațiu pentru activitățile de parteneriat.

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, iar între aceștia și comunitate, mediul extrașcolar și extrafamilial, pendulează copilul, obiect și subiect al educației. Dacă aceste medii educaționale se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială.

Școala trebuie să aibă contacte cu toate instituțiile sociale interesate direct sau tangențial de domeniul educației copilului de vârstă școlară și să stabilească relații de cooperare și colaborare. Ea contribuie la transmiterea moștenirii culturale și facilitează învățarea individuală și colectivă.

Totodată școala face posibilă participarea grupurilor și colectivităților la viața publică, elaborarea și luarea deciziilor. Schimbul de informații favorizează interacțiunea socială și permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluționarea problemelor care îi privesc.

Personalitatea educatorului este ”izvorul și regulatorul” actului educativ și că scopul formal al educației moral-civice nu poate fi altul decât acela al formării omului destoinic a se conduce singur pe calea binelui, a adevărului, a dreptății și a frumosului. Conturarea profilului moral al individului și moralitate se obțin cu fapta, nu cu vorba și, în nici un caz cu indiferență, fără angajarea educatorului. Este nevoie de reacții și atitudini deschise, exprimate în beneficiul celui educat.

Spencer spune că, educatorul ar trebuie, să-și arate pe față cu vorba și cu fapta, mahnirea și indignarea pentru abateri, bucuria și satisfacția în caz de bună purtare. Elevul să nu fie, însă, lipsit de dragoste, de afecțiune.

Pentru a deveni om cu adevărat, pentru a se cunoaște și domina pe sine, omul trebuie să caute să-și satisfacă trebuințe psihosociale specifice, cum sunt nevoia de identitate, de apartenență la grup, de acceptare și apreciere din partea celorlalți, nevoia de statut și de participare.

În vederea asigurării depline a protecției copiilor, Codul Familiei precizează caracterul drepturilor părintești subliniind că părinții exercită drepturile lor în interesul copiilor, indisolubil legate de interesele societății democratice.

Andre Berge spunea că ”Mediul familial îl satisface pe copil în măsura în care răspunde trebuințelor sale elementare, adică în măsura în care este un mediu afectiv și protector, dublă condiție

indispensabilă pentru ca ființa tânără să învețe să se construiască pe sine, să se situeze în raport cu ceilalți efectuând, fără pericol, primele sale experiențe sociale și sentimentale .“

Creșterea copiilor constituie pentru părinți nu numai o datorie față de copil , dar și o sarcină față de comunitate.

Familia are în societate funcții bine determinate :

- ✓ **Funcția biologică** care constă în perpetuarea speciei umane prin procrearea și creșterea copiilor , condiție primordială a existenței societății . Capacitatea ființei umane de a avea urmași este singura ei revanșă asupra morții . Funcția socială prin care familia conferă individului sentimentul de siguranță , îl ajută să depășească obstacolele , să dobândească echilibrul emoțional . În familie , copilul găsește căldura sufletească decare are atâta nevoie.
- ✓ **Funcția economică** constă în crearea condițiilor materiale necesare vieții și dezvoltării membrilor familiei .
- ✓ **Funcția educativă** se referă la faptul că familia are un rol foarte important în transmiterea limbii , a obiceiurilor , a modelelor comportamentale , urmașilor ei . În familie , copilul învață să se aprecieze pe sine și pe ceilalți , depinde de un anumit mod de viață , vine în contact cu valorile și normele societății . Familia joacă un rol important în ecuația civică a copiilor .
- ✓ **Funcția culturală** care, deși stă la baza procesului de educare a copiilor , ea nu trebuie confundată cu funcția educativă și are ca finalitate integrarea eficientă a individului în societate , dar urmărește și crearea de individualități bine pregătite care să aducă o contribuție maximă la transformarea și progresul societății .

Bibliografie:

1. Stănculescu E. *Sociologia educației familiei* Editura Polirom Iași 1997
2. Stoica C. *Educație și comportament* EDP, R.A., București 1998
3. Șincan E., Alexandru Ghe. *Școala și familia* Editura Gheorghe-Cârțu Alexandru, Craiova 1993

ABSTRACT

The Universal Declaration of Human Rights specifies/states that the Family is the cornerstone (pillar) of the society, the family protects the child and the family is entitled to be protected by society.

The family is the most important group among all the groups from which a human being takes part/belongs, the family shapes the personality. P. During defines the family education as : the action to raise and educate one or more children, often carried out in family groups by adults, parents of those children

The child establishes his first relationships and social experiences with his parents and siblings, so within the family. Social integration will be easier if the child understands from a young age that aside the rights, inside the family and in society, he has certain responsibilities

The term " school - family partnership " is used to emphasize that schools, families and communities share the responsibilities that concern children , by overlapping their spheres of influence. They can be separated, if those institutions allocate very little in terms of resources, objectives and responsibilities or they may overlap creating a space for partnership activities

The school and the family are the two pillars of education , and the child oscillates – as object and subject of education- between these two and the community, the extraeducational and extrafamilial environment. If these learning environments complement and support each other, they provide a highly effective integration of children at school and, more generally, in society .

COLABORAREA ȘCOALĂ, FAMILIE, COMUNITATE- UN DRUM SPRE SUCCES

Prof. SIMONA CĂPĂȚÂNĂ

C.T.A.T. „Dumitru Moțoc”, Galați, jud. Galați

Oamenii, ca ființe sociale, nu pot supraviețui fără a comunica, fără a se întâlni cu ceilalți oameni. Ceea ce ne diferențiază de celelalte ființe este chiar capacitatea noastră de a comunica, de a interacționa. ”Disponibilitatea de a comunica este un atribut fundamental al viului” (Vlădescu, Ionuț- *Comunicarea factor fundamental în managementul educațional*, Ed. Vasliana, Iași, 1998, p12).

Comunicarea este „un mod fundamental de interacțiune psiho-socială a persoanelor, realizat prin intermediul simbolurilor și al semnificațiilor social-generalizate ale realității în vederea obținerii stabilității ori a unor modificări de comportament individual sau la nivel de grup” (Septimiu Chelcea, *Dicționar de psihologie socială*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1981, p54). Comunicarea redă omului posibilitatea de interacționa cu semenii, de a realiza schimburi informaționale. Aceste schimburi informaționale se regăsesc cu precădere în școli, unde copiii, tinerii sunt instruiți și pregătiți pentru viața de adult și în familie, unde scopul schimbului de informații este același.

Școala este definită ca fiind o instituție de învățământ public, unde se predau elementele de bază ale principalelor discipline. Prin intermediul școlii, elevii au acces la educație: cultură, experiența de viață a generațiilor adulte, abilitățile de integrare în societate. Educația este un fenomen social, specific uman, care apare odata cu societatea din nevoia omului de a evolua, de a se dezvolta ca ființă socială.

Școala are rolul de a oferi un serviciu social și ea este strâns legată de comunitate. Pe lângă informații științifice și norme morale, școala pregătește tinerii pentru integrarea în societate, în colectivitate. De aceea ea este influențată permanent de modificările din mediul social și ea trebuie să se modifice permanent.

Legea educației prezintă câteva principii la art. 3 care demonstrează strânsa legătură dintre școală și comunitate: **principiul echității** — în baza căruia accesul la învățare se realizează fără discriminare, **principiul calității** — în baza căruia activitățile de învățământ se raportează la standarde de referință și la bune practici naționale și internaționale, **principiul relevanței** — în baza căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare personală și social-economice, **principiul descentralizării** — în baza căruia deciziile principale se iau de către actorii implicați direct în proces, principiul centrării educației pe beneficiarii acesteia;

După cum spune Max Webber “comunitatea se caracterizează, prin faptul că acțiunile se sprijină pe o apartenență comună, resimțită subiectiv (afectiv sau tranzacțional), a indivizilor care participă la aceasta”.

În fiecare comunitate există mai multe instituții: primărie, poliție, biserică, școală, unități sanitare. Fiecare dintre acestea are un rol bine stabilit și ele sunt în strânsă legătură. Dacă facem referire la școală, cu toții știm ca primăria este cea care îi oferă necesarul material, poliția îi oferă siguranța și unitățile sanitare oferă ajutorul medical. Într-o comunitate, aceste instituții nu pot exista separat.

Încă de la apariția primelor școli, care au permis tuturor copiilor accesul la educație, până atunci ea fiind rezervată doar celor din familii bogate, elevii au primit informații necesare pentru a duce mai departe experiența strămoșilor, dar și informații care au ca rol o formare a gândirii specifice comunității pentru continuarea tradițiilor locale și pentru progresul social.

Deși relația dintre comunitate și școală este una *sine qua non*, la fel de importantă este și relația școală-familie. Această relație funcționează foarte bine, deoarece școala și familia au un scop comun - instruirea adecvată a tinerilor.

Educarea tinerilor începe în familie, în copilărie. De la părinți copiii învață să vorbească, să comunice, să colaboreze. Tot de la ei deprind principalele norme de bună purtare, norme preluate și adaptate la comunitate.

Sarcinile părinților cu privire la educație nu se finalizează în momentul în care copiii încep școala. Ei sunt în continuare implicați în procesul educațional. Activitatea didactică trebuie să aibă o continuare acasă. Părinții trebuie să asigure copiilor un spațiu optim de studiu, alimentație adecvată și îmbrăcăminte. Ei trebuie, de asemenea, să le ofere sprijin moral. Informațiile dobândite la școală pot căpăta consistență prin intermediul părinților. Geografia capătă formă dacă un copil vizitează, împreună cu părinții, munții patriei sau zonele de interes turistic din țară. Fizica are sens când un copil își privește tatăl reparând o priză, iar chimia e mult mai atractivă când amestecă mama amoniacul cu oțet pentru a face o prăjitură delicioasă.

De multe ori școala este nevoită să ofere doar informații științifice, ea se ocupă de partea teoretică a lucrurilor. De aceea părinții pot veni în ajutorul cadrelor didactice, oferindu-le exemple care sunt la îndemână în orice gospodărie.

Părinții se pot implica și în luarea deciziilor în școli, întrucât ei sunt cei care știu cel mai bine nevoile copiilor. Ei pot face parte din Consiliul părinților pe școală sau din Consiliul de Administrație.

Relația dintre școală și familie este una necesară și benefică pentru educația copiilor. Educația înseamnă succes în momentul în care obiectivele comune sunt atinse. Școala, comunitatea și familia au un singur scop - educarea tinerilor pentru a deveni adulți responsabili. Ei pot fi oameni de cultură, oameni de știință, oameni ce pot duce mai departe tradițiile și care pot asigura progresul social. Tinerii trebuie să se integreze în societate, să își găsească un loc de muncă la care să se poată adapta. Ei trebuie să fie toleranți, buni cetățeni și urmași de nădejdie.

Modul în care tinerii sunt educați influențează societatea de mâine, iar comunicarea eficientă între școală, familie și comunitate poate asigura o societate mai bună.

Bibliografie:

1. Vlădescu, Ionuț- *Comunicarea factor fundamental în managementul educațional*, Ed. Vasliana, Iași, 1998;
2. Septimiu Chelcea, *Dicționar de psihologie socială*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1981;
3. *LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE* nr. 1/2011 cu modificările și completările ulterioare

RÉSUMÉ

Les êtres humains, tant qu'êtres sociaux ne peuvent pas survivre sans communiquer sans rencontre des autres.

Communication donne à l'homme l'opportunité d'interagir avec ses pairs, d'échanger des informations. Ces échanges d'informations sont concentrés dans des écoles où les enfants, les jeunes sont formés et préparés pour la vie adulte.

L'éducation est un phénomène social, spécifiquement humain, apparaissant avec la société étant connue les besoins humains d'évoluer, de se développer comme un être social.

L'école est défini comme un établissement d'enseignement public, qui enseigne les bases des principales disciplines.

L'école vise à fournir un service social, et il est étroitement lié à la communauté. Dans une communauté, il ya beaucoup d'institutions qui ne peuvent pas exister individuellement.

Bien que la relation entre la communauté et l'école est une condition sine qua non, tout aussi important est la relation école-famille.

L'éducation des jeunes commence en famille. Les enfants apprennent à parler, à communiquer, à collaborer. Les tâches des parents sur l'éducation ne se termine pas lorsque les enfants commencent l'école. Ils sont toujours impliqués dans le processus éducatif.

L'école, la communauté et la famille ont un seul but - éduquer les jeunes à devenir des adultes responsables.

La façon dont les jeunes sont éduqués, influence la société de demain, et une communication efficace entre l'école, la famille et la communauté peut fournir une meilleure société.

COLABORAREA FAMILIE- ȘCOALĂ

Prof. înv. primar DORINA CRĂCIUN
Școala Gimnazială nr. 1 Motru, Motru, jud. Gorj

Școala și familia trebuie să găsească făgașul colaborării autentice bazată pe încredere și respect reciproc, pe iubirea față de copil, să facă loc unei relații deschise, permeabile, favorizante schimbului și comunicării de idei. Părinților le revine rolul esențial în creșterea copiilor, asigurându-le acestora nu numai existența materială, cât și un climat familial, afectiv și moral. Sunt situații în care familia consideră că este suficient să se ocupe doar de satisfacerea nevoilor primare (hrană, îmbrăcăminte, locuință, cheltuieli zilnice etc.), ignorând importanța unei comunicări afective, nestimulând dezvoltarea sentimentului de apartenență.

Acasă trebuie să creeze un mediu de încredere, echilibrat, în care copilul să se manifeste neîngrădit, iar în relația cu școala pot colabora cu alți membrii ai comunității școlare pentru a crea un climat care sprijină învățarea, atât în școală, cât și în afara ei.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului, ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune. În ceea ce privește relația școală-familie se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc. O bună colaborare între familie și școală se poate realiza prin parteneriate. Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice.

În urma unui studiu realizat în SUA- Florida- doamna Bonnie McReynolds a constatat că :

1. Implicarea familiei este o parte importantă pentru calitatea educației, pentru un mediu sigur de învățare și de achiziții ale elevilor.
2. Indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri în educația copiilor lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, scăderea fenomenului delincvenței.
3. Toți părinții doresc cea mai bună educație pentru copiii lor.
4. Majoritatea părinților vor să se implice mai mult în educația copiilor lor , dar mulți nu știu cum să procedeze.
5. Majoritatea cadrelor didactice simt că implicarea părinților este o parte vitală a succeselor, dar mulți nu știu cum să-i implice pe aceștia.
6. Școlile trebuie să încurajeze și să promoveze implicarea părinților
7. De modul în care școlile știu să-i încurajeze pe părinți ca să se implice depinde participarea sau nu a acestora la acțiunile comune cu școala.
8. Școlile trebuie să-i încurajeze pe părinți să le devină parteneri și să poată lua împreună decizii cu privire la educația copiilor lor.

Părinții își sprijină copiii în multe feluri: le oferă acoperiș, hrană, îmbrăcăminte, protecție, dragoste, dar ei trebuie să –i ajute și cu activitatea la clasă.

A le arăta copiilor că școala este importantă se poate face în mai multe moduri , dar colaborarea cu școala este cea care duce la obținerea unor rezultate bune în procesul de învățământ. Putem aminti aici lectoratele cu părinții, cu activități practice, pe ateliere de lucru și cu informații cât mai complete după o consultare în prealabil a părinților cu privire la temele de abordat, care i-ar interesa pentru a-și putea ajuta copiii și pentru a fi pe aceeași lungime de undă cu școala.

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școala și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și

a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice.

Îmbunătățirea relației școală- familie- comunitate este un obiectiv prioritar la nivelul învățământului românesc. În condițiile în care școala reprezintă pionul principal al educației tinerei generații, dar nu suficient, educația de tip familial devine necesară cu atât mai mult cu cât bazele formării personalității se pun în mediul familial. Familia se poate constitui într-un factor de risc sau în unul de protecție în funcție de abilitățile pe care le dezvoltă, climatul educațional și afectiv existent la nivel familial.

Acordul familiei cu școala înseamnă găsirea în comun a unei soluții care să corespundă atât intereselor copilului și familiei, cât și școlii și societății. Modul în care sunt prezentate, comentate, argumentate informațiile de către părinți, influențează opiniile și atitudinile copiilor.

Colaborarea dintre școală și familie într-un mediu favorizat de comunitatea locală va atinge scopul educațional propus, printr-o relație de echivalență dintre școala în comunitate și comunitatea în școală.

În concluzie, pot afirma că numai printr-o colaborare strânsă, susținută, familia și școala pot pune în aplicare procesul de educare a copilului, că numai așa se pot forma copii calmi, într-o viață zbuciumată, copii fericiți, într-o societate în permanentă schimbare.

Bibliografie:

1. Vasile Gh. Cojocaru, *Calitatea în educație*, Chișinău 2007
2. Băran- Pescaru, A., *Parteneriat în educație*, București, Editura Aramis Print, 2004.
3. Vrășmaș, E., A., *Consilierea și educația părinților*, București, Editura Aramis 2002.
4. Popescu, M., *Implicarea comunității în procesul de educație*, Centrul Educația 2000, Corint, București, 2000.
5. Dolean, I., Dacian, D.- *Meseria de părinte*, 2002, Aramis, București
6. Vrășmaș, E. - *Consilierea și educația părinților*, 2001, Aramis, București
7. Adina Băran-Pescaru -*Parteneriat în educație familie-școală-comunitate*, Editura Aramis, București, 2004;
8. Ioan Nicola - *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București, 2003.

ABSTRACT

School and family must find the path of genuine cooperation based on trust and mutual respect, the love of the child, to make way for an open relationship, permeable, facilitate the exchange and communication of ideas. Parents have a duty essential in raising children, providing them not only material existence and a family environment, emotional and moral.

A good collaboration between home and school can be achieved through partnerships. The main reason to create such partnerships is the desire to help students succeed in school and later in life. When parents, students and other community members considered each other partners in education, it creates a community of support around students who start working. Partnerships should be seen as an essential component in the organization of the school and classroom. They are no longer considered just a simple activity than an optional or a matter of public relations nature.

In conclusion, I can say that only through close cooperation, supported the family and the school can implement the process of educating the child, so that only children can form calm in a tumultuous life, happy children, in a society changing.

RELAȚIA ȘCOALĂ-FAMILIE, EXIGENȚĂ ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. Psih. ANA-MARIA FILIMON

Liceul Teoretic Teiuș, Alba-Iulia, jud. Alba

O relație eficientă între școală și familie poate fi realizată în principal pe două căi: atât *prin comunicare bilaterală clară, consistentă cât și prin variate mijloace de implicare*. Relația familie-școală se bazează pe încredere, comunicarea eficientă asigurând încredere reciprocă.

În relația școală-familie-comunitate trebuie să existe relații de respect, de acceptare reciprocă, de simpatie și admirație reciprocă, nu de suspiciune, nedumerire sau iritare și provocare.

Relațiile dintre școală, elevi, familiile acestora și comunitate trebuie să fie bazate pe contact și colaborare, pe transmitere de informații și prezentare a unor stări influente pozitive asupra comportamentelor elevilor. Pentru atingerea unui nivel de calitate ridicat în eficientizarea relației școală-elev-familie-comunitate, este necesar de abordat un stil empatic de comunicare între părți. Copilul trăiește un sentiment de mândrie atunci când părinții săi se implică în activitățile școlii sau îi sprijină în realizarea sarcinilor de învățare. În mod sigur aceste fapte au ecouri pozitive în formarea personalității copilului, în conștiința lui. Ca urmare își va respecta mai mult părinții, va învăța să aprecieze munca celorlalți, îi va fi asigurat succesul școlar.

Doar implicarea eficientă a părinților în dezvoltarea intelectuală a copiilor, în educarea lor, asigură o educație de calitate.

Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia, întreaga societate, iar colaborarea este absolut necesară.

Școala trebuie să colaboreze cu familia:

- în procesul învățării elevului;
- în formarea comportamentului;
- în dezvoltarea intelectuală, morală și estetică;
- în formarea deprinderilor și priceperilor de muncă, deprinderilor igienico - sanitare;
- în scopul orientării activităților libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afara clasei și a școlii.

Prin *exigență* înțelegem:

- Nivelul așteptărilor pe care le au atât părinții cât și profesorii față de pregătirea, rezultatele și performanțele elevilor.
- Exigența trebuie să fie raportată atât la particularitățile individuale cât și de vârstă ale elevilor.

Criteriile pe care trebuie să le luați în calcul când copiii nu fac față exigențelor și au dificultăți școlare sau disciplinare care pot conduce la un eșec de proporții:

- *Are note mici* la majoritatea materiilor.
- *Rezultatele sale școlare* sunt slabe două semestre consecutiv.
- Copilul este *lipsit de motivație* și de dorința de a învăța. Copiii care nu prezintă nici un interes pentru disciplinele studiate sunt cei mai expuși problemelor și au frecvent rezultate proaste la învățătură. Ei încep să urască mersul la școală, nu-și mai fac temele și pot chiuli la materiile pe care le consideră cele mai ne semnificative sau mai grele.
- Copilul dovedește o *lipsă de încredere* în propriile forțe. Fiind conștient că rezultatele sale sunt slabe, ajunge să nu mai vrea să regleze decalajul existent între cunoștințele sale și exigențele profesorilor. Astfel, îi scade chiar respectul de sine și se consideră prea puțin pregătit pentru școală în general.
- Nu înțelege de ce nu poate obține note mulțumitoare. De aceea, este bine să încercați să dialogați cu el și să aflați ce anume îl împiedică să țină pasul cu ceilalți.
- Unii copii se comportă agresiv față de autoritatea profesorală, aruncând vina eșecului lor asupra cadrelor didactice.
- În unele cazuri, copiii pot avea un fond depresiv. Izolarea socială, scăderea motivației și lipsa de încredere în sine pot reprezenta semnele unei depresii.
- Alți elevi nu mai vor să meargă la școală, confundând instituția în sine cu propriul eșec educațional.

- Nu se integrează în mediul școlar, nu leagă prietenii cu colegii, se izolează și se retrag în sine.

Această relație s-ar îmbunătăți printr-un parteneriat între școală și familie. Acest parteneriat a urmărit să atingă următoarele obiective:

- realizarea unei comunicări optime între părinți și cadre didactice;
- înlăturarea factorilor perturbatori în cadrul comunicării școală – familie (procedura de comunicare);
- creșterea gradului de implicare a părinților în toate activitățile școlare și extrașcolare;
- cunoașterea de către părinți a posibilităților și nevoilor psiho-fizice ale copiilor;
- învățarea unor deprinderi și tehnici de muncă intelectuală sub formă de activități comune: elevi-părinți-cadre didactice.

Părinții trebuie:

- să își pregătească copiii pentru a învăța, prezându-le școala ca fiind interesantă și importantă;
- să discute cu profesorii copiilor lor: stabilirea unor relații adecvate cu aceștia;
- să participe la evenimentele din școală: ședințe cu profesorii, evenimente sportive și jocuri în școală - toate le oferă șansa de a-i cunoaște pe profesorii copilului lor;
- să fie pregătiți: să cunoască profesorii, orarul copilului și regulile din școală;
- să discute permanent cu copilul despre ce se întâmplă la școală: întrebări specifice, legate de activitatea din clasă;
- să creeze acasă un mediu bun de învățare, prin desfășurarea de activități zilnice cu copilul;
- să ceară și sfatul profesorilor, aceștia știu mai multe despre dezvoltarea copilului deoarece își petrec mult timp cu el;
- să le ofere informații utile profesorilor: schimbarea condițiilor familiale, cum ar fi divorțul, boala părinților sau chiar moartea unui animal preferat pot determina tulburări de concentrare în învățare;
- să se implice în organizațiile care sprijină colaborarea părinte-profesor.

Părinții și profesorii, împreună trebuie:

- să aibă expectații ridicate și să-i laude adesea pe copii;
- să stabilească obiceiuri bune de învățare. Să-i ajute pe copii să își planifice activitățile și să le dezvolte interesul în diverse domenii;
- să se angajeze în discuții unii cu alții, fie personal, fie la telefon;
- să discute personal, la telefon sau să trimită note scrise, când există probleme sau când apar aspecte bune;
- să se aibă în vedere și stabilirea de întâlniri la școală;
- nu trebuie să se uite că părinții și profesorii au cea mai mare influență asupra tinerilor. Fiecare să încerce să ofere oportunități de învățare. Să lucreze ca parteneri.

Profesorii trebuie:

- să-i determine pe părinți să înțeleagă că întotdeauna vor fi bine primiți;
- să mențină fluxul comunicațional pozitiv: însemnări părinte, telefon;
- să descrie părinților modul în care vor fi împlinite obiectivele educative propuse;
- să ceară părinților să se înscrie ca voluntari: sprijin în proiecte;
- să-i informeze pe părinți în legătură cu probleme curente ale învățământului;
- să participe la organizațiile care sprijină colaborarea profesor – părinte;
- să-i ajute pe părinți să înțeleagă importanța sprijinului lor;
- să explice care vor fi avantajele acțiunilor lor pentru copil și pentru școală.

Colaborarea eficientă școală - familie reprezintă o reușită a procesului educațional.

Bibliografie:

1. Adele Faber, Elaine Mazlish, Lisa Nyberg, Rosalyn, Anstine Templeton- *Comunicarea eficientă cu copiii*, Curtea Veche, București, 2008.
2. Ion-Ovidiu Panisoara – *Comunicarea eficientă*, Editura Polirom, 2006

ABSTRACT

A relationship effective school-family can be carried out in two main ways: communication clear and bilateral consistency; varied means of involvement. Family-school relationship is based on trust, effective communication ensuring mutual trust.

Relations between school, students, their families and the Community must be based on contact and collaboration, the sending of information and presentation of certain statuses influence on positive behaviors that students.

In order to achieve a high quality relationship to making school-student-family-community, it is necessary to tackle a style sympathetically with the communication between the parties. The child lives a feeling of pride when his parents are involved in school activities or support them in carrying out the tasks of learning. Certainly these facts have positive echoes in the training baby's personality, his consciousness. As a result would comply with more than his parents, will learn to appreciate work of others, it will be insured school success.

Only effective involvement of parents in the development of intellectual children, in the education, ensure a quality education.

Effective Collaboration school - family represents a successful educational process.

Education is an action to which they give the competition school, family, society as a whole, while collaboration is absolutely necessary.

ȘCOALA ȘI FAMILIA, PARTENERI ÎN EDUCAȚIA COPILOR

Prof. MAGDALENA AGAPE

Școala Gimnazială "B.P. Hașdeu", Iași, jud. Iași

Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și creative. Realizarea acestui ideal nu poate fi concepută fără o legătură strânsă între cei trei piloni care stau la baza educației permanente: școala, familia, comunitatea - trei surse principale pentru dezvoltarea și educarea personalității umane.

Școlile de toate gradele sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și a adolescenților și au obligația să se achite de această responsabilitate, ca parte a sistemului social ce include și familiile, și comunitățile. În condițiile în care școala reprezintă factorul principal al educării tinerei generații, dar nu suficient, educația de tip familial devine necesară cu atât mai mult cu cât bazele formării personalității se pun în mediul familial.

Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecție a acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral – spiritual al acestuia. Influențele educative pe care familia le exercită asupra tinerilor se pot manifesta fie direct – prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate, fie indirect – prin modele de conduită oferite de către membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în familie. Modelele de conduită oferite de părinți – pe care tinerii le preiau prin imitație și învățare – precum și climatul socioafectiv în care se exercită influențele educaționale constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viața, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale tinerilor, comportamentul lor sociomoral.

Familia, oricâte merite și preocupări valoroase ar avea în legătura cu educația tinerilor, nu va obține rezultate pozitive decât în condițiile în care acționează împreună cu școala. Procesul de colaborare se impune – amândoi factorii acționează asupra acelorași persoane, urmăresc realizarea aceluiași obiectiv (evident cu mijloace specifice) și deci, orice neconcordanță, orice divergență, pot determina deficiențe în procesul dezvoltării tinerei generații.

Colaborarea școlii cu părinții este eficientă și benefică ambilor factori, afirmă E. Stănciulescu, dacă îndeplinește condițiile unei comunicări eficiente și dacă se ține seamă de dimensiunea umană: nivelul studiilor celor doi participanți – al cadrului didactic și al părinților; momentul ales pentru colaborare; dificultățile întâmpinate de copil în activitatea școlară.

Implicarea familiei în activitatea școlară a copiilor se desfășoară pe două coordonate:

a) relația părinte – copil: controlul frecvenței, al rezultatelor școlare, al temelor, ajutor în îndeplinirea sarcinilor, suport moral și material;

b) relația familie – școală, colaborarea învățătorului cu familiile elevilor îmbrăcând mai multe forme:

- *Ședințe cu părinții* – cadru organizat al unor analize riguroase asupra activității desfășurate cu întreg colectivul de elevi pe care învățătorul îl conduce. Cu această ocazie sunt dezbătute și greutățile pe care copiii le întâmpină la diferite discipline de studiu, la efectuarea temelor, la colaborarea cu ceilalți colegi, în respectarea regulamentului școlar, atât la școală cât și acasă. Informarea este reciprocă de la învățător la părinte și invers. Problemele se analizează, se discută și apoi se stabilește un plan de măsuri pentru înlăturarea lor.
- *Orele de consiliere* - prilej excelent de discuții degajate, organizate, ce sporesc gradul de implicare și cunoaștere a copiilor/ cerințelor școlii. Personal, am realizat o programare a părinților, astfel că săptămânal mă întâlnesc cu 4-5 părinți. În timpul alocat discut cu fiecare dintre cei prezenți, analizăm realizarea sarcinilor școlare, comportamentul elevilor, caiete, fișe de lucru, etc.
- *Vizitele la domiciliul elevilor* facilitează cunoașterea mai bună de către învățător a mediului în care crește copilul, modul de gândire al membrilor familiei, precum și gradul de cultură și „instruire pedagogică” al părinților.
- *Lectoratele cu părinții* includ cicluri de expuneri cu caracter pedagogic sau psihologic, sistematic organizate (pe școală), asigurând comunicarea unui sistem de informații, metodologii de lucru, forme de activitate, posibil de folosit în familie. Printre temele pe care le-am abordat de-a lungul anilor cu părinții elevilor mei se numără: „*Meseria de părinte*”, „*Programul zilnic al elevului*”, „*Cât de bine vă cunoașteți copilul?*”, „*Climatul afectiv al familiei și personalitatea copilului*”, „*Vaccinarea contra discriminării*”, „*Copilul este copia părinților săi*”, „*Cum învățăm mai ușor?*” etc.
- *Sfatul pedagogic* este un program săptămânal care constă în consultații acordate de învățător părinților cu ocazia vizitelor la domiciliul elevilor și în momentele de criză când părintele vine la școală să-l informeze pe învățător despre problemele pe care le are copilul sau este chemat de învățător pentru a-l pune la curent cu situația copilului. Acest mod de lucru cu părinții este eficient deoarece se desfășoară ori de câte ori situația o impune, în timp util pentru ca problemele apărute să fie rezolvate repede și necesită alocarea unei scurte perioade de timp.
- *Correspondența și carnetul de note* sunt modalități de lucru permanente, dar ele nu sunt suficient de concludente deoarece informarea se face numai dintr-o parte, fie de la învățător spre părinte, fie de la părinte la învățător. Carnetul de note oferă părinților doar calificativul obținut de elev în urma evaluării nu și ce știe sau nu știe copilul.
- *Activitățile extracurriculare* (excursii, vizite, serbări, concursuri etc.). Serbările, de exemplu, ținute în fața părinților permit acestora să vadă manifestările elevilor, rezultatul muncii lor, trăirile și comportamentul acestora, să le descopere diferite înclinații sau chiar talente artistice pe care nici nu le bănuiau. Îi pot urmări cum se manifestă în colectiv în raport cu ceilalți elevi.
- *Lecții deschise pentru părinți*, în cadrul cărora aceștia urmăresc demersul didactic parcurs de învățător, participarea propriului copil în oră, modalitățile de explicare a unor teme din manual. Orele asistate continuă cu discuții între învățător și părinte cu privire la modul de orientare a copilului în efectuarea temelor (orale, scrise și practice).
- *Ateliere de lucru cu părinții*, în cadrul cărora aceștia sunt familiarizați cu standardele de eficiență a învățării /finalitățile învățământului primar, conținuturile, strategiile aplicate.

Factorul decisiv în succesul școlar îl reprezintă raportarea corectă a realității în existența activității comune familie – școală. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității devin și se consideră parteneri în educație, în jurul elevilor se formează o comuniune de suport, care poate

funcționa ca un angrenaj bine pus la punct. Parteneriatele reprezintă o componentă esențială în organizarea și desfășurarea activității în școală și în clasele de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate opțională sau o problemă de natura relațiilor publice.

Un parteneriat școală-familie este bine să se înceapă prin identificarea, împreună cu părinții, a punctelor tari, a intereselor și nevoilor familiilor, elevilor și conducerii școlii și să se creeze strategii care să răspundă acestora.

Școlile trebuie să răspundă nevoilor părinților și să le ofere sprijinul necesar pentru ca ei să se poată implica în procesul de învățare al copiilor. În același timp, părinții trebuie să acorde mai multă importanță deținerii de către urmașii lor a unei bune educații. E util ca ei să servească drept model pentru copiii lor.

Indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri cu școala în educația copiilor lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, reducerea ratei de abandon școlar și scăderea fenomenului delincvenței.

Bibliografie:

1. Băran-Pescaru, Adina, *Parteneriat în educație (familie-școală-comunitate)*, Editura Aramis, București, 2004
2. Chiru, Mihaela, *Cu părinții la școală. Ghid pentru profesori*, Editura Humanitas, București, 2003
3. Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița, *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași, 1999
4. Stănciulescu, Elisabeta, *Teorii sociologice ale educației*, Editura Polirom, Iași, 1996
5. Vrasmaș, Ecaterina Adina, *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2002

ABSTRACT

The educational ideal of the Romanian school consists in the integral, harmonious and free development of human individuality, in the shaping of an autonomous and creative personality. Such an ideal cannot be achieved in the absence of tight relationships among the three pillars of permanent education: the school, the family and the community - three sources contributing to the development and education of human personality.

The family is the child's first school and it can exert its influence on a youth's education either directly - through more or less controlled actions, or indirectly - through examples of behaviour given by family members as well as through the psychosocial climate within the family. It is a well-known fact that the educational strategies used within a family, whether consciously or not, largely determine the development of an individual's personality, school performance and socio-moral behaviour.

Regardless of any number of merits or endeavours towards a youth's proper education, a family cannot obtain positive results unless it is involved in a family-school partnership.

A family's involvement in the children's school activity is evident in:

- a) the parent – child relationship: it involves constant monitoring of attendance, school performance and homework as well as support in fulfilling school tasks and also moral and financial support;
- b) the family – school relationship: collaboration between primary school teachers and the children's families includes: parent-teacher conferences, parent counselling, home visits, school reports, extracurricular and volunteer activities, open lessons and workshops for parents.

Academic achievement is determined by the very existence of a close relationship between schools and families. Schools must cater for the parents' needs and offer the necessary support that would enable parents to get involved into their children's learning process. At the same time, parents must attach more importance to their children's need for a proper education. It is also useful that they serve as models for their children.

Regardless of the families' economic and cultural environment, the existence of a school-family partnership positively influences academic achievement and attendance, and contributes to a reduction in the rate of school abandonment and juvenile delinquency.

IMPORTANȚA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ – COMUNITATE ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Prof. învă. preșcolar BUCIU ELENA

Grădinița cu program prelungit „Căluțul de Mare”, Constanța, jud. Constanța

Sistemul de învățământ, ca produs al dezvoltării sociale, a reflectat întotdeauna cerințele și posibilitățile oferite de societate, afirmându-se, la rândul său, ca factor al dezvoltării sociale. Sub impulsul cerințelor dezvoltării sociale, sistemele de învățământ se modifică, tinzând spre modernizarea metodelor de predare, a conținutului, a formelor de organizare, precum și a formelor de colaborare, de cooperare dintre diferitele instituții educative (școală-familie-comunitate).

Școala este o organizație formală, cu propriile reguli de funcționare, care are ca scop furnizarea serviciului social de educație în vederea educării, formării, socializării, profesionalizării tinerei generații.

Pe de altă parte, școala, este o instituție care funcționează într-o comunitate alcătuită din mai mulți factori de educație: familie, autorități, organizații guvernamentale și neguvernamentale, agenți economici etc. care au la rândul lor o ofertă educațională explicită și/sau implicită. Organizațiile școlare depind de mediul în care funcționează în ceea ce privește obținerea resurselor materiale, resursele umane, resursele financiare, resursele informaționale etc. fiind astfel, supuse presiunii multiplilor factori: a grupurilor ideologice care activează la nivel local, a sistemelor politice, a condițiilor economice și a diverselor tendințe manifestate în societate.

Premisa de la care trebuie să pornească parteneriatul școală - comunitate este unitatea, continuitatea și competența în munca educativă.

Parteneriatul între școală și comunitate trebuie să se bazeze pe principiul complementarității serviciilor sociale oferite de către diversele organizații care activează în comunitate.

Parteneriatul școală – comunitate se desfășoară mai ales pe acele componente care vizează copiii: educație, sănătate, siguranță, instruire, petrecere a timpului liber, administrarea spațiului școlar etc.

1. Parteneriat școală - autorități publice centrale, județene și locale cu atribuții în domeniul educației constă în:

- realizarea demersurilor pentru participarea copiilor la învățământul preșcolar și învățământul obligatoriu;
- dezvoltarea unor programe de educație pentru părinții tineri;
- organizarea unor cursuri de pregătire pentru copiii ce nu pot răspunde cerințelor programei naționale și celor care au abandonat școala, în vederea reintegrării lor școlare;
- organizarea și dezvoltarea unor posibilități adecvate de petrecere a timpului liber și odihnă;
- realizarea sau inițierea demersurilor necesare pentru prevenirea abandonului școlar din motive economice.

2. Parteneriat școală - poliție

În comunitate, Poliția reprezintă o instituție de referință pentru locuitorii săi. Rolurile Poliției în domeniul educațional pot fi împărțite în două mari categorii: *preventive* și *de intervenție în situații speciale*.

Parteneriatul dintre școală și poliție are la bază îndeplinirea obiectivelor comune. În esență, domeniile în care întâlnim parteneriatul școală - poliție sunt următoarele:

- promovarea unui comportament civilizat în societate;
- promovarea respectului față de lege;
- prevenirea delincvenței juvenile și a criminalității;
- prevenirea violenței în familie, stradală, în cadrul școlii;

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- prevenirea consumului și a traficului de droguri;
- educația rutieră.

Este de menționat faptul că pregătirea elevilor trebuie să îmbrace forme diferite, în funcție de nivelul de vârstă, de înțelegere al acestora, de potențialele riscuri ale grupelor de vârstă.

3. Parteneriat școală - unități sanitare

La nivelul comunităților locale, un rol important îl au unitățile sanitare. Școlile pot desfășura parteneriate împreună cu acestea în vederea asigurării sănătății mentale și fizice a copiilor și a familiilor acestora.

În opinia mea, cel mai mare rol educativ îl au medicii de familie și cabinetele medicale școlare/studentești. Medicul de familie este acela care, cunoaște pacientul în complexitatea sa, cunoaște familia de proveniență, eventualele probleme genetice, evoluția fizică și psihică a copilului. Acesta poate recomanda familiei și copilului un anumit tip de activități, sau pot informa asupra activităților nerecomandate (ex. activitate sportivă), poate informa, respectând confidențialitatea datelor și drepturile pacientului, cadrele didactice despre problemele copiilor. Medicii de familie pot iniția sau pot participa la acțiunile inițiate de școli, la activități educative pentru copii: educație pentru sănătate, educația reproducerii, prevenirea transmiterii bolilor contagioase, siguranța și sănătatea alimentației etc.

Activități educative și de prevenție pot fi desfășurate în unitățile sanitare, în cabinetele medicale dar și în școli sau în alte medii nonformale.

Programele educaționale oferite de către școli pot atrage personalul medical să se implice în: cursuri privind igiena, primul ajutor, educația sexuală, sănătatea reproducerii etc. Pot fi organizate concursuri pentru copii (de desen, de acordare a primului ajutor etc.) în care copiii să capete informații și deprinderi într-o manieră încurajatoare.

4. Parteneriat școală - biserică

Una dintre instituțiile cu un mare rol educativ este biserica. Școala și biserica au colaborat încă din cele mai vechi timpuri. Biserica a fost cea care a înființat primele școli.

Biserica a avut și are un rol important în constituirea instituțiilor destinate învățământului dar și în promovarea educației de tip moral - religios. Acestea promovează valori precum: binele, responsabilitatea față de ei și față de alții, toleranța, diversitatea și acceptarea sa, respectarea drepturilor omului, umanismul, solidaritatea, libertatea, promovarea bogăției și identității spirituale.

Cele mai frecvente manifestări ale parteneriatului se întâlnesc în:

- organizarea unor manifestări culturale artistice comune (serbări, expoziții, spectacole etc.) cu ocazia marilor sărbători creștine: Crăciun, Paști, Florii, Ziua eroilor neamului etc.;
- participarea reprezentanților bisericii la manifestări organizate de către școală: deschiderea/închiderea anului școlar, sfințirea lăcașului școlii, lectorate cu părinții, întâlniri ale reprezentanților bisericii cu elevii;
- organizarea de excursii, pelerinaje la diverse așezăminte bisericesti (mănăstiri, schituri);
- participarea reprezentanților bisericii la campanii destinate eradicării: violenței, comportamentelor deviate în rândul elevilor, traficului de copii etc.

5. Parteneriat școală - agenții economici

Activitățile desfășurate în cadrul parteneriatului pot fi multiple:

- *pentru ciclul primar și gimnazial*: vizite la agenții economici, lecții deschise, sponsorizări acordate de agenții economici pentru diverse manifestări, participarea unor reprezentanți ai agenților economici la lecții care să aibă ca obiectiv educația economică a micilor școlari;
- *la ciclul gimnazial* aceste activități pot fi diversificate prin implicarea elevilor în activități productive care să pună în practică diverse cunoștințe dobândite în școală, consiliere profesională, activități cu scopul orientării școlare și profesionale, prezentarea diverselor meserii;
- *pentru ciclul liceal* activitățile, pe lângă cele menționate anterior, pot fi de practică de specializare în anumite domenii economice conform cu specializarea oferită de către școală.

Parteneriatul în acest caz capătă un aspect formal, între unitățile de învățământ, inspectoratele școlare și partenerii agenți economici existând contracte de colaborare clare.

6. Parteneriat școală - organizații neguvernamentale

Unele dintre organizațiile care-și manifestă cel mai activ influența asupra școlilor sunt organizațiile neguvernamentale.

Parteneriatul organizațiilor neguvernamentale cu școlilor se manifestă pe mai multe planuri:

- *inițierea unor noi forme de organizare ale activităților educative*: centre de zi pentru copiii cu dizabilități cu servicii integrate (educație, socializare, recuperare), centre after school (pentru copiii ai căror părinți sunt la muncă, provin din familii sărace etc.). Aici sunt organizate activități educative, sportive și de recreere, clase integrate (copii fără dizabilități împreună cu copii cu dizabilități) etc.;
- *profesionalizarea și/sau perfecționarea cadrelor didactice*;
- *implicarea cadrelor didactice/ elevilor/ părinților/ reprezentanților organizațiilor neguvernamentale în diverse activități*;
- *contribuții la îmbunătățirea condițiilor din școli*;
- *promovarea unor modele de activități/ proiecte/ programe educaționale inovatoare*.

Parteneriatul este benefic pentru ambele tipuri de organizații. Organizațiile neguvernamentale își legitimează rolul social, își îndeplinesc misiunea pentru care au fost create, școlile se dezvoltă, își completează aria de servicii oferite elevilor.

Școala și comunitatea vor urmări tot timpul ca viitorul cetățean să-și formeze o personalitate armonioasă care să poată răspunde situațiilor variate ale vieții.

Succesul parteneriatului școală - comunitate este bazat pe legătura permanentă, constantă între agenții comunitari și reprezentanții școlii.

În concluzie, putem afirma că parteneriatul dintre școală și comunitate trebuie să aibă în vedere crearea unei rețele comunitare. Funcționarea optimă a acesteia produce efecte benefice atât asupra celor educați cât și asupra întregii comunități.

Bibliografie:

1. Alexiu, Teodor, Mircea; Teodora, Anastăsoaei - *Dezvoltare comunitară*, Editura Waldpress, 2001
2. Băran, Pescaru, Adina – *Parteneriat în educație Familie – școală – comunitate*, Editura Aramis Print, București, 2004
3. Stăiculescu, Camelia - *Managementul parteneriatului școală – comunitate*, în Spațiul sud-est european în contextul globalizării, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2007
4. Străinescu, Ioan; Ardelean, Ben-Oni – *Managementul ONG*, Editura Didactică și Pedagogică, București 2007
5. Legea educației naționale (Legea Nr. 1 din 5 ianuarie 2011)

ABSTRACT

The link between school and community has equally concerned by educators, sociologists, psychologists, philosophers, anthropologists, etc., each trying to capture the aspects that contribute to their functional mechanisms, the agents involved and their degree of involvement in promoting education.

School is one of the central institutions of the community, it has specific educational purposes, but can not work and can not be developed without taking into account the specific of the community in which it operates.

The premises in which the partnership between school - community has to start from are unity, continuity and competence in educational work.

The partnership between school and community should be based on the principle of complementarity of social services provided by various organizations working in the community.

School - community partnership focuses especially on those components aimed at children: education, health, safety, training, leisure, school space management etc.

By improving and strengthening school - community relationship, school as a provider of comprehensive services will make the transition from institutional education, focusing on institution

(which has a program curriculum that students must adapt) to centered school student needs and its community.

In order to increase the education of key stakeholders of the community (students), key partnerships that can be made between the two partners are:

- Partnership school - central public authorities, county and local responsibilities in education
- Partnership school – police
- Partnership school – hospitals
- Partnership school – church
- School partnership – economic agents

The school and community will always pursue the future citizen to form a harmonious personality that can deal with various life situations.

The success of school - community partnership is based on regular and constant contact, between community agencies and school representatives.

In conclusion, we can say that the partnership between school and local community should consider establishing a community network. Optimal operation bring beneficial effects on both the educated and the entire community.

Children are the future of humanity. The world of tomorrow depends on the way we raise and educate offspring. It can be a world of progress, concord or a conflict-ground world of hate and destruction. It becomes increasingly necessary to identify solutions that all children have access to education, to participate in social life, to integrate into the community and be more adapted. It is a right of all children, and an obligation of all stakeholders in the educational process.

FAMILIA, ȘCOALA, COMUNITATEA - PARTENERI ÎN EDUCAȚIE

Prof. VIOLETA IACOB

Liceul Tehnologic Auto, Craiova, jud. Dolj

Motto: „Școala încearcă să se pună de acord cu noi părinții; noi familia încercăm să ne punem de acord cu școala. Care sunt căile cele mai potrivite?”

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. Relația școală-familie-comunitate este una în care fiecare factor interrelaționează cu ceilalți.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune.

Parteneriatul are un rol deosebit în funcționarea școlii, în îndeplinirea obiectivelor acesteia și se poate realiza astfel:

- Ajută profesorii în munca lor
- Perfecționează abilitățile școlare ale elevilor
- Îmbunătățesc programele de studiu și climatul școlar
- Îmbunătățesc abilitățile educaționale ale părinților elevilor
- Dezvoltă abilități de lideri ale părinților
- Facilitează legătura dintre familii, personalul școlii și al comunității
- Oferă servicii și suport familiilor
- Creează o atmosferă mai sigură în școală
- Ajută la managementul școlii

Scopul creării unor astfel de parteneriate este dorința comună de a ajuta elevii să obțină rezultate foarte bune în acumularea cunoștințelor la școală, ca să poată reuși să pășească pe treptele superioare ale învățării și pentru pregătirea lor de viitori adulți.

Fiecare copil se deosebește de ceilalți, în primul rând prin caracterul său. După cum un tâmplar nu lucrează în același mod și bradul și stejarul, tot așa și noi trebuie să ținem cont de „lemnul” fiului sau fiicei noastre, elevului sau elevei noastre, adică de elasticitatea și rezistența „capitalului său biopsihic” pentru a ști ce putem face din el fără prea multe riscuri. În ziua de azi educația este un fenomen social de transmitere a experienței de viață a generațiilor adulte și a culturii, către generațiile de copii și tineri, în scopul pregătirii lor pentru integrarea în societate. Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. Primele noțiuni educative pe care copilul le primește sunt cele din familie. În familie se conturează caractere.

Atât părinții cât și educatorii în timpul procesului de învățământ trebuie să intervină în numeroase situații pentru a corecta comportamentul copilului. Odată copilul ajuns la vârsta preșcolară familia imparte într-o bună măsură sarcina educării lui cu dascălii și pedagogii din școală; cei din urmă vor fi chemați să șlefuiască ceea ce a realizat familia, să completeze golurile din procesul instructiv-educativ care au scăpat până la această vârstă și să-l ajute pe copil, în înțelegerea și lămurirea unor probleme așa-zis „delicate”, cum sunt cele legate de sentimentul de dragoste, de viața sexuală, etc. Îmbinarea eforturilor educative din familie și din școală este nu numai recomandabilă ci și obligatorie, pentru că de multe ori pe măsură ce copiii evoluează, părinții au de înfruntat alte și alte probleme care se ivesc la o altă categorie de vârstă și care se repetă la generațiile următoare.

Iată câteva principii ale colaborării familie școală:

- Copiii să se implice ca participanți activi în interacțiunile familie școală, centrată pe învățare;
- Să ofere tuturor părinților oportunități de a participa activ la experiențele educaționale ale copiilor lor, chiar dacă vin sau nu la școală,
- Colaborarea familie școală să fie folosită pentru rezolvarea problemelor dificile și, drept cadru de sărbătorire a realizărilor, a performanțelor deosebite,

În relația școală-familie pot apărea dificultăți de ordin comportamental, întâlnite atât la părinți, cât și la profesori și la conducerea școlii, sau de ordin material; relația respectivă cere un surplus de efort din punct de vedere material și de timp. Aceste dificultăți pot apărea din părerile divergente privind responsabilitatea statului și a familiei cu referire la educația copiilor, libertatea de alegere a școlii, de către părinți, impactul familial asupra rezultatelor școlare ale copilului, randamentul pedagogic și datoria parentală, participarea la gestionarea și procesul decizional din școală.

Din această perspectivă, se pune întrebarea: ce câștigă profesorul într-o cooperare cu familia? Se apreciază ca acest câștig poate fi un statut revalorizator în ochii societății; cooperarea cu familia poate fi un test profesional și poate fi considerat ca făcând parte din datoria profesională a profesorului deoarece:

- ☐ Părinții sunt clienți ai școlii; eficacitatea învățământului evaluată la școală și profesori poate fi ameliorată prin cooperare între școală și familie;
- ☐ Părinții sunt responsabili legali de educația copiilor lor și pot evalua cu exigență rezultatele activității școlare.

În acest context, se pune întrebarea: de relațiile cu familiile trebuie să se ocupe profesori specializați sau tot profesori? Soluția cea mai potrivită ar fi ca toți profesorii să aibă relații obișnuite de colaborare cu familiile, ei sunt cei care cunosc suferințele sau căderile elevilor, iar consilierii specializați - pentru cazuri dificile.

Se prevede că în țările europene să se treacă la o nouă etapă a colaborării școlii cu familia, în care accentul să se pună pe un angajament mutual, clar stabilit între părinți și profesori, pe un „contract parental” privind copilul individual, contractul între familie și școală să nu se considere doar un „drept opțional” ci un sistem de obligații reciproce în cooperarea părinților cu profesorii.

Educația răspunde atât cererii sociale cât și nevoilor și aspirațiilor individuale. Presupune eliberare de energiilor lăuntrice, prin împlinirea armonioasă și creatoare, a insecurității, inferiorității și dependenței pe care le poate simți ființa umană într-o societate aflată într-o schimbare rapidă.

Bibliografie:

1. Robu, Maria, „*Empatia în educație*”, Didactica Publishing House, București, 2008
2. Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreț Dobridor Ioan, „*Prelegeri pedagogice*”, Editura Polirom, Iași, 2001
3. Pescaru, Băran, Adina, „*Parteneriat în educație*”, Editura Aramis Print, București, 2004
4. Nicola, Ioan, „*Tratat de pedagogie școlară*”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000

ABSTRACT

The main reason to create such partnerships is the desire to help students succeed in school and later in life. School, family, community relationship is one in which each factor interrelate with others.

The partnership has an important role in the functioning of the school in achieving its objectives and can be done as follows:

- Help teachers in their work
- Improve students abilities
- Improve curricula and school climate.

The purpose of creating such partnership is a common desire to help students achieve great results in the accumulation of knowledge in school. Every child is different from others through his character. The first educational concepts that the child receives are family. In family emerges characteres. Once the child reached school age family in a largely shared task of educating the teachers and school teachers.

The joint efforts of family and school education is not only advisable but mandatory, because often evolves as children, parents have to face other and other problems arising from another age and repeated at generation.

The school- family relationship may arise behavioral difficulties, encountered both parents and teachers. These difficulties may arise from divergent views on the state and family responsibility with regard to the education of children.

Education meet demand both social and individual needs and aspirations. Involves release of inner energies through harmonious and creative fulfillment, insecurity, inferiority and dependence that can feel human being in a society that is in a rapid change.

LEGĂTURA ȘCOLII CU FAMILIA

Prof. FLEUR VLĂDUȚOIU

Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Craiova, jud. Dolj

Legătura familie – școală – comunitate reprezintă un continuum, o relație de interdependență în care fiecare dintre elemente constituie o proiecție pe scara mai mică a celorlalte, bazându-se în același timp pe celelalte. Astfel, orice eșec, orice inconsecvență, orice ruptură la nivelul uneia dintre ele se va reflecta și în celelalte. De exemplu o familie care trece printr-un divorț, o familie dezorganizată va forma copii care tind să aibă anumite comportamente agresive. În cazul în care acestea nu reușesc să fie oprite la nivelul familiei, ele se vor reflecta neîndoiește la nivelul școlii și se vor răsfrânge mai apoi în comportamente agresive în comunitate.

Urmând același model, o decizie care privește comunitatea, cum ar fi cea de integrare a persoanelor cu handicap se va resimți atât la nivelul școlii cât și la nivelul familiilor care fac parte din comunitatea respectivă.

De drept consecință, este imperios necesar ca cele trei elemente implicate în această relație, cele trei elemente ale acestui continuum să se completeze și să se sprijine reciproc, fiecareia dintre ele revenindu-i roluri foarte bine determinate.

Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral – spiritual al acestuia.

Familia ocupa un loc aparte în sistemul instituțional al educației. Acțiunea ei pe întreaga perioadă a dezvoltării include și toate laturile formării personalității. Ea reprezintă unul dintre mediile de socializare și educare din cele mai complete, datorită posibilităților pe care le are, de a-l introduce pe tânăr în cele mai variabile situații și de a acționa asupra lui prin cele mai complexe și firești mijloace.

Familia oferă primele informații despre lumea care-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socioafectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale.

“Pecetea pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual – moral al personalității propriilor copii se menține toată viața”. (M. Golu)

Influențele educative pe care familia le exercită asupra tinerilor se pot manifesta fie direct – prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate, fie indirect – prin modele de conduită oferite de către membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în familie. Modelele de conduită oferite de părinți – pe care tinerii le preiau prin imitație și învățare – precum și climatul socioafectiv în care se exercită influențele educaționale constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viața, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale tinerilor, comportamentul lor sociomoral. Factorul decisiv în succesul școlar îl reprezintă raportarea corectă a realității în existența activității comune familie – școală. Sunt necesare sisteme complexe de dezvoltare a responsabilităților individuale și colective, în concordanță deplină cu preocupările, interesele, deprinderile și aptitudinile fiecărui adolescent.

Părinții trebuie să fie conștienți, respectiv conștientizați, asupra scopului comun al familiei și al școlii în ceea ce privește formarea copilului și asupra faptului că școala continuă și completează educația acestuia, dar nu este în măsură să preia sarcinile familiei. Neînțelegerea rolului familiei de către părinți, neconcordanța între educația în familie și cea școlară, dezinteresul părinților, dacă există, se pot corecta, cel puțin parțial, printr-o bună colaborare între școală și familie.

Voi ilustra importanța colaborării școală-familie în rezolvarea unei situații educative prin următorul exemplu:

O clasă a intrat în atenția profesorilor prin indisciplină la ore. Este o „clasă-problemă”. Profesorii se plâng („este gălăgie la ore”, „se deranjează ora”, „sunt obraznici” etc.); unii elevi, de asemenea („ne vorbește urât”, „nu mi-a dat nota pe care o meritam”, „nu înțeleg ce ne explică” etc.). Diriginta, profesor cu o bogată experiență didactică, este surprinsă. La orele ei totul este în regulă. Se informează în amănunt și conchide că, într-adevăr, lucrurile nu stau bine deloc, mai ales la anumite ore și în recreații. Întrucât măsurile curente luate nu au dat rezultate, diriginta împreună cu conducerea școlii, analizează situația educativă cu care se confruntă și conturează un ansamblu de măsuri pe o perioadă mai mare de timp.

Personalitatea clasei și măsuri de rezolvare a situației:

Clasa are un potențial intelectual ridicat. Rezultatele școlare ale elevilor, nu sunt însă pe măsura acestui potențial. La sfârșitul primului semestru mediile se situează în majoritate între 7 și 8, cu câteva excepții, iar numărul notelor scăzute la purtare este mare.

O cauză evidentă este indisciplina la ore. Aceasta stânjenește buna desfășurare a activității, pune la încercare răbdarea profesorilor și uneori afectează însăși obiectivitatea lor în evaluarea elevilor. O altă cauză este aceea că elevii învață acasă foarte puțin sau nu învață deloc. Unii elevi găsesc alt mod de a se afirma în grup decât învățătura, și anume, bravarea, violența, comportamentul strident și libertin. În clasă domină un subgrup, acela al copiilor „cu bani”, înfumurați, violenți, disprețuitor față de ceilalți și chiar față de școală cu cerințele ei. Aceștia sunt copii inteligenți, dar care au ajuns să creadă că nu este foarte important să înveți, ci mai important este „să te descurci”, și a

învăța (ca să „te ai bine cu profii”, cum se exprîă unii elevi) este mai degrabă o slăbiciune decât un merit.

Prin dezordinea pe care o provoacă îi împiedică pe cei ce ar dori să fie atenți să urmărească lecția, profesorul este silit să-și întrerupă activitatea pentru a restabili ordinea. În recreații îi șicanează pe colegii lor mai liniștiți, îi ironizează pe cei ce se străduiesc să învețe, aleargă, trântesc, țipă, înjură, îi lovesc pe cei care, țință a batjocurii, îndrăznesc să riporteze. Victimile amenințate cu bătaia, nu se plâng nici dirigintelui, nici părinților. Pentru ele, situația pare fără ieșire.

Inițial părinții elevilor sunt reticienți, suspicioși și neîncrezători. Unii acuză, tacit sau deschis, școala de complicitate și părtinire a copiilor proveniți din familii înstărite. Altor nu le vină să creadă „ce aud despre copiii lor”, dau vina pe profesori și pe anturaj, ignorând, voit sau nu, competența și buna credință a profesorilor sau faptul că anturajul este creat nu numai de ceilalți, ci și de propriul lor copil. Cum însă actele de indisciplină se corelează cu rezultatele nemulțumitoare la învățătură, iar diriginta își susține informațiile oferite părinților prin referiri la abateri concrete incontestabile, treptat părinții devin mai cooperanți cu școala și mai exigenți cu copiii lor.

Dintre măsurile întreprinse de dirigintă pentru disciplinarea clasei și îmbunătățirea situației la învățătură cea mai eficientă este colaborarea cu familia.

Invitarea părinților la școală, informarea telefonică promptă a părinților, au permis stoparea la timp a multor nereguli. Participarea la ședințele cu părinții a devenit din ce în ce mai bună, ședințele s-au înmulțit, problemele discutate au fost, de fiecare dată, de interes real pentru toți.

Cum clasa era împărțită în două subgrupuri – dominant și dominat – divizarea s-a observat și la nivelul părinților. Spre deosebire de elevi (care la început se temeau să se plângă dirigintei), părinții i-au înfruntat deschis pe cei ai căror copii îi împiedică pe ceilalți să fie atenți la ore, îi bat, îi jignesc.

Relațiile dintre cele două grupuri de părinți au fost, într-o primă etapă, foarte tensionate, fapt ce s-a resfrâns negativ asupra relațiilor dintre elevi. Ele s-au ameliorat prin antrenarea părinților în acțiuni comune inițiate de dirigintă. De exemplu, pentru recondiționarea mobilierului clasei, unii au donat materiale, alții bani, alții au prestat muncă. Satisfacția a fost de toate părțile: părinți, elevi, școală. În plus, într-o ambianță plăcută, elevii au devenit mai grijulii cu bunurile clasei și au început să se mândrească cu sala lor de clasă. Acesta a fost un pas important în încheierea coeziunii grupului clasă de elevi și în formarea unui moral pozitiv în grup.

Foarete importantă pentru eficiența colaborării cu familia a fost o ședință comună părinți-elevi-diriginte. Puși față-n față eschivarea elevilor de la răspundere pentru faptele lor, negarea din partea părinților că ar fi cunoscut situația școlară a copilului, aruncarea vinii de la unul la altul, au devenit mai dificile decât în discuție cu doar una din părți, sau chiar imposibile. „Protagoniștii” au fost nevoiți să se privească mai realist, să accepte, tacit sau deschis, reproșurile care li s-au adus.

Elevii au fost puși în situația de a medita asupra lor înșiși nu ca obiecte pe care școala și părinții vor să le modeleze după placul lor, ci ca părtași responsabili la luarea unor decizii care îi privesc direct, decizii care numai prin ei se pot înfăptui.

Prezentarea acestui exemplu vine să dovedească odată în plus că orice situație educativă trebuie mai întâi cunoscută și definită de către profesor, iar măsurile întreprinse pentru soluționarea ei să concorde cu specificul situației și să valorifice legăturile cu familia și societatea.

Părintele, ca adult, este îndeobște rezistent la schimbare și este convins că își cunoaște îndatoririle. Cel mai adesea el își crește copilul după modelul pe care i l-au oferit părinții săi sau, dacă modelul este considerat negativ, în manieră opusă acestuia. Pe de altă parte, părintele este convins că nimeni mai mult decât el nu-i dorește și nu-i vrea „binele” copilului. Experiența de viață i-a creat o mentalitate specifică, l-a învățat să privească în mod realist și pragmatic problemele de viață, prezentul și viitorul copilului, iar realizarea proiectelor, cu circumspecție. El știe că în viață multe lucruri „se aranjează” și că nu întotdeauna munca și meritul sunt răsplătite. Și dacă îi pretinde copilului cinste și corectitudine în familie, nu întotdeauna are aceleași pretenții în legătură cu purtarea copilului la școală. Echilibrul defensiv la care a ajuns în raport cu realitatea îi orientează acțiunea mai degrabă spre a nu-i face rău copilului, decât spre a-i face bine, pierzând din vedere efectele pe termen lung asupra personalității scestuia.

Pentru ca influența educatorului să aibă eficiența scontată, cunoașterea mediului familial și a particularităților educației în familie este absolut necesară, iar intervențiile lui trebuie să fie pertinente. Întâlnirile dintre profesori și părinți, fără a ignora aspectele teoretice, de informare a părinților asupra problemelor educației, trebuie să fie strâns ancorate de situațiile educative concrete, specifice clasei și elevilor cu care lucrăm.

Discuțiile individuale cu un părinte, discuțiile cu ambii părinți sau în grup restrâns, după caz, sunt în măsură să stimuleze deschiderea părinților spre dialog, iar competența profesorului îi face receptivi la sfaturi. Indirect, prin folosirea unor prilejuri oferite de diferite obiecte de studiu, de exemplu, compuneri cu teme legate de viața de familie se pot afla multe lucruri, nu numai cu privire la realitatea familială a copilului, ci și cu privire la concepția părinților despre familie și despre rolul acesteia.

Spre binele copilului, să privim cele două instituții – școala și familia – nu ca fiind separate, ci ca inseparabile!

Bibliografie:

1. Balan, D.; Petrovai, S.; Tinca, E. - *Ghid pentru părinți*, Editura CCD, Cluj, 2000
2. Canfield Jack - *Supă de pui pentru suflet de copil*- Editura Amaltea, București, 2000
3. Faber Adele, Mazlish Elaine - *Comunicarea eficientă cu copiii – acasă și la școală*, Editura Curtea Veche, București, 2002
4. Truță Elena, Mardar Sorina – *Relația profesor-elevi: blocaje și deblocaje*, Editura Aramis, București, 2005

ABSTRACT

The link between family, school and community represents a continuum, an interdependency relationship wherein each of these elements constitutes a smaller scale projection of the others, while relying on the others. Thus, any failure, any inconsistency, any rupture at one of this elements will be reflected in the others. For example, a family which is going through a divorce, a disorganized family will produce children tending to have certain aggressive behaviour. If such behaviour can not be stopped in the family, it will be undoubtedly reflected in the school and further more in the community.

Following the same pattern, a decision regarding community, such as the integration of handicapped persons, will be reflected both at school level, as well as in the families which are part of the respective community.

As a consequence, it is imperative necessary that these three elements involved in this relationship, these three elements of the same continuum, to complete each other and to support each other, each one of these having well determined roles.

Family is the first school of the infant. It is responsible for his primary needs and protection, exerting such a deep influence that its traces sometime remain etched for the entire life in the moral and spiritual profile of the individual.

Family has a special place in the institutional system of education. Its action during the entire development period of the individual includes all sides of the personality formation. It represents one of the most complete socialization and education environments, due to its possibilities to introduce the young individual in the most variables situations and to act upon him through the most complexes and natural means.

Family offers first information about surrounding world, first norms and rules of conduct, but also the socio-affective climate necessary to fulfil his needs and desires.

“The seal of the parents upon the structure and the spiritual-moral profile of their own children remains all life long” (M. Golu).

For the wellbeing of the children, let's look at these two institutions - school and family - not as being separated, but as being inseparables!

În contextul unei societăți care dorește să evolueze pe coordonatele democrației și ale economiei de piață, echilibrul dintre cererea de educație și oferta educațională constituie un principiu fundamental al dezvoltării.

În acest context, școala trebuie să colaboreze cu o serie de parteneri educaționali și acest deziderat reprezintă o prioritate socială. Unitățile de învățământ colaborează în plan educativ cu agenții economici, cu autoritățile locale, cu organizațiile non-guvernamentale și cu o serie de alți actori sociali cu scopul declarat de a asigura educația tinerei generații.

Delimitările conceptuale referitoare la comunitate sunt diferite și definițiile variază firesc, odată cu schimbările societății și tipurilor de relații care se instituie la nivelul grupurilor umane. Apreciind că societatea românească este destul de neomogenă ca dezvoltare socială și că se caracterizează prin coexistența diferitelor tipuri de realități și relații între indivizi, este necesar ca ideea de comunitate să fie abordată din mai multe perspective.

Din perspectiva sociologiei clasice (care face distincție între comunitate – reprezentată prin sat și societate – exprimată prin oraș), o comunitate se bazează pe cultură, tradiție și o morală provenită din obiceiuri și credințe. Între membrii comunității există raporturi naturale, legături vii și apropiate. Forma ideală de organizare este satul. Din această perspectivă, orașul, de cele mai multe ori, nu poate cunoaște comunități adevărate, deoarece aici se produce fenomenul de dispersie socială, indivizii eterogeni fiind reușiți în mod arbitrar, între ei neexistând un liant afectiv provenit din legături firești bazate pe valori comune.

Din perspectiva relațiilor între grupurile umane care o formează, o comunitate adevărată, cu forță și individualitate, este cea în care există relații și legături economice, sociale, politice și culturale, bazate pe încredere, sprijin reciproc și participare la viața comunității.

În societățile postmoderne, se creditează un tip de **comunitate generată pe baza unor interese specifice și afinități intelectuale**, în contextul în care se constată o creștere a fenomenului de socializare naturală a indivizilor. Membrii sunt fluctuanți și uneori dispărește și ideea de spațiu comun – de exemplu, comunitatea celor care comunică prin Internet.

Există comunități care se formează spontan sau cele care se formează prin **inițiative specifice politici** unor grupuri/organizații – de exemplu, companiile care organizează diferite activități în afara programului (petreceri, concursuri sportive) care să ducă la construirea sentimentului de apartenență la grupul respectiv.

În zonele sărace se înregistrează erodarea și distrugerea comunității: aici indivizii caută să supraviețuiască și acest lucru se face, evident, în dauna persoanelor cu care conviețuiesc.

Una dintre caracteristicile unei comunități adevărate o constituie existența **spiritului comunitar** definit ca „dorința de a fi prietenoși și de a ajuta alți oameni care trăiesc în aceeași comunitate”. Este vorba de un sentiment de dragoste pentru locul în care trăiești, care este scos la lumină și se dezvoltă prin educație și stă la baza participării la viața comunității. Oamenii se simt responsabili pentru aspecte legate de viața comunității lor și acționează pentru ameliorarea acesteia. Într-o societate cu adevărat democratică, „vocile comunității” sunt luate în serios și autoritățile țin cont de părerile diferitelor grupuri din comunitate.

Comunitarismul înseamnă acțiune responsabilă în comun, dar fără a neglija aspectele particulare, specifice, respectul pentru diferențele celuilalt. Formarea spiritului comunitar este un proces de durată care necesită acțiuni comune ale tuturor factorilor sociali.

În țara noastră, comunitatea există, de cele mai multe ori, doar ca noțiune geografică. Tot mănunchiul de legături interumane bazate pe sprijin reciproc se află în cele mai multe cazuri doar la începutul cristalizării. Într-o societate dispersată de practici nedemocratice de durată, fără valori comune, cu oameni sufocați de zeci de probleme care nu le permit să considere participarea la viața comunității o prioritate, ideea de comunitate este în general un deziderat, de obicei al intelectualilor.

În România, comunitarismul tradițional a cam dispărut. A fi împreună, în „comunitate/comuniune”, înseamnă un real pericol pentru sistemul totalitar și, prin urmare, orice inițiativă de asociere a fost anihilată sau atent supravegheată. Prin munca patriotică impusă, comunismul a compromis ideea de voluntariat prin care se dezvoltă sentimentul de mândrie și dragoste pentru comunitatea căreia îi aparții și spiritul cetățenesc.

Societatea românească exersează cu dificultate diferențele, căci egalitarismul rămâne o referință frecventă. În postcomunism, confruntarea cu diferențele a făcut să se dezvolte invidia. Comunitățile din România trebuie să facă efortul de a deveni comunități adevărate care să-și descopere spațiul comun în care oamenii trebuie să conlucreze pentru a identifica ce nevoi specifice au și care sunt lucrurile pe care le prețuiesc cel mai mult.

În acest context, școlii îi revine rolul de „organizator social” al comunității, instituție care trebuie să aibă inițiativa parteneriatelor comunitare ce pot redefini și reconstrui societatea românească după noi valori și repere. Școala trebuie să-și asume rolul important pe care îl are – de a forma buni cetățeni, viitori locuitori ai comunității și de a contribui esențial la formarea și afirmarea spiritului comunitar.

În perioada postcomunistă, școala încearcă să-și regăsească poziția de instituție de referință în comunitatea în care se află și este nevoie de un proces complex pentru ca ea să devină catalizatorul unei comunități în cele mai multe cazuri dispersate și asaltate de probleme care sunt toate prioritare.

Nu se poate vorbi încă de o legătură firească între școală și comunitate. Există numeroase blocaje care necesită acțiuni de durată și dintre care fac parte:

- neraportarea la un set de valori comune
- școala nu are o politică în ceea ce privește relația cu comunitatea
- dezinteresul părinților
- lipsa educației pentru valorile democrației
- sărăcia.

Tranziția la democrație a lansat comunităților din România o mare provocare – aceea de a deveni cât mai inclusive și creative posibil. Comunitățile trebuie să devină un spațiu pe care toți membrii acesteia să-l reconstruiască și să-l redefinească.

Ideea de a folosi școlile în beneficiul întregii comunități a apărut în Statele Unite prin anul 1935. S-a admis atunci faptul că școlile pot sta la dispoziția locuitorilor comunității respective dincolo de programul obișnuit, chiar pe durata unei zile întregi, și **pot furniza servicii** în diferite domenii – cultural, sănătate, asistență socială, pregătirea forței de muncă, recreere etc.

De atunci, în lume au fost dezvoltate o serie de inițiative și programe care transformă școlile în locuri deschise locuitorilor de toate vârstele ai comunității, pe tot parcursul anului.

Începând cu anul 1992, procesul de dezvoltare a fost inițiat și în Europa Centrală și de Est. Școlile desfășoară astfel diferite activități și programe, cum ar fi cursuri de computere, de tradiții locale, sportive, concerte, cluburi pentru pensionari, controale medicale, conferințe, festivaluri, cursuri de croitorie etc. destinate locuitorilor din localitățile respective și nu numai.

Pentru a funcționa ca școală comunitară, o unitate de învățământ trebuie să aibă mai multe caracteristici, dintre care fac parte:

1. **curriculum-ul școlii este parcurs și prin activități care se bazează pe situații reale din comunitate** – elevii folosesc resursele și facilitățile comunității și învață realizând servicii în beneficiul comunității;
2. **membrii comunității se implică** în desfășurarea activităților școlii;
3. în școli există **o atmosferă încurajatoare**, bazată pe colegialitate și delegarea responsabilităților;
4. **școala este o organizație în care toată lumea învață** – profesorii lucrează în echipă cu elevii și membri ai comunității;
5. **fiecare individ are ceva de învățat** – deși educația tinerilor este prioritară, este o realitate faptul că toți membrii unei comunități pot fi potențiali elevi; este încurajată educația tuturor categoriilor de persoane, indiferent de vârstă;

6. există la nivelul comunității o **bună colaborare între instituțiile comunitare** – școala se consideră parte integrantă într-un sistem care promovează educația comunității și cooperează cu diverse organizații pentru a furniza persoanelor din zonă servicii educaționale, culturale, de recreere;
7. **facilitățile școlii sunt adaptate** sau modificate cu acordul și prin implicarea cadrelor didactice, pentru a servi nevoilor de educație ale comunității;
8. **școala și facilitățile ei pot fi folosite de membrii comunității** pe tot parcursul anului și zilnic, în funcție de programul școlar;
9. prin politica sa, școala **încurajează analiza problemelor comunității** și cooperează cu alte agenții comunitare pentru a găsi soluții viabile;
10. scopul principal al școlii, menționat și în textul misiunii sale, este de a **dezvolta spiritul comunitar** și de a contribui la formarea unor buni locuitori ai comunității cărora să le pese de cei din jur și de comunitatea în care trăiesc și care să contribuie la creșterea calității vieții în comunitatea respectivă.

Direcțiile posibile de acțiune ale școlilor în vederea optimizării legăturii lor cu comunitatea, direcții identificate prin practica transformării organizației școlare, sunt:

- **formarea deprinderilor și atitudinilor necesare unui bun cetățean** printr-un demers bine proiectat și planificat (este nevoie ca școlile să producă o masă civilizată, decentă, care să știe să se poarte, să vorbească, să se îmbrace, să participe la viața comunității);
- **deschiderea către comunitate** prin acțiuni în sprijinul acesteia și în colaborare cu factori comunitari;
- **atragera și implicarea partenerilor comunitari**, cu interese comune, în viața școlii.

Acțiunea comună în domeniul educației a tuturor factorilor comunitari se impune pentru că:

- este nevoie de coerență în viața elevilor, deoarece ei primesc, din diverse medii, o varietate de mesaje ce pot produce confuzie în ceea ce privește orientarea și integrarea acestora în viața comunității;
- educația nu se mai face doar la școală;
- datorită nevoii de a rămâne permanent racordată la realitatea curentă, școala trebuie să coopereze cu ceilalți parteneri care să acționeze ca „prieteni critici”;
- reforma societății impune procesul de descentralizare care înseamnă în același timp, o mai mare responsabilitate a factorilor locali.

Sintetizând, rezultă că educația, reprezentată prin școală și prin oamenii săi, joacă un rol semnificativ în dezvoltarea și valorificarea potențialului uman. Pentru a răspunde dezideratelor legate de redefinirea societății, educația trebuie așezată pe coordonatele parteneriatului educațional care implică participarea tuturor factorilor sociali interesați în dezvoltarea acestui domeniu. Dimensiunea „școală-comunitate” a acestui parteneriat reprezintă un element cu semnificații profunde din perspectiva schimbării, dezvoltării, creșterii sociale.

Bibliografie:

1. Rădulescu, E., Tîrcă, A., *Școală și comunitate. Ghid pentru profesori*, Editura Humanitas Educațional, București, 2002
2. Miroiu, A., ș.a., *Învățământul românesc azi: studiu de diagnoză*, Editura Polirom, Iași, 1998
3. Keen, E., Tîrcă, A., *Cum să democratizați școala. Ghid de management participativ*, Editura Radical, București, 1998

ABSTRACT

Education, represented by the school and its people play a significant role in the development and enhancement of human potential. To meet the objectives linked to redefine society, education must be placed on the coordinates of educational partnership involving all social actors interested in developing this area. Dimension "school-community" of this partnership is an element with profound meanings in terms of change, development, social growth.

Some of the characteristics of community schools:

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

1. The school curriculum is covered through activities that are based on real situations in the community - students use community facilities and resources and learn by realizing services in the benefits to community.
2. Community members are involved in school activities.
3. There is an encouraging atmosphere in schools, based on collegiality and delegation of responsibilities.
4. School is an organization where everyone learns - teachers work in teams with students and community members.
5. everyone has something to learn - even education of young people is a priority, it is a fact that all members of a community may be potential students; is encouraged education to all categories of persons, regardless of age.
6. At community level there is a good cooperation between community institutions - the school is considered an integral part of a system that promotes community education and cooperates with various organizations to provide to persons in the area educational, cultural, recreational services.
7. School facilities are adapted or modified with the consent and involvement of teachers to serve the educational needs of the community.
8. School and its facilities can be used by community members throughout the year and daily, depending on the school program.
9. School encourages by his policy the community problems analyze and cooperate with other community agencies to find workable solutions.
10. The main purpose of the school, mentioned in the text of its mission, is to develop community spirit and contribute to the formation of good citizens of the community who care for others and their community and to improve the quality life in the community.

Common action of all the factors of community in the field of education is required because:

- is required consistency in students' lives because they receive from diverse backgrounds a variety of messages that can cause confusion regarding orientation and their integration into community life;
- education is no longer made just at school;
- because of the need to remain constantly connected to the current reality, the school must cooperate with other partners acting as „critical friends”;
- society requires decentralization reform which also means greater responsibility of the local factors.

ȘCOALA ȘI FAMILIA PILONI DE BAZĂ ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Prof. VIORICA DORIN
Colegiul Economic Viilor, București

Motto: "Parinții care au primit ei înșiși o educație sunt deja niște modele după care se îndreaptă copiii". *Immanuel Kant*

Școala este instituția unde tânărul membru al societății este pregătit și educat în vederea socializării. Școala deschide ochii copilului către universul cunoașterii, al lumii în care trăiește. Ea are rolul de a-i dezvolta aptitudinile, atitudinile și competențele în activitățile sale din societate. În același timp, școala se ocupă de educația tinerilor formându-le buna conduită în relațiile cu lumea înconjurătoare: mediu, grupuri de oameni, responsabilități, obligații și drepturi în societate.

Alături de școala, familia este unul din factorii care se preocupă de educația elevilor. De educația oamenilor se ocupă și alte persoane, instituții și organizații sociale, dar influențele educative exercitate de acestea sunt mai puțin organizate decât cele ale familiei și școlii. Familia are o influență deosebită asupra copiilor. O mare parte dintre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

Familia reprezintă elementul cheie în socializarea copilului cu ceilalți colegi din clasă fiind consultată cu privire la activitățile educative (extracurriculare) și cu privire la activitățile opționale pe care doresc să le desfășoare copiii.

Din cercetările făcute într-o serie de școli din S.U.A. și în unele țări ale Uniunii Europene s-a concluzionat că atunci când școlile, familiile și comunitățile colaborează ca parteneri, beneficiarii acestei colaborări sunt elevii. Parteneriatele au un rol deosebit în funcționarea școlilor, în îndeplinirea obiectivelor acestora și pot fi realizate sub diferite forme:

- Sprijin acordat profesorilor în munca lor
- Perfecționarea abilităților școlare ale elevilor
- Îmbunătățirea programelor de studiu și a climatului școlar
- Îmbunătățirea abilităților educaționale ale părinților
- Dezvoltarea abilităților de lideri ale părinților
- Facilitarea legăturilor dintre familie, personalul școlii și comunitate
- Creează o atmosferă mai sigură în școală
- Ajută la managementul școlii

Dacă cei doi piloni educaționali – școala și familia – se completează și se susțin, asigură într-o mare măsură o bună integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială. Efectele sunt numeroase, începând cu o mai bună cunoaștere reciprocă și depășirea stereotipurilor și continuând cu identificarea intereselor comune în beneficiul copiilor.

Principiile care stau la baza colaborării dintre familie și școală:

- Implicarea elevilor ca participanți activi în interacțiunile familie-școală, centrată pe învățare;
- Oportunitatea părinților de a participa activ la experiențele educaționale ale copiilor lor;
- Colaborarea familie școală să fie folosită pentru rezolvarea problemelor dificile și, drept cadru de sărbătorire a realizărilor, a performanțelor deosebite,
- Relația dintre cei doi piloni să constituie fundamentul restructurării educaționale și al reinnoirii comunității;
- Eficiența profesională a cadrelor didactice, a administratorilor și a întregului personal al școlii să fie maximizată prin dezvoltarea unor abilități concrete, esențiale, conexiuni cu părinții și comunitatea.

Aceste principii au drept scop:

- Ajută școlile să privească parteneriatele cu familia ca pe o primă resursă și nu ca pe un ultim refugiu, în promovarea învățării și dezvoltării.
- Colaborarea școală – familie la nivel național, să devină un standard al politicilor și practicilor educaționale.

Colaborarea dintre școală și familie trebuie să se realizeze în toate aspectele concrete ale procesului instructiv-educativ: învățatură, frecvență, comportament, ținută sau în mod facultativ (cercuri pe specialități, echipe artistice, competiții sportive). Sub orice formă s-ar manifesta elevul, profesorii și părinții trebuie să acționeze permanent, fără compromisuri și abandonări în fața greutăților întâmpinate, când este cazul.

Bibliografie:

1. Bătrânu Emilia - *Educația în familie* - Editura Politică, București, 1980
2. Cerghit Ioan, Neacșu Ioan, Negreț Dobridor Ioan, *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iași, 2001
3. Nicola Ioan, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000
4. Pescaru Băran, Adina, *Parteneriat în educație*, Editura Aramis Print, București, 2004
5. Robu Maria, *Empatia în educație*, Didactica Publishing House, București, 2008

ABSTRACT

Motto: *Parents who received themselves an education there are already some models after moving children* Immanuel Kant

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

The school opens eyes the child's universe of knowledge, of worlds in living. It is designed to develop skills, attitudes and powers in in society. Family is one of the factors which is concerned with education is students. The family is the element key in the child's socialization with other colleagues in the classroom being consulted about educational activities and on the activities of optional wishing to carry children.

Collaboration between school and the family is based on a number of principles aiming to help schools and to develop policies and practices in educational. This collaboration also to inform and involve orientation of students and and training of parents in order to support practical aspects of educational process.

School and family are the pillars of educational and supportive complement to integrate the student into school work and social life.

ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA CELE TREI CHEI ALE EDUCAȚIEI

Prof. psihopedagog ADRIANA PAULA PURCĂREAȚĂ
CȘEI “Maria Montessori“, Constanța, jud. Constanța

"Învăță-mă să mă descurc singur!" Maria Montessori

"Să nu faci niciodată pentru un copil ceea ce poate face singur " Maria Montessori

Parteneriatul educațional este unul dintre cuvintele cheie ale pedagogiei contemporane. Este un concept și o atitudine în câmpul educației. Ca atitudine, parteneriatul presupune:

- ✓ Acceptarea diferențelor și tolerarea opțiunilor diferite;
- ✓ Egalizarea șanselor de participare la o acțiune educativă comună;
- ✓ Interacțiuni acceptate de toți partenerii;
- ✓ Comunicare eficientă între participanți;
- ✓ Colaborare;
- ✓ Cooperare.

El tinde să devină un concept central pentru abordarea de tip curricular flexibilă și deschisă a problemelor educative. Este vorba de o diversitate care presupune unicitatea fiecărei ființe umane și multiculturalitatea. Copiii nu sunt normali sau anormali, ci unici, cu particularități diferite, determinate de caracteristicile lor subiective-individuale și de apartenența lor la un spațiu și o identitate socio-culturală.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional. El presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali.

Parteneriatul educațional se realizează între:

- ✓ Instituțiile educației: familie, școală și comunitate;
- ✓ Agenții educaționali: copil, părinți, profesori, specialiști;
- ✓ Membri ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului;
- ✓ Influențele educative exercitate la anumite momente asupra copilului;
- ✓ Programele de creștere, îngrijire și educare a copilului;
- ✓ Formele educației în anumite momente.

Azi se cere tot mai mult înțelegerea parteneriatului educativ ca formă de unificare, sprijin și asistență a influențelor educative formale. Introducerea colaborării între părinți și educatorii specializați, comunicarea periodică și permanentă între aceștia, ca și cooperarea în anumite momente sunt cerute chiar de eficiența învățării școlare.

Există o rețea complexă de relații în cadrul unei școli, care au un potențial important de influențare a educației copiilor, atât în sens pozitiv, cât și în sens negativ.

Cele mai importante relații sunt:

- ✓ Relațiile dintre profesor și elev;

- ✓ Relațiile interindividuale (dintre elevi, dintre profesori, dintre profesori și specialiștii care sprijină școala);
- ✓ Relațiile dintre profesori și părinți;
- ✓ Relațiile dintre profesioniștii care sprijină dezvoltarea copilului cu părinții și profesorii.

Parteneriatul educațional se aplică la nivelul tuturor acestor relații.

În pedagogia tradițională relațiile dintre părinți și profesori erau tratate sub denumirea de *colaborarea dintre școală și familie*. Actualmente, dimensiunile acestei relații sunt mai cuprinzătoare datorită *lărgirii conceptului de colaborare spre cel de comunicare prin cooperare* și, mai nou, prin conceptul de parteneriat care le cuprinde pe toate și, în plus, exprimă, și o anumită abordare pozitivă și democratică a relațiilor educative.

Colaborarea dintre școală și familie presupune o comunicare efectivă și eficientă, o unitate de cerințe și o unitate de acțiune când este vorba de interesul copilului.

Ea concepe cele două instituții sociale exprimându-se în schimburi de opinii și în discuții, iar atunci când este vorba de decizii, păstrându-și fiecare identitatea și aportul în mod specific.

H. Henripin și V. Ross(1976) identifică două dimensiuni principale ale implicării reciproce a școlii și familiei în favoarea copilului:

1)dimensiunea relației părinte-copil, vizând controlul frecvenței, al rezultatelor școlare, îndeplinirea sarcinilor

2)dimensiunea relației familie-școală, care se referă la alegerea filierei și unității școlare, precum și la contactele directe ale părinților cu reprezentanții instituției școlare, cadre didactice.

La aceste forme de colaborare se adaugă astăzi:

-școala părinților;

-consilierea psiho-pedagogică;

-orientarea familiei în funcție de nevoile individuale sau de grup, într-o manieră profesională, de către specialiști pregătiți anume ca profesori de sprijin și consilieri ai problemelor care implică riscuri în dezvoltarea și adaptarea copilului.

Schimbarea paradigmei în educație – învățământul centrat pe elev – merge mână în mână cu imperativul personalizării curriculumului, cu încercarea de a oferi fiecăruia atenția necesară și experiențele de învățare de care are nevoie.

La nivelul învățământului special, cadrul didactic determină sarcinile în funcție nu numai de caracteristicile deficienței, de tipul, gradul și gravitatea acesteia, dar, mai ales, în funcție de potențialul restant funcțional al fiecărui copil, astfel încât să se asigure că există un factor, chiar minimal de progres.

Exercitarea profesiunii didactice presupune însușirea a trei componente specifice:

- ✓ competența profesională, costând dintr-o cultură specifică și o competență umană care-i permite să lucreze cu un public și să coopereze cu celelalte cadre didactice, alături de capacitatea de a organiza munca și componenta etică;
- ✓ capacitatea de a întreține raporturi satisfăcătoare cu eșaloanele ierarhiei superioare directori, inspectori;
- ✓ competența de a dezvolta bune relații cu beneficiarii - elevi, părinți, comunitate.

Ca organizator al învățării, cadrul didactic îmbină aspectele obiectiv-logice ale transmiterii cunoștințelor cu aspectele psihologice. E deci preocupat pentru aplicarea principiilor didactice, cât și de implicațiile psihologice ale actului transmiterii: psihologia copilului, a învățării, strategiile comunicării.

Funcția didactică a cadrului didactic se exprimă prin îndeplinirea statutului de model, partener, sfătuitor. Crearea unei atmosfere de încredere în clasă, încurajarea succeselor fiecărui elev contribuie la realizarea acestei funcții.

A educa și a instrui înseamnă pentru un cadru didactic folosirea unor metode care să formeze atenția elevilor pentru munca independentă, să dezvolte virtuți sociale, să întărească încrederea elevilor în propria valoare. Înainte de a transmite valori cognitive, cadrul didactic transmite valori morale, prin sublinierea importanței semnificației unor sentimente precum cel de satisfacție a reușitei, a respectului față de realizări.

Profesorul îndeplinește o profesie de o deosebită importanță, aceea care asigură formarea și pregătirea personalității tinerelor generații și pregătirea lor profesională în cadrul instituțiilor de învățământ, strâns legate de viață, de activitatea socio-profesională, morală și cetățenească.

Personalitatea profesorului presupune și o serie întreagă de calități, determinate de specificul și complexitatea muncii pe care o desfășoară.

Aflându-se față de unele ființe umane, adulte sau în devenire, profesorul trebuie să dea dovadă de multă sensibilitate, atașament și respect față de ele, transformându-se în cele din urmă într-un coparticipant la propriile lor confruntări. O expresie concretă a umanismului este dragostea pentru copii. Dragostea educatorului este altceva decât dragostea maternă. Ea presupune, în primul rând, respect, încredere față de posibilitățile latente pe care le posedă oricare copil - dorința sinceră ca aceste posibilități să se dezvolte - încrederea deplină în viitorul său. Ea nu are nimic comun cu sentimentalismul și compătimirea, cu diversele simpatii manifestate sau ascunse față de unii copii, cu toleranța exagerată. Ea trebuie să-i cuprindă pe toți copiii, fără nici o discriminare.

După opinia lui Hubert - conștiința responsabilității și a misiunii sale - aceasta reprezintă responsabilitatea pe care acesta și-o asumă față de copii, față de patria sa și față de întreaga umanitate. În mâinile sale se află, într-un fel, nu numai viitorul copilului, ci și al națiunii al cărui membru este. A fi conștient de această misiune și a te dăruia total și dezinteresat pentru înfăptuirea ei înseamnă, implicit, a fi un adevărat patriot. Conștiința responsabilității și a misiunii nu pot fi concepute în afara adeziunii și atașamentului față de valorile culturale, naționale și universale, create de-a lungul veacurilor.

Măiestria psihopedagogică reprezintă capacitatea complexă personală și specifică a profesorului de a concepe, organiza, proiecta și conduce cu competență și prestigiu, spirit creativ și eficiență sporită procesul de învățământ, procesul de educare și de instruire a elevilor. Măiestria psihopedagogică este rezultat atât al pregătirii, cât și al experienței didactice îndelungate, bazată pe interacțiunea tuturor calităților personalității profesorului și, într-o măsură importantă, pregătirea psihopedagogică.

Tactul pedagogic - capacitatea de a găsi, la momentul oportun, forma cea mai adecvată de atitudine și tratare a elevilor - reprezintă capacitatea profesorului de a-și menține și consolida stările psihice pozitive și de a le domina și inhiba pe cele negative, oferind astfel răspunsuri și soluții prompte tuturor solicitărilor procesului instructiv-educativ.

A fi cadru didactic înseamnă a fi o prezență semnificativă atât în viața obiectivă, cât și în viața subiectivă a elevilor. În ciuda asimetriei constitutive existente în clasa de elevi - referitoare la statutul de superioritate al profesorului, relația profesor - elev nu mai poate fi concepută ca o relație de dependență a elevului de profesor sau ca o relație de comunicare abstractă. Mult discutata autoritate a profesorului nu se reduce la posesia cunoștințelor de specialitate, ci derivă și din capacitatea acestuia de a alterna strategiile didactice, adaptându-le situațiilor educaționale, de a repartiza responsabilități elevilor, de a mobiliza elevii la cooperare în grup, de a valorifica valențele relației profesor-elev în sensul unui dialog real. Așa-numita autoritate se poate confunda cu forța influenței educaționale în clasă.

Bibliografie:

- 1.Cocoș, C.tin. - *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2002
- 2.Cosmovici, A.(coord.) - *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași, 1999
- 3.Golu, P. - *Psihologie socială*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974
- 4.Păun, E. - *Sociopedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982
- 5.Pânișoară, O., I. - *Comunicare eficientă*, Editura Polirom, Iași, 2004
- 6.Șoitu, L. - *Pedagogia comunicării*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
- 7.Verza, E., Verza, F., *Psihologia vârștelor*, Editura Pro Humanitate, București, 2004
- 8.Zlate, M. - *Psihologia socială a grupurilor școlare*, E. D. P., București, 1972

ABSTRACT

The educational partnership is one of the key-words of contemporary pedagogy. It is a concept and an attitude in education.

It tends to become a central concept for the flexible and open curricular approach of educational problems. It is about a diversity which requires the unicity of every human being and multiculturality.

The educational partnership is the form of communication and cooperation for the child's support at the level of the educational process.

Today it is required more and more the understanding of the educational partnership as a form of unification, support and assistance of the influences of formal education.

There is a complex network of relationships in a school which have a great influence on the children's education, both positively and negatively.

The educational partnership is made between:

- ✓ The institutions of education: family, school and community;
- ✓ Educational agents: child, parents, teachers, specialists;
- ✓ Members of the community who influence the child's growth education and development;
- ✓ The educational influences on the children at certain moments;
- ✓ The programmes of the child's growth, care and education;
- ✓ The forms of education at certain moments.

The cooperation between community, school and family requires an effective and efficient communication, a unity of requirements and a unity of actions when it is about the child's interest.

Maria Montessori "You should never do for a child what he can do by himself"

ȘCOALA ȘI PARTENERII SĂI

prof. LUCIA DRAGOMIR

Liceul Teoretic "Tudor Arghezi", Craiova, jud. Dolj

Școala este una din instituțiile centrale ale comunității, are roluri specifice dar nu poate funcționa și nu se poate dezvolta fără a ține cont de specificul comunității în care funcționează. Tema, *Școala și partenerii săi*, abordează într-o manieră diferită și concretă relația dintre școală și principalii agenți comunitari identificați: părinți, autorități locale, poliție, biserică, unități sanitare, agenți economici, organizații neguvernamentale.

Principala întrebare care se pune este: cum poate colabora școala cu toți acești factori decizionali în educația copiilor? Răspunsul poate veni explicând pe rând modul de interacțiune al școlii cu aceștia.

Implicarea **familiei** în parteneriatul școlii este condiționat de gradul de interes al familiei față de școală. Acesta este crescut dacă familiile au copii care frecventează școala. Atitudinea familiei față de școală se transferă și copiilor și se manifestă în gradul de interes față de activitățile școlii, față de teme, față de rezultatele evaluării, față de aprecierile cadrelor didactice etc.

În ceea ce privește relația dintre familie și părinți cele mai frecvente forme de organizare a acestei relații sunt:

- Ședințele cu părinții
- Discuții individuale între cadrele didactice și părinți
- Organizarea unor întâlniri cu părinți
- Implicarea părinților în manifestări culturale ale școlii și activități recreative
- Voluntariatul
- Asociațiile de părinți.

Școala este în strânsă legătură cu **autoritățile publice locale** reprezentate de primar și consiliile locale. Mai ales în orașe, autoritățile locale au în administrare și trebuie să stabilească legături cu mai multe școli. Se știe că, acestea au nevoi diferite (de amenajare, de salubritate, de

întreținere curentă), sunt frecventate de populație școlară diferită, din medii sociale diferite, cu nevoi sociale diferite. Autoritățile locale sunt răspunzătoare de asigurarea unui climat de ordine și liniște pe raza localității pe care o reprezintă, sunt cele care supervisează funcționarea serviciilor specializate destinate cetățenilor, gestionează fondurile la nivel local, etc.

În comunitate, **poliția** reprezintă o instituție de referință pentru locuitorii săi.

Rolurile poliției în domeniul educațional pot fi împărțite în două mari categorii: preventive și de intervenție în situații speciale.

Parteneriatul dintre școală și poliție are la bază îndeplinirea unor obiectivelor comune.

Cel mai adesea aceste obiective se referă la:

- Asigurarea integrității personale a elevilor, cadrelor didactice, a locuitorilor comunității în general
- Prevenirea delincvenței juvenile și a criminalității
- Violența în familie, stradală, în cadrul școlii
- Prevenirea consumului, a traficului de droguri
- Educația rutieră
- Prevenirea prostituției/proxenetism, pedofiliei
- Prevenirea cerșetoriei
- Prevenirea exploatarei prin muncă a copiilor
- Promovarea respectului față de lege
- Promovarea drepturilor omului și ale copilului, etc.

Școala prin reprezentanții săi, profesori, personal administrativ trebuie să identifice problemele de comportament ale elevilor, să colaboreze cu poliția în cazul copiilor infractori sau potențial infractori. Desigur, nu numai școala și poliția trebuie să se implice în aceste situații, se impune o colaborare cu reprezentanții serviciilor sociale, cu asistenții sociali, cu familiile elevilor.

La nivelul comunităților locale, un rol important îl au și **unitățile sanitare**. Școlile pot avea dialoguri și activități împreună cu acestea în vederea asigurării sănătății mentale și fizice a copiilor și a familiilor acestora.

Cel mai mare rol educativ îl au medicii de familie și cabinetele medicale școlare/studentești. Medicul de familie este acela care, cunoaște pacientul în complexitatea sa, cunoaște familia de proveniență, eventualele probleme genetice, evoluția fizică și psihică a copilului. Acesta poate recomanda familiei și copilului un anumit tip de activități, sau pot informa asupra activităților nerecomandate (ex. activitate sportivă), poate informa, respectând confidențialitatea datelor și drepturile pacientului, cadrele didactice despre problemele copiilor. În cazuri speciale medicii de familie pot recomanda părinților un anumit tip de școală (ex. școala de masă sau cea specială în cazul copiilor cu dizabilități) De asemenea, medicul de familie trebuie să anunțe unitatea școlară în cazul în care constată o boală contagioasă la un copil, la cadrele didactice sau personalul școlii (hepatită, bolile copilăriei, TBC, gripă), care pune în pericol sănătatea colegilor, a cadrelor didactice, să anunțe alte unități sanitare cu responsabilitati specifice (Direcția de Sănătate Publică) și să intervină în colectivitate.

Una dintre instituțiile cu un mare rol comunitar este **biserica**. Școala și biserica au colaborat încă din cele mai vechi timpuri. Biserica a fost cea care a înființat primele școli.

Biserica a avut un rol important în constituirea instituțiilor destinate învățământului dar și în promovarea educației de tip moral – religios.

Este cunoscut faptul că biserica și religia au rol important în formare competențelor și atitudinilor moral – sociale ale copiilor. Acestea promovează valori precum: binele, responsabilitatea față de ei și față de alții, toleranța, diversitatea și acceptarea sa, respectarea drepturilor omului, umanismul, solidaritatea, libertatea, promovarea bogăției și identității spirituale, binele comun, etc.

Cele mai frecvente manifestări ale legăturii școală - biserică le întâlnim în:

- organizarea unor manifestări culturale artistice comune (serbări, expoziții, spectacole etc.) cu ocazia marilor sărbători creștine: Crăciun, Paști, Florii, Ziua eroilor neamului.

- participarea reprezentanților bisericii la manifestări organizate de către școală: deschiderea/închiderea anului școlar, sfințirea lăcașului școlii, lectorate cu părinții, întâlniri ale reprezentanților bisericii cu elevii;
- organizarea de excursii, pelerinaje la diverse așezăminte bisericești (mănăstiri, schituri);
- participarea reprezentanților bisericii la campanii destinate eradicării: violenței, comportamentelor deviante în rândul elevilor, traficului de copii etc.

În ce privește parteneriatul școală – **agenți economici** acesta are efecte pe termen lung, în funcție de forma pe care o îmbracă astfel: o mai bună corelație dintre oferta și cererea pe piața muncii (corelarea rețelei școlare: structurată pe filiere, profiluri, specializări și calificări profesionale în funcție de nevoile educaționale locale și naționale), integrarea socială prin diferențiere a absolvenților, în funcție de competențe și opțiuni, transmiterea unor valori precum responsabilitatea, respectul pentru muncă și valorile produse de către aceasta etc. Toate acestea se pot realiza printr-o bună corelare între sistemul economic și social la nivelul macrosistemului și a microsistemului.

Școala este o instituție care funcționează într-o comunitate, la intersecția dintre o multitudine de alte organizații. Influențele acestora pot fi unele directe sau indirecte asupra școlii. Unele dintre organizațiile care-și manifestă cel mai activ influența asupra școlilor sunt **organizațiile neguvernamentale**.

Influența organizațiilor neguvernamentale asupra școlilor se manifestă pe mai multe planuri:

- inițierea unor noi forme de organizare ale activităților educative: centre de zi pentru copiii cu dizabilități cu servicii integrate (educație, socializare, recuperare), centre after school (pentru copiii ai căror părinți sunt la muncă, provin din familii sărace etc.). Aici sunt organizate activități educative, sportive și de recreere), clase integrate (copii fără dizabilități împreună cu copii cu dizabilități) etc.;
- influențe asupra curriculumului
- profesionalizarea și/sau perfecționarea cadrelor didactice
- implicarea cadrelor didactice / elevilor / părinților / reprezentanților organizațiilor neguvernamentale în diverse activități
- realizarea unor studii, asimilarea rezultatelor în practicile / politicile educaționale;
- influențe asupra politicilor educaționale
- contribuții la îmbunătățirea condițiilor din școli.

Motivațiile care stau la baza inițierii unor parteneriate cu toți acești factori sunt: rezolvarea unor probleme instituționale, administrative, rezolvarea unor probleme specifice beneficiarilor (elevi, părinți, cadre didactice), promovarea rolului educațional al școlii, satisfacția celor implicați, „binele comun” etc.

În general, școlile sunt cele care inițiază și continuă cu perseverență legăturile cu celelalte instituții, care au un rol semnificativ în educația copiilor. Acest lucru reprezintă încă o dovadă a interesului pe care îl are școala față de tinerii în continuă formare.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan - *Formele educației și interdependența lor*, în Cergit, Ioan, Vlăsceanu, Lazăr, coord., *Curs de pedagogie*, Universitatea București, 1988
2. Stăiculescu, Camelia - *Managementul parteneriatului școală – familie* în Jinga I., Ciobanu O., *Managementul grupului educat*, Editura ASE, București, 2006
3. www.asociatia-profesorilor.ro/familia-scoala-comunitatea

ABSTRACT

The school is one of the central institutions of the community, having specific roles but not being able to function and develop without taking into consideration the characteristics of the community where it functions. The theme *School and its partners* approaches in a concrete and different way the relationship between school and the main identified community agents: parents, local authorities, police, the church, hospitals, economic agents, nongovernmental organisations.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

The main question is: how can schools collaborate with all these decisional factors in the pupils' education? The answer can come by explaining in turns the way of interaction between the school and these factors.

The involvement of **the family** in the school partnership is conditioned by the degree of interest of the family towards school. The interest is high if the families have children who attend school. School is in close connection with public authorities represented by the mair and by the local councils. Especially in cities, the local authorities administrate schools and they need to have connection with them. It is well-known that schools have different needs (maintenance, cleaning, etc) and they are attended by pupils coming from various social backgrounds, with various social needs.

Inside the community, **the police** represents a reference institution for its citizens.

The roles of the police in the educational domain can be divided into two main categories: preventive and intervention in special situations. The partnership between the school and the police is based on accomplishing common objectives.

One of the institutions which has an important communitary role is **the church**. School and the church have been collaborating since ancient times. The church set the first schools.

The church has always had an important role in the formation of the educational institutions but also in promoting the moral-religious education.

Some of the organizations which actively influence schools are **nongovernmental organizations**.

Generally, schools are the ones which initiate and continue the connections with the other institutions, having a significant role in the pupils' education. This aspect represents another proof of the interest that schools have towards the young generation.

FAMILIA ȘI ȘCOALA, CAUZELE ȘI REMEDIEREA DEFICIENȚELOR DE COMUNICARE

Prof. înv. primar: MARIA-CRISTINA DOBRE¹, Prof. înv. primar: DENISA ROBU²

¹ Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova; ²Școala Gimnazială Calopăr, jud. Dolj

Comunicarea reprezintă cuvântul cheie atunci când vine vorba de funcționarea unei relații, indiferent dacă această relație este una de dragoste, una de afaceri sau una familială. Încă din cele mai vechi timpuri și până astăzi, oamenii au căutat o modalitate cât mai simplă de a comunica între ei , de a-și transmite unul altuia informații.

Comunicarea presupune întotdeauna prezența a cel puțin doi interlocutori. La origine, cuvântul a avut conotații religioase, derivând din cuvântul *comuniune* - împărtășirea unei experiențe semnificative. Comunicarea completă combină vechea semnificație cu cea nouă. Prin intermediul acestui proces putem împărtăși gândurile, simțămintele sau experiența, în cadrul unui cuplu. Acest cuplu este format dintr-un emițător al informației și un receptor al informației.

Chiar și în ziua de azi există foarte mari dificultăți de comunicare între interlocutori, cauzate fie de un temperament mai retras al unuia dintre parteneri, fie din cauza unui grad de cultură diferit al acestora.

Barierele în calea unei comunicări eficiente cu părinții sunt mult mai mari decât și le închipuie majoritatea cadrelor didactice și, în special, cadrele didactice tinere. Regulile cunoscute și acceptate, privind relația cu colectivul de părinți, sunt cele clasice, însă multe dintre ele rămân acum depășite de investigațiile educaționale moderne. Cadrul didactic trebuie să conducă cu maximum de eficiență relațiile cu părinții, transformându-i în aliați și colaboratori .

Principalele cauze ale unei comunicări ineficiente cu părinții sunt: problemele de ascultare, lipsa conexiunii inverse, falsa conexiune inversă, rezistența la critică, percepția selectivă și subiectivitatea, obținerea informației prin manipulare discretă, ascultarea afectivă, inadvertențe de limbaj, bariere culturale etc.

a. Problemele de ascultare provin din faptul că profesorul are falsa impresie că întotdeauna comunicarea cu părinții este nevoia sa de a-i informa pe scurt pe aceștia despre diverse probleme. Dorința cadrului didactic de a avea numai el inițiativa (fapt conferit prin statutul instituțional al funcției) poate conduce la o falsă impresie și chiar presupunere că o bună comunicare este sinonimă cu transmiterea informațiilor și a părerilor. Ascultarea activă reprezintă o soluție deosebită pentru managerul școlar.

b. Lipsa conexiunii inverse are în vedere faptul că profesorul pornește în relația cu părinții de la premisa comunicării corecte cu aceștia. Sunt însă mulți părinți inhibați în a pune întrebări, chiar dacă nu au înțeles prea multe din mesajul cadrului didactic (și chiar și în cazul unui context relațional calm și echilibrat cu aceștia). Un cadru didactic eficient lasă nu numai spațiu întrebărilor, în comunicarea cu părinții, ci îi și provoacă să facă ei acest lucru.

c. Falsa conexiune inversă are în vedere faptul că foarte mulți părinți, dintr-o multitudine de puncte de vedere lasă, prin tăcere ori prin alte semnale de tip nonverbal, impresia că au înțeles și că sunt și de acord cu tot ceea ce a transmis cadrul didactic respectiv, numai că, de foarte multe ori, disimularea este reușită și poate prejudicia o comunicare eficientă și performantă. Cadrul didactic cunoscând faptul că părintele are, de cele mai multe ori, interesul de a nu-l contrazice, trebuie să se asigure, prin mijloace verbale, dar mai ales nonverbale suplimentare, că părintele este în posesia informațiilor corecte.

d. Rezistența la critică poate constitui unul dintre obstacolele cele mai frecvente dar și mai dificil de depășit deoarece sunt ocazii în care feed-back-ul este căutat, dar se dovedește a fi nefavorabil. Controlul mândriei personale și apelul la efectul de prestigiu, solicitate de anumite situații manageriale foarte dificile, când acțiunile noastre se dovedesc a fi criticate de unul sau mai mulți părinți, trebuie să reprezinte elemente normale, pentru ca o relație fructuoasă să se instaleze între părinți și cadrul didactic.

e. Percepția selectivă și subiectivitatea se referă la faptul că simplul volum al datelor accesibile implică faptul că trebuie să avem o oarecare bază pentru a decide ce mai trebuie să căutăm și la ce să reacționăm. Din acest volum mare de informații transmise de părinți, cadrul didactic are tendința de a le vedea numai pe acelea pe care dorește el să le vadă, ignorând faptul că poate elementele concrete nu se potrivesc preconcepțiilor cu care managerul școlar intervine în "ecuația relațională". Abilitățile cadrului didactic în interacțiunile cu părinții trebuie să constea și în a recunoaște zonele problematice ale unor abordări pline de subiectivism.

f. Obținerea informației prin manipulare discretă prezintă necesitatea ca, uneori, cadrele didactice, mai ales dacă au o discuție cu unii părinți inhibați, să prezinte un anumit caz sau o anumită problemă comună întregului colectiv de părinți. Lamentarea târzie a cadrului didactic, "Mie de ce nu mi-a spus nimeni", atunci când este pus în fața unei probleme de interes general, reproșată într-un cadru organizat, reclamă din partea acestuia o conduită informațională mai atentă în viitor.

g. Ascultarea afectivă este o altă barieră în calea actului de comunicare și se exprimă prin gradul de impresionabilitate al unui mesaj, transmis de un părinte; formulat de o manieră puternic afectivă, poate determina o recepție viciată a ideilor esențiale, în favoarea părintelui și în defavoarea cadrului didactic.

h. Alegerea momentului și a locului pentru a-i invita pe părinți să se exprime, spațiul, contextul, participanții sunt foarte importante într-o situație de comunicare.

i. Inadvertențele de limbaj pot constitui bariere grave în calea comunicării dintre profesor și părinți. Un limbaj căutat, cu elemente psihopedagogice și de ordin tehnic, ori plin de neologisme și de prețiozitate la nivel de stil, poate constitui un factor de blocaj al comunicării părinți-cadre didactice. Un limbaj simplu, direct, în termeni normali, adaptat interlocutorului constituie soluția acestei situații de blocaj.

j. Barierele culturale constituie, de asemenea, factori frecvenți ai neînțelegerilor-părinți-cadre didactice, cu atât mai mult cu cât părinții se consideră inferiori la acest capitol cadrului didactic. Ascendentul de cultură constituie un factor de asimetrie normală a relației amintite. Profesorul însă nu trebuie să exacerbeze rolul acestei eventuale discrepante, făcând tot posibilul ca dezechilibrul de cultură să se transforme, printr-o chibzuită cumpătare, într-un raport echitabil.

Toate fenomenele anterior amintite trebuie să reprezinte, la nivelul pregătirii inițiale a cadrului didactic, elemente de formare și dezvoltare profesională pentru un bun management al clasei de elevi, din perspectiva relațiilor cu colectivul de părinți.

Bibliografie:

1. Dolean, I., Dolean, D., *Meseria de părinte*, Editura Aramis Print, București, 2002;
2. Bunesco, G., Alecu, G., Badea, D., *Educația părinților, Strategii și programe*, E.D.P., București, 1997;
3. E., A., Vrasmas, *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2002;
4. Ioan Nicola, *Tratat de pedagogie școlară*, E.D.P., București, 1996.
5. N. C. Matei, *Educația capacităților creatoare în procesul de învățământ*, E.D.P., 1982.
6. S. Marcus, Teodora David, Adriana Predescu, *Empatia și relația profesor-elev*, E.A., București, 1987.

ABSTRACT

La communication est le mot clé pour ce qui est du fonctionnement d'une relation, si cette relation est celle de l'amour, une entreprise ou une famille. Depuis les temps anciens jusqu'à nos jours, les gens ont cherché un moyen plus simple de communiquer entre eux, de fournir toute autre des informations.

Communication nécessite toujours la présence d'au moins deux parties. A l'origine, le mot a des connotations religieuses découlant du mot *communion* - partageant une expérience significative. Communication complète allie l'ancien et le nouveau sens. Grâce à ce processus, nous pouvons partager des pensées, des sentiments ou de l'expérience, dans un couple. Ce couple est composé d'un émetteur et d'un récepteur de l'information.

Même aujourd'hui, il ya de très grandes difficultés de communication entre les interlocuteurs, qu'ils soient dus à un tempérament plus isolée de l'un des partenaires, que ce soit en raison de leur degré différent de la culture.

Les obstacles à une communication efficace avec les parents sont beaucoup plus élevés que ce qu'ils imaginent la plupart des enseignants et surtout des jeunes enseignants. Règles connues et acceptées de la relation avec les parents de l'équipe sont classiques, mais beaucoup d'entre eux restent maintenant investigations modernes d'enseignement dépassées. L'enseignant doit conduire à des relations d'efficacité maximale avec les parents, de les transformer en alliés et collaborateurs.

Les principales causes de l'inefficacité des communications avec les parents sont à l'écoute des problèmes, le manque de connexion inverse, les inversions de polarité faux, résistance critique, perception sélective et de la subjectivité, l'obtention de la manipulation de l'information émotionnelle audience discrète, des inexactitudes de barrières linguistiques, culturelles etc.

Tous les phénomènes mentionnés ci-dessus doivent représenter la formation initiale des enseignants, la formation et les éléments de développement professionnel pour une bonne gestion de la salle de classe en termes de relations avec les parents de l'équipe.

FAMILIA, ȘCOALA ȘI COMUNITATEA ÎN EDUCAȚIA COPILULUI

Prof. STELA NEGOESCU

Școala Gimnazială „Titu Maiorescu”, București

La nașterea copilului, orice părinte visează la fericirea copilului său, speră să-i asigure o educație, dorește să-i ofere ceea ce este mai frumos și mai bun. Este un fapt cunoscut că sunt din ce în ce mai mulți părinți care plasează problemele legate de buna educație a copiilor printre cele mai importante preocupări ale lor. Sunt părinți care știu că visurile lor frumoase privitoare la viitorul copiilor nu se înlăptuiesc de la sine. De aceea, acești părinți țin o strânsă și permanentă legătură cu

școala. Ei se străduiesc, îndrumați de cadrele didactice, să creeze în mediul familial o ambianță plăcută, prielnică unei dezvoltări sănătoase a copilului. În felul acesta, influența favorabilă exercitată de școală asupra copilului continuă și acasă în sânul familiei. Școala oferă acestor părinți prin intermediul diriginților, profesorilor, psihologului, sfaturi prețioase privitor la modul în care trebuie să rezolve problemele educative specifice vârstei.

Familia ocupă un loc aparte în sistemul instituțional al educației. Acțiunea ei pe întreaga perioadă a dezvoltării include și toate laturile formării personalității. Ea reprezintă unul dintre mediile de socializare și educare din cele mai complete, datorită posibilităților pe care le are, de a-l introduce pe tânăr în cele mai variabile situații și de a acționa asupra lui prin cele mai complexe și firești mijloace. Familia oferă primele informații despre lumea care-l înconjoară, primele reguli și norme de conduită, dar și climatul socioafectiv necesar dezvoltării, trebuințelor și dorințelor sale.

Influențele educative pe care familia le exercită asupra tinerilor se pot manifesta fie direct prin acțiuni mai mult au mai puțin dirijate, fie indirect prin modele de conduită oferite de către membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în familie. Modelele de conduită oferite de părinți pe care tinerii le preiau prin imitație și învățare precum și climatul socioafectiv în care se exercită influențele educaționale constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. Este recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale tinerilor, comportamentul lor sociomoral.

Școala și familia urmăresc același scop educativ și anume, formarea copiilor spre a deveni oameni multilateral dezvoltați, oameni pe care societatea se poate baza.

Pentru realizarea acestui scop unic este necesară unitatea de acțiune, concordanța dintre mijloacele specifice de influențare folosite de aceste două instituții sociale. Școala este interesată să colaboreze cu familia, să-și facă din ea un aliat, pentru ca acțiunea sa educativă să fie mai profundă și de durată. Colaborarea școlii cu familia este necesară și în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la competențele dobândite, la comportarea lui.

În convorbirea cu părinții, profesorul trebuie să dovedească mult tact. El trebuie să aibă atitudinea unui prieten adevărat, nu a unui șef care dă ordine. Să fie apropiat de părinți și copii, să găsească argumente potrivite și temeinice, ca părinții să le accepte fiind convinși de utilitatea lor, dar să nu renunțe la convingerile sale dacă acestea sunt bine întemeiate. Cadrul didactic se va interesa de modul cum este respectat regimul de zi al copilului, cum este ajutat acesta la învățătură, dacă are create condiții bune de pregătire a temelor, cum se comportă copilul față de părinți, frați, bunici, cum se comportă aceștia față de el, ce influențe pozitive și negative se exercită asupra lui, cu ce se ocupă în timpul liber, ce prieteni are, cum se odihnește și cum se hrănește, care este starea lui de sănătate, ce interese manifestă.

În general, toată lumea apreciază efectele benefice ale unei participări active a părinților la activitățile școlare. Numeroase cercetări la nivel de învățământ primar și gimnazial au pus în evidență aspectul determinant al calității interacțiunii dintre familie și școală asupra educației copiilor. Această recunoaștere a importanței părinților în creșterea succesului școlar al tinerilor a determinat autoritățile educative să susțină necesitatea întăririi legăturilor dintre părinți și școală. De altfel, în contextul actual, aceste legături par a fi mai necesare ca niciodată. Într-adevăr, misiunea socială a școlii depășește tot mai mult simpla atingere a obiectivelor pedagogice ale curriculum-ului școlar având în vedere și faptul că mulți părinți sunt prea preocupați de problemele familiale, profesionale sau sociale pentru a putea urmări evoluția școlară a copiilor lor sau coerența dintre educația pe care copilul o primește în familie și cea școlară.

Atât părinții cât și cadrele didactice beneficiază de avantajele unei astfel de colaborări. Binefacerile sunt numeroase, începând cu o mai bună cunoaștere reciprocă și depășirea stereotipurilor și continuând cu identificarea unor interese comune în beneficiul copiilor. De asemenea, colaborarea este benefică și pentru școală, părinții aducând deseori resurse suplimentare ce pot susține rolul educativ al școlii dar oferă și un cadru pentru o continuă reevaluare. Spre a ajuta eficient pe copii, părinții trebuie să țină legătura cu școala, spre a se informa despre rezultatele muncii și despre comportarea lor la școală. Unele informații despre aceste situații părinții le pot obține prin consultarea

carnetului cu note al elevului sau din relatările despre activitatea lui la școală și modul cum a fost ea apreciată de profesori, dar mult mai utile sunt informațiile pe care le primesc părinții de la cadrele didactice.

Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului, drepturile de care dispune pentru educația copilului, importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului, metodele de colaborare cu școala. În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți; profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții iar competența lor în această materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională. Părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii iar școlile trebuie să asigure părinților asistența necesară.

Așa cum arată și H.H. Stern „orice sistem de educație, oricât ar fi de perfect, rămâne neputincios dacă se lovește de opoziția sau indiferența din partea părinților”.

Poziția unor părinți care consideră că odată cu intrarea copiilor în școală rolul lor s-a încheiat, sau poziția unor cadre didactice conform căreia școala poate totul fără a apela la sprijinul părinților sunt greșite. Numai o colaborare perfectă între cei doi factori este de natură să determine o eficiență maximă a muncii educative. Desigur, în acest proces de colaborare, rolul conducător îl are școala. Ea poate să orienteze, să ajute familia în sarcinile ce-i revin, să asigure o unitate de vedere și de acțiune.

Familia, oricâte merite și preocupări valoroase ar avea în legătură cu educația copiilor, nu va obține rezultate pozitive decât în condițiile în care acționează împreună cu școala. Lipsa unei colaborări duce spre un eșec și din nefericire, cel învins este copilul, pentru care dorim tot ce este mai frumos, pentru care visăm tot ce este mai bun. Colaborarea cu familia reprezintă o verigă esențială în cadrul acțiunilor întreprinse în educarea tânărului cetățean.

Nu mai puțin importantă este și colaborarea cu comunitatea și anume: ONG-uri, Administrația Publică Locală, organele de drept, agenți economici, mass-media, alte instituții care oferă servicii educaționale. În acest context comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare a elevului.

În concluzie, se poate afirma că numai printr-o colaborare strânsă, susținută, familia și școala pot pune în aplicare procesul de educare a copilului, că numai așa se pot forma copii normali, calmi într-o lume zbuciumată, copii mulțumiți și fericiți, într-o societate în permanentă schimbare.

Bibliografie:

1. Balan D.Petrovai, S.Tinca, E. Raduly - *Ghid pentru părinți*, Editura CCD, Cluj, 2000
2. Bunesu Gheorghe - *Școala și valorile morale*, EDP, R.A, București, 1998
3. Sincan E., Alexandru Gheorghe - *Școala și familia*, editura Gh-Cartu Alexandru, Craiova, 1993
4. Mircea Agabrian - *Scoala, familie, comunitate*, Editura Institutul European, 2007;
5. Popescu M. - *Implicarea comunității în procesul de educație*, Centrul Educația 2000+, Corint, București, 2000.
6. Vrășmaș E. - *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2001

ABSTRACT

Every parent dreams of their child's happiness, hopes to provide education, wants to provide what is more beautiful and better. There are parents who know that their beautiful dreams about the future of the children do not administer themselves. Therefore, these parents keep a close and constant liaison with the school. They strive, guided by teachers, to create a pleasant family environment, favorable to a healthy development of the child. Thus, the favorable impact of school the child continues in the family home.

School and family have the same objective, namely education, training children to become people that society can be based. The school is interested to work with the family to make it an ally, that educational action to be deep and lasting.

The position of parents who believe that their role ended with children entering school, or the position of teachers who believe that school can all, without recourse to the assistance of parents are

wrong. Only a perfect collaboration between the two factors is likely to determine the maximum achievable educational work. Of course, in this process of collaboration, school plays a leadership role. It can guide, help family duties incumbent, to ensure unity of vision and action. The family, as many merits and concerns would be valuable in connection with the education of young people will not achieve positive results only in conditions in which they work together with the school.

Lack of collaboration leads to a failure, and unfortunately, the beat is the child, for who we wish everything nice for that dream only the best.

In conclusion, we can say that only through close cooperation, supported by the family and the school, can implement the process of educating the child, so that only this way can children be calm, normal and happy, in a tumultuous life, contented in a changing society.

PĂRINȚI ȘI PROFESORI – PARTENERI ÎN EDUCAȚIE

prof. TATIANA BĂLĂȘOIU,
Colegiul „Ștefan Odobleja”, Craiova, jud. Dolj

Realitatea cotidiană și statisticile din ultima vreme conturează tendințe deloc optimiste în domeniul educației. Într-o societate în tranziție, sănătatea fizică și psihică a copiilor și tinerilor se află în pericol: familia, școala, anturajul și audio-vizualul – cele patru medii de viață curentă ale copilului – înregistrează un declin în planul valorilor pedagogice.

În familie, șomajul, sărăcia și numărul crescând de familii dezorganizate, liberalismul prost înțeles al educației se răsfrâng asupra copilului, determinând „anemiarea” morală a acestuia, slăbirea afecțiunii părintești, afectarea echilibrului psihic al protagoniștilor, abandonul școlar, vagabondajul, delincvența.

În școală, deși există un consens explicit în ceea ce privește prioritatea formativului asupra informativului, o programă și chiar un cadru organizatoric pentru probleme educative, preocupările în această direcție sunt de multe ori neglijate sau plasate în derizoriu; dirigenția a rămas, în multe cazuri, o „cenușăreasă”; în multe școli, consilierea și orientarea reprezintă deocamdată, doar concepte frumoase, iar activitățile extracurriculare lipsesc aproape cu desăvârșire fiind reprezentate, în cel mai bun caz, de unele acțiuni circumstanțiale.

Nevoia unei educații „în expansiune” constituie o noțiune minunată, rămasă însă în înscrisurile oficiale. De fapt, se perpetuează o educație a sfaturilor și a modelelor destul de vechi și învechite.

Sunt numeroase cazurile educatorilor care nu au învățat încă sau nu vor să învețe arta dialogului persuasiv. În locul stimulării competiției și participării active, în locul expectanțelor pozitive și al eforturilor de valorizare a elevilor lor, acești educatori continuă să păstreze o atitudine discriminatorie, să sancționeze (fără să prevină sau să corijeze), să dicteze și să controleze birocratic (fără să comunice), adoptând calea efortului minim și chiar pe aceea a indifferenței sau a refuzului. Este trist să constatăm cât de repede și câți dintre colegii noștri s-au lăsat cuprinși de nisipurile mișcătoare din jur ...

Anturajul este puternic marcat de climatul social: delincvența juvenilă este în creștere; fumatul, consumul de alcool și vagabondajul au câștigat teren printre tinerii de vârste fragede; violența, pornografia și promiscuitatea au invadat strada.

Audio-vizualul inculcă adorația pentru o nouă „cultură”, în care valorile perene ocupă din ce în ce mai puțin loc.

Această stare de lucruri, ale cărei cauze fac obiectul analizei sociologilor, ne face să ne întrebăm: Cine și cum (mai) face educație în societatea românească actuală și mai ales, cu ce rezultate?

Cele trei ipostaze de bază ale educației (formală, nonformală și informală) sunt reprezentate printr-o multitudine de agenți educativi. Pe lângă instanțele consacrate (familia, școala, clubul copiilor, casa de cultură, radioul, televiziunea, ziarele și revistele), au apărut și se dezvoltă diverse organizații (de copii și de tineret, de părinți, ecologiste, religioase etc.), fundații, grupuri de similitudine (de

vârstă, de sex, de categorie socială etc.), specialiști în intervenția socio-educativă. A crescut sau tinde să crească rolul cartierului (orașului), al instituțiilor medicale, al organizațiilor de părinți etc.

Complexitatea și intensitatea factorilor de influențare și de presiune asupra copilului au crescut atât de mult, încât personalitatea acestuia nu mai este doar un rezultat al eredității, mediului și educației. Copilul (tânărul) însuși este „constrâns” să devină „un actor al propriei educații”.

Nimeni nu contestă existența unor numeroase familii, a unor școli și instituții care veghează atent asupra creșterii și educării copiilor: olimpicii reprezintă doar una dintre dovezi. Problema nu constă însă, în a enumera agenții educativi și nici măcar în a stabili capacitatea acestora de a oferi modele și de a stabili priorități.

Adevărata problemă o reprezintă necesitatea de a asigura coerența acestor influențe educative, de a le integra într-un parteneriat viabil în perspectiva idealului educațional al unei epoci care tinde către globalizare.

Pe de altă parte, unele reușite ale reformei sau succesele individuale ale unor elevi dotați ne pot face să uităm proliferarea analfabetismului primar și asaltul altor pericole, la scară mare, acestea din urmă îndreptându-ne totuși să ne întrebăm dacă nu s-ar impune un efort concertat pentru stoparea manifestărilor de criză în domeniul educației, în care rolul principal să revină școlii.

Se afirmă necesitatea unei asanări morale a societății românești postcomuniste, prin instituirea unor principii și responsabilități individuale. Nevoia de schimbare ne-a îndreptat către modelele occidentale, către tehnologizare, către reformă. S-au formulat întrebări, s-au redimensionat unele concepte pedagogice, au apărut altele ...

În ansamblul agenților educativi, școala joacă un rol esențial. Evaluarea locului și rolului ei în societatea contemporană comportă însă nuanțări substanțiale. Două dintre acestea sunt foarte pertinente:

- concepția holistă în abordarea educației, fundamentată în pedagogia modernă și confirmată de programele UNESCO, așează școala într-o lumină nouă. Realitatea lumii moderne arată că „școala nu-și mai poate permite să ignore mesajele celorlalte tipuri de educație sau să intre în concurență cu ele (se au în vedere mai ales conținuturile din ce în ce mai bogate și mai variate ale educației informale)”;
- cercetarea pedagogică actuală evidențiază faptul că „valorile școlii eficiente trebuie să se constituie într-o cultură a dezvoltării, menită să susțină perfecționarea activității școlare”. Printre valorile dominante ale școlii „eficiente” se situează „valorizarea părinților” care se bazează pe o evidență incontestabilă, anume aceea că o școală de calitate și de succes nu poate fi înțeleasă astăzi în afara unei redimensionări a relației școală-familie.

Există opinii care susțin ideea unei disjunctii care s-a produs între familie și școală: școala a căpătat competențe foarte mari în educația copiilor și o autonomie crescândă, declasând familia din funcțiile ei.

Evoluția socială și constatările cunoașterii (comune și științifice) au arătat însă, că „părinții se dovedesc a fi departe de a accepta ideea lipsei de competență și de a ceda integral prerogativele lor educative, școlii”. Pe de altă parte, cadrele didactice consideră în continuare, contactele cu familia ca fiind extrem de importante pentru optimizarea educației copilului.

Realitatea confirmă că în societatea românească actuală relația școală-familie este o relație periclitată; cauzele acestei stări de fapt sunt variate:

- climatul familial s-a deteriorat sub presiunea șomajului, grijilor materiale, pierderii încrederii în valori, marasmului cvasigeneralizat;
- părinții sunt încă victime ale vechii mentalități conform căreia absolvirea școlii este garantată din start. Ei așteaptă încă „totul” de la școală. Puși acum în fața unor eșecuri școlare ale copiilor, ei încă nu reacționează în mod adecvat în raport cu obligațiile lor firești, încurajând astfel apariția fenomenului de abandon școlar (cifrele sunt alarmante!), fuga de la ore, vagabondajul etc.
- deoarece nu-și înțeleg corect rolurile – mai exact, noile roluri – cadrele didactice și părinții se învinovătesc reciproc. Școala îi acuză pe părinți de incompetență educațională, de dezinteres, pretenții exagerate și chiar de agresivitate. Părinții, în schimb, fie le pretind profesorilor o atitudine

mai intransigentă față de elevi (ca pe vremuri!), confundând dialogul democratic elev-profesor cu familiarismul păgubos, fie le impută insuccesele copiilor, neînțelegând exigențele prezentului;

- oferta educațională a școlii este redusă sau inadecvată în raport cu așteptările și nevoile de educație ale părinților, deoarece profesorii nu cunosc prea bine aceste nevoi și nici nu se preocupă de ele; în plus, lipsesc formele instituționalizate moderne și active de educație a părinților și de parteneriat, forme care ar trebui să ia locul celor rutiniere și formale de până acum;
- se constată că eșecul școlar crește alarmant în rândul elevilor din clasele sociale defavorizate. În fața acestei situații, educatorii școlari greșesc și ei adeseori, catalogând elevii de la bun început și păstrând această atitudine discriminatorie pe durată lungă, de obicei, până la sfârșitul ciclului școlar;
- literatura pedagogică pentru părinți este puțin reprezentată pe piața cărții sau nu este valorificată de către factorii responsabili.

În raport cu optimizarea educației copilului, poziția celor două instanțe educaționale – școala și familia – trebuie să fie una de parteneriat, deoarece, crescând miza școlarizării, părinții doresc să se implice din ce în ce mai mult în viața școlii. În plus, nu se poate vorbi doar de o educare a părinților, atâta vreme cât și profesorii recunosc că mai au de învățat de la părinți.

Dincolo de orice considerente circumstanțiale, conjuncția școală-familie este fundamentată pe finalități primordiale (realizarea unei personalități armonioase, integrare socială, fericire individuală) și pe obiective comune:

- cunoașterea/autocunoașterea copilului în vederea alegerii carierei și pentru optimizarea demersurilor educative;
- formarea și exersarea unor convingeri și deprinderi privind munca în general, și învățătura, în special;
- practicarea moralei;
- socializarea deplină;
- planificarea existenței personale etc.

- în loc să începeți cu ce este rău, începeți prin a spune ceva bun despre copii
← în loc să începeți cu ce fac rău acasă, începeți prin a descrie ce fac bine
- în loc să enumerați punctele slabe ale copiilor, subliniați ce trebuie ei să facă
← în loc să atacați, descrieți nevoile copiilor dvs.
- în loc să ne spuneți ce să facem, relațați-ne ce metode au avut efect la școală
← în loc să nu furnizați informații, comunicați informațiile pertinente
- în loc să vă dați bătăuți în privința copiilor, dezvoltați un plan împreună cu profesorii
← în loc să spuneți școlii ce să facă, împărtășiți ce metode au funcționat acasă
- în loc să uitați de plan, urmăriți aplicarea lui
← în loc să refuzați să cooperăm, ajutați-ne să elaborăm un plan
- în loc să trădați încrederea noastră, aveți grijă ca viața personală să rămână personală
← în loc să uitați de plan, aveți grijă să-l respectați

CONCLUZIE

- părinții și profesorii au nevoie de apreciere, informații și înțelegere reciprocă
- și unora, și celorlalți trebuie să li se recunoască eforturile
- și unii și ceilalți au nevoie de respect
- și unii, și ceilalți au nevoie să lucreze împreună, să se sprijine reciproc și să caute ce e mai bun în fiecare, astfel încât să poată da tot ce e mai bun, copiilor

Bibliografie:

1. Ionel, V., *Pedagogia situațiilor educative*. Științele educației. Ed. Polirom, Iași, 2002
2. Dolean, I., Dolean, D., *Meseria de părinte*, Editura Aramis, București, 2002
3. Moisin, A., *Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală*. Îndrumător pentru părinți, educatoare, învățători, diriginți și profesori, EDP, București, 2007

ABSTRACT

The three phases of basic education (formal, non-formal and informal) are represented by many education agents. In addition to devoted instances (family, school, children's club, house of culture, radio, television, newspapers and magazines), have appeared and develops various organizations (for children and youth, parents, environmentalists, religious etc.), foundations groups of similarity (age, sex, social class, etc.), socio-educational intervention specialists. Has increased or tends to increase the role of the town district, medical institutions, organizations of parents, etc.

The complexity and intensity of factors of influence and pressure on the child have grown so much that his personality is no longer just a result of heredity, environment and education. Child (young) itself is „forced” to become „an actor of their education”.

Nobody contests the existence of numerous families, schools and institutions closely watching the growth and education of children: the olympians is just one proof. The problem is not, however, in enumerating the educational instructors and even to establish their ability to provide models and to establish priorities.

The real problem is the need to ensure the coherence of these educational influences, to integrate them into a viable partnership towards educational ideal of an era that tends to globalization.

Social evolution and findings of knowledge (common and scientific) shows that „parents are proving far from accepting the idea of lack of jurisdiction and to give their full educational credentials, to the school”. On the other hand, teachers still consider the contact with the family as extremely important for optimizing the child's education.

Reality confirms that into romanian society, school-family relationship is a relationship in danger; causes of this situation are varied:

- family climate has deteriorated under the pressure of unemployment, worries materials, loss of confidence into values and quasi-generalized slough;
- parents are still victims of the old mentality that leaving school is guaranteed from the start. They are still waiting „everything” from school. Now placed in front of the children's school failures, they still do not react appropriately in relation to their natural obligations, thus encouraging the phenomenon of dropout (figures are alarming!), running from hours, vagabondage etc.
- because not properly understand the roles - specifically, new roles - teachers and parents blame each other. School accuses parents of educational incompetence, disinterest, exaggerated claims and even aggression. Parents, in turn, or claim they teachers intransigent attitude towards students (like the old days!), confusing the student-teacher democratic dialogue with familiarity damage or imputed their children the failures, not understanding the requirements of the present.
- school's educational offer is low or inadequate in relation to the expectations and needs of education of parents because teachers do not really know these needs, nor does it concern them; furthermore, are missing modern institutionalized forms and active parent education and partnership forms which should take the place of routinely and formal until now;
- it is found that school failure has increased dramatically among pupils from disadvantaged social classes. Faced with this situation, school teachers and they often make mistakes, classifying

students from the beginning and keeping this discriminatory attitude on long, usually up to the end of school;

- pedagogical literature for parents is the least represented in the book market or not valued by responsible factors.

Beyond any circumstantial arguments, the conjunction of school-family is based on the primordial ends (achieving a harmonious personality, social integration, individual happiness) and common objectives.

PARTENERIATELE ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE ÎN VEDEREA FORMĂRII TINERILOR

Prof. înv. primar: MARIANA MAZILU
Școala Gimnazială Segarcea, jud. Dolj

Funcția fundamentală a educației este aceea de a pregăti omul pentru integrarea socială. Educația nu vizează formarea unui om abstract, ci a omului necesar societății respective, potrivit cerințelor acesteia. Funcția axiologică reprezintă educația pentru și prin valori.

Elevul trebuie să înțeleagă că societatea în care trăiește se conduce după anumite reguli și norme, pe care și el trebuie să le cunoască, să le aplice și să le respecte printr-un comportament corespunzător specific vârstei, prin valori sociale și atitudini morale care să ducă la armonia comunității și la progresul acesteia. Aceasta s-ar putea realiza prin readucerea emoției și a trăirii active a narațiunii în care este implicat elevul în spațiul școlar.

Rolul scolii este acela de formare a persoanelor capabile să utilizeze o bază de informații tot mai largă, să se adapteze flexibil la noile medii și condiții, să lucreze în mod efectiv în echipă, să aibă o atitudine empatică autentică față de alte grupuri și culturi și să rezoneze moral în mod responsabil la noile provocări și influențe distructive.

Oricât de bine ar fi pregătit un elev, nu se va integra în viața socială dacă nu practică un comportament civic (activ, liber, responsabil, deschis, tolerant, comunicativ, reflexiv, autoevaluativ), unele atitudini și valori morale (cinstea, corectitudinea, sinceritatea, respectul față de prieteni, părinți, oameni în general, față de școală, muncă).

Parteneriatele școală – familie - comunitate au la bază ideea că profesorii, elevii, părinții ceilalți membri ai comunității sunt parteneri în educație. Dacă în trecut aceste parteneriate erau activități cu caracter opțional și țineau mai mult de domeniul relațiilor publice, în prezent ele au un rol esențial în procesul de educație a elevilor, deoarece îi ajută să-și dezvolte competențe și abilități sociale încă din primii ani ai copilăriei, pregătindu-i să aibă succes la școală și mai târziu, în viață și în carieră.

În jurul elevilor se creează o comunitate de suport care începe să funcționeze în contextul în care părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Acestea nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. În fiecare țară din Uniunea Europeană există structuri formale organizate de participare a părinților în sistemul educațional. Legislațiile și proiectele de reformă educațională ale anilor '90 au definit în majoritatea țărilor noi legi referitoare la participarea parentală în sistemele educaționale. Autonomia școlilor și participarea părinților la gestiunea lor se afla în centrul dezbaterilor și legislațiilor actuale.

În ceea ce privește relația școală-familie se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc. Se cunosc următoarele forme mai importante de organizare (instituționalizată) a educației părinților și a colaborării școală-familie: asociații ale părinților (și profesorilor) care au o largă libertate de inițiativă (au apărut pentru prima oară în Statele Unite ale Americii în secolul trecut); școli ale părinților (inițiate în Franța în perioada interbelică) și școli ale mamelor (inițiate în Germania); consilii de administrație școlară formate (exclusiv sau în majoritate) din părinți, cu rol informațional, consultativ și decizional (ființează în Belgia, Danemarca, Olanda și în alte țări occidentale); comitete de părinți pe clase și școli, fără rol decizional, care sprijină școala în rezolvarea unor probleme (în țările est-europene).

Se recomandă, în general, o restrângere a programului de educație a părinților pe problemele ce satisfac nevoile specifice (de regulă, exprimate de părinți), îmbinându-se aspectele îngrijirii fizice, medicale, cu aspectele psihosociale și psihopedagogice. Programul trebuie să țină seama de rețeaua instituțiilor ce pot corela oferta cu cererea de educație exprimată - ceea ce impune întemeierea lui pe cercetări sistematice.

Problemele relației școală-familie pot fi de ordin comportamental (întâlnite, atât între părinți, cât și la profesori și administratori școlari) sau de ordin material (relația școală-familie cere un surplus de efort material și de timp). Dificultățile pot rezulta din ideile divergente privind: responsabilitatea statului și a familiei privind educația copiilor; libertatea de alegere a școlii de către părinți sau unicitatea învățământului; impactul mediului familial asupra rezultatelor școlare ale copilului; randamentul pedagogic și datoria parentală; participarea părinților la gestionarea și procesul decizional din instituția școlară. Se consideră, în general, că problema este de atitudine; este dificil de pretins, atât la părinți, cât și la profesori, că relația de colaborare școală-familie (nu) este doar un "drept de opțiune". Punctele negative referitoare la părinți față de colaborarea cu școala sunt: apatia (nu vin la reuniuni anunțate); lipsa de responsabilitate (așteaptă inițiativa profesorilor); timiditate (lipsa de încredere în sine); participare cu ingerințe (critica cu impertinență școala); preocupări excesive (exclusive) pentru randamentul școlar (notele copilului); rolul parental rău definit (nu înțeleg corect funcțiile și rolurile în educația copilului); contacte limitate cu școala (numai în situații excepționale, de criza în comportarea copilului); conservatorism (reacții negative la idei noi), activitatea cu părinții are un caracter neorganizat, sporadic și la întâmplare sau este ignorată în multe școli.

În ceea ce privește profesorii privind colaborarea cu familiile elevilor reproșurile sunt similare, inclusiv privind: dificultăți de a stabili relația cu adulții (tratează părinții ca pe copii și nu ca parteneri în educația copilului, decizând autoritar la reuniunile cu părinții); definirea imprecisă a rolului de profesor (oscilează între autonomia tradițională și perspectivele noi ale parteneriatului); lipsa pregătirii privind relația școală-familie.

În condițiile unei societăți democratice cu o economie de piață se pune și problema: părinții și elevii sunt utilizatori (clienți) sau consumatori? O bună parte din problema se rezolvă în măsura în care părinții și profesorii dispun de mecanisme de evaluare a activității școlare. Discuțiile (critice) ale specialiștilor și politicienilor despre instituția școlară, protestele elevilor, studenților și cadrelor didactice, alte tensiuni de acest gen au tendința de a slăbi susținerea parentală a școlii. Relația familie-școală apare justificată în măsura în care restabilește încrederea colectivității în instituția educativă.

Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului; drepturile de care dispune pentru educația copilului; importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului; metodele de colaborare cu școala. În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți; profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții iar competența lor în aceasta materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională; părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii; școlile trebuie să asigure (asociațiilor) părinților asistența necesară. Cooperarea profesor-părinte în beneficiul elevului individual nu se poate substitui participării părinților la gestiunea școlii, din mai multe motive: părinții sunt responsabili legali a educației copiilor lor, deci trebuie să aibă posibilitatea de a influența natura acestei educații; modelele participative pot ajuta la coordonarea eforturilor educative și la orientarea adaptării școlii la schimbările din societate; este necesară o influențare pe plan local asupra rezolvării problemelor locale și luarea deciziilor la nivelul cel mai de jos cu putință; este necesară contrabalansarea "îndepărtării" (indiferenței) guvernamentale; cei care sunt afectați de o decizie trebuie să poată avea o influență asupra ei; dezechilibrele balanței grupurilor de interes trebuie să fie corijate autorizând persoanele interesate să fie reprezentate după importanța implicării lor în instituția școlară; participarea trebuie să facă apel la competențele locale; participarea poate stimula inițiativele și inovațiile.

Bibliografie :

1. Bunesco Gheorghe *Școala și valorile morale*, EDP , R.A, București , 1998
2. Sincan E., Alexandru Gheorghe *Școala și familia*, editura Gh-Cartu Alexandru, Craiova , 1993

ABSTRACT

The student should understand that the society in which he lives is driving after certain rules and norms, and he must know them, to apply them and to comply with the corresponding age-specific behavior through social values and moral attitudes that lead to community harmony and to its progress. This could be achieved by bringing back the emotion and experiencing the narrative involving the student in the school. The school's role is that of people able to use a wider information, flexible to adapt to new environments and conditions to work effectively in a team, to have a sympathetic attitude towards authentic other groups and cultures to resonate and moral responsibly to new challenges and destructive influences. Family-school partnerships-community are based on the idea that teachers, students, parents and other members of the community are partners in education. If in the past these partnerships were optional activities and held more than public relations, currently they have an essential role in the education of the students, because it helps them to develop their skills and social skills in the early years of childhood, preparing them to succeed in school and later in life and career. Around the students to create a community of support that begins to operate in the context of the parents, students and other members of the community are considered each other partners. Partnerships should be seen as an essential component in the organisation of the school and the class of students. They are no longer considered just a much simpler task with optional character or an issue of public relations nature.

ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA – PARTENERI ÎN EDUCAȚIE

Prof. CORINA APOSTU

Scoala Gimnazială "Sf. Andrei", Mangalia, jud. Constanța

“Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii.”¹

Conform Dicționarului explicativ al limbii române substantivul **școală** reprezintă o “instituție de învățământ public, unde se predau elementele de bază ale principalelor discipline; fig. Izvor, sursă de cunoștințe, de învățături; mijloc, sistem de instruire într-un anumit domeniu; p. ext. învățătură, experiență dobândită pe această cale.”

Pentru a pune în practică tot ceea ce presupun cele două definiții de mai sus și pentru a avea rezultate cât mai bune este nevoie de implicarea mai multor factori, cum ar fi familia din care face parte fiecare elev din România, precum și comunitatea locală, fiecare cu rolul ei.

Implicarea familiei în educarea copiilor este necesară încă din prima zi de grădiniță, zi în care începe integrarea copiilor în societate. Ajutorul pe care trebuie să îl ofere familia copilului și implicit școlii este unul de tip moral în primul rând. Fiecare copil are nevoie de sprijinul moral al părinților pentru a se putea integra cât mai ușor în colectivitate, pentru a-și accepta colegii și pentru a evolua. Acest lucru presupune o relație deschisă între copil și părinții lui, dar și o relație de comunicare permanentă între părinți și școală, reprezentată de educator/învățător/diriginte sau de director. Relația părinte-școală este reflectată și de rezultatele școlare ale elevilor; cu cât implicarea părinților este mai mare, cu atât și rezultatele copiilor pot fi mai mari. O bună relație a părinților cu școala poate preveni abandonul școlar timpuriu, acte de violență, perturbări comportamentale, luarea deciziilor greșite în ceea ce privește alegerea unui profil de liceu sau de facultate. O relație de comunicare cu școala presupune și o relație deschisă și cu psihologul școlar, care are rolul de a-i îndruma pe părinți și de a le furniza informații esențiale referitoare la copiii, toate acestea pentru a-l cunoaște mai bine și pentru a-l ajuta să facă alegerile potrivite. Pentru ca relația școală –părinte să fie una cât mai bună și mai apropiată sunt foarte importante este foarte important ca adunările cu părinții să aibă o tematică psiho-

pedagogică orientată spre realizarea schimbului de experiență, confruntarea opiniilor și elaborarea soluțiilor pentru rezolvarea situațiilor conflictuale. În cadrul acestor adunări părinții contribuie la elaborarea și realizarea unor activități care favorizează relațiile interpersonale armonioase. Vizitele dirigintelui, psihologului școlar și a directorului la domiciliul elevilor pot oferi informații esențiale referitoare condițiile concrete de viață și educație a copilului în familie și îi pot ajuta pe aceștia să răspundă într-un mod potrivit nevoilor elevilor. Corespondența cu părinții poate suplini uneori vizitele la domiciliu. Prin această formă atât dirigințele cât și directorul instituției poate comunica părinților despre reușita școlară, să-i felicite pentru rezultatele deosebite obținute de elev, să-i invite la școală pentru diverse situații, sau îi poate informa asupra conflictelor în care sunt implicați elevii sau uneori de starea lor de sănătate.

În relația școală-părinți trebuie adus în discuție și ajutorul de tip financiar al părinților. Deși legea educației prevede că învățământul este gratuit, sunt situații în care părinții sunt solicitați să susțină și financiar anumite evenimente desfășurate în cadrul activităților școlare. Pentru a susține financiar elevii și școlile părinții se unesc în asociații ale părinți sau pe clase și participă activ la desfășurarea evenimentelor educaționale. Ajutorul financiar nu înseamnă doar oferirea unor sume de bani, ci confecționarea costumelor pentru diferite activități, oferirea de produse făcute în casă cu ocazia târgurilor de toamnă, oferirea materialelor necesare pentru confecționarea felicitărilor, măștișoarelor sau a tuturor materialelor necesare de-a lungul unui an școlar.

Toate aceste idei, dar și altele sunt adunate într-un acord de parteneriat pe care părinții dar și școala se obligă să-l respecte o dată cu începutul fiecărui an școlar.

În relația școală-părinte intervine inevitabil și comunitatea din care fac parte cele două elemente. Între școală- părinți și comunitatea din care facem parte a existat și există o inter-relație intrucât nici una nu poate funcționa fără cealaltă. Școala este un factor care deservește comunitatea prin faptul că îi vine în întâmpinare cu formarea și educarea continuă a tuturor membrilor comunității, începând de la cele mai fragede vârste, dar și cu servicii după orele de curs, cum ar fi: concursuri sportive, manifestări culturale, activități recreative dar și pregătirea forței de muncă necesare comunității. În spațiile școlare au loc diferite competiții sportive (șah, fotbal sau karate), lansări de cărți, piese de teatru susținute de elevii, concursuri de creație și alte activități în care este implicată comunitatea. De asemenea, au loc și cursuri de specializare sau de reconversie profesională pentru a satisface nevoia de forță de muncă pe plan local și nu numai. Parteneriatul cu comunitatea locală înseamnă pentru școală și posibilitatea de a atrage fonduri suficiente pentru a se dezvolta și a putea oferi elevilor mai multe șanse de reușită. De exemplu, atragerea unor fonduri de către comunitatea locală pentru școală poate însemna dotarea școlilor cu laboratoare necesare desfășurării orelor într-un mod mai plăcut în care elevii să vadă partea practică a lucrurilor, dotarea cu mobilier școlar, materiale didactice: hărți, planșe, videoproiectoare sau chiar laboratoare IT sau chiar construirea unor corpuri școlare noi pentru școlile suprapopulate sau care vor să dezvolte latura vocațională a școlilor.

Relația școală-părinți-comunitate reprezintă un lanț în care fiecare verigă are rolul ei, dar nici una dintre ele nu pot funcționa cu succes fără cealaltă. Colaborarea între cele trei elemente reprezintă cheia succesului dezvoltării fiecărui individ în parte dar și a comunității locale și nu numai.

Bibliografie și webografie:

Legea educației naționale, Art.1 (3)- Dispoziții generale

<http://www.dex.ro/%C8%99coal%C4%83>

http://biblionline.md/uploads/pagina_dirigintelui/Bas_Vasile_Soroca_Familia-scoala-comunitatea.a.pdf

<http://www.info-kids.ro/parteneriatul-scoala-familie-primul-pas-spre-reusita-scolara/>

<http://www.see-educoop.net/aeiq/outputs/policy-brief-moldova.pdf>

<http://www.ccdcluj.ro/Preuniversitaria/V52012/Plen/Relatia%20scoala%20familie%20-%20Marinela%20Marc.pdf>

http://www.edufor.ro/documents/revista_nr_1.pdf

ABSTRACT

My paper deals with the importance of the relationship between school- parents and community in achieving a good education for every child. It is important for children that their parents have a good relationship with the school because this helps parents to get to know their children better and to help at their future development. Having a good relationship with the school offers important information about the way children behave during school time, about their interests, their future plans, disruptive behaviour or even early leaving school. There is a moral help that parents offer for their children during school, the one I spoke above, but there is the financial help that parents offer to their children to participate in different competitions and activities.

As school is part of the community, it has to have a good relationship with it, too. This is reflected in the activities that take place in schools after classes: competitions, plays, courses for adults or leisure activities. Many schools have developed financial projects with the community and this helped schools and pupils by offering quality education.

It is important that the school, parents and community have a tight relationship as this represents the way to success for each of the participants.

COMUNICAREA ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE, ÎN CONTEXTUL DESCENTRALIZĂRII SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. înv. primar CATRINA ANA
Liceul de Artă „Marin Sorescu”, Craiova, jud. Dolj

Scopul acestui articol este sublinierea unor probleme ce marchează mult “trâmbițata” descentralizare a sistemului de învățământ, în contextul crizei deosebit de grave prin care trece sistemul educațional românesc și societatea românească per ansamblul ei. Sigur că relația școală-familie-comunitate se vrea apropiată de perfecțiune, dar trebuie să recunoaștem că se face prea puțin în acest sens, vina aparținând tuturor factorilor implicați.

De aproximativ 10 ani se vorbește cu insistență despre descentralizarea la nivelul conducerii școlii, a deciziei cu privire la angajarea personalului, a administrării fondurilor și patrimoniului puse la dispoziția școlii.

Pentru mulți poate părea fără nicio legătură criza sistemului educațional, criza managerială a școlii și descentralizarea învățământului. Descentralizarea învățământului înseamnă, însă, implicarea nemijlocită a părinților, a comunității, a autorităților publice locale la conducerea și administrarea școlii și mai înseamnă împuternicirea prin lege a directorului de școală și a consiliului de administrație al acesteia, cu o reală putere de decizie în ce privește politicile de personal și măsurile pe care le pot lua pentru eradicarea oricărei manifestări de indisciplină.

În relația **școală – familie – comunitate**, fiecare factor interrelaționează cu ceilalți. Societatea este instanța superioară care imprimă un anumit format atât școlii cât și familiei, iar prin idealul educațional trasează liniile directorii pe care acestea trebuie să le urmeze. Pe de altă parte, familia și școala sunt cele care își aduc aportul continuu la modelarea societății.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune.

Referitor la acțiunea educativă a familiei, ea este eficientă numai atunci când scopul său se înscrie pe aceeași linie cu a școlii, când între cei doi factori există o concordanță în ceea ce privește obiectivele urmărite, subordonate idealului social și educațional.

În centrul acestei relații stă, desigur, copilul-elev, ca beneficiar al actului educațional promovat de cei trei factori deopotrivă: **școală – familie – comunitate**.

O analiză atentă a situației relevă faptul că, legat de relația *părinți-școală*, în România de azi sunt multe aspecte/probleme confuze, nerezolvate și care trebuie urgent elucidate prin lege, dar, mai ales, printr-o intensă muncă de educație și pregătire a părinților în legătură cu rolul lor în viața școlii. Se

pune întrebarea dacă părinții elevilor au capacitatea și calitățile de a deveni parteneri valabili în procesul de management al școlii.

Astfel:

” cadrul legal în care aceștia pot juca un rol adevărat în viața școlii este confuz, insuficient definit și depășit;

” nu se cunoaște (dar putem bănuși), cât de bine pregătiți sunt părinții să înțeleagă sistemul de învățământ, să capete abilități de lider de opinie sau să devină disponibili la asociere în vederea atingerii unui scop comun în beneficiul elevilor;

” nu sunt suficient de bine relevate și cunoscute contribuția materială și implicarea voluntară a părinților în actul educațional și, mai ales, cu cât influențează această contribuție statutul și calitatea școlii;

” nu se cunosc foarte bine care sunt așteptările părinților de la sistemul educațional, iar aceștia nu cunosc, la rândul lor, obligațiile ce le revin pentru ca succesul actului educațional să fie asigurat; relația firească a cadrelor didactice cu părinții a fost întreruptă de un dezinteres datorat ambelor părți, dar și de lipsa oricărui control exercitat de conducerea școlii în legătură cu modul în care profesorii și învățătorii se achită de această obligație profesională elementară.

Analizate succint, aceste neregularități dezvăluie și posibilele căi de urmat pentru înlăturarea lor. Este clar că, în primul rând este nevoie de adoptarea cât mai urgentă a noilor proiecte de legi privind învățământul preuniversitar și Statutul personalului didactic în care să fie legiferate cu claritate puterea de decizie a directorului, a părinților și comunității – prin intermediul consiliului de administrație al școlii, în legătură cu asigurarea disciplinei și atmosferei morale din școală.

Este nevoie, de asemenea, de instituirea unui sistem de formare a părinților care să asigure un transfer de cunoștințe, experiențe și exemple de bună practică din partea profesorilor și a directorilor de școli.

Părinții trebuie educați și responsabilizați în legătură cu viitorul copiilor lor, cu rolul lor și al școlii la formarea acestui viitor. Programele de educație pentru părinți pot înlătura multe dintre limitele participării lor active la procesul educațional și pot elimina neîncrederea acestora în procesul de învățământ. Participarea reală a părinților la viața și conducerea școlii a devenit o problemă stringentă în România. Rezolvarea acestei probleme este o responsabilitate națională și – în contextul descentralizării – una locală. Buna colaborare și comunicare între școală, familie și autoritatea locală determină îmbunătățirea climatului școlar și creează un mediu sigur, propice actului educațional de calitate. Adunările pe școală cu părinții, ședințele pe clasă, consultațiile în grup și convorbirile individuale, vizitele în școală și cu școala, excursiile și călătoriile, lectoratele pedagogice pentru părinți, formează un complex de activități necesare creșterii continue a valorilor educative atât în școală cât și în familie. Aceste întâlniri cu părinții trebuie să se desfășoare pe o bază tematică solidă. Ea poate să facă parte dintr-un ansamblu de probleme educative a căror conștientizare, dezbateri și rezolvare operațională reclamă continuitate, reluare și dezvoltare în perioade de mai lungă durată. Munca școlii cu familia impune un sistem, o unitate de obiective, metode și măsuri care să conducă această colaborare specială să nu se desfășoare pur și simplu incidental. Influența educativă a familiei nu se sfârșește la șapte ani. Ea îmbracă alte aspecte și se împletește strâns cu influența școlii și a societății. Colaborarea strânsă și sinceră dintre familie și școală dă rezultate minunate, pentru că, oricât de mare și importantă este forța educativă a unui colectiv, dacă nu există această colaborare, dacă se creează o contradicție între modul de educație din școală și cel din familie, remediarea greșelilor educative este mult îngreunată.

În concluzie, educația copiilor necesită un efort deosebit din partea tuturor și trebuie să fie făcută cu principialitate și perseverență.

Bibliografie:

1. *Psihopedagogie pentru formarea profesorilor*, Editura Universității din Oradea, Oradea, 2006

ABSTRACT

The purpose of this article is to highlight some issues that much "puffed" marks the decentralization of the education system, in the context of the very serious crisis through which the Romanian education system and the Romanian society for her ensemble. Are you sure that the relationship of school-family-community is close to perfection, but we have to admit that it does little in this regard, the blame of all the factors involved .

The relationship of school-family-community, each factor interrelate with each other. The company is the higher court that prints a particular format for both the school and the family and the educational ideal plot directors on these lines must follow. On the other hand, the family and the school are the ones that continued commitment to shaping society. Collaboration between school and family presupposes not only a mutual information about everything related to the orientation of the child but also arming parents with all the problems we have this action. With respect to ghost family action, it is effective only when its purpose shall be entered on the same line with the school, when the two factors there is a line in terms of the objectives pursued, subject to social and educational ideal. A careful analysis of the situation reveals that, linked to relationship parents-school in Romania today are many aspects/problems unresolved and confusing to be urgently established by law, but above all through the work of the education and training of parents in relation to their role in the life of schools Parents should be educated and Changes advertised in connection with their children's future, with their role and of the school in the formation this future. The education programs for parents can remove many of the limits their active participation in the processes of education and can eliminate their distrust in the education process. The participation of parents in real life and school management has become a huge in Romania. Solving this problem is a national responsibility and - in the context of decentralised approach - one local. Improve cooperation and communication between school, family, and local authority determine school climate improvement and creates a safe environment, conducive educational act of quality.

ROLUL ȘCOLII, FAMILIEI ȘI COMUNITĂȚII ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Prof. MARIA- MAGDALENA RADU¹, prof. MIRELA- CLAUDIA RĂSMIRIȚĂ²

¹C.T. "C-tin Istrati", Câmpina; ²L.T.S. " Sf. Apostol Andrei", Ploiești, jud. Prahova

"Fiecare copil pe care îl instruiți este un OM dăruit societății"(N. Iorga)

Funcția fundamentală a educației este aceea de a pregăti omul pentru integrarea socială. Educația nu vizează formarea unui om abstract, ci a omului necesar societății respective, potrivit cerințelor acesteia. Funcția axiologică reprezintă educația pentru și prin valori.

Evoluțiile rapide din viața socială generează o cerere de continuare a proceselor de reînnoire a cunoștințelor, deprinderilor și valorilor pe durata vieții. Din perspectiva unei analize sistemice, educația părinților apare ca o dimensiune a educației permanente și Școala este un mediu social organizatoric în care universul copilului se extinde depășind constrângerea dependenței materne. Educația este cea care desăvârșește ființa umană, educație pe care copilul o primește în familie, în școală și de la comunitate.

Relația școală-familie-comunitate este una în care fiecare factor interrelaționează cu ceilalți.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune. Conduita responsabilă a elevilor și reducerea ponderii comportamentelor deviate, violente sau agresive, atât în spațiul școlar, cât și în spațiul social depind, în esență, de cultivarea obligațiilor școlare.

Diversitatea fenomenelor negative cu care se confruntă societatea se explică, ipotetic și printr-o semnificativă extindere a responsabilității individuale sau de grup. Conduita responsabilă se învață

prin „socializarea familială”, dar, mai ales prin instrucție școlară și, totodată, prin „educație societală” generală.

Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral – spiritual al acestuia.

Familia ocupă un loc aparte în sistemul instituțional al educației. Acțiunea ei pe întreaga perioadă a dezvoltării include și toate laturile formării personalității. Ea reprezintă unul dintre mediile de socializare și educare din cele mai complete, datorită posibilităților pe care le are, de a-l introduce pe tânăr în cele mai variabile situații și de a acționa asupra lui prin cele mai complexe și firești mijloace.

Familia oferă primele informații despre lumea care-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socioafectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale.

Colaborarea școlii cu familia, trebuie să se axeze în mod firesc pe calitatea educației: obiective superioare, căi și mijloace superioare.

Școala trebuie să încurajeze familiile și profesorii în stabilirea unor acorduri de învățare; să instruiască managerii și ceilalți membri din conducerea școlii; să ofere teme care să-i atragă pe părinți; să acorde părinților dreptul de a lua decizii; să creeze un centru de resurse pentru părinți etc.

Urmărind aspectele comune, speciale și diferențiate pe care viața de elev o prezintă, părinții pot completa, sprijini și dezvolta personalitatea viitorului adult cu o singură condiție – colaborarea cu școala.

Este un fapt cert că sunt din ce în ce mai mulți părinți care plasează problemele legate de buna educație a copiilor printre cele mai importante preocupări ale lor. Sunt părinți care știu că visurile lor frumoase privitoare la viitorul copiilor nu se înlăptuiesc de la sine. Printre ei sunt părinți care țin o strânsă și permanentă legătură cu școala. Ei se străduiesc, îndrumați de cadrele didactice, să creeze în mediul familial o ambianță prielnică unei dezvoltări sănătoase a copilului. În felul acesta, influența favorabilă exercitată de școală asupra elevului continuă și acasă. Școala oferă acestor părinți prin intermediul dirigintilor, psihologului, administrației, sfaturi prețioase privitor la modul în care trebuie să rezolve probleme educative specifice vârstei.

Cu părere de rău, există și alt tip de părinți, care consideră că nu în toate cazurile este necesară menținerea unei legături permanente cu școala. Este o abordare incorectă. Ajutorul calificat al cadrelor didactice este de neînlocuit, fiindcă ei sunt acei a căror profesie este tocmai de educator. De aceea menirea școlii este de a găsi cât mai multe și eficiente forme de colaborare, de atragere a părinților într-un dialog eficace spre formarea unui cetățean activ.

Colaborarea dintre școală și familie presupune o comunicare eficientă, o unitate de cerințe și acțiuni în interesul copilului. Ea concepe cele două instituții sociale în schimburi de opinii și discuții, centrate pe luarea unor decizii privind realizarea procesului educațional. În astfel de situații, fiecare dintre instituțiile sociale își păstrează identitatea, aducându-și doar contribuția în mod specific și concret prin acțiuni cu caracter cultural, social, economic.

Implicarea familiei în viața școlii este condiționată de gradul de interes al familiei față de școală. Acesta este crescut dacă familiile au copii care frecventează școala. Cu cât școala reprezintă o valoare a familiei, cu atât gradul de implicare al familiei este mai mare. Se constată că acei copii care sunt sprijiniți de părinți, care au în familie atitudini pro-școală adecvate, obțin performanțe școlare ridicate și au un grad de aspirație ridicat față de nivelul de școlarizare pe care doresc să-l ajungă.

Astfel, colaborarea dintre familie și școală este un factor esențial în procesul de educare a școlarilor. Numai împreună putem reuși să dăm societății un cetățean pregătit, gata să înfrunte problemele inerente ce apar, capabil să relaționeze, să se integreze în colectivitate, să facă față cerințelor acesteia.

Indiferent de mediul economic, etnic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri în educația copiilor lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, scăderea fenomenului delincvenței; școala trebuie să-i încurajeze pe părinți să le devină parteneri, să poată lua împreună decizii cu privire la educația copiilor. În concluzie, pot afirma că numai printr-o colaborare strânsă, susținută, familia și școala pot pune în aplicare procesul de educare a copilului, că

numai așa se pot forma copii calmi, într-o viață zbuciumată, copii fericiți, într-o societate în permanentă schimbare.

Bibliografie și webografie:

1. Băran- Pescaru, A., *Parteneriat în educație*, București, Editura Aramis Print, 2004;
2. *** *Școala și comunitatea*, Proiect implementat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în parteneriat cu A.S.E. București, 2007-2013;
3. *** Braghiș Maria, *Strategii pedagogice de optimizare a parteneriatului școală-familie-comunitate în treapta învățământului primar*, Chișinău, 2013;
4. *** Marinela Marc, *Relația școală – familie – comunitate în contextul schimbărilor legislative*;
5. *** Vasile Baș, *Familie - școală – comunitate în relație de parteneriat educațional*;
6. *** Carmen Palaghia, Vasile Miftode, *Implicații ale parteneriatului dintre școală și comunitate în formarea responsabilității la elevi*, Revista de economie socială;
7. www.comunitate.eduteca.ro;
8. www.prezi.com
9. www.scrib.ro

RÉSUMÉ

La fonction fondamentale de l'éducation est celle de préparer l'homme pour l'intégration sociale. L'éducation n'a pas pour but la formation d'un homme abstrait, mais de l'homme qui est nécessaire à la société respective, qui convient aux exigences de celle-ci. La fonction axiologique représente l'éducation pour et par les valeurs.

La relation école-famille-communauté est une relation dans laquelle chaque facteur interrelationne avec les autres. La collaboration entre l'école et la famille suppose non seulement s'informer réciproquement en ce qui concerne tout ce qui tient de l'orientation de l'enfant mais aussi munir les parties impliquées de tous les problèmes que cette action comporte.

La conduite responsable des élèves et la réduction de la propagation des comportements déviés, violents ou agressifs, dans l'espace scolaire, comme dans l'espace social dépendent, en essence, de la formation des obligations scolaires.

La diversité des phénomènes négatifs avec lesquels se confronte la société s'explique aussi, hypothétiquement, par une significative extension de la responsabilité individuelle ou de groupe. La conduite responsable s'apprend par „la socialisation familiale”, mais surtout par l'instruction scolaire et, toutefois, par „l'éducation de société” générale.

La famille est la première école de l'enfant. C'est elle qui est responsable des besoins élémentaires de l'enfant et de sa protection, en exerçant une influence si profonde, que ses traces restent parfois imprimées pour toute la vie dans le profil morale-spirituel de celui-ci.

La famille occupe une place particulière dans le système institutionnel de l'éducation. Son action sur l'entière période du développement inclut aussi tous les côtés de la formation de la personnalité. Elle représente l'un des milieux de socialisation et éducation parmi les plus complètes, grâce aux possibilités qu'elle a, d'introduire le jeune dans les situations les plus variées et d'agir sur lui par les moyens les plus complexes et naturels.

En conclusion, on peut affirmer que seulement par une collaboration étroite, soutenue, la famille et l'école peuvent mettre en application le procès d'éducation de l'enfant, que seulement ainsi on peut former des enfants calmes, dans une vie tourmentée, des enfants heureux, dans une société qui change en permanence.

CONSILIERE PENTRU "PROFESIA" DE PARINTE

Prof. ADINA BĂRĂGAN¹, prof. VIRGINIA MĂDĂLINA SĂNDOI²

^{1,2}Liceul Teoretic "Tudor Arghezi", Craiova, jud. Dolj

Profesia de părinte nu se poate învăța din cărți. Poți citi literatură de specialitate despre asta, te poți sfătui cu prietenii, colegii de serviciu, vecinii sau rudele despre cum să fii ca părinte, dar nimeni nu-ți oferă *rețeta* potrivită unei situații, pe care nu ai mai trăit-o în relația cu copilul tău și în care nu știi cum e mai bine să procedezi, astfel încât autoritatea să-ți rămână neștirbită și nimeni să nu se simtă rănit. Te poți doar informa și apoi adapta la particularitățile propriului copil !

Consilierea părinților rămâne un aspect necesar pentru formarea unei personalități, fiindcă nu se poate merge pe ideea că fiecare părinte știe ce e mai bine pentru copilul lui, iar pe de altă parte, prea frământați de susținerea materială, în cele mai multe cazuri se pierde din vedere nevoia copiilor de prezența celor dragi și de timpul petrecut împreună cu ei.

O modalitate de a-i ajuta să-și cunoască mai bine copiii o constituie întâlnirea între generații. S-a organizat un dialog menit să contribuie la cunoaștere, autocunoaștere, intercunoaștere.

Tematica n-a fost anunțată până la momentul întâlnirii, nici copiilor, nici părinților. "Spargerea gheții", a creat o atmosferă prielnică discuțiilor. După prezentarea scopului, s-au derulat momentele propuse:

- Cine sunt?
- Cu cine-aș vrea să semăn ? De ce ?
- Când voi fi părinte...
- Au cuvântul părinții ... (cu amintiri despre copilărie și adolescență, relațiile cu părinții, ce gândeau despre felul în care erau tratați)
- Evaluare (autoevaluare și coevaluare).

Încercările de a fi liant în relațiile dintre copii și părinții lor, pentru o bună comunicare, nu s-au oprit la genul de activitate menționat; am căutat mereu altceva, cu credința că se poate găsi drumul cel mai bun dintre inimi, și, găsindu-l, vom descoperi, peste ani, printre elevii de altădată, părinți cât mai aproape de modelul părintelui ideal ...

De la intrarea copilului în școală, se manifestă preocuparea de asumare a noului rol, dar există mai puțin interes pentru educarea părinților, mai ales dacă sunt la primul copil devenit școlar. Există din partea unor părinți o tendință exacerbată de implicare în viața și activitatea elevului, pentru ca acesta să se achite perfect de sarcinile ce-i revin, o nevoie de împlinire a ceea ce nu au reușit odinioară sau nu a fost împlinit la cele mai înalte cote, încât ipostaza este epuizantă atât pentru adult, cât și pentru copil.

De la lucruri minore, în timp se conturează tot mai evident "conflictul dintre generații", o sintagmă atât de vehiculată, trăită de fiecare dintre noi, în copilărie și, în mod special, în adolescență, care induce, pentru oamenii școlii, necesitatea permanentă de a crea "punți" de comunicare între elevi și părinții / bunicii acestora .

Copiii mărturisesc, adesea, cât sunt de mâhniți, că nu găsesc și acasă, în părinții lor, prietenii mai mari de care au nevoie să-i asculte, să-i înțeleagă, să le răspundă cu sinceritate la întrebări, să le cunoască temerile și frământările, că există, de fapt, bariere în comunicare.

E foarte important că acest lucru li se întâmplă la școală, dar nu și suficient. Își doresc ca și acasă, cei dragi să le vorbească deschis, despre orice, să îi consulte, să le ofere șansa de a-și exprima părerile, să nu îi țină departe de problemele celor mari, iar cei maturi, să fie, măcar din când în când, copiii de altădată. Nevoia aceasta am socotit-o firească, cu atât mai mult cu cât am crezut dintotdeauna în virtuțile comunicării.

Cu răbdare, tact și perseverență, prin lectorate tematice, consultații individuale sau în grupuri mici, părinții au fost sprijiniți și îndrumați să-și descopere copiii.

În cadrul lor, s-au dezbătut teme de larg interes, propuse de dirigintele sau profesorii clasei, de către consilierul școlar sau chiar de către elevi :

- Repere psihologice și pedagogice ale copilăriei / pubertății / adolescenței ;

- Efectele micului ecran asupra minții;
- Efectele nicotinei, alcoolului, etnobotanicelor asupra organismului;
- Violența școlară și traficul de persoane;
- Fiecare copil, o individualitate ;
- Exemplul părintelui în formarea personalității copilului ;
- Manifestări de violență și răutate ;
- Sindromul ADHD ;
- Tipuri de părinți;
- Conflictul dintre generații;
- Reguli în grupul familial, pentru copii, pentru adulți ;
- Implicarea copiilor în rezolvarea unor probleme administrative, în familie.

“Cursanții” au fost familiarizați cu probleme psihopedagogice, astfel încât să se asigure atât un cadru formativ, cât și un climat de comunicare afectivă, într-o perioadă în care copiii sunt asaltați de informații din cele mai diverse, ce le trezesc întrebări ale căror răspunsuri sunt căutate de multe ori în jur și adesea sunt lipsite de competență, răspunsuri ce pot conduce la greșeli de comportament grave, uneori ireparabile.

Activitățile au fost gândite ca informări-dezbateri, cu invitați profesori, medici, coordonatorul de proiecte și programe educative, consilierul psihopedagogic al unității de învățământ, reprezentanți ai conducerii școlii.

La început, adulții au fost rezervați în a-și exprima nemulțumiri față de copiii lor sau a formula întrebări. Întâlnirile au devenit reale dezbateri, ce au pus în evidență două aspecte: pe de o parte manifestările comune, specifice vârstei, iar pe de altă parte, variațiile individuale.

Grupul s-a transformat treptat într-o familie de adulți conștiincioși, care doreau să învețe cum să se poarte cu tânăra generație, când și cum să se apropie de ei, când, cum și dacă să-i sancționeze (ori să meargă pe varianta disciplinării pozitive) pe cei intrați pe drumul maturizării.

La final, s-au aplicat chestionare, ce au pus în evidență dificultățile de comunicare între generații. S-a constatat că s-a invocat lipsa de timp, de răbdare ori pricepere. În multe cazuri se perpetuase ideea că noua generație va învăța de la viață să se descurce, să se adapteze. Chestionarele adresate copiilor au demonstrat lipsa de încredere în adulți, nevoia de înțelegere, căldură, prietenie și nu în ultimul rând, de respect.

Elevii au fost tot timpul la curent cu dezbaterile adulților. Știau că aceștia au acceptat, doresc și încearcă să le devină reali parteneri de dialog.

Rezultatele au fost benefice pentru ambele generații: maturii s-au străduit să fie mai calmi, mai toleranți, mai apropiați, mai atenți și receptivi; copiii au acceptat și învățat să-și deschidă sufletul, cu convingerea că pot fi ascultați, înțeleși, consultați, sprijiniți.

Părinții au reușit să-și privească copilul ca pe o individualitate (ce nu trebuie comparată și raportată decât la ea însăși), o personalitate în devenire, ce merită și trebuie respectată, renunțând la orgoliul de a fi copilul cel mai bun din clasă, cel mai bun la..., mai bun decât..., de a fi perfect, de a fi mai mult decât au reușit sau au putut ei la vârsta copilăriei și adolescenței, dar mai ales au învățat să-l vadă membru al unui grup în care învață, socializând, să se pregătească pentru viață

Bibliografie :

1. Alex Mucchielli, *Arta de a comunica*, Ed Polirom, Iași, 2005
2. Dr. Pauline Morand de Jouffrey, *Psihologia copilului*, Ed Teora, București, 2005
3. Catherine Dumonteil –Kremer, *Cum să vă disciplinați copiii*, Ed Cosmos, București, 2004
4. Ion Al. Dumitru, *Consiliere psihopedagogică*, Ed Polirom, Iași, 2008
5. Ioan Dolean, Dacian Dorin Dolean, *Meseria de părinte*, Ed Aramis, București, 2009

ABSTRACT

Being a parent is a profession we cannot learn from books. We can read hundreds of pages of psychology and pedagogy, we can talk to our friends, neighbours, relatives or colleagues at work

about what we can do to be good parents, but no one can give us the recipe or the lesson which is suitable for a new situation which we have not experienced before in our relationship with our child. Consequently we do not know how to react so that our authority could stand still, but at the same time nobody would suffer or feel hurt.

Parent's counselling is a necessary aspect because, being bothered too much with the financial support of their children, parents ignore the children's need of being together with those they do love and spending wonderful time together.

With patience, tact, but also by persevering, by the help of thematic lessons, individual or group meetings, periodical seminars between generations, parents can be supported to find out who their children really are.

During these seminars the counsellor or the teachers can discuss on topics of general interest which can also be suggested by the school counsellor or even by the students themselves:

- Psychological and pedagogical guidelines for childhood / puberty / adolescence
- The effects of TV screen on our mind
- The effects of nicotine, alcohol, etno-botanics on our body
- Violence in schools and the traffic with human beings
- Each and every child is an individuality
- The parent- a role model for "shaping" the child's personality
- Showing up violence and badness
- The ADHD syndrome
- Types of parents
- The generation gap
- Rules inside the family(for parents and children)
- Children – involved into solving family administrative problems.

Thus school by its actions and involvement may become the link which supports a good relationship between parents and children with beneficial results for both parts involved into this relationship.

SCHOOL , FAMILY AND COMMUNITY, A PARTNERSHIP IN A SUCCESSFUL EDUCATION

Prof. GEORGETA DINCA

Liceul Teoretic "Tudor Arghezi", Craiova, jud. Dolj

Almost everyone agrees that parents are, after all, their children's first and most important teachers, they have important knowledge about what their child's likes, dislikes, needs, and problems that the school may not be aware of. They may also have ideas for improving their child's school. But even though studies show that most parents want to be involved in their children's education, they may not be exactly sure how to go about it, especially if, like most parents, they work during the school day.

Research studies consistently reveal that high student achievement and self-esteem are closely related to positive parental participation in education. Parents and schools need to work together so all children can succeed in school.

Some schools value parent involvement by providing numerous opportunities for parents to interact with each other, with teachers, and with students. Many schools are moving toward "school-based management," in which administrators share the responsibility for operating schools with teachers, students, parents, and community members. Parents can become involved in committees that govern their child's school or join the local parent-teacher association. Schools should regularly communicate with parents about their child's progress and the educational objectives of the school. This communication should also include non-custodial parents, stepparents, and any other adults, such as grandparents, who are responsible for the child.

Most teachers assign homework on a regular basis because practice is needed before children fully understand new skills or concepts. Homework also increases the amount of learning time

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

available and allows students to do more in-depth learning. Parents can reward progress, use lots of praise or display good work to help their children. They can also find out how much and what type of homework is assigned in each class, how students are expected to prepare it and turn it in, and what students can do when they do not understand something, help their child manage the workload by dividing it into small doses. Parents should provide a suitable place for study (if possible, make it quiet and away from the distractions of TV, phone, and loud music). And, most of all, they should avoid making homework a punishment.

Parents need to have high expectations for their child's learning and behavior, both at home and at school, praise and encourage their child, emphasize effort and achievement, and be a role model for getting work done before play. It is also important to establish rules and routines in the home, monitor television viewing, limit after-school jobs and activities, and encourage their child to share information about school and respond with empathy.

Parents feel a sense of accomplishment, too, when they help their children succeed in school. They should ask their child's teacher for specific activities they can do at home with their child and help the teacher better understand what works best with their child. They should make it clear that if the teacher sees a problem developing, they want to hear about it immediately. Then, meet with their child's teacher frequently until the problem is resolved.

Children whose parents are involved in their education have better grades, a more positive attitude toward school, and more appropriate school behavior than those with less involved parents. So they should not underestimate what they, as a parent, can contribute to their child's learning experiences, no matter how much education they have. Getting involved in their child's education will make a difference.

What is the difference between a professional learning community and a school learning community? A *professional learning community* emphasizes the teamwork of principals, teachers, and staff to identify school goals, improve curriculum and instruction, reduce teachers' isolation, assess student progress, and increase the effectiveness of school programs. Professional teamwork is important and can greatly improve teaching, instruction, and professional relationships in a school, but it falls short of producing a true community of learners. In contrast, a *school learning community* includes educators, students, parents, and community partners who work together to improve the school and enhance students' learning opportunities.

One component of a school learning community is an organized program of school, family, and community partnerships with activities linked to school goals. Research and fieldwork show that such programs improve schools, strengthen families, invigorate community support, and increase student achievement and success (Epstein, 2001; Henderson & Mapp, 2002; Sheldon, 2003).

Joyce Epstein of Johns Hopkins University has developed a framework for defining six different types of parent involvement. This framework assists educators in developing school and family partnership programs.

Type 1 Parenting – Assisting families with parenting skills and setting home conditions to support children as students, as well as assisting schools to understand families

Type 2 Communicating – Conducting effective communications from school-to-home and from home-to-school about school programs and student progress

Type 3 Volunteering – Organizing volunteers and audiences to support the school and students. Providing volunteer opportunities in various locations and at various times

Type 4 Learning at Home – Involving families with their children on homework and other curriculum-related activities and decisions

Type 5 Decision Making – Including families as participants in school decisions and developing parent leaders and representatives

Type 6 Collaborating with the Community – Coordinating resources and services from the community for families, students, and the school, and providing services to the community.

Both in research and practice, family and community connection activities are often bundled together in ways that may affect how the activities are conducted and how they are measured. Narrowing down these complex concepts to one single definition is not likely or even necessarily

desirable. However, without a clear understanding of the way the concept is defined, it is difficult to understand how to create and sustain those connections that will achieve the intended results for students, schools, communities, and families.

We need to clarify the goals and underlying assumptions of various types of collaborations in order to have a positive impact on school improvement and student success. Working to create this “common language” in the field of family and community connections will support future research and practice so that it is clear and achieves intended results.

There are many different activities that connect families and schools. Often these activities are quite different from each other, yet they are lumped together as “parent involvement” or “school-family connections.” Some researchers emphasize activities that take place at the school in their definition of parent involvement, such as parental attendance at school events and participation in parent-teacher organizations (PTOs). Others include activities that take place in the home that support student achievement, such as parental homework help and discussions about school issues between parents and children. Still others include abstract concepts as well as actual involvement behaviors in their definition, such as parent aspirations for a child’s education.

Several authors have recently attempted to categorize the different kinds of school and community connections. In one article, Cahill (1996) categorized the different types of connections by their primary purpose:

- a) service provision to meet youth needs,
- b) school-community educational partnerships,
- c) school-community partnerships in youth development,
- d) school-community economic development collaborations, and
- e) community redefined schools.

While schools emphasize student achievement and classroom-based learning, community organizations tend to emphasize the role of school in broader human development and in the development of personal and social skills. Schools and community organizations may also define parent involvement differently, with school personnel emphasizing school-based and school-initiated involvement that supports classroom learning, and community partners emphasizing parent involvement in decision-making and reform efforts . The researchers suggest that in order to understand these differences in perspective, one must understand the underlying history and culture of the school and community organizations and the context in which they operate. They further suggest that differences in mission, political structure, and the level of public scrutiny and accountability can lead to differences in perspective between school personnel and community organization personnel.

While individuals within schools, communities, and families may have a range of beliefs about what constitutes appropriate school, family, and community connections, a review of the literature suggests that overall, definitions of connections that most closely reflect the priorities of schools have dominated both research and practice. Schools have largely been in the position to define what family and community involvement “is” and what the outcomes should be. These school-centered definitions of family and community involvement can be seen in both research and practice.

This emphasis on school-centered definitions of connections can also create a significant power imbalance in the school-family-community relationship. Schools are generally backed up by powerful and stable institutional structures that support the school’s definition of the roles parents and community members should play. This institutional structure infuses power into the position of “the principal” and “the teacher” in the education of the child, while the family or community member role is not automatically infused with similar power .

Sources:

- 1.American Association of School Administrators (1988). Challenges for School Leaders.Arlington,VA.ED300915.
- 2.Granowsky, A. (1989). "Can I Guarantee My Child's Love of Learning?" PTA Today, 14 (4),p.25.EJ406241.
- 3.National Coalition for Parent Involvement in Education (1990). Developing Family/School

Partnerships.Washington,D.C.

4.National Urban League, Inc. (1989). What Students Need to Know. New York. ED 316 636.

5.Peterson, D. (1989). Parent Involvement in the Educational Process. ERIC Clearinghouse onEducationalManagement.ED312776.

6.Seely, D. (1989). "A New Paradigm for Parent Involvement." Educational Leadership, 47 (2), 47-48. EJ 397 741.

FORMULA SUCCESULUI

Prof.dr. LUDMILA ROTĂRAȘ-DONEA

Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări, Iași, jud. Iași

„Omul nu poate deveni om decât dacă este educat” (J. A. Comenius)

Societatea contemporană este într-o continuă transformare, iar evoluția tehnologico-științifică a dus la crearea unor condiții noi de muncă, bazate pe echilibrul dintre cunoștințe și abilități. Omului modern i se solicită anumite competențe dobândite printr-o instruire de calitate.

În cadrul unei astfel de societăți, educația reprezintă un domeniu prioritar, care trebuie să se plieze pe evoluția din cadrul acesteia și să pregătească viitori cetățeni capabili de o integrare optimă în câmpul muncii. Educația are la bază activitatea de instruire cognitivă și practică, de disciplinare a elevilor și de însușire a unor norme de moralitate și de civilizație în cadrul comunității. Tot ceea ce ține de umanitate se realizează prin intermediul educației.

Pentru obținerea unor rezultate optime, învățământul românesc modern apelează la toate metodele și mijloacele necesare actului instructiv-educativ, dar s-a remarcat adesea faptul că nu sunt de neglijat efectele benefice produse în urma colaborării dintre cei trei factori majori care stau la baza „formulei” succesului în educarea discipolului: *școala-familia-societatea*, triada care, depunând eforturile necesare va duce la formarea unui tânăr, apt să se adapteze eficient în condițiile societății actuale, aflate într-o permanentă transformare.

Parteneriatul între școală și familie și-a dovedit întotdeauna eficacitatea, atunci când a fost respectat de ambele părți și când s-a remarcat interesul vizibil al celor implicați pentru ajutorul oferit educabilului. Adesea, misiunea școlii depășește cu mult simpla atingere a obiectivelor pedagogice, dascălii fiind puși frecvent în ipostazele de: psihologi, părinți, confesori etc. La crearea acestui aspect negativ au dus, în mod regretabil, „migrațiile” părinților în afara țării, vrăjiți de mirajul unei stări financiare bune, dar neglijând frecvent statutul de părinte care nu constă doar în asigurarea unui trai confortabil. Acest interes foarte redus se remarcă, în special, în cazul elevilor de liceu, considerați de părinți suficient de maturi pentru a se opune nedreptăților ivite din afara căminului familial, dar și de încredere pentru a se descurca de unii singuri în situațiile mai dificile apărute.

Foarte multe unități școlare se confruntă și cu problemele legate de copiii proveniți din familii monoparentale, dezorganizate, în situație de abandon școlar, cu părinți violenți sau indiferenți față de progresul/ eșecul școlar al copiilor. Familia are un rol fundamental în formarea elevului, fiindcă ea îi oferă acestuia modele comportamentale pe care el le însușește încă din copilărie, familia mai mult formând elevul, informarea îi revine școlii.

Este o certitudine faptul că timpul este foarte prețios și consumat de alte activități în care sunt implicați părinții, dar la fel de adevărat este și faptul că ceea ce se pierde este foarte dificil de recuperat, uneori poate chiar imposibil. Viitorul copiilor este cel mai important obiectiv, iar pentru ca acesta să fie unul foarte reușit, cei trei membri care asigură „formula” succesului: *școala, familia și societatea* trebuie să se implice cu multă responsabilitate și dăruire în vederea identificării unor situații-problemă în ceea ce privește educația copilului și remedierea cât mai rapidă a acestora.

Activitatea didactică de bună calitate reprezintă un suport eficient pentru evoluția constantă a copilului. Acesta își va dezvolta potențialul intelectual nativ în măsura în care școala i-l va descoperi, dar și dacă va avea tot sprijinul familiei care, pentru obținerea unor rezultate deosebite, trebuie să-și manifeste interesul față de toate activitățile în care este implicat elevul în mediul școlar: cele cuprinse

în curriculumă, activitățile extracurriculare și cele extrașcolare, la stabilirea orarului și a disciplinelor opționale.

Responsabilitățile, în ceea ce privește formarea personalității elevului, trebuie distribuite atât școlii, cât și familiei, întrucât părinții nu pot cunoaște complet psihologia copilului, dacă nu știu cum se comportă acesta și în mediul școlar și invers, profesorii vor utiliza sau adapta anumite metode didactice și în funcție de psihologia copiilor în afara școlii, în mediul lor natural, fără anumite restricții comportamentale.

Educația este un proces în care ar trebui să se implice activ și în egală măsură: *școala, familia și societatea* și colaborarea dintre aceste componente din „formula” succesului este una absolut necesară și inevitabilă în situația în care se dorește un rezultat optim al educării. Această relație se realizează prin intermediul comunicării eficiente dintre părți și oferă calitate în educație, ceea ce va duce la formarea unui individ capabil de o integrare fără dificultăți în cadrul unei societăți pluridezvoltate.

Bibliografie:

1. Droboț Milina, *Dimensiuni ale umanului în relația școală-familie*, Editura Pim, Iași, 2011.
2. Nicola Ioan, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000.
3. Popescu Ion, *Prietenii noștri de la catedră*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982.
4. Stănciulescu Elisabeta, *Sociologia educației familiale*, vol. 1-2, Editura Polirom, Iași, 2002.
5. <http://www.info-kids.ro/parteneriatul-scoala-familie-primul-pas-spre-reusita-scolara/>
6. http://www.academia.edu/7602643/RELATIA_SCOALA_FAMILIE_INTR_O_SOCIETATE_MOADERNA
7. <http://www.asociatia-profesorilor.ro/familia-scoala-comunitatea-parteneri-in-educatie.html>

ABSTRACT

„A man cannot become a man unless he is educated” (J. A. Comenius)

The contemporary society is in a continuous transformation and the technological and scientific evolution has led to the creation of new work conditions, based on the balance between knowledge and abilities. The modern man is required certain competencies acquired through a process of quality instruction.

Within such a society, education represents an essential field, which has to adapt to its evolution and prepare future citizens capable of integrating themselves in the work field. Education has as a foundation the cognitive and practical instruction of the students, discipline and acquisition of moral and behaviour norms in community.

For obtaining optimum results, Romanian educational system uses a variety of methods and means necessary to the instructive-educational act. However, it has been often noticed that the positive effects are even more present when the three major factors involved in education collaborate: *school – family – environment*. This triad is the key to educational success, all factors being essential in raising a young generation capable of efficiently adapting to the ever-changing society.

The partnership between school and family has always proven efficient when both parties respected it and got actively involved in helping the subject of education. More often than not the mission of the school is more than reaching the pedagogical objectives. Frequently teachers need to perform multiple roles: psychologists, parents, confessors, etc. Regrettably, parents’ “migration” abroad, drawn by the mirage of financial prosperity has led to these conditions. Many of them often neglect the fact that a parent’s role is not only to ensure material resources. The parents’ lack of interest for their children education is more obvious in high school, when they consider their teenage children to be mature enough to deal with the challenges of life outside their family environment.

The constant lack of time and multiple responsibilities of the parents are a reality, but it is also true that the damage done by their lack of involvement is very difficult, or even impossible, to repair. As the future of the young is the most important objective, all three factors that ensure the “recipe for

success” – *school, family and society* should be actively and responsibly involved in identifying problematic situations and finding solutions to them.

High quality educational activity represents an essential element for children’s evolution. On one hand, school has the role of discovering and developing children’s potential. On the other, it is also very important that the family manifest interest and support for all activities in which children are involved, including the extracurricular ones and those outside school.

Education is a process in which *school, family and society* have to be actively and equally involved. The collaboration of these elements in a “recipe for success” is necessary and inevitable for obtaining optimum results. Only through efficient communication and cooperation between all interested parties, young people of today will be capable of becoming independent and contributing members of society.

OPTIMIZAREA RELAȚIEI ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE DIN PERSPECTIVA REFORMEI SISTEMULUI DE EDUCAȚIE

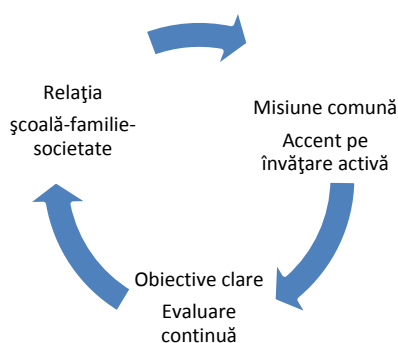
Prof. LILICA TÂNEAȚĂ-MIREA ¹, prof. ION MIREA ²

¹Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj; ²Liceul Tehnologic Văleni, jud. Olt

O reformă reală a sistemului de învățământ include reforma programelor de perfecționare și a formării cadrelor didactice. Pe lângă reformarea curriculum-ului și a evaluării, se pune problema unei schimbări structurale, de mentalitate, a celor care implementează aceste schimbări, adică a cadrelor didactice care trebuie să devină, în primul rând practicanți reflexivi. În acest context, redefinirea statutului profesional și social al cadrelor didactice prin ierarhizarea funcțiilor și rolurilor profesionale, din perspectiva schimbărilor din aria curriculară, a evaluării, a managementului are ca demers instituirea unui nou tip de profesionalism. Răspunsurile la întrebările ce, cum și cine va iniția schimbarea, care sunt rolurile actorilor din politica educațională trebuie să ia în considerare noile competențe pe care trebuie să le dobândească un absolvent de învățământ superior cu o anumită specializare din perspectiva exercitării ocupației de cadru didactic.

Astfel, o delimitare între standardele profesionale și ocupaționale se relevă a fi imperios necesară. Principalele caracteristici ale unei organizații școlare eficiente sunt:

- Management profesionist realizat de manageri profesioniști, cu o viziune clară asupra îmbunătățirii calității educației;
- Mediu școlar modernizat, propice învățării;
- Centrare pe predare și învățare calitativ superioară: obiective clar formulate, conținuturi bine organizate, ritm și structură adecvate, accentuarea problematicei relativ la folosirea eficientă a timpului la lecții;
- Monitorizarea rezultatelor școlare prin înregistrarea progresului și semnalarea eșecului pentru a constata modul în care școala își atinge obiectivele, printr-un feed-back eficient atât pentru elevi cât și pentru familiile acestora;
- Cultivarea parteneriatului între școală-familie-comunitatea locală printr-o mai bună comunicare astfel încât viața școlii ca organizație să fie integrată social-economic.

În condițiile actuale, școala nu este pur și simplu o instituție, ci o organizație într-o continuă transformare, cu o cultură organizațională proprie, cu ethos specific, valori, norme și principii solide, cu viziune adaptată la cerințele pieței de muncă interne și internaționale. Procesul schimbării dintr-o organizație școlară are ca demers elaborarea unei viziuni în care "toată lumea participă cu idei", conducătorii demarează schimbarea și pot evolua de la rolul de supraveghetor la cel de coordonator. Alături de manager sunt membrii echipei

care participă la direct sau indirect, dar democratic, la procesul decizional, rezultatele fiind centrate pe eficientizarea întregii activități și nu în ultimul rând, de apreciere, de valorizare a efortului depus.

Astfel, trecerea de la o cultură tradițională la una a succesului este relevantă, concomitent cu transformarea atmosferei de competiție internă într-una de cooperare internă. Totodată, într-o cultură a succesului, aceasta devine o preocupare colectivă, a tuturor membrilor organizației școlare, printr-o comunicare bazată pe încredere reciprocă, pe asumare de roluri și responsabilități.

Bibliografie :

1. Dicționar Enciclopedic, vol. IV, Editura Enciclopedică, București, 2001
2. Dragomir, M. Managementul activităților didactice. Eficiență și calitate, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca 2008
3. Stanciu, Șt. Ionescu, M.A. – Gestionarea resurselor umane în școli, Curs SNSPA, București, 2005
4. Crișan, A. coordonator - Reformă la firul ierbii, București, Editura Humanitas Educațional, 2003

ABSTRACT

A real reform of the educational system includes a programs reform for life long learning for teachers. So, the professional standards jobs and jobs requested must be delimited.

The main characteristics of an efficient school organisation are:

- The professional management made by professionist managers, with a clear vision of modern education
- A modern school environment, good for learning
- Centered on professional teaching and learning: clear formulated objectives, the good organisation for curricula, adecvated rhytm and structure, for an efficient learning
- The supervisor of results for school by the registration of progress and the possible solutions for school issue through an effective feedback for students and their families
- Growing-family-school partnership between the local community through better communication so that the life of the school as an organization to be integrated socio-economic

In conclusion switching from a traditional culture to one's success is relevant, while transforming internal competition to a real team work.

Also, in a culture of success it becomes a collective concern of all members of the school organisation through communication based on mutual trust, the assumption of roles and their responsibilities.

Partea a III-a

Schimb de experiență și de bune practici în proiecte și parteneriate educaționale județene, naționale și europene – diseminare

Part III

Exchange of Experience and Examples of Good Practice within Educational Projects and Partnerships Implemented at County, National and European Levels-Activity of Dissemination

**OPORTUNITĂȚI DE FORMARE ÎN CADRUL PROIECTULUI GRUNDTVIG
"CONSOLIDAREA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ - FAMILIE - COMUNITATE"**

Coordonator proiect: prof. ANCA BĂRBULESCU
Asociația "Alternative Educaționale", Craiova, jud. Dolj

"Building Strong School- Family- Community Relationships" este un parteneriat de învățare Grundtvig, ID național GRU-13-C-LP-327-DJ-RO, număr de proiect în baza LLP: 2013-1-RO1-GRU06-29567 1, care va fi implementat în perioada, august 2013-iulie 2015, de către Asociația "Alternative Educaționale" Craiova, în calitate de coordonator alături de alte patru organizații partenere din Danemarca, Austria, Italia și Turcia, după cum urmează:

- European Training Center Copenhagen, Copenhaga, Danemarca
- Vivere il Museo, Mondavio, Italia
- Peripherie – Institut Für Praxisorientierte Genderforschung, Graz, Austria
- Keçiören Rehberlik Ve Araştırma Merkezi, Ankara, Turcia

Proiectul este finanțat din fonduri U.E prin Programul de Învățare pe Tot Parcursul Vieții - Programul Sectorial Grundtvig.

La nivelul județului Dolj, Asociația "Alternative Educaționale" are ca parteneri în procesul de implementare al proiectului următoarele instituții:

- Liceul Teoretic "Tudor Arghezi"
- Școala Gimnazială "Gheorghe Țiteica"
- Liceul "Charles Laugier"
- Liceul Teoretic "Henri Coandă"
- Liceul Tehnologic "George Bibescu"
- Asociația "Gheorghe Țiteica"

Prin acest proiect ne propunem să consolidăm parteneriatul școală -familie-comunitate și să îmbunătățim comunicarea dintre aceștia organizând activități specifice (cursuri de formare pentru profesori, părinți și elevi cu vârsta peste 16 ani, seminarii, conferințe, workshopuri, etc.)

În cadrul proiectului vor beneficia de cursuri de formare minim 400 de profesori/părinți/elevi (aproximativ 80 de formabili instruiți/organizație parteneră) și vor fi concepute instrumente educaționale folosite atât în cadrul educației adulților la nivel formal cât și informal.

Rezultatele parteneriatului pentru învățare includ:

- ✓ Site-ul proiectului funcțional din luna noiembrie 2013 ;
- ✓ Pagina de facebook a proiectului funcțională din luna noiembrie 2013 ;
- ✓ Minim 80 de beneficiari ai cursurilor de formare care includ trei module: Modulul I Managementul comunicării, Modulul II Educația pentru valori sociale, Modulul III Educație interculturală;
- ✓ Suportul de curs de formare publicat și distribuit gratuit în școli (minim 100 exemplare);
- ✓ Reviste/Cd-uri ale simpozioanelor/conferințelor/etc. organizate;
- ✓ 5 reviste (newsletters) pentru diseminarea activităților proiectului.

Educația pe tot parcursul vieții - ca prioritate a sistemelor de învățământ la nivel global a devenit un deziderat și o necesitate în societatea contemporană aflată în continuă schimbare și transformare și semnificativ marcată de fenomenul de globalizare.

Suntem pe deplin conștienți că dezvoltarea competențelor cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții sub formă de cunoștințe, abilități și atitudini sunt fundamentale pentru fiecare individ într-o societate, precum cea în care trăim. Proiectul nostru are ca obiective dezvoltarea unora dintre cele 8 competențele cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții. Avem în vedere în principal dezvoltarea competențelor sociale și civice prin specificul activităților propuse cât și dezvoltarea

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

competenței de “learning to learn” (în special la secțiunea din grupul țintă reprezentată de părinți/ membri ai comunității locale, elevi cu vârsta peste 16 ani).

Alte competențe cheie vizate pentru a fi dobândite sau dezvoltate prin activitățile de proiect sunt competențele digitale- dezvoltate în toate fazele managementului proiectului începând din faza de inițiere- cât și comunicarea în limba engleză- atât la membrii echipelor de proiect cât și la formabili.

Strategiile utilizate în scopul dezvoltării acestor competențe cheie, interdependente între ele, vor facilita dezvoltarea gândirii critice, a creativității, a inițiativei, a evaluării riscurilor, etc. atât formatorilor cât și formabililor.

În perioada, 5-9 noiembrie 2013, Asociația “Alternative Educaționale” a fost instituția care a organizat prima întâlnire comună de lucru din cadrul proiectului. Activitățile organizate au fost diverse, îmbinând activitățile de proiect specifice, cu activități ce vizează dezvoltarea competențelor interculturale și/sau sociale.

Una din activitățile proiectate pentru data de 6 noiembrie 2013, a fost o masă rotundă organizată la nivel județean cu participare internațională având ca temă “ *Consolidarea cooperării școală-familie-comunitate. Schimb de experiență și de bune practici. Studii de caz. Concluzii*”. La acest eveniment au participat reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean Dolj, Casei Corpului Didactic Dolj, Consiliului Județean, Primăriei Craiova, profesori, părinți și elevi din clasele terminale de liceu, alți reprezentanți ai comunității locale precum și specialiști în domeniul educației adulților din Danemarca, Austria și Turcia.

Activitatea a fost organizată la sediul Liceului Teoretic “Tudor Arghezi”, partener local în procesul de implementare al proiectului Grundtvig “Building Strong School- Family- Community Relationships”.

Masa rotundă organizată la nivel județean cu participare internațională

Oaspeții din instituțiile europene partenere au primit deasemenea mesajul oficial al conducerii Primăriei Craiova, din dorința de a contribui la promovarea dimensiunii europene a orașului Craiova și la creșterea prestigiului școlii doljene în ansamblu.

Totodată, oaspeții au avut prilejul să viziteze Casa Băniei, Parcul Romanescu, centrul istoric al orașului și alte obiective de referință cu care orașul Craiova se mândrește, ca un real exercițiu de educație interculturală.

În luna decembrie 2013 au fost realizate următoarele produse:

- site-ul proiectului www.bsrs.eu care a fost actualizat și conține informații relevante despre proiect, parteneri și despre activitățile desfășurate dar și viitoare;
- pagina de facebook a proiectului <https://www.facebook.com/BSRS.EU> care se dorește a fi oglinda cronologică a evenimentelor și rezultatelor obținute;
- primul 3 numere ale newsletterului proiectului disponibile în format electronic pe site-ul proiectului și pe pagina de facebook

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

În lunile ianuarie și februarie a fost elaborat în echipă multinațională suportul de curs structurat pe trei module (Managementul comunicării, Educația pentru valori sociale, Educație interculturală). De asemenea au fost realizate posterul și broșura de prezentare ale proiectului.

În perioada, 16-20 martie 2014, s-a desfășurat cea de a doua întâlnire comună de lucru, organizată de European Training Center Copenhagen, în Copenhaga, Danemarca.

Imagini de la activitățile desfășurate la Sengeløse School, Danemarca

Cu acest prilej s-a definitivat conținutul suportului de curs destinat viitorilor formatori și s-au derulat activități de formare de formatori, cu accent pe schimbul de experiență și pe identificarea de tehnici de formare inovative. Totodată s-a realizat schița structurii softului educațional – produs al proiectului – și s-au alocat sarcini comune și specifice fiecărei organizații partenere pentru următoarele luni.

În timpul diferitelor sesiuni au fost prezentate participanților mai multe exemple de bune practici în domeniul vizat de proiect (de exemplu, rețeaua de formare *Inclusion network Denmark Training for trainers and School and Parents project*) și s-a vizitat școala din Sengeløse, unde au fost organizate activități de training interactive cu implicarea elevilor și profesorilor școlii.

În perioada 19 mai -15 iunie a.c. s-a desfășurat cursul de formare pentru elevi (16 și 19 ani) din școlile craiovene partenere, patru grupe, totalizând 130 de elevi care au parcurs cele trei module ale cursului (Modulul I Managementul comunicării, Modulul II Educația pentru valori sociale, Modulul III Educație interculturală). Înscrierile s-au făcut direct la profesorii de contact care au informat elevii din grupul țintă și online, prin completarea fișei de înscriere disponibilă pe pagina de facebook a proiectului.

Imagini de la cursul de formare pentru elevi

În intervalul 10 septembrie- 10 octombrie 2014, s-a desfășurat un studiu de cercetare cu tema “Comunicarea școală-familie. Implicarea familiei în viața școlii”. Chestionarele au fost aplicate unui număr de 162 de părinți și 60 de profesori din 5 școli (Liceul Teoretic “ Tudor Arghezi”, Liceul Teoretic “ Henri Coanda”, Liceul “ Charles Laugier”, Liceul Tehnologic “George Bibescu” și Școala Gimnazială “Gheorghe Titeica”) din Craiova. Rezultatele studiului sunt disponibile pe site-ul proiectului.

În perioada 06 octombrie - 07 noiembrie 2014, sub egida “ Educația pentru valori sociale, civice și culturale prin descoperirea muzeelor și a altor instituții de cultură, știință și artă ca alternative

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

educaționale” au fost desfășurate 11 activități (dezbateri, vizite, vizionări de spectacole, întâlniri cu personalități, etc.) la care au participat 200 de elevi, și 9 profesori de la Liceul Teoretic “ Tudor Arghezi” și Școala Gimnazială “Gheorghe Țițeica”. Impactul a fost evaluat prin aplicarea de chestionare de opinie și interviuri cu elevii participanți. Feed-back-ul obținut a fost unul pozitiv, majoritatea elevilor dovedindu-se interesați de implicarea în activități cu caracter socio-cultural.

În perioada ianuarie- februarie 2015, se va desfășura cursul gratuit de formare intitulat “ Strategii de consolidare a cooperării școală- familie- comunitate” adresat profesorilor, părinților și altori reprezentanți ai comunitatii locale, pentru două grupe (aproximativ 50 de cursanți) . Cursul este avizat MEN și se regăsește în oferta de formare a CCD Dolj, fiind susținut în regim de voluntariat de către formatorii Asociației “ Alternative Educaționale”.

Ghidul metodic pentru formatori, realizat în echipă multinațională poate fi descărcat gratuit în format electronic de la adresa: <http://lectura.bibliotecadigitala.ro/?p=2027> .

Prin acest proiect organizațiile partenere beneficiază de oportunitatea realizării unui benefic schimb de experiență educațional în principal în direcția optimizării comunicării școală -familie-comunitate, dar și în ceea ce privește valorile sociale și interculturale, descoperind unitatea în diversitate sintagmă care reprezintă motto-ul Uniunii Europene.

Proiectul este realizat cu sprijinul financiar primit în cadrul Programului Sectorial Grundtvig al Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții. Toate informațiile furnizate reprezintă responsabilitatea exclusivă a echipei de proiect, A.N. și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care este folosit conținutul acestor informații.

ABSTRACT

"Building Strong School- Family-Community Relationships" is a Grundtvig project, having the national ID GRU-13-C-LP-327-DJ-RO, while its LLP project number is 2013-1-RO1-GRU06-29567 1. The project is implemented between August 2013 and July 2015 by "Alternative Educationale" Association from Craiova, as coordinator, along with four other partner organizations from Denmark, Austria, Italy and Turkey, as follows:

- European Training Center Copenhagen, Copenhagen, Denmark
- Museo Vivere, Mondavio, Italy
- Peripheral - Institut Für Praxisorientierte Genderforschung, Graz, Austria
- Keçiören Rehberlik Ve ARAŞTIRMA Merkezi, Ankara, Turkey

The project aims at strengthenig the family-school-community partnership, improving the communication between these three factors through the organization of specific activities (training sessions for teachers, parents and students over 16 years of age, seminars, conferences, workshops, etc.) The entire project will have minimum of 400 trainees and the activities and the project outcomes will become educational tools useful in both formal and informal education of the adults.

In January-February 2015, a free training course entitled "Strategies to strengthen the school-family-community relationship" will be organized. The trainees will include teachers, parents and other representatives of the local community and they will be organized in two groups (approx. 50 trainees altogether). The course is approved by the Romanian Ministry of Education and is included within the training activities approved by CCD Dolj, being supported on a voluntary basis by the trainers of "Alternative Educationale" Association.

The methodological guide for trainers, which was conceived in collaboration by the multinational team, can be freely downloaded in electronic format at: <http://lectura.bibliotecadigitala.ro/?p=2027>.

Through this project, the partner organizations benefit from the opportunity to achieve a beneficial exchange of experience regarding the most effective ways of optimizing the school-family-community relationship. Moreover, the partners also improve their social skills and enrich their knowledge of intercultural values.

ARTA ȘI ȘTIINȚA- AMBASADORI AI VALORILOR NAȚIONALE ÎN SPAȚIUL EUROPEAN

Coordonator proiect: Prof. MARIA- CRISTINA ROTARU
Liceul Teoretic “Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

În perioada septembrie 2012- august 2014, Liceul Teoretic “Tudor Arghezi” din Craiova a implementat, în calitate de coordonator la nivel european, proiectul multilateral Comenius (Nr. de referință: 12-PM-14-DJ-RO) intitulat “Art and Science- the Best Ambassadors of the National Values within Europe”. Proiectul a beneficiat de finanțare din fonduri europene, prin Programul de Învățare pe Tot Parcursul Vieții, Programul și a implicat un număr de nouă școli europene.

Scopul proiectului a fost acela de a promova, prin arta și știință, tradițiile și valorile naționale în spațiul european. Ne-am propus, de asemenea, realizarea unui schimb de experiență metodică, atât teoretică, cât și practică, în domeniul unor posibile abordări crosscurriculare.

Mai concret, proiectul multilateral Comenius se desfășoară cu participarea următoarelor școli:

Coordonator:

- ✚ Liceul Teoretic “Tudor Arghezi” – Craiova, România

Parteneri:

- ✚ Secondary School of Economics and Management “Elias Canetti” - Ruse, Bulgaria
- ✚ Lycee Don Bosco- Wittenheim, Franța
- ✚ Istituto Tecnico Statale “Maria Letizia Cassata” - Gubbio, Italia
- ✚ Kursenai Polytechnic School- Kursenai, Lituania
- ✚ Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Somoninie im. Józefa Wybickiego- Somonino, Polonia
- ✚ Colégio Casa-Mãe- Paredes, Portugalia
- ✚ IES La Vega de San Jose- Las Palmas- Spania
- ✚ Şervet Çambol İlköğretim Okulu- Kocaeli, Turcia

Prin activitățile desfășurate, elevii și profesorii implicați în proiect au ocazia de a-și forma și dezvolta competențele de comunicare în limbi străine, de utilizare a TIC, competente sociale și civice, de interrelaționare și, nu în ultimul rând, de a afla lucruri noi despre arta și știința din fiecare țară participantă la proiect.

Proiectul a fost demarat pornind de la constatarea că, din păcate, am ajuns să fim cunoscuți în Europa mai ales datorită exemplelor negative oferite de unii conaționali. Mai mult, din păcate nu de puține ori, am putut constata faptul că s-a ajuns la înradăcinarea unor stereotipii chiar și printre noi, românii, atât adulții cât și copiii considerând că românii sunt popor de mana a doua între popoarele europene. Ne dorim să încercăm să schimbăm această optică și să sădăm în sufletele elevilor noștri ideea necesității păstrării tradițiilor românești și a valorilor naționale. Avem ocazia unică de a ne aminti nouă înșine și a arăta și altor popoare că există multe motive pentru care putem fi mândri că suntem români, avem ocazia de a face cunoscute marile valori naționale din domeniul artelor și științelor.

Prezentăm, în continuare, câteva dintre activitățile care s-au desfășurat sau urmează a se desfășura în cadrul acestui proiect.

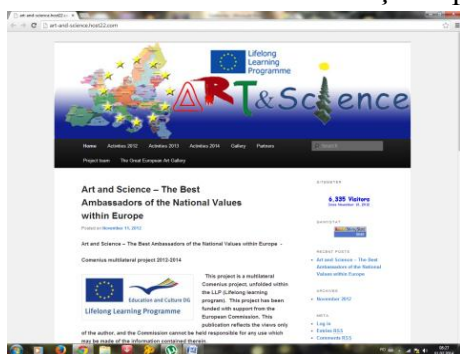
Pe parcursul lunii septembrie 2012, fiecare școală implicată în proiect a aplicat chestinare de evaluare inițială pe un eșantion reprezentativ de elevi, în vederea evaluării nivelului de cultură generală a acestora. S-au organizat, de asemenea, acțiuni de promovare a proiectului în cadrul școlii, s-au încheiat parteneriate de colaborare cu alte școli din Craiova, cu scopul promovării proiectului.

În luna octombrie 2012, o parte dintre elevii noștri au fost implicați într-un concurs cu temă “Sunt mândru că sunt roman!”, în timp ce alții au avut sarcina de a realiza prezentări multimedia intitulate “Valori naționale reflectate prin obiceiuri și tradiții de toamnă la romani”.

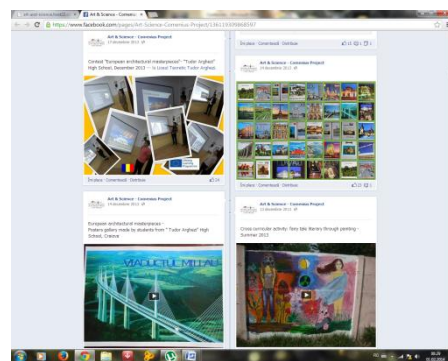
La sfârșitul lunii octombrie 2012, Liceul Teoretic “Tudor Arghezi” a fost gazda primei întâlniri de proiect, reunind la Craiova profesori și elevi din toate țările partenere. Cu acest prilej, elevii și profesorii liceului i-au întâmpinat pe oaspeți cu un program variat care a cuprins prezentarea școlii și a sistemului românesc de învățământ, a unor activități din programul de lucru al proiectului, precum “Sunt mândru că sunt roman!”, “Valori naționale reflectate prin obiceiuri și tradiții de toamnă”,

activități artistice și vizite la Muzeul Hidrocentralei “Porțile de Fier”, la Ansamblul Sculptural “Constantin Brâncuși” de la Târgu Jiu, precum și la Castelul Bran, cetatea Râșnov și Castelul Pelisor.

Următoarele activități de proiect au constat în realizarea

paginii web (<http://art-and-science.host22.com>), a logo-ului, a posterului și a broșurii de prezentare a proiectului, toate acestea fiind realizate cu concursul tuturor partenerilor de proiect. Elevii au avut ocazia de a se prezenta pe blogul și pe pagina Facebook a

proiectului - <https://www.facebook.com/pages/Art-Science-Comenius-Project/136119309868597>, legând prietenii cu alți elevi din țările partenere.

În cursul lunii februarie 2013 a avut loc cea de-a doua întâlnire de proiect, desfășurată în localitatea Paredes din Portugalia. Fiecare partener a prezentat obiceiuri și tradiții de iarnă specifice fiecărei țări, cu bucurie și uimire reușind să găsim atât aspecte comune, cât și elemente care ne diferențiază și ne conferă unicitate ca popoare în marea familie a Uniunii Europene.

Pe parcursul lunilor martie și aprilie, elevii noștri au avut ca sarcina de lucru realizarea unor postere și prezentări multimedia referitoare la viață și opera celor mai mari artiști și oameni de știință romani. Cu această ocazie, am organizat în școală o expoziție cu caracter permanent care prezintă cele mai bune lucrări ale elevilor, punând în paralel bazele unei mini-biblioteci electronice care include CD-uri cu prezentările elevilor noștri. Ne propunem că, prin activitățile ce le vom desfășura în continuare, să îmbunătățim această bază de date, care deși incompletă, reflecta în totalitate strădania și preocupările elevilor și cadrelor didactice coordonatoare.

În luna mai 2013 școala noastră a fost gazda unui simpozion interjudețean care a preluat titlul proiectului. Scopul organizării acestui eveniment a fost acela de a aduce în atenția elevilor și cadrelor didactice atât eforturile școlii noastre de promovare a valorilor românești la nivelul școlilor partenere și, implicit, a comunităților locale aferente, cât și o temă de maximă actualitate, aceea a utilizării în procesul de predare-învățare-evaluare a unor abordări din perspective crosscurriculare.

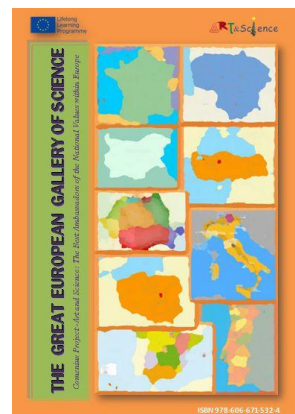
La sfârșitul lunii iunie 2013 a avut loc cea de-a patra întrunire de proiect din Bulgaria, la care fiecare partener a prezentat obiceiuri și tradiții de vară, având loc de asemenea o analiză calitativă a tuturor activităților desfășurate în cadrul proiectului.

Cel de-al doilea an de implementare a proiectului a debutat cu realizarea, în luna septembrie 2013, cu prilejul întrunirii de proiect din Turcia, a unei analize comparative a sistemelor de învățământ din țările partenere. Fiecare țară a prezentat propriul sistem de învățământ, având apoi loc o masă rotundă în care punctele comune, dar și aspectele diferentiatore au fost punctate.

Februarie 2014 a fost luna în care am organizat Conferința Națională „Drepturi și responsabilități ce deriva din calitatea de cetățean european”. Putem afirma, fără teama că am greși, faptul că acțiunea organizată a avut un real succes, articolele și studiile prezentate de către numeroșii participanți fiind incluse în revista conferinței.

Una dintre acțiunile de proiect cele mai interesante și plăcute a fost realizarea, cu colaborarea tuturor partenerilor de proiect, a unui album comun de prezentare a principalilor reprezentanți ai artelor din cele nouă țări, precum și a unei reviste de prezentare a realizărilor marilor oameni de știință din țările implicate în proiect.

Ambele lucrări pot fi vizualizate pe site-ul proiectului și descarcate gratuit accesând

<http://lectura.bibliotecadigitala.ro/?p=1719> si <http://lectura.bibliotecadigitala.ro/?p=1824>

O alta preocupare a profesorilor implicati in acest proiect a fost aceea a realizarii unui benefic schimb de experienta in domeniul metodologic cu privire la posibilitati de abordare din perspectiva mai multor discipline a unor teme de interes pentru elevi.

Rezultatul preocuparilor noastre in aceasta privinta a fost publicarea unui ghid metodologic care a reunit ideile tuturor profesorilor implicati in proiect cu privire la posibile abordări crosscurriculare. Ghidul poate fi consultat pe pagina web a proiectului sau poate fi descarcat gratuit de la <http://lectura.bibliotecadigitala.ro/?p=1952>

Trebuie adaugat faptul ca, pe parcursul celui de-al doilea an de implementare a proiectului, am efectuat o serie de mobilități de proiect, după cum urmează: septembrie 2013- întrunire de proiect la Darica, Turcia, noiembrie 2013- întrunire de proiect în Spania- Gran Canaria, în februarie 2014- cea de-a șaptea întrunire în Italia, Gubbio, aprilie 2014- întrunire de proiect în Polonia, localitatea Somonino, ultima întrunire de proiect având loc la sfârșitul lunii mai la școala parteneră din Franța.

Activitățile din proiect ne-au oferit prilejul de a deveni adevărați ambasadori ai popoarelor noastre în Europa, am avut șansa să dovedim că avem motive să fim mândri de istoria și de cultura noastră, încercând să demonstrăm cu argumente ca poporul român are un statut de membru al familiei europene, statut conferit atât de bogăția culturii noastre străvechi, dar și de caracterul de diversitate și complementaritate a acesteia la cultura europeană.

Proiectul este realizat cu sprijinul financiar primit în cadrul Programului Sectorial Comenius al Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții. Toate informațiile furnizate reprezintă responsabilitatea exclusivă a echipei de proiect, A.N. și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care este folosit conținutul acestor informații.

ABSTRACT

The article makes a short presentation of the most important activities unfolded during the two years of the implementation of the multilateral Comenius project „Art and Science- The Best Ambassadors of the National Values within Europe”.

Mention must be made that the project benefited from European funds through the Lifelong Learning Programme and it was coordinated by „Tudor Arghezi” High School, Craiova, Romania. The project involved nine partner schools from Romania Turkey, Spain, Italy, Portugal, Bulgaria, Poland, Lithuania and France.

The purpose of the project was to promote, through art and science, the most important national values. Consequently, most of the project activities aimed at making the most outstanding national artists and scientists better known at European level. Thus, the students and the teachers involved in this very demanding and ambitious project had the opportunity to enrich their knowledge regarding the national artists and scientists and their contribution to the European and world heritage and to considerably increase their social, IT and English language skills.

The activities and the outcomes of these are presented on the site of the project: <http://art-and-science.host22.com>.

PROIECTELE EUROPENE ATING PROBLEME STRINGENTE ALTE SOCIETĂȚII ACTUALE

Prof. CAMELIA BUZATU

Școala Gimnazială "Gh. Țițeica", Craiova, jud. Dolj

Școala Gimnazială "Gh. Țițeica", are tradiție în proiecte europene și toate au avut teme grevate pe problematica actuală-violența juvenilă, migrația europeană, activitățile extracurriculare realizate în unitățile școlare și rolul lor important în educația elevilor, educația în închisoare-a doua șansă pentru aceste persoane. Toate aceste activități cuprinse în proiecte se regăsesc cu imagini și explicații pe site-ul unității noastre școlare www.gheorghetiteica.ro. Unitatea școlară are în derulare în acest moment

două proiecte câștigate în 2013:

Second chance este titlul proiectului câștigat de **Asociația "Gheorghe Țițeica"**, asociația școlii noastre, un proiect grundtvig cu un mare impact emoțional deoarece se referă la educația formală și informală a persoanelor din penitenciare. Scopul proiectului fiind stabilirea nevoilor educaționale pentru aceste persoane și îmbunătățirea educației oferite de diverse instituții de învățământ, asociații sau ONG-uri. Proiectul are angrenate mai multe țări europene-**Spania**, Centre Formació Adults Jacint Verdaguer, Barcelona, **Italia**, Centro Territoriale Permanente "S.Pertini" Istruzione e Formazione età Adulta, **Turcia**, Gebze Halk Eğitimi Merkezi,

Estonia, Psühholoogilise Abi Keskus Ariadna, și **Polonia** Areszt Śledczy w Warszawie Białolece.

Activitățile proiectului au vizat o analiză de nevoie realizate de fiecare țară și apoi întocmirea de planuri de activități pentru realizarea unei educații mai bune în penitenciare.

Asociația noastră a realizat cu elevii din penitenciare numeroase activități extracurriculare: măștișoare, felicitări, podoabe de Crăciun, sporul casei, plase ornamentale, coifuri. Elevii din Penitenciarul de minori vor participa alături de elevii noștri la spectacolul de sfârșit de an școlar.

Un alt proiect cu o temă importantă este **Let's remove the most devastating threat, psychological violence, out of our society**-un proiect Comenius Regio. Alături de noi lucrează pentru diminuarea violenței psihologice în unitățile școlare, Casa Corpului Didactic Dolj, Școala Gimnazială "N.B. Locușteanu" Leu, Facultatea de Științe Sociale Craiova, Asociația de Studii Socio-Economice. Acest proiect este realizat cu instituții de învățământ din Malatya-Turcia.

Sigla proiectului realizată de elevi este elocventă și reliefează profunzimea temei și mesajul transmis.

Munca în echipă a fost interesantă și a solicitat imaginația cadrelor didactice și a elevilor implicați, astfel s-au realizat: afișe, postere, fluturași, broșuri, studiu științific al fenomenului, pantonime și piese specifice temei, flash-moburi etc. Sperăm ca prin acțiunile întreprinse de aproximativ 2000 de elevi antrenați în proiect să schimbăm mentalitatea elevilor cu privire la violența psihologică.

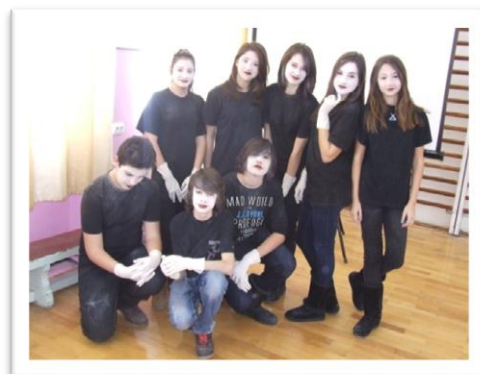
Webografie:

1. www.gheorghetiteica.ro;

ABSTRACT

Second chance is the project title won by the "George Țițeica". The project involved several European countries-Spain, Centre Formació Adults Jacint Verdaguer, Barcelona, **Italia**, Centro Territoriale Permanente "S.Pertini" Istruzione e Formazione età Adulta, **Turcia**, Gebze Halk Eğitimi Merkezi, **Estonia**, Psühholoogilise Abi Keskus Ariadna, și **Polonia** Areszt Śledczy w Warszawie Białolece.

Another project with an important theme is **Let's remove the most devastating threat, psychological violence, out of our society**-a Comenius Regio project. Together we are working to reduce psychological violence in schools, Casa Corpului Didactic Dolj, Școala Gimnazială "N.B. Locușteanu" Leu, Facultatea de Științe Sociale Craiova, Asociația de Studii Socio-Economice. This project is conducted by educational institutions in Malatya, Turkey.

TRAINING COURSE FOR TEACHERS (JUNE-2014) IN ANKARA, TURKEY

Mrs. EBRU GUVEN

Keçiören Counseling and Research Center, Ankara, Turkey

This training course was implemented in the Grundtvig Partnership *Building Strong School-Family-Community Relationships* LLP No: 2013-1-RO1-GRU06-29567 1. The target group was made from teachers.

The course consists in 16 hours of training course :

Module I Management of communication (5 hours)

•Module II Education for social values (5 hours)

•Module III Intercultural education (4 hours)

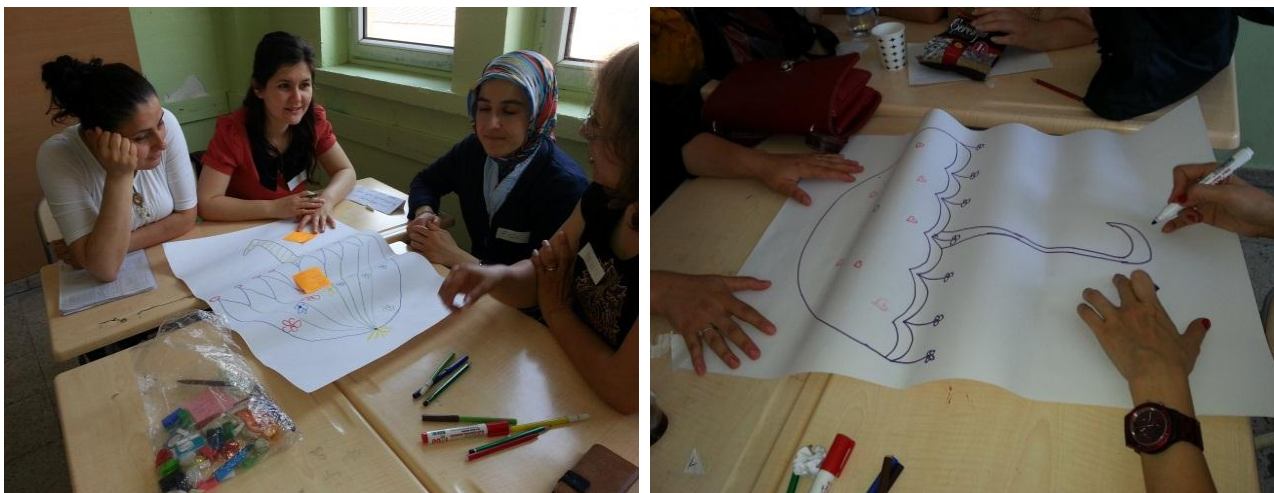
•Evaluation (2 hours)

The Teachers are from Genç Osman Anadolu Lisesi in Keçiören District Genç Osman High School teachers participating in training Course and the evaluation form; 9 male (30%), 21 are female (70%).The average age of the teachers 38,10.

During the course teachers makes lots of fun and enjoyed very much. We did the course when the schools are closed for the summer holiday. Therewere no students in school and they act more relax and they felt that they are students. The information given increases the sensitiveness of the subjects.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

DISEMINAREA CONCURSULUI JUDEȚEAN TEHNOFEST, EDIȚIA I

Prof. ELENA NUȚĂ
Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica”, Craiova, jud. Dolj

Concursul județean TehnoFest a debutat în anul școlar 2013 - 2014.

Este organizat de Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica” din Craiova cu sprijinul I.S.J.Dolj, și a fost înscris la prima ediție în CAEJ Dolj (Calendarul Activităților Extracurriculare Județene) la poziția 55, urmând ca în anul școlar 2014-2015 să se desfășoare ediția a II-a.

Concursul TehnoFest respectă principiile în baza cărora sunt organizate activitățile educative școlare și extrașcolare:

- ✓ recunoașterea statutului activității educative școlare și extrașcolare ca dimensiune a procesului de învățare permanentă;
- ✓ recunoașterea activității educative extrașcolare ca parte esențială a educației obligatorii;
- ✓ potențialul activității educative extrașcolare ca modalitate complementară de integrare socială și participare activă a tinerilor în comunitate;
- ✓ importanța promovării cooperării tuturor factorilor interesați, în vederea utilizării diverselor abordări didactice necesare creșterii calității procesului educațional;
- ✓ recunoaștere activității educative extrașcolare ca dimensiune semnificativă a politicilor naționale și europene în domeniul educației;

Acest proiect se remarcă prin rolul formativ pe care îl are prin dezvoltarea competențelor TIC, a abilităților practice și a simțului estetic.

Organizarea acestui concurs a pus în evidență importanța utilizării tehnologiei informației și comunicării în activități de învățare, de cunoaștere, realizare de diferite produse finite, activități extracurriculare și nu în ultimul rând de petrecere a timpului liber.

Prin implementarea acestui proiect s-a urmărit obținerea urătoarelor rezultate: folosirea tehnologiilor moderne de informație și comunicații în scopul creșterii calității activităților școlare și extracurriculare precum și facilitarea și prezentarea unor modalități inovatoare, de exprimare tehnică, științifică și artistică;

Concursul TehnoFest se încadrează în domeniul științific, s-a desfășurat pe o perioadă de șase luni cuprinzând următoarele activități: promovarea proiectului (la cercurile pedagogice pe diferite discipline, www.gheorghetiteica.ro, www.didactic.ro), înscrierea și primirea lucrărilor (pe adresa tehnofest@yahoo.com), organizarea expoziției (la Casa de Cultură Traian Demetrescu din Craiova), evaluarea și mediatizarea rezultatelor.

Obiectivele specifice ale concursului județean TehnoFest sunt:

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- Stimularea utilizării tehnologiei informației și comunicațiilor necesare pentru participarea activă și responsabilă la viața socială și care să faciliteze reușita în activitățile derulate în viitor;
- Promovarea lucrărilor efectuate de elevi;
- Educarea simțului estetic al elevilor pentru o viață cu noi și multiple provocări;
- Dezvoltarea unității de învățământ ca centru de resurse educaționale pentru comunitate;

Concursul s-a adresat elevilor din învățământul primar și gimnazial, respectiv învățătorilor și profesorilor care predau educație tehnologică și TIC (dar nu numai), dar a prezentat interes și pentru elevii și profesorii de liceu poate și pentru secțiunile pe care le-a cuprins:

- „*Turist în orașul meu*”, secțiune de referate ale elevilor
- „*Fotograf în orașul meu*”, secțiunea fotografii digitale realizate de elevi
- „*Cele patru anotimpuri*”, secțiunea desene realizate cu ajutorul aplicațiilor specifice pe calculator
- „*Personaje îndrăgite din desene animate*”, secțiunea desene, colaje

La concurs au participat 243 de lucrări ale elevilor de la clasa pregătitoare până la clasa a XII-a. Secțiunea cu cei mai mulți participanți a fost „*Personaje îndrăgite din desene animate*” urmată de „*Fotograf în orașul meu*” și „*Cele patru anotimpuri*”. La secțiunea „*Turist în orașul meu*” au participat elevi de gimnaziu și liceu.

Cu toate că a fost un concurs județean au fost participări din mai multe județe ale țării cum ar fi: Iași, Argeș, Vrancea, Neamț, Buzău, Caraș-Severin, Maramureș.

Nu pot să nu amintesc câteva din școlile participante din țară: CN „E. Racoviță” și CT „D. Leonida” din Iași, C.S.E.I. Tg. Neamț, Clubul Elevilor Vișeu de Sus, CTAM „C. Brâncuși” Craiova, L.T. Pentru Copii Cu Deficiențe Auditiv. Buzău, Ș.G. "Simion Mehedinți", Soveja, jud. Vrancea, etc.

Au fost acordate premiile I, II, III și mențiuni pe categorii de vârste pentru fiecare secțiune a concursului.

La jurizarea lucrărilor au participat și profesori din alte școli: Școala Generală „Sf. Dumitru”, Liceul de Arte „Marin Sorescu”.

Expoziția concursului realizată cu lucrările secțiunilor „*Fotograf în orașul meu*”, „*Cele patru anotimpuri*”, „*Personaje îndrăgite din desene animate*” a avut vernisajul marți, 13 mai 2014, ora 10⁰⁰ la Casa de Cultură Traian Demetrescu din Craiova, Salonul Medieval.

Lucrările expuse s-au remarcat prin originalitate, creativitate precum și diversitatea materialelor folosite în realizarea lor: materiale plastice (nasturi, paie, pet-uri), materiale textile, semințe, boabe de orez, plastilină, hârtie creponată, hârtie glace.

S-au observat modalități, tehnici diferite de abordare a temelor în funcție de specificul zonelor geografice ale țării. Acest lucru a adus un plus de valoare concursului și expoziției organizate.

La vernisaj au participat elevi, profesori, părinți, invitați de la I.S.J. Dolj și multe alte persoane plăcut surprinse de calitatea și originalitatea lucrărilor expuse.

Prin organizarea acestei expoziții s-a urmărit dezvoltarea unității de învățământ ca centru de resurse educaționale pentru comunitate precum și promovarea/mediatizarea lucrărilor elevilor și activității profesorilor îndrumători în rândul comunității.

Evenimentul a fost mediatizat în presa (Cuvîntul Libertății, Ziarul Olteniei, etc.), televiziunea locală (Oltenia 3TV) și pe site-urile www.gheorghetiteica.ro, www.didactic.ro.

Lucrările participante la concurs, fotografiile din timpul vernisajului expoziției, premiile acordate precum și alte informații specifice au fost adunate și se află inscripționate pe CD-ul cu ISBN 978-606-518-507-4, editura Arves.

Consider că această activitate s-a bucurat de interes în rândul elevilor și profesorilor ceea ce mă determină să o organizez și în anul școlar 2014-2015.

Bibliografie:

1. Regulament de organizare a activităților cuprinse în calendarul activităților educative, școlare și extrașcolare – Anexa 2 OMECTS nr.3035/10.01.2012

ABSTRACT

Country contest TehnoFest started in school year 20013-2014

It is organized by Secondary School “Gh. Titeica” from Craiova with the support of I.S.J. Dolj, it was included in the first edition in CAEJ Country (District Extracurricular Activities Calendar) at position 55, and in the 2014-2015 school year the second edition will take place.

This project is distinguished by the formative role that it plays in the development of TIC competences (TIC skills), practical skills(abilities) and aesthetic sense.

The contest's targets were students from primary and secondary school, respectively teachers who teach tehnological education and TIC, but also highschool students and teachers have shown interest maybe for the sections it included:

- “*Tourist in my town*”, section of student essays
- “*Photographer in my town*”, section of digital photos taken by students
- “*The four seasons*”, drawing section using specific computer applications
- “*Favorite cartoon charaters*”, section of drawings and collages

In the competition participated 243 works by students from the preparatory class up to class XII. The section with the most participants was “*Favorite cartoon charaters*, followed by “*Photographer in my tow*” and “*The four seasons*”. At the section “*Tourist in my town*” participated secondary school and highschool students.

Although it was a country competition there were participations from several countries such as Iasi, Arges, Vrancea, Neamt, Buzau, Caras-Severin, Maramureş.

The exhibition contest realized with the section works "Photographer in my city," "The Four Seasons", "Favorite cartoon characters" opened on Tuesday, May 13, 2014, at 10⁰⁰, at Traian Demetrescu Culture House from Craiova, Medieval Fair .

The goal of organizing this exhibition was to develop the school as a resource center for community education and promotion / coverage of student work and the activity af guiding teachers in the community.

The participating works, photos from the opening of the exhibition, awards and other specific information were gathered and are printed on CD ISBN 978-606-518-507-4, publishing house:Arves.

LICEUL TEORETIC “TUDOR ARGHEZI”, CRAIOVA – GAZDA CONCURSULUI JUDETEAN “MAREA GALERIE EUROPEANA DE STIINTA SI TEHNOLOGIE” –EDIȚIA I

Prof. MARIA- CRISTINA ROTARU¹, PROF. ANCA BĂRBULESCU²

^{1,2}Liceul Teoretic “Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

În perioada 7-11 aprilie 2014, Liceul Teoretic “Tudor Arghezi” a fost organizatorul concursului județean “**Marea galerie europeană de știință și tehnologie**” (activitatea a fost inclusă în Calendarul activităților educative județene Dolj 2014, la pozitia 29). Concurusul a fost inspirat de activitățile organizate în cadrul proiectului multilateral Comenius “Art and Science- The Best Ambassadors of the National Values within Europe”, fiind ulterior inclus în programul de activități de proiect. În plus, organizarea unei noi ediții a acestui concurs, în aprilie 2015, va contribui la asigurarea sustenabilității proiectului.

Concurusul s-a desfasurat pe 3 secțiuni, după cum urmează:

1. Mari oameni de știință români și realizările lor remarcabile
 - ✓ Postere/colaje format A4 elevii claselor I-VIII - 22 lucrări înscrise
 - ✓ Eseuri (maxim 2 pagini) elevii claselor V-XII- 20 lucrări înscrise
 - ✓ Prezentări multimedia (Power Point, film, etc) (maxim 20 slide-uri, 5 minute) elevii claselor V-XII- 40 lucrări înscrise
2. Mari oameni de știință europeni și realizările lor remarcabile
 - ✓ Postere/colaje format A4 elevii claselor I-VIII- 21 lucrări înscrise

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- ✓ Eseuri (maxim 2 pagini) elevii claselor V-XII- 30 lucrări înscrise
- ✓ Prezentări multimedia (Power Point, film, etc) (maxim 20 slide-uri, 5 minute) elevii claselor V-XII – 25 lucrări înscrise
- 3. Europa: remarcabile realizări arhitectonice
- ✓ Prezentări multimedia (Power Point, film, etc) (maxim 20 slide-uri, 5 minute) elevii claselor V-XII – 30 lucrări înscrise
- ✓ Postere/colaje format A4 elevii claselor I-XII- 32 lucrări înscrise

La concurs au fost înscrise în total 220 lucrări, participarea fiind de peste 220 de elevi, coordonați de 70 de profesori din 16 județe (Dolj, Olt, Teleorman, Neamț, Iași, Timiș, Maramureș, Călărași, Bacău, Giurgiu, Suceava, Alba, Mureș, Dâmbovița, Bihor, Botoșani) și din București. Participarea a depășit numărul de participanți previzionat (200 elevi), iar în ceea ce privește amploarea la nivel național, considerăm că activitățile de promovare au fost foarte bine planificate și realizate. S-au acordat peste 60 de premii și mențiuni, lucrările fiind, în majoritate, de foarte bună calitate. La nivelul liceului am avut participanți la toate secțiunile și la toate nivelurile; apreciem în mod special implicarea profesorilor coordonatori și a elevilor.

Din comisia de organizare și evaluare a concursului au făcut parte 12 profesori și personal auxiliar din școală (conducerea liceului, coordonatorul de proiecte și programe- profesor de informatică, doi profesori de limba română, un profesor de latină, un profesor de biologie, un profesor de fizică, doi profesori de chimie, un profesor de geografie, un profesor de limba engleză, 2 profesori de arte plastice, serviciul secretariat, laboranta școlii).

Deoarece obiectivele propuse au fost în totalitate atinse, atât prin calitatea lucrărilor prezentate și diversitatea acestora, cât și prin interesul manifestat, ne-am propus organizarea unei noi ediții a acestui concurs și am făcut deja toate demersurile necesare, pentru avizarea concursului și introducerea acestuia în CAER 2015. Concursul, aflat în anul 2015 la a II-a ediție, se va desfășura la nivel interjudețean în perioada, 06-10 aprilie 2015.

ABSTRACT

The article makes a presentation of the contest entitled “The Great European Gallery of Science and Technology” which was organized by “Tudor Arghezi” High School, Craiova, Romania in April 2014 and it also announces the organization of a new edition of the contest in April 2015.

The contest was inspired by the activities unfolded within the Comenius project “Art and Science- The Best Ambassadors of the National Values within Europe” and it is meant to be one means through which the project staff want to ensure the sustainability of the project.

ROLUL BLOGULUI ÎN PARTENERIATUL INTERNAȚIONAL GRUNDTVIG PENTRU ÎNVĂȚARE “TEACHING RECYCLING AND ENVIRONMENTAL EDUCATION”

prof. GEORGETA MANAFU¹, prof. MARIANA LULACHE²

¹Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, ²Colegiul Tehnic Energetic, Craiova, jud. Dolj

Școala Gimnazială „Nicolae Velea”, Cepari, Argeș implementează în perioada august 2013- iulie 2015 Parteneriatul Internațional pentru Învățare Grundtvig „Teaching recycling and Environmental Education”, parteneri fiind:

- ULIXES SCS, ITALIA
- ASSOCIATION "SOCIAL CENTER BURGAS", BULGARIA
- SCOALA GIMNAZIALA NICOLAE VELEA CEPARI
- SYDDANSK ERHVERVSSKOLE, DANEMARCA
- THE ENVIRONMENTAL ACADEMY LTD., ANGLIA
- NORTH MATRA ENVIRONMENTAL PROTECTION ASSOCIATION, UNGARIA
- MONTE, DESENVOLVIMENTO ALENTEJO CENTRAL ACE, PORTUGALIA

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- MALATYA PROVINCE DIRECTORATE OF NATIONAL EDUCATION, TURCIA
Parteneriatul pentru Învățare Grundtvig „Teaching recycling and Environmental Education”
are ID-ul european 2013-1-IT2-GRU06-51838 6 și ID-ul național GRU-13-P-LP-56-AG-IT.
Principalele activități care se desfășoară în cadrul proiectului sunt:

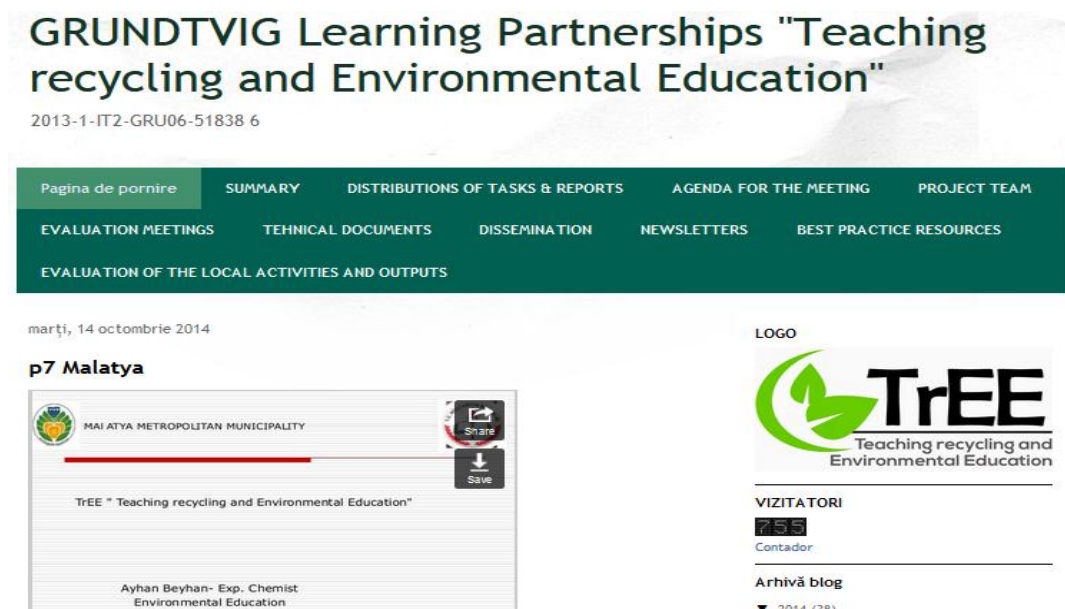
- studii de cecetare
- schimb de experiență și bune practici
- activități de formare
- diseminarea rezultatelor proiectului
- monitorizare și evaluare
- raportare la agențiile naționale

Prezentările de la activitățile pe care le desfășurăm sunt popularizate pe blogul proiectului:

<http://www.teachingrecycling2013.blogspot.ro/>

În cadrul blogului există 11 meniuri principale, au fost încărcate 38 de prezentari și filme. Blogul a fost vizitat de 755 de utilizatori până la finalul lunii octombrie 2014.

Pe blog au mai fost digitizate chestionare de evaluare pentru a obține feedback la întrunirile din Bulgaria și Turcia. Chestionarele au fost accesate de partenerii din proiect participanți la întruniri.

Pentru a evalua activitățile la nivel local s-a realizat un chestionar online care a fost accesat de staff, learners, stakeholders, profesorii, părinții elevilor din Scoala Nicolae Velea Cepari și membrii comunității locale.

<http://www.teachingrecycling2013.blogspot.ro/p/evaluation-of-local-activities-and.html>

În luna septembrie 2014 a fost diseminată întrunirea din Bulgaria și au fost postate imagini și filme online de la activitățile desfășurate în proiect. În octombrie 2014 s-a realizat un raport al activităților desfășurate la nivel local pe baza chestionarelor online accesate de learners, staff, membrii comunității locale, stakeholders și a fost prezentat la întrunirea din Turcia.

Tot la întrunirea din Turcia au mai fost prezentate:

- Reciclarea și educația pentru mediu de Hasan Toman
- Educația pentru mediu în Malatya de Ayhan Beyhan expert chimist
- Regiunea și orașul Malatya de reprezentantul Turciei
- Utilizarea materialelor reciclabile în teatru de reprezentantul Italiei
- Raport al activităților realizate și prezentarea activităților care se vor desfășura în perioada noiembrie-aprilie 2014 de un alt reprezentant al Italiei

S-a decis ca întrunirea din Portugalia să se desfășoare în perioada 20-23 aprilie 2015. S-a lucrat într-un mod cooperant și flexibil în cadrul unei echipe internaționale, multiculturale și multilingvistice,

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

iar participanții la reuniune și-au dezvoltat aptitudinile și competențele civice, interpersonale, interculturale, sociale și ecologice.

Tot pe blog se pot vizualiza diseminări ale proiectului în presa din Turcia accesând linkurile:

<http://www.malatyaguncel.com/geri-donusum-ve-cevre-egitimi-projesi-265421h.htm>

<http://www.milliyet.com.tr/atik-maddelerden-geri-donusum-sergisi-malatya-yerelhaber-425596/>

<http://www.malatyaazhaber.com/geri-donusum-ve-cevre-egitimi-projesi/8969/>

<http://www.malatyaguncel.com/geri-donusum-ve-cevre-egitimi-projesi-265421h.htm>

<http://www.54haber.com/malatya/atik-maddelerden-geri-donusum-sergisi-acildi-h64112.html>

<http://www.yenihaberler.com.tr/malatya/atik-maddelerden-geri-donusum-sergisi-acildi-h43885.html>

http://www.malatyanethaber.com/TR/haber/2030_geri-donusum-sergilendi

<http://malatya.meb.gov.tr/www/geri-donusum-ve-cevre-egitimi-projesi/icerik/562>

<http://www.haberfx.net/atik-maddelerden-geri-donusum-sergisi-acildi-haber-1785991/>

<http://www.dogudanhaberler.com/atik-maddelerden-geri-donusum-sergisi-acildi-48283h.htm>

[http://www.habermalatya44.com/24576_CHP%E2%80%99li-Belediye-Baskani-](http://www.habermalatya44.com/24576_CHP%E2%80%99li-Belediye-Baskani-K%C3%BCt%C3%BCphane-Kapatmaz.html)

[K%C3%BCt%C3%BCphane-Kapatmaz.html](http://www.habermalatya44.com/24576_CHP%E2%80%99li-Belediye-Baskani-K%C3%BCt%C3%BCphane-Kapatmaz.html)

<http://www.yesilercishaber.com/haber/21032/atik-maddelerden-geri-donusum-sergisi-acildi.html>

Proiectul este realizat cu sprijinul financiar primit în cadrul Programului Sectorial Grundtvig al Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții. Toate informațiile furnizate reprezintă responsabilitatea exclusivă a echipei de proiect, A.N. și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care este folosit conținutul acestor informații.

ABSTRACT

The „Nicolae Velea” secondary school in Cepari, Arges is implementing an international Grundtvig learning partnership, “Teaching recycling and Environmental Education” between July 2013 and August 2015 along with the following partners:

- ULIXES SCS, ITALY
- ASSOCIATION "SOCIAL CENTER BURGAS", BULGARIA
- SCOALA GIMNAZIALA NICOLAE VELEA CEPARI, ROMANIA
- SYDDANSK ERHVERVSSKOLE, DENMARK
- THE ENVIRONMENTAL ACADEMY LTD., THE U.K.
- NORTH MATRA ENVIRONMENTAL PROTECTION ASSOCIATION, HUNGARY
- MONTE, DESENVOLVIMENTO ALENTEJO CENTRAL ACE, PORTUGAL
- MALATYA PROVINCE DIRECTORATE OF NATIONAL EDUCATION, TURKEY

The international Grundtvig learning partnership “Teaching recycling and Environmental Education” is identified at the European level as 2013-1-IT2-GRU06-51838 6 and at the national level as GRU-13-P-LP-56-AG-IT.

Until now the project activities were organized according to the plan in the application form.

ROLUL IT ÎN PARTENERIATUL INTERNAȚIONAL MULTILATERAL LEONARDO DA VINCI “DEVELOPMENT OF GUIDANCE AND COUNSELLING INSTRUMENTS IN VOCATIONAL EDUCATION”

prof. GEORGETA MANAFU¹, prof. OANA POPESCU²
^{1,2}Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

Liceul Teoretic “Tudor Arghezi” a implementat în perioada august 2012- iulie 2014 parteneriatul internațional multilateral Leonardo da Vinci “Development of guidance and counselling instruments in vocational education” având numărul național LLP-LdV/PAR/2012/RO/179 și numărul proiectului 22012-1-TR1-LEO04-35830 5, parteneri fiind:

- Comune di Sant'Angelo in Vado, ITALIA
- Avanos Kiz Teknik Ve Meslek Lisesi, TURCIA
- Liceul Tehnologic Transporturi Auto, ROMÂNIA
- Professional High School of Electronics and Electrical Engineering "Marie Curie", BULGARIA
- Profesionālas Izglitības Kompetences Centrs "Liepājas Valsts Tehnikums", LETONIA
- Kadis, SLOVENIA
- Fundacion Para El Desarrollo De La Ciencia Y La Tecnologia En Extremadura (FUNDECYT), SPANIA
- Fundacja Rozwoju Inicjatyw Edukacyjnych I Społecznych, POLONIA

Rolul IT a fost esențial în realizarea produselor finale ale proiectului:

1. **Grupul yahoo-** Seven_leonardo@yahoogroups.com- Acesta este un grup yahoo public cu membri din toate țările partenere. El a fost creat pentru o mai bună comunicare în timp real și conține baze de date pentru toate întâlnirile și dosare cu documentele necesare și rezultatele proiectului. Conține deasemenea 950 de mesaje.

2. **Blogul proiectului.** S-a folosit www.blogger.ro pentru crearea blogului, care poate fi accesat de la linkul: <http://www.leonardovocationalguide.blogspot.ro/>. Blogul a fost creat de coordonatorul din partea Liceului Teoretic „Tudor Arghezi”, dra. Georgeta Manafu. Pe blog au fost încărcate prezentări, filme, documente furnizate de toți partenerii. Blogul conține 17 meniuri principale și 105 materiale încărcate, și a fost vizitat de 8610 utilizatori. Materialele sunt postate în timp real.

3. **Panoul proiectului.** Fiecare partener a creat un panou al proiectului cu informații despre proiect și imagini de la activitățile desfășurate.

4. Logo, Newletters, Leaflets, DVD cover

5. **Grupul deschis GIVET de pe Facebook**-<https://www.facebook.com/groups/132457550269138/>
Este un grup deschis în care s-au înscris 144 membri. Pe grup sunt postate revistele, imagini de la întrunirile de proiect, filme.

6. Studii și chestionare legate de implementarea orientării profesionale

Pentru realizarea studiului de cercetare:

-au fost digitizate pe blogul proiectului chestionare care au fost aplicate elevilor din școlile din Turcia, România, Bulgaria și Letonia și fiecare partener a prezentat rezultatele într-un raport online.

-toți partenerii din proiect au prezentat modul de implementare al orientării profesionale în țara lor. S-a realizat un studiu "TRANSNATIONAL COMPARISON OF VET GUIDANCE SYSTEMS".

7. Studii de cercetare în domeniul inserției pe piața muncii a absolvenților, legătura dintre formarea profesională și meserie

Pentru a realiza "Studii de cercetare în domeniul inserției pe piața muncii a absolvenților, legătura dintre formarea profesională și meserie":

-au fost selectate chestionare

-au fost digitizate chestionare pe blogul proiectului și accesate online de elevii de gimnaziu

- s-a realizat o interpretare grafică a rezultatelor obținute

- consilierii psihopedagogici au concluzionat

- s-a realizat un raport online al studiului de cercetare care a fost postat pe blogul proiectului

8. Prezentarea legislației românești privind orientarea profesională

Documentul conține informații referitoare la sistemul de orientare profesională din România. El include date despre dezvoltarea sistemului de orientare, despre cadrul legal, despre organizare și despre activitățile desfășurate, despre furnizori de formare și exemple de bune practici.

9. Filmulețe de diseminare despre toate întrunirile

Au fost create și postate online pe blogul proiectului filmulețe de diseminare despre toate întrunirile. Filmele sunt realizate cu imagini de la întrunirile de proiect. Pozele au fost realizate la activitățile desfășurate dar și când ne deplasăm pe stradă la locațiile respective sau la programul cultural și sunt dovada participării persoanelor la mobilitate. Ele au fost realizate de coordonatorul proiectului din școala noastră.

10. Proiectul activității de perfecționare pentru Conferința Internațională.

Proiectul Conferinței Internaționale a fost aprobat de CCD Dolj. Obiectivul general al activității a fost împartășirea exemplelor de bună practică pentru a promova o abordare inovatoare în domeniul educației.

11. Profesorul de engleză de la Liceul Teoretic Tudor Arghezi împreună cu coordonatorul au realizat **Newsletter nr. 6** în care sunt prezentate activitățile desfășurate la întrunirea din România, Conferința Internațională, informații accesare chestionare feedback și informații privind materialele pentru diseminare și despre următoarele întruniri. Sunt inserate câteva imagini de la activitățile desfășurate. Revista a fost formată de coordonatorul proiectului și postată pe blog și în grupul GIVET.

12. Numărul 1 al revistei "Share knowledge and good practices regarding the use of IT/e-Learning in VET guidance". Această revistă reunește lucrările prezentate în cadrul Conferinței Internaționale "Share knowledge and good practices regarding the use of IT/e-Learning in VET guidance" organizată în data de 24.04.2014 de la secțiunile:

- E-Learning, Software educațional, prezentări multimedia utilizate în procesul instructiv-educativ, în activitatea de consiliere și orientare în carieră;
- Educația permanentă în societatea cunoașterii. Diseminări de proiecte și cursuri L.L.P.

13. Numărul 2 al revistei "Share knowledge and good practices regarding the use of IT/e-Learning in VET guidance". Această revistă reunește lucrările prezentate în cadrul Conferinței Internaționale "Share knowledge and good practices regarding the use of IT/e-Learning in VET guidance" organizată în data de 24.04.2014 de la secțiunile: Consiliere și orientare profesională și Creativitate și inovație în procesul instructiv-educativ

14. Numărul 3 al revistei "Share knowledge and good practices regarding the use of IT/e-Learning in VET guidance"

Această revistă este o colecție de articole prezentate în cadrul secțiunilor Conferinței Internaționale "Share knowledge and good practices ..."

- E-learning, softuri educaționale folosite în procesul educativ și în consiliere și orientare în carieră
- Consiliere și orientare profesională
- Educația permanentă în societatea cunoașterii. Diseminare de cursuri și proiecte L.L.P.
- Creativitate și inovație în procesul instructiv-educativ

15. Plan de carieră pentru 45 de elevi de la Liceul Teoretic Tudor Arghezi

Pentru a realiza planul de carieră au fost aplicate 2 chestionare elevilor de la gimnaziu care au fost digitizate pe blogul proiectului și accesate online de elevi.

45 de elevi au realizat:

- arborele profesional, având rolul de a identifica în ce măsură opțiunile privind cariera ale elevilor sunt influențate de profesiile din propria familie;
- decizia în privința liceului și implicit a specializării
- descrierea profesiei pentru care optează: abilități necesare și traseul educațional.

16. Articole pentru revista "E-booklet with good practice in VET guidance"

Profesorii de la Liceul Teoretic Tudor Arghezi au scris un articol despre TEST CENTRAL care a fost tradus în limba engleză. Test central este:

- un consorțiu de editori de teste, companii de consultanță specializate în adaptarea, etalonarea, publicarea și distribuția de instrumente psihometrice.
- un proiect profesionist care contribuie la dezvoltarea psihologiei românești, concentrat pe psihodiagnostic și evaluarea psihologică
- auditat și certificat de către Business Quality

17. Platforma de eLearning multilingvistică conține filmele realizate de partenerii din proiect dar și alte informații privind consilierea și orientarea în carieră.

18. Conferința Internațională "Share knowledge and good practices regarding the use of IT/e-Learning in VET guidance". Activitatea s-a desfășurat pe patru secțiuni:

- E-learning, softuri educaționale folosite în procesul educativ și în consiliere și orientare în carieră
- Consiliere și orientare profesională
- Educația permanentă în societatea cunoașterii. Diseminare de cursuri și proiecte L.L.P.
- Creativitate și inovație în procesul instructiv-educativ

Poiectul este realizat cu sprijinul financiar primit in cadrul Programului Sectorial Leonardo da Vinci al Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții. Toate informațiile furnizate reprezintă responsabilitatea exclusivă a echipei de proiect, A.N. și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul in care este folosit conținutul acestor informații.

ABSTRACT

Between August 2012 and July 2014, the “Tudor Arghezi” Theoretical Highschool implemented the international multilateral partnership Leonardo da Vinci “Development of guidance and counseling instruments in vocational education” with the national number LLP-LdV/PAR/2012/RO/179 and the project number 22012-1-TR1-LEO04-35830 5, along with the following partners:

- Comune di Sant’Angelo in Vado, ITALY
- Avanos Kiz Teknik Ve Meslek Lisesi, TURKEY
- Liceul Tehnologic Transporturi Auto, ROMANIA
- Professional Highschool of Electronics and Electrical Engineering "Marie Curie", BULGARIA
- Profesionālas Izglitības Kompetences Centrs “Liepājas Valsts Tehnikums”, LATVIA
- Kadis, SLOVENIA
- Fundacion Para El Desarrollo De La Ciencia Y La Tecnologia En Extremadura (FUNDECYT), SPAIN
- Fundacja Rozwoju Inicjatyw Edukacyjnych I Społecznych, POLAND

The final results of the project are:

- The Yahoo group
- The project blog
- The panel of the project in each organization
- The partners’ presentations about their country, city, organization, educational system, VET guidance presented during the first project meeting in Turkey.
- The logo, 7 newsletters, leaflets, a DVD cover
- The GIVET open group on Facebook
- Research and questionnaires about the implementation of VET guidance
- Research studies in terms of labor market insertion of graduates in the labor market, the correlation between training and the craft
- Legislation, presentations about VET guidance
- The E-booklet with examples of good practice in VET guidance.
- The E- multilingual platform
- VET guidance instruments – tests used in career counseling and guidance
- DVD with videos of crafts
- The International Conference regarding VET guidance “Share knowledge and good practices regarding the use of IT/e-Learning in VET guidance”
- An Online magazine from the conference and CD with ISBN- “Share knowledge and good practices regarding the use of IT/e-Learning in VET guidance” no. 1, no.2, no.3
- Career Plans.

PROIECT EDUCAȚIONAL

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

VIOLENȚA - O FALSĂ IMAGINE A PUTERII

Prof. DANIEL RAD¹, prof. RALUCA POP²

^{1,2}Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, Baia Mare, jud. Maramureș

MOTTO: ``Păstrează violența în minte, acolo unde îi e locul. `` (Brian Aldiss, 1925)

ARGUMENT: Violenta a devenit o realitate crudă în viața cotidiană, un fenomen social care tinde să ia amploare și ale cărui consecințe sunt deosebit de grave. Cei mai expuși acestui fenomen sunt tinerii care uneori trăiesc această dramă în propriile familii, alteleori în școală sau în cercurile în care se învârt.

Am inițiat acest proiect, pentru a preveni sau pentru a reduce vulnerabilitatea tinerilor în fața violenței prin desfășurarea unor activități: educaționale, culturale și sportive .

SCOPUL PROIECTULUI: Consolidarea relației școală-familie-comunitatea și ameliorarea fenomenului violenței în școală.

OBIECTIVE:

- Să definească violența;
- Să identifice formele de violență școlară;
- Să identifice situațiile de violență școlară;
- Să cunoască efectele violenței asupra lor și asupra celor din jur;
- Să analizeze cauzele care au determinat manifestările agresive;
- Participarea activă și conștientă la exercițiile propuse;
- Să utilizeze cunoștințele acumulate în sens pozitiv (campanii anti-vioență);

GRUP ȚINTĂ: 60 de elevi

PARTENERIATE:

- Penitenciarul Baia Mare
- Poliția Municipiului Baia Mare
- I.S.J.M.M
- Casa Corpului Didactic
- C.J.A.P.P
- Părinți

COMPONENTA TIMP: Perioada de desfășurare: octombrie 2014- mai 2015

RESURSE MATERIALE:

- Fondul de carte existent în C.D.I.
- Materiale puse la dispoziție de psihologul școlar și de la C.J.A.P.P., MM. ;
- Pliante
- Informații facilitate de Poliția Municipiului Baia Mare.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

NR. CRT.	ACTIVITĂȚI ÎN CADRUL PROIECTULUI	TERMEN	RESPONSABILITĂȚI
1	Popularizarea proiectului în rândul tinerilor și înscrierea lor la activitățile din proiect.	Octombrie	Prof. psih. Liana Rotaru Prof. Raluca Pop Prof. Rad Daniel Prof. doc. Aurelia Both
2	Documentarea elevilor în C.D.I cu privire la această temă - identificarea diferitelor tipuri de temperament; -identificarea formelor de agresivitate; -cunoașterea riscului la care se expun prin adoptarea în anumite situații a	Octombrie	Prof. psih. Liana Rotaru Prof. bibl. Maria Bârlea Prof. doc. Aurelia Both

	unui comportament agresiv; -identificarea cauzelor pentru care unii tineri ajung să fie violenți;		
3	Șezătoare : ``Lecții de viață.`` Tinerii așezați în cerc vor povesti pe rând fapță de violență reală pe care au trăit-o sau au auzit-o ei.	Noiembrie	Prof. psih. Liana Rotaru Prof. Rad Daniel Prof. Pop Raluca Prof. doc. Aurelia Both
4	Vizită la Penitnciarul Baia Mare, unde tinerii vor intra în contact cu persoane private de libertate datorită unor acte de violență.	Decembrie	Prof. psih. Liana Rotaru Prof. Rad Daniel Prof. doc. Aurelia Both Dir.Adj.Intervenție Psihosocială d-ra Crina Suciu
5	Masă rotundă cu tema: ``Echilibrul Spiritual`` - vor avea loc discuții referitoare la importanța adoptării unui comportament manierat în anumite situații neplăcute cu invitatul special		Prof. Raluca Pop Prof. Rad Daniel
6.	„Nu te lăsa influențat!” -elevii vor confecționa pliante si afise care vor conține texte împotriva comportamentului agresiv și le vor împărți tuturor elevilor liceului.		Prof. psih. Liana Rotaru Prof. doc. Aurelia Both

EVALUAREA PROIECTULUI

- Aplicarea cunoștințelor dobândite în proiect în cadrul orelor de educație antreprenorială, psihologie ,religie, consiliere și orientare;
- Generalizarea proiectului în toată unitatea de învățământ.

RÉSUMÉ

En général, les jeunes gens prennent de la drogue parce qu'ils veulent changer quelque chose dans leur vie. La jeune génération se trouve souvent à la recherche de son identité, dans une époque pleine des problèmes existentielles, elle prends comme une refuge la consommation de l'alcool et des substances nocives diverses. A l'aide de nos partenères de ce poojet (la police, l'hospital municipaux, la famille etc.) on a essayé d'identifier quelques-unes des raisons pour lesquelles les jeunes en prennent : pour s'évader du quotidien ou se relaxer, par ennui, pour se sentir adulte, pour se rebeller ou peut etre pour avoir une nouvelle expérience.

Ils ont une fausse impression en pensant que la drogue est une solution à leur problème mais en fin de compte, elle devient le problème. La solution est de s'informer et de ne jamais commencer à prendre de drogue.

En conclusion, on a déroulé ce projet en rellation directe avec la comunauté locale et la famille pour repondre aux besoins des adolescents de notre Collège car l'adolescence est une période à risque, des nouvelles expérimentations marquée par le recul vis-à-vis des parents, de l'école et le besoin de s'identifier à ses pairs.

Le projet a été un grand succès grace aux activités culturelles, educatifs et sportifs déroulés.

**PROIECT DE PARTENERIAT
„ECOLOGIZAREA MEDIULUI - ELEVUL ECOLOGIST”**

Prof. ing. MARIA MONCICĂ
Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu”, Breaza, Prahova

A. INFORMAȚII DESPRE APLICANT

Numele instituției/unității de învățământ aplicante: Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu”

Adresa completă : Str. Republicii, nr 69, Breaza

Nr. de telefon/fax : 0244/ 340627

Site și adresă poștă electronică: lic_vlaicu@yahoo.com / www.ltav.go.ro

Persoană de contact: **Prof. Maria MONCICĂ**, prof.ing. Educație tehnologică

B. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

B.1. Titlul proiectului: **Ecologizarea mediului-elevul ecologist**

B.2. Categoria în care se încadrează proiectul: Ecologic- cultural -civic- turistic

C. REZUMATUL PROIECTULUI :

a.Ce fel de activitate este : Proiect Ecologic- cultural -civic- turistic

b.Număr de elevi implicați: 100 elevi din ciclul gimnazial.

c.Activități propuse, în ordinea în care se vor desfășura :

c.1 Activități desfășurate în toate școlile partenere

1.Elaborarea proiectului;

2.Elaborarea unei broșuri care să conțină etapele proiectului , regulamentul de desfășurare și distribuirea ei elevilor participanți;

3.Formarea echipelor de profesori și elevi (20 elevi) **care se vor deplasa pentru trei zile în județul școlii partenere, pentru participarea la activitățile impuse în proiect și care vor locui alături de elevi și de familiile acestora.**

4.Activitate de ecologizare a mediului, (curtea școlii și a zonelor limitrofe, parcurile din oraș) desfășurată pe întreaga perioadă a proiectului de către cei 100 participanți.

5.Realizarea lucrărilor de desen și pictură pentru expoziția cu tema “Elevul ecologist-ocrotitorul mediului”

c.2 Activități desfășurate la Liceul Teoretic “AUREL VLAICU” Breaza, cu participarea școlilor partenere

1. „Să încercăm să ne cunoaștem!” – educație istorică și culturală-

2.„Cercul de arte vizuale” – educație intracurriculară; atelier de lucru;

3.„Ecologizarea mediului”-educație ecologică și turistică:

4.“ Plantarea arbuștilor ornamentali”- educație ecologică și civică:

5. „Arta teatrală și vestimentară- natura reflectată în teatru și în cusăturile tradiționale brezene ” – educație cultural – artistic

6. „Amenajarea mediului pentru scopuri turistice- vizita la Terenul de Golf”-

7.Conducerea grupului de elevi și profesori, de la școlile partenere, la tren

c.3 Activități desfășurate la Școala Generală „Mihai Eminescu” Năsăud și Școala Generală „Tiberiu Morariu” Salva , cu participarea școlilor partenere

1.„Să încercăm să ne cunoaștem!” – educație istorică și culturală

2.„Să înțelegem natura prin cântec”– educație cultural-artistică

3.„Natura protejată de om”– educație ecologică-

4.„Ecologizarea zonei stabilite”– educație ecologică

5.“ Plantarea arbuștilor ornamentali”- educație ecologică și civică

6.„Conducerea grupului de elevi și profesori”, de la școlile partenere, la tren

d. Parteneri:

1.-Școala Generală „Mihai Eminescu” - Năsăud – schimb de 20 elevi de la fiecare școală, însoțiți de către trei profesori.

2. Școala Generală „Tiberiu Morariu” - Salva - schimb de 20 elevi de la fiecare școală, însoțiți de către

trei profesori.

3. Primăria Breaza: ne asigură mijloacele de transport, puieții de arbuști ornamentali

4. Casa de Cultură: ne pun la dispoziție sala pentru desfășurarea spectacolului

5. Asociația de Părinți : susținere financiară pentru activitățile ce se desfășoară în timpul anului, în timpul liber al elevilor, în perioada 28-30 octombrie când primim elevii de la cele două școli și în perioada 4-6 mai 2014 când ne deplasăm la școlile din Năsăud.

D. PREZENTAREA PROIECTULUI

D.1. Argument justificare, context (analiză de nevoi)

Protejarea mediului ambiant este una dintre problemele de mare actualitate ale întregii omeniri, una din temele fundamentale ale epocii contemporane. Nerezolvarea ei poate avea efecte grave pentru omenire. De felul în care este menținută integritatea mediului depinde sănătatea omului și calitatea vieții acestuia. Acest proiect își propune să implice activ elevii, părinții și comunitatea locală atât în conștientizarea problemelor ecologice cât și responsabilizarea și educarea în scopul protejării acestuia.

Acțiunile concrete din cadrul proiectului vor contribui la formarea și dezvoltarea unor convingeri și deprinderi ecologice, fiind în același timp și un exercițiu de comunicare și un mod de relaționare în cadrul parteneriatului educațional.

D.2. Obiectivul general /scopul

Ecologizarea unor zone și îngrijirea spațiilor verzi ale școlilor.

D.3. Obiectivele specifice ale proiectului

1. realizarea de activități instructiv-educative și practice, cu scopul de a informa elevii și cadrele didactice, părinții și comunitățile locale în legătură cu problemele actuale de mediu, dar și de a dezvolta în rândul copiilor responsabilitatea față de comunitatea lor și mediul în care aceștia trăiesc și învață.
2. dezvoltarea abilităților de comunicare, relaționare, lucru în echipă prin antrenarea elevilor de la cele trei școli, a profesorilor, părinților și membrilor comunității în derularea unor activități cu caracter practic ce vizează implicarea în proiecte de dezvoltare din zona localităților Breaza, Bistrița și Salva
3. implicarea partenerilor din comunitate în proiectele de dezvoltare ale școlilor, dezvoltarea interesului acestora pentru colaborarea cu școala.
4. stimularea copiilor pentru a desfășura activități cu caracter experimental și demonstrativ, prin care contribuie la păstrarea sănătății mediului în care trăiesc (colectarea materialelor re folosibile, recoltarea plantelor medicinale și a unor fructe benefice sănătății, îngrijirea unor spații verzi, cultivarea plantelor ornamentale, economisirea apei și energiei electrice).

D.4. Descrieți grupul țintă căruia i se adresează proiectul

Elevi de 7-15 ani (ciclu gimnazial)- Naționalitatea elevilor: români, ucrainieni,

D.5. Durata proiectului 1 an, perioada- 15 septembrie 2013- 15 iunie 2014

D.6. Descrierea activităților: Activități desfășurate în toate școlile partenere

1. Activitatea nr. 1

- a. Descrierea activității: Colectivul de profesori din fiecare școală, comunicând permanent, folosindu-se de metodologia elaborată de M.E.C.S privind elaborarea proiectelor școlare, vor realiza proiectul.
- b. Modalități de evaluare: prin folosirea fișei de evaluare a proiectelor școlare

2. Activitatea nr. 2

- a. Tema activității: „Elaborarea unei broșuri care să conțină etapele proiectului , regulamentul de desfășurare și distribuirea ei elevilor participanți; „
- b. Descrierea activității: Folosind dotarea cu mijloacele IT din școală se va realiza o broșură care va cuprinde programul de activități, (data și locul de desfășurare, responsabili, sarcini pe elev/ grup de elevi) și regulamentul de desfășurare al proiectului(pentru elevi și părinți)
- c. Modalități de evaluare: prin analizarea proiectului întocmit și utilizarea regulamentului de desfășurare a acestor tipuri de activități școlare.

3. Activitatea nr. 3

- a. Tema activității: „Formarea echipelor de profesori și elevi (20 elevi) care se vor deplasa pentru trei zile în județul școlii partenere, pentru participarea la activitățile impuse în proiect și care vor locui alături de elevi și de familiile acestora”

b. Descrierea activității: Colectivul profesorilor coordonatori ai proiectului împreună cu profesorii diriginți vor stabili elevii care pot să se deplaseze la școlile partenere. În perioada 4-6 mai 2014 și dispun de condițiile de cazare și masă pentru a primi un elev de la școlile inițitoare de proiect din Năsăud.

c. Modalități de evaluare: prin analizarea proiectului întocmit și utilizarea regulamentului de desfășurare a acestor tipuri de activități școlare.

4. Activitatea nr. 4

a. Tema activității: „**Activitate de ecologizare a mediului, (curtea școlii și a zonelor adiacente, parcurile din oraș) desfășurată pe întreaga perioadă a proiectului de către cei 100 participanți**”

b. Descrierea activității: Colectivul profesorilor coordonatori ai proiectului împreună cu elevii, organizați pe grupe, pe clase vor realiza ecologizarea curții școlii (a corpului A și corpului B de clădire) și a zonelor adiacente. Vor afișa lunar la afișier graficul desfășurării activității stabilindu-se grupa fruntașă. (Se desemnează un profesor care să facă evaluarea activității pentru fiecare grupă)

c. Modalități de evaluare: realizarea unui grafic care să cuprindă prezența la activitatea de proiect, o notă pentru modul în care s-a desfășurat ecologizarea, o notă pe eficiența activității.

5. Activitatea nr. 5

a. Tema activității: „**Realizarea lucrărilor de desen și pictură pentru expoziția cu tema “Elevul ecologist-ocrotitorul mediului”**”

b. Descrierea activității: Elevilor li se va da tema ; o vor executa sub stricta îndrumare a profesorului coordonator (profesor de arte vizuale) până la data de 21 octombrie. În săptămâna 24-28 se va realiza expunerea lor astfel încât să poată fi prezentată partenerilor de la școlile din Năsăud , partenere.

c. Modalități de evaluare: Un juriu alcătuit din trei profesori , participanți la proiect, și prof. de arte vizuale vor nota lucrările alcătuind un clasament preliminar., cel final fiind realizat împreună cu profesorii parteneri.

Activități desfășurate la Liceul Teoretic “AUREL VLAICU” Breaza, cu participarea școlilor partenere

6. Activitatea nr. 6

a. Tema activității: „**„Să încercăm să ne cunoaștem!”** – educație istorică și culturală

b. Descrierea activității: Primirea oaspeților(profesorii și elevii de la cele două școli din Năsăud), integrarea în familiile brezene. Prezentarea școlii, muzeului de istorie (exponate culese de profesorii școlii sau primite ca donații, realizate prin valorificarea resurselor locale) și produselor realizate de elevii de la ciclul gimnazial la orele de educație tehnologică.

c. Modalități de evaluare: Spectacolul va fi filmat și pus pe un CD. Va participa la concurs alături de spectacolul care se va ține la școlile din Năsăud pe 6 mai 2014

7. Activitatea nr. 7

a. Tema activității: „**Cercul de arte vizuale**” – educație intracurriculară; atelier de lucru;

b. Descrierea activității: Prezentarea expoziției de desene și pictură, **expoziția cu tema “Elevul ecologist-ocrotitorul mediului”**. Evaluarea lucrărilor, acordarea diplomelor și premiilor.

c. Modalități de evaluare: Un juriu alcătuit din câte doi profesori de la fiecare școală vor nota lucrările și vor acorda premii pentru cele mai frumoase și originale lucrări de desen și pictură. Acordarea de diplome și premii.

8. Activitatea nr. 8

a. Tema activității: „**„Ecologizarea mediului”**”-educație ecologică și turistică:

b. Descrierea activității: ecologizarea unei zone de pe valea Prahovei, oraș Breaza. Elevii vor primi saci de plastic și mănuși și vor desfășura, pe grupe și parcele de lucru, activitățile:

i. strângerea gunoaielor din zona stabilită;

ii. observarea zonei de împădurire, alunecările de teren

iii. măsuri de protejare a mediului și de protecție a animalelor

c. Modalități de evaluare: La sfârșitul activității de strângere a gunoaielor se vor examina zonele de lucru urmărindu-se gradul de curățire și modul în care au fost depozitate gunoaiile zonele stabilite.

Se va face un clasament.

9. Activitatea nr. 9

- a. Tema activității: „ *Arta vestimentară- natura reflectată în cusăturile tradiționale brezene* ” – educație cultural – artistic
- b. Descrierea activității: În sala Casei de Cultură va avea loc un spectacol susținut de ansamblul de dansuri populare al Casei de Cultură Breaza, format din elevi de la Liceul Aurel Vlaicu” .
- c. Modalități de evaluare: La sfârșitul activității de plantare se vor examina zonele de lucru urmărindu-se modul în care au fost plantați arbuștii(verticalitate, legarea de arac) și curățenia efectuată după plantare. Se va face un clasament pe școli.

10. Activitatea nr. 10

- a. Tema activității: „*Amenajarea mediului pentru scopuri turistice- vizita la Terenul de Golf*”- educație ecologică.
- b. Descrierea activității: Vizitarea terenului de Golf pentru a se observa cum construirea acestei locații nu a modificat ecosistemul.
- c. Modalități de evaluare: Se vor face fotografii . Se vor înregistra interviuri cu personalul locației, interviuri luate de la elevii participanți pentru a se înregistra impresiile lor. Toate se vor pune pe CD-ul proiectului.

11. Activitatea nr. 11

- a. Tema activității:„*Conducerea grupului de elevi și profesori, de la școlile partenere, la tren,*”
- b. Descrierea activității: Grupul de elevi și profesori de la școlile din Năsăud vor pleca cu trenul spre destinația Năsăud. Grupul de la Breaza se va deplasa la Năsăud în perioada 4-6 mai 2014.
- c. Modalități de evaluare: Se va face prezența și se va urmări modul în care se face urcarea în tren.

D.7. Descrieți rezultatele așteptate ca urmare a implementării proiectului

- 1. implicarea partenerilor din comunitate în proiectele de dezvoltare ale școlilor, dezvoltarea interesului acestora pentru colaborarea cu școala.**
2. familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a elevilor, pentru desfășurarea unor activități cu caracter ecologic, în vederea însușirii unor cunoștințe din domeniul respectiv;
3. popularizarea experiențelor pozitive privind educația pentru ecologie și cultivarea dragostei pentru natură a școlarilor și diseminarea informațiilor specifice proiectului;
4. sprijinirea elevilor în însușirea unui set de valori și grija pentru mediu, motivația și dorința de a participa la acțiuni menite să îmbunătățească condițiile de mediu;
5. stimularea copiilor pentru a desfășura activități cu caracter experimental și demonstrativ, prin care contribuie la păstrarea sănătății mediului în care trăiesc (colectarea materialelor refolosibile, recoltarea plantelor medicinale și a unor fructe benefice sănătății, îngrijirea unor spații verzi, cultivarea plantelor ornamentale, economisirea apei și energiei electrice).
6. însușirea unor norme de comportament ecologic specifice asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, a societății și mediului și formarea unei atitudini dezaprobatoare față de cei care încalcă aceste norme;lărgirea sferei cunoștințelor referitoare la problemele de mediu specifice acestor zone geografice;
7. educarea capacității de a ocroti și respecta natura;
8. antrenarea lor în activități menite să contribuie la îngrijirea unor arbori, a spațiului verde;
9. formarea unui comportament civic, etic și a deprinderilor de păstrare și iubire a naturii;
- 10. implicarea părinților în acțiuni cu caracter ecologic și participarea unor reprezentanți ai acestora la schimburile de experiență;**

D.8. Prezentați modalitatea de evaluare și indicatorii de evaluare ai proiectului

- (a) Evaluarea fiecărui segment
- (b) Evaluarea curentă a activităților și a obiectivelor
- (c) Redactarea rapoartelor finale
- (d) Portofoliu
- (e) Cum se pot difuza rezultatele
- a. Prin transmiterea către instituțiile implicate în realizarea proiectului
- b. Printr-un plan de măsuri pentru repetarea / continuarea acțiunii

(f) **Tipul produsului final realizat**

- a. Pliante ,diplome, ecusoane ;
- b. Vizionări de soft educațional
- c. Afișe, jucării din materiale refolosibile, tablouri, elemente decorative
- d. Expoziții de pictură pe temă
- e. Postarea de imagini efectuate în timpul proiectului, pe site-ul www.edtehno.info
- f. Publicarea unui material, despre activitățile realizate, în revista „Aripi” a liceului Teoretic „Aurel Vlaicu” Breaza
- g. Un CD-cu un fisier AVI care să cuprindă imagini și muzică din întreg proiectul desfășurat de colectivele de elevi și profesori din cele două județe
- h. Ecologizarea zonei stabilite în proiect, în localitățile Breaza, Bistrița și Salva;
- i. Plantarea de arbuști ornamentali în curtea școlii și parcul orașului;

D.9. Arătați care sunt beneficiarii direcți și indirecti ai proiectului

- a) elevii, profesorii de la : Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu” – Breaza, Școala Generală „Mihai Eminescu” - Năsăud, Școala Generală „Tiberiu Morariu” - Salva
- b) părinții elevilor implicați în proiect;
- c) comunitatea orașului prin ecologizarea zonelor stabilite și plantarea arbuștilor ornamentali.

D.10. Arătați cum veți asigura continuitatea / sustenabilitatea proiectului - proiectul se derulează deja de trei ani, (pe durata celor trei ani sub tema de „ Natura și viața”) **fiind susținuți și ajutați de comunitatea locală și Asociația Comitetului de Părinți** -continuarea proiectului o vom face tot prin această colaborare.

D.11. Menționați activitățile de promovare/mediatizare și de diseminare pe care intenționați să le realizați în timpul implementării proiectului și după încheierea acestuia

- prin revista școlii, afișe, la orele de dirigenție, la ședințele cu părinții și cele ale Comitetului de părinți;

RÉSUMÉ

L'évolution rapide de la vie sociale génère une demande continue des procès de renouvellement des connaissances des habitudes et des valeurs durant toute la vie.

De la perspective d'une analyse systémique, l'éducation que les parents offrent à leurs enfants apparaît comme une dimension de l'éducation permanente et l'école est le milieu social organisatorique dans lequel l'univers de l'enfant se développe en dépassant la contrainte de la dépendance maternelle.

L'éducation est celle qui perfectionne l'être humain, elle est reçue au sein de la famille, à l'école et dans la communauté.

Dans la relation école-famille-communauté, chaque élément entre en relation l'un avec l'autre. La collaboration de l'école avec la famille présuppose non seulement une information réciproque sur tout ce qui tient de l'orientation de l'enfant mais aussi une responsabilisation des parents en ce qui regarde les problèmes que cette action comporte.

Pour consolider un groupe de valeurs stables et cohérentes qui soutiennent l'école dans la formation d'un comportement adéquat pour les enfants, d'un style de vie sain, mental, psychique, physique et socio-moral, nous avons pensé à impliquer la famille et la communauté dans une collaboration des écoles.

La famille représente l'élément clé dans la socialisation de l'enfant avec les autres enfants de leur école et des autres écoles, étant consultée par rapport aux activités éducatives extra curriculaires.

À la suite des recherches effectuées dans les écoles des États- Unis et d'Europe on s'est rendu compte que si les écoles, les familles et les communautés collaborent comme partenaires, les bénéficiaires de cette collaboration sont les élèves.

Le partenariat a un rôle particulier dans le fonctionnement de l'école dans la réalisation de ses objectifs:

- 1. aide les professeurs dans leur travail;
- 2. perfectionne les habiletés scolaires des élèves;

3. ameliore les programmes d'étude et le climat scolaire;
4. ameliore les habiletés éducatives des parents des élèves;
5. développe les habiletés de lyders des parents;
6. facilite le lien qui se crée entre les familles, le personnel de l'école et de la communauté;
7. offre des services et des supports aux familles;
8. crée une atmosphère plus sûre à l'école.
9. aide le management de l'école;

Le but de la réalisation de cette sorte de partenariat este le désir commun d'aider les élèves à obtenir de très bons résultats dans l'accumulation des connaissances à l'école pour réussir à aboutir aux étapes supérieures de l'apprentissage et pour leur préparation de futurs adultes.

Le moment où les élèves, les parents, la communauté deviennent et se considèrent des partenaires dans l'éducation, autour des élèves prend naissance une communauté de support qui peut fonctionner comme un engrenage bien mis au point.

Les partenariats représentent une composante essentielle dans l'organisation et le développement de l'activité de l'école. Ils ne sont plus considérés comme une simple activité optionnelle ou un simple problème de relation publiques.

Il faut tenir compte que les écoles de tous degrés sont des organisation responsables pour l'éducation formelle des enfants et des adolescents et elles ont l'obligation de s'acquitter responsabilité comme d'une partie du système social qui inclut les familles et les communautés.

Les objectifs spécifiques du partenariat ont été:

1. la réalisation des activités éducatives ayant comme but d'informer les élèves et les éducateurs, les parents et les communautés locales, quelles sont les problèmes actuels de l'environnement mais aussi pour développer chez les enfants la responsabilité vis-à-vis de leur communauté et de leur milieu naturel où ils vivent et apprennent.
2. le développement des habiletés de communiquer, de relationer, de travailler en équipe par l'implication des élèves de 3 écoles, de leurs professeurs, parents et des membres des communautés dans le déroulement des activités à caractère pratique qui visent la participation dans des projets de développement des localités, Breaza, Bistrita, Salva.
3. l'implication des partenaires des communautés dans les project de développement des écoles pour éveiller leur intérêt afin de collaborer avec l'école;
4. la stimulation des enfants pour réaliser des activités à caractère expérimental et démonstratif, pour contribuer ainsi à la sauvgarde du milieu naturel dans lequel ils vivent.

Le projet de partenariat "Écologisation - l'élève écologiste" a facilité la réalisation des liens d'amitié entre les élèves des écoles différentes du pays (les élèves ont été hébergés par les familles des élèves participants).

Le succès en a été total, c'est pourquoi, cette année on essaye la continuation du projet avec les mêmes écoles et le même thème (L'École Gymnasiale "Mihai Eminescu", Năsăud et l'École Gymnasiale "Tiberiu Morariu", Salva).

**DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE DE LA LICEUL
TEHNOLOGIC „HORIA VINTILĂ”, DIN SEGARCEA, ÎNTR-UN CADRU CULTURAL EUROPEAN
PROIECT NR. 2014-1-RO01-KA101 – 000919**

**Prof. NICOLETA-CRISTINA SÂMCEA¹, prof. CLAUDIA-LUCIA VIDA²
Liceul Tehnologic “Horia Vintilă”, Segarcea, jud. Dolj**

Liceul Tehnologic “Horia Vintilă”, din Segarcea este o unitatea școlară care a luat ființă prin comasarea Liceului Teoretic „Horia Vintilă” și Liceului Tehnologic Agricol în anul 1998. Cuprinde, ca forme de școlarizare, învățământ primar, gimnazial, liceal și profesional. Învățământul liceal este structurat pe filiera teoretică și tehnică. Filiera teoretică cuprinde profilul real, cu specializarea: matematică-informatică și profilul uman, specializarea filologie, cursuri de zi.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

Filiera tehnologică, profilul tehnic cuprinde domeniul mecanic cu specializarile: tehnician mecanic pentru întreținere și reparații și tehnician mecatronist, cursuri de zi și școala profesională, cu calificările de nivel 2: mecanic auto și mecanic agricol.

În anul școlar 2013-2014, Liceul Tehnologic "Horia Vintilă" școlarizează un număr de 750 de elevi sub îndrumarea a 50 de cadre didactice calificate. Activitatea se desfășoară în două localuri, unul situat în strada Unirii, numărul 33, în cadrul caruia funcționează ciclurile primar, gimnazial și liceal, filiera teoretică, iar altul situat în strada Republicii, numărul 8, în cadrul lui, funcționând ciclul liceal, filiera tehnologică. Bază materială cuprinde: 22 săli de clasă, 6 laboratoare (fizică, chimie, biologie, informatică, legislație rutieră), 3 ateliere școlare pentru desfășurarea activității de instruire practică a elevilor de la filiera tehnologică, o bibliotecă și o sală de sport modernă, dată în folosință în anul 2004.

Misiunea școlii noastre este de a promova calitatea actului educațional, de a oferi șanse egale tuturor elevilor, astfel încât aceștia să devină absolvenți activi și eficienți, apti să se integreze socio-profesional în viața comunității.

Instituția noastră școlară își propune să:

- asigure un climat favorabil în cadrul caruia elevii să se simtă autonomi și competenți;
- asigure accesul elevilor la toate formele de învățământ din oferta educațională, fără niciun fel de discriminare;
- formeze abilitățile și competențele elevilor, care să le asigure acestora succesul profesional și personal, în condițiile sociale actuale
- dezvolte interesul elevilor pentru educația permanentă;
- garanteze pregătirea specializată a elevilor la filiera teoretică și tehnologică și să asigure posibilități de aprofundare și diversificare a acestora;
- garanteze educația formativă pentru viața a elevilor, corelată cu cerințele demersului de integrare europeană;
- coopereze cu instituții europene, în vederea extinderii accesului tuturor elevilor la educația europeană;
- ofere orașului Segarcea și Doljului, absolvenți activi și capabili să se integreze socio-profesional în diferitele structuri comunitare

Scopul acestui proiect va consta în facilitarea dezvoltării de competențe de către 8 cadre didactice, din unitatea noastră, pentru îmbunătățirea calității managementului școlar, promovarea creativității și a diversității lingvistice; dezvoltarea resurselor bazate pe TIC; îmbunătățirea calității în toate sectoarele educației.

Obiective:

1. profesarea unui management de calitate superioară europeană atât la nivelul clasei, cât și la nivelul unității de învățământ
2. utilizarea preponderentă a metodelor activ-participative, în procesul de predare-învățare-evaluare, adaptate noilor programe de învățământ europene
3. utilizarea frecventă a TIC în cadrul diferitelor discipline

Grup țintă: 8 cadre didactice de la Liceul Tehnologic „Horia Vintilă”, Segarcea, de la diverse niveluri de învățare, fără discriminare de gen și mediu de proveniență, cu dorința de dezvoltare a competențelor specifice și transdisciplinare, cu deschidere către culturile și civilizațiile altor țări europene

Activități: management de proiect, pregătire inițială, derularea cursurilor și monitorizare, validare, certificare, diseminare

Rezultate:

1. Cursul „LEADERSHIP AND COMMUNICATION IN EDUCATION”:

a) Rezultate pentru profesori:

- comunicare eficientă și abilități sociale dezvoltate
- asertivitate sporită și abilități crescute de ascultare activă
- cunoștințe îmbogățite de dinamică de grup și negociere
- competențe îmbunătățite de gestionare, auto-control și evaluare, în munca de echipă

b) Rezultate pentru elevi:

- 20 de elevi de gimnaziu cu cunoștințe însușite despre bazele comunicării
- 50 de elevi de liceu, filiera teoretică care cunosc conceptul de asertivitate și principiile ascultării active
- 50 de elevi de liceu, filiera teoretică care știu să lucreze mai bine în echipa
- 50 de elevi de liceu, filiera tehnologică, care știu ca sustină o conversație eficientă

c) Rezultate pentru instituție:

- diminuarea numărului de conflicte de la nivelul instituției de învățământ
- minim 2 parteneriate încheiate cu instituții europene

2. Cursul „Action Methods Improving Motivation and Quality in Learning Environments”:

a) Rezultate pentru profesori:

- capacitate crescută de a crea un climat favorabil învățării
- abilități dezvoltate de clarificare a scopului învățării
- capacitate sporită de organizare și utilizare a resurselor învățării
- abilitate crescută de gestionare a componentelor intelectuale și emoționale ale învățării

b) Rezultate pentru elevi:

- 20 de elevi din ciclul primar capabili să-și organizeze mai bine procesul învățării
- 40 de elevi de gimnaziu cu abilități dezvoltate de clarificare a scopului învățării
- 30 de elevi de liceu, filiera teoretică care știu să-și organizeze și să utilizeze diferite tipuri de resurse în procesul învățării

c) Rezultate pentru instituție:

- 20 de cadre didactice care știu să gestioneze eficient componentele intelectuale și emoționale ale învățării
- minim 2 parteneriate încheiate între instituția noastră și instituții din străinătate

3. Cursul „CREATIVITY AND INNOVATION IN TEACHING AND TRAINING & HOW TO USE MUSIC, ART, ICT AND SPORT IN EDUCATION”:

a) Rezultate pentru profesori:

- cunoștințe îmbogățite referitoare la noile paradigme educaționale
- abilități crescute de crearea lecțiilor multidisciplinare
- utilizarea crescută a metodelor active de predare-învățare-evaluare
- competențe îmbogățite de încurajare a creativității

b) Rezultate pentru elevi

- 20 de elevi de clasa a III-a cu rezultate mai bune la învățătura, datorate utilizării metodelor active de învățare
- 50 de elevi de liceu, filiera tehnologică cu creativitate dezvoltată

c) Rezultate pentru instituție

- 20 de cadre didactice care își adaptează metodele de predare în funcție de stilul de învățare a elevilor
- minim 2 parteneriate încheiate cu instituții europene

4. Cursul: „EFFECTIVE USE OF ICT IN EDUCATION”:

a) Rezultate pentru profesori:

- idei practice îmbogățite pentru modul de încorporare a tehnologiei informației și comunicării în lecții
- buna cunoaștere a tendințelor actuale în domeniul TIC și a modului în care acestea pot fi aplicate în crearea unui e-lecții
- capacitatea crescută de utilizare a platformei Moodle, în cadrul orelor
- abilități și cunoștințe crescute în crearea și implementarea blog-urilor și wiki-urilor
- competențe interculturale îmbogățite

b) Rezultate pentru elevi:

- 30 de elevi de gimnaziu care știu să creeze un blog
- 25 de elevi de liceu, filiera teoretică, profil real care știu să utilizeze platforma Moodle
- 40 de elevi de liceu, filiera tehnologică care știu să creeze wiki-uri

c) Rezultate pentru instituție:

- 40 de cadre didactice care știu să încorporeze tehnologia informației și comunicării în lecțiile lor
- minim 1 parteneriat încheiat cu o instituție europeană

5. Cursul „ENGLISH AND CULTURE-TRINITY COLLEGE DUBLIN: A Course for Teachers of English as a Foreign Language”:

a) Rezultate pentru profesor:

- buna cunoaștere a metodologiei de predare a limbii engleze
- abilități sporite în oferirea de oportunități egale tuturor elevilor
- competențe dezvoltate în utilizarea resurselor în învățare
- conștientizarea interculturală crescută

b) Rezultate pentru elevi:

- 30 de elevi de clasa a X-a, profil uman, cu rezultate mai bune la engleză, datorită utilizării mai eficiente a metodologiei de predare de către profesor
- 20 de elevi de liceu, filiera tehnologică, cu competențe de limba engleză îmbogățite
- 20 de elevi cu oportunități reduse, de la liceu, profil tehnic cu competențe interculturale sporite

c) Rezultate pentru instituție

- 2 profesori de engleză cu informații actualizate despre metodele active de predare
- 9 cadre didactice din catedra limbă și comunicare cu abilități dezvoltate în acordarea de șanse egale tuturor elevilor, în învățare
- minim 1 parteneriat încheiat între instituția noastră și instituțiile europene

Bibliografie:

1. Celia Burton, Norma Michael, *A practical Guide to Project Management*, Ed. Kogan Page, 1997
2. O.Nicolaescu, I. Verboncu, *Management*, Editura Economică, București, 1996

ABSTRACT

The purpose of this project is to facilitate the development of skills for the eight teachers in our school in order to improve the quality of school management, to promote creativity, linguistic diversity and the development of ICT resources, to improve quality in all sectors of education, to encourage the efficient use of results.

Objectives :

1. High quality European management, both in the classroom and at school level;
2. Predominant use of active-participatory methods in teaching, learning and assessing educational programs adapted to the new European curriculum
3. Frequent use of ICT in the various disciplines;

Target group: eight teachers from "Horia Vintilă" Technological High School, Segarcea, who teach at different levels, without discrimination regarding gender and origin, with the desire to develop specific and trans-disciplinary skills and open to other cultures and civilizations from Europe, teachers that have previously participated in a maximum of two international trainings and having an intermediate level of English.

Results:

- enriched knowledge on assertiveness, group dynamics and negotiation
- developed social skills with real impact on creating a positive climate for learning and educational resources management by using concrete materials, direct experience and examples from everyday life
- enhanced skills of conflict management at classroom and school level
- Increased ability to create multi-disciplinary lessons
- developed skills in the effective use of methods that enable learning and encourage creativity
- skills in collaborative project development and teaching, according to the learning styles of our students
- enhanced skills in providing equal opportunities to all students and in creating a sense of belonging to the EU
- developed language skills through the use of various techniques

**INTRUNIREA DIN BULGARIA DIN PARTENERIATUL INTERNAȚIONAL MULTILATERAL
LEONARDO DA VINCI “DEVELOPMENT OF GUIDANCE AND COUNSELLING INSTRUMENTS IN
VOCATIONAL EDUCATION”**

prof. ELENA ALINA OPREA
Liceul „Traian Vuia”, Craiova, jud. Dolj

Învățarea continuă are implicații majore în consilierea profesională și vice versa. Comisia Europeană a recunoscut acest lucru făcând din consilierea profesională una din cele șase priorități în implementarea învățării continue (Comisia Comunităților Europene, 2011). Țările europene au identificat numeroase beneficii pe care le poate avea consilierea profesională:

- Poate îmbunătăți **eficiența sistemelor educaționale și de formare** (o gamă complexă de oportunități de învățare, prevenirea abandonului școlar și îmbunătățirea ratei de absolvire, contribuie la motivarea superioară a studenților pe măsură ce este mai probabil ca ei să participe la programe legate de propriile interese, capacități și aspirații...).
- Poate **ajuta la atingerea țelurilor pieții muncii** (de asemenea o mai bună potrivire între cerere și ofertă prin promovarea profesiilor deficitare; indivizii care sunt satisfăcuți cu slujbele lor sau cu alegerile lor profesionale sunt mai probabil să fie motivați și prin urmare productivi....)
- Poate **încuraja egalitatea și includerea de natură socială** (serviciile de consiliere profesională pot ridica aspirațiile grupurilor dezavantajate și să îi susțină în a câștiga access la oportunități care altfel le-ar fi fost negate...).

Cea de – a 5 – a întâlnire a parteneriatului internațional multilateral Leonardo da Vinci “Development of guidance and counselling instruments in vocational education” având numărul național LLP-LdV/PAR/2012/RO/179 și numărul proiectului 22012-1-TR1-LEO04-35830 5 a avut loc în Sliven (Bulgaria), de pe 11 până pe 15 septembrie 2013.

Acest proiect a fost o oportunitate în a ghida elevii să-și identifice capacitățile și abilitățile și a ajuta organizațiile să stabilească o metodologie a consilierii.

Majoritatea elevilor care se află pe cale să își aleagă drumul spre o educație viitoare sunt nesiguri și indeciși în legătură cu ocupația pe care s-o aleagă și ce școală oferă cele mai bune opțiuni. Uneori Consilierea Profesională pe care o primesc este inadecvată; prin urmare, ei nu știu ce oportunități de carieră au în fața lor. Orice decizie greșită pe care o pot lua le-ar putea afecta în mod negativ Procesul de Învățare Continuă. Pentru a evita o astfel de situație, acest proiect și-a propus să dezvolte o metodologie a consilierii elevilor printr-o gamă largă de oportunități pentru Formarea lor Profesională și/sau Educațională viitoare

Întâlnirea din Bulgaria a avut loc la Liceul Profesional de Electronică și Inginerie Electrică ” Marie Curie”. La întâlnire au participat 40 de persoane. Prezentarea școlii a inclus profesiile dobândite, laboratoarele renovate pentru formarea profesională și proiectele aflate sub influența diferitelor programe naționale și europene. Școala luptă împotriva lipsei de motivare în organizarea competițiilor, activităților extracuriculare, activităților sportive și vizitelor în cadrul companiilor locale.

Începând cu 2012/2013 PHSEE “Marie Curie” colaborează cu succes cu Centrul pentru Îndrumare Profesională deschis în același an. Timpul petrecut pentru îndrumarea VET de grup este de 4 ore pe an pentru elevii care termină învățământul secundar/clasele a XI – a și a XII – a/. Au fost prezentate exemple de materiale de consiliere aplicate studenților de la PHSEE “Marie Curie”.

Vizită la Centrul de Îndrumare Profesională din Sliven

Centrul lucrează în cadrul unui proiect finanțat prin sprijinul Centrului pentru Dezvoltarea Resurselor Umane și Fondul Social European. Echipa Centrului de Îndrumare Profesională i-a informat pe participanții la întâlnire în legătură cu activitățile sale prin organizarea unui atelier de lucru și furnizarea materialelor folosite în consilierea studenților din Sliven.

Vizită la Liceul Profesional de Transporturi din Burgas.

Prezentarea proiectului ” Formarea în școlile profesionale o metodă sigură spre angajarea cu succes și integrarea socială a copiilor provenind din minoritățile etnice. În acest proiect municipalitatea din Burgas lucrează în parteneriat cu două licee profesionale și patru școli secundare.

În timpul vizitei participanții au făcut schimb de bune practici în domeniul educației profesionale și formării copiilor cu nevoi speciale, care prezintă risc de abandon școlar timpuriu. Vizita ar putea fi benefică viitoarelor parteneriate și noilor proiecte legate de integrarea copiilor din minoritățile etnice.

REZULTATELE ȘI ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

E-BOOKLET

Partenerul român de la Liceul Tehnologic de Transporturi Auto va fi partenerul ce va conduce și coordona E-booklet – ul de bune practici pentru Îndrumarea VET. A fost prezentat un șablon în legătură cu design-ul și conținutul.

VIDEO – URILE MESERIILOR

Partenerii au căzut de acord în Slovenia în privirea alegerii meseriilor ale căror video – uri vor fi realizate. Video – urile vor fi prezentate la întâlnirea din Polonia.

ABSTRACT

Lifelong learning has major implications for career guidance, and vice versa. The European Commission has recognised this, making career guidance one of its six priorities in implementing lifelong learning (Commission of the European Communities, 2001). European countries have identified numerous benefits that career guidance can have:

- It can **improve the efficiency of education and training systems** (complex range of learning opportunities, preventing dropouts and improve graduation rates, contributes to higher motivation of students as they are more likely to attend programs linked to their interests, their capacities and their aspirations ...).
- It can **help meet labour market goals** (better match between supply and demand also by promoting deficit professions, individuals that are satisfied with their career choices/jobs are more likely to be motivated and therefore productive ...).
- **It can encourage social equality and inclusion** (career guidance services can raise the aspirations of disadvantaged groups and support them in gaining access to opportunities that might otherwise have been denied to them ...).

The 5th Meeting of GI VET partnership took place in Sliven (Bulgaria), from the 11th to the 15th of September 2013. The meeting was attended by 40 participants. During the visit the participants exchanged good practices in the field of the Vocational education and training for children with special needs, at risk of early school leaving. The visit could be beneficial to future partnerships and new projects related to the integration of the children from the ethnic minorities.

Poiectul este realizat cu sprijinul financiar primit in cadrul Programului Sectorial Leonardo da Vinci al Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții. Toate informațiile furnizate reprezintă responsabilitatea exclusivă a echipei de proiect, A.N. și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul in care este folosit conținutul acestor informații.

PARTENERIATUL INTERNAȚIONAL MULTILATERAL LEONARDO DA VINCI “DEVELOPMENT OF GUIDANCE AND COUNSELLING INSTRUMENTS IN VOCATIONAL EDUCATION”

prof. POPA DANIELA¹, prof. AVRAM FLORENTA²
Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

Liceul Teoretic “Tudor Arghezi” a implementat în perioada august 2012- iulie 2014 parteneriatul internațional multilateral Leonardo da Vinci “Development of guidance and counselling

instruments in vocational education” având numărul național LLP-LdV/PAR/2012/RO/179 și numărul proiectului 22012-1-TR1-LEO04-35830 5, parteneri fiind:

- Comune di Sant'Angelo in Vado, ITALIA
- Avanos Kiz Teknik Ve Meslek Lisesi, TURCIA
- Liceul Tehnologic Transporturi Auto, ROMÂNIA
- Professional High School of Electronics and Electrical Engineering "Marie Curie", BULGARIA
- Profesionālas Izglitības Kompetences Centrs "Liepājas Valsts Tehnikums", LETONIA
- Kadis, SLOVENIA
- Fundacion Para El Desarrollo De La Ciencia Y La Tecnologia En Extremadura (FUNDECYT), SPANIA
- Fundacja Rozwoju Inicjatyw Edukacyjnych I Społecznych, POLONIA

Cea de-a 4 – a întâlnire a partenerilor GIVET a avut loc în Ljubljana (Slovenia), de pe 5 până pe 7 iunie 2013.

Primul an al parteneriatului s-a finalizat cu cea de-a 4 – a întâlnire care s-a ținut în capitala Sloveniei. În aceste zile partenerii și elevii au avut ocazia să viziteze **Liceul de Profesii Tehnice ŠIŠKA** care oferă programe educaționale de Mecatronică, inginerie Electrică și Calculatoare, Instalații inteligente și Resurse Energetice Regenerabile. Școala este cunoscută pentru metodele sale de predare practică, transnațională și inovativă, spre exemplu atelierul de lucru educativ "casă în casă". În timpul vizitei am avut șansa să vizităm sistemul solar și rețeaua electrică. Elevii și personalul sunt implicați în diferite competiții și proiecte internaționale precum și într-o mulțime de activități de consiliere care ținesc elevii de școală primară ce sunt pe cale să ia prima decizie în legătură cu o viitoare carieră.

Cea de-a doua vizită a fost la **CENTRUL DE CONSILIERE ȘI INFORMAȚII PROFESIONALE** care operează în cadrul serviciului sloven pentru ocuparea forței de muncă și oferă servicii de consiliere profesională pentru două grupuri țintă majore: șomerii și tinerii. Din prezentări partenerii ar putea să învețe mai multe despre procesul de consiliere profesională pentru tinerii care sunt pe cale să se transfere la liceu precum și diferite instrumente (calculatoare)/chestionare care sunt utilizate în procesul de consiliere.

Oratorii oaspeți din partea **INSTITUTULUI SLOVEN PENTRU FORMARE ȘI EDUCAȚIE PROFESIONALĂ** au prezentat proiectul național **"PORTOFOLIUL DE REALIZĂRI DIN ȘCOLILE VET"** care aspiră spre colectarea de documente privind recunoașterea cunoștințelor obținute formal sau informal, inclusiv experiența de lucru. Partenerii au participat de asemenea la un **ATELIER DE LUCRU PRACTIC** despre Consilierea profesională pentru elevi, atelier pus în practică de organizația gazdă (Kadis). La final, partenerii italieni au prezentat exemple inovative de instrumente pentru consilierea profesională.

La întâlnirea coordonatorilor am realizat o vedere de ansamblu a muncii anterioare asupra proiectului și am identificat activitățile de realizat pe viitor.

Fiecare organizație parteneră a pregătit o descriere a sistemelor de consiliere profesională din propria țară, incluzând trei categorii: istorie, cadru legal, organizare, activități și exemple de bune practici. Comparatia a diverse sisteme de consiliere profesională a fost realizată de către partenerii sloveni Kadis. Cu privire la anumite informații lipsă, versiunea finală va fi pregătită până la sfârșitul lunii iulie 2013 și postată pe blogul proiectului.

Partenerii au discutat despre alegerea meseriilor pentru care se vor realiza video – uri. Aceste meserii sunt: Textile, Fabricarea de încălțăminte, Hardware pentru calculatoare, Mecatronică, Mecanică auto, Software pentru calculatoare, Construcții. Video – urile vor prezenta/explica aspecte relevante ale unei slujbe în domeniul artelor și meseriilor.

Rezultatul final va consta într-o cartografiere/un inventar al diferitelor sisteme de consiliere precum și o prezentare a instrumentelor deja existente. Video –urile meseriilor vor fi, de asemenea, disponibile pe platforma noastră până în Noiembrie.

ABSTRACT

Between August 2012 and July 2014, the “Tudor Arghezi” Theoretical Highschool implemented the international multilateral partnership Leonardo da Vinci “Development of guidance and counseling instruments in vocational education” with the national number LLP-LdV/PAR/2012/RO/179 and the project number 22012-1-TR1-LEO04-35830 5, along with the following partners:

- Comune di Sant’Angelo in Vado, ITALY
- Avanos Kiz Teknik Ve Meslek Lisesi, TURKEY
- Liceul Tehnologic Transporturi Auto, ROMANIA
- Professional Highschool of Electronics and Electrical Engineering "Marie Curie", BULGARIA
- Profesionālas Izglitības Kompetences Centrs “Liepājas Valsts Tehnikums”, LATVIA
- Kadi, SLOVENIA
- Fundacion Para El Desarrollo De La Ciencia Y La Tecnologia En Extremadura (FUNDECYT), SPAIN
- Fundacja Rozwoju Inicjatyw Edukacyjnych I Społecznych, POLAND

Poiecul este realizat cu sprijinul financiar primit in cadrul Programului Sectorial Leonardo da Vinci al Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții. Toate informațiile furnizate reprezintă responsabilitatea exclusivă a echipei de proiect, A.N. și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care este folosit conținutul acestor informații.

PROIECT EDUCAȚIONAL “ADOLESCENȚA, O PROVOCARE ?”

Prof.ing. NEAMȚ ALINA¹, prof. doc. BOTH AURELIA²
Colegiul Tehnic „Anghel Saligny”, Baia Mare, jud. Maramureș

ARGUMENT: Tânăra generație, aflată într-o perioadă a căutării și descoperirii propriei identități, a cunoașterii și a înțelegerii de sine și a celor din jur, a confruntării cu problemele existențiale și cu nevoia vitală de a le rezolva, iau ca un refugiu consumul de alcool și droguri fără a conștientiza posibilele repercursiuni. Lipsiți de cele mai multe ori, de înțelegerea, de răbdarea adulților de a-i asculta, de fermitatea acestora de a propune soluții de viață coerente, tinerii au cedat mirajului retragerii într-o lume în care numai ei pot avea acces, departe de intruziunile și agresivitatea celor care nu sunt de-o vârstă cu ei.

SCOPUL PROIECTULUI: Consolidarea relației școală-familie-comunitate, sensibilizarea elevilor cu privire la pericolul consumului de substanțe nocive.

OBIECTIVE:

- Să identifice substanțele nocive;
- Să cunoască efectele acestor substanțe nocive care provoacă tulburări de comportament;
- Să analizeze posibile reacții negative asupra organismului uman;
- Să utilizeze cunoștințele acumulate în sens pozitiv (campanii anti-tutun, anti-drog, anti-alcool);

GRUP ȚINTĂ: 60 de elevi

PARTENERIATE:

- Penitenciarul Baia Mare
- Spitalul Județean Baia Mare
- Asociația antidrog Baia Mare
- Poliția Municipiului Baia Mare
- Casa Corpului Didactic
- C.J.A.P.P
- Părinți

COMPONENTA TIMP-Perioada de desfășurare: 10 nov.-14 dec.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

RESURSE MATERIALE:

- Fondul de carte existent în C.D.I.
- Materiale luate de la biblioteca C.C.D.-ului
- Pliante
- Informații culese de pe Internet
- Informații luate de la C.J.A.P.P., MM.

PUNCTE TARI ÎN FAVOAREA REALIZĂRII PROIECTULUI

- Existența în liceu a Centrului de Documentare și Informare, care oferă multiple oportunități în dezvoltarea capacităților intelectuale ale elevilor;
- Liceul beneficiază de un grup de cadre didactice dornice de-a se autodepăși, acordând o atenție deosebită pregătirii profesionale și ajutând la realizarea unor activități calitative superioare prin C.D.I.-ul din școală,
- Colaborare bună dintre profesorul documentarist și cadrele didactice ;
- Elevii manifestă dorință, receptivitate și interes pentru formarea lor educațională, valorificând oportunitățile oferite de școală;
- Dorința elevilor de-a trage un semnal de alarmă privind pericolele la care sunt expuși tinerii acestei societăți.

PUNCTE SLABE

- Dotarea insuficientă a C.D.I.-ului, cu fond de carte și soft educațional specific acestui proiect;
- Insuficiențele cunoștințe ale elevilor despre pericolul consumării substanțelor nocive.

OPORTUNITĂȚI

- Centrul de Documentare și Informare din școală poate oferi condiții optime de informare și documentare pentru dobândirea de noi cunoștințe;
- Cadrele didactice calificate, capabile să dezvolte o educație de bună calitate și să insufle tinerilor conștiința responsabilității;
- O bună experiență în crearea și desfășurarea proiectelor educaționale.

AMENINȚĂRI

- Riscul de-a perpetua o stare de indiferență în rândul unor tineri obișnuiți cu astfel de practici (care fumează sau consumă alcool).

NR. CRT.	ACTIVITĂȚI ÎN CADRUL PROIECTULUI	TERMEN	RESPONSABILITĂȚI
1	Chestionar de cercetare Elevii vor completa chestionarele primite	noiembrie	Prof. doc. Aurelia Both Prof. Nemț Alina
2	Documentarea elevilor în C.D.I cu privire la această temă -identificarea substanțelor nocive ; -cunoașterea conținutului acestor substanțe (compuși chimici); -cunoașterea riscului la care se expun,	noiembrie	Prof. doc. Aurelia Both
3	Simpozion : “Adolescența, o provocare?” -invitați din partea C.J.A.P.P	noiembrie	Prof. doc. Aurelia Both Prof. Neamț Alina
4	Dezbateri cu argumente pro și contra consumului de substanțe nocive - variante de eliminare a cauzelor consumului substanțelor nocive;	noiembrie	Prof. doc. Aurelia Both
5	Masă rotundă cu tema: „Viața are prioritate ! ”- vor avea loc discuții referitoare la toxicitatea celor trei substanțe cu invitatul,	ianuarie	Prof. doc. Aurelia Both

	d-nul dr. Călin Man, purtător de cuvânt al Spitalului Județean Maramureș.		
6	Vizită la Penitenciarul de maximă siguranță Baia Mare Maramureș	ianuarie	Prof. doc. Aurelia Both Prof. Neamț Alina
7	„Nu te lăsa influențat!”-elevii vor confecționa fluturași care vor conține texte împotriva consumului de droguri, alcool și tutun și-i vor împărtăși prin tot liceul.	mai	Prof. doc. Aurelia Both
8	Realizarea revistei “Adolescența o provocare?”	iunie	Prof. doc. Aurelia Both Prof. Neamț Alina
9	Diseminarea proiectului unde vor fi invitați toți partenerii implicați în proiect și se va realiza o prezentare a tuturor activităților.	iunie	Prof. doc. Aurelia Both

VALORIFICAREA PROIECTULUI

- Aplicarea cunoștințelor dobândite în proiect în cadrul orelor de biologie, chimie , consiliere și orientare;
- Generalizarea proiectului în toată unitatea de învățământ.

RÉSUMÉ

En général, les jeunes gens prennent de la drogue parce qu'ils veulent changer quelque chose dans leur vie. La jeune génération se trouve souvent à la recherche de son identité, dans une époque pleine des problèmes existentiels, elle prends comme une refuge la consommation de l'alcool et des substances nocives diverses. A l'aide de nos partenaires de ce projet (la police, l'hospital municipaux, la famille etc.) on a essayé d'identifier quelques-unes des raisons pour lesquelles les jeunes en prennent : pour s'évader du quotidien ou se relaxer, par ennui, pour se sentir adulte, pour se rebeller ou peut être pour avoir une nouvelle expérience.

Ils ont une fausse impression en pensant que la drogue est une solution à leur problème mais en fin de compte, elle devient le problème. La solution est de s'informer et de ne jamais commencer à prendre de drogue.

En conclusion, on a déroulé ce projet en relation directe avec la communauté locale et la famille pour répondre aux besoins des adolescents de notre Collège car l'adolescence est une période à risque, des nouvelles expérimentations marquée par le recul vis-à-vis des parents, de l'école et le besoin de s'identifier à ses pairs.

Le projet a été un grand succès grâce aux activités culturelles, éducatifs et sportifs déroulés.

WORKSHOPURILE GRUNDTVIG - POSIBILITATEA DE A EXPERIMENTA ȘI DE A PROGRESA

Prof. ADELA DIACONU

Școala Gimnazială „Anton Pann”, Craiova, jud. Dolj

În perioada 11-17 august 2014 am beneficiat de o bursă de formare prin Programul de Învățare pe tot parcursul vieții, Programul Sectorial Grundtvig, Mobilități individuale. Cursul s-a numit “Overcoming illiteracy through digital means” și a avut loc în Vejle, Danemarca. Cursul s-a bazat pe integrarea persoanelor analfabete, imigrante, cu posibilități financiare precare în viața socială, economică, culturală a Danemarcei.

Acest curs mi-a dat posibilitatea să descopăr noi strategii de abordare interdisciplinară a unor domenii precum arta, istoria, mediul înconjurător, literatura, tradiții, axate pe latura aplicativă. Totodată, sistemul educational din Danemarca se bazează foarte mult pe metode interactive de predare-învățare, ei folosind programe precum Kahoot, un joc interactiv prin care elevii de orice vârstă

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

își pot verifica progresul, cunoștințele, pot construi chestionare și jocuri singuri. Platforma este gratuită dar elevii au nevoie de device-uri electronice pe care să le poată folosi precum tablete, laptopuri, ipaduri. Acest lucru ar putea fi mai dificil în cazul țărilor cu situație economică mai precară sau în cazul elevilor provenind din medii familiale care nu își pot permite asemenea investiții. Dincolo de aspectele financiare, programul este unul care dă roade, elevii învățând fără să realizeze că de fapt chiar învață. Kahoot se bazează pe o pedagogie mult mai interactivă și mai antrenantă decât chestionarele, lucrările sau testele tradiționale și este o metodă care reușește să îi implice pe elevi, dezvoltându-se aptitudini și competențe care să le folosească și în viață precum: lucrul în echipă, cooperarea, aptitudini de comunicare, sprijinul reciproc. Tot ce trebuiau să facă elevii era să aleagă răspunsul corect la fiecare întrebare pentru ca mai apoi la sfârșit să se anunțe câștigătorul cu cele mai multe răspunsuri corecte. Kahoot este exemplul perfect pentru faptul că o lecție se poate realiza și altfel, în alt mod decât cel tradițional. Predarea, evaluarea se pot realiza și cu ajutorul unor metode de lucru sau instrumente folosite în cadrul procesului de învățare, elevii învățând astfel și reținând mult mai multe și mai ușor și în același timp se și distrează. Elevii sunt motivați să răspundă corect întrucât sunt într-o competiție cu ceilalți colegi și nu stau pur și simplu pasiv cu un pix în mână în fața unei foi de hârtie.

Acestea sunt avantajele folosirii unor metode inedite și interactive de predare. Elevii se simt și chiar sunt implicați în procesul de învățare și se bucură când văd că răspunsurile lor sunt corecte. Aceasta este o experiență activă de învățare. Acest atelier Grundtig mi-a dat posibilitatea să observ cum un simplu joc permite și în același timp presupune adaptarea în funcție de participanți fiind o activitate plăcută, voluntară și în cadrul căreia participanții se simt liberi, nu sunt constrânși de nimic și își pot pune în valoare cunoștințele dobândite.

Activitățile prezentate în cadrul proiectului au fost interactive, antrenante și inedite, predarea fiind bazată foarte mult pe nonformal și informal, pe activități kinetice, muzicale, video. Aceste metode și tehnici de învățare bazate pe joc-interacțiune-cercetare m-au ajutat să înțeleg prin observație directă conceptele de "interactive teaching" și s-au dovedit foarte folositoare în lucrul meu cu elevii. Pe parcursul celor 5 zile de curs am descoperit cum istoria și prezentul se completează, cum trecutul și progresul stau față în față, cum tehnologia și implicarea pot schimba o țară și educația acesteia. Școlile aveau toate dotări tehnice dintre cele mai bune și puneau la dispoziția elevilor toate gadgeturile necesare pentru efectuarea activităților.

Un rol important i se acorda și familiei, statul danez ajutând imigranții și mai ales copiii acestora li se acorda o atenție sporită, cu locuință și loc de muncă pentru toți cei care absolveau cursul obligatoriu de limba daneză. Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le comportă această acțiune. Referitor la acțiunea educativă a familiei, ea este eficientă numai atunci când scopul său se înscrie pe aceeași linie cu a școlii, când între cei doi factori există o concordanță în ceea ce privește obiectivele urmărite, subordonate idealului social și educațional. Statul danez pune un accent foarte mare pe relația care se stabilește între familie-școală-comunitate. Interesul autorităților este ca imigranții să se poate adapta corespunzător astfel încât să poată ajuta la randul lor statul danez. Cei doi piloni de rezistență ai educației daneze și cum ar trebui să fie în orice sistem educațional din lume, sunt școala și familia. Între acești doi factori și comunitate trebuie să existe o relație de înțelegere, de sprijin reciproc, mediul extrașcolar și extrafamilial activând elevul, obiect și subiect al educației. Dacă aceste medii educaționale se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură bună integrare a elevului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială. De aceea este bine ca școala să aibă contacte și să mențină relații cu toate instituțiile sociale interesate de domeniul educației copilului ceea ce în Danemarca se întâmplă. Există instituții specializate care contribuie la transmiterea moștenirii culturale și facilitează învățarea individuală și colectivă, permițând participarea grupurilor, colectivităților, minorităților la viața publică, la elaborarea și luarea deciziilor.

Cursul mi-a oferit posibilitatea de a-mi lărgi orizontul cultural, prin cunoașterea și descoperirea altor culturi, de a stabili relații interumane de prietenie și colaborare cu persoane din alte țări europene. Am avut șansa să împărtășesc opinii, să schimbăm păreri, să învățăm unii din experiența altora fiind

abordată și posibilitatea colaborării în cadrul unor proiecte europene. Am beneficiat de un stagiu de formare continuă, la standarde europene, datorită obținerii unui grant Grundtvig de mobilitate individuală pentru formare continuă prin intermediul Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale. Consider că aceste cursuri reprezintă o oportunitate de dezvoltare profesională și personală pentru participanți. Această activitate de formare a fost finanțată în cadrul Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții, acțiunea Comenius- Mobilități individuale de formare continuă, cu sprijinul Comisiei Europene. Această comunicare reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia Europeană nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Bibliografie:

1. Bărau-Pescaru Adina, *Parteneriat în educație*, Editura Aramis Print, București, 2004.
2. Nicola, Ioan, *Pedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994.
3. Rivers, Wilga. *Interactive Language Teaching*. Cambridge University Press, Cambridge, 1987.
Rivers, Ryan. *75 e-Learning Activities: Making Online Learning Interactive*. Pfeiffer, San Francisco, 2005.
4. Vladuțeanu, George, *Familia și viitorul în Almanahul părinților*, București, 1983.

ABSTRACT

Between 11-17 august 2014, I attended a Grundtvig workshop entitled “Overcoming illiteracy through digital means” which took place in Vejle, Denmark. The workshop provided the opportunity to discover the pedagogical potential of social media within the education of functional illiterates. It aspired to offer a compound of a transfer of knowledge and a dynamic process of collaborative group learning. Apart from lectures by social media experts the workshop offered the possibility to develop concrete concepts for teaching and become part of a European network for trainers of illiterates.

During this workshop, I learned that digital means should be given a much greater importance in teaching people and especially illiterate ones. Technology in 21st century is very well developed and teachers should use it in their own benefit. Teachers should not simply instruct students how to consume technology, but they should teach them how to use their knowledge to create technology products of their own. Through Kahoot, students can create quizzes of their own to share with the class. In the same time, there are several things that have to be respected in order for things to work. Participation in an activity requires the use of content by the learner; thus ensuring students are working with the ideas that are being taught, and applying them.

Denmark also puts emphasis on the relation school-family-community. Involvement for most families decreases as their children progress from elementary to middle school. It is important to remember that establishing a relationship with all adults in the community, not just parents, is critical to being more effective with students. Denmark learned its lesson and helped immigrants to integrate in the Danish society and cultural life.

„NOI, COPIII, SUNTEM VIITORUL PLANETEI” PARTENERIAT ȘCOALA- FAMILIE- COMUNITATE

Prof. DELIA IONELA STRECHE
Școala Gimnazială Nanov, jud. Teleorman

Durata: anul școlar 2013-2014

Locul de desfășurare: Școala Gimnazială Nanov, jud. Teleorman

Obiectiv general: îmbunătățirea rezultatelor școlare (capacități, competențe, atitudini) prin participarea părinților la activitățile desfășurate în parteneriat cu școala până la sfârșitul anului școlar 2013-2014.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

Grup țintă: părinții elevilor clasei a VI- a

Beneficiari direcți: părinții

Beneficiari indirecți: copiii, școala, comunitatea

Obiective specifice:

- Realizarea unei comunicări optime între părinți și profesori;
- Înlăturarea factorilor perturbatori în cadrul comunicării școală- familie;
- Creșterea gradului de implicare a părinților în toate activitățile școlare și extrașcolare;
- Schimbarea mentalității neadecvate a unor părinți față de școală;
- Cunoașterea de către părinți a posibilităților și nevoilor psihofizice ale copiilor;
- Învățarea unor deprinderi și tehnici de muncă intelectuală sub formă de activități comune elevi- părinți- profesori;
- Comunicare și relaționare școală- familie- comunitate.

Rezultate așteptate: consolidarea abilităților de comunicare părinte– profesor, îmbunătățirea situației școlare a elevilor.

Modalități de monitorizare și evaluare: rapoarte, chestionare pentru părinți, grile de monitorizare, fișe de evaluare, observarea sistematică a comportamentului elevilor, panou cu fotografii reprezentând momente din desfășurarea activităților, portofoliul proiectului.

Parteneri implicați: psihologul școlii, persoane din comunitate, asociația părinților.

Modalități de popularizare: ziare locale, radioul local, postul de televiziune local.

Lista de activități:

- Azi e sărbătoare!– lansarea proiectului.
- Obligațiile părinților, obligațiile școlii- cunoașterea regulamentului școlar.
- Să fim mai buni!– Strângerea de fonduri pentru familii aflate în dificultate.
- Spuneți NU violenței în rândul copiilor.
- Vine, vine Moș Crăciun!– serbarea de Crăciun.
- Cunoaște-ți copilul cu părțile lui bune și rele.
- Relația părinte- copil, problemă rezolvată?
- Ziua porților deschise- vizitarea școlii!
- Vara se numără bobocii!
- Activități distractive.
- Cum, cât și când îmi ajut copilul ? -atelier de lucru.

Obiective:

- Încurajarea părinților în exprimarea opiniilor despre propriul copil;
- Cunoașterea unor metode și reguli simple pe care le pot aplica atunci când își ajută copilul în activitatea școlară;

Desfășurare:

- Chestionar legat de comportamentul copiilor în diverse ocazii;
- Atitudinea adulților legate de aceste comportamente;
- Așteptările lor;
- Cum, cât și când îmi ajut copilul- dialog părinte, profesori, psiholog.
- Lucrul efectiv cu părinții;
- Concluzii referitoare la momentul practic al activității.

Realizări:

- Colaborarea între părinți, cu împărtășirea experiențelor personale, certitudinea că pot învăța unul de la celălalt.
- Deprinderea unor tehnici de lucru cu copilul.
- Impactul parteneriatul asupra părinților.

Părinții au înțeles:

- Să ajute voluntar în activitatea didactică;
- Să susțină motivația pozitivă a copilului pentru învățarea școlară;
- Să fie un factor important în educarea copilului;

- Să analizeze critic viața școală și să intervină cu soluții;
- Să fie mai puțin reticenti atunci când li se cere sprijin, inclusiv sprijinul material;
- Sunt aspecte din viața copilului pe care nu le pot afla decât de la școală, aspecte fără de care nu-și pot forma o imagine corectă despre copilul lor;
- Uneori judecă superficial unele aspecte referitoare la activitatea din școală, din lipsa de informație sau a informației incorecte;
- Din colaborarea școală- familie ambele părți au de câștigat.

Profesorii au înțeles că o colaborare strânsă cu familia le ușurează munca și că dacă sunt perseverenți, pot avea rezultate, chiar și în cazul familiilor- problemă. De asemenea, profesorii sunt cei care trebuie să facă primi pași în relația cu familia. Foarte importantă este și colaborarea cu colegii de la alte clase, deoarece aceasta le îmbogățește experiența. Mai sunt multe de făcut în domeniul relației cu părinții, deoarece unele mentalități greșite ale părinților nu pot fi schimbate ușor. Profesorii au mai înțeles să renunțe la poziția de superioritate în relația cu părinții, iar părinții au înțeles să își asume responsabilitatea pentru eșecurile copilului lor.

Rezultate obținute :

- Numărul părinților participanți la ședințele cu părinții pe clasă a crescut.
- S-a observat o ameliorare sub aspectul disciplinei elevilor.
- Părinții au acordat ajutorul material pentru amenajarea laboratoarelor de geografie și informatică.
- A crescut numărul părinților care își aduc copiii și își iau copiii de la școală (la unele clase acest lucru se face prin rotație) .
- Sunt mai receptivi la asigurarea rechizitelor necesare.
- Au participat la amenajarea claselor.
- A crescut gradul de responsabilitate, atât din partea părinților, cât și a profesorilor.
- Se comunică mai ușor .

În loc de concluzii:

Acum, aproape de final, putem spune că am avut împliniri, dar și eșecuri. Am înțeles că atât părinții, cât și noi, profesorii, avem de învățat unii de la alții. Am înțeles că au fost și cazuri în care nu am făcut suficient, împiedicându-ne în propriile noastre prejudecăți. Sunt familii care trec prin situații dramatice. Sunt copii care trăiesc adevărate drame. Să îi descoperim, să îi ajutăm. Să apelăm mai mult la instituțiile statului abilitate în acest sens. Să nu uităm ignoranța noastră și a părinților pot distruge destine. Sigur, nu este ușor. Uneori, familia își face în jurul ei un zid care nu este ușor de trecut. Alteori, lipsa de educație a părinților este atât de profundă, încât ai impresia că nu poți face nimic. Familia actuală nu mai este cea de acum 20 de ani, nici măcar cel de acum 10 ani. Să ținem seama de acest fapt. Și, mai ales, să încercăm să ținem pasul, să nu ne lăsăm păcăliți sau intimidați, pentru că noi suntem cei care putem aduce speranța și lumina în viitorul lor.

ABSTRACT

It is very important to look after our children, because they are the future of our planet. In my project I tried to point out this fact and others, as important as that. In order to have educated and better children, we must communicate with them more and find out their needs and demands. As parents, they must help their children at school and they must also collaborate with the teachers, because they are the main factor that influences „the future adult”.

Nowadays, life is running very fast and we must keep up with it. Both parents and teachers must be able to give our children a proper atmosphere, where they could live and learn. Having a close relationship with the family of the children and the community where they live gives them balance and we can all learn from each other.

Parents should have a close relation with the school, because they can sometimes have a wrong impression about their children and they can misjudge the teachers. This happens because of the lack of information and because they don't come around the school too often. Teachers realized that a close relationship with the children's families makes their work easier and that they can have good results, even with the 'problem- students'. They are the ones that should make the first steps, but they should

also receive a positive response, in order to be a successful collaboration. Of course, it's not easy to do that, but we must try and we have to realize that our children are the future of our country.

CREȘTEREA PRESTIGIULUI ȘCOLII GIMNAZIALE "ION POP RETEGANUL" SÎNCEL PRIN CONCURSUL NAȚIONAL „MADE FOR EUROPE”

Prof. înv. primar LENUȚA BLOJ
Școala Gimnazială “Ion Pop Reteganul”, Sîncel, jud. Alba

Școala Europeană "Ion Pop Reteganul" Sîncel, județul Alba, este o școală în care elevi și profesori cred în cuvintele lui Nicolae Iorga: **Școala cea mai bună e aceea în care înveți înainte de toate să înveți.**

Tocmai pentru acest motiv, 15 profesori și 200 de elevi cu vârste cuprinse între 9-15 ani au fost implicați în Proiectul multilateral Comenius 2011–2013 “From shadow to light” alături de școli partenere din Polonia, Marea Britanie, Slovacia, Italia, Bulgaria și Turcia. Proiectul a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene.

Obiectivele acestui proiect au fost focusate pe: promovarea tradițiilor și respectarea acestora; cultivarea încrederii și abilităților personale; dezvoltarea comunicării și cooperării între elevi și între cadre didactice din școli diferite; conștientizarea cetățeniei europene; schimbul de experiență și promovarea educației non-formale.

Activitățile planificate și realizate au fost numeroase, interesante și provocatoare pentru toți cei implicați: întâlniri de proiect organizate de fiecare școală parteneră; acțiuni de voluntariat; dramatizări la clasă; colaborare cu teatrele locale – ateliere de teatru, vizionări piese teatru; ateliere de lucru pe tematicile: instrumente web 2.0, pictură, ceramică, creație, muzică instrumentală, dans, dramă, gestionarea emoțiilor, teatru de păpuși, elemente de teatru la clasă; prezentarea festivalurilor/sărbătorilor specifice fiecărui anotimp – documentare, punere în scenă, vocabular specific, înregistrare; realizarea piesei de teatru „From Shadow To Light”: concepție, design scenic, decoruri, distribuție, costume, muzică, decor, realizare și interpretare; realizarea unui ghid de artă dramatică la clasă – secvențe foto și video înregistrate la clasă, însoțite de planurile de lecții aferente, grupate pe arii curriculare.

Rezultatele acestor activități se concretizează în produse care ne onorează și ne promovează în același timp. Pot enumera astfel:

1. Site-ul proiectului “From Shadow To Light” <http://lkaravelov.net/comenius/>
1. Blogul școlii “Ion Pop Reteganul” Sâncel http://scoalasancel.blogspot.ro/2012_06_01_archive.html
2. Colaborare cu teatrele – volum realizat în colaborare cu partenerii din UK, Bulgaria, Polonia și Slovacia
3. Festivaluri specifice fiecărui anotimp – DVD-uri
4. Ghid de predare a artei dramatice la clasă cu 4 CD-uri incluse
5. Expresii lingvistice uzuale specifice fiecărei țări parteneră - broșură
6. Diferențe între sistemele de învățământ ale țărilor partenere - broșură
7. Corespondență între elevi - portofoliu
8. Acțiuni de voluntariat – DVD-uri
9. Jurnale de călătorie ale elevilor și ale cadrelor didactice
10. Prezentări PowerPoint de diseminare realizate de elevi și cadre didactice cuprinse în formă editată
11. **Piesa de teatru “From Shadow To Light”**- interpretare pe scenă și înregistrare video pe DVD

Doresc să prezint mai multe detalii despre **piesa de teatru** pentru că aceasta nu reprezintă un simplu act de cultură, e mai mult decât atât. Pot spune cu emoție că am fost coordonatorul acestui proiect și am avut șansa de a contribui personal la concretizarea acestei piese într-un DVD care poate fi utilizat de toți cei interesați. Acest produs al proiectului Comenius este rezultatul efortului comun al tuturor țărilor partenere prin care se promovează cooperarea, prietenia și stabilitatea europeană.

Prezentul DVD înlătură prejudecățile și discriminarea prin conlucrarea înspre un scop comun și, totodată, încurajează învățarea limbilor străine și cooperarea transnațională între școli.

“**From Shadow to Light**” este piesa de teatru realizată în comun de elevi și profesori din școlile partenere, bazată pe comunicare non-verbală.

Fiecare școală parteneră și-a dezvoltat scena pornind de la o problemă reprezentativă pentru societatea contemporană, respectiv: drepturile copiilor, protejarea mediului înconjurător, condiția persoanelor în vârstă, drepturile animalelor, drepturile persoanelor cu handicap și dizabilități, situația persoanelor care trăiesc în condiții economice dificile. Școală noastră a transpus în scenă problema lipsurilor financiare care îi determină pe părinți la căutarea unui loc de muncă în străinătate și, implicit, la abandonarea copiilor în grija altor persoane.

Piesa completă, care a reunit scenele tuturor partenerilor implicați în proiect, s-a jucat pe scena Teatrului Național Lalka la data de 23 octombrie 2012 în timpul Festivalului Internațional de Teatru din Varșovia 2012.

Evenimentul a fost înscris în calendarul manifestărilor culturale din capitala Poloniei și a fost promovat în comunitate astfel încât sala de teatru a fost plină la momentul reprezentației. Au participat părinți, membri ai comunității locale, autorități locale și oficialități: primarul Wesolei, reprezentantul Consulatului Român, reprezentantul Institutului Cultural Român în Polonia, ambasadori și consuli din țările școlilor partenere: Turcia, Slovacia, Bulgaria și Marea Britanie.

Prin acest act de cultură s-a creat o punte de legătură, un liant între națiuni pe baza unui limbaj universal, și anume cel al comunicării non-verbale. Totul a pornit de la zero, **din umbră**, s-a concretizat pe parcursul derulării proiectului în concepție, design scenic, decoruri, distribuție, costume, muzică, interpretare artistică și a culminat cu aplauze la scenă deschisă, **în lumina** reflectoarelor.

Realizarea piesei a însemnat: concepție, design scenic, decoruri, distribuție, costume, muzică, dans, lumini, realizare și interpretare. Toate aceste aspecte au fost gândite, planificate și realizate în comun cu partenerii de proiect prin ateliere de lucru adresate elevilor și profesorilor. La aceste ateliere au participat elevi din clasele VII-VIII cu mult interes și încântare. Primele ateliere au fost mai dificile datorită barierelor de comunicare într-o limbă străină însă elevii au progresat și au învățat să învețe de la cei care erau deja obișnuiți cu aceste ateliere de lucru – mă refer la elevii din Slovacia care studiază la o școală de artă.

Realizarea piesei a dus la dezvoltarea unor competențe atât pentru cadre, cât și pentru elevi, respectiv:

- *Comunicarea în limba engleză*, fiind limba de comunicare a proiectului.
- *Competențe în utilizarea noilor tehnologii informaționale și de comunicație* - Piesa de teatru s-a bazat pe utilizarea tehnologiei moderne de sunet și lumini
- *Competențe pentru a învăța să înveți* – am învățat de la elevii și cadrele didactice ale școlilor partenere
- *Competențe de relaționare interpersonală și competențe civice* – piesa de teatru a avut la bază abilitățile elevilor de a relaționa unii cu ceilalți, conlucrând înspre un scop comun
- *Sensibilizare culturală și exprimare artistică* – piesa de teatru sensibilizează mai ales prin mesajul transmis și prin emoțiile exprimate

Aduce un **plus de valoare** pentru școala noastră datorită faptului că exprimarea non-verbală permite conștientizarea emoțiilor facilitând învățarea, totodată încurajează toți copiii să își exprime emoțiile și trăirile. Toți elevii au posibilitatea de a juca și interpreta indiferent de rasă, sex, etnie, convingeri religioase, abilități fizice sau psihice, nivel de educație sau situație economică: DIFERIȚI dar EGALI! Conținutul DVD-ului poate constitui punct de pornire pentru activități curriculare sau extracurriculare în perspectivă.

Despre utilitatea practică a acestui produs, pot spune că:

- Produsul poate fi un model care să stea la baza introducerii educației teatrale în școală
- Poate fi vizualizat de către elevi, părinți, comunitatea locală și virtuală exemplificând comunicarea non-verbală
- Servește ca exemplu de bună-practică în organizarea serbărilor școlare de amploare
- Este accesibil și adecvat grupului țintă fiind bazat pe comunicare non-verbală

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- Dezvoltă nevoia de exprimare artistică a elevilor
- Crește motivația privind învățarea interpretării artistice

Conținutul DVD-ului este accesibil și poate fi valorizat fiind un produs eclectic care îmbină comunicarea non-verbală, muzica, mișcarea și tehnologia informației într-o manieră armonioasă. Talentul actoricesc și muzical al elevilor este pus în valoare iar persoanele implicate sunt vizibil nominalizate pe coperta acestuia (elevi, profesori, parteneri). Pornind de la acest produs se pot dezvolta proiecte și parteneriate în vederea îmbunătățirii competențelor artistice și dezvoltării talentului actoricesc.

Valoarea pe care acest produs realizat printr-un proiect Comenius l-a adus școlii noastre este demnă de menționat în orice împrejurare: locul I la faza județeană și tot locul I la faza națională a Concursului național „Made for Europe” cuprins în Calendarul concursurilor naționale școlare finanțate de MEN 2012-2013 cu nr. 26457/18.01.2013, la pct. 2, poziția 15, concurs care se adresează școlilor care au în derulare proiecte finanțate prin programele comunitare din domeniul educației și formării profesionale.

Consider că argumentul de la care am pornit în derularea proiectului s-a concretizat valoric în piesa de teatru imprimată pe DVD și închei cu acest argument, așa cum l-am gândit în aplicația depusă pentru finanțare: *“Pornind de la umbrele existenței umane și de la cele ale incapacității noastre care ne fac incompleți și neîncrezători, pornind de la umbrele tradiției neglijate precum și de la umbrele culiselor, dorim să urcăm pe scenă, să interpretăm, să rămânem în lumina reflectoarelor și să facem lumea din jurul nostru mai luminoasă și mai caldă. Pentru ca acest lucru să devină realitate, trebuie să învățăm ce este înțelegerea, toleranța, cooperarea și independența.”*

Bibliografie:

1. Ionescu, Mihaela, *Managementul clasei. Un pas mai departe...Învățarea bazată pe proiect*. Editura Humanitas Educational, 2003
2. Institutul de Științe ale Educației, *Zone prioritare de educației*, București, Alpha, 2006
3. Rădulescu E., *Educație pentru succes*, Oscar Print, București, 1997
4. Ciolan, L., *Pași către școala interculturală*. București, Corint, 2000

ABSTRACT

Throughout 2011-2013 the teachers and students from “Ion Pop Reteganul” School have been actively involved in the Comenius multilateral project “From Shadow to Light” together with other six partner countries from Europe: Poland, UK, Slovakia, Turkey, Italy and Bulgaria, the project being financially supported by the European Commission.

This project was focused on promoting our traditions, improving our communication skills and personal abilities, increasing the awareness regarding our European citizenship, improving our social and professional experiences and emphasizing the role of non formal education in the life of the students and teachers, as well.

All the activities developed during these 2 years have enriched our knowledge of ourselves and of other European cultures. One particular activity that made us proud of having been able to be part of this project, is the play “From Shadow to Light”, played on the stage of the Lalka Theatre in Warsaw on 23rd October, 2012. With this product our school managed to win the national contest “Made for Europe” in 2013. Thus, it won first place at a county level and first place, as well, at the national level.

The play “From Shadow to Light” was the result of the common effort all the partner countries engaged in; it promoted cooperation, friendship and European stability. Each country developed their scene starting from a representative social problem, such as: children’s rights, environmental issues, old people’s rights, animals’ rights, the rights of people with disabilities, economic problems. These latter problems were the ones our country presented on stage, focusing on the consequences that emerge from the reality of leaving the children behind, in the care of a relative while the parents are forced by financial needs to search for work abroad.

The whole play was created by teachers and students from all seven partner countries, focusing on rendering the messages through nonverbal communication.

This play has enriched us and has made us proud to be part of EU, giving us the opportunity of showing our true value.

PĂRINȚI BUNI, COPII MAI BUNI!

Prof. STELUȚA OTILIA MIRON
Școala Gimnazială Movila Miresii, jud. Brăila

Motto: ”Sarcina părinților nu este aceea de a alege ei în locul copiilor... ci de a-i pregăti pe copii să aleagă, cu seriozitate, ei înșiși”. (*Lombardo Radice Lucio, Educația minții*)

Nevoia de a forma o echipă între cadrele didactice și părinți este justificată de scopul comun al acestora – educarea ființei umane în devenire. Esențial este ca cei doi factori să-și dirijeze acțiunile spre realizarea acestui deziderat.

În condițiile în care școala reprezintă pionul principal al educației tinerei generații, dar nu suficient, educația de tip familial devine necesară cu atât mai mult cu cât bazele formării personalității se pun în mediul familial, părinții fiind primii profesori ai copilului. În acest context, educarea părinților după principii științifice de psihopedagogie devine o necesitate.

Părinților le revine rolul esențial în creșterea copiilor, asigurându-le acestora nu numai existența materială, cât și un climat familial afectiv și moral. Sunt situații în care familia consideră că este suficient să se ocupe doar de satisfacerea nevoilor primare (hrană, îmbrăcăminte, locuință, cheltuieli zilnice etc.), ignorând importanța unei comunicări afective, nestimulând dezvoltarea sentimentului de apartenență.

În general, comportamentul parental este inspirat din propria experiență de viață a acestora, astfel perpetuând atât aspecte pozitive cât și negative, pe parcursul mai multor generații.

Părinții trebuie să petreacă mai mult timp cu copiii, să le acorde mai multă atenție, să-i laude cât mai des, să-i recompenseze, dar să le stabilească și limite, să-i pedepsească. Comunicarea dintre părinte și copil trebuie să fie bună și permanentă. A fi părinte este, astăzi, o „profesie” care trebuie învățată ca oricare alta.

În condițiile actuale se manifestă două condiții contradictorii: părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor lor, dar în același timp, nu mai au timp și răbdare să acorde atenție problemelor acestora. Relația lor cu școala este ignorată sau evitată, acțiunile educative ale celor două instituții, școala și familia, desfășurându-se oarecum separat. Este sarcina școlii, a cadrelor didactice, să identifice situațiile problematice, să dirijeze strategiile educative ale familiei în favoarea elevului și mai ales să conștientizeze faptul că relația de colaborare școală – familie este determinantă în obținerea performanțelor școlare.

Proiectul județean „PĂRINȚI BUNI, COPII MAI BUNI!” vine în sprijinul tuturor celor implicați în educația copilului. Acest program nu-și propune să substituie clasicele ședințe cu părinții, dar pe lângă acestea este bine să se lucreze și altfel cu părinții, pentru dezvoltarea colaborării școală – familie. Scopul proiectului constă în dezvoltarea abilităților educative ale părinților, această dezvoltare putând deveni un sprijin real în îmbunătățirea relației dintre părinte și copil, părinte și cadru didactic.

La acest proiect au participat șase școli din județul Brăila, Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică și Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională, Brăila.

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului la care au participat elevi, părinți și profesori au fost din cele mai variate.

Activitatea: ALCOOLUL NU TE FACE MARE!

Copii și părinții au identificat cauzele și efectele consumului de alcool asupra sănătății și a relațiilor cu cei din jur.

Activitatea: VIAȚA BATE FILMUL!

Copii împreună cu părinții au analizat câteva studii de caz despre consumul de droguri, copii cu copii, violența în familie.

Activitatea: VIOLENȚA – O PROBLEMĂ A SOCIETĂȚII!

Copii și părinții au identificat formele și cauzele violenței și au găsit împreună modalități de prevenire a violenței în familie și la școală.

A crește și a educa un copil este o operă care cere, înainte de toate, multă dragoste; aceasta nu înseamnă că ea nu impune și rațiune, bazată pe cunoștințe precise. Copilul pe care noi îl creștem și

educăm nu este la fel cu toți ceilalți, el este unic pentru noi și de aceea educația pe care i-o dăm trebuie adaptată personalității lui. Ca și o plantă, copilul crește diferit în funcție de ambianța favorabilă sau defavorabilă a mediului familial. Această ambianță, acest climat, poate să-l ajute sau să-l împiedice să se dezvolte normal și răspunderea o purtăm noi, educatorii și părinții lui. Copilul are nevoie să fie ajutat, apărat, călăuzit, are nevoie să se simtă important pentru cei din jurul său. Să conduci către maturitate o ființă umană nu este deloc simplu; eforturile, descurajările, slăbiciunile fac drumul greu. Dacă pe acest drum părinții și copiii vor găsi sprijin din partea noastră a educatorilor, mai târziu, peste ani, efortul ne va fi răsplătit.

Bibliografie:

1. Cucoș C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2002
2. Nicola I., *Pedagogie*, EDP. RA., București, 1992
3. Soica M., *Pedagogie și psihologie*, Editura Gheorghe Alexandru, 2002

ABSTRACT

The need to form a team between teachers and parents is justified by their common goal - educating the human being. Since the school is the main education pawn of the young generation, but not enough, the education of family type becomes necessary because the personality foundations are put in the family environment, while parents are the first teachers of the child.

Parents have a duty essential in raising children, providing them not only material existence also a caring family environment and moral. There are situations in which the family finds it sufficient to handle only basic needs (food, clothing, housing and daily expenses, etc.), ignoring the importance of affective communication and the development of a sense of belonging.

Parents need to spend more time with the children, to give them more attention, to praise them often, to reward them, but also to establish limits and to punish them.

In the present circumstances there are two contradictory conditions: parents are worried about their children's future, but at the same time they do not have the time and patience to pay attention to their children's problems. Their relationship with the school is ignored or avoided, educational activities of the two institutions, school and family, being carried out somewhat separately.

Parenting is today a "profession" which must be learned like any other.

County Project "GOOD PARENTS, BETTER CHILDREN!" comes to support all those involved in child's education. The project aims to develop parent education skills, this development could become a real support in improving the relationship between parent and child, parent and teacher.

BUDDERS - BUDDING ENTREPRENEURS RUNNING SCHOOL

Erasmus+

Prof. OLIVIA NICOLAE

Liceul „Charles Laugier”, Craiova, jud. Dolj

Between 2014-2016, Liceul „Charles Laugier”, Craiova implements the project “Budd.E.R.S. – Budding Entrepreneurs Running School”, reference number 2014-1-IT02-KA201-003979_4, funded with 32525 Euro by Erasmus+, Key action: Cooperation for innovation and the exchange of good practices, Action: Strategic Partnerships, Field: Strategic Partnerships for school education as partner together with 7 other schools in Europe namely Italy-coordinator, France, Turkey, Poland, Germany, Bulgaria and Denmark.

The Erasmus+ project " Budding Entrepreneurs Running School " is thought to center the issues of lifelong learning and entrepreneurial education while representing a strategic tool to fight early living and education failure: the project is based on the assumption that schools should train students to move around the world and the various difficulties of life, first of all research and job

creation . Being able to reinvent, recycle, reorient all along the student's life is a key skill that a school cannot refrain from transmitting .

Budd.E.R.S. proposes to organize an integrated training system that can offer to the students the opportunity to enter the lifelong learning system, to get directly in touch with the job market, enabling them to realize their potential and skills and better understand their interests and limitations, developing skills learning from practical experience and learning to communicate and work in an international team . In addition, it aims to build an orientation on job search based on analysis capabilities and motivations, to overcome the traditional methods of teaching and guiding young people in the acquisition of autonomy and capacity , starting from concrete facts , restructuring the educational teaching techniques .

The project lasts 24 months and involves 8 European countries (Italy , Germany, Denmark , Poland, Romania , Bulgaria , Turkey, France) for a total of 240 students aged between 13 and 19 years and 23 teachers in 4 main activities :

- analysis of propensities and attitudes towards entrepreneurship ;
- analysis of the socio-economic context , research of business opportunities and definition of the business idea ;
- lifelong Guidance
- drawing up business plans, business creation " in the lab," business game .

In order to achieve its objectives , Budd.E.R.S. provides 5 coordination meetings between teachers and one short-term mobility of students that will be held in Milan in September 2015 during EXPO : the promoters have felt it was important to seize the invaluable learning opportunity provided by the International Exposure organizing a week of activities in the heart of the international business community that an event of this scope inevitably creates around him. Three output products will be created: a storyboard handbook , a study on methodologies and statistical analysis of the data collected, a portfolio of skills acquired by students during the activities that will also serve as certification together with the Europass documents .

The project will have an impact on students, teachers and stakeholders. Students directly involved in the project will develop new social skills and communication, accountability, resourcefulness, flexibility, stress management, problem solving, team work , flexibility, awareness of their strengths and limitations , programming skills and management, hospitality and tolerance towards different cultures in a true perspective of creating the "European citizen". It will have a fundamental impact on the creation of a new generation of entrepreneurs which implies that , in a not too distant future , a greater capacity for the entire Europe to get out of the crisis will be built, by creating jobs and stimulating innovation and competitiveness.

Teachers will become familiar with innovative teaching methodologies , integrated at the European level , based on a massive use of web-based technologies and techniques of non-formal learning (learning by doing , and cooperative learning). Stakeholders and policymakers will be sensitized to the understanding of the importance of the use of the non-formal learning methods , innovative learning pathways , a student-oriented approach , in order to open scenarios of support from the local authorities' to other initiatives aimed at testing , developing or replicating project about entrepreneurial education of the students.

Budd.E.R.S. aims to produce long-lasting results on the cultural approach that both students as teachers adopt in their relationship with the job market and teaching techniques . Participation in the activities planned will take effect , hopefully , throughout the life of the students on their ability to get involved, to reinvent , to be flexible to the needs of the labor market and better prepared to face the challenges of life as well as respect for diversity and integration of the other, and in the awareness of the importance of being active European citizens.

Bibliography:

- 1.Stevenson, H. & Gumpert (1985) The heart of entrepreneurship, Harvard Business Review.
- 2.Peterman, N. & Kennedy, J. (2003) Enterprise education: Influencing students' perceptions of entrepreneurship. Entrepreneurship -Theory and Practice, 28(2): 129-144.

3.Gartner, W. & Vesper, K. (1994) Experiments in entrepreneurship education: successes and failures. Journal of Business Venturing, 9: 179.

This project is funded with support from the European Commission. The information within this document reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

CONCURSUL NAȚIONAL “DASCĂLII ȘI PĂRINȚII FAC ECHIPĂ”

Prof. MARGARETA CERCELARU

Școala Gimnazială „Nicolae Romanescu”, Craiova, jud. Dolj

Cadrele didactice și părinții au fost invitați să arate cum au colaborat în cadrul unui proiect de educație a copiilor. Fiecare proiect înscris a prezentat în detaliu o activitate educativă la organizarea și desfășurarea căreia au contribuit în mod direct și părinții elevilor participanți.

Prin proiectele înscrise în concurs s-a dorit să se descopere exemple de bună practică privind cooperarea între părinți și cadre didactice și să se pună în valoare implicarea părinților în educația copiilor lor. S-a apreciat în mod deosebit rolul de educator al părinților care completează și susțin activitatea cadrului didactic.

Cadrul didactic a înscris proiectul pe didactic.ro (fișiere word, ppt, pdf, fotografii relevante din timpul activității) și a invitat părinții participanți să prezinte contribuția lor la proiect pe site-ul suntparinte.ro. Unul dintre fișiere trebuia să aibă denumirea "Impresiile copiilor" și să conțină opinia a cel puțin cinci elevi despre proiectul la care au participat. Pentru ca înscrierea proiectului să fie considerată validă, cel puțin trei părinți trebuia să descrie implicarea lor în proiect, pe site-ul www.suntparinte.ro.

Materialele înscrise de cadrele didactice au fost publicate pe didactic.ro în secțiunea dedicată, unde au fost discutate și notate de către membrii comunității, iar materialele înscrise de părinți s-au publicat pe site-ul suntparinte.ro.

Pe site-ul Didactic.ro doar cadrele didactice active puteau înscrie un singur proiect în concurs (care poate conține fișiere multiple). Părinții care doreau să participe la concurs trebuia să invite pe email cadrul didactic coordonator, pentru ca acesta din urmă să înscrie un proiect pe www.didactic.ro.

Proiectele au fost evaluate de un juriu format din specialiști în educație, în funcție de următoarele criterii:

- respectarea temei concursului (descrierea cât mai detaliată a activității prezentate);
- respectarea condiției de participare (înscrierea proiectului de către cadrul didactic pe didactic.ro și contribuția a cel puțin trei părinți pe suntparinte.ro) și a contribuției părinților implicați în organizarea și desfășurarea acesteia;
- numărul de părinți care descriu implicarea lor în proiect, pe site-ul suntparinte.ro;
- rolul educativ al părinților în activitatea prezentată;
- impactul educativ al activității;
- documente care să ateste acțiunile descrise;
- calitatea proiectelor.

Premii

Premiul I - O excursie de o zi pentru elevi, părinți și cadrul didactic;

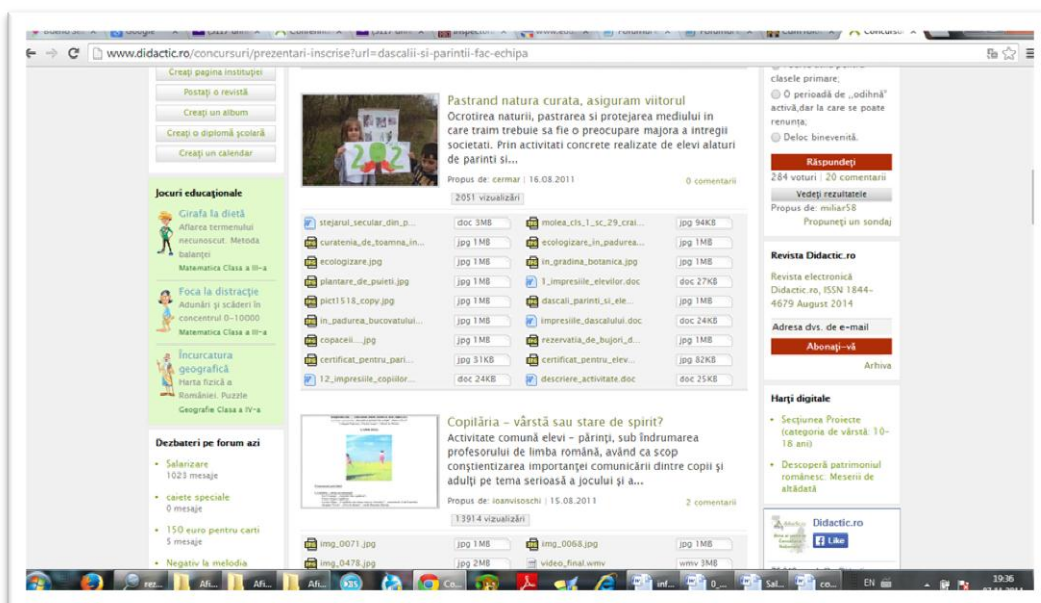
Premiul II - Cameră video;

Premiul III - Cameră foto;

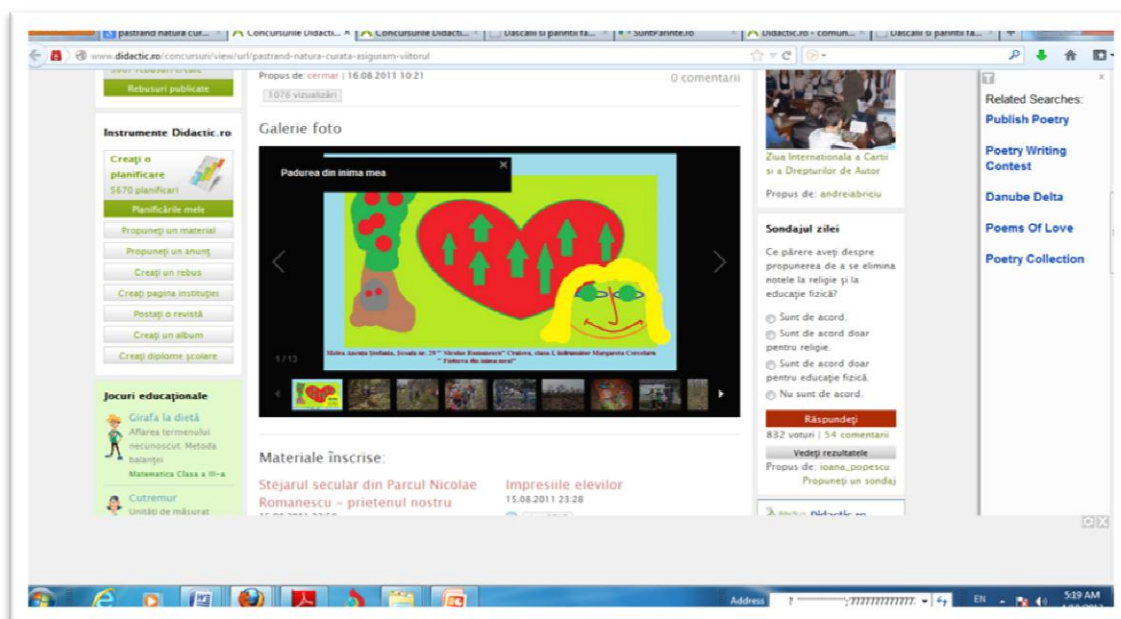
Premiul IV, V, VI și premii speciale - Premii “biblioteca clasei”.

Am înscris în concurs proiectul „Păstrând natura curată, asigurăm viitorul” prin care s-a urmărit dezvoltarea atitudinii de respect și responsabilitate față de natură în vederea ocrotirii ei, cunoașterea normelor de comportare specifice asigurării echilibrului naturii. De asemenea s-au

identificat și s-au analizat problemele de mediu ale comunității iar elevii au încercat să găsească soluții pentru acestea, să întindă o mână de ajutor naturii.

Dintre materialele prezentate în proiect se pot enumera: „Stejarul secular din Parcul Nicolae Romanescu – prietenul nostru”, poze, postere, impresii etc. Proiectul a obținut un premiu special.

Bibliografie și webografie:

1. <http://www.didactic.ro/concursuri/prezentari-inscrise?url=dascalii-si-parintii-fac-echipa>
2. Adina Băran- Păscaru, *Parteneriat în educație / familie- școală- societate*, Editura Aramis, București, 2004

ABSTRACT

Teachers and parents were invited to show how they worked in a children's education project. Each project presented in detail an educational activity to which organization the pupils' parents took part directly. The projects entered in the competition were meant to discover examples of good practice regarding the cooperation between parents and teachers and to highlight the involvement of

parents in their children's education. It was appreciated the parents' role as an educator that complements and supports the work of the teacher.

The teacher put the project on the didactic.ro web-site entered scored on didactic.ro project (Wordfiles, ppt, pdf, relevant photos during the activity) and invited participants to submit their contribution on the web-site suntparinte.ro. One of the files was entitled „Children's Impressions" and contained the opinion of at least five students about the project.

In order for the enrollment to be valid, at least three parents had to describe their involvement in the project. The parents' materials were published on the web-site www.didactic.ro in the dedicated section, where they were discussed and marked by all the members of the community and the materials published by the parents were put on the web-site www.suntparinte.ro. Parents wishing to participate in the contest had to invite via e-mail the coordinating teacher for the teacher to be able to register the project on didactic.ro.

The projects were evaluated by a jury of experts in education, according to the following criteria:

- compliance with the contest theme (detailed description of the activity);
- the number of parents who describe their involvement in the project on the web-site site www.suntparinte.ro ;
- educational role of parents in the work presented;
- the impact of business education;
- documents certifying the actions described;
- the quality of the projects.

I entered the project in the competition "Preserving the nature clean, we secure the future" which was intended to develop attitudes of respect and responsibility towards nature in order to protect it, knowing specific rules of conduct to ensure the balance of nature. The project won a special prize.

HARD-SOFT SKILLING-CHARTING YOUR CAREER PATH

Erasmus+

Prof. OLIVIA NICOLAE

Liceul „Charles Laugier”, Craiova, jud. Dolj

Facing social-economic difficulties, students have limited or no access to proper information related to their future career. They are unable to identify their weak and strong points and have difficulties in coping with the school-real life transition. Currently they have false optimism about their employment prospects and potential and reluctance in identifying job opportunities.

Therefore is necessary to provide the youth with skills that will foster competitiveness. Equipping students with high transferable skills to help them in everyday life and labor market permanent challenges is becoming imperative due to the socio-economic conditions nowadays. As a result, in accordance with the individual training needs, teachers should be endowed with didactic and pedagogical tools able to boost students' school-work transition and provide the learning environment with a more real life oriented approach.

Proposed by Liceul „Charles Laugier”, Craiova, Hard-Soft Skilling-Charting your Career Path, reference number 2014-1-RO01-KA201-002736_1, is a Strategic Partnerships for Cooperation, Innovation and Exchange of Good Practices among 8 secondary schools from Romania, Bulgaria, France, Portugal, Spain, Turkey, Germany and Italy, meeting most of the aspects stated in “Europe 2020” strategy for growth and ET2020. The project is funded with 48 412 Euro by Erasmus+, Key action: Cooperation for innovation and the exchange of good practices, Action: Strategic Partnerships, Field: Strategic Partnerships for school education.

The scope of the project is the integration of hard and soft core transversal skills learning as part of the 14-19 year-old high-school students' development in 8 European countries, by the use of appropriate methodologies and tools to facilitate the process.

The major objectives of the project are:

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- to develop employability through basic high transferable skills acquisition;
- to maximize learning potential, encouraging self-reflecting and critical thinking on how to use the hard soft skills to chart their career path, offering tools learners may personalize and use for self - promotion;
- to develop awareness of the diversity of the local /national/international labour market and employment opportunities, equipping students with research skills and job searching techniques;
- to create innovative tools to support continuous development of learners' high transferable skills, increasing the students' motivation by encouraging collaboration and experience sharing, fostering creativity and peer assessment;
- to support teachers to practice the ability to work in interdisciplinary and multi-national teams with a direct impact on teaching quality by sharing methods, strategies, ideas and materials.

The project addresses both students and teachers in secondary schools.

In order to reach the objectives, a comparative study will be conducted in the 8 partner countries and based on its results an optional course syllabus, an eight-module teaching toolkit and a teachers' guide will be created. Simultaneously, innovative teaching tools will also be designed and tested: an on-line resume creator, an employment web directory and an Android application for smart-phones. At the same time, an e-learning platform will be developed and teaching materials will be adapted and uploaded for on-line course delivery.

Three short student exchanges will be held in 3 partner countries in order to test different teaching tools or teaching modules as well as to assess their impact at the level of students and teachers. Moreover, an international conference will be organized at the end of the courses in order to disseminate the new curricula and tools and to offer best practice examples.

Hard Soft Skilling-Charting your career path is organized according to two main directions.

On one hand, it proposes a student-oriented approach, since it aims at increasing students' awareness of the potential skills they may use and develop in order to increase success in their career, at offering tips on how to best exploit them based on a personalized career model and on what actions they may undertake in order to reach their goals. Thus, being trained, students will become more aware of their potential and of the possibilities of self-promotion.

On the other hand, it proposes a pro-active approach for teachers and managers in the educational system, becoming thus an important opportunity for teacher professional development. Based on research and continual quality checks in a broad framework, the project promotes a core of teaching tools which could be easily implemented as part of the school based curriculum in any school, irrespective of its type (either general or vocational).

The project as a whole brings a new perspective on the necessity of introducing changes in the school curriculum and in the training models used in schools.

Bibliography:

1. Andrews, Sudhir. 1988. *How to Succeed at Interviews*. 21st Reprint. Tata McGraw-Hill. New Delhi
2. Applegate, J.L., 1980, Adaptive Communication: A Study of Teachers' Communicative Strategies', *Communication Education*, 29, 158–170
3. Goleman, Daniel, Richard Boyatzis, Annie McKee. *Primal Leadership: Realizing the Power of Emotional Intelligence*. Boston, MA: Harvard Business School Press, 2002
4. Hurlock, E.B (2006). *Personality Development*, 28th Reprint. New Delhi: Tata Mc Graw Hill.

This project is funded with support from the European Commission. The information within this document reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

ROLUL ȘCOLII, AL FAMILIEI ȘI AL COMUNITĂȚII ÎN STOPAREA FENOMENULUI VIOLENȚEI ÎN ȘCOLI EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

Prof. IONELA BUCĂLOIU¹, prof. CONSTANȚA BUCĂLOIU²

¹Liceul Tehnologic „Spiru Haret” Târgoviște, jud. Dâmbovița

²Școala Gimnazială „Elena Donici Cantacuzino”, Pucioasa, jud. Dâmbovița

Școala este locul unde elevilor li se imprimă plăcerea de a învăța, dorința de a reuși și de a face față schimbărilor care au loc, în permanență pe piața muncii. Totodată, școala este locul unde se formează competențele cognitive, de înțelegere a sensului vieții, a raporturilor cu ceilalți și cu noi înșine. Cu toate acestea, auzim, deseori, despre formele de violență care au loc în școala românească, violențe care îmbracă forme dintre cele mai grave (bătăi, furturi) mergând până la formele cele mai puțin șocante (violențele verbale). Atunci când se vorbește despre violența în școală se consideră că sursele acestui fenomen sunt: mediul familial instabil, tensionat, mediul social, dar și personalitatea elevului.

Rolul prevenției violenței îl reprezintă întărirea personalității, toleranță, promovarea creativității și sprijinirea dezvoltării individuale. Succesul școlar poate ajuta la clădirea aprecierii personale. Dacă un elev cunoaște eșecul la școală, trebuie să-l convingem că el este valoros pentru societate și pentru noi. Astfel îi vom întări personalitatea. Înțelegerea, abnegația și modelul, o relație optimă profesor-elev cântăresc mai mult decât pedeapsa. Școala trebuie să dea posibilitatea elevilor să înțeleagă relațiile sociale și să-i pregătească să fie responsabili, să se poată descurca într-o societate a vitezei.

Dintre proiectele inițiate în școală pentru diminuarea acestui fenomen în colaborare cu Asociația de părinți, cu Poliția Locală Târgoviște se numără proiectul „Antidot pentru violență” al cărui scop a fost prevenirea și combaterea violenței și a comportamentelor nesănătoase în mediul școlar, prin conștientizarea existenței problemei violenței în școală de către elevi, părinți și cadre didactice și prin crearea unui cadru formal de dezbateră a acestei probleme la nivelul școlii.

Competențele specifice ale activității:

- Sensibilizarea tuturor actorilor școlii cu privire la sursele, cauzele și efectele fenomenelor de violență în școală pe toată perioada desfășurării proiectului.
- Formarea de aptitudini și atitudini morale în spiritul prevenirii și înlăturării violenței în grup prin promovarea bunelor practici de comportament pentru cel puțin 50% dintre elevii vizați până la vacanța de primăvară.
- Oferirea de alternative educaționale pentru petrecerea timpului liber, prin participarea la activități extracurriculare, nonformale pentru toți participanții pe toată perioada desfășurării proiectului.
- Realizarea unei colaborări reale și eficiente între școală, autorități și familie pentru identificarea, monitorizarea și prevenirea actelor de violență și a infracțiunilor prin implicarea tuturor factorilor educaționali pe toată perioada desfășurării proiectului.

Printre activitățile proiectului se numără:

ACTIVITATEA NR. 1 : „Cuvinte care jignesc, fapte care rănesc”

Perioada de desfășurare: 30 ianuarie 2013

Locul desfășurării: sala de clasă

Participanți: elevii claselor a IX-a

Teme:

-“ 30 ianuarie – Ziua internațională a nonviolentei în școli.”–Prezentare Power Point.

-Cuvinte care jignesc, fapte care rănesc- eseu

ACTIVITATEA NR.2 : “Alfabetul nonviolentei”

ACTIVITATEA NR. 3: “Violența verbală, fizică sau psihică și implicațiile ei”

Perioada de desfășurare: februarie 2013

Locul desfășurării: amfiteatrul școlii

Participanți: elevii claselor a IX-a, profesorii , reprezentantul Poliției

ACTIVITATEA NR. 4: „Urmăm un model și suntem un model”

Perioada de desfășurare: martie 2013

Locul desfășurării: sala de clasă, amfiteatrul liceului

Participanți: elevii claselor a IX-a, profesorii, părinții elevilor

ACTIVITATEA NR. 5

Motto: "Dacă unul se poartă josnic, tu fii demn! Dacă altul te tratează urat, tu fii bun! Dacă el îți face rău, tu să ai răbdare. Căci D-zeu plătește pentru fiecare!" (G. Washington)

Titlul activității: După faptă și răsplată"

Perioada de desfășurare: aprilie 2013

Locul desfășurării: sala de clasă, amfiteatrul liceului

Participanți: elevii claselor a IX-a, profesorii, preotul.

Concluzii:

Eradicarea violenței în școala noastră se poate întâmpla cu ajutorul mijloacelor argumentative ale învățării și prin câștigarea respectului elevilor față de profesori și personalul auxiliar, față de bunurile școlii, dar mai ales prin dorința acestora de a deveni cetățeni demni în societate.

Prelucrarea, dobândirea unei poziții respectate de ceilalți poate fi încurajată și de reprezentarea artistică prin care își poate găsi exprimarea. În procesul de prelucrare grafică se va face schimb de idei cu elevii și astfel educatorul participă cu sfaturi. Arta se dovedește, astfel, în tematica violenței o formă potrivită de exprimare pentru că ea face loc nu numai argumentelor, ci și a sentimentelor de apropiere de semenii.

Deoarece școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare, aceasta trebuie să devină o temă de reflexie pentru toți cei implicați în procesul instructiv – educativ.

Bibliografie:

1. Ilut P. – *Valori, atitudini și comportamente sociale*, Editura Polirom, Iași, 2004;
2. Neculau A. (coord.) – *Violența, aspecte psihosociale*, Ed. Polirom, Iași, 2004;
3. Solovastru D. – *Violența în mediul școlar*, Ed. Științifică, București 2000.

ABSTRACT

School is the place where students are allowed to print the pleasure of learning, the desire to succeed and to cope with changes taking place in the labour market permanently. At the same time, the school is where the cognitive skills, understanding of the meaning of life, relationships with others and with ourselves start. However, we often hear about forms of violence that occur in the Romanian school, violence that takes shapes of the worst (beatings, thefts) going up to the least shocking forms (verbal violence). When talking about violence in school it is considered that the sources for this phenomenon are: unstable and tense family environment, social environment, but also the personality of the student. Among the projects initiated in the school to reduce this phenomenon in collaboration with the Association of parents, with local Police Targoviste include the "Antidote to violence" whose purpose was to prevent and combat violence and unhealthy behaviours in the school environment, through raising awareness of the problem of violence in schools by students, parents and teachers and by creating a formal setting to debate this issue at the level of the school.

The specific competences of activity:

- raising awareness among all the actors of the school regarding the sources, causes and effects of the phenomena of violence in school throughout the period of the project.
- Training skills and moral attitudes in spirit to prevent and eliminate group violence by promoting the best practices in group behaviour for at least 50% of the students targeted by spring break.
- Providing educational alternatives for leisure, through participation in extracurricular activities, non-formal ones for all participants throughout the course of the project.
- Making a real and effective collaboration between school, authorities and family in order to identify, monitor and prevent all types of violence and crimes involving all educational factors throughout the course of the project.

Among the project activities are the following:

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

"Words that offend, facts that hurt", "January 30 - the International Day of Nonviolence in schools"- power point presentation, "Nonviolence Alphabet", "The verbal Violence, physical or mental violence and its implications", "We follow a pattern and we are a model".

All these activities have been attended by representatives of parents and Local Police, school psychologist counselor to create a complete profile of this phenomenon so present in Romanian schools and to propose measures to reduce it.

CONTRACT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL COLEGIUL ECONOMIC „DIONISIE POP MARȚIAN”, ALBA IULIA - PENSIUNEA „CASA DE PIATRĂ”, GÂRDA

Prof. FELICIA BECA ¹, Prof. CARMEN CIOCAN ²

^{1,2}Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian”, Alba Iulia, jud. Alba

1. MOTIVAREA PROIECTULUI

Să gândim și să lucrăm împreună, pentru actualele și viitoarele generații, ca parteneri!

În învățământul modern, o mare importanță are câștigarea și mărirea interesului elevilor pentru școală, prin sporirea accentului practic și atractivității orelor de școală și noi strategii didactice.

Proiectele extracurriculare (și chiar extrascolare) au de asemenea o importanță tot mai mare, fiindcă școala trebuie să-i pregătească pe elevi pentru viața, nu numai pentru examene.

Școala trebuie să se afle în dialog autentic și permanent cu societatea, străduindu-se să realizeze punți de legătură între nevoile educaționale, resursele/disponibilitățile intelectuale ale copiilor / tinerilor și perspectivele de dezvoltare economică a societății. În acest sens, colaborarea dintre elevii diferitelor școli și unitățile economice nu este un proces spontan, ci este o activitate organizată, susținută, conștientă, direcționată spre problemele educative ale tinerei generații. Aceste activități întregesc activitatea educativă a școlii, aducând un surplus informațional elevilor și completând condițiile concrete ale educației acestora. Astfel experiența de învățare non-formală și informală întregeste, completează și lărgeste experiența de învățare formală.

Elevii devin capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc și să o transforme, să se cunoască pe sine și să se transforme, să recepteze și să transmită mesaje, exprimându-și gândurile și sentimentele fie prin comunicare verbală, utilizând un limbaj bogat și nuanțat, fie prin creație antreprenorială. Ilustrând realitățile vieții lor cotidiene, activitățile specifice școlii, familiei și comunității din care fac parte, variatele forme de exprimare ale elevilor dobândesc atât rol formator cât și informator. Rezultatul actului lor creator devine astfel cartea lor de vizită, dar și a școlii în care învață.

2. PARTENERI ÎN PROIECT:

- Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia reprezentat prin director prof. Anca Nicolae Dan;
- SC APUSENI TOUR SRL Gârda, reprezentat de administratorul pensiunii turistice ec. Duma Claudia

3. COORDONATORII PROIECTULUI:

- Prof. Ciocan Carmen, Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia;
- Prof. Beca Felicia, Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia;

4. GRUP ȚINTĂ: Elevii Colegiului Economic “Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia;

5. SCOP: „E-VACANTA!” are ca scop dezvoltarea abilităților antreprenoriale, și oferirea oportunităților de petrecere a timpului liber. Participarea activă a școlii la derularea activităților extracurriculare pe timpul vacanței va contribui la întărirea capacității de coordonare școlii cu pensiunea, pe timpul vacanței de vară.

6. OBIECTIVE GENERALE:

- lărgirea cercului de prieteni, în vederea unei mai bune adaptări sociale a elevilor;
- cultivarea spiritului de colaborare și întrecere;
- promovarea dialogului și a comunicării între elevi;
- xersarea deprinderilor elementare de comportament social;

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- exersarea aptitudinilor estetice, antreprenoriale și creative;
- 7. RESURSE UMANE:** Elevi, părinți, profesori, foști elevi ai școlii
- 8. LOCUL DE DESFĂȘURARE:** Pensiunea CASA DE PIATRĂ, Gârda
- 9. ACȚIUNI:**
- Prezentarea Munților Apuseni;
 - Organizarea drumețiilor în împrejurimi;
 - Exersarea abilităților antreprenoriale în activitățile specifice pensiunii turistice;
 - Întocmirea unui ghid turistic cu atracțiile Munților Apuseni;
- 10. PĂRȚILE SEMNATARE ALE CONTRACTULUI SE OBLIGĂ,** ca în timpul acțiunilor comune, să asigure:
- o bună colaborare între personalul celor două unități;
 - suportul informațional necesar desfășurării acțiunilor instructiv-educative;
 - supravegherea elevilor în timpul desfășurării activităților;
 - supervizarea interacțiunilor între elevi în plan socio-educational și afectiv.
- 11. DURATA CONTRACTULUI**
- Prezentul contract de parteneriat se încheie *pe perioada 15 septembrie 2014 - 31 august 2015 (inclusiv pe perioada vacanțelor)*. Fiecare dintre părți își poate rezerva dreptul de reziliere, în condițiile producerii unor modificări ce provoacă dezacord în idei și acțiuni comune.
- 12. MEDIATIZAREA PROIECTULUI:**
- pe situl www.didactic.ro
 - în școală, în rândul elevilor și profesorilor;
 - pe site-ul pensiunii.
- 13. EVALUAREA IMPACTULUI:** (cadre didactice, elevi, părinți)
- schimburi de impresii, prin corespondență sau direct;
 - realizarea ghidului turistic;
 - chestionare;
 - realizarea unei prezentări în PowerPoint cu acțiunile desfășurate.

ABSTRACT

This project takes place between Economic College and tourist guesthouse.

In modern education, and great importance is gaining increasing interest for school students by increasing practical and attractive accent hours of school and teaching new strategies.

Extracurricular projects (and even extracurricular) also have a growing importance because the school must prepare students for life, not just for exams.

Students are able to understand their world and transform it, to know himself and to transform, to absorb and convey messages, expressing their thoughts and feelings or verbal communication, using a rich and nuanced language or through creative entrepreneurship. Reflecting the realities of their daily lives, specific activities of the school, family and community they belong to, various forms of expression of students acquire both formal role and informant. The result of their creative act becomes their book business, as well as their school.

O COLABORARE DE SUCCES – CORPUL PĂCII ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Prof. ALINA ORĂȘAN¹, prof. IOANA CĂTĂUȚĂ²

^{1,2}Scoala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel, jud. Alba

“Niciodată înainte, omul nu a avut o așa mare capacitate de a controla mediul în care trăiește, capacitatea de a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor. Avem puterea de a fi cea mai bună generație pe care a cunoscut-o vreodată omenirea” rostea președintele american John F. Kennedy, de

la care a pornit ideea voluntariatului american în întreaga lume, idee care s-a concretizat în ceea ce azi există în întreaga lume sub denumirea de Corpul Păcii.

În 1961 celebrul președinte american J.F.K. a înființat organizația guvernamentală Corpul Păcii tocmai din dorința de „a pune capăt foametei, sărăciei sau dezastrelor”, de a promova pacea, dezvoltarea comunităților și înțelegerea dar toate acestea nu doar pe plan național ci pe plan mondial. De data aceasta el însuși și-a pus întrebarea „ce pot face eu pentru lumea întreagă?” Răspunsul său s-a numit Corpul Păcii și chiar dacă au trecut peste 50 de ani de atunci, acest răspuns încă are ecou mondial.

Corpul Păcii a urmărit trei obiective majore:

- a) sprijinirea țărilor gazdă cu voluntari americani care să acorde asistență tehnică;
- b) promovarea unei mai bune înțelegeri a poporului american de către popoarele țărilor gazdă;
- c) promovarea unei mai bune înțelegeri a popoarelor țărilor gazdă de către poporul american.

De la începuturile sale, această organizație a repartizat peste 200.000 de voluntari americani în 139 de țări. România s-a numărat până în 2013 printre țările care au beneficiat de cele patru programe de voluntariat ale Corpului Păcii:

- Programul de dezvoltare economică și comunitară
- Programul de educație și conștientizare de mediu
- Programul de dezvoltare tineret
- Programul de predare a limbii engleze ca limbă străină

Dintre acestea, cel care a avut un impact răsunător a fost programul de predare a limbii engleze ca limbă străină. În cadrul acestui program, Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel a avut șansa de a se bucura timp de trei ani de prezența a doi voluntari americani: Tessy Lynn Ables (2010 – 2012) și Ashley Marie Lenihan (2012 - 2013). Acești doi voluntari și-au dedicat timpul și aptitudinile comunității care i-a adoptat și școlii unde au predat limba engleză alături de profesorul de limba engleză. Deși principala lor misiune a fost predarea limbii engleze ca limbă străină, pe parcursul perioadei petrecute în România, s-au străduit să familiarizeze întreaga comunitate cu aspecte privind tradițiile și cultura lor americană dar, în același timp, s-au arătat deschiși să învețe limba română cât și să se integreze în cultura țării gazdă. Au lăsat o parte din viața lor în viața noastră iar la plecare, au luat o parte din viața noastră cu ei.

Pe perioada voluntariatului, voluntarii au colaborat cu profesorul român de limba engleză pentru a completa programa de engleză deja existentă. Aceștia au dezvoltat planuri de lecție și materiale de predare în conformitate cu nevoile elevilor de la clasă, cu accent pe îmbunătățirea vocabularului, a abilităților de conversație și a dezvoltării încrederii de sine în ceea ce privește folosirea limbii engleze la nivel scris și vorbit. Însă, nu s-au limitat doar la munca la clasă; astfel, pe parcursul serviciului lor în țară, voluntarii au dezvoltat proiecte în comunitatea și / sau școlile lor. Aceste proiecte au fost variate, de la lecții de teatru, cluburi de dezbateri, de voluntariat, lecții de limba engleză pentru elevii și adulții din comunitate, până la proiecte legate de mediul înconjurător, educație fizică, colaborare cu ziarul școlii și competiții sau parteneriate între școli. Voluntarii au ajutat școlile unde au fost repartizați la îmbunătățirea materialelor de predare și a activităților de formare de formatori pentru profesori.

Această colaborare cu Corpul Păcii a lăsat urme frumoase în cei trei ani de conviețuire. Ambii voluntari au venit cu idei de proiecte menite a ajuta școala și comunitatea; astfel Tessy:

- ✓ a inițiat scrierea unui proiect de obținere a unui grant pentru înfrumusețarea curții școlii noastre astfel ca elevii să se bucure de o curte în care pauzele să fie mai relaxante dar și de un teren de sport; deși proiectul nu a avut o finalitate pozitivă, inițiativa și dorința voluntarului american de a ajuta, nu a rămas neobservată;
- ✓ a pus bazele revistei în limba engleză a școlii noastre „Romanglish”, realizând două numere până în momentul de față; elevi și profesori au participat cu diferite materiale în limba engleză;
- ✓ dorind să insufle elevilor dorința și pasiunea pentru lectură, a inițiat proiectul „Copacul de lectură” în cadrul căruia elevii care citeau cele mai multe cărți erau recompensați cu alte cărți;
- ✓ și-a dedicat și timpul liber elevilor prin meditații private, gratuite privind studiul limbii engleze;

- ✓ a încercat să apropie elevii de cultura și civilizația americană prin intermediul activităților extrașcolare: Halloween, Ziua Recunoștinței, etc.
- ✓ a încercat să dezvolte elevilor abilități de viață, deprinderi sănătoase și o gândire critică prin intermediul materialelor utilizate în procesul de predare-învățare al limbii engleze;
- ✓ a îmbogățit fondul de carte al bibliotecii școlare cu cărți, broșuri, manuale în limba engleză.

Munca inițiată de Tessy a fost continuată cu succes de Ashley, al cărui entuziasm și dorință de a ajuta necondiționat a surprins plăcut profesorii și elevii, deopotrivă; astfel Ashley:

- a inițiat „*Clubul de gătit*” ca recompensă pentru progresul realizat de către elevi în cadrul orelor de limba engleză; cu această ocazie elevii au preparat rețete specifice bucătăriei americane, în special deserturi dar totodată au exersat și pus în practică cunoștințele dobândite la orele de limba engleză;
- încercând să dezvolte abilitățile de comunicare scrisă în limba engleză, a inițiat două proiecte de corespondență în limba engleză: „*My Penfriends from France*” - corespondență între elevii claselor IV – V cu elevi ai Școlii „*Collège de Lédignan*” din localitatea Lédignan, Franța și „*International Penpals*” – corespondență între elevii claselor V - VIII cu elevi ai școlii „*Emiliano Zapata Elementary School*” din Chicago, Illinois, SUA;
- abilitățile artistice ale elevilor au fost dezvoltate și cultivate în cadrul Concursului interjudețean de dans „*Copilărie în pași de dans*”, ediția a V-a, Sîncel – 4 aprilie 2013 – în cadrul căruia elevii clasei a IV-a, îndrumați de către voluntarul american, au participat la secțiunea „*Alt tip de dans: Country*”, nivel primar, câștigând premiul I;
- a oferit meditații gratuite, între 8 – 10 ore săptămânal, atât copiilor cât și adulților care i-au solicitat ajutorul;
- s-a preocupat de propria sa perfecționare dar și de transmiterea cunoștințelor acumulate colegilor, a participat împreună cu profesorul de limba engleză din școală la Cursul de formare de formatori „*Project Design and Management*” organizat de Corpul Păcii România în colaborare cu Corpul Păcii Bulgaria, desfășurat în localitatea Veliko Tarnovo, Bulgaria între 16 – 19 noiembrie 2012; în urma acestui curs, în luna aprilie 2013 a luat parte, în calitate de formator, la cursul de formare „*Project Design and Management*” de la Arad, unde participanții au fost studenți și membri ai ONG-urilor locale; de asemenea, a reușit să realizeze atelierul de lucru „*Designul și Managementul Proiectelor*” susținut în limba română pentru colegii din cadrul Școlii Gimnaziale „*Ion Pop Reteganul*” Sîncel, încheiat cu oferirea de certificate de participare semnate de către Corpul Păcii;
- dorind să împărtășească din propria sa experiență, a susținut un atelier de lucru la care au participat 16 profesori de limba engleză din zona Blaj – Jidvei și care a avut în vedere familiarizarea participanților cu metode moderne de predare a limbii engleze: Peace Corp Romania's TEFL Teacher Training Session – 23 mai 2013 Blaj – soldat cu certificate de participare semnate de Corpul Păcii;
- s-a preocupat de baza materială a școlii încercând să scrie un proiect de obținere a unui grant pentru amenajarea curții școlii;
- totodată a îmbogățit biblioteca școlii cu diverse cărți în limba engleză obținute de la Corpul Păcii dar și cu materiale școlare achiziționate din bugetul propriu;
- la fel ca și Tessy, Ashley nu s-a limitat doar la transmiterea de cunoștințe specifice predării limbii engleze ci s-a dedicat cultivării simțului artistic, moral și civic elevilor școlii noastre.

Cei doi voluntari americani s-au implicat activ în viața școlii și a comunității, reușind să-și ducă la îndeplinire sarcinile și obiectivele propuse și să planteze „sămânța schimbării” așa cum ambasadorul SUA, Mark Gitenstein, a declarat în iulie 2012, urmând ca un an mai târziu Corpul Păcii să își încheie activitatea pe teritoriul României: „*Din 1991 până în prezent, voluntarii Corpului Păcii au plantat sămânța schimbării peste tot în această țară: s-au înființat ONG-uri, s-au demarat afaceri, numeroase cluburi civice și de mediu s-au întâlnit, mulți tineri români au învățat limba engleză dezvoltându-și capacitatea de a concura pe piața internațională*”.

În ultimii 22 de ani peste 1.200 de voluntari americani au activat în România iar mica noastră școală din inima Transilvaniei este azi mândră că timp de trei ani, doi oameni cu suflet mare, au

participat la clădirea unui viitor mai bun și mai frumos pentru cei aproximativ 300 de elevi și comunitatea din care aceștia fac parte.

Astăzi, aproape 9.000 de voluntari lucrează în comunitățile locale din 77 de țări gazdă din întreaga lume; deși Corpul Păcii nu mai activează în România, moștenirea lăsată de către oamenii care și-au dedicat câțiva ani bunăstării altora, are azi ecou în viața personală și profesională a celor afectați de munca lor, lăsând în urmă nu numai mentalități schimbate dar și inimi deschise.

Programul de predare a limbii engleze ca limbă străină a urmărit îmbunătățirea calității procesului de predare a limbii engleze, facilitând astfel accesul la educație și locuri de muncă. Astfel, după douăzeci și doi de ani de serviciu și nenumărate proiecte și acte de bunăvoință, agenția Corpul Păcii România si-a încheiat activitatea, însă peste 1200 de voluntari au răspuns chemării lui John F. Kennedy : “*nu întrebați ce poate să facă țara pentru voi, întrebați-vă ce puteți face voi pentru țară*”, creând astfel o legătură veșnică de pace și prietenie între Statele Unite și România. Un motiv de sărbătoare pentru noi toți.

Bibliografie și webografie:

1. Corpul Păcii România, *Raport Anual 2012*, s.l., 2012.
2. Peace Corps Romania, *Legacy Report, 1991 – 2013, 22 Years of Peace and Friendship*, s.l., 2013.
3. Braga, Sebastian, Mark Gitenstein: *În România a fost plantată sămânța schimbării*, accesat în data de 11.10.2014 la <http://www.dcnews.ro/mark-gitenstein-in-romania-a-fost-plantata-samanta-schimbării> 237997.html
4. <http://www.peacecorps.gov/>
5. <http://autori.citatepedia.ro/de.php?p=2&a=John+F.+Kennedy>

ABSTRACT

The present paper tackles the impact Peace Corps has had in our small, rural school through the work of two young American volunteers who have spent three years trying to help others.

Peace Corps is a governmental organisation which was set up by the American president John F. Kennedy in 1961, with the sole desire of promoting world peace and friendship. Since its beginnings this worldwide organisation has sent over 200,000 people in 139 countries, Romania being one of these countries up until 2013, benefitting from the following four major volunteering programmes: community economic development, environmental awareness, youth development and teaching English as a foreign language (TEFL).

This former programme has had an amazing impact throughout our country. Within this programme our school, “Ion Pop Reteganul” School has had the chance to host two American Peace Corps volunteers: Tessy Lynn Ables (2010 – 2012) and Ashley Marie Lenihan (2012 - 2013).

These two young women have dedicated their time and skills to the community that has adopted them and to the school where they have taught English together with the Romanian English teacher. Although their first and foremost mission was teaching English to the children of Sîncel, throughout their time spent in Romania, these two volunteers have sought to bring two different cultures closer; thus, they integrated well in the Romanian community and tried to acquaint the adopted community with the traditions and peculiarities of the American culture.

Throughout their volunteering period, both Peace Corps volunteers collaborated with the teachers from “Ion Pop Reteganul” School in order to help the students and even the teachers improve their communication skills in English. However, their work did not limit to the school they were assigned to, but they tried to develop and implement community projects, such as: English clubs, drama clubs, volunteering actions, environmental activities, correspondence with schools from Europe and USA, training sessions for teachers in our area, etc.

The two Peace Corps volunteers have been actively involved in our school and community, managing to fulfil their tasks and aims and to plant “seeds of change”, as the American ambassador, Mark Gitenstein, confidently proclaimed in July 2012. Even if one year later Peace Corps’ mission in

Romania came to an end, the 22 years of service in our country have left marks that cannot be erased, marks that account for the on-going bond of friendship and peace between USA and Romania.

PROIECTUL, METODĂ EDUCATIVĂ ALTERNATIVĂ, EFICIENTĂ ÎN COMBATERE ȘI PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI ÎN ȘCOALĂ

Prof. LUCIAN SĂNDOI

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

În condițiile în care o școală cu adevărat modernă nu poate și nu trebuie să mai rămână o enclavă, ruptă de viață și de problemele comunitarii, educarea tinerilor în vederea integrării lor creative în societatea în continuă transformare implică, înainte de toate, formarea lor ca adevărați cetățeni responsabili, capabili să evite și să elimine, pe cât posibil, factorii ce predispun la eșecuri și riscuri de orice natură, dar, mai ales, „tarele”, mereu ispititoare ale lumii contemporane: consumul de alcool, tutun, droguri.

Louis Bloy spunea undeva că într-o școală nu se știe cine dă și cine primește; a fost necesar ca într-un timp relativ scurt, dascălul român să învețe, alături de elevii săi, că importantă nu este numai informația culturală oferită pe băncile școlii tinerei generații, ci și formarea acestora în spiritul implicării active în toate problemele societății, în contextul în care „non scholae, sed vitae discimus”; a trebuit să conștientizăm noi toți, odată cu lecțiile modernității, și adevărul înțelepciunii populare, conform căruia e mai bine să previi, decât să tratezi astfel de tare, din păcate nu ereditare...

Despre consumul de droguri, cauzele care îl generează, efectele asupra sănătății și comportamentului uman s-au scris tomuri întregi și nu putem erija, oricât ne-am strădui, în specialiști. Cert este că școala românească la unison cu societatea, recunoaște pericolul real pe care aceasta îl reprezintă, din păcate, și știm, desigur, că segmentul cel mai mare de populație atins de acest flagel contemporan îl reprezintă adolescenții.

Întrebarea firească ce încearcă fiecare dascăl responsabil, implicat în viața școlii și a comunității, dedicat meseriei lui, este nu, „ce fac atunci când mă confrunt cu drogul în școală?”, ci „ce trebuie să fac ca acesta să fie evitat?”,

În dorința noastră de a găsi răspuns la această întrebare, de a căuta soluții care să scoată școala românească din acest impas, fără pretenția de a oferi exemple de bună practică, ne-am concentrat atenția asupra acelor activități extrașcolare prin intermediul cărora să spunem, împreună cu elevii noștri, nu drogurilor, hotărâți să alegem, înainte de toate, viața.

O astfel de modalitate eficientă de prevenire a consumului de droguri ni se pare a fi proiectul, acea metodă modernă ce presupune o activitate pregnant centrată pe elev și care credem noi ar putea constitui baza activităților educative de acest gen din școală.

Cei mai sceptici dintre noi se vor întreba, evident, de ce tocmai proiectul poate fi o astfel de modalitate. Pentru că el valorifică în primul rând, abilitățile și deprinderile elevilor noștri, potențialul lor creativ, conferindu-le acestora încrederea în propriile forțe, făcându-i să conștientizeze treptat riscul la care se pot expune din teribilism, inconștientă sau sub influența anturajului, determinându-i să descopere că înșiși pot fi creatori de valoare socială, chiar culturală.

Cum previne astfel de activitate consumul de droguri? Răspunsul este unul foarte simplu: învățându-i pe elevi să se implice în această problemă reală a comunității, sporindu-le încrederea în aptitudinile lor, prea puțin sau deloc valorificate în activitățile de la clasă, convingându-i, prin munca în echipă, că nimeni nu e singur, că întotdeauna celalalt îți poate fi alături la bine și la rău, că poți duce o viață sănătoasă și poți să întinzi, la nevoie, mana celor din jurul tău.

În ideea că între *Bine* și *Rău* nu există decât o falie insesizabilă, cunoscând, astfel, fața și reversul medaliei, elevii noștri pot înțelege că „Răul”, poate fi evitat, iar „Binele”, susținut prin creativitate, cooperare, comunicare, implicare, parteneriat real cu ceilalți și cu profesorul.

Proiectul este ceva, nu despre ceva, el creând elevilor sentimentul utilității a ceea ce produc, direcționând efortul către cineva (un public țință).

În speranța că experiența noastră, consumată și asumată cu responsabilitate maximă, în vederea evitării consumului de droguri în școala și, de ce nu, în comunitate, poate fi tuturor de folos, îndrăznim în cele ce urmează să propunem un model concret de proiect cu mesaj antidrog.

Tema proiectului :**Spune „NU,, drogurilor! Alege viața!,,**

Durata proiectului: 6 săptămâni

Tipul activității: extracuriculară

Scopul: implicarea activă și creativă a elevilor în problemele comunității, în vederea prevenirii și combaterii consumului de droguri în școală

Obiective:

- formarea unei atitudini pozitive față de promovarea unei vieți de calitate prin conștientizarea efectelor nocive ale drogurilor asupra sănătății, organismului și vieții personale;
- manifestarea creativității elevilor în realizarea de materiale și campanii cu mesaj antidrog;
- dezvoltarea unei toleranțe față de cei atinși de acest flagel și implicarea activă în recuperarea acestora

Grupul țintă: 21 de elevi din clasele liceale

Parteneri: Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog

Etapele activității:

Etapa I

1. Stimularea: întâlnirea preliminară cu reprezentanții Centrului de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog. Partenerii proiectului vor monitoriza, de-a lungul întregii perioade de desfășurare, activitatea.

2. Stabilirea obiectivelor și împărțirea sarcinilor de lucru .

Li se comunică elevilor scopul și obiectivele proiectului. Grupul este organizat pe ateliere/ echipe. Se stabilesc, de comun acord cu elevii, sarcinile de lucru pentru fiecare echipă în parte astfel:

Echipa I: Realizați un glosar în care să definiți câțiva dintre termenii referitori la drogurile consumate și să oferiți informații de bază despre cât mai multe droguri utilizate frecvent.

Echipa II: Realizați un material în care să prezentați cauzele care determină consumul de droguri în rândul tinerilor.

Echipa III: Prezentați efectele consumului de droguri asupra sănătății, vieții personale și profesionale.

3. Cercetare, investigație: elevii studiază individual diverse surse bibliografice; la nivelul fiecărei echipe de lucru se realizează materialele vizate de sarcinile de lucru precizate anterior.

4. Procesarea materialelor și realizarea formei finale.

Profesorul semnalează erorile de conținut, prin discuții la nivelul fiecărui grup de lucru și stabilește forma de prezentare.

5. Prezentarea proiectului(materialului realizat).

Elevii prezintă materialul realizat, profesorul monitorizează și evaluează materialele, pe baza unei grile specifice.

Etapa a II-a

Grupul de lucru este organizat pentru o dezbatere pe tema: „Drogul- flagel al lumii contemporane?!!,,

În timpul desfășurării activității, o grupă de observatori consemnează răspunsurile pertinente și argumentele emise de grupele implicate în dezbatere. Profesorul monitorizează și evaluează modul în care s-a desfășurat dezbateră, face aprecieri asupra argumentelor pro sau contra tematicii propuse.

Etapa a III-a

La nivelul celor 3 ateliere de lucru în care este reorganizat grupul, se propun și se notează, pe foi de flipchat, modalitățile concrete de combatere a consumului de droguri în școli și de recuperare/susținere a eventualelor victime ale acesteia.

Etapa a IV-a

Grupul este organizat în funcție de teoria inteligențelor multiple a lui Gardner, în mai multe echipe. Li se propune, în funcție de tipul de inteligență care predomină la nivelul fiecărei echipe, să realizeze următoarele materiale cu mesaj antidrog: o piesă de teatru, un spot publicitar, o revistă, un poster.

Profesorul monitorizează, pe baza unor criterii specifice pentru fiecare produs, materialele realizate.

Feed- back-ul se poate realiza, în aceasta etapă a activității, și prin autoevaluare și coevaluare.

Etapa a V-a

Profesorul propune elevilor să organizeze o campanie antidrog care să promoveze materialele realizate în etapele anterioare ale activității.

Evaluarea impactului acestei campanii în școală se realizează pe baza unor chestionare aplicate participanților, sondaje de opinie, interviuri, dar și prin autoevaluare și coevaluare.

ABSTRACT

The article makes a comprehensive presentation of one of the most effective educational methods to help prevent and fight against drug abuse in schools: the students' involvement in projects. The project entitled: <Say "NO!" to drugs! Choose to have a life!> is meant to be implemented within a period of six weeks as an extracurricular activity in which the students must learn to get engaged in finding solutions to the problems of their community.

Each stage (out of a total of five stages) in the implementation of the project is described and an explanation of the purpose of each stage, together with the envisaged results and outcomes is also presented. The article ends with the description of the final activities of evaluation.

PARTENERIATUL EDUCATIV ȘCOALĂ –FAMILIE -UN SUCCES AL PROCESULUI EDUCAȚIONAL

Prof. CARMEN MIRELA NEGUȚ

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

Reforma învățământului aduce o schimbare semnificativă în ceea ce privește relația învățătorului cu ceilalți factori implicați în educarea elevului, îndeosebi cu familia. Poziția familiei este aceea de partener într-un proces de dezvoltare, de conturare a drumului și rolului social pe care îl va alege copilul.

Familia are dreptul de a se implica în alegerea ofertei educaționale, a carierei de mai târziu, dar și obligația de a urmări și sprijini eforturile copilului și ale școlii.

Expresia *parteneriat* cu familia nu înseamnă doar o altă denumire a unei relații mai vechi în care familia era informată periodic ori la cerere, asupra evoluției copilului în activitatea școlară. Este vorba de o schimbare de statut a familiei în raport cu școala. Familiei îi revin acum mai multe drepturi - pe care noi trebuie să-i ajutăm, să-i conștientizăm și să beneficieze de ele -dar și sarcini sporite. Schimbările în plan socio-economic exprimă necesitatea reală a colaborării între școală și familie atât în rezolvarea unor sarcini de susținere materială, precum și în cooperarea în alegerea programelor de instruire și educare (curriculum la decizia școlii), pentru cunoașterea personalității copiilor, pentru orientarea școlară și profesională.

Parteneriatul cu familia înseamnă și o reconsiderare a atitudinii învățătorului față de aceasta. Îndatoririle învățătorului față de familie sunt: mai multă transparență, acceptarea observațiilor pertinente și promovarea sugestiilor privind obiectivele și prioritățile educaționale, informarea corectă și operativă. Familia are cea mai mare influență asupra copilului, iar trăirile afective reprezintă suportul absolut necesar susținerii efortului de învățare.

Rolul părinților față de copilul devenit elev se schimbă. Părinții au nevoie de instruire în ceea ce privește modul de urmărire al îndeplinirii sarcinilor școlare și controlul conduitei copilului.

Sunt părinți care intervin în activitatea de învățare a copilului în mod necorespunzător, fie având tendința de a se substitui copilului în efectuarea unor teme, prin alte metode decât cele indicate, fie manifestând exigențe nerealiste față de acesta.

Activitatea de îndrumare a părinților de către învățător este evident necesară. Unitatea de opinii dintre cele două instituții - școală, familie - trebuie realizată doar în strânsă colaborare.

Sunt părinți care își propun să ajute școala, cu condiția ca ei să cunoască obiectivele educaționale. Pe aceștia trebuie să-i informăm, descriindu-le tipurile de comportamente realizabile,

explicarea modalității de acțiune, pentru ca metodele de influențare să nu fie în contradicție cu cerințele pedagogice.

Alți părinți nu manifestă interesul necesar față de evoluția copilului și, ca atare lasă școlii toată grija. Prin metode pedagogice pot fi atrași alături de școală, determinându-i să adere la ideea de colaborare activă.

Părinții sunt cei care trebuie să învețe de la educatorul copilului pentru a cunoaște direcția și ritmul la care trebuie să se alinieze. Schimbul de idei este profitabil atât pentru școală cât și pentru elev și părinții săi.

În lectoratul „Școala părinților” am urmărit ca aceștia:

- Să cunoască specificul activității școlii, obiectele de studiu, orarul, tipul de manuale și rechizite, alte materiale necesare elevului/clasei;
- Să cunoască în mod curent rezultatele școlare ale elevului;
- Să cunoască schimbările survenite în evoluția copilului, înregistrate sistematic de către învățător;
- Să li se creeze condițiile pentru a-și exprima nemulțumirile, părerile, îngrijorările;
- Să li se creeze condiții pentru a-și cunoaște învățătorul și învățătorul să-i cunoască pe părinți;
- Părinții să se cunoască între ei, să acționeze în spirit de echipă pe frontul educațional.

Familia - școala de acasă a elevilor

În vederea cultivării capacităților elevilor și a pregătirii lor pentru o reușită integrare în societate între învățător și elevi trebuie să existe o unitate de păreri și de acțiune.

Toate acțiunile și măsurile întreprinse de școală cu părinții elevilor au urmărit realizarea educației cu respectarea deplină a drepturilor copilului.

Alături de cerințele de ordin instructiv, formarea trăsăturilor moral-civice reprezintă una dintre sarcinile de bază pe care trebuie să o realizăm. Climatul de muncă intelectuală instituit în școală, trebuie să se regăsească și la nivel de familie, pentru a nu se da impresia elevilor, că învățătura este echivalentul școlii. Învățătura este echivalentul muncii elevului.

Colaborarea dintre învățător și toți părinții elevilor e bună, în special cu cei ai căror copii, întâmpină dificultăți în diverse planuri.

În stabilirea obiectivelor comune ale colaborării, am ținut seama de condițiile concrete ale colectivului de elevi și de particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor.

Colaborarea școlii cu familia trebuie să asigure unitatea influențelor educative asupra elevilor, precum și o continuitate în ceea ce privește evoluția de la o etapă la alta, a clasei și a fiecărui elev în parte.

Temele abordate au vizat:

- Dezvoltarea la copii a interesului pentru învățătură;
- Respectarea regimului zilnic de activitate și odihnă a elevilor;
- Cunoașterea anturajului copiilor;
- Îndrumarea și verificarea lecturii elevilor de către părinți, alegerea programelor TV;
- Pregătirea psihologică a copiilor în vederea integrării lor în ciclul gimnazial.

Întâlnirile cu părinții elevilor au avut de obicei un caracter concret și eficient asupra activității reciproce.

În primii ani de școală, noi contribuim hotărâtor la luarea startului în viața socială. Pentru aceasta trebuie să ne cunoaștem cât mai bine elevii, colectivul, să le urmărim evoluția, reflectând asupra viitorului lor, apelând în permanență la sprijinul familiei. Numai așa vom reuși să asigurăm condiții pentru un start bun în viața școlară.

Colaborarea dintre școală și familie – o reușită a procesului educațional

Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia, întreaga societate, iar colaborarea este absolut necesară.

Școala trebuie să colaboreze cu familia în domeniul învățării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării fizice, intelectuale, morale și estetice, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare, în domeniul activităților libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afară de clasă și școală.

La ședințele cu părinții am dezbătut pe larg modul cum își pot ajuta copiii în învățarea lecțiilor precum și în controlul temelor pentru acasă. Părinții trebuie să cunoască modul în care se controlează și cum poate fi ajutat copilul în cazul în care întâmpină unele greutăți în realizarea lor. Părinții trebuie să cunoască felul în care elevul se comportă față de învățătoare și față de colegii de clasă, dacă purtarea lui pe stradă și în alte locuri este corespunzătoare.

Școala și învățătorul nu poate suplini cu totul lipsa de preocupare a unui părinte. Efortul educativ își găsește eficiența atunci când între cei doi factori, școală și familie există o conlucrare în interesul comun al educării copilului.

Din experiența celor 28 de ani la catedră am întâlnit diferite feluri de părinți care „se mândresc” cu atitudinea severă față de copii (copilul plângea când lua calificativul Suficient sau Bine, spunând că va fi bătut sau certat), „familii severe”, „familii permissive”, familii în care toți se învârt în jurul poftelor copilului. În nici unul dintre cazurile enumerate mai sus nu se realizează o educație sănătoasă. Mediul influențează, iar educația acționează nu însă independent ci corelativ.

Din diferite chestionare administrate în diverse perioade ale anului școlar mi-am dat seama de fel de fel de părinți interesați sau nu de școală și de viitorul copilului său. Am reușit să cunosc atmosfera și climatul educativ din familie, structura familiei, condițiile materiale, comportamentul părinților față de elevi, dezvoltarea fizică, starea sănătății și dezvoltarea psihică. Punctajul obținut după interpretarea răspunsurilor m-a ajutat să trag concluzia că există o relație fructuoasă între școală și familie cu unii părinți, dar și o relație bună, care poate și trebuie îmbunătățită cu cealaltă parte a lor.

Părinții au venit cu idei de rezolvare a unor activități extrașcolare: concursuri de „Muncă și creație”, (materiale refolosibile), „Parada costumelor ciudate”, permițând părinților să vadă manifestările elevilor, rezultatul muncii lor, trăirile și comportamentul acestora.

Pentru cunoașterea amănunțită a împrejurărilor de viață pe care le trăiește elevul am efectuat vizite la domiciliul lor.

În cadrul lectoratelor cu părinții am prezentat teme axate pe rolul familiei în educația școlarului mic: „Ce trebuie să știe părinții?”, „Cum învățăm mai ușor?”, „Modelul familial”, „Condițiile de mediu pentru pregătirea lecțiilor”, „Cunoașterea anturajului copiilor”, „Îndrumarea și verificarea lecturii particulare”, „Pregătirea psihologică a copiilor în vederea integrării lor în ciclul gimnazial”, etc. De un real folos a fost auxiliarul „Meseria de părinte”, Ed. Aramis.

Noi învățătorii, trebuie să fim deschiși spre trebuința de a afla, de a cunoaște, pentru a le cultiva atașamentul față de școală și învățătură, dragostea și interesul pentru cunoaștere.

„Educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că, școala trebuie să reprezinte viața actuală, viață tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă.” (John Dewey)

Părinții trebuie conștientizați, că singura investiție de valoare pe care o familie o poate face pentru copil este investiția pentru mintea și sufletul acestuia.

Bibliografie:

1. Stănciulescu, E., *Sociologia educației familiale*, Ed. Polirom, Iași, 2003;
2. Stern, H.H., *Educația părinților în lume*, Institutul pentru Educație al UNESCO, E.D.P., București, 1972;
3. Vrasmas, E., *Educația și consilierea părinților*, Ed. Aramis, București, 2004i.

ABSTRACT

Family plays the role of partner in the process of shaping and developing the path and social status of children.

A strong partnership with the family also involves a reconsideration of the teacher's attitudes towards the pupil. A teacher should adopt a transparent behaviour, accept pertinent observation from part of the family and make suggestions regarding educational objectives and priorities. Moreover, a teacher should provide correct and operative information.

The family has the highest influence on a child, and the emotional experience represents the essential support for sustaining the learning process.

The role played by parents in the life of a child that is now a pupil has changed. Now parents need training in order to follow the way their child accomplishes his scholarly duty; while also learning how to control his behaviour.

The ability to provide guidance for the parents is an important quality that any teacher should possess. A unitary approach from part of the two institutions, school and family, can only be accomplished through collaboration.

The parents are the ones that must follow teacher's advice in order to adjust to the direction and rhythm that a child has. Sharing ideas can be profitable not only for the school, but also for the child and his parents.

Education is a process that involves the school, the family and the entire society in equal manner therefore cooperation is essential.

The school must work with the family in teaching the child how to behave, how to develop on a physical, intellectual, moral and aesthetic level, how to acquire work skills and competence, how to keep a hygienic and sanitary routine, how to work freely and so on. The school must also engage the child in different activities inside and outside the classroom.

In the teacher-parent meetings we had long debates on how parents can help their children in the learning process and how they can supervise their homework. The parents must be familiar with the methods of supervision and they must be able to help their child overcome any difficulties they may encounter while doing their homework. The parents must also be aware of their child's behaviour towards the teacher and his classmates, and if his behaviour in public places is appropriate.

The school and the teacher cannot substitute a parent's lack of preoccupation. The educational effort can only be effective if the two members involved, the school and the family work together for the common interest of the child's education.

PARTENERIAT ÎN EDUCAȚIE –ȘCOALĂ –FAMILIE -COMUNITATE

prof. MARIA GHEORGHÎTOIU

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

Argument: Termenul de *parteneriat* este bazat pe premisa că partenerii au un fundament comun de acțiune și un spirit de reciprocitate care le permit să se unească. Astfel, părinții și profesorii pot crea parteneriate variabile, angajându-se în activități comune de învățare, sprijinindu-se unii pe alții în îndeplinirea rolurilor cerute, desfășurând proiecte de curriculum colaborativ, participând împreună la diverse activități de luare a deciziei.

Întâlnirile „tipice” cu părinții nu abordează întotdeauna aceste probleme, oferind părinților puține șanse de a cunoaște profesorii elevilor și problemele școlii. De aceea, trebuie pus accent pe activități de cunoaștere interpersonală pentru a crea un cadru de siguranță și pe strategii de desfășurare a acestora cât mai variat și accesibil.

Ca urmare, acest proiect, își propune să dezvolte competențe de lucru cu familia elevului și să răspundă nevoilor de comunicare, relaționare, construire de echipe, cooperare, motivare și implicare.

Propunătorul este conștient însă că parteneriatul școală-familie nu „produce” neapărat elevi de succes!

Scopul proiectului: Optimizarea relației școală-familie-comunitate, în așa fel încât elevii să obțină singuri succesul.

Obiective:

- Realizarea unor cercetări pentru diagnosticarea relației școală-familie;
- Identificarea instrumentelor de comunicare școală-familie;
- Antrenarea părinților în activități de informare și formare educațională;
- Diversificarea modalităților de colaborare cu familia;

- Crearea unui cadru de motivare și implicare a partenerilor;
- Încurajarea voluntariatului ; atragerea părinților către activități din „lumea școlii”.

Grupul țintă:

- părinții clasei a X a-C
- elevii clasei
- profesorii

Locul și perioada de desfășurare: Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova; an școlar 2014-2015

Colaboratori: conducerea școlii, profesor psihopedagog, profesorii clasei, bibliotecar, poliția de proximitate, consilier local etc.

Mod de realizare:

Nr.	Activități	Forma	Responsabil	Perioada (Data)
1	Părinții „se întorc” la școală Alcătuirea Comitetului de Părinți	lectorat	diriginte	sept.2014
2	Discuții informale asupra Regulamentului de ordine interioară și a documentelor școlare	informare ședință cu părinții	director diriginte	oct 2014
3	Elaborarea unui chestionar pentru părinți privind colaborarea școală-familie	atelier de lucru	prof. psihoped. diriginte	oct 2014
4	Aplicarea chestionarului și interpretarea rezultatelor	chestionar	prof. psihoped. diriginte	oct. 2014
5	Consilierea părinților în cazul apariției unor crize în familie care pot influența progresul școlar al elevului	cabinet de consiliere	prof. psihoped. diriginte Consiliul clasei	săptămânal
6	Violența în școală și în familie	dezbateri	Diriginte, elevi, părinți, polițist de proximitate	ianuarie 2015
7	Activitate de voluntariat:	reamenajarea clasei	Părinți, elevi diriginte	febr. 2015
8	Ce pasiuni are copilul meu ?	Masa rotunda	Diriginte, elevi parinti	martie 2015
9	Influența familiei asupra carierei elevului „Profesia” de părinte- O zi din viața unui părinte	ora de dirigenție invitat- un părinte	diriginte prof. psihoped.	aprilie 2015
10	Craiova, orasul meu	dezbateri- invitati	diriginte comitetul de elevi	mai 2015

Materiale: chestionare, referate (lectorate), materiale informative (Regulament școlar, broșuri, pliante, afișe etc.)

Finanțarea activităților: Comitetul de părinți, diferiți sponsori

Popularizarea proiectului: pliante pentru părinți, elevi și profesori

ABSTRACT

This project aim is to develop skills in working with the student family and to answer the need for communication , networking, team building , cooperation , motivation and involvement.

Parents and teachers can create variable partnerships , engaging in common learning activities, support one and each other to fulfilling the required roles, developing projects, participating in various activities to take together decision.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

PROIECT- EXCURSIE DIDACTICĂ CU CARACTER ECOLOGIC

Prof. FLORIN- GABRIEL LINCA¹, Prof. SIMONA ANȚILĂ²
Colegiul Tehnic Reșița, jud. Caraș-Severin

Locația: Pădurea “Dealul Chiliilor” Vărădia.

Tema: Aspecte ecologice ale diversității biologice (plante și animale) din pădurea „Dealul Chiliilor” (Vărădia) și observarea unor adaptări la ecosistemul respectiv.

Durata: O zi.

Scopul: Cunoașterea mediului geografic natural al plantelor și al animalelor din această pădure și a unor adaptări ale acestora la condițiile de mediu; colectarea de material biologic; dezvoltarea dragostei față de natură.

Obiective operaționale:

- să se orienteze în teren;
- să recunoască relieful din orizontul apropiat;
- să măsoare unii factori meteorologici;
- să recolteze plante și animale din ecosistemul de pădure;
- să observe culorile adaptative la animale și adaptările la diferite moduri de locomoție și tipuri de hrănire;
- să caracterizeze flora și fauna de pădure;
- să identifice diferite aspecte negative ale omului în ecosistemele naturale.

Materiale necesare:

- pentru orientarea în teren: hărți ale regiunii, busolă, binoclu, ruletă.
- pentru studierea reliefului: harta regiunii.
- pentru notarea observațiilor și etichetarea materialelor colectate: carnete pentru însemnări, creioane, etichete.
- pentru executarea observațiilor asupra componentelor biotopului: termometre, anemometru mecanic cu cupe portabile .
- pentru observarea componentelor biocenozelor și pentru colectarea de probe: lupe, pensete, lădițe pentru probe.
- pentru colectat material botanic: botaniere, presă de plante, ziare, deplantator, etichete, pungi de plastic, plicuri pentru semințe și fructe, cutii de carton.
- pentru colectat material zoologic: fileu entomologic, borcane cu vată, eter, sticlute cu dop de plută, cutii de carton cu orificii de aerisire, plicuri pentru fluturi, cutie insectar, ace entomologice, sită, alcool.
- pentru fotodocumentare – aparat de fotografiat.
- pentru documentare determinatoare, atlas botanic și zoologic.

Forme de organizare pe grupe de câte 5 elevi:

1. grupa botaniștilor,
2. grupa zoologilor,
3. grupa ecologilor,
4. grupa meteorologilor.

Sarcini de lucru pentru fiecare grupă de elevi

I. Meteorologii

Obiectiv: măsurarea și determinarea unor factori ecologici:

Sarcini:

- 1) Măsurarea temperaturii aerului cu termometrul pentru aer la înălțimea de 2 m.
- 2) Determinarea direcției și a intensității vântului:
 - se așază cu fața spre vânt și cu ajutorul busolei se stabilește punctul cardinal de unde suflă vântul;
 - intensitatea și viteza se stabilește cu ajutorul anemometrului mecanic cu cupe portabile;
 - se notează în caiet rezultatele.
- 3) Determinarea nebulozității, gradul de acoperire al aerului cu nori se apreciază vizual.

4) Determinarea intensității luminii:

- se observă în diverse puncte: la loc deschis, la baza ierburilor, coronamentul arborilor, sub coronament;
- se apreciază relativ (*lumină puternică, moderată, slabă, umbră*).

5) Determinarea umidității aerului și solului:

- prin observații directe (tactile și vizuale) se apreciază: aer foarte umed, umed, potrivit de umed, uscat, foarte uscat, sol uscat, cu aspect proaspăt, umed, foarte umed.

Ustensile și materiale: termometru de aer, termometru de sol, anemometru, busolă.

II. Botaniști

Obiectiv: determinarea speciilor caracteristice ecosistemului de pădure și recoltarea plantelor medicinale.

Sarcini :

- 1) Determinarea pe loc a plantelor cunoscute folosind la nevoie și determinatoare.
- 2) Recoltarea plantelor necunoscute în pungi de plastic cu etichete, în care se consemnează locul – determinarea ulterioară în laboratorul de biologie.
- 3) Întocmirea listei cu: arbori, arbuști, plante ierboase, ciuperci, licheni, mușchi.
- 4) Se întocmește o caracterizare a florei cu dominanța plantelor.

Ustensile și materiale: lupă, deplantator, determinatoare, pungi de plastic, etichete, presă pentru plante, ziare, etc .

III. Zoologii

Obiectiv: determinarea și recoltarea de animale, observarea adaptărilor la diferite moduri de locomoție, moduri de hrănire, culori adaptative .

Sarcini:

- 1) Observarea și determinarea animalelor cunoscute pe loc folosind și determinatoare.
- 2) Fotografierea animalelor greu de recoltat sau descrierea lor în fișe de observație (ex: *reptile, păsări, mamifere*).
- 3) Recoltarea animalelor de talie mică (*viermi, moluște, artropode, batracieni, reptile*) în pungi și cutii și etichetarea lor.
- 4) Identificarea tipurilor de locomoție întâlnite la nevertebratele observate sau recoltate
- 5) Enumerarea tipurilor de locomoție la vertebratele observate sau colectate și a adaptărilor prezintate la acestea.

Ustensile și materiale: binoclu, lupă, pungi de plastic, cutii cu capac perforat, borcane cu vată îmbibată în eter, etichete, determinatoare, borcane cu alcool.

IV. Ecologii

Obiective:

- descrierea condițiilor de mediu din pădure, în urma observațiilor.
- observarea intervenției omului în ecosistemul vizitat.

Sarcini:

- 1) Descrierea mediului (*poziție geografică, altitudine, pantă, expoziție, vântul, temperatura, umiditatea, luminozitatea, solul, suprafața și forma*) într-un tabel.
- 2) Stabilirea structurii verticale (*stratul arborilor, al arbuștilor, al ierburilor*).
- 3) Determinarea aspectului sezonier și specificarea fazelor vegetative la plante.
- 4) Observarea intervenției omului în ecosistemul vizitat.

Ustensile și materiale: busolă, ruletă, foarfece, cuțit, lupă, pungi de plastic, cutii, etichete.

RÉSUMÉ

Le but de ce projet-excursion est celui de faire connaître l'environnement de la forêt „Dealul Chiliilor” de Vărădia et les adaptations/ les modifications des plantes et des animaux à ce milieu. On essaye comme ça de cultiver l'amour pour la nature et protéger toute la nature.

Les élèves sont très intéressés par des activités pratiques qui les mettent dans des situations nouvelles et innovatrices.

PROIECTUL „FORMARE PROFESIONALA PRIN MOBILITĂȚI LEONARDO DA VINCI – OPORTUNITATE SPRE O CARIERA DE SUCCES” – DISEMINARE

Prof. SIMINA CONSTANTINOV
Liceul Tehnologic “George Bibescu”, Craiova, jud. Dolj

Proiectul „Formare profesionala prin mobilități Leonardo da Vinci – oportunitate spre o cariera de succes”, având indicativul LLP – LdV / IVT/2013/RO/200, s-a desfășurat în Roma, Italia, în perioada 5 – 25 mai 2014.

Au participat 15 elevi din clasa a XI-a liceu, având calificarea tehnician electrician electronist auto și doi profesori însoțitori, în ultima săptămână monitorizarea efectuându-se de către domnul director Petre Cauc.

Înainte de plecarea în mobilitate toți participanții au beneficiat în țară de un vast program de pregătire pedagogică, culturală și lingvistică.

În Roma participanții și-au desfășurat activitatea de formare la 9 firme partenere specializate în domeniul auto și calculatoare. Participanții au avut posibilitatea să lucreze în firme italiene, să vadă și să se adapteze pe parcurs la modul de lucru al acestora. Au învățat lucruri noi, utile în viitoarea lor meserie, poate.

Obiectivele proiectului au fost:

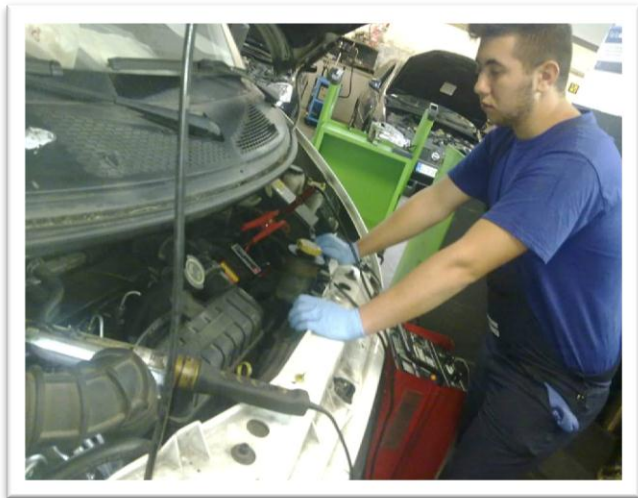
- să le dezvolte competențe tehnice generale care să le permită viitorilor participanți să identifice tipurile de circuite electronice după simbolurile utilizate, să evalueze performanțele acestora;
- să dezvolte la viitorii participanți abilitățile practice necesare verificării capacitații de funcționare a echipamentului sau a instalației, după conectarea circuitului electronic;
- să le conecteze în instalații sau echipamente, potrivit documentațiilor tehnice;
- să le asigure o mai bună comunicare și adaptare la viața în comun, la lucrul în echipă.

Practica s-a desfășurat pe baza unui Acord de formare stabilit între beneficiar și firmele partenere.

Fiecare participant a avut un tutore care l-a îndrumat în activitatea zilnică.

Atât tutorii cât și managerii firmelor au rămas plăcut impresionați de punctualitatea participanților, dar mai ales de seriozitatea lor la locul de muncă. Copiii au învățat lucruri noi, utile în viitoarea lor meserie.

Aplicarea strategiei de valorizare a rezultatelor, va putea determina agenții economici din orașul nostru ca pe viitor să nu ignore posibilitatea efectuării de stagii de pregătire practică de către elevii noștri în atelierele lor. Fără o cooperare cu instituțiile de formare profesională, nu vor putea să aibă în viitor specialiști cu un nivel de calificare corespunzător cerințelor impuse de progresul tehnologic.

La nivelul Universității din Craiova se va continua pregătirea profesională a unora dintre participanți, la un nivel superior, în cadrul facultăților de profil. La nivelul agenților economici din regiune competențele acumulate de participanți în timpul mobilității se vor reflecta pozitiv în activitatea susținută de aceștia la viitoarele lor locuri de muncă.

Vor fi implementate metode moderne de remediere a defectelor care pot apărea în instalațiile electrice din structura automobilului, precum și de evaluare a performanțelor componentelor și circuitelor electronice ale automobilului. Astfel vor fi îmbunătățite metodele de lucru din firmele angajatoare, fapt care va duce și la creșterea prestigiului acestora.

Elevii au văzut și un alt stil de viață, cel italian, destul de diferit de cel românesc.

În timpul liber elevii au mers în multe excursii organizate de firma intermediară cât și de noi. Au văzut locuri foarte frumoase, au intrat în contact cu o altfel de cultură, vizitând orasul Roma și împrejurimile acestuia.

S-a vizitat stațiunea Ostia, aflata pe malul Marii Tirenene, orasul Tivoli cu superbe gradini și arhitectura de excepție.

La un alt sfârșit de săptămână am fost la Florența, unde am vizitat Domul, Galeria Uffizi, Muzeul Pitti, statuia lui David, piața Michelangelo.

În Roma am vizitat Colosseumul, Forumul Roman, Vaticanul, Pantenonul, monumentul Vittorio Emanuele, celebrele piete, Villa Borghese.

În urma acestui stagiu toți participanții au obținut de la firmele partenere în proiect atât certificate de pregătire practică, pregătire lingvistic, precum și Documentul de Mobilitate Europass

În urma derulării acestui plasament relațiile dintre elevi și profesori au evoluat, elevii devenind mai încrezători în propriile forțe, fiind mai siguri pe ei. Prin activitățile desfășurate sub îndrumarea tutorilor italieni, participanții au devenit mai activi. Acest lucru s-a materializat în țară prin comportamentul schimbat în bine al elevilor, procesul de învățare și evaluare îmbunătățindu-se. Echipa de cadre didactice implicate în proiect a schimbat informații și opinii cu partenerii din Italia.

Acest proiect reprezintă rezultatul politicii prin care liceul nostru s-a implicat în cooperarea cu diverse firme de prestigiu la nivel european. Proiectele de plasament Leonardo da Vinci sunt un important instrument de internaționalizare a școlii pentru perioada 2012 – 2014. Ca dovadă școala noastră este beneficiarul unui nou proiect de mobilitate, din cadrul programului Erasmus+, cu două fluxuri care se va desfășura în două locații: Insula Fuerteventura (Insulele Canare) - Spania în luna aprilie 2015, unde vor participa 15 elevi de la specializarea tehnician mecatronist, cealaltă locație fiind Malaga - Spania în luna iunie 2015, unde vor participa 15 elevi de la specializarea tehnician electrician electronist auto.

Un alt rezultat constă în creșterea prestigiului școlii noastre în comunitatea locală, la nivel regional și național.

This project is funded with support from the European Commission. The information within this document reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

ABSTRACT

The project "Vocational Training through Leonardo da Vinci Mobilities - an opportunity to a successful career", number LLP/LdV/IVT/2013/RO/200, took place in Rome, Italy, between the 5th and 25th of May 2014.

The project involved 15 pupils in the 11th grade, electrician electronics technician qualification, and two teachers, and the monitoring program was held by our principle, Mr. Petre Cauc, at the end of the project. The participants had the opportunity to work at several Italian enterprises, to observe and to adapt to new ways of working. They learnt new things which are useful in their future career and improved their professional knowledge.

All participants had their own tutor who guided them in their everyday practice. Both tutors and managers were impressed by their punctuality and seriosity at the workplace. The pupils got in touch with the Italian civilization and lifestyle which are rather different from the Romanian one.

The practice was based on a professional training agreement signed between the beneficiary and the partners. In their spare time, pupils went sightseeing in Rome. At weekends we visited Ostia Resort, located just a few kilometers away from Rome, on the Tyrrhenian coast, Tivoli, Florence.

At the end of this mobility, all participants received Vocational Training Certificates, Certificates of Proficiency in Italian and the Europass Mobility Document.

This project represents the result of our high school policy which cooperates with important European enterprises. The Leonardo da Vinci mobility projects represented a major way of school internalization between 2012 and 2014. Currently, our school is taking part in several Erasmus mobility projects.

PARTENERIAT ȘCOALĂ - BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN”

Prof. dr. LOREDANA-EMILIA NEAGOE
Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj

Criza lecturii, din ultimul deceniu, îngrijorează nu numai cadrele didactice de limba și literatura română sau părinți, ci și pe cei care se ocupă de destinul cărților- de la autori la editori și până la librari. Tinerii, în ziua de astăzi, nu mai citesc, nu mai sunt interesați de lectură, nu mai trăiesc viața ilustrată în cărți.

În opinia elevilor, cărțile nu mai sunt atractive pentru că nu prezintă „viața de zi cu zi”.

Înclinăm să credem că elevii nu s-au îndepărtat chiar așa de mult de lectură, dovada fiind existența bibliotecilor care continuă să funcționeze. Acestea ne fac să păstrăm o mică speranță, că elevii își vor reîntoarce într-o zi fața spre ele, pășindu-le pragul și încercând să dezlege tainele ascunse printre rândurile cărților.

De aproape un deceniu păstrez un parteneriat între Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” și Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman”, intitulat BIBLIOTECA—LUMEA MINUNATĂ A CĂRȚILOR ale cărui obiective pentru anul școlar 2014-2015 sunt:

- ▶ profesorii coordonatori să inițieze elevii în organizarea unor expoziții de carte/tematice;
- ▶ antrenarea elevilor în diverse activități culturale/ științifice/ interdisciplinare;
- ▶ profesorii să îndrume elevii în elaborarea eseurilor, creațiilor literare pe diverse teme;
- ▶ vizionarea unor filme tematice/ documentare/ ecranizări după romane/ nuvele prevăzute și în programa școlară (de exemplu: *Ion*, *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, *Moromeții*, *Amintiri din copilărie*, *Moara cu noroc* etc.);
- ▶ implicarea părinților în activitățile extrașcolare ce au impact mare în evoluția și formarea elevilor;
- ▶ participarea și implicarea unor personalități din viața culturală a orașului nostru.

Scopul acestui parteneriat este de a ghida și orienta elevii spre biblioteci, transformându-i în cititori fideli atât pentru cărțile scrise în limba română, cât și pentru cele tipărite în limbi de circulație internațională, descoperindu-le și perfecționându-le capacitățile de comunicare, de a le dezvolta creativitatea și imaginația, de a lărgi aria responsabilităților prin lucrul în echipă, de a-i îndruma spre descoperirea altor culturi și civilizații existente pe Glob.

Din multitudinea și varietatea activităților desfășurate în cadrul acestui parteneriat, mă opresc la cea desfășurată în luna noiembrie 2014, un exemplu de bună practică.

În data de 28 noiembrie 2014 am realizat activitatea culturală IN MEMORIAM ADRIAN PĂUNESCU, în sala Audio-Video și American Corner, având un grup țintă de 25-30 de elevi din

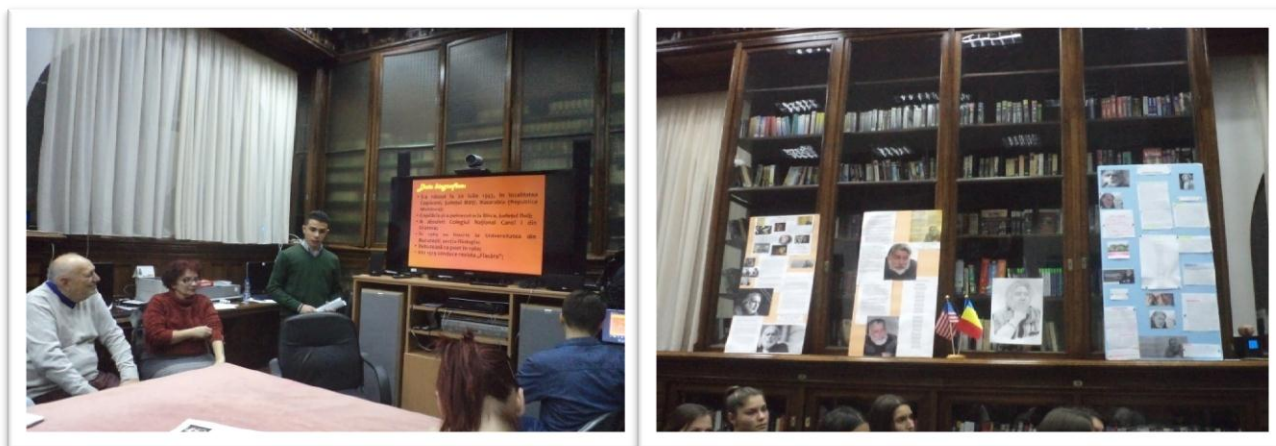
clasa a X-a și a XI-a, scopul fiind cunoașterea personalității și activității literare a poetului Adrian Păunescu.

La începutul activității, în calitate de profesor coordonator am prezentat liceul și participanții, apoi invitații au punctat etapele creației poetului, orizontul de pasiuni, elevii implicându-se în discuții libere, reținând aspecte mai puțin cunoscute din domeniul literaturii. Resursele procedurale au fost: explicația, expunerea, conversația, dezbateră.

Elevii au realizat și au derulat prezentări Power Point, au susținut un moment de recitări, au organizat o expoziție de carte purtând numele poetului.

În sala bibliotecii am expus materialele realizate de elevi: desene, afișe, colaje, postere, devenite, ulterior, expoziție în holul școlii noastre, urmând postarea fotografiilor pe www.tudorarghezicv.blogspot.com

La final, elevilor le-a fost apreciată implicarea, munca în echipă, creativitatea, dorința de a afla și stăpâni noi informații.

RÉSUMÉ

Dès la décennie j'observe les coutumes entre Le Collège Théorique „Tudor Arghezi” et la Bibliothèque „Alexandru et Aristia Aman”. Ce projet conduit les enfants aux bibliothèques pour les transformer en lecteurs fidèles tant que les livres écrits en roumain et pour les étrangers.

Au 28 novembre 2014, j'ai réussi à mettre en valeur l'oeuvre et l'activité littéraire du poète Adrian Păunescu.

Les élèves ont exposé dans la salle Audio-Video et American Corner, Craiova des présentations Power Points, ils ont récité des vers et ils ont organisé une exposition de livre qui avait la signature du poète.

Il faut mentionner les objets exposés: les dessins, les affiches, les photos réalisées par les élèves des classes: X B, X C, XI C du professeur nommé.

ÎNȚINDE O MÂNĂ CURATĂ NATURII

Prof. LUIZA CREMENEANU

Școala Gimnazială Specială „Sf. Vasile”, Craiova, jud. Dolj

Natura constituie o expresie complexă a frumuseții și bogăției în care ne naștem, trăim și muncim și, de aceea, copiii trebuie să o cunoască, să o iubească și să o îngrijească încă din primii ani de viață.

Protejarea mediului înconjurător de către copii implică desfășurarea unor acțiuni practice care să contribuie la însușirea unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul sau de viață.

Educația ecologică are rolul de a forma la elevi o atitudine pozitivă față de propria sănătate, de a dezvolta deprinderi de ocrotire a naturii și de conservare a mediului pentru păstrarea echilibrului natural. Natura pictează pentru noi, zi după zi, imagini de o infinită frumusețe. Ea are suflet care vibrează odată cu noi. Iarba, florile, copacii trăiesc prin noi și este bine să nu uităm că “viața este un dar pe care îl merităm numai atunci când îl dăruim”. Menirea omului este și aceea de a sădi un copac, copacii fiind efortul nesfârșit al Pământului de a vorbi cu cerul.

Pământul l-am găsit aici de la străbuni și suntem datori să îl lăsăm moștenire copiilor noștri.

Noi, dascălii, avem datoria și plăcerea în același timp de a forma elevilor o conștiință și o conduită ecologică de a le “planta” în suflete iubirea pentru “casa” Planetă care acum se află în dificultate. Noi toți vă adresăm îndemnul de a ÎNTINDE O MÂNĂ CURATĂ NATURII!

Noi, profesorii, am concretizat acest îndemn și am pornit la drum încă de acum 3 ani, desfășurând o frumoasă activitate de-a lungul anilor alături de elevii cu deficiențe de auz.

A început prin acțiuni comune, mai întâi la nivelul școlii, apoi ne-am extins și am desfășurat activități de curățenie și colectare de materiale refolosibile în parcurile din orașul nostru.

Obiectivele activităților:

- Dezvoltarea capacităților de observare, explorare, înțelegere a realităților din mediul înconjurător;
- Formarea unei atitudini ecologiste active și responsabile față de mediu;
- Identificarea modalităților de conservare și de ocrotire a naturii;
- Participarea la acțiuni de protejare și îngrijire a mediului.

Scopul activităților:

- Însușirea unui set de valori cu privire la mediu, precum și la stimularea motivației pentru a participa la acțiuni menite să îmbunătățească starea acestuia;
- Formarea capacităților elevilor de a-și folosi cunoștințele dobândite în luarea unor decizii pozitive și corecte cu privire la mediu;
- Sprijinirea copiilor pentru a-și forma și dezvolta abilități necesare pentru a contribui la conservarea naturii.

Acțiunile și-au atins obiectivele, au avut de fiecare dată o finalizare frumoasă, benefică părților implicate și cu rezultate deosebite în rândul elevilor.

Implicarea școlarilor în activități de identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului, are ca rezultat formarea unor convingeri și deprinderi de apărare, conservare și dezvoltarea mediului înconjurător, condiție de viață civilizată și sănătoasă.

Un obiectiv de mare actualitate și importanță pentru calitatea vieții este pregătirea elevilor cu o concepție și conduită ecologică bună, aceștia fiind cei care “mâine” vor avea o mare responsabilitate.

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

Copiii îmbină utilul cu plăcutul. Activitatea practică, liberă, în natură, îi apropie pe copii, îi responsabilizează. Este în același timp și o activitate de socializare, o ocazie de a ieși în natură, de a modela comportamente, de a se manifesta liber, de a lega prietenii.

Copiii și-au format deprinderi de ocrotire a naturii și au înțeles că mediul dezvoltă și întreține viața omului, iar acesta trebuie să păstreze echilibrul ecologic al spațiului în care trăiește.

ABSTRACT

Nature is a complex expression of beauty and wealth in which we are born, we live and work and, therefore, children should get to know, to love her and to mop up yet in the first years of life.

Eco-education has the role to form on students a positive attitude toward their own health, to develop skills of preservation of the nature and the preservation of the environment to preserve natural balance. The Earth we found it here from forebears and we're all owe to let it as a legacy to our children.

We, teachers, we have the duty and pleasure at the same time to form students a conscience and an eco-conduct to "plant" them in their souls the love for "home" planet that now is in a difficult position.

We, teachers, have materialized this urge and set off on the road since 3 years, pursuing a beautiful activity over the years along with the students who are hearing impaired.

Everything began by joint actions, first at the school, and then we expanded and carried out activities of cleanliness and collection of re-usable materials in the parks from our city.

Actions have reached their objectives, they had each time a complete beautiful and beneficial parties concerned and with great results among students.

SCHIMB DE BUNE PRACTICI PRIN INTERMEDIUL PROIECTULUI “DEZVOLTAREA COMPETENTELOR PROFESIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE DE LA LICEUL TEHNOLOGIC HORIA VINTILA, DIN SEGARCEA, ÎNTR-UN CADRU CULTURAL EUROPEAN”

Prof. CORINA MARIANA MITRULESCU
Liceul Tehnologic „Horia Vintilă”, Segarcea, jud. Dolj

Erasmus + este programul derulat prin Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale și se adresează instituțiilor de învățământ preuniversitar de stat și private, precum și tuturor membrilor comunității educaționale care își desfășoară activitatea în acest sector.

Programul Erasmus urmărește:

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

- dezvoltarea cunoașterii și înțelegerii diversității culturale și lingvistice europene în rândul profesorilor și elevilor;
- sprijinirea elevilor pentru a dobândi competențele și abilitățile necesare dezvoltării personale pentru integrare profesională și cetățenie activă.

Descrierea proiectului: În cadrul proramului Erasmus+, școala la care funcționez a derulat proiectul “Dezvoltarea competentelor profesionale ale cadrelor didactice de la Liceul Tehnologic „Horia Vintila, din Segarcea, într-un cadru cultural european” se desfășoară pe o durată de 1 an, în intervalul septembrie 2014- august 2015 și are ca obiective:

- utilizarea unui management de calitate superioara europeana la nivelul unitatii noastre de invatamant
- reducerea până în 2015 a numărului elevilor mediocri cu 10%, față de anul 2013
- reducerea abandonului școlar cu 2% anual
- utilizarea în proporție de minim 50% din orele desfășurate, a metodelor moderne de instruire centrată pe elevi
- utilizarea în proporție de minim 50% din orele desfășurate, a metodelor moderne de instruire centrată pe elevi
- abordarea stilurilor individuale de învățare în proporție de minim 50% din totalul activităților de învățare desfășurate
- experimentarea de noi metode de predare, invatare, evaluare bazate pe TIC, larg răspândite la nivel european
- utilizarea în proporție de minim 50% din orele desfășurate, a metodelor moderne de instruire centrată pe elevi
- abordarea stilurilor individuale de învățare în proporție de minim 50% din totalul activităților de învățare desfășurate
- experimentarea de noi metode de predare, invatare, evaluare bazate pe TIC, larg răspandite la nivel european
- sporirea numarului de parteneriate dintre unitatatea noastra scolara si unități europene active în domeniul educației

Beneficiile proiectului: În cadrul acestui proiect am participat la cursul de formare “Irish Literature, History and Culture” desfășurat la Dublin, Irlanda în perioada 13-24.10.2014. Acesta s-a dovedit un important prilej de împărtășire reciprocă de informații în domeniul predării limbii engleze, în speacial la ciclul liceal. Parteneriatele îmbogățesc experiența atunci când întâlnirile se desfășoară atât formal cât și informal și când ambele părți sunt axate pe împărtășirea experiențelor proprii- acest lucru probând validitatea conceptului de îndreptare a atenției în special asupra experienței practice față de pregătirea teoretică- model avut în vedere și în ceea ce privește formarea profesională continuă. Cursul a cuprins atât o parte teoretică, cât și activități practice și de natură culturală. Cele două săptămâni de curs au însemnat și o pregătire intensivă pentru realizarea și prezentarea proiectului final precum și participarea la niște prelegeri foarte interesante despre sistemul de învățământ și sistemul economic irlandez.

În ansamblu, cursul la care am participat a fost unul complex și destul de solicitant, fiecare cursant aducându-și aportul la dezvoltarea cursului propriu zis. Metodele folosite în timpul cursului de formare au inclus ateliere de lucru pe echipe/teamwork, sesiuni în plen/prelegeri, prezentari video, etc. Acestea împreună cu vizitele cultural - geografice organizate, au întregit un curs bine gândit și structurat.

După finalizarea cursului am păstrat legătura prin e-mail cu colegii din țările participante, în vederea organizării unor proiecte școlare comune, în special proiecte eTwinning. La nivel local, prin intermediul activităților de diseminare pe care mi le-am propus, participarea mea la acest stagi de pregătire îmi va permite să expun elevilor și cadrelor didactice din diferite instituții de învățământ, particularitățile altor sisteme de învățământ, a altor culturi și civilizații europene. Activitățile de formare au avut impact asupra competențelor mele profesionale și personale și am putut, astfel, interacționa cu participanții din diferite țări europene. Această interacțiune a contribuit la dezvoltarea competențelor mele de socializare și la stabilirea unei rețele de contacte care va conduce ulterior la

Sharing Experience to Build Strong School-Family-Community Relationships

dezvoltarea unor proiecte europene. Faptul că m-am putut informa asupra practicilor specifice altor sisteme educaționale va avea consecințe pozitive în ceea ce privește îmbunătățirea metodelor și tehnicilor de predare/învățare din instituția noastră.

Ca urmare a derulării proiectului “Dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice de la Liceul Tehnologic „Horia Vintila, din Segarcea, într-un cadru cultural european” , atât școala, cât și profesorii participanți vor beneficia de îmbogățirea cunoștințelor și a abilităților de predare ca urmare a contactului cu exemplele de bună practică specifice altor sisteme educaționale și cu noile tendințe educaționale la nivel european. Participarea la cursurile de formare cuprinse în proiect va avea un impact pozitiv nu numai asupra instituției noastre, ci și a altor instituții similare. Prin activitățile de diseminare desfășurate pe parcursul întregului proiect și cadrele didactice din alte instituții de învățământ vor beneficia de îmbunătățirea competențelor interculturale și de comunicare.

Bibliografie:

1. *Erasmus+*. Ghidul programului. Versiunea 3: 04/06/2014, ed. Comisia Europeană, 2014
2. <http://www.anpcdefp.ro/>
3. <http://www.erasmusplus.ro/>

ABSTRACT

Erasmus+ is a programme implemented by the National Agency for EU Programmes in Education and Training, and is directed to all educational institutions, public and private, as well as all members of the educational community who operate in this sector.

Within the Erasmus+ programme, the school where I teach is developing the project “Dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice de la Liceul Tehnologic „Horia Vintila, din Segarcea, într-un cadru cultural european” during one year, from September 2014 until August 2015.

In this project, I took part in the training course *Irish Literature, History and Culture*, which was held in Dublin, Ireland between the 13th and the 24th of October 2014. It was an important occasion for mutual exchange of information in the field of English language teaching, especially at high school level.

Overall, the course that I attended was complex one and quite demanding. The methods used during the course have included workshops on team/teamwork, sessions/lectures, video presentations, etc. All these activities together with the cultural visits organized by the language school that offered the course, have added up in order to form a well-structured training activity.

As a result of the project “Dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice de la Liceul Tehnologic „Horia Vintila, din Segarcea, într-un cadru cultural european” , both teachers in our school and participants from other educational institutions in our county will benefit from enriched knowledge and teaching skills as a result of coming into contact with specific examples of good practice offered by other educational systems.

CUPRINS

PARTEA I Schimb de experienta si de bune practici in ceea ce priveste consolidarea cooperarii scoala- familie- comunitate		
1.	DEFINING OF GUIDANCE COUNSELOR'S OPINIONS ON ANKARA KEÇİÖREN RAM FAMILY COUNSELING SERVICES Mrs.EBRU GÜVEN¹, Mr. ÇETIN TORAMAN², Mr. ALI ORHAN³, Mrs. FILIZ ÖZ⁴ ^{1,2,3,4} Keçiören Counseling and Research Center, Ankara, Turkey	Pag.4
2.	ȘCOALA DE LIMBĂ SI CULTURĂ ROMÂNĂ DIN MÜNCHEN- Un Proiect al Societății Culturale Româno-Germane „APOZIȚIA” – Mrs. DESPINA LEONHARD – coordonatoare și fondatoare a Școlii de Limbă și Cultură Română din München, Germania	Pag.7
3.	BUILDING STRONG RELATIONSHIPS BETWEEN SCHOOL AND FAMILIES - BEST PRACTICE PROMOTING - Mr. GABRIEL VÎRTOPEANU European Training Centre Copenhagen, Copenhaga, Danemarca	Pag.10
4.	INTERCULTURAL DIALOGUE FOR CULTURAL DIVERSITY - BEST PRACTICE - INTERCULTURAL LEARNING Mrs. DORIS KAPELLER PERIPHERIE - Institut für praxisorientierte Genderforschung, Graz, Austria	Pag.12
5.	ROLUL COMUNITĂȚII ÎN DEZVOLTAREA ȘCOLII "DIMITRIE GUSTI" Prof. înv. primar IOANA MIHAELA LUNGEANU Școala "Dimitrie Gusti", comuna Fundu Moldovei, județul Suceava	Pag.13
6.	STUDY EVALUATION ABOUT THE SCHOOL – FAMILY COMMUNICATION Mr. ANDREI BĂRBULESCU¹, Mr. FLORIAN ROTARU² ^{1,2} Asociația Alternative Educationale, Craiova, Romania	Pag.16
7.	MOMENTE DE INTERACȚIUNE ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE Prof. ADRIANA CIUBOTARU Școala "Miron Costin", Galați, jud. Galați	Pag.18
8.	ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR Prof. dr. NASTASIA SAVIN L.T. Cogeaalac, Școala Gimnazială Nr. 1 Râmnicu de Jos, jud. Constanța	Pag.21
9.	INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE Prof. înv. primar ALINA-MARIA BARBU Colegiul Tehnic „Dumitru Mangeron” Bacău, jud. Bacău	Pag.22
10.	“ȘCOALA PĂRINȚILOR” SAU COLABORAREA STRĂNSĂ ÎNTRE FAMILIE, ȘCOALĂ ȘI COMUNITATE Prof. înv. primar VIOLETA PRISECARU Școala Gimnazială „Ion Ghica” Tortoman, jud. Constanța	Pag.24
11.	EXCURSIA – CADRU FAVORABIL AL CONTINUITĂȚII ACTULUI EDUCAȚIONAL Prof. dr. MIRELA SAVIN Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Mihail Kogălniceanu, jud. Constanța	Pag.26
12.	OPTIMIZAREA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE Prof. SILVIA OANA SĂCĂLUȘ Colegiului Tehnic „Valeriu D. Cotea” Focșani, jud. Vrancea	Pag.28
13.	UNITATE ÎN ACȚIUNE - ȘCOALA, FAMILIA, COMUNITATEA Prof. LIANA-CARMINA PETRESCU Colegiul Tehnic „Alexe Marin”, Slatina, jud. Olt	Pag.32
14.	ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA-FACTORI FUNDAMENTALI AI EDUCAȚIEI Prof. CARMINA ADRIANAGĂLBEAZĂ¹, Înv. VALENTINA COȘA ² ¹ Colegiul Tehnic „Dumitru Mangeron”, ²Școala „Ion Luca”, Bacău, jud. Bacău	Pag.34

15.	ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA –VERIGI CHEIE ALE PROCESULUI EDUCAȚIONAL Prof. MĂDĂLINA LUIZA PĂLOIU, Liceul Tehnologic Auto, Craiova, jud. Dolj	Pag.36
16.	ASPECTE SPECIFICE COOPERĂRII ȘCOALĂ-FAMILIE ÎN COMUNITĂȚILE DE ROMI Prof. itinerant LORENȚA- DANIELA BUCIU Școala Gimnazială Specială Balș, jud.Olt	Pag.38
17.	PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL - CONDIȚIE A EFICIENȚEI SOCIO-EDUCATIVE BAZATE PE ȘCOALĂ ȘI COMUNITATE Prof. psiholog ALINA GABRIELA BĂIAȘU Liceul Tehnologic “Ion Bănescu”, Mangalia, jud. Constanța	Pag.41
18.	PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL – MODALITATE DE COMUNICARE CU COMUNITATEA prof. OANA-LOREDANA ZAHARIA Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.44
19.	CÂTEVA ASPECTE PRIVIND INTEGRAREA MINORITĂȚILOR ȘI IMIGRANȚILOR ÎN SISTEMUL EDUCATIONAL EUROPEAN Prof. VIORICA CIUREA, Școala Gimnazială ”Anton Pann” Craiova, jud. Dolj	Pag.46
20.	ȘCOALA ȘI FAMILIA - FACTORI DE EDUCAȚIE PERMANENTĂ Prof . FLORENTINA IAGĂRU ¹ , prof. AUGUSTINA NICA ² ^{1,2} Liceul Teoretic “Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.49
21.	PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE, UN MOD DE COMUNICARE PLANIFICATĂ Prof. SIMONA MIRELA DEACONU ¹ , prof. GABRIELA ARANGHEL ² ¹ Școala Gim. “Traian”, ² Școala Gim. “N. Romanescu”, Craiova, jud. Dolj	Pag.52
22.	CONSOLIDAREA COOPERĂRII ȘCOALĂ- FAMILIE- COMUNITATE Prof. înv. primar SIMONA DINU Liceul Tehnologic “Constantin Ianculescu”, Cârcea, jud. Dolj	Pag.55
23.	COLABORAREA FAMILIE – ȘCOALĂ Prof. ALINA DANIELA LEHACI ¹ , Prof. DANIELA ELENA OTELARU ² ^{1,2} C. Ș. Educație Incluzivă „Rudolf Steiner”, Hunedoara, jud. Hunedoara	Pag.58
24.	STRATEGII DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A RELAȚIEI ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE Prof. înv. primar CRISTINA MANUELA STAMIN Școala Gimnazială Ghercești, comuna Ghercești, jud. Dolj	Pag.60
25.	PARTENERIATUL FAMILIE-ȘCOALĂ-COMUNITATE, MIJLOC DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A CULTURII ȘCOLII prof. VIOLETA VRABIE Liceul Tehnologic Transporturi Cai Ferate Craiova, jud. Dolj	Pag.62
26.	ȘCOALA, LIANT ÎNTRE FAMILIE ȘI COMUNITATE Prof. înv. primar ELENA CARMEN BADEA Școala Gimnazială “Rareș Vodă”, Ploiești, jud. Prahova	Pag.64
27.	VERIGI CHEIE ALE PROCESULUI EDUCAȚIONAL: ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA Prof. MARIANA STOICA, Școala Gimnazială nr.14, Brașov, jud. Brașov	Pag.68
28.	ÎMPREUNĂ PENTRU COPIII NOȘTRI Prof. înv. primar MARIANA NICOLAE, Școala Gimnazială nr.1, Balș, jud. Olt	Pag.70
29.	RELAȚIA DINTRE ȘCOALĂ ȘI FAMILIE ÎN ROMÂNIA CONTEMPORANĂ Prof. CRISTINA RADU, Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.72
30.	CU PĂRINȚII LA ȘCOALĂ Prof. înv. primar MIHAELA STANESCU, Școala Gimnazială nr.1, Balș, jud. Olt	Pag.75
31.	DANSUL – VERIGA CARE UNEȘTE ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA UNUI ELEV CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE Prof. OANA BIANCA BUDEANCĂ – BABOLEA ¹ , Prof. Univ. Dr. DORINA ORȚĂNESCU ² ¹ Școala Gim. Sp. „Sf. Vasile”, ² Facultatea de Ed. Fizică și Sport Craiova, jud. Dolj	Pag.78
32.	SCHOOL-FAMILY RELATIONSHIP IN OUR DAYS Prof. EMILIA-ALINA DRAGOMIR ¹ , prof. NICOLAE DRAGOMIR ² ¹ Școala Gim. „Mihai Eminescu”, ² Colegiul Național „Carol I”, Craiova, jud. Dolj	Pag.80

PARTEA a II-a		
Școala, familia și comunitatea - verigi cheie ale procesului educațional		
33.	RELAȚIA COMUNITATE-PROFESORI ÎN EDUCAȚIA ELEVILOR CU NEVOI SPECIALE Prof. ANDREEA MINEA ¹, prof. ANDREEA SÂNDOI ² ^{1,2} Liceul Teoretic “Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.83
34.	EDUCAȚIA -REZULTATUL MACROSISTEMULUI SOCIAL prof. DANIELA DUMITRA BALOSACHE, Școala Gim. „Decebal”, Craiova, jud. Dolj	Pag.86
35.	CREȘTEREA MOTIVAȚIEI PENTRU ÎNVĂȚARE PRIN PARTENERIATUL CU FAMILIA prof. CRISTINA STAN, Școala Gimnazială „Grigore Moisil”, Ploiești, jud. Prahova	Pag.88
36.	ȘCOALA , FAMILIA ȘI COMUNITATEA – PARTENERI ÎN EDUCAȚIE Prof. înv. primar VERONICA CONSTANTIN MALANCĂ Liceul Tehnologic „Dimitrie Filipescu”, Buzău , jud. Buzău	Pag.90
37.	ȘCOALA ȘI FAMILIA – CEI DOI POLI DE REZISTENȚĂ AI EDUCAȚIEI TINERILOR Prof.în.v.primar: LUMINIȚA VLAD Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Alexandria, jud. Teleorman	Pag.93
38.	PARTENERIATELE ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE Prof.inv.primar: MIRELA MĂLDAEANU Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Alexandria, jud. Teleorman	Pag.95
39.	CONLUCRAREA STABILĂ: ȘCOALĂ, FAMILIE ȘI COMUNITATE Prof. GEORGETA DRAGOMIR ¹, Prof. AURELIA MIHAI ² ¹ C.N.E. “Gh. Chițu”, ² C. T. Energetic, Craiova, jud. Dolj	Pag.97
40.	PARTENERIATUL “FAMILIE-ȘCOALĂ” ȘI ROLUL SĂU ÎN REUȘITA EDUCAȚIEI INCLUSIVE Prof. RAMONA CATALINA DRAGUȚESCU, Școala Gimnazială Cotmeana, jud. Argeș	Pag.100
41.	ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA- VERIGI CHEIE ALE PROCESULUI EDUCAȚIONAL Prof. GABRIELA BOJĂ Școala Gimnazială „Mihai Viteazul “, Alexandria, jud. Teleorman	Pag.103
42.	MODALITĂȚI DE COLABORARE ÎN PARTENERIATUL ȘCOALĂ - FAMILIE prof. CĂTĂLIN LUNGEANU, Școala Gimnazială Sadova, jud. Suceava	Pag.105
43.	DRUMUL MĂTĂSII: FAMILIE → ȘCOALĂ → COMUNITATE prof. DOINA MIRABELA ISTRATE Colegiul Tehnic de Alimentatie și Turism ”Dumitru Moțoc”, Galați, jud. Galați	Pag.108
44.	OPTIMIZAREA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL TEHNIC Prof. GABRIELA ALINA URSACHE Colegiul Tehnic de Transporturi și Construcții, Iași, jud. Iași	Pag.110
45.	PARTENERIATUL ȘCOALĂ – FAMILIE - COMUNITATE ÎN CONTEXTUL SOCIETĂȚII CONTEMPORANE Prof. GABRIELA STOICA Școala Gim. „Ion Luca”, Colegiul Tehnic „D. Mangeron”, Bacău, jud. Bacău	Pag.112
46.	RELAȚIA DINTRE ȘCOALĂ, FAMILIE ȘI SOCIETATE Prof. ANCA MARIA ȘUȘCU C. T. Energetic “Dragomir Hurmuzescu”, Deva, jud. Hunedoara	Pag.115
47.	ASIGURAREA SUCCESULUI ȘCOLAR PRIN COLABORAREA FAMILIE – INSTITUȚIE ȘCOLARĂ – CONSILIER Prof. GABRIELA BURDUJOC Liceul Tehnologic Special “Sf. Stelian”, Botoșani, jud. Botoșani	Pag.118
48.	ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA - PARTENERI PENTRU O EDUCAȚIE DE SUCCES Prof. ZENaida-ADELINA DICĂ, Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași, jud. Iași	Pag.122
49.	ROLUL EDUCATIV AL FAMILIEI ALĂTURI DE ȘCOALĂ Prof. ANCA-NICOLETA PÂRVAN, Școala Gimnazială Sascut, Județul Bacău	Pag.124
50.	COLABORAREA ȘCOALĂ, FAMILIE, COMUNITATE-UN DRUM SPRE SUCCES Prof. SIMONA CĂPĂȚĂNĂ, C.T.A.T. „Dumitru Moțoc”, Galați, jud. Galați	Pag.127
51.	COLABORAREA FAMILIE- ȘCOALĂ Prof. înv. primar DORINA CRĂCIUN, Școala Gim. nr. 1 Motru, Motru, jud. Gorj	Pag.129

52.	RELAȚIA ȘCOALĂ-FAMILIE, EXIGENȚĂ ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT Prof. Psih. ANA-MARIA FILIMON, Liceul Teoretic Teiuș, Alba-Iulia, jud. Alba	Pag.131
53.	ȘCOALA ȘI FAMILIA, PARTENERI ÎN EDUCAȚIA COPILOR Prof. MAGDALENA AGAPE, Școala Gimnazială "B.P. Hașdeu", Iași, jud. Iași	Pag.133
54.	IMPORTANȚA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ – COMUNITATE ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL Prof. înv. preșcolar ELENA BUCIU Grădinița cu program prelungit „Căluțul de Mare”, Constanța, jud. Constanța	Pag.135
55.	FAMILIA, ȘCOALA, COMUNITATEA - PARTENERI ÎN EDUCAȚIE Prof. VIOLETA IACOB, Liceul Tehnologic Auto, Craiova, jud. Dolj	Pag.139
56.	LEGĂTURA ȘCOLII CU FAMILIA Prof. FLEUR VLĂDUȚOIU, Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Craiova, jud. Dolj	Pag.141
57.	COMUNITATE – EDUCAȚIE – ȘCOALĂ prof. DOINIȚA BĂLĂȘOIU, Colegiul „Ștefan Odobleja”, Craiova, jud. Dolj	Pag.145
58.	ȘCOALA ȘI FAMILIA PILONI DE BAZĂ ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL Prof. VIORICA DORIN, Colegiul Economic Viilor, București	Pag.148
59.	ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA CELE TREI CHEI ALE EDUCAȚIEI Prof. psihopedagog ADRIANA PAULA PURCĂREAȚĂ CȘEI “Maria Montessori”, Constanța, jud. Constanța	Pag.150
60.	ȘCOALA ȘI PARTENERII SĂI prof. LUCIA DRAGOMIR, Liceul Teoretic "Tudor Arghezi", Craiova, jud. Dolj	Pag.153
61.	FAMILIA ȘI ȘCOALA, CAUZELE ȘI REMEDIEREA DEFICIENȚELOR DE COMUNICARE Prof. înv. primar: MARIA-CRISTINA DOBRE ¹ , Prof. înv. primar: DENISA ROBU ² ¹ Liceul Teoretic „T. Arghezi”, Craiova; ² Școala Gim. Calopăr, jud. Dolj	Pag.156
62.	FAMILIA, ȘCOALA ȘI COMUNITATEA ÎN EDUCAȚIA COPILULUI Prof. STELA NEGOESCU, Școala Gimnazială „Titu Maiorescu”, București	Pag.158
63.	PĂRINȚI ȘI PROFESORI – PARTENERI ÎN EDUCAȚIE prof. TATIANA BĂLĂȘOIU, Colegiul „Ștefan Odobleja”, Craiova, jud. Dolj	Pag.162
64.	PARTENERIATELE ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE ÎN VEDEREA FORMĂRII TINERILOR Prof. înv. primar: MARIANA MAZILU, Școala Gimnazială Segarcea, jud. Dolj	Pag.165
65.	ȘCOALA, FAMILIA ȘI COMUNITATEA – PARTENERI ÎN EDUCAȚIE Prof. CORINA APOSTU, Școala Gim. ”Sf. Andrei”, Mangalia, jud. Constanța	Pag.167
66.	COMUNICAREA ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE, ÎN CONTEXTUL DESCENTRALIZĂRII SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT Prof. înv. primar ANA CATRINA Liceul de Artă „Marin Sorescu”, Craiova, jud. Dolj	Pag.169
67.	ROLUL ȘCOLII, FAMILIEI ȘI COMUNITĂȚII ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL Prof. MARIA- MAGDALENA RADU ¹ , prof. MIRELA- CLAUDIA RĂSMIRIȚĂ ² ¹ C.T.”C-tin Istrati”, Câmpina; ² L.T.S. ”Sf.Apostol Andrei”, Ploiești, jud. Prahova	Pag.171
68.	CONSILIERE PENTRU "PROFESIA" DE PARINTE Prof. ADINA BĂRĂGAN ¹ , prof. VIRGINIA MĂDĂLINA SĂNDOI ² ^{1,2} Liceul Teoretic “Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.174
69.	SCHOOL, FAMILY AND COMMUNITY, A PARTNERSHIP IN A SUCCESSFUL EDUCATION Prof. GEORGETA DINCA, Liceul Teoretic “Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.176
70.	FORMULA SUCCESULUI Prof.dr. LUDMILA ROTĂRAȘ-DONEA Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări, Iași, jud. Iași	Pag.179
71.	OPTIMIZAREA RELAȚIEI ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE DIN PERSPECTIVA REFORMEI SISTEMULUI DE EDUCAȚIE Prof. LILICA TĂNEAȚĂ-MIREA ¹ , prof. MIREA ION ² ¹ Liceul Teoretic „T. Arghezi”, Craiova, jud. Dolj; ² Liceul Tehn. Văleni, jud. Olt	Pag.181
PARTEA a III-a		
Schimb de experiență și de bune practici în proiecte și parteneriate județene, naționale și europene – diseminare		
72.	OPORTUNITĂȚI DE FORMARE ÎN CADRUL PROIECTULUI GRUNDTVIG ”CONSOLIDAREA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ - FAMILIE - COMUNITATE” prof. ANCA BĂRBULESCU Asociația “ Alternative Educaționale”, Craiova, jud. Dolj	Pag.184

73.	ARTA ȘI ȘTIINȚA- AMBASADORI AI VALORILOR NAȚIONALE ÎN SPAȚIUL EUROPEAN Prof. MARIA- CRISTINA ROTARU Liceul Teoretic “Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.188
74.	PROIECTELE EUROPENE ATING PROBLEME STRINGENTE ALTE SOCIETĂȚII ACTUALE Prof. CAMELIA BUZATU, Școala Gimnazială ”Gh. Țițeica”, Craiova, jud. Dolj	Pag.191
75.	TRAINING COURSE FOR TEACHERS (JUNE-2014) IN ANKARA, TURKEY Mrs. EBRU GUVEN Keçiören Counseling and Research Center, Ankara, Turkey	Pag.192
76.	DISEMINAREA CONCURSULUI JUDEȚEAN TEHNOFEST, EDIȚIA I Prof. ELENA NUȚĂ, Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica”, Craiova, jud. Dolj	Pag.193
77.	LICEUL TEORETIC “TUDOR ARGHEZI”, CRAIOVA – GAZDA CONCURSULUI JUDEȚEAN “MAREA GALERIE EUROPEANA DE ȘTIINȚA ȘI TEHNOLOGIE” –EDIȚIA I Prof. MARIA- CRISTINA ROTARU ¹ , PROF. ANCA BĂRBULESCU ² ^{1,2} Liceul Teoretic “Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.195
78.	ROLUL BLOGULUI ÎN PARTENERIATUL INTERNAȚIONAL GRUNDTVIG PENTRU ÎNVĂȚARE “TEACHING RECYCLING AND ENVIRONMENTAL EDUCATION” prof. GEORGETA MANAFU ¹ , prof. MARIANA LULACHE ² ¹ Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, ² Colegiul Tehnic Energetic, Craiova, jud. Dolj	Pag.196
79.	ROLUL IT ÎN PARTENERIATUL INTERNAȚIONAL MULTILATERAL LEONARDO DA VINCI “DEVELOPMENT OF GUIDANCE AND COUNSELLING INSTRUMENTS IN VOCATIONAL EDUCATION” prof. GEORGETA MANAFU ¹ , prof. OANA POPESCU ² ^{1,2} Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.199
80.	PROIECT EDUCAȚIONAL VIOLENȚA - O FALSĂ IMAGINE A PUTERII Prof. DANIEL RAD ¹ , prof. RALUCA POP ² ^{1,2} Colegiul Tehnic „Anghel Saligny “, Baia Mare, jud. Maramureș	Pag.202
81.	PROIECT DE PARTENERIAT „ECOLOGIZAREA MEDIULUI - ELEVUL ECOLOGIST” Prof. ing. MARIA MONCICĂ Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu”, Breaza, Prahova	Pag.204
82.	DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE DE LA LICEUL TEHNOLOGIC „HORIA VINTILĂ”, DIN SEGARCEA, ÎNTR-UN CADRU CULTURAL EUROPEAN- PROIECT NR. 2014-1-RO01-KA101 – 000919 Prof. NICOLETA-CRISTINA SÂMCEA ¹ , prof. CLAUDIA-LUCIA VIDA ² Liceul Tehnologic “Horia Vintilă”, Segarcea, jud. Dolj	Pag.209
83.	INTRUNIREA DIN BULGARIA DIN PARTENERIATUL INTERNAȚIONAL MULTILATERAL LEONARDO DA VINCI “DEVELOPMENT OF GUIDANCE AND COUNSELLING INSTRUMENTS IN VOCATIONAL EDUCATION” prof. ELENA ALINA OPREA, Liceul „Traian Vuia”, Craiova, jud. Dolj	Pag.213
84.	PARTENERIATUL INTERNAȚIONAL MULTILATERAL LEONARDO DA VINCI “DEVELOPMENT OF GUIDANCE AND COUNSELLING INSTRUMENTS IN VOCATIONAL EDUCATION” prof. DANIELA POPA ¹ , prof. FLORENTA AVRAM ² Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.214
85.	PROIECT EDUCAȚIONAL “ADOLESCENȚA, O PROVOCARE ?” Prof.ing. ALINA NEAMȚ ¹ , prof. doc. AURELIA BOTH ² Colegiul Tehnic „Anghel Saligny “, Baia Mare, jud. Maramureș	Pag.216
86.	WORKSHOPURILE GRUNDTVIG - POSIBILITATEA DE A EXPERIMENTA ȘI DE A PROGRESA Prof. ADELA DIACONU Școala Gimnazială „Anton Pann”, Craiova, jud. Dolj	Pag.218
87.	„NOI, COPIII, SUNTEM VIITORUL PLANETEI” PARTENERIAT ȘCOALA- FAMILIE- COMUNITATE Prof. DELIA IONELA STRECHE Școala Gimnazială Nanov, jud. Teleorman	Pag.220

88.	CREȘTEREA PRESTIGIULUI ȘCOLII GIMNAZIALE "ION POP RETEGANUL" SÎNCEL PRIN CONCURSUL NAȚIONAL „MADE FOR EUROPE” Prof. înv. primar LENUȚA BLOJ Școala Gimnazială “Ion Pop Reteganul”, Sîncel, jud. Alba	Pag.222
89.	PĂRINȚI BUNI, COPII MAI BUNI! Prof. STELUȚA OTILIA MIRON Școala Gimnazială Movila Miresii, jud. Brăila	Pag.225
90.	BUDDERS - BUDDING ENTREPRENEURS RUNNING SCHOOL Prof. OLIVIA NICOLAE, Liceul „Charles Laugier”, Craiova, jud. Dolj	Pag.228
91.	CONCURSUL NAȚIONAL “DASCĂLII ȘI PĂRINȚII FAC ECHIPĂ” Prof. MARGARETA CERCELARU Școala Gimnazială „Nicolae Romanescu”, Craiova, jud. Dolj	Pag.229
92.	HARD-SOFT SKILLING-CHARTING YOUR CAREER PATH Prof. OLIVIA NICOLAE, Liceul „Charles Laugier”, Craiova, jud. Dolj	Pag.232
93.	ROLUL ȘCOLII, AL FAMILIEI ȘI AL COMUNITĂȚII ÎN STOPAREA FENOMENULUI VIOLENȚEI ÎN ȘCOLI- EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ Prof. IONELA BUCĂLOIU ¹ , prof. CONSTANȚA BUCĂLOIU ² ¹ Liceul Tehnologic „Spiru Haret” Târgoviște, jud. Dâmbovița ² Școala Gimnazială „Elena Donici Cantacuzino”, Pucioasa, jud. Dâmbovița	Pag.233
94.	CONTRACT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL COLEGIUL ECONOMIC „DIONISIE POP MARȚIAN”, ALBA IULIA - PENSIUNEA „CASA DE PIATRĂ”, GÎRDA Prof. FELICIA BECA ¹ , Prof. CARMEN CIOCAN ² ^{1,2} Colegiul Economic “Dionisie Pop Marțian”, Alba Iulia, jud. Alba	Pag.235
95.	O COLABORARE DE SUCCES – CORPUL PĂCII ÎN ȘCOALA NOASTRĂ Prof. ALINA ORĂȘAN ¹ , prof. IOANA CĂTĂUȚĂ ² ^{1,2} Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel, jud. Alba	Pag.237
96.	PROIECTUL, METODĂ EDUCATIVĂ ALTERNATIVĂ, EFICIENTĂ ÎN COMBATERE ȘI PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI ÎN ȘCOALĂ Prof. LUCIAN SÂNDOI Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.240
97.	PARTENERIATUL EDUCATIV ȘCOALĂ –FAMILIE -UN SUCCES AL PROCESULUI EDUCAȚIONAL Prof. CARMEN MIRELA NEGUȚ Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.243
98.	PARTENERIAT ÎN EDUCAȚIE –ȘCOALĂ –FAMILIE -COMUNITATE prof. MARIA GHEORGHÎTOIU Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.246
99.	PROIECT- EXCURSIE DIDACTICĂ CU CARACTER ECOLOGIC Prof. FLORIN- GABRIEL LINCA ¹ , Prof. SIMONA ANȚILĂ ² Colegiul Tehnic Reșița, jud. Caraș-Severin	Pag.247
100.	PROIECTUL „FORMARE PROFESIONALĂ PRIN MOBILITĂȚI LEONARDO DA VINCI – OPORTUNITATE SPRE O CARIERĂ DE SUCCES” – DISEMINARE Prof. SIMINA CONSTANTINOV Liceul Tehnologic “George Bibescu”, Craiova, jud. Dolj	Pag.249
101.	PARTENERIAT ȘCOALĂ - BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „ALEXANDRU ȘI ARISTIA AMAN” Prof. dr. LOREDANA-EMILIA NEAGOE Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, jud. Dolj	Pag.252
102.	ÎNTINDE O MÂNĂ CURATĂ NATURII Prof. LUIZA CREMENEANU Școala Gimnazială Specială „Sf. Vasile”, Craiova, jud. Dolj	Pag.253
103.	SCHIMB DE BUNE PRACTICI PRIN INTERMEDIUL PROIECTULUI “DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE DE LA LICEUL TEHNOLOGIC HORIA VINTILA, DIN SEGARCEA, ÎNTR-UN CADRU CULTURAL EUROPEAN” Prof. CORINA MARIANA MITRULESCU Liceul Tehnologic „Horia Vintilă”, Segarcea, jud. Dolj	Pag.255

COORDONATORI:

- **Prof. Anca BĂRBULESCU, Liceul Teoretic “ Tudor Arghezi “, Craiova**
- **Prof. Cristina ROTARU , Liceul Teoretic “ Tudor Arghezi “, Craiova**

COMITETUL ȘTIINȚIFIC:

- **Inspector școlar general:** prof. Georgică Bercea Florea
- **Director CCD Dolj:** prof. Ștefan Vasile
- **Inspector școlar pt. activitate educativă formală și non formală:** prof. Daniela-Simona Chiriță
- **Inspector școlar pentru programe comunitare și integrare europeană:** Prof. Ani Drăghici
- **Inspector școlar de specialitate Biologie:** Prof. Atia-Mihaela Fodor
- **Inspector școlar de specialitate Fizică:** Prof. Ileana Daniela Moculescu
- **Inspector școlar de specialitate Geografie:** Prof. Frusina Deaconu
- **Aria curriculară “Limbă și comunicare”:**
Prof. Cristina Rotaru, Prof. Mădălina Săndoi, Prof.dr. Loredana Neagoe
- **Aria curriculară “Matematică și științe”:**
Prof. Anca Bărbulescu, Prof. Dumitru Ceașu, Prof.Dr. Aida Rosca, Prof. Georgiana Ristea
- **Aria curriculară “Om și societate”:**
Prof. Lucian Săndoi, prof. Cristinel Prodescu, Prof. Maria Gheorghîțoiu

REDACTORI:

- **Ing. Andrei BĂRBULESCU, Asociația “Alternative Educaționale“, Craiova**
- **Ing. Florian ROTARU , Asociația “Alternative Educaționale“, Craiova**